ایمان پلورونکي

دویم توک

Ketabton.com

لیکوال
عنایت الله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم ټوک

ایمان پلورونکي

د سلطان صلاح الدین "ایوبي" د زماني ربښتیني کیسې

(د ښځو او ایمان جنګونه)

لیکوال : عنایت الله "التمش"

ژباړن : عبدالـواسع "صابـر"

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب پېژندنه

د کتاب پښتو نوم : ایمان پلورونکي

د کتاب اردونوم : داستان ایمان فروشون کی [سلطان صلاح ایوبی"کے دور حقیقی کھانیاں عورت اور ایمان کی معرکه ارائیاں] .

لیکوال : عنایت الله " التمش "

ژباړن : عبدالواسع " صابر "

د چاپ واک : د پیغام خپرندوی مرکز سره خوندي دی

اوسنی پته : ډھکی منورشاه قصه خوانی بازار پېښور
قندهار ارګ بازار صداقت کتابخانه
ننګرهار جلال آباد ښار د مخابراتو چوک
عبدالمجید مومند کتابخانه ....

ټیلفون : ۲۵۶۳۸۵۳ - ۰۹۱

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قاهره کې بغاوت او سلطان "ایوبی"

فلسطین لا د صلیبیانو تر پښو لاندې زګیروی کول، بیت المقدس په صلیب پورې تړاو درلوده ؤ، له دغه سپیڅلي ښاره لا وینې بهېدلې، د دغو خاپونو مسلمانان چې د صلیبیانو د ظالمانه تیرې په شکنجو کې راغلي وه ، مغلوبېدل، پرتکي یې وهلې، او د صلاح الدین ایوبی انتظار یې کاوه، هغوې ته دا پیغامونه رسیدلی وه ، چې صلاح الدین ایوبی د فلسطین خمکو ته داخل شوی او د شوبک کلا د مسلمانانو په واک کې راغلې ، دا د هغوی له پاره زیری و، خو دغه زیری هغوی ته د اجل پیغام ثابت شو، صلیبیانو د شوبک د ماتې بدله د بیت المقدس او نورو ښارونو او کلیو له مسلمانانو اخیستل پیل کړي وو، هغوې د مسلمانانو مړاوي کول غوښتل، چې جاسوسی او خارګری ته زړه ښه نه او د حملې پر وخت د مسلمانانو د مرستې جرئت ونه کړای شي، تر ټولو زیات ظلمونه د کرک پر مسلمانانو کیدل ، تر شوبک ورسته کرک یوه لویه کلا وه، چې عیسایانو پرې ویاړ کاوه او همدغسې ویاړ یې پر شوبک هم کاوه، خو د هغوی دغه ویاړ د صلاح الدین ایوبی غوره چالونو او د هغه د مجاهدینو زړورتوب د شګو د زرو په څېر خور وورکړی و، اوس صلیبیانو د کرک استحکام غوښت نو د هغو ځایو پر مسلمانانو یې تېری یو احتیاطي تدبیرو ګڼلو، له صلیبیانو سره وېره پیدا شوې وه، چې مسلمانان به صلاح الدین ایوبی ته اطلاعات ورکوي، له دې امله یې د دغه ځای مسلمانان د شوبک په څېر په بیګار کمپونو کې واچول.

... د فلسطین سویه زمونږ ستر عزم دی، خوله کرک نه د مسلمانانو را ایستل تر هغې هم باید ستر مقصد وګڼل شي د اطلاعاتو د څانګې مشر سلطان صلاح الدین ایوبی ته ویل : دا د طلعت چنګېز په نامه یو ترکي ؤ چې د اطلاعاتو شپږ تنه یې له شوبک نه د تښتېدونکیو عیسویانو په لباس کې کرک ته لېږلي وو، هغوی درې میاشتې وروسته راغلي وو، د علي بن سفیان په موجودیت کې یې سلطان صلاح الدین ایوبی ته د هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای حالات داسې ښکارول ، چې صلیبي پوځ له شوبک تښتېدلی او کرک ته رسېدلی په ډېر بد حالت کې دی، دغه جنګ بایللی عیسوي پوځ چې له شوبکه کرک ته ولاړ، د هغه ځای پر مسلمانانو یې ژوند حرام کړ، د مسلمانانو پرله پسې بندیانول پیل شول، مسلمانو ښځو له کورونو څخه وتل پرېښودل، چېرې یې چې پر کوم مسلمان شک راته، هغه یې نیوه او بېګار کمپ ته یې استاوه، هلته به له انسان نه داسې شی جوړېده چې خبرې یې نشوی کولای ، د سهار له تیارې به یې د ماښام تر تیارې پورې کار پرې کاوه، پر وچه ډوډۍ او اوبو یې ژوند تېرولو " مونږ هملته تر ځمکې لاندې چارې سرته رسولي ، هلته چې څومره مسلمانان او د جګړې وړ دي ، هغوې له دې ځایه باید وویستل شی او په شوبک کې د پوځ په لیکو کې تنظیم شي، ترڅو چې د مرستې د رارسېدلو نه پرته پر کرک حمله وکړای شي .

چنګیز ترکي وویل: زمونږ په شته والی کې ځینی کسانو هغه ځای څخه د راوتلو اظهار هم کړی وه خو دا کار له دې امله ګران دی چې هر لوري ته صلیبی پوځ پروت دی او هغوې خپلې کورنۍ او په ځانګړې توګه ښځینه د عیسویانو لاسو ته پرېښودلای نه شي، په سملاسی توګه د دې خبرې اړتیا ده، چې پر کرک حمله وکړای شی او مسلمانانو ته نجات ورکړل شی .

تردې د مخه د اطلاعاتو یو کس دا خبر ورکړی وُ، چې د صلیبیانو نظر دا دی، چې سلطان صلاح الدین ایوبی به کرک کلا بند کړي، نو د صلیبیانو یو لښکر چې د یو صلیبي حاکم ریمانډ تر قوماندې لاندې دی، د شا له لوري حمله وکړي، سلطان صلاح الدین ایوبی لا د مخه خپلو قوماندانانو ته ویلي وو، چې صلیبیان به د شا له لوري حمله کوي، د دې ور حالاتو له پاره هغه زیات شمېر پوځ ته اړتیا لرله، هغه د چنګېز د لېږلو پر وخت علی بن سفیان ته وویل د احساساتو غوښتنه خو دا ده چې مونږ باید په سملاسی توګه پر کرک حمله وکړو، اتکل کوم چې د هغه ځای مسلمانان په دوزخ کې پراته دي، خو د حقیقت غوښتنه دا ده چې د خپلو صفونو له

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مستحکم کلکولو پرته یو ګام هم پورته نه کړم، ګزار هغه مهال پکار دی
چې باور دې وي اغېز یې ښه وي، مونږ هغه مېړمنې او کوچنیان هېرولای
نه شو چې د دښمن له لاسه خوار او ذلیل وژل شي، هغوی زمونږ بې نومه
ورکي شهیدان دي، دا د قوم ستره قرباني ده، زه د هغوی د عزت او پت له
پاره فلسطین نیول غواړم، که زما هدف دا نه وي نو بیا د جګړې مقصد
ډاکه او لوټ تالان پاتې کېږي، هغه قوم چې خپلې کوچنۍ لوڼې او زامن
هېر کړي، چې د دښمن د تېري له امله خوار او ذلیل ووژل کېږي ، داسې
قام به بیا د غلو او لارې شوکوونکیو یوه ډله وي، د دغسې قام وګړي بیا
له دښمن نه د انتقام اخیستلو پر ځای پخپله یو بل لوټوي، او یو بل ته دوکه
ورکوي، د هغوی حاکم د قام په لوټنه مزې چړچې کوي، کله چې بیا دښمن
هغوی کمزوري ووینی او یرغل پرې وکړي نو دوی بیا پوچ شعارونه
ورکوي او قام ناخبره ساتي، له دښمن سره د پردې تر شا جوړ جاړی کوي، د
خپل هیواد یوه برخه ځمکه او وګړي دښمن ته سپاري او باقی پاتې یې
خپله واکمني جوړوي، ځکه هغه پوهېږي، چې دښمن یې نه بخښي، دا څو
ورځې مزې چړچې په دې خاطر کوي چې د قام د وینو اخري څاڅکې هم په
ډېر تلوسه ژر ژر وڅښي.

سلطان صلاح الدین ایوبي د داسې بې شمېره قومونو نومونه واخیستل
او وې ویل. هغوی پراختیا غوښتونکي وه ، د هغوې په وړاندې تردې پرته
بل هیڅ هدف نه ؤ، چې پر ټوله نړۍ دې پادشاهي وکړي او د ټولې نړۍ
خزانې دې راټولې او تر خپلو پښو لاندې دې ډېرۍ کړي، هغوی د نورو
قامونو عزتونه پامال کړل خو بیا یې خپلې لوڼه او خویندې د نورو په لاسو
بې پته شوې، د دغسې قامونو واکمن د پردیو په خاوره کې مړه شول او نوم
او نښان یې هم پاتې نه شو، هغه قامونه چې غیرتمن او دا احساس یې لاره
چې د هغوی خاوره او ناموس د دښمن په ناولو لاسو پلیته شوی او باید
بدله یې واخیستل شي- مونږ هم حمله کوونکي یو او صلیبیان هم، خو فرق
دا دی چې هغوی له لرې لرې هیوادو څخه زمونږ د دین د نوم او نښان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دورکاوي له پاره راغلي دي، هغوی د دې له پاره راغلي دي، چې د مسلمانانو مېرمنې تر خپل واک لاندې راولي او له هغوی نه صليبيان وزېږوي، مونږ د هغوی له پټ نه د دفاع په خاطر حمله کړې ده، که مونږ د کفري توپان مخه ونه نيسو، نو بې غېرته به يو، مسلمانان به نه يو، او که د اسلام دفاع په دې ډول سره وکړو، چې د دښمن په انتظار په کور کې کښېنو، چې کله دښمن حمله وکړي، مونږ به يې پر خلاف جنګېږو او بيا په وياړ سره ووايو، چې مونږ د دښمن حمله په شاه وتمبوله ، نو دا زمونږ د بې زړه توب نښه ده، د دفاع طريقه بايد داسې وي چې کله دښمن ستا د وهلو لپار توره له تيکی راباسي، چې ستا تورې د هغه غاړه لا پخوا پريکړې وی هغه چې سبا حمله کوي ! ته پرې همدا نن حمله وکړې.

علی بن سفيان وويل: زما سره د دې يو علاج شته چې له سلطان نورالدين زنګي نه دې مرسته او کومک وغوښتل شي او پر کرک دې حمله شي.

سلطان صلاح الدين ايوبی وويل : دا به هم زيانمنه وي له زنګي سره بايد دومره پوځ موجود وي، که صليبيان پر مونږ د شا له لوري حمله کوي، چې زنګي پرې هم د شا له لوري حمله وکړای شی، زه د مرستی غوښتلو قايل نه يم، د دې پر ځای زه دا هم کولای شم، چې چريکي ګروپونه کرک ته ولېږم او پر صليبيانو ژوند نا آرامه کړم، هيله من يم چې زمونږ د اطلاعاتو ځوانان به د وينو په بيه د صليبيانو جرړې پرې کوي، خو انتقام به يې د هغه ځای له بې ګناه مسلمانانو اخيستل کيږي، چريکان خو به د خپل کار سرته رسولو وروسته ځانونه بچ کړي هغوی خو هر ډول مشکلات زغملای شي، زمونږ تش لاسي خويندې وروڼه به ځپل کيږي، البته پردې وړانديز غوروکړه چې له هغې ځايه مسلماني کورنۍ څه ډول راويستل کيدای شی ، په حمله کولو کې به يو څه وخت ته اړتياوي، مونږ د پوځ په ليکو کې زيات شمېر ځوانان شامل کړي، له کرک نه هم ځوانان راغلي او را روان دي.

زه احساس کوم چې مونږ بايد د هغه ځای د مسلمانانو په باب خپله پاليسي بدله کړو! دا خبره د صليبيانو د جاسوسي شبکې مشر هرمن په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې حال کې وکړه، چې د کرک خو تنه صلیبي پادشاهان، د هغوی پوځي قوماندانان او اداري مسوولین موجود وه، هغوی چې څومره خپل ماتې خوړلي پوځ ته کتل هغوی ته پر خپل عقل غوسه او د انتقام احساس غالبېده، هغوی خپله ماته ډېر ژر پر سوبه بدلول غوښتل، په هغوی کې یوائې د استخباراتو مشر هرمن داسې یو سړی وو، چې په سړه سینه یې سوچ او خبره کوله ، هغه لیدل چې صلیبي ملګري یې د کرک پر مسلمانانو څه وړ ظلمونه کوي، هغه وویل: تاسې همدا ډول رویه په شوبک کې له مسلمانانو سره کوله، چې په نتیجه کې هغوی د مسلمانانو له بېګار کمپ څخه هغه مسلمان پوځیان وتښتول، چې مونږ خطر ناک جاسوسان ګڼل او بندیان کړی مو وو، زه باور لرم چې هغوی ته د هغه ځای مسلمانانو پنا او هغوې د شوبک د کلا ننې حالات څارلي وو، سربېره پردې صلاح الدین ایوبي چې پر مونږ د کلا کوم دېوال را وران کړ ، په هغې کې هم د دننه مسلمانانو لاس و، هغوی ستاسې له ناروا تېریو دومره په تنګ راغلي وو، چې د ځانونو په قربانۍ کولو یې د مسلمان پوځ مرسته وکړه او کله چې د مسلمانانو د پوځ د مخکې لښکر لومړی ټولی شوبک ته را ننووت، مسلمانانو یې لاربښوونه وکړه .

یو صلیبي قوماندان وویل: څکه مونږ د دې ځای د مسلمانانو زور او قوت ختمول غواړو، چې د هغوی همت او څواک به له منځه ولاړه شي

هرمن وویل : د دې پر ځای که تاسې هغوی خپل دوستان کړي، له تاسې سره به مرسته وکړي، که تاسې ماته اجازه راکړی، زه به هغوی په مینه او دوستۍ سره له دین بدلولو پرته د صلیب مرستیالان کړم، زه به هغوی د مسلمانانو پر خلاف وه جنګوم .

یو مشهور صلیبي پادشاه ریمانډ وویل: هرمنه ! تاسې هېر کړي دي کیدای شی ته به یو څو تنو مسلمانانو ته مادي لالچ او هغوی به له مسلمانانو سره خیانت ته تیار کړی ، خو ټول مسلمانان د اسلامي پوځ مخالف او ټول قام غدار کېدلای نه شي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرمنه! ته پر هغو خلکو دومره باور مه کوه ! مونږ هغوی دوستان کول نه غواړو، مونږ د هغوی نسل له منځه وړل غواړو، هر صلیبي چې له کوم مسلمان سره مینه او دوستي کوي، نو د دې مطلب دا دی چې له اسلام سره مینه کوي، حال دا چې زمونږ هدف د اسلام له منځه وړل دي ، په کرک، یوروشلم، عکا ، عسقلان او هر چېرې چې د صلیب واکمني ده، هلته مسلمانان دومره تنګ کړی، چې یا هغوی مړه شي او یا د صلیب په وړاندې په ګونډو شی .

هرمن وویل: له مسلمانانو سره چې څه کیږي، صلاح الدین ایوبی له هغې نه پرله پسې خبرېږي، تاسې هغه هڅولی، چې ژر تر ژره پر کرک حمله وکړي، خو دا مو هېره کړېده چې زمونږ پوځ په سملاسي توګه د اسلامي پوځ د حملې په وړاندې مقاومت کولای نه شی .

فلپ اګستس وویل: د دې حل دا نه دی چې مونږ دې مسلمانان پر سر کښېنوو، تاسې تر اوسه هم د مسلمانانو جنګي بندیان ژوندي ساتلي دي، هغوی ولې نه وژنی؟

ګې آف لوزینان وویل: څکه چې ایوبي به زمونږ جنګي بندیان ووژني، زمونږ سره د مسلمانانو دری سوه یوشپېته جنګي بندیان دي، او له مسلمانانو سره زمونږ دولس سوه پنځه او یا بندیان دی .

اګستس وویل: آیا مونږ د مسلمانانو د وژنې له پاره څلور صلیبیان وژلای نه شو؟ زمونږ هغه بندیان چې له صلاح الدین ایوبی سره دي بی زړه او ډارن وو، هغوی د جګړې په ځای بندیان شول، هغوی ژوندي پاتې کېدل غوښتل، هغوی چې د مسلمانانو په لاسو ووژل شي نو ښه ده خو ته په ډاډ سره مسلمان بندیان ووژنه .

د سر لبنکر په عهده یو صلیبي وویل: آیا که تاسې له مسلمانو اوسېدنکو سره د وحشیانو په څېر رویه وکړی او مسلمان جنګی بندیان د وژنی ، نو صلاح الدین ایوبی ته به ماتې ورکړای شی؟ دا مهال د پوځ پر وړاندې مسئله دا ده : که صلاح الدین ایوبی پر مختګ وکړي، د هغه مخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

به خنګه نیسو، د شوبک کلا ترې څه ډول نیول کېدای شی؟ کهَ د کرک ټول مسلمانان ووژني، بیا به څه کیږی ؟ تاسې ولې د صلاح الدین ایوبی په څېر پراخ نظري نه غوره کوی ؟ آیا هرمن ویلای شي چې په مصر کې د هغه ځمکېزې چارې څه او برېالیتوب یې څومره دی؟

هرمن ځواب ورکړ چې څومره هیله کېدای شي، تر هغې هم زیات ځکه علی بن سفیان له صلاح الدین ایوبی سره په شوبک کې دی، ما په قاهره کې د هغه له غیر حاضرۍ نه ښه ګټه پورته کړې ، د قاهرې مرستیال ناظم الدین فاطمیانو د ځان ملګری کړی. ناظم الدین د صلاح الدین ایوبی ځانګړی باوری سړی خو اوس زمونږ په لاس کې دی ، فاطمیانو د پردې تر شا خپل خلیفه ټاکلی ، هغه په قاهره کې دننه د بغاوت او د سوډانیانو د حملې انتظار باسي، زمونږ پوځي افسران په سوډان کې سوډانی پوځ روزي ، صلاح الدین ایوبی چې په قاهره کې کوم پوځ پرېښی، د هغې دوه تنه مرستیال قوماندانان زمونږ په لاسو کې لوېږي، له هغې خوا به سوډانیان حمله کوي، په قاهره کې به پاځون او فاطمیان به د خپل خلافت اعلان کوي .

ریمانډ وویل: تاسې دا هېر کړي چې صلاح الدین ایوبي څومره چالاک سړی دی، هغه به پر کرک حمله وځنډوي او قاهرې ته به ځان ورسوي! ؟

ریمانډ وویل: د هغه د پاتې کیدو له پاره ضروري ده، چې همدلته مصروف کړای شي، یوه چاره دا هم ده چې د هغه مخه ونیول شي او د هغه یو پوځی عسکر هم قاهرې ته ونه رسېږی .

هرمن وویل: زه ډاډه یم په قاهره کې چې د هغه کوم پوځ دی، هغه به یې هیڅ په کار رانه شي، زما سړیو د هغه ځای په پوځ کې دا شکونه پیدا کړی چې هغوی یې په قاهره کې د دې له پاره پرېښي چې د غنیمت له مال نه بې برخې شي، او دا هم ورته وایي چې ایوبي په شوبک کې په سوونو عیسوي انجونې نیولې او پر سپاهیانو یې وېشلې دي، زما برېالیتوب دا دی، چې ما دغه خبره مسلمانو پوځي حاکمانو ته کړي او د هغوي په وسیله مې دغه اوازې خپرې کړي دي، داسې حالت مې پیدا کړي چې د قاهرې ټول پوځ به

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

له سوډانیانو سره ملګری شي، صلاح الدین ایوبی به مجبور وي چې له دې ځایه خپل ټول پوځ په قاهره کې د بغاوت د غلي کولو له پاره بوځي، خو دا پوځ به هغه مهال رسیږي، چې قاهره به د فاطمیانو د خلافت مرکز او هلته به د سوډان پوځ واکمن وي، ضروري نه ده چې مونږ دلته پر صلاح الدین ایوبی حمله وکړو او هغه دلته ایسار کړو مونږ به هغه همداسې سر ګردانه پرېږدو، مونږ یې د مسلمانانو په لاسو وژل غواړو.

هرمن ټینګار وکړ او بیا یې وویل: تاسې تر اوسه د مسلمانانو پر روحیاتو پوه نشوی همدا لامل دی چې تاسې زما مهمې خبرې نه منی، مسلمان که پوځي وي او د تمریناتو په جریان کې د هغه په دماغ کې دا خبره کېنول شي چې هغه د هیواد او قوم ساتونکی دی نو بیا د خپلې خاورې او خلکو له پاره ځان قربانوي، د نړۍ پادشاهي د هغه په قدمونو کې کېږده، هغه به عسکر اوسېدل غوره کړي، خو له خپل قام سره به خیانت ونه کړي او که په همدې عسکرو کې د نفساني خوندونو، شراب څښلو، واک او منصب هیلې پیدا کړای شي، نو بیا له خپل دین نه هم پرې تېرېږي، مونږ چې کوم مسلمان پوځي حاکمان د ځان ملګري کړي، په هغوی کې مو همدغه کمزوري پیدا کړي او کوو یې ...

خو د پوځ خاین کول دومره آسان نه دي لکه څومره چې اداري واکمن د ځان تابع کول آسان دي.

هرمن وویل: اداري چارواکو د امیرانو او وزیرانو په ډلو کې د شاملېدلو هیلې زیاتې وي.

پدې خلکو د پادشاهی نیشه سپره وي، د مسلمانانو تاریخ وګورئ، هغوی تر خپل پیغمبر وروسته د خلافت تر لاسه کولو له پاره یو تر بله وجنګېدل خو د هغوی جنرالانو په خورا صداقت خپل کارته دوام ورکړ، هغوی نور هیوادونه د خپلو تورو تر سیوري لاندې راوستل، او د اسلامي سلطنت د پراختیا هڅې یې وکړې، خو کله چې د هغوی چارواکو ولیدل، چې پلانی جنرال دومره منلی شوی چې د هغه د سوبو له امله ورته قام په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنه سترګه ګوري، نو واکمن او د هغه درباریانو هغه جنرال ته ناسم احکام لیږلي او هغه یې ذلیل او رسوا کړی، پخپله د خلیفه مسند له مخالفینو محفوظ پاتې شوی نه دی، د مخالفینو سترګې د اسلامي حکومت د پراختیا پر ځای د خلافت لاسته راوړلو په لور شوې، جنرالانو بایکاټ کاوه او د هغوی فتحه شوې سیمې په کرار کرار له لاسه ووتې، نتیجه یې دا ده چې اوس مونږ په عربو کې ناست یو، صلاح الدین ایوبي له هماغو جنرالانو څخه یو دی، چې اسلامي سلطنت تر هغو پورې رسول غواړي، تر کومه ځایه چې پخوانیو جنرالانو رسولی و، په دې سرې کې ښه والی دا دی چې د بیورو کراسۍ او خلافت پروا نه کوي، هغه چې کله د مصر خلافت د خپلو هیلو پر وړاندې خنډ ولید نو خلیفه یې عزل کړ، دغه زړور ګام هغه د قوي څواک او خپلې پوهې او تدبر په رڼا کې پورته کړ.

هرمن خبرې کولې او تولو صلیبي واکمنو په غوره سره اورېدلې، هغه ویل: صلاح الدین ایوبي د خپل قوم دغه کمزوري پېژندلې، چې غیر نظامي قیادت د واکمنۍ هیله من وی، او دغه هیله داسې ده، چې د ښځې، پیسې او له شرابو سره عادت کېدل ترې پیدا کیږي، مونږ یوازې هغه پوځیان پخپلو لاسو کې اخیستي شو چې د اقتدار غوښتونکي وی، لدې امله مونږ زیات کوښښ په همداسې خلکو باندې کوو، د پوځ د کمزوري کولو لاره دا ده، چې هغوی د خلکو په نظر کې رسوا کړای شي، دا زما کار دی، چې کوم یې، تاسې ښایي زما خبرې تایید نه کړی، خو زه یې په آسانۍ سره ماتې ورکولای نه شی! هغه یواځې د جګړې له پاره نه چې د هغه ټول پوځ پرې پوهیږي، د هغه بنسټیز غوره والی دا دی، چې له خلیفه یا غیر نظامي قیادت نه او امر نه اخلي، هغه کوټلی مسلمان دی، هغه وایې چې د قرآن په احکامو باندې عمل کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما چې کوم جاسوسان په بغداد کې دي، هغوی خبر راستولي، چې ایوبي نور الدین زنګی هم د ځان ملګری کړی او له دې ځایه یې انقلابي وراندیزونه وراستولي ، پر کومو چې عمل کول پیل شوي ، یو یې دا چې امیر العلماء فتوای ورکړې، چې خلافت به یو او هغه به د بغداد خلافت وي، دغه خلافت به د نورو هیوادونو په باب د احکامو نافذولو او د روغې جوړې د خبرو اترو منظوري لومړی له نظامی قیادت نه اخلي، او چارې به یې د پوځي حاکمانو په لاسو کې وي، خلیفه به د لرې پرتو سیمو جنرالانو ته کوم فرمان لیږلی نه شي دریم دا چې د خلیفه نوم به په خطبه کې نه اخیستل کیږي، او د خلافت د اغیز ختمولو له پاره ایوبي احکام صادر کړي ، چې خلیفه او یا د هغه نائب او یا د کومې سیمې حاکم، چې کله په دوره بهرته ځي نو خلکو ته به په لارو کې د درېدلو، نارو وهلو او سلام کولو اجازه نه وي ؟

صلاح الدین ایوبی تر ټولو مهم کار دا کړی چې د سني او شیعه بېلتون یې له منځه وړی ، هغه شیعه ګانو ته په نظامي او اداري چارو کې پوره نمایندګی ورکړې ، او په ډېرو اغېزمنو لارو چارو یې شیعه علماء قایل کړي دي، چې داسې دودونه پرېږدي، چې له اسلام سره مخالف وي، ... د صلاح الدین ایوبي دا ډول کارونه زمونږ له پاره زیان رسوونکي دي، مونږ د مسلمانانو همدغه کمزوري استعمالول غواړو، اوس زمونږ له پاره دا ډول کوښښونه په کار دي چې د مسلمانانو اداري قیادت له صلاح الدین ایوبي او پوځ سره مخالف کړو.

یوازې اوس نه، بلکې د تل له پاره فلپ اګستس چې د مسلمانانو سره سخت دښمن و وویل : زمونږ دښمني یوازې له صلاح الدین ایوبی سره نه ده بلکې زمونږ جګړه د اسلام پر خلاف ده، مونږ دا کوښښ باید وکړو چې که صلاح الدین ایوبی مړ شی قوم بل ایوبي پیدانه کړای شي، دا قوم باید د غلطو او بې بنسټه عقایدو پر وسله ووهل شي، په هغوی کې د پادشا کیدلو مینه د لهنتوب تر بریده پیدا کړی، عیاشان یې کړی، او داسې دود په کې پیدا کړی، چې دغه وګړي د تخت ناستی له پاره یو تر بله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وجنګیږي، او بیا دغه دول نا اهله خلافت د پوخ پر سرونو حاکمان کړی او زه په پوره باور سر ویلای شم، چې دغه قوم به یوه ورځ د صلیب غلامان وي، د هغوی تمدن او مذهب به د صلیب په رنګ کې رنګ شي ، هغوی به د پادشاهۍ او خلافت د لاسته راوړنې له پاره لاس اوګرېوان وي، او د خپلو مخالفینو د خپلو له پاره به زمونږ مرستی غواړي، هغه مهال به زمونږ نه هیڅوک هم ژوندي نه وي، زمونږ ارواوې به یې ګوري، چې ما کومه وړاندوینه کړې ده، هغه تکي په تکي رښتیا ثابته شوې ده، د اسلام د جړو سستولو له پاره یهودان تاسې ته خپلې انجونې وړاندی کوي، هغوی وکاروي، یهودان یوازې د دې له پاره خپل دښمنان وګڼي چې هغوی بیت المقدس خپل مقدس ښار او فلسطین خپل وطن ګڼي، هغوی ته ووایې، چې فلسطین به ستاسې وي، په اخر کې به دا سیمه مونږ هم تاسې ته درکوو، اوس زمونږ ملګرتیا وکړی، خو دا احتیاط به خامخا کوی، چې یهودان ډېر چالاک قوم دی ، هغوی ته چې کله هم ستاسې له لوري خطر متوجو شو نو ستاسې مخالف کیږي، د هغوی دولت او انجونې وکاروي او په بدله کې یې ورته فلسطین ورکړی .

د شوبک او کرک له کلا ګانو ډېره لرې یوه پراخه سیمه پرته وه، چې له خاورو او شګو جوړه او د شګو او خاورو په غونډیو کې راګېره وه، دغه سیمه تقریبًا یو نیم لک مربع میله پراخه او پلنه وه، په دې کې ډېره سیمه شګلنه او میداني وه او ژورې کندې یې هم لرلی، لږې لوړې څوکې هم پکې وي، هغه وخت چې صلیبي واکمنو د اسلام د بیخ ایستلو پلانونه پلی کول نو په زرونو پیاده او په آسونو او اوښانو سپرو لښکرو منډې ترړې وهلې، د تورو او برچو خلکا له ورایه ښکارېده، د آسونو او اوښانو د څغاستی له امله ګردونو په آسمان کې وریخ جوړه کړې وه، په دغه دوړو او ګردونوکې بر چې هم وارېدلې او غشي هم، پیاده عسکرو تر آسونو د مخه کېدو کوښښ کاوه، د آسونو سپرو پرکندو خېزونه وهل، شاو خوا د غونډیو پر څوکو دوه دوه سپاهیان کرار کرار ګرځېدل، د یوې غونډۍ په لمن کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور لمبې راپورته کېدې، له غونډې پورته تللې او بیا به غلې شوې، شور او ځوږ آسمان ښوراوه .

صلاح الدین ایوبي پر آس سپور له یوې دنګې څوکې یې دغه نظاره په غور سره لیدله، هغه له ډېره وخت د دغه میدان پر شاو خوا غونډیو ګرځېده او دوه مرستیالان یې هم ورسره وو.

یوه مرستیال یې وویل: زه په باوري توګه ویلای شم چې په څومره چټکتیا سره نظامي زده کړه روانه ده نو نوي سپاهیان به انشاء الله په څو ورځو کې پوره تجربه تر لاسه کړي .

بل مرستیال یې وویل: کوم سپاره چې تاسې له هغه پلنې کندې په خېز وهلو ولېدل، هغه ټول له کرک نه راغلي سپاره دي، ما هغوی نا آشنا ګڼل، خود غشي ویشتونکیو نښه ویشتل هم معیاري کیږي.

د جګړې د ډګر دغه منظره په اصل کې عسکري روزنه وه، د کومې په باب چې صلاح الدین ایوبي ډېر کلک احکام صادر کړي او له شاو خوا سیمو زیات شمېر سپاهیان جذب کړای شوي وو، له کرک نه هم زیات شمېر ځوانان په پټه راتښتېدلي وو، دا د سلطان صلاح الدین ایوبی د اطلاعاتو کمال و، چې له کرک نه یې هم ځوانان راوستي وو، د شوبک هغه مسلمانان چې د صلیبیانو تیري یې سملي (زغملی) وو، په ډېر جوش او خروش د سلطان صلاح الدین ایوبی په پوځ کې شامل شول ، چې د هغوی د نظامي روزنې چار همالته سمبال شوې وه، سلطان صلاح الدین ایوبی له دې کار سره ځانګړې مینه درلوده ، خو هغه خپل مرستیال باوري کاوه، چې نوي عسکر به په لږه موده کې تمرین کړای شي او د ازمېښت د پاره به چمتووی .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: سپاهیان یوازې د وسلو په استعمال او بدني تکړه توب له مخې نه ازمایل کیږي! د عقل او احساس کارونو ته هم اړتیا وه ده، زه داسې پوځ ته اړتیا نه لرم چې په پټو سترګو پر دښمن یرغل کوي او یوازې پر وژنه پوهیږي، زما داسې پوځ ته اړتیا ده، چې هغوی ته څرګنده وي چې دښمن یې څوک دی؟ د دښمن اهداف څه دي؟ زما لښکرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته باید معلومه وي، چې هغوی د الله جل جلاله د لارې سپاهیان دي، او د هماغه په لاره کې جنګیږي، دا جوش او خروش چې زه یې وینم، د هر ضروري دی خو چې دوی ته خپل مقصد څرګندنه وي، خپل حیثیت و نه پېژني، جذبات یې د هر ژر سړیږي هغوی ته ووایی او په ذهن کې یې کېښنوی چې مونږ فلسطین ولې نیول غواړو؟ هغوی ته ووایاست چې غداري څومره ستر جرم دی! هغوی وه پوهوی، چې تاسې یوازې د فلسطین له پاره نه! بلکې د اسلام د ساتنې، سر لوړی او پراختیا له پاره جنګیږی، تاسې د راتلونکیو نسلونو د عزت، پت او وقار له پاره د جګړی ډګر ته خی، تر عملي زده کړې وروسته هغوی ته وعظ وکړی او خپل ملی ستر توب پرې روښانه کړی.

یوه مرستیال یې وویل: خوږه مشره! هغوی ته هر ماښام وعظ کیږي، مونږ له هغوی نه الله مه کړه وحشیان نه جوړوو.

صلاح الدین ایوبي وویل: د دې خیال هم وساتی چې د هغوی په زړونو کې د مسلمان قوم د هغو انجونو مظلومانه حالت هم انځور کړی چې د کفارو له خوا تښتول شوی پت او عزت یې لوټیږي.

هغوی ته د قرآن هغه پاڼې هم وریادوی، چې صلیبیانو تر پښو لاندې کړې، او هغوی ته هغه جوماتونه هم وریادوي چې کفارو پکې خپل آسونه او خاروي تړلي او تړی یې، د لوڼو پت او د جوماتونو احترام د مسلمانانو د عظمت نښې دي، هغوی ته ووایی په کومه ورځ چې تاسې له خپلو ذهنونو د خپلو لوڼو عصمت او د جوماتونو درناوی وویسته په هماغه ورځ به مو دا دنیا د ښځو له پاره جهنم کړې وي، او په اخرت کې چې کوم عذاب راتلوونکی دی، د هغې خو کوم تصور هم نشی کولای.

پر غونډیو چې کوم دوه دوه او څلور څلور سپاره ګرځېدل هغه پیره داران وو، د صلیبیانو د حملې وېره موجوده وه، تر د هر لرې ځایه پوځونه موجود وو، خو بیا هم د تمرین د دغه ساحې شاو خواته د پیرې ارتیا وه، له دغو پیره کوونکیو یو یادوه چې د غونډۍ پر سر روان وو، ودرېدل، هغوی ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاندې د يوه دبرې د پاسه صلاح الدين ايوبي ولاړ ښکارېده د پيره کوونکيو لوري ته يې شا وه، فاصله به دوه دوه نيم سوه گزه وه، يوه پيره دار وويل: کم بخت مونږ ته شا کړې ده، که له دې خايه يې پر غشي وه ولم، نو زړه يې سوری کولای شم، ستا څه خيال دی؟ ملگری يې وويل: بيا به چېرې تېښتې؟ هغه ورته وويل، هو! ته صحيح وايې، که دغه خلک مونږ ونيسي او و مو وژني هيڅ خبره نه ده، خو که ژوندي يې ونيولو نو داسې سزاگانې به راباندې تېرې کړي، چې مونږ به بيا ورته د ټولو انډيوالانو نومونه ښيو.

هغه ملگري يې ورته وويل: دا کار د هغه ساتونکيو ته پرېږده ! که د صلاح الدين ايوبي وژل دومره آسان وای، نو تر اوسه به ژوندی نه وو.

هغه بل ملگري يې وويل: دا کار اوس کول په کار دي، اورېدلي مې دي چې فاطميان وايي: تاسې له څه کولو پرته زمونږ نه ډېرې زياتې پيسې اخلئ ! خو چارې ترسره کولای نشئ .

لومړي ملگري يې وويل: زه هيله لرم چې دا کار به ډېر ژر وشي ، اورېدلي مې دي چې حشيشيان (چرسيان) پدې کار کې ډېر زرور دي د وژنې په چار کې له سره تيرېږي، تر اوسه خو هغوی هيڅ ونه کړل، زه له دې نه هم خبر يم چې د ايوبي په ساتونکيو کې درې تنه حشيشيان (چرسيان) شته، دا خو د هغوی پوره کمال دی چې تر ساتونکي تولي پورې رسېدلي دي، او څوک پرې پوه شوي هم نه دي، خو هغوی به يې کله وژني ؟ وېرېږي به ... هغوی خبرې کولې او مخکې روان وو.

موږخين ليکي چې له مصر نه د صلاح الدين ايوبي د نشتوالي پر وخت هلته د مخالفينو تر څمکې لاندې کوښښونه راڅرگند او داسې حالات ترې پيدا شول چې يوازې معجزې يې مخه نيولای شوه، يوه خبره دا وه چې کوم فاطمي خلافت معزول شوی او د ورانکارولـه نيولو وروسته پـه څرگنده خاموشه شوی و، خو په ايرو کې د بلې سپرغۍ په څېر يې سرايت کاوه، د دې توطې تر شا صليبيان وو. او عملي کوونکی يې هغه مسلمانان مشران

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا کې یې خضر الحیات پرمخ پروت ولید، په ناڅاپي توګه د چا فکر شو چې د خضر ښي لاس ګوته پر ځمکه او په خاوره کې یې په ګوته څه لیکلي وو او مړ شوی و، پر ځمکه هغه لیکلي وو مصلح د "ح" توری یې پوره کړای شوی نه و، د دغه حرف کېدو ته په رسېدو یې ساوتلې وه، مړی پورته کړای او دغه کلمه وه ساتل شوه، یو سړی یې د کوتوال (د اوسني زماني امنیه قوماندان) غیاث بلبیس پسې په منډه ولېږه، همدا ویل کېدای شول چې خضر د خپلې مړینې پر وخت پر خاورو د خپل قاتل نوم لیکلی دی، غیاث بلبیس کوتوال هم او د مصر د ژاندارم پولیسو قوماندان هم وو چې دا هم د سلطان صلاح الدین ایوبي باوري حاکم و، د علی بن سفیان په خبر د ښاري جرایمو ماهر پلټونکی و.

غیاث بلبیس له رارسېدو سره سم پر ځمکه لیکل شوی لفظ مصلح په غور سره وکوت، په دې کې د ښار د امنیې مرستیال قوماندان مصلح الدین د خضرالحیاه له مړینې په خبرېدو هم راورسېده، غیاث بلبیس د هغه له لېدو سره پر ځمکه پښه راکښله او د مصلح کلمه یې ورانه کړه، څرنګه چې مصلح الدین د ښار د امنیې مرستیال قوماندان و، نو ځکه د کوتوالي محکمه د هغه تر لاسه لاندې وه، هغه بلبیس ته په امرانه لهجه وویل، د قاتل پته باید تر سهار د مخه ولګول شي، زه تر ډېره انتظار کولای نشم بلبیس هغه ته ډاډ ورکړ، چې قاتل به ډېر ژر و نیول شي، او بیا ترې روان شو، په همدې شپه بلبیس د خضر الحیات مرستیال او د هغه په دفتر کې ټول هغه وګړي راوه غوښتل، چې هغه ته نږدې وو، وپوښتل شو چې د وژل کېدو په ورځ د هغه کارونه څه وو، له هغو خلکو نه معلومه شوه چې نن ورځ د اداری مشرانو یوه غونډه وه، چې د پوځ کوم نماینده پکې نه و، د خضر مرستیال د هغه د کومک له پاره په غونډه کې هم شامل ؤ په غونډه کې د مالیو په لړ کې د پوځ مصارف تر څېړنې لاندې راغلل، نو خضر وویل: په مصر کې باید ځنې لګښتونه و درول شي، ځکه چې د مصر امیر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي په شوبک کې د ډېر زیات عسکر ځېره کړېدي، چې د هغوی له پاره زیاتو پیسو ته اړتیا ده .

د پولیسو مرستیال قوماندان مصلح الدین یې مخالفت وکړ او وې ویل د پوځ مصارف غیر ضروري دي، د نور پوځ د ځېره کولو پر ځای مونږ باید د موجوده پوځ مسایلو ته پاملرنه وکړو، چې لا د مخه زمونږ لپاره یوه ګرانه مسئله جوړه شوې ده،هغه وویل چې په مصر کې کوم پوځ موجود دی، په هغوی کې بې باوري او بدامني لیدل کیږي، له شوبک نه چې کوم د غنیمت مالونه لاسته راغلي، په هغو کې هیڅ برخه دې پوځ ته راو نه لېږل شوه. خضر الحیاه وویل: تاته معلومه نه ده چې د مصر امیر صلاح الدین ایوبي د غنیمت د مالونو د نه وېشلو هدایت کړی دی او په اوسنی وخت کې دا ډېره ښه پرېکړه ده، د غنیمت د مالونو په هیله د جنګېدونکي پوځ کومه ملي جذبه او دیني نظریه نه وی .

پر دې مسئله بحث په توندو خبرو واوښت، مصلح الدین تر دې پورې وویل چې د مصر امیر له مصري عسکرو سره دومره ښه رویه نه کوي، لکه له شامي او ترکي سپاهیانو سره یې چې کوي، هغه په غوسه کې ځنې نورې ناروا خبرې هم وکړې، چې په خواب کې یې خضر وویل: مصلحه ! ستا په ژبه صلیبیان او فاطمیان خبرې کوي .

له دې وینا سره غونډه له ځوږ نه ډکه شوه او پای ته ورسېده، د خضر الحیات مرستیالانو وویل : چې له غونډې وروسته مصلح الدین د حضر الحیات دفتر ته راغی، هلته بیا ګرمې خبرې اترې وشوې، مصلح الدین خضر الحیات پردې قانع کاوه چې مصري پوځ ډاډه نه دی ، هغه بیا مخکینی خبرې تکرار کړې، چې په غونډه کې یې کړې وې ، خضر الحیات وویل: که همداسې وي زه دا مسئله ستا له لوري د مصر امیر ته وړاندې کوم، خو زه به ورته خامخا لیکم چې تا د ټول مجلس په مخکې ویلي وو، چې د مصر امیر په پوځ کې امتیازي رویه خپله کړې ده، او زه به ورته دا هم لیکم چې تا زمونږ پردې خبره د باوري کولو کوښښ کاوه، چې سلطان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې يې وويل: هغه پر مخ نقاب غوړولی و، خو ستا پرده پورته شوه، ما اوس و پېژندلې، مصلح الدين د څه ويلو کوښښ کاوه خو مېرمنې يې هغه خبرو ته پرې نه ښوده، ورته وې ويل: زه ګومان کوم چې تا د بيت المال پيسې خوړلي دي او خضر الحيات دربانډی پوه شوی وه نو تا د کرايې په قاتل هغه له مخې لرې کړ

مصلح الدين وويل: پرما د درواغجن تورونه مه پورې کوه، زما پيسو خوړلو ته څه اړتيا ده؟

مېرمنې يې وويل: ستا ورته نشته، خو د هغې فرنګۍ ورته شته! چې تاله نکاح پرته په کور کې ساتلې ده مېرمنې يې له ډېره سوزه وويل: ستا د شرابو له پاره پيسو ته اړتيا ده، که دا تور غلط وي، نو ووايه چې دا د څلورو آسونو بګۍ له کومه راغله؟ دې کورته چې هره شپه ډمانې راځي، دا مفتې راوستل کيږي؟ د شرابو کومې مېلمستياوې چې ورکول کيږي، د هغو لپاره پيسې له کومه راځي؟

مصلح الدين د قهر او محبت په ګډه وډه لهجه ورته وويل: د الله له پاره غلې شه، ما خو معلومولو ته پرېږده، چې هغه سړی څوک دی؟ چې دغسې خطرناکه توطيه يې و کاروله، او ولاړ، اصلي حقيقت به تاته پخپله روښانه شي!

مېرمنې يې وويل: زه اوس غلې پاتې کېدای نه شم. تا زما سينه د انتقام له اوره ډکه کړې ده، زه به ټول مصر ته وايم چې زما څښتن قاتل دی، د يوه مؤمن قاتل، ته زما د مينې قاتل يې، زه به درنه د خپلې مينې بدله اخلم.

مصلح الدين ورته عذر زاري وکړې، مېرمن يې غلې کړه او هغه يې قايله کړه چې تر دوه ورځو بايد غلې وي، چې هغه سړی ولټوي او ثابته کړي چې هغه قاتل نه دی هغه مېرمنې ته دا هم وويل، چې غياث بلبيس څو کسان نيولي دي او قاتل به هم ډېر ژر و نيول شي.

شپه تېره شوه، راتلونکې ورځ هم تېره شوه، مصلح الدين له کوره غايب و، د هغه دويمه مېرمن يا ياره هم چېرې ونه ليدل شوه، له ماښام وروسته مصلح الدين کورته راغی او د لومړۍ مېرمنې کوټې ته ورغی، له هغې سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې د مينې او محبت خبرې کولې مهرمن د هغه په دوکه کې راتلل نه غوښتل، خو د مينې په جال کې ګېره شوه .

مصلح الدين هغې ته وويل چې هغه سړې لټوي چې هغه ته يې سل اشرفۍ ورکړې دي... لږه شيبه وروسته يې مهرمن ويده شوه، په دې شپه مصلح الدين ملازمينو ته رخصتي ورکړې وه، په کور کې داسې چوپتيا وه، چې پخوا تر دې کله هم نه وه، مصلح الدين تر ډېره د ويدې مېرمنې په کوټه کې وه بيا پاڅېده وه ووت .

نيمه شپه به وه، يو سړي د هغه د کور له بهرني ديوال سره شاو لګوله، ودرېده، بل سړی د هغه پر اوږو ودرېده، دريم د هغه پر اوږو پر ديوال واوښت، دننه يې ځان خوړند کړ او بيا يې وه غورځاوه، هغه له دننه څخه لويه دروازه بېرته کړه، دواړه ملګري يې دننه ورغلل، په دې کور کې به هره شپه ساتلې سپي پرانستی و، په دې شپه سپې هم پخپل ځای کې تړلې پاتې و، ښايې چې ملازمينو به د تللو پر وخت کې له ياده ويستي و، چې سپی خو پرانزي، درېواړه سړي برنډې ته ورغلل، تياره ډېره ژوره وه، هغوی په کرار کرار ولاړل، په توره تياره کې يو بل پسې روان وو، پر هغه دروازه يې لاس کېښوده چې د مصلح الدين لومړی مېرمن چې هغه به د فاطمې په نامه يادوله ويده وه، دروازه يې بېرته کړه، کوټه تياره وه، درېواړه سړي دننه ورغلل، او په تياره کې يې لاسونه تپول چې د فاطمې پالنګ يې ومينده، د يوه سړي لاس د فاطمې پر مخ ولګېده، چې سترګې يې خلاصې شوې، هغې وه ګڼله چې د مصلح الدين لاس به وي، هغې لاس ونيو، پوښتنه يې وکړه چېرې ځې ؟

د دې په خواب کې يو سړي د هغې پر خوله توټه واچوله او يو څه يې په خوله کې ورتخته کړ، بيا په سملاسي ډوله درې تنو هغه له لاس پښو ونيوله او يوه يې پر بله توټه خوله کلکه وتړله، يو سړي د بوري خوله خلاصه کړه، دوه نورو فاطمه په رسيو کلکه وتړله او د بوری خوله يې بنده کړه، هغوی بوری له ځان سره واخيسته او بهر ووتل، د لويې دروازې نه هم ووتل، په

(c) ketabton.com: The Digital Library

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه غریبه ښځه وه، هغې ته پته وه چې د کوتوالۍ زیر زمینۍ ته تللو سره دروا غ او رښتیا بېلېږي، خو تر دې د مخه یې د بدن غړي سره جدا کېږي، خدمتګاره په ژړا شوه وې ویل: که رښتیا وایم نو بادار سزا راکوي او که دروا غ وایم نو تاسې سزا راکوئ، بلبیس د هغې حوصله برابره کړه او هغې ته یې د پوره امان ډاډ ورکړ، خدمتګارې وویل: ما د قتل په دویمه ورځ یوازې همدومره لیدلي وو، چې یو نقاب پوښ سړی راغلی و، مصلح الدین بادار هغه ورځ په کور کې نه و، هغه سړي فاطمه بهر وه غوښته، هغه سړی د لویې دروازې نه بهر او فاطمه دننه وه، هغه ورسره مخامخ نه شوه، ملازمینو هغه لیدلي وه، خو څوک نږدې ورغلي نه وو او نه یې اوریدلي وو، چې د هغوی تر منځ څه خبرې شوې وې، هغه نقاب پوښ سړی ولاړ او فاطمه بېرته راغله یوه کوچنۍ د پیسو کڅوړه یې په لاس کې وه، فاطمې سر خوږند کړی و، او کوټې ته ولاړه ... په یو بل ماښام مصلح الدین څلورو نوکرانو او خدمتګارو ته رخصت ورکړ او خپلو خپلو کورونو ته ولاړل .

بلبیس پوښتنه وکړه تر دې د مخه هم په یوه شپه کې ټول ملازمین رخصت شوي وو؟

خدمتګارې ځواب ورکړ، هیڅکله نه ! حیرانوونکې خبره ده چې بادار مو ویلې چې نن شپه سپی هم تړلی پریږدی تر دې د مخه به یې د شپې سپي ایله کاوه، ډېر سړیخور سپي دي، د بېګانه خلک په بوی پېژني او خوري یې .

غیاث بلبیس پوښتنه وکړه: د مصلح الدین او فاطمې اړیکې څنګه وې؟

خدمتګارې وویل : ډېرې سستې وې بادار مو څه موده وشوه، یوه ښکلې او ځوانه انجلۍ راوستې ده، چې بادار یې خپل غلام کړی دی، فاطمې او بادار مو سره خبرې هم نه کولې.

غیاث بلبیس خدمتګاره جلا کېښنوله او مصلح الدین یې دننه راوه غوښت او بهر ووت، چې بېرته راته دوه سپاهیان ورسره وو، هغوی مصلح الدین له ښي او کیڼ لاسه ونیوه او بهر یې بوته، مصلح الدین ډېر احتجاج وکړ، بلبیس د دې امر په کولو سره بهر ووت خو دومره یې وویل

(c) ketabton.com:

چې دا بندي کړی! دویم امر یې دا وکړ، چې د مصلح الدین پر کور پیره ودروی او ځوک بهر تللو ته پرې نږدي!

هغه مهال فاطمه له قاهرې نه د ‌ډېر لرې شمال لورې ته یو داسې ځای ته رسېدلې وه، چېرې چې شاو خوا لوړې غونډۍ شنې ونې او اوبه هم وې، دا ځای له عمومي لارې نه یوې خواته وه، فاطمه هلته لمر خاته وخت رسول شوی وه، آسونه ودرول شول، د فاطمه له خولې او مخه توته پرانستل شوه او لاس پښې یې هم ایله شول، هغه په هوش کې نه وه، هغه د درې نقاب پوښانو په ولکه کې وه، درې آسونه ولاړ وو، فاطمې چیغې کړې، نقاب پوښانو فاطمې ته اوبه ورکړې او یو څه خواړه یې پرې وخوړل، هغه نه په سد کېده، د هغې نس ته چې اوبه او خواړه ورغلل او تازه هوا یې تنفس کړه، په بدن کې یې قوت پیدا شو، ناڅاپه پاڅېده، منډې یې کړې، درې واړه تښتوونکې یې ناست وو، هغوی ورته کتل ورانډې ولاړه، د یوه کمره تر څنګ ورغله، یو تن نقاب پوښ پورته شو او پر آس سپور ورپسې شو، په منډه ورغی او فاطمه چې په منډو منډو ستړې شوې، پرته وه، راپورته یې کړه پخپله یې پر آس کښېنوله او تر شا یې کښېناست، بېرته یې خپلو ملګریو ته راوستله.

یو تن تښتوونکی ورته وویل: تښتې!، تر کومه ځایه به وه تښتې؟ له دې ځایه خو کوم قوي انسان هم په تېښته تر قاهرې رسېدلای نه شي، فاطمې ژړل، چیغې یې وهلې او کنځلې یې کولې، یوه نقاب پوښ ورته وویل: که مونږ تا بېرته قاهرې ته بوځو، نو هم ستا له پاره د پناه ځای نشته، ته مونږ ته خپل ځښتن سپارلې یې. فاطمې په زوره چیغه کړه وې ویل دا دروغ دي.

تښتوونکی سړی ورته وویل: دا رښتیا دي مونږ ته د مزدورۍ په توګه اخیستې یې، تا زه ونه پېژندلم، ما تاته د شلو اشرفیو کڅوړه درکړې وه، تا خپل ځښتن ته وویل: ته قاتل یې، او تا دا ناپوهي هم وکړه، چې هغه ته دې وویل چې کوتوال ته به وایې، هغه لا د مخه ستانه پوزې ته راغلی و، د هغه یارې لا د مخه د هغه پر زړه او دماغ قبضه کړې وه؟ زه تاته ویلای نه شم

Scanned by CamScanner

Scanned by CamScanner

(c) ke... .com: The Digital Library

وژل آسان نه وو، هغې آسونو ته وکتل، له آسونو زینو نه کښته کړای شوي نه وو، هغه په کرار پاڅېده او په کراره یې یوه آس ته ځان ورساوه، لمر د غونډیو شاته روان و، او فاطمې ته څرګنده هم نه وه، چې له قاهرې نه کوم لوري ته او څومره لرې ده هغې دا خطره پر ځان ومنله، چې د بېدیا په پراخۍ کې به د بېلارۍ له امله مړه شي خو ځان به د دغو کسانو څخه ضرور ژغوري .

هغې پر آس له سپرېدو سره آس ته قمچین ورکړه، د آس د سومانو غږ درېواړه تبنتوونکي راويښ کړل، هغوی فاطمه د یوې غونډۍ خواته په ورتللو لیدلې وه، دوه تنه تبنتوونکي پر آسونو سپاره شول، او د هغې پسې آسونه په ځغاسته کړل، د فاطمې له پاره ګرانه دا وه، چې هغې ته له غونډیو نه د وتلو لار معلومه نه وه، د بیدیا غونډۍ د څېرونکیو حیواناتو په څېروي، یوازې بیدیاني وګړي ترې ځانونه ویستلی شي، فاطمې یوه داسې لاره ونیوه، چېرې چې یوې بلې غونډۍ یې مخه نیولې وه، هغه چې هلته ورسېده، شاته یې وکتل چې تبنتوونکي وریسې په چټکتیا را روان دي، هغې آس پر غونډۍ وه خېژاوه او قمچین یې ورکړه، ښه آس و، پورته وخوت او بلې خواته کښته شو، هغې آس یو لوري ته وګرځاوه، لاره یې ومیندله، تبنتوونکي هم راورسېدل، فاصله په کمېدو وه، د فاطمې پر خپلو سترګو باور نه راته، چې هغې د سمندر په څېر پراخه بېدیا کې څلور تنه پر اوښانو سپاره خپل لوري ته د راتګ په حال کې وه لیدل، هغې چیغې پیل کړې، هلې غله دی، هلې غله دي وه مې ژغوري او ځان یې هغوی ته ورساوه .

فاطمې پسې د دواړو نقاب پوښو غلو آسونه هم رانښکاره شول، چې اوښ سپاره یې ولیدل، د خپلو آسونو واګې یې راټینګې کړې او آسونه یې هم وګرځول، اوښ سپرو اوښان وځغلول، یوه په لیندۍ کې غشی کېښود، وار یې وکړ، غشی د یوه آس په ورمېږ کې ښخ شو، آس له درده خېزه کې کړې، تیندک خور شو او له واکه وه ووت، سپور ترې کوز شو، اوښ سپرو ورته د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګړي بلنه ورکړه، نو هغه بل يې هم آس ودراوه، هغوی ته څرګنده وه، چې
د څلورو اوښ سپرو او غښي ويښتونکيو سره مخ دي .
فاطمې ورته وويل، چې د دوی يو ملګری د غونډيو په منځ کې دی، دا
دواړه يې ونيول، دا څلور واړه اوښ سپاره د سلطان صلاح الدين ايوبي د
پوځ د کومې ګزمې سپاهيان وو، سلطان صلاح الدين ايوبي په توله
بېدياکې ګرځنده پيرې خپرې کړې وې، چې د ناڅاپي حملې خطره نه وي،
او صليبي ورانکاري مصر ته داخل نه شي، د دغو ګرځنده ګروپونو ډېره
ګټه وه، هغوی زيات شمېر شکمن کسان نيولي وو، اوس يې دا نقاب
پوښان ونيول، فاطمې هغوی ته وويل، چې هغه يې څه ډول دلته راوستې
ده، د چا مېرمن ده، هغې دا هم وويل چې د مصر د ماليې ناظم وژل شوی
دی، د هغې مېړه مصلح الدين قتل کړی دی، چې د ښار ناظم دی او قاتل د
دې درېواړو نه يو دی .
دريم نقاب پوښ هم ونيول شو، له هغوی نه خنجرونه واخيستل شول،
لاسونه يې شاته وتړل شول، د هغوی يو آس د غښي لګېدو له امله
تښتېدلی و، پر يوه آس يې دوه نقاب پوښان او پر يوه يې يو کېښناوه او
خپل قوماندان ته يې وروستل، فاطمه هغوی پر اوښ کېښنوله، د دغه اوښ
سپاهي له خپل يوه ملګري سره سپور شو، د دغه کاروان په وړاندې څلور
ميله واټن و، چې هغوی تر لمر پرېوتو پورې وواهه، دا ځای د خرماو يو باغ
و، چې خيمې هم پکې وهل شوې وې، دا د دغه بېدياني ګزمه سپاهيانو
مرکزو، فاطمه يې قوماندان ته وروسته او پر درېواړو تښتوونکيو نقاب
پوښانو يې پيره ودروله، هغوی سبا ورځ قاهرې ته لېږل کېدل .
صليبيانو پرېکړه کړې وه چې هغوی به په کرک کې ناست د صلاح الدين
ايوبي انتظار نه کوي، هغوی د پوځ ويشل پيل کړي وو، د فرانسې پوځ ته
يې د صلاح الدين ايوبي د پوځ د مخې نيولو له پاره د تياري امر کړی و، د
ريماند پوځ ته يې د مسلمانانو پر پوځ د شاه له لوري حملې کولو امر کړی
و، د کرک کلا د دفاع له پاره يې د جرمنی پوځ ټاکلی وه د فرانسې او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوځ لوړ پوړي قوماندانان د هیواد نیوني او پادشاهۍ د پراختیا هیله من و، په هغوي کې دا یوه خبره شریکه وه، چې مسلمانان باید له منځه یوړل شي، خو د هغوی په زړونو کې چې کوم اختلافات وو، هغې پر پرېکړو اغېزه کوله.

مؤرخ لیکي چې صلیبیان پر توطئو پوهېدونکي وو، او د مسلمانانو کومې سیمې به یې چې ونیولې، هلته به یې عامه وژنه او بې پتي پیل کوله، د دې پر خلاف به صلاح الدین ایوبي د مینې او اخلاقي اصول داسې په ښه توګه کارول، چې دښمنان یې هم تابع کېدل، سربېره پر دې صلاح الدین ایوبی په خپل پوځ کې داسې ښېګړې پیدا کړې وې، چې د لس کسه سپاهیانو چریکي ګروپ به د دښمن زرکسیز کنډک ګډوډ کړ او غایب به شول، دغو وګړيو د ځانونو قرباني معمولي ګڼله، صلاح الدین ایوبي به چې په کوم انداز سره د جګړې په ډګر کې لږ شان پوځ منظم کاوه، هغې به لوی پوځ هم ناتوانه کاوه، د شوبک او کرک په ډګرونو کې هم هغه دا ډول نظامي پوهه کارولې وه، صلیبیانو د هغې معلومات واخیست، د خپل پوځ بدني او احساساتي ځرنګوالي ته یې وکتل، نو هغوی د نیغی او مخامخ حملې خیال پرېښود، او کومه بله لاره یې وسنجوله، خو د دغه لارې چارې په باب هم شکمن وو، د دې چاره یې دا وسنجوله، په مصر کې د بغاوت راپورته کولو او پر مصر حملې کولو ته پاملرنه واړوله.

د مصر د مرستیال ناظم مصلح الدین له لوري ورته ډاډمن راپورونه راتلل، هغوی تـه لا دا خبر رسیدلی نـه و، چې د مصر د مالـي ناظـم خضر الحیات وژل شوی، او مصلح الدین نیول شوی کرک ته د دې خبر د رسیدلو له پاره لږ تر لږه پنځلس ورځې واټن وْ خکه چې په لاره کې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ پروت وْ، له زیاتو ورځو وروسته یو قاصد په هغې شپه صلیبیانو ته ورسېده، په کومه شپه چې فاطمه تښتول شوې وه، هغه راپوړ ورکړ چې د بغاوت له پاره شرایط بالکل برابر دي، خو سوډانیان اوس د حملې له پاره تیار نه دی خکه له هغوی سره د آسونو کمی دی، خو اوښان ورسره زیات دی، هغوی لږ تر لږه پنځه سوه اعلی آسونو ته اړتیا لري.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدومره باید ورسره زینونه هم وی د فرانسوي پوځ قوماندان وویل چې
پنځه سوه مجهنر آسونه باید فوراً ولیږل شي، او له هغوی سره باید شپږ اوه
قوماندانان هم ولیږل شي، چې د سوډانیانو د جنګي استعداد جاج واخلي
او ژر تر ژره حمله وکړي.

له صلیبیانو سره د آسونو کمی و، هغوې په کرک کې اعلان وکړ، چې پر
مصر د حملې له پاره په سملاسي توګه د پنځه سوه آسونو اړتیا ده نو
عیسوی اوسیدونکیو په درې څلورو ورځو کې آسونه برابر کړل او په داسې
لارې یې سوډان ته ولیږل چې دوي باوري وو چې نیول کیږي به نه، د هغوی
لاربنود هماغه جاسوس وو چې د آسونو د غوښتنې له پاره راغلی و، هغه
سوډانی اوله درې کلو راسې یې جاسوسي کوله، له دغو آسونو سره اوه اته
پوځي افسران هم وو، چې باید د سوډانیانو د حملې قیادت یې کړی وای،
هغوی ته یقین ورکول شوی و، چې له دې ځایه د صلاح الدین ایوبي پوځ نه
درپریښودل کیږي...

صلاح الدین ایوبي ته همدومره معلومه وه، چې د مصر حالات ښه نه
دي، خو دا ورته هم څرګنده نه وه چې له حالاتو ځینی اور غورځوونکی غر
جوړ شوی او د چا ودېدو په حال کې دی، علی بن سفیان، سلطان صلاح
الدین ایوبی ته ډاډ ورکړی و، چې هغه د استخباراتو جال خپور کړی دی،
هغوی به یې له خطراتو نه د مخه خبر وي، هغه د خضرالحیات له وژنې او د
مصلح الدین له نیول کېدو هم خبر نه و، غیاث بلبیس ته مشوره ورکړل
شوې وه، چې سلطان صلاح الدین ایوبي ته خبر ولیږي، خو هغه په دې وینا
څنډولې وه، چې کله تحقیقات مکمل شی سلطان صلاح الدین ایوبی به له
اصلی حالاتو خبر کړای شی.

فاطمه د ګزمه سپاهیانو قوماندان د شپې له خوا په یوه جلا خیمه کې
وساتله، د سهار خره لا خپره شوې نه وه، چې هغه او درې تنه مخ پټي
تښتوونکي یې له اته کسه ساتونکیو سره د قاهرې په لور ولیږل، دغه
کاروان تر لمر پرېوتو وروسته قاهرې ته ورسېده او راسا کوتوالي ته ورغی،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غیاث بلبیس د دغه پېښې په څېړنه بوخت و، هغه مهال په زېږ زمینې کې و، هغه د مصلح الدین کور تالاشي کړ او له هغې ځایه یې د هغه بدکاره ښځه ونیوله، هغې ښځې ځان ازبکي مسلمانه ګڼله، هغې د بلبیس د بې لارې کولو ډېره هڅه وکړه، د دې په ځواب کې بلبیس هغې ته هغه کوټه لـه ورایـه وښودلـه، چېرې چې ډېـر کلـک سـړي هـم د خپلې سینې رازونـه راسپړي، انجلی ومنله چې هغه عیسوي او له یو روشلم نه راغلې ده، هغې له دې اعتـراف سره بلبیس تـه د خپـل بدن او دولت ورکولو لالچ پیـل کړ، بلبیس چې د مصلـح الـدین لـه کـوره کـوم دولـت لاسته راوړی و، هغـه یې ماغزه لړزولي وو، هغه پوه شوی و، چې مصلح الدین څنګه د صلیبیانو په جال کې نښتی و، پخپله انجلی دومره ښکلې او زړه وړونکې وه، چې د رد کولو لپاره یې ډېرین زړه ته اړتیا وه .

بلبیس خپل ایمان محکم وساته، هغـه تـه څرګنده شوې وه چې دا کومه ستره توطنه ده، چې جرړې یې لـه یروشلم سره نښتې دي، بلبیس جنی ته وویل چې هغه دې ورته ټولې خبرې ووایي، انجلی ځواب ورکړ، مـا چې څه ویلای شول هغه مې وویـل تـر دې زیـات کـه څـه وایـم، دا بـه لـه صلیب سره خیانت وي، مـا پـر صلیب لاس ایښـی او سـوګند مې یـاد کـړی دی، چې د خپل هدف په سرته رسولو کې بـه خپـل ځان قربـانوم، زمـا سره چې هـر ډول رویه کول غواړې وکړه، هیـڅ نـه وایـم، کـه مـا خوشې کـړې او یروشلم او یا کرک تـه مې ورسوې، نـو چې څومره پیسـی غـواړې، سـتا پـه پښـو کې بـه کېښودل شي، مصلح الـدین لـه تاسې سره بنـدی دی، نـو ځکـه لـه هغـه نـه پوښتنه وکړه، ښایي چې یو څه درته ووایي .

بلبیس له هغې نه زیاتې پوښتنې ونـه کـړې، هغـه مصلح الـدین تـه ورغـې مصلح الدین په ډېر بد حالت کې و، هغـه یې لـه چـت سـره ځـوړند کـړی و، داسې چې له اوږو نه یې تړلی و، او پښې یې لـه ځمکې نـه پـه هـوا کـې وې، بلبیس له ورتګ سره له هغه نه پوښتنه وکړه مصلح الدین دوسته! د څه چې درنه پوښتنه کوم راته یې وې وایه، ستا مهرمن چېرې ده؟ او هغه دې په چا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندې تنبنتولې ده؟ اوس به یو څه نورې خبرې هم وايي، ستا یارې خپل ځان ښودلی دی.

مصلح الدین ورته په قهر وویل: رذیله ما پرانزه، چې د مصر امیر راشي، زه به پر تا باندې همدغه حالت راولم کوم چې تا پر ما راوستی دی.

په دې کې د بلبیس د اداري یو موظف سړی راغی او هغه ته یې غوږ کې څه وویل: له حیرانتیا د هغه سترګې ودرېدې، په منډه له زیر زمینی نه ووت، پورته ووخوت، هلته د مصلح الدین مېرمن او د هغې درې تنبنتوونکی سړي ناست وو، فاطمی هغه ته وویل چې څه ډول وتښتول شوه او څنګه دا درېواړه ونیول شول.

بلبیس فاطمه او نور درېواړه مجرمان زېر زمینی ته بوتلل او د مصلح الدین مخی ته یې ودرول، مصلح الدین چې هغوی ولیدل، سترګې یې پټی کړې څکه د لیدلو توان یې نه درلوده.

بلبیس ترې پوښتنه وکړه په دې درېواړو کې قاتل کوم یو دی؟ مصلح الدین غلی و، بلبیس ترې درې کرتې پوښتنه وکړه، خو هغه بیا هم غلی و، بلبیس د زیر زمینی یو تن ته اشاره وکړه، هغه سړی رامخی ته شو، له مصلح الدین نه یې غبرګه تاوه کړه او څان یې ورپورې ځوړند کړ، د دې سړي وزن د مصلح الدین تخرګونه سره په جلا کېدو کړل، چې په رسیو تړل شوي وو، هغه له درده چیغی کړې وې ویل منځنی یې قاتل دی.

بلبیس هغوی درېواړه یوه جلا ځای ته بوتلل او هغوی ته یې وویل. چې ووایې تاسې څوک یې او دا تبوله لږی څنګه روانه شویده ؟ او که نه نو له دې ځایه به ژوندی ولاړ نه شی! هغوی پخپلو کې مشوره وکړه او قایل کېدو ته یې غاړه کېښوده، بلبیس هغوی سره جلا جلا کړل او فاطمه یې پورته وخېژوله، فاطمی هغوی ته هماغه خبرې وکړې، چې د مخه یې ورته کړې وې، هغې د خپل څان په باب وویل، چې مور یې سودانی او پلار یې مصری دی، درې کاله کېږي چې له خپل پلار سره مصر ته راغلې یم مصلح الدین زه ولیدلم او زما پلار ته یې سړي راولېږل، ماته څرګنده نه ده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خومره پیسو خبره وشوه پلار مې زه د مصلح الدین په کور کې پرېښودم او د پیسو یوه کڅوړه یې له ځان سره یوړه، مصلح الدین یو عالم او خو کسه سړي کورته راوغوښتل او په اصولي ډول مو نکاح وشوه او زه د مصلح الدین منکوحه مېرمن شوم، هغه له ما سره زیاته مینه کوله او مینه زما کمزوري وه، د پلار له لوري راسره دومره مینه شوې نه وه، ما ګومان کاوه چې زه دلته پلار د پلورلوله پاره راوستلې وم، ماته له مصلح الدین نه هیڅکله شکایت پیدا شوی نه و، چې هغه به ګونډې دومره بد سړی وي، هغه شراب نه څښل، د بهرنیو فعالیتونو په باب یې راته هیڅ پته نه وه.

صلاح الدین ایوبي چې د شوبک په لور کوچ وکړه ، تر هغې وروسته په سملاسی ډول په مصلح الدین کې یو بدلون راغی هغه به د شپې تر ډېره وخته له کوره بهرو، یوه شپه فاطمې ولیدل چې په شرابو خمار کور ته راغی، د فاطمې پلار شرابي و، هغې د شرابو بوی او شرابیان پېژندلای شول، هغې له مصلح الدین سره د مینې له امله دا هم وزغمل، بیا به کورته شپې له خواشکمن سړي راتلل، یوه شپه مصلح الدین فاطمې ته د پیسو دوه کڅوړې او څو طلاوې ورکړې او په کور کې یې کېښودې، او یوه شپه چې هغه په شرابو کې غرق نشه شو، نو فاطمې ته یې وویل که د مصر شمالي سیمه چې د روم تر بحیرې پورې غزېدلې ماته را کړای شي او که د سوډان له پولو سره تړلې سیمه؟ ستا چې کومه خوښه وي، ته به یې ملکه او زه به یې پادشاه یم. فاطمه دومره هوښیاره جنۍ نه وه، چې په دې لړ کې یې له هغه نه پوښتلي وای، هغې دا ګڼلې وه چې مېړه یې ډېر شراب څښلي او پرتې وایي، په هوش کې به هغه د غسې خبرې نه کولې، بیا یوه ورځ یوه ښکلې انجلۍ د هغه کورته راوستل شوه، دوه سړي ورسره وو د انجلۍ یې هم په کور کې وه نکاح یې شوې نه وه، دغې انجلۍ د فاطمې د ملګرتیا زیاته هڅه وکړه، خو هغې له جنۍ کرکه کوله، هغې جنۍ ترې مېړه خپل کړ، تردې وروسته د خضرالحیات وژنه پېښه شوه.

* * *

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د درېوارو مخ پتیو مجرمانو په لومړي سرکې بلبیس ته غلطې خبرې وکړې، خو بلبیس هغوی لارې ته راوستل درېوارو چې جلا جلا کومې خبرې وکړې، له هغو نه ځرګنده شو، چې درېواړه د فدایانو د ډلې سړي دي، هغوی د صلیبیانو له لوري د مصلح الدین سره ملګري شوی وو، مصلح الدین ته بې شمېره دولت او یوه انجلۍ ورکړل شوې وه، او دا وعده هم ورسره شوې وه، چې که د صلاح الدین ایوبي پر خلاف یې پاڅون بریالی کړ، نو د مصر له پولو سره جوخت به یو جلا ریاست د هغه له پاره جوړېږي، چې واکمني به یې د مصلح الدین او عیسوي انجلۍ. په واک کې وي، مصلح الدین لوړ پوړي چارواکي د خان ملګري کول پیل کړي وو، خو خضرالحیات یې نه ملګری کېده، پرمالیه او بیت المال قبضه اړینه وه، چې د خضرالحیات په شته والي کې یې امکان نه لاره، د خزانې ساتونکی تولی د سر تېرو سپاهیانو تاکل شوې ډله وه، مصلح الدین د خضرالحیات له وژنې سره د دغه کنډک بدلول غوښتل او پر ځای یې باید بغاوت ته تیار سپاهیان او دوه تنه حشیشیان (افیمیان) ټاکلي وای، دیاد شویو درې کسانو کار د هر هغه چا وژنه وه، چې پرېکړه یې مصلح الدین کړې وای، هغوی ته د دې کار اجوره په پرله پسې توګه د صلیبیانو له لوري ورکول کېده، ځرنګه چې هغه دغه کار د کسب په شکل کاوه، نو ځکه یې له بلې لارې هم د مزدورۍ اخیستنې کوښښ هم کاوه، نو ځکه یې له مصلح الدین نه پنځوس اشرفۍ او دوه طلاوې هم غوښتلې، چې هغه د خضرالحیات تر وژنې وروسته ورنه کړې، هغه ورته ویلي وو، چې تاسې ته پوره اجوره درکول کېږي، هغوی ورته د وژنې ګواښ وکړ او مصلح الدین ورته په بدل کې د خپلې ښځې وراندیز وکړ او ورته وې ویل چې تاسې ته به د دې نه ښه قیمت په لاس درشي ځکه فاطمې له هغه سره پدې هکله مرسته نه کوله.

مصلح الدین لا تردې وخته په چت کې ځوړند و، هغه چې کله د تحقیقاتو له پاره پرانستل شو. بې هوښه شوی و، د جاسوسې نجلۍ کوټې ته چې ورغلل هغه مړه شوې وه، له خولې یې ځګونه تللي وو، طبیبانو چې ولیدله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي ويل چې زهر يې خوړلي دي، له هغې سره يوه وړه كڅوړه پرته وه، د هغې نه له ورايه څوګند يده، چې زهر پكې بند شوي وو، چې نجلۍ د خپلو جامو په كومه برخه كې پټه كړې وه ... ډېر وخت وروسته مصلح الدين په هوش راغی، خو هغه اپلتې يې غړولې، په خبرو خبرو كې به غلې شو او بيا به يې په غټو غټو سترګو ته كتل، بيا به يې بې مفهومه خبرې كولې، طبيبانو پرې دارو وخوړل، خو د هغه دماغ د جزا اونيول كېدو له تكليفه ګډ وډ شوی و.

په هماغه شپه غياث بلبيس ته يو عزتمند سړی راغی، د هغه نوم زين الدين علی و هغه بلبيس ته وويل چې هغه ته څرګنده شوې ده، چې كوم جاسوس او څو تنه ورنكاري نيول شوي دي او هغه هم يو څه څرګندونې كول غواړي، زين الدين د سياسی او ټولنيزو چارو د ډېر ستر مشر و، هغه پير او لاربنود نه و، خو ستر ستر حاكمان يې مريدان وو هغه ته د حاكمانو او ټولنې د لوړې طبقې په خلكو كې له درې څلورو كسانو له لوري معلومه شوې وه، چې د سلطان صلاح الدين ايوبي او د هغه د پوځ د غير حاضرۍ له امله دښمن ګټه پورته كوي او په داسې چالاكۍ سره د سازش او بغاوت زهر خپروي، چې د چا نيول آسان نه دي، زين الدين - غياث بلبيس او د علی بن سفيان مرستيال حسن بن عبدالله ته د څه ويلو پر ځای په شخصي توګه د دغه ورانكاری د درک لګولو هڅې پيل كړې وې، د پوځ غټ او واړه افسران به هم د هغه مجلس ته راتلل، له هغوی نه يې د زياتو خبرو معلومات تر لاسه كړي وو، او د زيات شمېر كسانو نومونه او د هغو كړنې ورته څرګندې وې، هغه په اصل كې په خانګړې توګه د ورانكارو پر خلاف خپله ډله جوړه كړې وه، چې خورا حساس رازونه يې لاسته راوړي وو.

يوه مصري تاريخ ليكونكي پخپل كتاب سلطان صلاح الدين ايوبي كې د توطئې او بغاوت د خپرنې شمله د زين الدين او علی بن سفيان پر سر تړلې ده، او د درې څلور كسه موزخينو حواله يې وړاندې كړې ده، خو د هغه زمانې چې كومې ليكنې ساتل شوي دي، له هغو نه څرګنديږي، چې د مالي چارو د اداري د مشر خضرالحيات له وژنې د صليبيانو دا توطنه رسوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې وه، چې د وسیلې په توګه پکې هماغه مسلمانان کارېدل چې صلاح الدین ایوبي پرې باور لاره، په هر حال د دغه ستر شخصیت د ځانګړیو څېړنو او د هغو لاسته راوړنه یوه داسې کارنامه وه، چې موزخینو ورته پر ځای شاباسی ورکړی دی، هغه بلبیس ته وویل چې لا یو څو ورځې نور هم خپلو څېړنو ته دوام ورکول غواړي، تر څو ټولې توطئې په نخښنه کړای شي، خو د نیول شویو ورانکاریو خبره ښار کې مشهور شوه چې د هغه له امله یې نور ملګري پټ شول هغه یې ورته نومونه او درکونه وښودل او خپل مخبران یې هم بلبیس ته وسپارل ، حسن او بلبیس پریکړه وکړه چې صلاح الدین ایوبي ته دې په سملاسي ډول اطلاع ورکړل شي او د دې کار لپاره یې همدا زین الدین وټاکه، په هماغه ورځ یې د دولس تنه سپرو سپاهیانو په بدرګه د شوبک په لور ولېږه .

* * *

په دریم ماښام دغه کاروان شوبک تـه ورسیده، سلطان صلاح الدین ایوبي چې کله زین الدین ولیده، نو حیران هم شو او خوښ هم د هغه له شخصیت نه خبر و، د غېږې روغبړ یې ورسره وکړ، زین الدین وویل : ما کوم ښه خبر راوړی نه دی، د مالیې رئیس خضر الحیات وژل شوی دی ، او شوی دی ... د سلطان رنګ ژېړ شو. د هغه قاتل ستاسې مرستیال ناظم مصلح الدین په کوتوالۍ کې لیونی

زین الدین هغه ته داد ورکړ او تفصیلات یې ورته وویل : د هغه پوځ په باب یې چې په مصر کې و، ورته وویل. د هغوی تر منځ بې باوري خپره شوې ده، دغسې آوازې خپرې شوي دي چې د شوبک فاتح پوځ په سرو او سپینو زرو موړ کړای شوی او عیسوی انجونې هم ورته سپارل شوي دي، په مصري پوځ کې دا وېره هم خپره کړای شوې چې د سوډانیانو یو ستر لښکر پر مصر د حملې په حال کې دی، چې د مصر لږ شان پوځ یې مخه نیولی نه شي اود مصري پوځ ټول سپاهیان به ووژني، او صلاح الدین ایوبي هم دا غواړي چې مصري پوځ ووژل شي، سر بېره پردې دا آوازه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوره ده، چې سلطان صلاح الدین ایوبي د جګړې په ډګر کې سخت زخمي شوی دی، کېدای شي چې ژوندی پاتې نه شي، د هغه قوماندنان هلته خپلسري شوي دي زین الدین وویل چې هلته د سلطان صلاح الدین ایوبي د زخمي کېدلو خبر باوري ګڼل شوی دی، نو ځکه د مصلح الدین په څېر حاکمان مصر د صلیبیانو په مرسته په کوچنیو کوچنیو برخو ویشل او د خپلواکو ریاستونو د جوړولو لارې چارې لټوي.

سلطان صلاح الدین ایوبي د وخت ضایع ګولو پرته ډېر چټک قاصد راوغوښت او د نور الدین زنګي په نامه یې په یوه پیغام کې د مصر ټول حالات ورته ولیکل او له هغه نه یې پوځي مرسته وغوښته، هغه ورته ولیکل چې که زه دلته پاتې کېږم، نو مصر له لاسه وځي او که ځم نو د شوبک سوبه په ماتې باندې بدلیږي، نیول شوې سیمه باید په هیڅ حالت کې هم له لاسه ورنه کړل شي، ما تر اوسه دا پرېکړه ونه کړی شوه، چې دلته پاتې شم او که مصر ته ولاړ شم، هغه قاصد ته وویل. چې شپه ورځ دې آس ځغلوي، که آس یې ستړې شي، چې هر څوک سپور یې مخې ته ورشي له هغه سره دې بدل کړي او که څوک انکار وکړي نو .... خو خپل رفتار دې نه کموي، هغه ته یې دا لارښوونه هم وکړه، چې که د دښمن په ګېر کې راشي، نو د ځان وېستلو کوښښ دې وکړي او که ونیول شي، نو دا پیغام دې په خوله او تېردې کړي، خو چې پیغام د دښمن لاسته ورنه شي، قاصد روان شو، سلطان صلاح الدین ایوبي همدغسې یو بل استاذي راوغوښت او هغه یې د خپل ورور تقي الدین په لور د پورتنیو لارښوونو سره ولېږه، هغه په وروستي پیغام کې خپل ورور ته ولیکل، له تاسره چې هر څه دي، هر څومره جنګیالي سپاهیان چې راټولولی شي، پر آسونو سپاره شي او قاهرې ته خانونه ورسوي، په لاره کې له ارتیا پرته مه تم کېږئ، زه نه پوهېږم چې له تاسې سره به کوم ځای کې ګورم ؟ او ګورم به هم او کنه؟ که په قاهره کې مو سره ونه لیدل او زه ژوندی پاتې نه شوم، نو د مصر امارت پخپل لاس کې واخله، مصر د بغداد د خلافت ملکیت دی او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله جل جلاله د دغه ملکیت د ساتنې مسوولیت ایوبي کورنۍ ته سپارلی دی، تر روانېدو د مخه د محترم پلار (نجم الدین ایوب) لاسونه ښکل کړه او ورتهووایه چې پر ملا دې وتپوي، بیا د مور مرحومې مزار ته ورشه، د هغه روح ته دعا وکړه، راځه! الله جل جلاله ستا ملګری دی، زه چې هر چېرې یم هلته به انشاء اللله د اسلام بیرغ نه راښکته کیږي، ته په مصر کې د اسلام توغ سر لوړی وساته، دغه قاصد هم ولېږل شو.

د دغو دوارو استازیونه چې کوم سلطان نورالدین زنګی ته ورسېده، د هغه برنې حالت دا و چې چپ لاس یې د توري په ګذارونو ریچې ریچې شوی و، او په ملا کې یې غشي خښ و، هغه د زنګی په پښو کې پرېووت، همدومره وه یې ویلای شول، چې په لاره کې د دښمن سره مخ شوی وم، بیا مې هم پیغام راورساوه.

هغه پیغام د سلطان زنګي په لاس کې کېښود او شهید شو، د نور الدین زنګي پوځ چې کله د شوبک کلاته په نږدې کېدو شو، نو په کلا او ښار کې اعلان وشو، چې د صلیبیانو پوځ دی، له یوې شپې ضایع کولو پرته د شوبک پوځ د مقابلې تیاری وکړ، خو په ګردکې چې کوم بېرغونه را څرګند شول، هغه د مسلمانانو بیرغونه وو، بیا له دورو نه د تکبیر ملکو تی نارې راپورته شوی، له کلا نه سلطان صلاح الدین ایوبي له مرستیالانو سره د استقبال له پاره مخی ته ورغی‌اوښه راغلاست یې ورته وویل.

* * *

درې څلور ورځې وروسته چې په قاهره کې کوم پوځ و، هغې ته په میدان کې د راټولېدو حکم وشو، پوځیانو پوښتنې کولې چې څنګه ورته د تیارسۍ امر شوی دی، ځینو ویل، چې بغاوت به وي، ځینو ویل چې د سوډانیانو یرغل را روان دی، تر قوماندانانو پورې یې څوک خبر نه وو چې د دغو راټولېدو هدف څه دی؟ دغه امر د پوځ له مرکزي قوماندانۍ نه شوی وو، کله چې ټول فوځ په خپل ترتیب په میدان کې راټول شو، له یوه لوري شپږ اوه آسونه د میدان لوري ته په څغاسته راڅرګند شول ټولو چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وليدل، حيران پاتې شول، تر ټولو د مخه صلاح الدين ايوبي را روان و، ټول تري خبر وو، چې هغه په شوبک کې دی، سلطان صلاح الدين ايوبي حيرانوونکی حرکت وکړ هغه له پرتوګ پرته نوري ټولي جامې وويستلې، سر يې هم لوڅ کړ، او د پوځ د ټولو صفونو په مخ کې پر آس سپوړ په ډګ ډګ تېر شو بيا د پوځ مخې ته راغی او په لوړ غږ يې وويل: زما په بدن باندې چا کوم زخم وليده؟ آيا زه مړ او که ژوندی يم؟

يوه اوبښ سپاره وويل د مصر د امير بخت دې لوړ وي، مونږ ته ويل شوي وو، چې تاسې زخمي شوي ياست او د رغېدو نه ياست سلطان صلاح الدين ايوبي يو ځل بيا په لوړ غږ وويل چې تر وروستۍ صفه رسېده که دا خبر دروغ وي نو هغه ټولې آوازې هم دروغ دي، چې ستاسې غوږونو ته رسول شوي دي، هغه وويل: د کومو مجاهدينو په باب چې تاسې ته ويل شوي وو، چې په شوبک کې سره او سپين زر لوټوي، او له عيسوي انجونو سره مزې چړچې کوي، هغوی د فلسطين په شګلنو دښتو کې له يوې کلا نه بلې او له بلې نه د بلې فتح کولو په تياريو کې اخته او د سپېڅليو احساساتو په سمندر کې لامبو وهي. هغوی ولې د لوږی تندې مري؟ يوازې د دې له پاره چې ستاسې د ميندو، خويندو او لوڼو پت او عزت له صليبي وحشيانو وژغوري، په شوبک کې مونږ د مسلمانو انجونو د هغوی د مور او پلار دا حال ليدلی دی چې لوڼه يې له عيسويانو سره دي او مور او پلار يې د هغوی په بېګار کمپونوکې له تکاليفو تېرو لومري، اوس، کرک، يروشلم او د فلسطين هر کلی چې د عيسويانو په واک کې دي، له مسلمانانو سره همدغه چلند کيږي، له جوماتونو طبيلې جوړې شوي، او د قرآن عظيم سپېڅلې پاڼې په کوڅو او بازارونو کې د هغوی په پښو کې رغړېږي او مونږ به مزې او چړچې کوو؟

دا وينا دومره جذباتي او پاروونکې وه، يو قوماندان چيغه کړه وي ويل: بيا نو مونږ دلته څه کوو؟ مونږ ولې د جګړې ډګر ته نه بېول کيږو؟

Scanned by CamScanner

سلطان صلاح الدین ایوبي ورته وویل: تاسې دلته د دې له پاره کېښنول شوي یاست چې د دښمن خپرې کړای شوې آوازې واورئ ! او پر هغو باور وکړئ ! تاسې دلته د خپل بیرغ پر خلاف بغاوت وکړئ ! چې سوډانیان له صلیبیانو سره یو ځای د مصر خاوره ونیسي او ستاسې لوڼې هم بې پته کړي! تاسې د قرآن پاک پاڼې په خپلو لاسو ولې بهر نه غورځوئ؟ آیا تاسې د قرآن بې حرمتي پر صلیبیانو کول غواړئ؟ تاسې چې د خپلو ایمانونو ساتنه کولای نه شئ، د خپل قوم د پت ساتنه به څنګه وکړئ ؟

په ټول پوځ کې وراخطایي پیدا شوه، صلاح الدین ایوبي وویل: تاسې ته دلته څو تنه قوماندانان نه ښکاري، زه به هغوی تاسې ته دروښیم.

هغه یوه لوري ته اشاره وکړه، لس یوولس کسه سړي چې په غاړو کې یې رسۍ اچول شوې او لاسونه یې شاته تړل شوي وو د پوځ مخې ته راوستل شول، هغوی یې د صفونو مخې ته تېر کړل، سلطان صلاح الدین ایوبي اعلان وکړ، دا ستاسې قوماندانان وو، خو دا د هغه قوم دوستان دي، چې ستاسې د دین، پیغمبر او هیواد دښمنان دي، دا دي نیول شوي دي، سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ ته د خضر الحیات د وژنې او د مصلح الدین د نیول کېدو ټوله پېښه واوروله او مصلح الدین میدان ته راوستل شو، هغه لا تردې وخت هم د لېونتوب په حالت کې و، سلطان صلاح الدین ایوبي هغه تېره شپه په کوتوالۍ زندان کې لیدلی و، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي پېژندلی نه و هغه د خپل ریاست او خپلواکۍ خبرې کولې، اوس سلطان صلاح الدین ایوبي هغه پر آس کېښناوه او د پوځ مخې ته یې راووست، هغه چې پوځ ولیده په لوړ غږ یې وویل. دا خو زما پوځ دی، د مصر د حکومت پر خلاف بغاوت وکړئ، زه ستاسې پادشاه یم، صلاح الدین ایوبي د مصر دښمن دی، تاسې هغه ووژنئ.

هغه خبرې کولې او لکه د لېونو په څېر یې له خولې نه ځګونه روان وو، د پوځ له صفونو د شغ غږ راغی او یو غشی مصلح الدین په مرۍ کې ښخ شو، هغه د پرهوتو په حال کې و، چې څو نور غشي یې پر بدن ننه وتل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي چیغې کړې او غشي ویشتونکي یې منع کړل، قومدانانو غشي ویشتونکیو ته د را مخکې کېدو وویل، له هغوی نه یوه یې وویل، مونږ یو خاین وژلی دی، که دا قتل وي نو زمونږ غاړې حاضرې دي، سلطان صلاح الدین ایوبي هغوی وبخښل، د هغه په بدن کې لاتر دې وخته یوازې پرتوګ و، نور بدن یې لوڅ و، هغه جلا د همالته راوغوښتو او هغه خاینان چې د پوځ مخې ته درول شوي وو، د هغوی سرونه یې همالته له تنو نه جلا کړل.

هغه د یوه بل حکم په کولو ټول په حیرانتیا کې واچول، امر یې وکړ چې دا پوځ به له دې ځایه نیغ (مستقیم) د جګړې ډګر ته ځي، ستاسې شخصي او نور سامانونه به تاسې پسې راوړل کیږي، پوځ کوچ وکړه، مطلب یې دا و چې مصر به بې پوځه پاتې کیږي، سلطان صلاح الدین ایوبي د غدارانو پرې کړای شو یو سرونو ته وکتل او له چا سره یې په خبرو پیل وکړ، سلګۍ غوندې یې وکړه او پر مخ یې غبرګې اوښکې راغلې، جامې یې واغوستې او یوه لورې ته ولاړ، هغه خپلو ملګریو حاکمانو ته وویل. زه دا خطره وینم چې دښمن به زمونږ په قوم کې همداسې خاینان پېدا کوي او داسې یوه ورځ به راشي چې د غدارانو ورمېږونه پرې کوونکي به هم دښمن ته دوست وایي، دوستانو! که اسلام سرلوړی لیدل غواړئ نو دوست او دښمن وه پېژنئ !!!

د مصر کومو حاکمانو ته چې څرګنده نه وه چې پوځ ته ولې د تللو امر شوی، هغوی ته یې وویل- چې دا پوځ دلته بې کاره ناست و، ما ورته امر وکړ، چې دلته یې بېکاره مه پرېږدئ، جنګي تمرینات پرې وکړئ، له ښاره یې لرې بوځئ او وخت په وخت یې په جګړیز حالت کې وساتئ، ذهني روزنه یې هم وکړئ، خو زما امر عملي نه کړای شو، ما دولس تنه مسئوولو حاکمانو ته د مرګ سزا ورکړه، هغوی د یوې توطئې له مخې پوځ اوزګار وساته، عسکرو په جواری او نشو ساعت تېرول پیل کړي وو او ذهنونه یې آوازو منلو ته تیار شوي وو، تاسې ښایي فکر کوئ چې مصر بې پوځه پاتې شو، مه وېرېږئ، پوځ راروان دی کوم پوځ چې شوبک فتحه کړی دی، هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګیږي، بیا یې هیڅ ډول لالچ غدارۍ ته تیارولی نه شي. هغه پوځ دښمن او د قاهرې ته داخل شوی، هغوی په ماپسې رالېږدیدلي، هغه پوځ دښمن او د هغوی ګناهونه له نږدې لیدلي، څوک یې باغي کولای نه شي، د هغه سپاهیانو شهیدانو ته دوکه ورکولای نه شي، او دا پوځ چې له دې ځایه ځي، پر کرک به حمله کوي، کوم سپاهي چې یو ځل له دښمن سره مخامخ او وه

دغه بدلون داسې پېښ شوی و، چې کله سلطان صلاح الدین ایوبي، نورالدین زنګي او خپل وررور تقي‌الدین ته استازي ولېږل، پخپله په پټه د قاهرې په لور روان شو، خپلو مرستیالانو ته یې قوماندو وسپارله او کوټلی لارښوونې یې ورته وکړې، چې له غیرحاضرۍ نه یې هیڅوک خبر نه شي، هغه ورته ویلي وو، چې زنګي به خامخا مرسته راولیږي څومره پوځي مرسته چې هغه راوه لېږي، همدومره پوځ قاهرې ته راوه لېږئ، خو په لاره کې دې زیات پړاوونه نه کوي، له دې نه سلطان صلاح الدین ایوبي دوه هدفه لرل، یو دا چې که د مصر پوځ باغي شو، نو د جګړې له ډګر نه راغلی پوځ به بغاوت غلی کړي او که حالات ښه شول، نو د مصر پوځ به محاذ ته ولاړ شي او د محاذ پوځ به مصر ته راشي، سلطان صلاح الدین ایوبي چې قاهرې ته ورسیده، په قاهره کې د هغه شتوالی پټ وساتل شو، په هماغه شپه یې د زین الدین په لارښوونه ټول خاینان په ویدو ونیول، پر څو نورو ځایونو کې یې هم تالاشي وکړه، هغو درې تنو حشیشانو هم د ځینی کسانو نومونه ښودلي وو، هغوی هم وه نیول شول، د هیچا د رتبې او مرتبې خیال ونه ساتل شو.

فاطمه د سلطان صلاح الدین ایوبي له امر سره سمه زین الدین ته وه سپارل شوه، او ورته وویل شوه چې په یوه موزون ځای کې یې د نکاح چاره تر سره کړي، اوس سلطان صلاح الدین ایوبي د تقی الدین انتظار کاوه، هغه دوه درې ورځې انتظار وکړ، تقی الدین له دوه سوه سپرو سره راورسېده، صلاح الدین ایوبي هغه ته د مصر حالات او پېښې او راتلونکی پلان ورکړ او پر خپل ځای یې وټاکه، او دا یې ورته اجازه وکړه چې سوډان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي تر نظر لاندې ساتي او چې کله ضروري او مناسبه وګڼي حمله دې پرې وکړي.

د دغو لارښونو او احکامو وروسته صلاح الدین ایوبي شوبک ته روانېدو، چې په همدې شیبه کې علي بن سفیان چې له هغه سره راغلی و د کرک صلیبیانو ستاسي له پاره ډالۍ رالېږلې ده. که لږ څه نور وويل انتظار وکړی ډالۍ به وګوری علی بن سفیان سلطان صلاح الدین ایوبي حیران پرېښود بهر ووتو هغه سلطان صلاح الدین ایوبي ته هم د بهر را تللو بلنه ورکړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي پر آس سپور له علی بن سفیان سره روان شو، لږ څه وړاندې په میدان کې پنځه سوه آسونه ولاړ وو، پر هر آس زین هم و، له دغو آسونو لږ اخوا اوه اته صلیبیان پر رسیو تړلي ولاړ وو، او د خپل پوځ یې یو سرحدی کنډک هم د تیارسی په حال کې ولاړو، سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل دا آسونه له کومه راغلي دي؟ علی بن سفیان یو سړی راوباله او د سلطان صلاح الدین ایوبي مخی ته یې ودراوه وې ویل: دا زما د استخباراتو سړی دی، دا له درې کلو راسې د صلیبیانو له پاره جاسوسي کوي، دی د صلیبیانو او سوډانیانو تر منځ د اړیکو کار کوي، هغوی دی خپل جاسوس ګڼی، خو دا په اصل کې زما سړی دی، دی کرک ته تللی او صلیبي شاهانو ته یې د سوډانیانو پیغام رسولی و، چې هغوی ته د پنځه سوه آسونو او زینونو اړتیا ده، هغوی ورته له آسونه سره دا څو تنه خپل پوځي افسران هم ورکړل دوی د هغه سوډاني لښکر د قیادت له پاره روان وو، چې پر مصر د حملې له پاره تیارېږي، زما دې زمري دوی دی خوا راتا وګړل او په جال کې یې ورننبلول خپله سرحدي قشله یې راوغوښته خپله پېژند ګلوي یې ورسره وکړه او دغه کنډک دا پنځه سوه آسونه او دا صلیبي افسران قاهرې ته راوستل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علی بن سفیان صلیبي افسران د نورو معلوماتو تر لاسه کولو له پاره خپل مرستیال حسن بن عبدالله ته وسپارل او پخپله له سلطان صلاح الدین ایوبي سره د شوبک په لور روان شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کنډو هډونه

د توطئو او تکیو د مجرمانو وینې لا د قاهرې شګو زغملې نه وې، چې د سلطان صلاح الدین ایوبي ورور تقي الدین د هغه په بلنه قاهرې ته له دوه سوه سپرو سره راورسېده. د توطئې د مجرمانو مړي پرې شوي وې، او داسې ښکارېدل، چې د قاهرې شګې د دغو مجرمانو له وینو جذبولو خان زغوري، چې له صلیبیانو سره یو ځای شوي او د اسلامي امت د بېړۍ د راکښته کولو په هڅوکې مصروف وو. سلطان صلاح الدین ایوبي د هغوی ټولو مړي وکتل، د هغوی پرېکړای شوي سرونه یې پر بې روحه سینو ایښي وو، یوازې یو مړی چې تر ټولو د لوړې مرتبې خاین او د سلطان صلاح الدین ایوبي مکمل باوري سړی و، دا د قاهرې مرستیال ناظم مصلح الدین و، د پوځ په مخکې چې کله د مصلح الدین جرمونه ویل کېدل د اسلام یو احساساتي سپاهي په لینده کې غشی ایښی او د مصلح الدین له مړي نه یې تېرو بېر ایستلی و، سلطان صلاح الدین ایوبي د سپاهي دغه غیر قانوني حرکت بخښلی و، چې یو د ایمان ښښتن هم د اسلام پر خلاف خیانت زغملی نه شي، همدې سلطان صلاح الدین ایوبي پخپل پوځ کې دایمان قوت پیدا کړی و.

د دغه مړو په لیدلو د صلاح الدین ایوبي په مخ کې د خوښۍ څرک هم نه لیدل کېده، چې د هغه په صفونو او د حکومت په نظام دومره زیات شمېر توطیه ګر او خاین کسان نیول شوي دي او هغوی ته د مرګ سزا ورکړل شوې ده، د هغه څېره غمجنه، او سترګې یې سرې وې، لکه د اوښکو نه بهېدلو هڅه چې کوي، په قهر خو د بر زیات و، چې څرګندونه یې هغه په دې الفاظو وکړه: له دوی نه به د یوه جنازه هم نه ادا کېږي، د دوی مړي به یې خپلوانو ته نه ورکول کېږي، چې کفن هم ورنکړي، د شپې په تیاره کې یې په یوه ژوره کنده کې وه غورځوی، خاورې پرې واچوی او ځمکه پرې هواره کړي، چې په دې دنیا کې خو یې د مړي پته هم ونه لګېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدين ایوبي اعتمادي ملګري قاضي بهاوالدين شداد ورته وویل: محترم امیرا د کوتوال بیان او د ګواهانو شاهدي باید ولیکل شي او په یوه دوسیه کې وساتل شي، چې د دې ګوتنیونی ځای پاتې نه شي، چې دا پرېکړه یوازې د یوه کس وه، ستاسې پرېکړه په حقه ده، له پوره انصاف نه کار اخیستل شوی، خو د قانون غوښتنه بل څه ده.

آیا قرآن دا حکم کړی دی، چې له کفارو سره د ملګري شویو مسلمانو چې د اسلام جرړې پرې کوي، هغوی ته دې دا حق ورکړل شي، چې د عدالت په مخکې ودرېږي، د دیندارو او الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم د عظمت ساتونکی دې دروغجن ثابت کړي؟

سلطان صلاح الدين ایوبي دا خبره له خورا صبر او زغم وروسته وکړه، چې د یو بادیانته مسلمان قهر او غوسه تري له ورایه ښکارېده، هغه ټولو حاکمانو ته چې هلته موجود وو په خطاب کې وویل: که ما پر دوی بې انصافي کړې وي، نو ماته د دومره زیاتو مسلمانانو د وژنې په بدله کې د مرګ سزا راکړی او زما مړی له ښاره لرې وغورځوي، چېرې چې دښتې ګیدړې او کارغان زما هډوکي هم د ځمکې پر مخ پرې نږدي، زما ملګریو! خو ماته له سزا راکولو د مخه قرآنکریم سر تر پای ولولی! که قرآن ما ته سزا راکوي، نو زما غاړه حاضره ده!

کوم بل چا وویل: . قدرمنه سالاره! بې انصافي شوی نه ده، د قاضي شداد مقصد دا دی، چې د قانون بې ارزي ونشي سلطان صلاح الدين ایوبي وویل: زه پوه شوم د هغه مقصد د آیینې په څېر روښانه دی، زه تاسې ټولو ته یوازې همدومره ویل غواړم، چې د وخت حاکم په ځانګړې ډول پوهېږي، چې څوک ورته د غدارۍ په جرم مخې ته راوستل شي، چې دا خاین دی، نو دا د وخت د واکمن مسئوولیت دی، چې هغه د شهادتو او د قانون په نورو پېچلتیاو کې له پرېوتو پرته خاین ته هماغسې سزا ورکړي، څنګه یې چې حقدار دی، که هغه له سزا ورکولو تېښته کوي، وېرېږي او وړاندې وروسته کوی یې، نو دغسې حاکم پخپله خاین دی او یا خو لږ تر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړه نا اهل او بې ایمانه خامخا دي، هغه وېره لري، چې که قاضي ته ورشي، نو مجرم به هم هغه ته مجرم ووايي، زما زړه پاک دی، ما د غدارانو په صف کې ودروي، الله جل جلاله به ترې ما جلا کړي، که ستاسې زړونه د کعبې د رب په رڼا روښانه وي، نو له مجرمانو سره د مخامخېدو نه مه وېرېږئ، خو زما دوست بهاوالدین چې کومه مشوره راکړې ده، پر هغې عمل وکړئ، کاغذونه تیار کړئ او پر محترم قاضي صاحب پرېکړه و لیکئ، څرګنده ده چې دا پرېکړه به د هغه نه وي، وه لیکئ چې د مصر امیر چې د پوځ اعلی قوماندان هم دی، هغه خپل ځانګړي اختیارات کارولي او مجرمانو ته یې د مرګ سزا ورکړې ده، چې جرمونه یې بې له شکه ثابت شوي وو .

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور تقی الدین ته وکتل، هغه ستړی او له ډېر لرې سفر نه راغلی و، سلطان صلاح الدین ایوبي هغه ته وویل زه ستا په مخکې بې خوبي او ستړیا وینم، خو ته آرام کولای نه شې، ستا سفر لا پای ته رسېدلی نه دی، بلکې اوس به پیل کیږي، زه باید شوبک ته ولاړ شم، خو له تاسره به له ضروري خبرو اترو وروسته انشاء الله روانېږم .

د ښار ناظم وویل: کومو کسانو ته چې د مرګ سزا ورکړل شوه، د هغوی له کونډو او بچیانو سره څه وکړو؟

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : د هغوی له پاره زما پر هماغه احکامو عمل وکړئ، چې تر دې د مخه مې د غدارانو د کورنیو په باب صادر کړي دي. خو دا یې هم وویل: چې د کونډو په باب څېړنه وکړئ چې هغوی خو به د خپلو مېړونو په څېر د دښمنانو په جال کې نښتې نه وي ، په مونږ کې خوښځپالنې هم خاینان پیدا کړي دي، تاسې ولیدل، چې صلیبیانو زمونږ د ورونو ایمانونه د ښایسته ښځو په مقابل کې وپېرودل په هغوی کې چې کومې کونډې نېکې او مؤمنې دي، د هغوی ودونه یې لـه خوښې سره سم وکړئ، پر یوې هم خپله پرېکړه ونه تپئ، خو پام کوئ، چې کومه ښځه بې سر سیوري پاتې نه شي، او له با عزته ژوند بې برخې نه شي، او د اړتیا په حال کې پرې نه ښودل شي، خو د دې خبرې هم خیال وساتئ، چې څوک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوی غوړونو ته دا خبره ونه رسوي، چې خاوندان یې بې ګناه وژل شوي دي، د هغوی په ذهنونو کې دا خبره کښېنوی، چې تاسې خوش بختي یې، چې له هغو مجرمانو مېړنو مو نجات ومینده ... د هغوی د اولادونو روزنه په خصوصي ډول وکړی ، ټول مصارف یې له بیت المال نه ورکړی ، د خاینانو بچي خاینان نه وي په دې شرط چې پالنه او روزنه یې صحیح وشي، دا په ټولو مسلمانانوحق لری چې د هغوی ښوونه او روزنه په مینه او اخلاص سره وکړی .

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبي غوښتل چې بېرته ژر ولاړ شي، له هغه سره فکر و چې د هغه په نشتوالي کې صلیبیان حمله ونه کړي د نور الدین زنګی رالېږل شوی پوځ د شوبک او کرک سیمو ته رارسېدلی و، د قاهرې پوځ لا ور روان و، خو دغه دواړه پوځونه باید له سیمې سره بلد کړای شوي وای ، هغه خپل دفتر ته ولاړ، او خپل ورور تقی الدین، علی بن سفیان ، حسن بن عبدالله، غیاث بلبیس او څو تنه نور مرستیالان او حاکمان یې راوغوښتل، هغه زیاتره لارښوونی تقی الدین ته کول غوښتل، چې د هغه په غیر حاضری کې به یې ورور تقی الدین د مصر حاکم او د پوځ اعلی قوماندان وي، او ده ته به همدومره واک حاصل وي، څومره چې صلاح الدین ایوبي پخپله لرلو .

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور ته وویل: تقی الدینه! له همدې اوس نه له زړه نه اوباسه چې ته زما ورور یې! که نا اهلي، بد دیانتي، لټی، خیانت، سازش او یا بې عدالتي دې وکړه، د هماغومره سزا مستحق به ګڼل کېږې چې د اسلامی شریعت په قانون کې لیکل شوې ده .

تقی الدین وویل: محترم امیر صاحب! زه خپل مسئوولیتونه ښه پېژنم او له هغو خطرونه هم خبر یم، چې مصر ورسره مخ دی .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: یوازې مصر ته نه بلکې ټول اسلامی امت ته ورپېښې دي او د اسلام د پر مختګ او اسلامي سلطنت د پراختیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او استحکام په لارو کې ستر خنډونه دي، تل یاد ساته، هر هغه سیمه چې اسلامي سلطنت ورته ویل کېږي، هغه د کوم فرد یا ډلې جاګیر نه دی، د الله جل جلاله ځمکه ده او تاسې ټول د هغې ساتونکي او امانتګر یاست، د دې خاورې زره زره او بخرې، بخرې تاسې سره امانت ده، د دې ځمکې خاوره هم چې د کوم کار له پاره کارول غواړې نو فکر وکړه چې د کوم بل انسان حق لاندې نه کړې، په الهي امانت کې خیانت ونه کړې - تقی الدینه! زما خبرې په غور سره واوره! د اسلامي نړۍ تر ټولو ستره بدبختي دا ده، چې په همدې مسلمانانو کې د خاینانو، شر خوښوونکیو او د سیسته کارانو شمېر ډېر زیات دی، په هیڅ قوم کې هم دومره خاینان پیدا شوي نه دي، لکه په مسلمانانو کې چې پیدا کیږي، ان تر دې چې د جهادي کارنامو له مخې ویاړلی تاریخ، د خیانتونو تاریخ ترې هم جوړ شوی دی، او د خپل قوم پر خلاف توطئې جوړول زمونږ کلتور ګرځېدلی دی... تقی له علی بن سفیان نه پوښتنه وکړه! زمونږ هغه جاسوسان چې د صلیبیانو په سیمو کې کار کوي وایي چې صلیبي واکمن، مذهبی مشران او پوهان د مسلمانانو د دې کمزورۍ نه خبر دي چې مسلمانان د ښځو، پیسو او واکمنۍ په خاطر په خپل دین، وطن او قوم پر غلامۍ هم ډیل نه کوي.

سلطان صلاح الدین ایوبي د غونډې ګډون کوونکیو ته وکتل، وې ویل: زمونږ د استخباراتو کسانو مونږ ته ویلی دي، چې صلیبیانو خپلو جاسوسانو ته په ذهنونو کې دا خبره کینښنولې چې د مسلمانانو تاریخ چې څومره له فتوحاتو ډک دی، همدومره یې د غداریو تاریخ هم دی، مسلمانانو دومره سوبې کړې نه دي څومره چې پکې غداران پیدا شوي دي، د رسول الله صلی الله علیه وسلم او خلافت راشده وروسته مسلمانان د منصب تر لاسه کولو له پاره د یو بل پر خلاف راپورته او په جګړو اخته شول، هغوی د واکمنۍ په خاطر یو بل ووژل، یو سړی به خلیفه یا امیر وټاکل شو، نو د خلافت او امارت بل هیله من به د هغه پر خلاف تر دې بدترسازشونه وکړل ان چې په پټه به یې د اسلام له دښمنانو هم مرسته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغوښته او د چا لاس ته به چې خلافت او امارت ورغی هغه به هر هغه مشر وواژه، چې د ده خلافت او واکمنۍ ته ترې خطر وو ، ملي پرتم پای ته ورسېده او خانګړې واکمنې پاتې شوه بیا د همدې ځانګړې واکمنۍ او ګټې ساتنه پیل شوه، د هیواد پراختیا پای ته ورسېده، بیا د سلطنت دفاع کمزوری شوه او بیا سلطنت، . . . صلیبیان زمونږ د دې تاریخي کمزورۍ نه خبر دي، چې زمونږ وګړي د شخصي واکمنۍ د ساتنې او استحکام لپاره د سلطنت ډېره لویه برخه هم له لاسه ورکولای شي ، همدا زمونږ د تاریخ په برخه دي. . .

تقي الدین او زما ملګریو! کله چې ماضي ته ګورم او چې کله په اوسني وخت کې د خاینانو زیاتوالي او د توطئو جالونو ته ګورم، نو دا خطراحساسوم، چې یوه ورځ به داسې راشي ، چې مسلمانان به د تاریخ له لیکنو سره هم خیانت کوي، هغوی به د قوم په سترګو کې خاورې اچوي چې د پردې تر شاه به یې له دښمنانو سره دوستي وي، پر خپلو ماتو او شکستونو به پرده اچوي، د اسلامي سلطنت جرړې به وچې شي ، په مسلمانانو کې به یو داسې نسل پیدا شي، چې له هغوی سره به یوازې یوه ناره پاتې وی اسلام زنده باد هغه نسل به له تاریخ نه ناخبره وي، هغه نسل ته به هیڅوک دا خبره نه کوي، چې د اسلام ساتونکي او لوړوونکی هغه کسان وو، چې شګلنو دښتو، غرونو، درو او پردیو هیوادونو ته ولاړل او وه جنګېدل، هغوی پردریابونو اوسیندونو تېر شول، هغوی چې زخمیان شول، چا یې پر زخمونو پټۍ کې نه اېښودې، که هغوی شهیدان شول، نو ملګریو ته یې د قبر ایستلو وخت په لاس ورنغی، هغوی خپلې وینې یې وبهولې، خپلې هم او د دښمن هم او شاته یې د خلافت په ماڼیو کې شراب بهیدل، د لوڅو نجونو ګڼاګانې وي صلیبیان پر خپلو پیسو او خپلو لوڼو زمونږ خلیفه ګان او امیران رندوي، کله چې هغو خلیفه ګانو وه لیدل چې قوم د هغو توریالیو پلوي کوي چې په اروپا او هندوستان کې یې د اسلام بیرغونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوړ کړي، نو بیا همدغو واکمنانو د اسلام پر هماغو مجاهدینو د لوټ تالان او زنا په څېر تورونه پوري کړل، هغوی یې له مرستو او رسد نه بې برخې کړل .

ماته د قاسم هغه تاند او ښکلی زلمی زوی رایادیږي، چې هغه د ډېر کم عمر پر مهال د هندوستان یو ځواکمن پادشاه ته ماتې ورکړه او د هندوستان دومره پراخه سیمه یې تر واک لاندې راوسته چې هغه پوځي مرسته او خوراکي شیان نه غوښتل، د فتحه شویو سیمو له خلکو سره یې داسې رویه وکړه چې هندوان یې غلامان شول او د هغه له مهربانی نه اغېز من او مسلمانان شول، ماته چې دغه هلک رایادیږي، زړه مې درد کوي، د هغه مهال واکمن له هغه سره څه ډول چلند کړی و؟ پر هغه یې د زنا تور ولګاوه او د مجرم په توګه یې بېرته راوه غوښت، سلطان صلاح الدین ایوبي ته سلګی ورغلی او غلی شو.

بهاو الدین شداد په خپلو یادښتونو کې لیکي: زما ګران دوست صلاح الدین ایوبي به چې د خپلو سرتېرو مجاهدینو په سوونو شهیدان ولیدل، نو د هغه په سترګو کې به ځلا او مخ کې ښکلا ښکارېده، خو چې یوازی یو خاین ته به یې د مرګ سزا ورکړه او د هغه مړی به یې ولیده نو رنګ به یې مړاوی شو او له سترګو به یې اوښکې رواني شوي...

د محمد بن قاسم له یادولو سره هغه په سلګو شو، ما ورته کتل چې هغه خپلې اوښکې تم کړې بیا یې وویل: دښمن د هغه هیڅ ونه کړای شول، خو خپلو شهید کړو ، دښمنانو خو محمد بن قاسم د فاتح په توګه ومانه خو خپلو ورته زنا کار ووایه، صلاح الدین ایوبي د طارق بن زیاد یادونه وکړه او په هغه ورځ هغه دومره احساساتی شوی و، چې ژبه یې نه درېده، حال دا چې هغه به ډېری لږې خبری کولې، رښتیا خوښوونکی وو پر مونږ ټولو چوپتیا خوره وه، او مونږ ټولو په خپل بدن یو اریانوونکی اغېز احساساوه، صلاح الدین ایوبي بې شکه چې یو ستر قاید او لارښود و، هغه ماضی نه هېروله، د حال له خطرو سره یې مقابله کوله، او راتلونکې حالات یې تر نظر او څارنی لاندې ساتل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي وویـل : د صلیبیانو سترګې زمونږ راتلونکې ځاري، صلیبي واکمن او پوځي قوماندانان وایي چې مونږ به اسلام د تل له پاره ختمـوو، هغـوی زمونـږ سلطنت تـر ولکـې لانـدې راوسـتل نـه غـواړي، هغوی زمونږ زړونه د نظریاتو په تورو غوځول غواړي، زما استخباراتو ماته ویلي دي، چې د صلیبیانو تر ټولو زیات اسلام دښمن پادشاه فلپ اګستس وایـي، چې هغـوی خپـل قـوم تـه یـو مقصـد پـه ګوتـه کـړی دی، اوس بـه د صلیبیانو راتلونکی نسلونه د دغـه هدف او مـوخی لـه پـاره کـار کـوي دا ضروري نـه ده چې هغـوی بـه دغـه مقصـد د تـورې پـه زور لاسـته راوړي، له هغوی سره یو څو نور چالونه هم شته ...

تقی الدینه! څرنګه چې هغـوی راتلـونکي وخـت تـه سـترګې پـه لار دي، همدغسـی مونږ هم باید خپله اینده په نظر کې ولرو، څرنګه چې هغوی زمونږ په منځ کې د خاینانو پیدا کولو تخم کرلی دی، همدغسـی زمونږ هم باید داسې لارې چارې غوره کړو، چې د غدر او خیانت مکروبونـه د تل له پـاره ورک کـړو، د خاینـانو پرلـه پسـی وژنـه کـوم عـلاج نـه دی، غـداری تـه میلان باید پـای تـه ورسـول شي، د واکمنـی د هـوس پـه پـای تـه رسولو او د رسول الله له دین سره مینه یې اساسی علاج دی، دا پـه هغـه حالت کې پیدا کېدای شي، چې د قوم په سترګو کې د دیـن د دښمنـانو تصـور موجـود وي، مسلمانانو ته باید څرګنده وي، چې د صلیبیانو په تمدن کې دومره بې حیا یـې ده، چـې ډېـره زړه وړونکـې ده او ملتونـه د هغـوی پـه تمـدن کـې ډېـر ژر ډبیږی او جذبیږي ، پـه هغـوی کـې شـراب هـم روا دي د ښځـو لـه پردیـو سره ګډېدل ، او ځانله اوسېدل هم روا دي، زمونږ او د هغـوی تـر منځ دا تـر ټولو ستـر فـرق دی، چـې مونـږ د پـاک لمنـی ساتـونکي یـو او هغـو د ناموسـونو سوداګر، همدا هغه بیلتون دی چې زمونږ ځني مسلمانان ورونه یې له منځه وړل غواړي تقی الدینه! ستا د یوې جګړې ډګر د ځمکی پر مخ دی، او دویم تر ځمکی لاندې، یوه جګړه دې د دښمنانو پر خلاف ده او بلـه د خپلو پر خلاف، کـه پـه مونږ کـې خاین وګړي نه پیدا کېدای، نو اوس به مونږ دلته نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو، د اروپا په زړه کې به ناست وو او صلیبیانو به د خپلو ښکلو لوڼو پر ځای کومه غور وسله زمونږ پر خلاف کاروله او غوره جنګی چالونه به یې کارول، که زمونږ د ایمانونو تودوخه زیاته وي، نو تر اوسه به مو صلیبیان د خاشاکو په څېر سېزلي وو.

تقي الدین وویل! زه ستاسې پر زیاتره مشکلاتو اوس وه پوهېدم، محترم نور الدین زنګی هم په مکمل ډول خبر نه دی، چې په مصر کې تاسې د خاینانو د پوځ تر منځ راګېر یاست، تاسې باید له هغوی نه مرسته غوښتې وای، هغه به مرسته درسره کړې وه.

سلطان صلاح الدین ایوبي ځواب ورکړ: تقي الدینه وروره! مرسته یوازې له الله جل جلاله نه غوښتل په کار دي، که مرسته له خپلو وغواړې او که له پردو نه، د سړي ایمان کمزوری کوي، د صلیبیانو پوځ په زغرو کې پټ دی، زما عسکرو معمولي جامې اغوستې وي، بیا یې هم صلیبیانو ته ماتې ورکړې ده، که ایمان د فولادو په څېر کلک وي نو بیا زغرو ته اړتیا نه شته، زغرې او خندقونه د ځان ساتنې احساس پیدا کوي او سپاهي پخپل ځان کې بندي کوي یاد ساته د جګړې په ډګر کې له خندق نه بیرون اوسه، ګرځه راګرځه، جنګېږه، د دښمن شاته مه ځه، هغه خپلې شاته راوله، د جګړې مرکز قایم او ټینګ ساته، اړخونه خپاره کړه او دښمن په دواړو اړخونو کې راګېر کړه، احتیاطي پوځ هغه ځای ساته، له کومه ځایه چې پر دښمن د شا له لورې حمله کولای شي، له چریکانو پرته هیڅکله جګړه مه کوه، د چریکي ګروپونو په وسیله تل د دښمن ذخېرې او ګودامونه له منځه وړه، هغه خوراکي مواد او ذخیره چې د دښمن سره د جګړې په ډګر کې وي او هغه چې ورپسې راوړل کیږي، چریکان د دښمن د څارویو د له منځه وړلو او وېرولو له پاره وکاروه، له مخامخ ټکر نه ځان ساته، جګړه اوږده کړه، دښمن وارخطا وساته، زه چې کوم پوځ شاته پرېږدم، دا د جګړې له ډګر نه راغلی دی، په دې پوځ کې له خپل سر سره لوبې کوونکې چریکي ځوانان او ګروپونه شته، دوی ته یوازې د اشارې اړتیا ده، ما په دې پوځ کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمان تودوخه ژوندۍ ساتلې ده، چېرې داسې ونه شي، چې ته خپل ځان پادشاه وګڼې او د دوی ایمانونه سست شي، پر مونږ چې کومه حمله کیږي هغه زمونږ پر ایمانونو حمله ده، د صلیبي تهذیب اغېزې ډېرې په چټکتیا سره په مصر کې خپرېږي.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور تقی الدین ته په تفصیل سره وویل چې په سوډان کې پر مصر د حملې له پاره تیاری روان دی، په سوډانیانو کې اکثریت د هغه ځای د حبشانو دی چې عیسویان نه بلکې مسلمانان دي، په هغوی کې هغه مسلمانان هم دي، چې د مصر د پخوانی پوځ خپلسري سپاهیان دي او د بغاوت په جرم له پوځ نه شړل شوي وو، سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: خو په کور کې ناست د دښمن د راتګ انتظار مه کوه، استخبارات به تاته پرله پسې خبرونه درکوی حسن بن عبدالله درسره دی، هر کله چې دې دا احساس کړی چې دښمن د تیری او حملې اراده لری د وخت ضایع کولو پرته حمله پرې وکړه او دښمن د تیاري په حالت کې له منځه یوسه، خو خپل شا لوري ته نظم کلک او برابر ساته، قوم د جګړې له حالاتو نا خبره مه ساته که الله مه کړه ماتې وخورې، نو خپلې سهوې او غلطۍ ومنه قوم ته ووایه چې د ماتې لاملونه څه وو، جنګونه د قام په وینو قوم تل پر خپل ځان باوري وساته، جنګ د پادشاهانو لوبه مه ګڼه، دا یوه ملي مسئله ده، په دې کې ملت له خپل ځان سره وساته، ما چې کوم فاطمي خلافت رنګ کړی و، هغه زمونږ پر خلاف فعالیت کوي، معلومه شوې ده چې هغوی په پټه خپل خلیفه هم ټاکلی دی، د هغوی خلیفه العاضد مړ شوی دی، خو هغوی خلافت په دې هیله ژوندۍ ساتلې دی چې سوډانیان به پر مصر حمله کوی او صلیبیان به بیا مصر ته راشي دا خاوره به ونیسی او د وژونکی ډلې ملاتړ هم په برخه دی، فاطمیانو ته د حسن بن صباح د هغه مرستیال حسن بن عبدالله او ګوتوال غیاث بلبیس به له تاسره وي، زه علي بن سفیان له ځان سره بیایم،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی به د پټو چلوټو په پلټنه بوخت وي... د نویو پوځیانو ځېره کول چټک کړه او دوامدار جنګي تمرینات کوه.

حسن بن عبدالله وویل: لږه موده کېږي چې مونږ ته خبرونه راځي، چې د مصر له جنوبي سیمو ځوانان په پوځ کې نه ځېره کېږي، دا هم څرګنده شوې ده چې د هغو ځایونو خلک له پوځ سره مخالفت ته تیاریږي، علي بن سفیان پوښتنه وکړه: معلومه کړې موده چې لامل یې څه دی؟ حسن بن عبدالله وویل: زما دوه تنه جاسوسان هلته وژل شوي هم دي، له هغه ځایه خبر اخیستل آسان کار نه دي، خو بیا هم ما نوي جاسوسان لېږلي دي کیدای شي څه نوي خبرونه راوړي.

غیاث بلبیس وویل: زه له خپلو وسیلو معلومات تر لاسه کوم، ګومان کوم چې د هغې پراخې سیمې خلک په کومه نوې افواه غولیدلي دي، هغه سیمه ډېرې مشکلې لارې لري، وګړي یې کلک او سخت دي، خو په عقیده کې سست او خیال پرست دي.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: خیال پرستي ډېر ستر لعنت دی، هغه سیمه تر څارنې لاندې ساتی او د هغه ځای خلک له توهماتو وژغورئ.

* * * *

دری څلور ورځې وروسته د کرک په کلا کې هم یوه غونډه جوړه شوه، دا د صلیبي واکمنو او اعلی قوماندانانو غونډه وه، هغوی ته خو دا خبره څرګنده وه چې سلطان صلاح الدین ایوبي د فلسطین یوه کلا (شوبک) تري نیولې ده، او اوس به پر کرک حمله کوي، هغوی همدې احساس وارخطا کړي وو، چې که مسلمانانو کرک هم د شوبک په څېر فتحه کړ، نو بیا به د یروشلم (بیت المقدس) ژغورل ډېر ګران وی صلیبیان پوه شوي وو، چې سلطان صلاح الدین ایوبي له تیاری سره سره مخ پر وړاندې را روان دی، هغه یو ځای نیسي، بیا د پوځ کمی په نویو عسکرو پوره کوي، هغه نوي له زړو عسکرو سره روزي او چې کله یې باور راشي، چې نوي عسکر د مقابلې وړ شوی دی، رامخی ته کیږي له همدي امله هغوی د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرک کلا دفاع کلکوله، او له کلا نه بهر یې د جګړې پلان هم جوړ کړی و، خو په دې غونډه کې هغوی پخپل پلان کې د بدلون کولو اړتیا احساس کړه، ځکه چې د هغوی د استخباراتو مشر هرمن هغوی ته د سلطان صلاح الدین ایوبي، د هغه د پوځ او د مصر د تازه حالاتو په باب خبرونه اورولي وو.

صلیبي جاسوسانو کرک ته په ډېره لږه موده کې دا خبر رسولی وه، چې سلطان صلاح الدین ایوبي هغه پوځ قاهرې ته بیولی، چې دلته جنګېده او د شوبک کلا یې نیولې وه او په قاهره کې چې کوم پوځ وه هغه یې په ډېره چټکتیا شوبک ته رالېږلی دی، له بلې خوا نور الدین زنګی د خپل غوره پوځ مرسته دلته رارسولې ده. د سلطان صلاح الدین ایوبي ورور تقی الدین له دمشق نه قاهرې ته رسېدلی دی، چې هلته به د خپل ورور سلطان صلاح الدین ایوبي ځای ناستی وي، سلطان صلاح الدین ایوبي قاهرې ته تللی و هلته یې دسیسه کارانو ته د مرګ سزاګانې ورکړې او اوس بېرته د فلسطین لور را روان شوی دی، د صلیبیانو له پاره دا خبره ښه نه وه چې د قاهرې ښار نایب ناظم مصلح الدین نیول شوی او د خیانت په جرم اعدام شوی هم دی، مصلح الدین د صلیبیانو د کار سړی و، د صلیبیانو د جاسوسی نظام مشر هرمن غونډه له دغو بدلونونو خبروله وې ویل: د مصلح الدین د وژل کېدو له امله خو مونږ ته زیان رسیدلی دی، خو د تقی الدین مقرري زمونږ په ګټه ده، هغه بې شکه چې د صلاح الدین ایوبي ورور دی، خو هغه صلاح الدین ایوبي نه دی، زما ورانکاري جاسوسان به د هغه په تېر ایستلو بریالی شي، دا ښه خبره ده چې سلطان صلاح الدین ایوبي او علی بن سفیان په قاهره کې نه وي.

ریمانډ پوښتنه وکړه، زه حیران یم چې هغه ستا د فدایانو ډله څه کوی؟ هغوی خو به دوه مخیزه لوبه نه کوی؟

بدبختانو تر اوسه سلطان صلاح الدین ایوبي ونه وژلی شو، حو زمونږ ډېرې پیسې په دوی بې ځایه ولاړې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرمن وویل : پیسی نه ضایع کیږي، زه هیله لرم چې صلاح الدین ایوبي به د جګړې تر مرکزه هم راونه رسیږي، له هغه سره څلورویشت تنه محافظین قاهرې ته تللي دي، چې څلور پکې د فدایانو له ډلې دي، د هغوی وخت رارسېدلی دی، ما یې چاره سنجولې ده، سلطان صلاح الدین ایوبي به په لاره کې ووژني .

فلپ اګستهس وویل: مونږ باید په خوش باوریو اخته نه شو، فرض کړې چې که صلاح الدین ایوبي ونه وژل شو او روغ رمټ تر محاذه راورسېده، له هغه سره خو اوس دمه پوځ دی، نوي عسکر یې هم روزلي دي، او د نور الدین زنګی مرسته هم ورته رارسېدلې ده، د شوبک په څېر مستحکمه کلا یې هم نیولې ده اوس به ورته له قاهرې نه خوراکي مواد نه راځی، په شوبک کې یې دا هر څه پریمانه راټول کړي دي، په دغسې حالاتو کې باید مونږ څه وکړو؟ زه خو هغه ته دا موقع ورکول نه غواړم چې هغه دې کرک کلا بند کړي او مونږ دې د کلا بندۍ په حال کې وجنګېږو .

اوس باید زمونږ خبره تر کلا بندۍ ونه رسیږي، یو بل صلیبي واکمن وویل: مونږ باید بهر جګړه وکړو او په داسې شکل چې شوبک مو کلا بند کړې وي .

فلپ اګستهس وویل: سلطان صلاح الدین ایوبي بیدیانی ګیدړ دی، هغه نه په بېدیاکې ماتی ورکول آسان کار نه دي، هغه به مونږ ته د شوبک د کلا بندۍ موقع او اجازه راکړي، خو مونږ به کلا بند کړي، زه د هغه پر چالونو پوه شوی یم، که تاسې هغه مخامخ جګړې ته راویستلای شي، زه ستاسې د برې ضمانت کوم، خو هغه به هیڅکله مخ په مخ جګړه ونه کړي .

تر ډېرو بحثونو وروسته پرېکړه وشوه، چې نیم پوځ دې له کلا نه بهر وه لېږل شي او د صلاح الدین ایوبي پوځ ته مخامخ دې خېمې ووهی ، او د هغه پوځ دې تر دقیقې څارنې لاندې ساتي، په دې پلان کې د بهر جنګېدونکي پوځ په باب پرېکړه وشوه، چې که د بهرني پوځ شمېر د صلاح الدین د پوځ درې چنده نه وي نو دوه چنده خو دې خامخا وی د شاله لوري

Scanned by CamScanner

(c) kitabton.com: The Digital Library

حملې له پاره جلا پوځ وټاکل شو، او په پلان کې دا خبره هم وټاکل شوه، چې د مسلمانانو پوځ ته به رسد له شوبک نه راځي، په دې خاطر د شوبک او مسلمانانو د پوځ تر منځ فاصله باید د چریکي ګروپونو د حملو لپاره وه ټاکل شي پوځي قوماندانانو پرېکړه وکړه، چې د مخامخ لوري نه دې دومره زیات شمېر پوځ حمله وکړي، چې صلاح الدین ایوبي په مخامخ جګړه کولو مجبور شي، په اصل کې صلیبیان پر خپل زغره وال پوځ غره وو، د هغوی زیاتره پوځیانو زغرې اغوستی وې، پر سرونو یې اوسپنیزې خولۍ وې، له وچولیونه تر خولو پورې یې مخونه پر اوسپنیزو خولونو پوښلي وو، هغوی اوښانو ته هم زغرې اغوستې وې، د اوښانو پر سرونو یې هم اوسپنیز غلافونه غوړولي وو، او له اړخونو سره یې د اوسپنې پترې ځړېدلې وو، چې د غشیو مخه یې نیوله، هغوی هڅه کړې وه چې د هر ښه آسونه تر لاسه کړي، که د اروپا یې هیوادونو آسونه په عربی بیدیا وو کې ژر ستړي کېدل، او جل وهل، صلیبیانو عربي آسونه اخیستي وو، خو شمېره یې دومره زیاته نه وه، هغوی د مسلمانانو له کاروانونو آسونه غلا کول پیل کړي وو، د سلطان صلاح الدین ایوبي آسونه د هر ښه وو، د عربي نسل دا آسونه په بېدیاوو کې له تندې بې نیازه تر ډېره په آسانۍ ځغاستل.

پر دغو جنګي تیاریو سر بېره چې صلیبیانو د نظریاتي جنګ کومه جبهه پرانستی وه د هغې په باب یې د استخباراتو مشر هرمن رپوټ وړاندې کړ، چې سلطان صلاح الدین ایوبي به د مصر له جنوبي سیمو نوي عسکر تر لاسه نه کړي شي، دا هماغه سیمه وه چې د علی بن سفیان مرستیال حسن بن عبدالله یې په باب خبر ورکړی و، چې د هغه ځای خلک اوس په پوځ کې نه شاملېږي، لا چې ځنی وګړي یې د پوځ مخالف شوي هم دي، دا د زحمت کښو او جنګیالیو خلکو سیمه وه، چې له سلطان صلاح الدین ایوبي سره یې د هر ښه جنګیالي وو، خو اوس د هرمن له خبرونو ځرګندیدله چې صلیبي وړانکاري هلته رسیدلي دي، هلته خبره تردې رسېدلې وه، چې حسن بن عبدالله د دې خبرې د معلومولو له پاره چې ولې د هغه ځای خلک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوځ مخالف شوي ؟ دوه تنه جاسوسان لېږلي او دواړه وژل شوي وو، د هغوی مړی هم په لاس ورغلي نه وو، دغه سیمه چې ډېره پراخه او پلنه وه، د جاسوسانو لپاره یوه مستحکمه کلا ګرځېدلې وه له هغه ځایه هیڅ معلومات په لاس نه راتلل، همدومره معلومه شوې وه، چې د هغه ځای خلک مسلمانان دي، خو په عقیدوی توګه سست او اوهام پالونکي دي.

هرمن له تفصیلاتو پرته وویل چې د هغه ورانکاري بریالی دی هغوی به اوس د مصر په ټولو سرحدي سیمو کې همدا ډول چلند خپلوي او خپروي او بیا به یې د مصر دننه سیمو ته د داخلېدو هڅې کوي، هغه هیله څرګنده کړه چې د مصر کلي به یې هم تر اغېز لاندې راشي، هغه وویل: زه د مسلمانانو یوه داسې خامي د همغوي پر خلاف کاروم، چې هغوي یې خپله نیکی ګڼي، مسلمانان د ملنګانو، فقیرانو، وظیفو او چیلو کوونکیو عاملانو او ملایانو او په ګوښه کې د ناستو ذکر کوونکیو مجذوباتو ډېر ژر مرېدان کیږي، دا ډله د اسلامي پوځ د هغو قوماندانانو مخالفه ده کومه چې زمونږ پر خلاف جنګونو کې یې شهرت میندلی دی، دا ملنګان خلک په دې باورکوي، چې الله جل جلاله د همغوي اوري او همدوی د الله جل جلاله خاص بنده ګان دي، هغوی یوازې شهرت پیدا کول غواړي، په هغوي کې د جګړې ډګر ته د تللو جرئت نه شته، له دې امله هغوی په خانقاه کې ناست هماغه شهرت تر لاسه کول غواړي چې قوماندانانو د جګړې په ډګر کې ګټلی دی، که د انصاف او ناپیلتوب له نظره وکتل شي، نو د مسلمانانو دغه پوځي مشران چې په هغوی کې سلطان صلاح الدین ایوبي او نور الدین زنګي هم شامل دي، د قدر وړ انسانان دي، په هغوی کې چې چا تر اروپا پورې اسلام خپور کړ او هسپانیه یې پخپل حکومت کې شامله کړې و، په صحیح توګه د دې حقدار دي چې مسلمان قوم پرې وویاړي، خو د هغوي ورروستیو خلیفه ګانو خپل نومونه په خطبو کې شامل کړل او د مجاهدو قوماندانانو اهمیت یې راکم کړ، د دې سره سره په مسلمانانو کې د تش په نامه مولویانو او عالمانو یوه ډله پیدا شوه، چې له عمل نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویرېدل، هغوی دا وګڼله، چې هر څه د مولوی حق دي، خو هغوی د وروستیو عیاشو خلیفه ګانو تر څنګ د جهاد معنی مسخ کړې وه چې خلک جهاد ته د تللو پر ځای په بې عمله واکمنانو راټولوي او هماغوی د الله تعالی غوره کړای شوي بنده ګان وګڼي، د هغوی مرموزې خبرې او جادو ګرانه انداز خلک داسې ګڼي چې د دغو غوره انسانانو په سینو کې پټ رازونه پراته دي ، چې الله جل جلاله هر بنده ته ښودلي نه دي، له دې امله ساده انسانان د دوی په جال کې راګېر شي، هرمن وویل زه په اصل کې همدغسې ملنګان استعمالوم، د مسلمانانو دغه کمزوري مونږ ته ډېره ګټه رسوي، زه مسلمانانو ته همدغه د اسلام خبرې اوروم خو د اسلام له اساسی روح نه یې پرې لرې باسم، تاریخ ګواه دی چې یهودانو په نظریاتي ورانکارۍ سره اسلام په کافي توګه کمزوری کړی دی، زه د هماغوی پر اصولو کار کول غواړم .

همدا هغه جبهه وه چې تل به یې په باب سلطان صلاح الدین ایوبی فکر مند و، او د وارخطایي لامل یې دا وه چې په دې جبهه کې یې د خپل قوم وګړي پر خلاف جنګېدل، او څوک پرې نه پوهېدل .

* * * *

سلطان صلاح الدین ایوبي، تقی الدین او خپلو هغو حاکمانو ته چې په قاهره کې پاتې کېدل لارښوونې وکړې او د جګړې له ډګر څخه د (کرک) په لور روان شو، له هغه سره د څلور ویشتو محافظینو ډله وه ، صلیبیان یې له باډیګارډانو ځیني خبر وو او له دې نه هم خبر وو چې په هغوی کې د دوی اړونـد څلور کسـه د فـدایانو د ډلـې وو، چـې د ډېـرې چالاکـۍ او زړورتوب له امله آن په ساتونکې ډله کې شامل کړی شوي وو، د هغوی هدف د سلطان صلاح الدین ایوبی وژل وو، خو وخت په لاس نه ورتـه، ځکـه چې د ساتونکي تولي شمېره به تر څلور ویشتو ډېر زیات وو او د هغوی به تل بدلېده هیڅکله هم داسې شوي نه وو، چې دغه څلور تنه فدایانو دې یو ځای پیره شوي وي د ساتونکي تولي قوماندان به تل هوښیار او تیارسی

Scanned by CamScanner

(c) ke[...].com: The Digital Library

اوسېده، خو هغه په دې نه پوهېده چې په ملګریو کې یې قاتلان هم شته، هغه به تل ویښ و چې کوم ساتونکی پخپله دنده کې بې پروایي ونه کړي، اوس سلطان صلاح الدین ایوبي په سفر کې وه هغه پخپله ویلي وو، چې د ساتونکي پوځ ټول سپاهیان له ځان سره نه بیایو څلور ویشت سپاهیان بس دي، حال دا چې په لاره کې د صلیبي چریکانو خطره هم وه.

سلطان صلاح الدین ایوبي له قاهرې نه تنکۍ غرمه روان شوی و، نیمه شپه یې په سفر او پاتې یې په آرام کې تېره کړه، د سهار په تیاره کې یې د کوچ کولو امر وکړ، د غرمې لمر آسونه بې دمه کړل، نو په یوه داسې ځای کې دغه کاروان تم شو چېرې چې اوبه هم وې، ونې هم او د کمرونو سیوری هم و، لږه شیبه وروسته د سلطان صلاح الدین ایوبي لپاره خیمه ودرول شوه، او دننه پکې سفري بستره وه غوړول شوه، له خوراک، څښاک نه چې اوزګار شو، سلطان صلاح الدین ایوبي د آرام او دمې لـه پاره اړخ ولګاوه، دوه تنه ساتونکی دګیږدۍ مخې او شاتنه به پیره وه درېدل، نور ساتونکي نږدې تر یوه سیوري لاندې کښېناستل، یو څو تنه یې آسونو ته د اوبو ورکولو له پاره ولاړل، علی بن سفیان او نور حاکمان چې لـه سلطان صلاح الدین ایوبي سره ملګري وه د یوې ونې سیوري لاندې وغزېدل، هغوی کیږدۍ درولی نه وي، دغه ځای داسې و، چې د سلطان صلاح الدین ایوبي خیمه ترې لږ شانتې پناه وه، د بېدیا لمر ځمکه او آسمان سېزل چاته چې چېرته سیوری ښکاره شو، همالته کښېناست یا څملاست.

دا لومړی ځل و چې د سلطان صلاح الدین ایوبي پر خېمه چې کوم دوه کسه ساتونکی پیره شول، دواړه د افیمانو له ډلې وو، چې لـه یوې مودې د داسې موقع میندلو په لټه کې وو، دا وخت ځکه ډېر موزون و، چې زیاتره ساتونکي د آسونو اوبه کولو ته تللی وو، اوبه دیوه کمره بلې خواته وې، د کاروان سامان وړونکی اوښان هم اوبو ته بیولي وو، کوم ساتونکي چې له دوه پیره دارانو پرته پاتې وو، په هغوی کې هم دوه تنه نور افیمیان وو، هغوی په اشارو اشارو کې موقع مناسبه وګڼله او پر سلطان صلاح الدین

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایوبي یې د حملې پرېکړه وکړه، د سلطان صلاح الدین ایوبي د خیمې مخې ته ولاړ ساتونکی پرده لږه پورته کړه، دننه یې وکتل او بهرنیو ملګریو ته یې اشاره وکړه، سلطان صلاح الدین ایوبي په دې حالت کې په درانه خوب ویده و، چې شا یې د خیمې د دروازې لورې ته وه، یو ساتونکی ورو دننه ورغی هغه خنجر راونه ویسته او یوازې یې توره راویستلې وه، بلکې د هغه په لاس کې چې کومه برچه وه هغه یې هم له خیمې نه بهر ایښې وه، د بهر ساتونکی په خبر دی هم یو قوي ځوان و، له ورایه خو هغه که د سلطان صلاح الدین ایوبي دوه چنده غټ نه و، نو یو نیم چنده خو خامخا وه هغه په کرار کرار تر سلطان صلاح الدین ایوبي ورغی او د برېښنا د پړک په څېر یې سلطان صلاح الدین ایوبي له مرۍ نه په دواړو لاسو ونیو، سلطان صلاح الدین ایوبي راویښ شو، هغه په ډډه هم واوښت، خو څومره کلکه چې د هغه مرۍ نیول شوې وه، له هغې نه ځان خلاصول ګران وو، د اسلام د دې زړور جنرال ژوند یوازې څوشیبې پاتې وې، اوس هغه پر مخې پروت و، حمله کوونکی یې پر ملا ګونډه زور کړه او یو لاس یې د هغه له ورمېږ نه لرې کړ، په بل لاس یې د سلطان مرۍ کلکه ونیوله، هغه د خپل ملا بند نه یوه پوړۍ غوندې راو ویستله، په همدې یو لاس یې پرانستله او د سلطان صلاح الدین ایوبي په خوله کې یې د ورکولو کوښښ کاوه، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي په زهرو وژل غوښتل، ځکه چې له مرۍ تاوه ولو یې څرګندیدله چې مرۍ یې خفه کړای شوې ده، سلطان صلاح الدین ایوبي ناتوانه وه پر ملا یې یو قوی ځوان ناست او له مرۍ نه یې نیولی وه ساه یې بنده شوې وه، د هغه خوله خلاصه وه، خو د پوړۍ په لیدو یې بنده کړه، هغه د مرګ په حال کې هم خپل حواس پر ځای ساتلي وه، سلطان صلاح الدین ایوبي له خپل کمر بند نه د تورې په څېر خنجر راوویسته، چې هغه به د ګانټې په څېر تر ملا تړلی و، حمله کوونکي د هغه په خوله د زهرو ورکولو کوښښ کاوه نووی نه شول لیدی چې سلطان صلاح الدین ایوبي خنجر را ایستلی دی، سلطان صلاح الدین ایوبي خنجر د هغه په نس کې ننه ویست

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا راکش کړ او یو ځل بیا یې د حمله کوونکي پر ګیډې وردننه کړ، حمله کوونکی د سنډا په څېر وچې دومره ژر مړ کېدای نه شو، سلطان صلاح الدین ایوبي هغه سپاهي وچې د خنجر له ګذار او مقصد نه خبرو، هغه خنجر د حمله کوونکی له ګیډې نه راونه ویست همالته یې پکې وګرځاوه او لاندې یې دیکه ورکړه، د حمله کوونکی کولمې او لرې راوه ووت.

د حمله کوونکي له لاسه د سلطان صلاح الدین ایوبي مرې خلاصه شوه، د بل لاسه نه یې د زهرو پوړۍ پرېوته، سلطان صلاح الدین ایوبي خپل بدن وښوراوه او حمله کووکی یې دیکه کړ، نو حمله کوونکی له کټ نه لاندې پرېووت، اوس هغه د پاڅېدو نه و، دغه جګړه تقریبًا په څو شیبو کې پای ته ورسېده، خو له خیمې نه بهر بل ساتونکی ولاړ و، هغه په خیمه کې درب غوندې واورېده پرده یې پورته کړه او دننه یې وکتل، هلته یې بله دول نقشه ولیدله، هغه توره ایستلې راغی او پر صلاح الدین ایوبي یې وار وکړ، خو سلطان د خیمې منځنۍ ستنه د تورې مخې ته ورکړه، او پر توره د خیمې ستن وه لګېده، خو صلاح الدین ایوبي لکه څنګه چې پیدایښې تورزن و، څنګه چې د حمله کوونکی توره پرستن وه لګېده، له بلې خوا نه سلطان پر ګذار کوونکی د خنجر وار وکړ، حمله کوونکی هم جنګیالی و، څکه د ساتونکیو په ډله کې شامل کړای شوی و، خپل ځان یې بچ کړ، له دې سره صلاح الدین ایوبي د ساتونکیو قوماندان ته ورغږ کړ، حمله کوونکی بل وار وکړ، صلاح الدین ایوبي یې له مخې نه لرې شو، خو په همدې حالت کې یې ځان د هغه څنګ ته ورساوه، دا ځلې حمله کوونکی ځان د صلاح الدین ایوبي له خنجر نه ونه ژغورلای شو، د صلاح الدین ایوبي له غږ سره دوه تنه ساتونکي خیمې ته راغلل، دواړو پر سلطان صلاح الدین ایوبي حمله وکړه په دې وخت کې سلطان صلاح الدین ایوبي دویم ساتونکی هم زخمي کړی و، خو هغه لا جنګېده.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپله حوصله له لاسه ورنه کړه، الله جل جلاله یې مرسته وکړه چې د ساتونکیو قوماندان خیمې ته راورسېده، هغه نورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتونکیو ته غړونه وکړل او پخپله د صلاح الدین ایوبي په وینا له حمله کوونکیو سره په جګړه شو، په دې کې څلور پنځه ساتونکې نور هم راوه رسېدل، بلې خواته علی بن سفیان او نورحاکمان د شور او زوږ په اوریدو راغلل، چې خېمې ته یې وه کتل رنګونه یې والوتل، څلور کسه ساتونکي په وینو لژند پراته وو، دوه یې مړه وه درېم یې د مړینې په حال کې و چې خېته یې له سره تر پای څېرې شوې وه او پر سینه یې هم دوه ژور زخمونه خوړلي وو، د څلورم په نس کې یو زخم او په ورانه هم لګېدلی و، په ځمکه ناست او زارۍ یې کولې زه ژوندی پاتې کېدل غواړم ما د خپلې خور له پاره ژوندی پرېږدی صلاح الدین ایوبي خپل ساتونکی منع کړلو هغوی دومره پارېدلی وو، چې کله یې درېم ساتونکی د ساه اخیستلو په حال کې وه لیده، مرې یې پرې کړه، څلورم یې صلاح الدین ایوبي له مرګه وژغوره، دا د ترحم ولولې هم وې او ضرورت هم، چې ددسیسی په اړوند بیان ترې واخیستل شي او د دغې توطئی سر او بېخ هم ترې څرګند شوی وای.

د سلطان صلاح الدین ایوبي طبیب له دغه کاروان سره موجود و، هغه جراح و، چې هر ځای به ورسره و، صلاح الدین ایوبي هغه ته وویل چې دغه زخمي باید په هر حالت کې ژوندی وه ساتل شي، خو صلاح الدین ایوبي پخپله ګرېېدلی هم نه وه، هغه سا او تیګاه و، خو په احساساتی توګه ډاډه ښکارېده، د قهر او غوسې نښې پکې نه وې، هغه موسکی شو وې ویل زه پدې هکله حیران نه یم داسې باید شوی وای!

د علی بن سفیان احساساتی حالت بدل شوی وو دا د هغه (مسئوولیت) و، چې هر څوک د ساتونکیو په ډله کې تاکل کیږي د هغه په باب باید مکمله څېړنه وشي چې خامخا باید باوري سړی وي، اوس د دې خبرې څېړنه په کار وه چې ساتونکیو کې اوس هم کوم ورانکاري پاتی دی او که نور یې سم او مخلص سړي دي ... د صلاح الدین ایوبي پر بستره هغه پوړی پرته وه، چې حمله کوونکی د هغه په خوله کې ورکول غوښتل، دا یو ډول سپین پوډر وو، چې یو څه یې په بستره باندی توی شوي وو، طبیب هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین پوډر وکتل، او چې کله یې واورېدل چې دا یې د صلاح الدین ایوبي په خوله کې اچول غوښتل، د طبیب رنګ والوت، هغه وویل دا داسې زهر دي، چې یوه ذره یې د انسان له ستوني تېره شي، ډیر ژر په آسانۍ سره مړ کېدای شي، هغه یې تریخوالی نه احساسوي او نه پخپل بدن کې کوم بدلون ګوري، طبیب د صلاح الدین ایوبي بستره پورته کړه، بهر یې وه لېږله او پاکه یې کړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي زخمي راپورته کړ او پر خپله بستره یې څملاوه و هغه په نس کې په توره لګېدلی و او دویم زخم یې په ورون خوړلی و، د نس زخم یې نه ښکارېده سر سري غوندې و، خو د ورانه زخم یې ښه ژور او پراخه و، هغه بیا بیا له صلاح الدین ایوبینه د خپل ژوند سوال کاوه، د هغه په زړه کې له صلاح الدین ایوبي سره کومه دښمني نه وه او نه یې ورسره عقیدوي اختلاف لاره، هغه یوازې د کرایې قاتل و، له خپلو تپې کیدو او نیول کېدو سره یې د پېغلې خور غمونو په سر اخیستی و، په وار وار یې د هغې نوم اخیسته او ویل یې چې زه مسلمان یم زما ګناه وبخښې او د یوې مسلمانې خور په خاطر راته بخښنه وکړې.

سلطان صلاح الدین ایوبي له زغم نه په ډکه لهجه ورته وویل: مرګ او ژوند د الله جل جلاله په واک کې دي، تا وه لیدل چې څوک وژني او څوک ژوندي ساتي، خو دوستهٔ! دا مهال چې ستا روح د چا په واک کې دی ته هغه وینې، خپلې ګناه ته وګوره، خپلې ناتوانۍ ته وګوره، زه به تا ژوندی له خپلو ملګریو سره بهر وغورځوم، بېدیانۍ ګېدړې او مرغان به دې په داسې حال غوښې کې خورې چې ته به ژوندی یې، په هوش کې به هم یې، خو تښتېدلی به نه شې، بوټۍ بوټۍ به مړ شې او د خپلې ګناه سزا به په خپلو سترګو ووینې.

زخمي په ډېر تکلیف راپورته شو او صلاح الدین ایوبي یې له دواړو لاسو ونیو او په چیغو چیغو یې وژړل، صلاح الدین ایوبي ترې پوښتنه وکړه، ته څوک یې؟ له کوم ځایه راغلی یې؟ زما سره دې څه دښمني وه؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زخمي ځواب ورکړ: زه د فاطمیانو سړی یم، مونږ څلور واره د چرسیانو له ډلې وو، څوک دوه کاله او څوک څلور کاله د مخ ستاسې په پوځ کې شامل شوي وو، مونږ ته دا زده کړای شوي وو چې ستاسې ساتونکې ټولي ته څه ډول رسېدلای شوه... هغه خبرې پیل کړې او د راز خبرې یې وکړې، هغه وویل چې په ساتونکې ټولي کې همدا څلور قاتلان وو، د هغه د خبرو پر مهال صلاح الدین ایوبي طبیب ته وویل چې ته د مرهم پټۍ کار ته دوام ورکړه، طبیب پټي ته یوه دوا ورکړه او د ویني بندولو هڅې یې پیل کړې، هغه زخمي ته ډاډ ورکړ چې روغ به شي، زخمي په خپلو خبرو کې وویل چې د معزول فاطمي خلیفه او حشیشیانو تر منځ ژمنه شوې وه فاطمیانو له صلیبیانو مرستې اخیستې او اخلي یې او بیا یې د دې خبرو تفصیل ووایه، تر ډېر وخت وروسته طبیب د زخمي مرهم او پټۍ سرته ورسوله، اصلي مرهم خو د صلاح الدین ایوبي مهرباني وه، چې د بدلې اخیستلو څوک په کې نه و.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: مړي بهر ګذار کړی او د زخمي په باب یې علي بن سفیان ته وویل چې له همدې ځایه یې قاهرې ته واستوی او کوم کار ځایونه یې چې ښودلي دي د هغوی پر خلاف اجراات وکړی، زخمي ډېر د څېړنه یې علي بن سفیان ډېره ښه کولای شوه، ټپي یې هماغه وخت پر اوښ په ځانګړې طریقه څملاوه او د علي بن سفیان سفر بېرته د قاهرې په لور پیل شو.

پر سلطان صلاح الدین ایوبي څو کرتې قاتلانه حملې شوي دي، خو د هغو ټولو یادونه په تاریخ کې راغلې نه ده، یوازې د پورته ډول دوه حملو یادوه شوې ده، یو ځلې یوه فدایي وژونکي د ویدو په حالت کې پر سلطان صلاح الدین ایوبي د خنجر وار کړی و، چې خنجر یې په پګړۍ کې لګېدلی و، او سلطان صلاح الدین ایوبيپرې راویښ شوی و، چې هغه هم قاتل د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي لـه لاسه وژل شوی و، د هغه په ساتونکی ټولي کې څو کسه وه نیول شول چې کرایې وژونکي وو.

* * *

د مصر سوېل لوېدیځې سیمې چې د سوډان لـه پولـو سره نښتـې وې لـه سوونو کلو نور راسې پکې د تاو راتاو ودانیو کنډرې وی هغه د مصر سرحد څه بل ډول و، صلاح الدین ایوبي بـه ویـل چـې مصر پـه اصل کـې سرحد نـه لري، خو بیا هم سوډانیانو یو خیالی غونډې سرحد جوړ کړې و، د کنډرو شاو خوا سیمو ته پـه ګرانـه خلک ورتلل، ویل کیدل چې د فرعونانو پـه وختـو کـې دا سـیمه شـنه او ښـه وه او هلتـه اوبـه زیـاتې وې، وچ خوړونـه او د سیلابونو ژور او وچ خوړونه هم وو، چېرته بـه کمرونـه د یـوې پـایې پـه شکل او چېرې بـه شګلن ګټونـه وو، چې شکلونه یې د یو سترې پخوانـۍ ودانـۍ د کنډرو په څېر وو، یو ځای بـه یـوه غـونډۍ د ستنې پـه څېر نېغـه ولاړه وه او بل ځای بـه د یوه دېوال پـه څېر ولاړه وه چېرې بـه چې ځمکـه هـواره وه، هلتـه بـه شګې وې، لوړ او ټیټ کمرونـه او ګټونـه بـه هم وو، د دې سیمې پـه شاو خوا کـې یو ځای ځای اوبـه هم وې، هلته بـه ونې غـې وی اوسیدونکیو بـه یـې کرکیله هم کوله، زیات وکم خلوېښت میله اوږده اولس دولس میلـه پلنـه دا سیمه ودانـه وه، اوسیدونکی یـې مسلمانان وو، لږ شان وګړي یـې نـا مسلمان وو، خو د هغوی عجیبی غریبې عقیدې وی.

د فرعونیانو د ودانیوله کنډرونه بـه خلک وېرېدل، د هغې شاو خوا سیمه هـم داسـې وه چـې پـه لیـدونکي بـه یـې وېـره راتلـه، لـه هغـې ځایـه څـوک نـه تېرېدل، خلکو بـه ویل چې د هلتـه د فرعونیانو بلاګانـې اوسـې، چـې د ورځـې هم د حیواناتو پـه شکل ګرځي، کلـه د اوښ سپرو سپاهیانو پـه څېر او کلـه د ښکلیو نجونو شکلونـه راځرګندیږي، د شپې هم لـه دغـو ځـایونو ویرووونکـی غږونـه راځي، تقریبًا لـه یـوه کـال راهسې د دغـه ځای پـه بـاب د خلکـو تلوسـې زیاتې شوې وې، تر دې د مخـه چې د صلاح الدین ایوبي پـه لښکرو کـې د ځوانانو د شاملولو پروګرام پیـل شـوی و، نـو پـوځي مـامورین هـم پـه دغـو

(c) ketabtoh.com: The Digital Library

سیمو کې ګرځېدل راګرځېدل، د دغه ځای اوسیدونکیو هم هغوي خبر کړي وو، چې د کنډرو لوري ته به نه ورځې، هغوی ته د خطر ناکو غرېونو، وېروونکیو شیانو او بلاګانو کیسې اورول شوې وې، له دې سیمې نه زیات شمېر ځوانان په پوځ کې ځېره شوي وو خو چې بیا وروسته پوځي مامورین ورغلل، نو د هغوی ارادی بدلی شوی وی ، په سرحد کې ګزمه کوونکیو پوځیانو رپوټ ورکړی و، چې د ګزمې سپاهیان هم دغه سیمې ته دننه نه ورځي و او هغوي هم دې لوري ته کوم انسان هم په ورتلو لیدلی نه و، خو اوس ځنی خلک ګوري چې دغو کنډرو ته ورځي او له هغې ځایه بېرته راتلونکي وېریدلي نه وي، لا چې داډه غوندې هم ښکاري، تر دې وروسته دا خبر راغی چې هره پنجشنبه تر ماښام په هغو کنډرو کې مېله غوندې جوړېږي او تردې وروسته دا پېښه وشوه چې د سرحدي پولیسو څلور پنځه سپاهیان بې درکه شول، د هغوی په باب راپور ورکړ شوی و چې باغیان شوي دي .

سلطان صلاح الدین ایوبي که له یوې خوا دښمن هیوادونو ته خپل استخباراتی کسان لیږلي وو، بلی خواته یې د هیواد په دننه کې هم د استخباراتو جال خپور کړی و، نامسلمانو مؤرخینو په ځانګړی توګه صلاح الدین ایوبي ستایلی دی، چې هغه د اوسنی وخت استخباراتو او کوماندو یې جنګ ته ځانګړې پاملرنه کړې او نوې لارې چارې یې غوره کړې وې او دا یې ثابته کړې وه چې یوازې د لسو کسو کوماندو یې سپاهیانو نه د زر نفروپوځ کار اخیستل کېدای شي، دا بېله خبره ده چې د مسلمانی له امله اروپایي مؤرخینو د صلاح الدین ایوبي دغه فاتح ته په تاریخ کې هغه مقام ورکړی نه دی، لکه څنګه یې چې ورکول په کار وو، خو د هغه مهال مؤرخینو چې کومې لیکنی کړي دي، له هغو نه څرګندېږي چې د اسلام دغه ستر سپاهي، د استخباراتی چریکي او کوماندویي جنګونو څومره اعلی پوهېدونکی و، د هیواد په دننه کې یې استخباراتي چینلونو د ګوټ ګوټ څارنه کوله او د پوځ د قوماندې مرکز ته یې راپورونه ورکول، دا د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د نظام غوره والي و، چې د مصر د ډېرو لرې پرتو سيمو د حالاتو په باب هم خبرونه مرکز ته رسېدل، د څه په باب چې ويل کېدل چې دغه کوچنۍ سيمه به ګواکې د هيچا هم په ياد نه وي، خو استخباراتو چې د هغه ځای د خلکو د هغې بدلون وکوت، خبر يې ورکړ، هغوی ته لا دا هم معلومه نه وه چې په کنډرو کې دننه څه کيږي ؟ تر دې اطلاع وروسته د استخباراتو دوه کسان ووژل شول .

د هغه ځای خلکو نه يوازې دا چې هغو کنډرو ته ورتلل پيل کړل، لا چې د فرعونيانو دغو زړو ودانيو ته هم ورتلل، چې د مخه يې د هغو ځايونو په خيال کې راتللو سره هم ويښتان زيږه کېدل، څه موده د مخه دغه کار داسې پيل شوی و، چې يوه کلی ته يو تن اوښ سپور راغی، دا بېګانه مسلمان او مصري و، د هغه اوښ د ښه نسل او روغ رمټ و، دغه مسافرد کلي خلک راټول کړل او داسې کيسه يې ورته واورله چې له غربت نه په تنګ راغلی وم، له کوره د غلا او لارو شوکولو په نيت راووتم، پياده وم او په دې هيله دې سيمې ته راغلم، چې دلته کومه آبادي نه شته نو ځکه به د غلا کولو وروسته نه نيول کيږم، ډېرې ورځې پياده ګرځېدم، خو هيڅ ښکار مې ګوتو ته رانغی، بالاخره دغو کندو ته چې هيڅوک نه ورتلل ورغلم او راپرېوتم په بدن کې مې توان پاتې نه و، آسمان ته مې لاسونه پورته کړل او له خدايه مې مرسته وغوښته، بيا مې يو انګازې لرونکی غږ واورېده - ته نېک بخته يې چې تر اوسه درنه کومه ګناه ونه شوه، يوازې د ګناه نيت دې کړی دی، که تا څوک لوټلې او دلته راغلی وای، نو له بدن نه به دې د هډکو پنجره جوړه شوې وه، او د شيطان ګومارليو برېڅو به ستا غوښې په ژوندينه توټه توټه کړې وای او ستا په مخ کې به يې خوړلی وای .

اوښ سپور وويل: چې دغه غږ زه بې هوشه کړم، خو دا مې احساسوله چې څوک مې راپورته کوي، چې سترګې مې وغړولې نو ناست وم، او مخی ته مې يو سپين ږيرى بوډا ولاړ و، چې د شيدو په څېر سپين او له سترګو يې د نور ورانګې راوتلې، زه پوه شوم چې کوم آواز مې اوريدلی و، هغه د دې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بزرګ و . زما ژبه ګونګې شوه اورېدمه، بزرګ سړي راپورته کړم راته وې وویل. مسافره مه وېرېږه، دا ټول وګړي چې دلته له راتلو ویرېږي بدبخته دي. معوی دلته شیطان نه راپرېږدي، ته ولاړ شه او خلکو ته ووایه چې دلته اوسی د فرعونانو خدايي له منځه تللې ده، دا د حضرت موسی علیه السلام هیواد دی، حضرت عیسی علیه السلام به هم دلته له آسمانه راکوزېږي، اوس به د اسلام ځراغونه له همدې کندوو نه روښانه کېږي، چې رڼا به یې ټوله نړۍ روښانه کړي، ولاړشه خلکو ته زما پیغام ورسوه او دلته یې رلاوله، اوښ سپور بېګانه سړي وویل زه پاڅېدلای نه شوم، تللی نه شوم، بدن مې وچ کلک شوی و، سپین ږیري بزرګ راته وویل: پورته شه او پنځوس قدمه د شمال په لور ولاړ شه، شاته مه ګوره، وېرېږه مه، خلکو ته پیغام ورسوه او کنه زیان به درورسیږي، یو چو شوی اوښ به ووینې، له هغه سره به خواړه او اوبه هم وي، او له هغه سره چې نور هر څه وي هغه به هم ستا وي.

اوښ سپاره خلکو ته وویل:- چې زه راپورته شوم په بدن کې مې توان راپیدا شو، زه وېرېدم چې دا به د کوم فرعون بد روح وي، شاته مې ونه کتل، د بد روح له وېرې مې قدمونه شمېرل، او لاره مې ورکه کړه، پنځوس قدمه وروسته دا اوښ تړلی و، خواړه هم پرې تړلي وو، خواړه مې وخوړل او اوبه مې وڅښلې، زما په بدن کې دومره طاقت پیدا شوی چې د مخه راکې نه و، هغه یوه کڅوړه پرانسته او خلکو ته یې وښودله، چې د سرو زرو اشرفۍ پکې وې، دا کڅوړه هم پر اوښ تړلې وه، زه پر اوښ راسپور شوم او ستاسی کلي ته راغلم تر دې وروسته یې خلکو ته د سپین ږیري بزرګ پیغام واوراوه او ولاړ د هغه د کیسی اورولو انداز دومره اغېزمنه وه چې د خلکو په زړنونو کې کنډرو ته د تللو لېوالتیا پیدا شوه، خو د کلي سپین ږیریو وویل چې دا بېګانه سړی داسې نه وي چې د هغو کنډرو د شرارتونو یوه برخه وي، . . . په بشري فطرت کې دا کمزوري ده چې د پټو شیانو د راسپړلو او رازونو پیدا کولو هڅې کوي، په کومو بدنونو کې چې د ځوانی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینې وي، هغوی خطرونه پر ځانونو مني، د کلي ځوانانو اراده وکړه چې هلته به ورځي، د اشرفیو جادو اغېزه ناکه وه، چې خلکو ترې ځانونه بچ کولای نه شول.

* * *

په دې ځلوېښت میله اوږده اولس میله پلنه سیمه کې چې څومره کلي وو، له هغو ټولو نه خبرونه راغلل چې یوه بېګانه مسافر دغه کیسه اورولې ده، ځنې خلک په تشویش کې وو، او ځینې نور د تشویش او پرېکړې تر منځ سر ګردانه وو، خو هلته له ورتللو ټول وېرېدل، ځینې هم ورغلل خو د ژور خوړونو او کمرونو سیمه یې له ورایه وه لیده او له ویرې بېرته راغلل، څو ورځې وروسته دوه تنه ځلمي پر اوښانو سپاره په ټوله سیمه کې وګرځېدل، هغوی هماغسې خو لړه مختلفه کیسه واورله هغوی ډېر لرې په سفر پر آسونو روان وو، دوه یا بوګان هم ورسره وو چې قیمتي مالونه پرې بار وو، دا د سوداګرۍ مال و، چې سوداګران ته یې ووړ، په لاره کې غلو لوټ کړل، له مال سره یې ترې آسونه او یابوګان هم واخیستل او هغوی دواړه یې ژوندي پرېښودل، دواړه د کمرونو او خوړونو سیمې ته راغلل له ولږې، تندې، ستړیا او غمونه بې هوښه پرېوتل، هغوی هم سپین ږیري بزرګ ولیدل، دوی ته یې هم هماغه پیغام ورکړ او ورته وې ویل: تاسې شیطاني وحشیانو لوټ کړي یې، تاسې د الله جل جلاله نېک بندګان یې، ولاړ شئ، پنځوس قدمه وروسته به دوه اوښان ووینئ او پر هغوی چې څه تړلي وي، هغه به اوښانو سره ستاسې وي، خو په خپلو کې به جنګ نه کوی، ګنی د تل له پاره به رانده شئ هغوی ته هم سپین ږیری بزرګ ویلي وو، چې هر کلي ته ورشئ او دې خلکو ته ووایئ چې له کنډرونه مه وېرېږئ.

ترڈې وروسته دغسې ډېر روایتونه د یو بل له خولې واورېدل شول، چې په هغو کې د وېرې او ډار هیڅ اغېز نه و، لا چې دومره جاذبه پکې وه، چې خلکو د کنډرو پر شاو خوا ګرځېدل پیل کړل، هغوی ځینې کسان کنډرو ته د ورتګ او بېرته راتلو په حالت کې هم وه لیدل، هغوی وویل چې په کنډرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې یو سپین ږیری بزرګ دی چې غیب حالونه وایي، او د آسمانونو په باب خبرونه وایي، دا هم وویل شول، چې هغه امام مهدي دی، چا وویل چې حضرت موسی علیه السلام دی، او چا به ورته حضرت عیسی علیه السلام ویل، دا یوه خبره په باوري توګه ویل کېده چې هغه که هر څوک دی خو د الله جل جلاله رالېږلی بنده دی. هغه له ګناګاروسره نه ګوري، نه یې هغوی لیدلی شي، هغه ته د ورتلو له پاره باید نیت پاک وي، دا هم واورېدل شول چې مړي هم ژوندي کوي ... دغو جادو ګرانه او پټو پټو خبرو او کیسو خلک کنډيزې سیمې ته وروستل، چې مخکې ولاړل، خلکو د لوړې ځل له پاره هغه کنډرونه ولیدل، له کومو نه چې وېرېدل، هغو ته دننه هم ورغلل، دا د غلامانو هستوګنځی، غارونه، کوټې او ورکې راورکې لارې وې، یوه ډېره پراخه کوټه چې چت یې ډېر لوړو وه، جالی پرې راځړول شوې وه او چاپېریال یې له هیبته ډک و، خو هلته خوږ بویې خپره وه، چېرې به چې پوړی کښته تللې او بیا به زېر زمینیو کې پای ته رسېدلې.

دا د هغو فرعونانو ودانۍ وې چې خپل ځانونه یې خدایان ګڼل، هغوی به ځینو خلکو لیدای شول، خلک به یې په دغو ودانیو کې راټولول او هغوی به یې یوازې اواز اورېده، دا آواز به له تونلونو راتېرېده چې هلته غټې غټې کوټې وې خو چا لیدلی نه شوې، خبرې کوونکی به د تونل په بل سرکې و، چې هیڅوک نه پوهېدل چې هغه کوم ځای دی، هغه به دا د خدای آواز ګاڼه، چې عامو وګړیو لیدلی نه شو، په دغو لویو کوټو کې د رڼا له پاره داسې ترتیب نیول شوی و، چې څراغونه نه ښکارېدل خو کوټې دننه روښانه وې، د آیینې په څېربه د اوسپنې له سپینو څادرونو نه کار اخیستل کېده، چې د هغو تر شا مشالونو رڼا به یې منعکس کوله... دا خو پخوانۍ خبرې وې اوس د صلاح الدین ایوبي په زمانه کې په دغه پخوانۍ ودانۍ کې د هماغو آوازونو انګازې شوې، چې خلکو خدایي آوازونه ګڼل، په لږ وخت کې د خلکو له زړونو د کنډرونو وېره ووتله، هغوی به چې کله هغه لویې کوټې ته ورتلل لوړی به له تیاره او پراخو او اوږدو تونلونو تېرېدل، مخی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به یې یوه پراخه او لوړه کوټه راتلله، چې په هغې کې به رڼا وه خو مشال به نه ښکارېده، هغه به دا نګازې(انعکاس) په خبر غر راته مونږ تاسې ته تیارو را وویستلی او رڼا ته مو راوستلی، دا د کوه طور رڼا ده، دا رڼا په زړونو کې داخل کړی د فرعونیانو بد روحونه هم مړه شوي دي، اوس دلته د موسی علیه السلام نور دی، او دا نور به عیسی نور هم روښانه کړي، الله تعالی یاد کړی.

خلکو به سترګی برندې نیولې او په وازو کومیو به یې کلمه طیبه ویله، که په دې آوازونو کې د الله تعلی ، موسی علیه السلام ، عیسی علیه السلام او پاکې کلمې یادونه نه کېدای، کېدای شو چې پر خلکو یې اغېز کړی نه وای، هغوی ټول مسلمانان وو او چې هر څه یې کول او منل د خپل دین په نامه یې منل، او چې کله یې دا غږ واورېده، چې د الله جل جلاله رسول صلی الله علیه وسلم ته خدای د حرا په غار کې پیغمبري وربخښلې وه، تاسې به هم د دغو غارونو په تیارو کې الهی نور وويني نو خلکو سرونه ټیټ کړل او دغه آواز یې چې په انګازو کې د جادو او هومره اغېزو، پر خپلو زړونو نقش کړ، خو خلکو دغه هستی ته وررسېدل غوښتل، د چا چې دا غږ او مسافرو ته یې اوښان، خواړه او اشرفی ورکولې، د خلکو تلوسې زیاتېدلې، هغوی به چې خپلو کورونو ته تلل، نو هغوی ته به ښځو ویل، چې یو بېګانه سړی راغلی و، چې د کنډرونو د ملنګ د کراماتو کیسې یې کولې، هغه ویل چې هغه درویش یې لیدلی دی.

یوه ورځ په دغو کلیو کې د یوه لوي کلي له امام نه خلکو پوښتنه وکړه، هغه وویل: هغه یو نیک سړی دی، یوازی له ښه کسانو سره ويني، غوره هغه وي چې جنګ جګړی نه کوي، په سوله او امن کې ژوند تېروي؛ دغه ملنګ د حضرت عیسی علیه السلام پیغام راوړی دی، په دې پیغام کې محبت دی او جنګ جګړی نشته، په دې پیغام کې نصیحت دی چې څوک مه زخمي کوي، بلکې پر ټپونو یې ملهم کیږدی... که تاسې د دغو اصولو سره سم ژوند تېروی نو ستاسې ژوندون به بدل شی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د یوه جومات امام هم د هغه آواز حق وګڼي، نو بیا د شک او ګومان ځای پاتې نه شو، د خلکو ډلې ډلې کنډرو ته ورتلل پیل شول بیا اعلان وشو چې هره پنجشنبه به د دننه تللو اجازه وي او ماښام به میله جوړیږي، لکه چې له هماغې وروسته د پنجشنبې ورځ ځانګړې شوی او له دې سره ښځو ته هم د ورتللو اجازه ورکړل شوه، اوس کنډرو ته څوک پخپل سر ورتللی نه شول، د پنجشنبې په ورځ به هلته شاو خوا میله جوړه وه، د لرې لرې ځایونه ځینی به خلک پر آسونو، اوښانو، کچرو او پیاده هم راتلل، او تر ماښامه به یې کنډرو ته د ورتلو انتظار کاوه ... د کنډرو دننه حیرانوونکې رڼه یو انقلاب راغی، هلته اوس خلکو ته د نېکۍ او ګناه د خیالاتو داسې شکلونه ښکارېدلو چې خلکو هغه متحرک او مجسم لیدل او حیران دریان پاتې وو، چاته د پوښتنې ګیګنی او شک کولو اجازه نه وه، او نه هغوی د پوښتنې او ګومان اړتیا احساسوله.

د لمر پرېوتو سره به د تیاره تونل خوله خلاصه شوه، کومه چې دننه تللې وه، دا په اصل کې د دغه ودانۍ له منځه تېرېدونکی لاره وه، دیوالونه یې له ډېرو غټو ډبرو جوړ وو، د پاسه پرې همداسې پرېږ چت و، دا تونل هر لس دولس قدمه یو لوري ته کږېده، په خوله یا دروازه کې به یې څو کسه ولاړ وو، له هغوی سره د خرماو ډېرې لګېدلې وی، دغه د خرماو ډېرې د خلکو ډالۍ وې، زیارت کوونکیو ته چې د دننه تللو اجازه ورکول کېده، نو په دروازه کې به یې یو سړی ته درې خرما د خوراک له پاره ورکولې او اوبه به یې پری څښلې، بیا به یې دننه لېږل، له تیاره تونل نه به چې تېر شول، کله به چې هغه روښانه کوټې ته ورسېدل، هلته به یې دا غږونه اورېدل کلمه طیبه ولوله، خپل الله جل جلاله یاده کړه حضرت موسی علیه السلام تشریف راوړی دی، حضرت عیسی علیه السلام راڅرګند ېدونکی دی له زړه نه بدي او دښمني اوباسه، جنګ جګړی پای ته ورسوه، او وګوره د هغو خلکو حالت چې د جنت په دوکه وجنګول شول د دې غږ سره به د خلکو سترګو ته یوه ډېره تېزه رڼا راغله د هغوی مخ به یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه لوري ته کړ او وه به يې درول، د هغوی سترګې به چې رڼا ونيولې، بيا به رڼا يو څه تته شوه ، تر دې وروسته به رڼا کله تېزه او کله تته وه، او خلکو ته به په مخامخ دېوال کې ځلېدونکی ستوري ښکارېدل، په دغو ستورو کې به حرکت و، او ډېر بد شکله انسانان به يې د تېرېدلو په حال کې ليدل، بيا يو انګازه لرونکی غږ اورېدل کېده، دا ټول ستاسې په څېر ښکلي ځوانان وو، هغوی د الله جل جلاله پيغام وانه ورېده، توري يې تر ملا کړې، پر آسونو سپاره شول او د خپلو ځانونو په څېر ښکلي ځوانان يې ووژل، هغوی ته دوکه ورکړل شوهو چې تاسې وجنګېږي، که مړه شوی نو جنت ته به ولاړ شي، وګوری د هغوی انجام، خدای د هغوی نه شيطاني وحشيان جوړ کړي او آزاد يې پرېښي دي د دې اوازونو سره به د وريځی او برېښنا په غړمبار او پړکار اورېدل کېده، يو څه نور غږونه به هم واورېدل شول، چې د بېلا بېلو ځيرونکيو حيواناتو به وو، رڼا به دومره تېزېده، چې په سترګو به تياره راتله، بيا به د اوږدو اوږدو غاښونو لرونکي ځيرونکي له ښي لوري نه کيڼ لوري ته تللو دا هم انسانان وو، خو شکلونه يې د ډېرو بروونکيو حيواناتو په څېر وو، هغوی به لاسونو کې لوڅې پيغلې راپورته کړې وې، چې ځوانې او ښکلې به وې، نجونو به پړتکی وهلې، د وريځې غرهار به نور هم درونـد اورېدل کېده او آواز به راتـه دوی پر خپلې ښکلا ويار کاوه، د خدای ښکلايې ناپاکه کړې وه بيا به ډېر ښکلي ښکلي ځوانان او نجونې تېريدلې، دوی ټولو خنداګانې او خوښۍ کولې د دوی په باب به ويل کېدل دا نېک او پاک وګړي دي، دوی هيڅکله د جنګ جګړې خبرې هم کړي نه دي، دوی په خپلو کې د مينه او محبت په فضا کې د ژوندانه شپيې ورځې تيروی .

تر دې وروسته به يې زيارت کوونکي يوې زېر زمينی ته بوتلل، چې هلته به د انساني هډوکو پنجرې هم وې هلته آواز اورېدل کېدل حضرت عيسی عليه السلام دا څرګندېدونکی دی ... جنګ جګړې او وينې توېول له زړونو اوباسې، اود هغه ځای څخه يې په يوه بله لاره خلک به بهر ويستل، خلک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

به دومره تر اغېز لاندې راتلل لکه حیرانوونکی خوب يې چې لیدلې وي، چې وېروونکی او ښکلی دواړه وي، هغوي به يو ځل بيا دننه تللو ته لېواله وو، خو بيا به يې څوک هغه لوري ته بېرته نه پرېښودل، په کومه لاره به چې دننه راغلي وو، هغوی به بېرته خپلو کورونو ته تلل نه غوښتل، شپه به يې همالته کنډرو ته نږدې تېروله هلته به ورسره ځنی کسان کښېناستل او د کنډرو دننه رازونه به يې ورته ويل، يو راز دا و، چې دننه د چا غږ اورېدل کيږي، هغه د خدای له لوري دا پيغام راوړی دی، چې حضرت عيسی عليه السلام دنيا ته راځي او خليفه العاضد هم بيا دنيا ته راغلی دی.

العاضد د فاطمي خلافت خليفه و، چې گدی يې په مصر کې وه، سلطان صلاح الدين ايوبي هغه معزول کړی او مصر يې د بغداد د عباسی خلافت سره تړلی وو العاضد له عزل کېدو وروسته سملاسی مړ شوی و، دا دوه دوه نيم کاله پخوانی پېښه وه، فاطميانو له صليبيانو او حشيشيانو (چرسيانو ډلی) سره د جوړ جاړي په نتيجه کې يو توطئه جوړه کړې وه، چې د هغې موخه د سلطان صلاح الدين ايوبي سلطنت ړنګول او يو ځل بيا په مصر کې د فاطميانو خلافت قايمول وو، د دغی توطئی د بريالیتوب له پاره يې سوډانيان تيار کړي وو، چې پر مصر يرغل وکړی.

د کنډرو د مرېدانو په شمېر او د هغوی د عقايدو په کلکوالی کې ورځ په ورځ زياتوالی راته، او د مصر د سويل لويديزو سيمو خلک قايل شوي وو، چې حضرت عيسی عليه السلام خليفه العاضد بېرته رالېږلی دی او پخپله هم بېرته را روان دی، دغو خلکو د سلطان صلاح الدين ايوبي په پوځ کې له شاملېدلو نه توبه وکړه، ځکه چې هغوی جنګ جګړې ګناه بلله، صلاح الدين ايوبي يې يو ګناهګار سلطان ګاڼه چې د خپلې اقتدار د پراختيا له پاره يې ځوانان دوکه کول او په خپلو لښکرو کې يې شاملول، چې که هغوی شهيدان شولو نو سيده به جنت ته ځي، د کنډرونو دننه نړۍ د دغو خلکو له پاره عبادت ځای و، ځينو خو يې د خوړونو او کمرونو په سيمه کې ډېرې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړې کړې وې، او د هغه شخصیت د لیدو له پاره ناکراره وو، چې غږ یې په کنډرونو کې اورېدل کېده، خو لیدلی یې نه شو.
د چرسیانو د دلې هغه ټپي ساتونکی چې پر صلاح الدین ایوبي د حملې پر وخت نیول شوی وو علی بن سفیان قاهرې ته بوته، هغه یې په یوه ځانله کوټه کې وساته، د سلطان صلاح الدین ایوبي له امر سره سم یې د هغه د علاج له پاره یو جراح طبیب مقرر کړ خو په اصل کې هغه یو مجرم و، د هغه د کور په مخکې به یو پیره دار ولاړ و، هغه لا تر دې وخته د تېښتې وړ نه و، کنډرې هماغه په نښه کړې وې، پرېکړه شوې وه، چې کله هغه روغ شي، نو د هغه په لارښوونه کې به جاسوسان ولېږي او د کنډرو دننې حالات به معلوم کړي
زخمي ته د نا څرګندو لاملونو له مخې دا ګومان پیدا شوی و چې ژوندی نه پاتې کیږي، ژړل به یې او بیا بیا به یې د خپل کلي نوم اخیسته او ویل به یې چې ماتـه مې خور راوغواړې، زه به هغه ونه لیدلی شم حسن بن عبدالله د هغه دغه کمزوري د نورو رازونو دا فشا کولو له پاره استعمالوله، ټپي د خپلې خور په باب بې شانه احساساتي و، د استخباراتو څارواکو چې کله پردې خبره باور راغی چې د زخمي په سینه کې نور رازونه پاتې نه دي، نو دوه تنه استاذي یې راوغوښتل هغوی ته یې د ټپي د کور او کلي پته ورکړه او ورته وې ویل چې د هغه خور له ځان سره راولی، دا سیمه د مصر په سویل لویدیځ کې وه ... استاذی په هماغه وخت روان شول .
سلطان صلاح الدین ایوبي د جګړې محاذ د شوبک کلا ته ورسېده، د هغه په مخکې د قاتلانه حملې هیڅ اغېز نه و، لکه چې څه پېښ شوي نه وي، د هغه د ساتونکي ټولي قوماندان او نور حاکمان چې ورسره وو، ډېر وارخطا او شرمنده وو، هغوی وېرېدل هم، چې سلطان صلاح الدین ایوبي به پرې خامخا غوسه کیږي او پوښتنه به هم ترې کوي، خو هغه دې لوري ته هیڅ اشاره هم ونه کړه، البته د مرکزي قوماندې افسرانو ته یې وویل: تاسې ولیدل چې زما پر ژوندانه هیڅ باور په کار نه دی، تاسې زما جنګی چالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دقت سره مطالعه کړي، دښمن چې کوم بل محاذ پرانستی دی، پر هغې ژور نظر ساتي، او د ورانکارانو نیول او په سزا رسول پرله پسې جاري ساتي هغه چاته دومره هم ونه ویل چې د ساتونکیو د ټولي تصفیه وکړي او پر هغه دومره لویې پېښې هیڅ اغېزونه کړ، د شوبک کلا ته چې ورسېده تر ټولو ړومبی یې پوښتنه وکړه چې د استخباراتو کوم مامور بیرته راغلی که نه؟ هغه ته وویل شول چې دوه مامورینو ډېر څه کړي او پوره معلومات یې راوړي دي، هغه دواړه یې راوه غوښتل او د صلیبیانو د عزایمو په باب یې معلومات واخیستل، د نور الدین زنکې د رالیږلي کومکي پوځ قوماندان او د مصر نه د راغلي پوځ قوماندان سره له مرستیالانو را وغوښتل او پخپله په ژور سوچ کې ډوب شو.

په څلورمه ورځ د هغه ټپي قاتل خور راورسېده، له هغې سره څلور سړي نور هم وو، د کومو په باب چې وویل شول، چې دا د زخمي تره او د ترونو زامن دي، خور یې ځوانه او ښکلې وه د خپل ورور له پاره ډېره خفه وه ټپي یې ایکی یو ورور و، مور پلار یې مړه شوي وو، د هغې نجلې او ورسره څلورو کسانو له زخمي سره د لیدلو له پاره د علي بن سفیان اجازه ضروري وه، علي بن سفیان یې خور ته اجازه ورکړه او له هغې سره راغلي څلور سړي یې ورپرې نه ښودل. هغوی عذر او زارۍ وکړې، چې مونږ د دومره لرې ځایه راغلي یو، دومره اجازه راکړۍ چې ټپی ووینو، هغه سره به هیڅ خبره نه کوي علي بن سفیان ورته په دې شرط اجازه ورکړه چې زه به هم موجود یم، او هغوی ومنل ټول یې زخمي ته وروستل، خور یې ورور وکوت، ورته په ژړا شوه، او پرې راپرېوته د ورور مخ یې ښکل کړ او په چیغو چیغو یې وه ژړل، د نورو سړیو په باب علي بن سفیان زخمي ته وویل چې دوی ته لاس ورکړه، دوی بېرته ځي، هغه څلورو واړو ته لاس ورکړو نو علي بن سفیان هغوی ته د بهر تللو وویل، او دا یې هم ورته وویل چې په اینده کې ورسره لیدلی نه شي، هغوئ ولاړل، نو خور یې د علي بن سفیان په پښو کې پرېوته ، پښې یې ورته مچې کړې او په ژړا او زارۍ یې علي بن سفیان ته وویلو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا د ورور د خدمت لـه پـاره پريـږدي، علـی بـن سـفيان د يـوې دغسـی احساساتی غوښتنه رد نه کړای شوه، د نجلی جامی تالاشي کړای شوې، هغې ته يې د پاتی کېدو اجازه ورکړه او پخپله ترې ولاړ.

خور او ورور يوازې پاتی شول، نو خور يې لـه ورور نـه وه پوښتـل چې څـه يې کړي دي، ورور يې چې څه کړي وه هغه يې ورتـه وويـل خور يې پوښتنه وکړه چې څه رويه به ورسره کيږي ؟ ورور يې ځواب ورکړ، د مصر پر امير د قاتلانه حملی ګناه خو بخښلی کېدای نه شي، که دې خلکو پر ما رحم وکړ، نو وژنی به می نه خو د تل له پاره به مې په زېر زمينی کې بندي کړي .

خور يې پوښتنه وکړه. زه به بيا تا تړول عمر ونه ليدلی شم .

ورور يې په ژړغوني غږ وويل: شاز جانی! بيا به نه زه مرم او نه به ژوندی يم، هغه ځای ډېر وېروونکی دی، چېرې به چې ما د تل له پـاره بندي کوي.

خور يې چې نـوم يـې شـار جـاو د ماشـومانو غونـدی پـه کوکـو شوه، هغې وويـل، ماتـه هغـه وخـت هـم منعـه کـړی وې، چـې د دغـو خلکـو پـه خبرو مـه غولېږه، خـو تـا بـه ويـل چـې د صـلاح الـدين ايـوبي وژل روا دي، تـه لالـچ اخيستی وي. تا زما هم څه پروا ونه کړه! زما به څه حال وی که تـه نـه يې نو زه به څه کوم؟

د زخمي ورور ذهن مشوش و، کله به يې د پښېمانتيا خبرې کولې او ويـل به يې چې زه د هغو وګړيو په جال کې ګېر شوی وم، هغه به دا هم وويـل چې سلطان صلاح الـدين ايـوبي انسـان نـه دی، دالله رالېږلي ملايکـه ده، مونږ ځلور تنه پرېړ او تندرست ځوانانو دومره هم ونه کړای شول چې د هغه بدن د خنجر په څوکه وګرووو، پر هغه زهرو هم څه اغېز ونه کړ، هغه پـه يـوازې ځـان زما درې ملګري ووژل او زه يې د مرګ تر خولې وروستم.

دا خلک خو څه دروغ نـه وايـي چـې د صلاح الـدين ايـوبي ايمان دومـره مضبوط دی چې کوم ګناهګار سړی يې وژلی نه شي.

خور يې وويـل: تاسې ځلور واړه مسلمانان واست، دومره سوچ مو هـم ونـه کړ، چې هغه هم مسلمان دی ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جذباتي ډول یې وویل: هغه د الله جل جلاله د خلیفه سپکاوی کړی دی، ته نه پوهېږې چې العاضد خلیفه د الله جل جلاله لېږل شوی خلیفه و؟
خور یې وویل: هغه چې هر څوک و زه دومره پوهېږم چې ته زما ورور یې او زما نه د تل له پاره جدا کیږې، آیا ستاد ژغورنې لیار به په کوم شکل پیدا کېدای شي؟
ورور یې ځواب ورکړ: ښایې پیدا شي، ما په دې شرط هغوی ته تول رازونه ویلي دي چې زما ګناه به بخښي خو زما ګناه دومره درنده ده چې شاید ونه بخښل شي.
دا مهال باید زخمي ویده شوی وای او هغه ته دومره ډېرې خبرې ښې نه وې ځکه چې د نس د تپ د بیا تازه کېدلو وېره یې وه خو هغه خپلو خبرو ته دوام ورکړ، او خور یې ژړل، په خبرو خبرو کې د هغه زخم څیریکه وکړه او بې هوشه شو، خور ته یې وویل: شارجا بهر ولاړه شه، که څوک وګورې نو ورته ووایه چې طبیب راوه غواړي، زه مړ کېږم، شارجا په منډه بهر ولاړه، بهر پیره دار ولاړ و، هغه ته یې د ورور حالت ووایه، هغه ورته د جراح د کور لاره وښوده، چې د تپي د څارنې له پاره موظف و، هغه ته امر شوی و چې شي، هغه شاهي جراح و.
شارجا په منډه ولاړه، د جراح کور نږدې و، شارجا طبیب ته د ورور حالت ووایه، هغه په منډه راغی او زخمي یې ولیده، د هغه د نس پټی په وینو سره واچول، او ډېر وخت وروسته یې بیا پټی وتړله، وینه یې بنده شوه هغه زخمي ته دوایي ورکړه، چې له امله یې هغه ته خوب ورغی ویده شو، شارجا دغه زلمی طبیب ته په حیرانتیا او مینه کتل، د هغې دا هیله نه وه، چې په دې تیره شپه به څوک د هغې د مجرم ورور د لیدلو له پاره راځي، خو طبیب په منډه راغی او په دومره دقت سر یې د زخمي مرهم پټی وکړه چې شارجا یې اریانه کړه د زخمي سترګې چې ورغلې، نو جراح سترګې پټې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې او له ځان سره یې وویل مرګ او ژوند ستا په لاسه کې دي خدایه! د دي بدقسمته پر حال رحم وکړه، الهي ده ته ژوند ورو بخښې.

د شارجا سترګو ته اوښکې راغلې، پر هغې د جراح سپېڅلتیا اغېز وکړ، د جراح مخې ته په زنګنو شوه او له دواړو لاسو یې ونیو او ښکل یې کړل، د جراح له پوښتنې سره شارجا وویل چې د زخمي خور ده.

شارجا له جراح نه پوښتنه وکړه، آیا ستا په زړه کې دومره ډېره مهرباني ده، چې زما زخمي ورور په تکلیف کې لیدلی نه شې، یا یې د دې له پاره ژوندی ساتل غواړې، چې تاسې ته ټول رازونه ووایي؟

جراح وویل: ماته دا هیڅ په زړه پورې نه ده چې له ده سر کوم راز شته او که دا زما دنده ده چې دی له مرګه بچ شي، او د ده ټپونه بیخی روغ رمټ شي زما په نظر کې مؤمن او مجرم هیڅ فرق نه لري.

شارجا وویل: تاسې ته به هیڅ پته هم نه وي چې د ده ګناه څه ده؟ که تاسې ته یې پته وای نو پر زخم به مو د مرهم په ځای مالګه دوړولې وای.

جراح ځواب ورکړ: ماته معلومه ده خو زه به د ده د ژوندي ساتلو پوره پوره هڅې کوم.

شارجا له جراح نه دومره اغېز منه شوه چې له هغه سره یې خبرې پیل کړې هغه ته یې وویل چې مور او پلار یې په وړوکتوب کې مړ شوي وو، هغه مهال یې ورور د لس دولس کلو و، زما ورور زما پالنه او روزنه وکړه، که ورور مې نه وای، نو زه به خامخا خلکو تښتولې وم، ورور مې خپل ژوند زما له پاره وقف کړ، جراح په غور سره د هغې خبرې اورېدلې، او په دې خیال یې له کوټې نه حویلۍ ته بوتله چې د زخمي سترګې له خوبه ونه غړېږي، جراح په داسې انداز د شارجا خبرې اورېدې لکه هغه چې شپه همدلته تېرول غواړي خو هغه ترې روان نو شارجا هغه له لاسه ونیو وې ویل. که تاسې ولاړ شي زه ویرېږم، جراح هغې ته وویل چې له ځان سره یې بوتللای نه شي، او له هغې سره پاتې کېدلای هم نه شي، جراح په کور کې یوازې اوسېده هغه د شارجا په خاطر یو څه نور هم تم شو، او د شپې په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم پار کې ترې ولاړ، سبا ورځ لا لمر ختلې نه و، چې د زخمي د لیدنې له پاره راغی، هغه د شپې په خبر په خپل وقت سره د ټپي پر ټپونو مرهم کېښودل، پر هغه یې شیدې وڅښلې او داسې خواړه یې ورکړل چې شارجا کله لیدلي هم نه وو.

په دې وخت کې علي بن سفیان هم راغی، د زخمي حالت یې وکوت بېرته ولاړ، خو جراح لا پاتې و، هغه له شارجا سره خبرې اترې کولې او د هغې خبرې یې اورېدلې په هغه ورځ تر ماښام وروسته خپل کورته ولاړ، نو زخمي خپلې خور ته وویل: شارجا یوه خبره واوره، زما ژوند د دغه جراح په ولکه کې دی، خو زه ګورم چې ستا تر لیدو وروسته اوس دی زما علاج په ډېره ښه توګه تره سر کوي، زه به مرګ قبول کړم، خو ده ته به دومره زیات قیمت ور نه کړم، چې ده په خپل زړه کې ساتلی دی ... زما ګومان نه بلکې یقین دی چې دی زما د ژوندي ساتلو له پاره ستا د عزت نذرانه اخیستل غواړي، شارجا وویل: زه خو دی ملایکه ګڼم، ده تر اوسه داسې کومه اشاره کړې نه ده او زه خو هم ماشومه نه یم، خو زه هغه داسې نه ګڼم. د شارجا د خبرو انداز داسې و چې ورور یې شکمن غوندې شو چې د هغې له جراح سره مینه پیدا شوې ده.

* * *

په هماغه ماښام جراح راغی ټپي ویده شوی او شارجا ویښه وه، هغه له جراح سره حویلۍ ته ووتله، تر ډېره وخته یې خبرې کولې، جراح هغې ته وویل چې ورور یې د درملو خوړوله امله په دومره ژور خوب ویده شوی چې ښايي تر سهاره یې سترګې ونه غړېږي، راځه چې زمونږ کور ته ځو... شارجا لږه وراخطا غوندې شوه خو د جراح غوښتنه یې رد نه کړی شوه، له هغه سره روانه شوه، دغه ښکلې، زلمی او متواضع جراح یوازې اوسېده په مخکې خرګند شي، خو داسې ونه شول، هغه له شارجا سره د همدرد او دوستانو په څېر خبرې کولې، نجلۍ د هغه ډېرو مهربانه خبرو ستړې کړه،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ترې ناڅاپه پوښتنه وکړه، زه د بیدیا د لرې سیمو یوه غریبه نجلۍ یم او د یوه داسې مجرم خور یم، چې د مصر پر پادشاه یې وژونکی حمله کړې، له دې سره سره تاسې زما سره دومره د مهربانۍ رویه ولې کوی؟ چې زه یې حق هم نه لرم، جراح له موسکا پرته هیڅ ځواب ورنه کړ، نجلۍ ورته په ځرګنده وویل په ماکې له دې یو غوره والی بل هیڅ نشته چې زه یوه ځوانه نجلۍ یم او کیدای شي چې ښکلې هم یم

جراح ورته وویل: په تا کې یو ښه والی بل هم شته چې ته پرې نه پوهیږې، ستا په عمر او شکل زما یوه خور وه، لکه څنګه چې تاسې یوه خور او ورور یې، همداسې مونږ هم یوه خور او ورور پاتې شوي وو، ما د ستا د ورور په څېر د خپلې خور پالنه وکړه او د خپل ژوندانه ټولې خوښۍ مې هغې ته ورکړې، هغه ناروغه شوه او زما په غېږ کې مړه شوه، زه یوازې پاتې شوم، ته مې چې وه لیدې، ګومان مې وکړ چې خپله خور مې وه میندله که ته خپل ځان ته ځوانه او ښکلې نجلۍ وایې او زما په نیت شک کوې، نو د دې علاج همدا دی چې زه به له تاسره د دومره مینې ځرګندونه نه کوم چې تر اوسه مې کړې ده، ستا له ورور سره به خپل سرو کار ساتم د هغه درملنه زما دنده ده .

شارجا د شپې ناوخته له هغه ځایه را روانه شوه، جراح ورسره و، د نجلۍ ګومانونه پای ته رسېدلي وو، بله ورځ جراح د زخمي لیدلو ته ورغی، هغه له شارجا سره هیڅ خبرې ونه کړې، چې کله روان شو شارجا ورپسې بهر ولاړه او هغه یې راستون کړ، هغې ژړل، هغه وپرېدلې وه چې جراح ګوندې تر خفه شوی دی جراح هغې ته وویل زه خفه نه یم خو تا په کوم بل ګومان اختـه کول نـه غـوارم ... د شپې چې کله زخمي ویده شو نو شارجا له هغهځایه د جراح کورته ورغله، دا د هغې ناتواني وه چې کنترول یې نه پرتې وې، چې هغه یې خلاصول غوښتل هغې له جراح نه پوښتنه وکړه ، آیا کړې شوه، ترناوخته پورې له جراح سره وه، د هغې په ذهن کې څو غوټې الله د رالېږل شوی وې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

جراح ځواب ورکړ خلیفه انسان وی د الله جل جلاله رالیږل شوي یوازې
نبیان او پیغمبران دی چې دا لړی په رسول اکرم صلی الله علیه وسلم پای ته
رسېدلې ده.

نجلۍ بیا پوښتنه وکړه صلاح الدین ایوبي د الله جل جلاله رالیږل شوی دی؟
جراح ځواب ورکړ نه! هغه انسان دی، خو له عامو انسانانو د هغه رتبه
لوړه ده، ځکه چې هغه د الله جل جلاله او د هغه رسول الله صلی الله علیه
وسلم ستر پیغام د نړۍ ګوټ ګوټ ته رسول غواړی.

شارجا وویل: بیا خو زما ورور ډېر لوی ګناهګار دی، که هغه ته چا دا
خبری کړی وی، لکه تاسې چې ماته وکړې، نو هغه به له دې ګناه نه بچ
شوی و، اوس خو به هغه ته بخښنه ونه کړای شی.

جراح هغې ته وویل: وبه شی! صلاح الدین ایوبی ما ته ویلی دی چې دده
د ژوندی ساتلو کوښښ وکړئ نو ددی مطلب دا دی چې هغه ته سزا نه
ورکول کیږی، هغه ته سزا نه ورکول کیږی او هغه ته هم په کار ده چې له
ګناهونو توبه وکاږی، زما پوره باره دی چې هغه ته به هیڅ سزا ورنه کړی شی.

شارجا د جراح لاس ونیو وې په ژړا کې ورته وویل: تاسې چې زما نه څه
ډول قیمت اخیستل غواړي زه به یې درکړم، تاسې ما خپله وینځه کړی او
زما ورور به ستاسې د ټولو عمر لپاره غلام وي زه به خپل ټول ژوند صلاح
الدین ایوبي او ستاسې په خدمت کې تېر کړم، د دې په بدله کې زما د
ورور تداوي وکړي او هغه له سزا وژغوری.

جراح د هغې پر سر لاس راکش کړ وې ویل: اجر له الله جل جلاله نه
غوښتل کېږي، د ورور د ګناه سزا خور ته نه ورکول کیږي، او د ورور
روغتیا قیمت له خور نه نه اخیستل کیږي، د ټولو ساتونکی الله جل جلاله
دی، هماغه سپیځلي ذات ماته ستا د حیا او پت د ساتنې او د هغه یو
مخلص بنده ستا د ورور د روغتیا پالنې دنده راسپالې ده، دعا کوه چې زه
په دې امانت کې خیانت ونه کړم د خویندو له دعاګانو سره عرش هم په

Scanned by CamScanner

(c) ket... .com: The Digital Library

حرکت راخې . . . دعا کوه . . . دعا کوه . . . د هماغه ذات باري ستر توب یاد ساته، چې شیطان تاسې له هغه نه بې لارې نه کړي .

نجلۍ د جراح د خبرو د جادو تر اغېز لاندې راغله، یو خو خبرې داسې وې، چې جراح هغې ته وکړې، خو اصلي اغېز د جراح رویې پیدا کړی و. د جراح په باب له هغې سره ځنې نور شکونه راولاړ شول وو او هغه بل څه وختل، لکه له هغه سره چې احساس هم نه وي چې په داسې یوازیوالي او نیمه شپه کې یوه ځوانه او ښکلې نجلۍ د هغه رحم و کرم ته ناسته ده . . .

نیمایي شپه تېره شوې وه، جراح هغې ته وویل: پاڅېږه چې تر خپل ځایه دې ورسوم او ورور دې هم وګورم.

دواړه له کور ووتل او د شپې په تیاره کې په کرار کرار روان شول، هغوی د دوه کورونو تر منځ کوڅه کې تېرېدل. دا یوه تنګه کوڅه وه چې په اخر کې یې هغه کور و چې د شارجا ورور پکې ساتل کېده. او په دروازه کې به یې پیردار ولاړ وه هغوی دواړه چې په دې کوڅه ور برابر شول، دواړه د شا له لورې کلک ونیول د دواړو خولې په ټوټو وتړل شوې. چې غږ ترې هم وتلی نه شو، جراح په بدني لحاظ کمزوری نه و. خو هغه په ناخبرۍ کې نیول شوی و، حمله کوونکي څلور پنځه کسه ښکارېدل، هغوی دواړه یې پورته کړل او په تیارو کې ورک شول، لږ وړاندې آسونه ولاړ وو. د جراح لاس پښې په رسیو تړل شوی وه، هغه یې پر آس واچاوه او یو کس ورسره په آس باندې سپور شو، هغه د چا غږ واورېده چې شارجا ته وویل شور مه کوه پر آس سپره شه دا ستا له یاره راوستل شوی دی .

د شارجا له خولې نه ټوټه لرې کړای شوې وه، جراح د هغې غږ واورېده دی پرېږدی، د ده هیڅ ګناه نشته، دا ډېر ښه سړی دی- چا وویل ده ته زمونږ اړتیا ده- بل د امر په لهجه وویل :شارجا! غلې پر آس سپره شه، وخت مه ضایع کوه او بیا آسونو منډې پیل کړې، په لږه شېبه کې آسونه له قاهرې نه ووتل، شارجا د آس په سپرلۍ ډېره ښه پوهېده.

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار مهال د پیره دار د بدلېدو وخت شو، نوي پیره دار راغی، خو هغه د شپې پیره دار نه وو هغه دننه ولاړ او وې کتل هلته زخمي ویده و، او کمپله پرې د پاسه غوړېدلې وه، مخ یې هم پټ و، نوی څوکېدار بهر ولاړ او په دروازه کې ودرېده، هغه ته څرګنده وه چې اوس جراح د زخمی د لیدلو له پاره راځي، علی بن سفیان هم راځي، هغه ته دا هم پته وه چې د زخمي خور له هغه سره یو ځای اوسېږي او له هغې پرته بل چاته د تللو اجازه نشته، خو د تېپي خور یې هم چېرې ونه لیدله، چې لمر راوه خوت علی بن سفیان راغی، له څوکیدار نه یې پوښتنه وکړه جراح راغلی دی او که نه ؟

پیره دار ځواب ورکړ جراح راغلی نه دی، لومړنی پیره دار دلته نه و، او دننه د تېپی خور هم نشته علی بن سفیان د دې فکر سره دننه ولاړو چې د زخمي حالت به خراب شوی وي او خور به یې د جراح پسې تللی وی زخمي خو یوازې د علی بن سفیان له پاره نه بلکې د ټولې اسلامي نړۍ له پاره ډېر ارزښتناک و، د هغه د رغېدو انتظار کېده او د یوه ډېرې لویې توطئی د رسوا کېدو هیله وه .

علی بن سفیان ژر دننه ولاړ، زخمي له سره تر پښو په کمپل کې پټ و، د تازه وینې بوی یې احساس کړ، د زخمي له مخ نه یې کمپله لرې کړه، نو دومره په وېره ترې شاته راغی، لکه هغه چې زخمي نه ښامار وي ،له هماغه ځایه یې بهر ولاړ پیره دار تـه غږ وکړه څوکېدار پـه منډه راغـی علی بن سفیان ورتـه د زخمـي مـخ وښـوده، پوښتنـه یـې وکړهـو دا خـو هغـه شپېنی څوکیدار نه دی؟ د نوي څوکیدار څېره له وېرې ژېړ واوښته او په ژړغوني آواز یې وویل. همدا و، په دې بستر کې څنګه ویده شوی دی ؟

علی بن سفیان ورته وویل : ویده نه دی، وژل شوی دی !

هغـه کمپله پورتـه او لرې کړه، بسـتره پـه وینـو سره وه، هغـه زخمـي نـه و بلکې د شپې له څوا څوکیدار و.

علی بن سفیان وکتل د مړی له زړه سره نږدې د خنجر دوه زخمونه وو، د چرسیانو د ډلې زخمي غایب و، علی بن سفیان پـه کوټه، حویلی پـه غور

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره وکتله، هیڅیری هم د وینو څاڅکي ونه لیدل شول، د دې نه څرګندېدله چې څوکیدار یې ژوندی راوستی د زخمي پر بستره یې څملولی او بیا یې په خنجر باندې وهلی دی، خېز کولو او وهلو ته یې پرېښی نه دی، کنه نو د وینې څاڅکی به خواره وو، چې کله یې ساه ختلې کمپله یې پرې هواره کړې ده، او وژونکیو زخمي له ځانه سره بیولی دی، او خور یې هم ورسره بیولې ده، داسې څرګندېده چې د زخمي په تښتولو کې یې خور هم مرسته کړې ده، هغه ځوانه او ښکلې نجلی وه هغې به څوکیدار غولولی وي، د نجلۍ ملګریو به بیا په ناخبرۍ کې نیولی وي، علي بن سفیان پر خپله غلطۍ افسوس وکړ، چې د زخمي څلورو ملګریو ته له هغه سره د لیدلو وخت ورکړ، هغوی ویلی وو چې د زخمي د تره او ترور زامن دي، هغوی دننه ورغلي او لیدلی یې و، چې د دې ځای پیره او ساتنه څه ډول ده؟ د هغه خور ته هم دلته د اوسېدو اجازه ورکول په کار نه وو، هغوی دا خبره هم باوري کړې ننه وه چې هغه به ګوندی په رښتیا د زخمي خور وي، او یا د قاتلانو ډلې ملګرې.

علي بن سفیان په قهر شو او پر خپله سهوه پښېمانه هم، خو هغه پخپل زړه کې د زخمي او د هغه د ملګریو دومره بریالۍ تېښته وستایله، د علي بن سفیان په څېر هوښیار سړي تېرویستل څه آسان کار نه وو، هغو څلور کسو هم دوکه ورکړې وه، هغه له نوي پیره دار نه څه پوښتنې وکړې، هغه ورته وویل چې تر دې د مخه یې د شپې هم پیره کړې ده، هغه وویل چې نجلۍ یې له جراح سره د هغه کور ته په ورتلو او شپې ناوخته به بېرته راتللو لیدلې ده له دې نه له علي بن سفیان سره شک پیدا شو چې نجلۍ جراح هم د خپل حسن او ځوانۍ په جالۍ کې ګېر کړی و، علي څوکیدار ته وویل چې په منډه ولاړ شه او جراح راوله، د څوکیدار له تللو وروسته هغه د پټې ښې په لټون کې اخته شو، بهر ولاړ څمکه یې وکتله، د پښو نښې یې ولیدلې، خو ښو له هغه سره مرسته نه کوله، زخمي خو په ښار کې پټیدای

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه شو، يوه لاره پاتې وه، چې د زخمي پر كلي (له كومه ځايه چې د هغه خور راوستل شوې وه) حمله وكړاى شي، خو هغه كلى ډېر لرې و.

څوكيدار بېرته راغلى وې ويل جراح په كور كې نشته، علي بن سفيان د هغه كورته ورغى، ملازم يې وويل چې جراح د شپې ناوخته له يوې نجلۍ سره وتلى وو بيا بېرته رانغى، د نجلۍ په باب د جراح نوكر وويل چې تردې د مخه هم ورسره راغلې وه، او دواړه تر ډېره وخته دننه ناست وو، د علي بن سفيان باور راغى چې جراح هم د زخمي په تښتولو كې شريک دى، او دا د نجلۍ د ښكلا كمال دى، علي بن سفيان د خپلې ادارې مامورين راوه غوښتل او هغوى ته يې د زخمي د تښتولو په باب وويل، هغوى ټول يوېې او بلې خواته خپاره شول، په يو ځاى كې يې د ډېرو آسونو د سومانو نښې وليدې، د شاو خوا اوسېدونكيو درې څلورو كسانو وويل چې د شپې يې د ډېرو آسونو د ځغاستې غږونه اورېدلي دي، د استخباراتو مامورين د آسونو د سومانو په تعقيب پسې له ښاره ووتل، خو مخكې تلل بېكاره وو، د شپې د ځغاستونكيو آسونو د سومانو په تعقيب پسې د ورځې تلل بېكاره وو، هغوى ته همدومره پته ولګېده چې تښتوونكي دې لوري ته تللي دي، د علي بن سفيان له پاره يوازې دا كار پاتې و، چې د مصر سر پرست امير تقى الدين ته اطلاع وركړي، چې د چرسيانو د ډلې زخمي د هغه ملګريو تښتولى دى، له هغه سره دا فكر هم پيدا شو، چې زخمي چې كومې د راز خبرې كړې وې هغه هم بې بنسټه وې، او هغه د خپل ځان خلاصولو او د تېښتې د وخت ميندلو له پاره دا كار كړى و. هغه سلطان صلاح الدين ايوبياو علي بن سفيان هم غولولي وو.

نيمه ورځ تېره شوې وه، چې علي بن سفيان تقى الدين ته د خبر وركولو له پاره ورغى، هغه مهال د هغه زخمي بندي چې د پورته كېدلو توان يې هم نه لاره له قاهرې نه لرې يوه ويجاړ ځاى ته رسول شوى و، خو هغه ژوندى نه و، د جراح لاس او پښې تړلي وو او هغه پر يوه آس د بې روحه څېز په څېر پروت و، د هغه پښې د آس پر شا يوې خواته خو تنه او سر يې بلې خواته

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوړند وو، توله شپه یې هغه په همدې حالت کې وړی و، د سهار خړه لا رڼا شوې نه و، چې کله آسونه ودرول شول، د جراح پر سترګو پټۍ وتړلې شوې هغه د پټیو تړونکی سړی ونه لیدی شو، ځکه چې سر یې خوړند و، له پټۍ تړلو وروسته یې پښې پرانستل شوې، او هغه یې پر آس کښېناوه، لاسونه یې تړلي وو، شاته یې یو سړی پر آس سپور شو، او آسونه تر لږ آرام وروسته بیا روان شول، هغه ته همدومره معلومه شوې وه چې یو څو نور آسونه ورپسې را روان دي، او سپاره یې په کرار کرار خبرې اترې کوي، آسونه روان روان وو او لمر راپورته کېده، بیا جراح احساس کړه چې آسوه پر لوړه خېژي، په لږه لږه فاصله کې ښي او کیڼ لوري ته ګرځی راګرځی او بیا مخ په کښته ځي، هغه اټکل کاوه، چې دا سیمه لوړه ژوره ده .

ډېر وخت وروسته چې کله ټکنده غرمه شوه، هغوی ته له وروسته نه آوازونه وشول، چې دا ترې څرګندېده چې کوم سپور له آس نه راپرېوتی دی ، د هغه آس هم ودرول شو او شاته وګرځول شو، هغه بیا دپخوا په شان غږونه واورېدل، پورته یې کړی... سیوری ته یې یوسی، بې هوشه شوی دی، اوه خدایا! له ده نه خو وینې بهیږي ؟ دا یې د شارجا ترهېدلی غږ واورېده. د جراح سترګې او لاسونه پرانیزی، چې پټۍ پرې بنده کړي، که نه نو زما ورور به مړ شي، دا د چرسیانو د ډلې زخمي و چې له آس نه پرېوتی وو توله شپه د آس له سپرلۍ او ځغاستی له امله یې د ګېډې زخم خلاص شوی و، او له زخم نه یې هم وینه روانه وه هغه د رد زغامه خو وینه یې روانه وه په اخر کې چې هغه ځای ته راورسېده وینه ترې نوره هم زیاته وبهیده، چې بې هوشه شو او له آس نه راپرېووت ، هغه یې پورته او د یوه کمره سیوري ته یې وه رساوه، په خوله کې یې ورته اوبه واچولې، خو اوبه یې له ستوني تېری نه شوي، جامې یې په وینو لمدی شوی وی .

د جراح سترګې پرانستل شوې او ورته وویل شول، چې اخوا دیخوا به نه ګوري، هغه په خپل نس د خنجر څوکه احساس کړه، له ځان نه یې مخکې روان کړ د کمره سیوري ته زخمي پروت و او شارجا ورسره ناسته وه، هغې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جراح ته وویل: د خدای له پاره زما وروړ وژغوره جراح تر هر څه رومبی د زخمي په نبض لاس کېښود، هغه ته امر شوی و، چې یو خوا بل خوا به نه ګوري، هغه ناست و، او د زخمي نبض يې کوت، د هغه په نس کې د خنجر څوکه چوخېده، د تپي نبض يې چې احساس کړ، ناڅاپه پاڅېده او شاته وګرځېده، د هغه مخې ته څلور کسه ولاړ وو، چې مخونه يې په تورو نقابونو کې پټ وو، يوازې سترګې يې ښکارېدې، د يوه په لاس کې خنجر وو جراح په غوسه وويل: په تاسې ټولو دې د الله لعنت وي، تاسې دی د ژغورنې په ځای وواژه تاسې ټول د ده قاتلان يې، دا خو مړ دی، مونږ دی په کټ کې هم نه ښورا وه او تاسې پر آس کښېناوه را مو ووست، د ده زخم خلاص شوی دی، او د بدن ټوله وينه يې ضايع شوې ده.

شارجا د وروړ پر مړي ورپرېوته او په چيغو چيغو يې وژړل. په نقابونو کې پټ مخيو سړيو د جراح پر سترګو پټۍ وتړله او له هغه ځايه يې يو څه لرې بوته، مړی يې پر آس واچوه او قافله بيا روانه شوه، جراح د شارجا سوري کړيکې او ژړا فرياد اورېده، له جراح سره پر آس چې کوم سپور و، هغه ته جراح وويل دا زخمي بيخي رغېده، خو تاسې هغه وواژه هغه ته هيڅ سزا نه ورکول کېده، سپاره وويل: مونږ هغه د ژوندي پاتې کېدو له پاره راوستی نه و، مونږ په اصل کې هغه راز راتښتولی دی، چې دې زخمي سره و، د ده په مړينه زمونږ هيڅ غم نشته، مونږ خوښ يو چې ته او ستاسې حکومت له دې راز نه ناخبره واست چې د ده په سينه کې و.

جراح پوښتنه وکړه نو تاسې ماته د کوم جرم سزا راکوی؟

سپاره ځواب ورکړ: مونږ به تا د پيغمبرانو په څېر ساتو، په تابه تود باد هم نه لګيږي، مونږ ته د دې له پاره راوستی وې، چې که په لاره کې زخمي په تکليف شي، نو ته به يې مرهم پټۍ کوې، خو مونږ دا فکر ونه کړ چې له تا سره خو نه درمل شته او نه مرهم، ستا د راتښتولو دويم لامل دا و، چې مونږ دا نجلۍ هم له ځان سره راوستل غوښتل، که مونږ دا راوستلې وای، نو ته چې له دې سره وې، زمونږ پسې به دې ټول پوځ راوېښ کړی و، نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه ستا راتښتول هم ضروري وو، دریم دا چې مونږ یوه جراح ته اړتیا لرو، تابه مونږ له ځان سره ساتو.

جراح وویل: زه به د داسې کوم سړي علاج ونه کړم چې زما د حکومت مخالف وي، تاسې ټول د فاطمیانو صلیبیانو او سوډانیانو دوستان یاست او د همغوی په اشاره د اسلامي حکومت پر خلاف ورانکاري کوئ. زه به له تاسې سره هیڅ مرسته ونه کړی شم.

سپاره وویل: بیا خو به ته ووژل شې، جراح وویل: مرګ به زما له پاره غوره وي. سپاره ځواب ورکړ چې بیا خو به مونږ له تاسره هماغه رویه کوو، چې ستا لپاره به ښه نه وي، بیا به ته زمونږ هر امر منې، خو زه درته وایم چې د بدې رویې نوبت به نه راځي، تا د صلاح الدین ایوبي پادشاهي لیدلې ده، زمونږ پادشاهي به هم وګورې، نو پخپله به ووایې چې زه همدلته اوسېږم، دا خو جنت دی که تا زمونږ له جنت نه انکار وکړ، بیا به درته خپل جهنم وښیو.

آسونه روان وو، د جراح پر سترګو پټۍ تړلې وې، د پټۍ په تیاره کې یې د خپلې راتلونکې د لیدو کوښښ کاوه، د تېښتې په پلانونو یې هم سوچ کاوه، بیا بیا به یې د شارجا فکر په مغزو کې ګرځېده، خو هغه به چې فکر وکړ چې دا جنی هم د دغې ډلې ملګرې ده نو نهیلې به شو، چې له هغه سره به هیڅ مرسته ونه کړای شي.

***

د هغوی سفر دومره اوږد نه و، خو د سرحدي ټولیو او د هغوی د ګزمو له وېرې د مجرمانو دغه قافله په بې لارېو پټه او ډېره لرې راتاوه شوې وه، له ماښام وروسته هم روان وو او شپه تېرېده، د نیمې شپې نه لږ د مخه دغه کاروان ودرېده، جراح یې له آس نه راکوز کړ او لاسونه یې پرانستل، څرنګه چې تیاره وه نو ځکه یې د هغه له سترګو پټۍ هم لرې کړ هغه ته د خوراک لپاره هم څه ورکړل شول، اوبه یې پرې وڅښلې او تر دې وروسته یې پړې لاس او پښې بیا وتړل، او د ویده کېدلو یې ورته وویل: سپاره ستړي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي وو، هغوی د دوه نیمو شپو راسې ویښ وو، وغزېدل او ویده شول، له آسونو یې زینونه هم لرې کړل او لږ لرې یې وتړل، د جراح د تېښتې هیڅ امکان نه و، هغه تړلی ویده شو.

لږه شیبه وروسته یې سترګې وغړېدې، پوه شو چې د روانېدو له پاره یې راوېښوي، خو چا د هغه د پښو رسۍ پرانستلې، هغه غلی پروت و، مرګ ته هم تیار و، د هغه دا هیله وه، چې هغوی به یې وژني او غورځوي به یې خو د پښو د رسی له پرانستلو وروسته یې چې د لاسونو پرانستل پیل شول، نو پرانستونکي د جراح په غوږ کې وویل: ما په دوه آسونو باندې زینونه تړلي دي، غلی زما پسې راځه! زه له تاسره ځم هغوی د بې هوشۍ په خوب ویده شوي دي دا د شارجا غږ و.

جراح په کراره پورته شو او په شارجا پسې روان شو، په شګو کې د مزل پر وخت د پښو غږ نه پورته کېږي، څو قدمه وړاندې دوه آسونه ولاړ وو، پر یوه شارجا سپره شوه، او بل باندې جراح سپور شو، شارجا وویل: څنګه ته پر آس ښې او کیڼ لوری ته په ګرځولو خو پوهېږې ؟جراح له ځواب ورکولو پرته آس پونده کړ، د شارجا آس هم ورسره په ځغاسته شو، د آسونو د ځغاستې پر وخت شارجا جراح ته وویل، زما پسې راځه! زه پر لار بلده یم، په تیاره کې زما نه مه جلا کېږه.

د ځغاستې په حال کې د آسونو ځوړ تښتوونکي راویښ کړل خو تعقیبول یې آسان نه وو، هغوی لومړی باید لیدلی وای چې دا د چا آسونه دي؟ له هغوی سره د شارجا د تېښتې وېره نه وه، په دې خبره نه کې یو څه وخت تېر شو، چې هغوی څوک وو؟ او څه وخت وروسته به ورته معلومه شوې وي، چې شارجا او جراح وتښتېدل، بیا به هغوی آسونه زین کول، په دې کې به دومره وخت لګېدلی وی چې تښتېدونکی دوه دوه نیم میله وړاندې تللي وو، .... شارجا او جراح بیا بیا شاته کتل، د آوازونو د اورېدو کوښښ یې هم کاوه، د هغوی باور راغی چې څوک ورپسې نه راځي، هغوی لاتر دې دمه د آسونو د وروکولو خطره پر سر اخیستلای نه شوه، نو ځکه هماغسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چار ګامو روان وو، بلاخره داسې ځای ته ورسېدل چې آسونه پخپله ورو شول، خو هغوی ډېر لرې تللي وو جراح شارجا ته وویل دلته به خامخا کوم ځای کې د سرحدي ګزمې سپاهیان وي، خو هغه ته پته نه وه چې کوم ځای به وي، شارجا ته هم څه پته نه وه، هغې جراح ته وویل چې هغوی د ګزمه سپاهیانو له وېرې په لرې او شاړو لار تللي وو، کنه نو د هغې کلی لرې نه وو هغې جراح ته ډاډ ورکړ چې قاهرې ته په صحیح لاره روان دي او قاهره لرې نه ده.

سبا ورځ به د غرمې مهال و چې علی بن سفیان د مصر د سر پرست امیر تقی الدین سره ناست و، تقی الدین ویل زه په دې حیران نه یم چې ستاسې په خبر ازمیېل شوی حاکم دا غلطی کړې، چې یوی شکمنی نجلۍ ته مو له مجرم زخمي سره د اوسېدو اجازه ورکړی او څلور شکمن کسان مو زخمي ته وروستلی دي، زه په دې حیران یم چې دا ډله دومره منظمه او زړوره ده چې زخمي یې وتښتاوه پیرداریې وواژه او بیا یې د زخمي مجرم په بستره کې واچاوه دا یو منظم پروګرام او ترتیب شوی جرم دی.

علی بن سفیان وویل: زه ګومان کوم چې دغه کار جراح او نجلۍ په آسانه کړی دی، په دې کار کې هم زمونږ د قوم د همدغه کمزورۍ اغېز څرګندېږي، چې سلطان صلاح الدین ایوبي یې تل له امله خفه وي او وایي چې د دولت او ښځه نشه به اسلامي امت ډوب کړي، جراح خو ما نیک عمله انسان ګاڼه، خو یوی جلۍ هغه ړوند کړو په هر حال د زخمی بندي د کلی پته معلومه ده، ما ورپسی یو ټولی عسکر لیږلي دي.

تقی الدین پوښتنه وکړه په سویل لویدیزو سیمو کې چې زمونږ بندي د کومو کنډرو یادونه کړې وه، د هغې په باب تاسې څه کول غواړی؟ علی بن سفیان ځواب ورکړ، زه ګومان کوم چې هغه دروغ ویلي وو، هغه د خپل خلاصون له پاره دغه بې بنسټه کیسه جوړه کړې وه خو بیا به هم استخبارات د هغې سیمې په باب معلومات راټول کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی لا په دې مسئله خبرې کولې، چې په دروازه کې ولاړ پیره دار راغی او داسې خبر یې راووړ، چې هغوی دواړه یې حیران کړلو هغوی یو بل ته وکتل، داسې ښکارېدل لکه هغوی چې له خبرو معزور وي. علي بن سفیان پاڅید وې ویل، بل څوک به وي، بهر ولاړ، په هغه پسې تقي الدین هم ورغی، خو هغه بل څوک نه، د هماغوی خپل جراح یې مخې ته ولاړ و، او د زخمي بندي خور هم ورسره وه، د هغوی آسونه ډېر ستمېدل، د جراح او شارجا سرونه او مخونه له دوړو او ګردونو ډک وو، شونډې یې وچې او خولې وازې پاتې، وې، علي بن سفیان ترې لږ په غوسه پوښتنه وکړه، بندي مو چېرته پرېښود؟ جراح ورته په لاس اشاره وکړه، چې مونږ لږ آرام کولو ته پرېږدی، دواړه یې دننه بوتلل، د هغوی له پاره یې اوبه او خواړه راوه غوښتل. جراح ورته په تفصیل سره وویل چې څه ډول وتښتول شول، په سفر کې زخمي بندي مړ شوو هغه ته هیڅ پته نه وه چې زخمي بندي هم راتښتول شوی دی، سبا د ورځې ورته د سفر په حال کې پته ولګېده، چې کله زخمي له آس نه راپرېووت او د زخم د خلاصېدو له امله مړ شو، جراح څه چې ډول شارجا آزاد کړ او له هغه سره راوتښتېده هغه یې هم ورته مفصل ډول وویل، شارجا هم خپلې خبرې وکړې، نو علي بن سفیان وه پوهېده، چې دا یوه بېدیانی جنی ده، کلکه او زړوره هم ده او دا دومره چالاکه نه وه، څومره چې فکر کېده، هغې وویل چې د خپل ورور په اسره او د هماغه په خاطر ژوندۍ وه، هغه د ورور د ژوند په خاطر مرګ ته هم تیاره وه، جراح چې په څومره اخلاص د هغې د ورور علاج وکړو له هغې نه دومره اغېز منه شوه چې د هغه مریده شوه، ماته جراح ملایکه ښکارېده په لومړي ورځ چې له هغې سره کوم څلور سړي راغلي وو هغه زمونږ هیڅ نه کېدل، هغوی زمونږ د تره او ترور زامن نه وو، هغوی د هغې ډلې سړي وو چې صلاح الدین ایوبي او د هغه لوړ پوړي چارواکي وژل غواړي، کله چې د علي بن سفیان سړي د شارجا کلي ته ورغلي وو هغه مهال دا څلور سړي په کلي کې وو، هغوی ته معلومه شوه چې د شارجا ورور زمخي او نیول شوی دی، هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره په دې نیت را روان شول چې زخمي به راتښتوي، له هغوی سره دا وېره وه چې زخمي سره کوم راز دی هغه رسوا نه شي، هغوی ته دا څرګنده وه چې خمي چېږې او په څه کار کې نیول شوی دی.

د شارجا له وینا سره سم د هغې هم دا اراده وه چې خپل ورور به راتښتوي، هغې چې له ورور سره د پاتې کېدلو کومه هیله کړې وه، له هغې نه یې دوه موخې وې، یوه یې دا چې د خپل ورور خدمت او پالنه به کوي او بله یې دا چې که وخت په لاس ورغی نو خپل ورور به تښتوي، هغه څلور سړي چې زخمي یې وکتل بېرته ستانه نه شول، بلکې په قاهره کې پاتې وو، هغوی د شارجا د اشارې په انتظار وو، خو جراح نجلی ته داسې خبرې وکړې چې هغې هیڅکله اورېدلې نه وې، هغه به هر وخت له جراح سره ناسته او د هغه خبرو اورېدو ته به لېواله وه، یوه ورځ هغه د جراح کورته روانه وه نو هغې ته له هغو څلورو نه یو سړي په مخه ورغلی وه هغه شارجا ته وویلی چې د زخمي په تښتولو کې باید نور وخت تېر نه شي شارجا هغه ته وویل چې هغې خپله اراده بدله کړې ده، د هغې ورور به همدلته اوسي، هغه سړي شارجا ته وویل چې داسې ښکاري لکه چې د دماغ دی خراب شوي دی.

شارجا دا هیله نه لرله چې هغوی به دومره زړورتوب وکړي او د هغې ورور به وتښتوي، هغې ورته خپل پرېکړه واوروله چې هغه به ورسره هیڅ مرسته ونه کړي، هغه سړي ورته وویل مونږ ستا هر حرکت وینو، مونږ دا ګڼله چې تا ګوندې جراح په خپل جال کې ګېره کړی دی، خو داسې ښکاري چې ته پخپله د هغه په جال کې ګېر شوې یې. شارجا هغه وراټه، څرنګه چې د هغې دا هیله نه وه چې هغه وګړي به دومره د زړورتوب څرګندونه کوي له دې امله یې جراح ته هم څه یادونه ونه کړه چې د هغې د زخمي ورور د تښتولو خطره ده.

په هماغه شپه جراح او شارجا د هغو څلور وارو په ولکه کې راغلل، هغوی یې چې کله پر آسونو د سپرولو له پاره پورته کول، نو هغې وه لیدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پر يوه آس د هغې ورور هم په زخمي حالت کې ناست و. هغه مهال هغه يو څه خوشحاله شوه چې ورور يې آزاد کړای شوی دی، نو هغه تېښتې ته تیاره شوه، خو جراح يې له هغوی سره بندي لیدل نه غوښتل، نو هغوی ته يې ځکه وويل چې جراح پرېږدي! خو خبره يې وه نه منل شوه د هغه لاسونه او پښې يې وتړل، پر آس يې بار کړ، په لاره کې شارجا ته وويل شول، چې د هغې ورور يې څه ډول راوتښتاوه، هلته یوازې دوه کسه ورغلي وو، يوه يې له پيره دار نه د کومې پوښتنې په باب په خبرو مصروف کړ، بل يې د شاله لوری له غاړې نه ونیو او دواړو پورته کړ او دننه يې وهوور، زخمي چې هغوی ولیدل، پورته شو کښېناسته، د هغه په بستره يې پيره دار څملاوه او د هغه پر زړه يې د خنجر دوه زوړ ګذارونه وکړل او هغه يې وواژه بیا يې پرې کمپله وغوړوله، دواړو زخمي بندي راپورته کړ او راووتل، هغوی ته دا هم معلومه وه چې شارجا د جراح په کور کې ده، هغوی وېرېدل چې شارجا به ورسره دا کارونه مني او تښتونه به ناکامه شي خو د هغې راتښتول هم له هغه ځایه ضروري وو ځکه چې له هغې سره هم يو راز و، دوه سړي ورته په کمین کې ناست وو، څنګه چې جراح او شارجا هغې تنګۍ او تیاره کوڅې ته ورسېدل، هغوی دواړه هم ونیول شول اود اغوا کار بریالی سرته ورسېده.

* * *

د علي بن سفیان په څېر د استخباراتو فني ماهر کومه ازموینه کول نه غوښتلو هغه په سملاسي توګه د جراح او شارجا په خبرو باور ونه کړ، دا هم د توطئې یوه کړۍ کېدای شوه، هغې دواړه سره جلا کړل، او له هغوی نه يې پخپل انداز پوښتنې وکړې، جراح هوښیار سړی و، هغه علي بن سفیان قایل کړو چې هغه کومې خبرې کړې دي ټکی په ټکی صحیح دي، هغه وویل چې یو خو احساساتی اړخ دی، د دغه جلۍ شکل او صورت د هغه مړې خور په څېر و، ځکه يې هغه خوښېده، او هغه يې خپل کورته بوتلله همو او د زخمي په کور کې به هم ورسره تر ډېره وخته ناست و، جراح وویل، چې د هغه د دې رویې نه نجلۍ ډومره اغېزمنه شوه. چې هغې ورته خپل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنې شکونه په ځکې کېښودل، دا د هغه جلي دويم اړخ و چې له امله يې جراح ورته زياته پاملرنه وکړه، نجلۍ مسلمانه وه، خو داسې ښکارېدل چې پر هغې ډېرو بهرنيو اثراتو کار کاوه، جراح د هغې له ذهن نه دغه اثرات لرې کړلو ځرنګه چې نجلۍ کليوالي او د وروسته پاتې ذهن لرونکې وه او د شولو هغه به يې صحيح ګڼل، د هغې له خبرو نه ځرګنده شوه، چې د هغوی په سيمه کې د اسلام خلاف تبليغات او د صلاح الدين ايوبي پر خلاف تخريبي چارې ښې په زور او شور او پرته له کوم خنډ او بنديز رواني دي.

علي بن سفيان له شارجا سره څه خبرې ونه کړې تش له هغې نه يې پوښتنې کولې او له ځوابونو يې بيان ترتيبېده، هغې د فرعونيانو د کنډرو په باب هماغه څه وويل، چې مخکې ويل شوي دي.

هغه هم د کنډرو د هغه بزرګ سړي ګروهمنه وه، د چا په باب چې ويل کېدل چې ګناهګارانو ته نه ښکاري، او د هغه يوازې آواز اورېدل کيږي.

شارجا وويل چې ورور يې په پوځ کې و، او هغه په کور کې يوازې اوسېده، هغې ته د کلي ځنې خلکو ويلي وو، چې هغه دې کنډرو ته ورشي، ځکه چې د هغه انسان پېغلې نجونې ډېرې خوښېږي، شارجا د علي بن سفيان د پوښتنو په ځواب کې دا هم وويل چې د هغوی د کلي درې ښکلې پېغلې د کنډرو هغه بزرګ ته ورغلې وې چې بيا بېرته رانغلې، يو ځلې د هغې ورور کلي ته راغلی و، شارجا له هغه پوښتلي وو، چې کنډرو ته ورشي او که نه؟ ورور يې هغه منعه کړې وه شارجا په ښه ډول ونه ويلای شول، خو دا پته وه لګېده چې د مصر په سويل لويديزو سيمو کې کارونه روان دي، نجلۍ د جراح په باب وويل، چې که هغه يې کلي ته هم بيولی وای او بندي کړی يې وای، نو له هغې ځايه به يې هم د خپل سر په بيه را خلاص کړی وکله چې د هغې ورور مړ شو نو کلي ته د تللو اراده يې هم پرېښوده، او عزم يې وکړ چې جراح به له دې ځايه آزادوي، هغه ځلورو مجرمانو شارجا خپله ملګرې ګڼله، خو جراح هغې ته ويلي وو، چې هغوی د الله تعالی ډېر لوی مجرمان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، هغې تـه دا هـم معلومـه شـوې وه، چې د هغـې لـه ورور سره يې هيڅ همدردي نه وه بلکې له هغه راز سره يې کار وو چې لـه هغـه سره ؤ نـو ځکـه هغوی وواژه .

علی بن سفيان له هغې نه پوښتنه وکړه چې اوس هغه څه کول غـواړي او د خپل ځان په باب يې څه فکر کړی دی؟ هغې ځواب ورکړ، چې خپل ټول ژوند به د جراح په قدمونو کې تېر کړي او که جراح هغـې تـه ووايـي چې اور ته ودانګه، نو اور ته به ودانګي، هغه دې خبرې ته تياره شوه چې تـر کنـډرو پورې به د ورتلونکيو لارښوونه هم وکړي او د خپلې سيمې هر هغـه سړي بـه په ګوته او ونيسي چې د مصر د حکومت پر خلاف کار کوي.

د علی بـن سفيان پـه مشوره د پوځ او اعلی حاکمـانو غونـډه راوغوښتـل شوه، او حالات د تقی الدين مخې ته وړاندی کړای شـول د ټـولـو دا فکـر و، چې تقی الدين نوی نوی مصر ته راغلی دی او د لومړی ځل لـه پـاره دومـره درونـد مسئووليت ورتـه سپارل شـوی دی، نـو ځـکـه بـه هغـه پـه احتيـاط سره پرېکـړی کـوي، او کېـدای شي چې لـه کـومې خطـرې سره مـخ کېـدل ونـه غـواړي، پـه غونـډه کـې زيـاتره چـاروا کو پـر دی خبـره اتفـاق وکـړ چې ښـکـاره معلومـه ده چې لری او پراخه سيمه زياتره وګړي بی لارې کړای شوي دي، نـو ځکه دې د دغو خلکو پر خلاف پوځي عمليات نه کيږي، مسئله دا وه چې د کنډرو دننه چې کوم حالات معلوم کړای شوي وو، له هغو نه څرګنديدله چې هلته يوه نوې عقيده را منځته شوې چې هغو خلکو منلی هم ده، نو ځکه بـه دغه وګړي پر خپل عبادت ځای پوځي يرغل ونه زغملای شي، د دې حـل دا وړانـدې کـړای شـو، چې دغـې سيمې تـه دې مسلمان معلمـان، عـالمـان او پوهان ولېږل شي چې خلک سمې لارې ته راوبولي، د هغوی احساسات دې نه مجروح کوي .

تقی الدين وويل: د دې مقصد خو دا دی، چې تاسې لـه انسانانو ويـرېږی او ستاسې په زړونو کې د الله جل جلاله او رسول اکرم صلی الله عليـه وسلم مينه نشته چې دوی د يوه رښتوني دين سپکاوی کيږي، زه د مصر امير او

(c) ketabton. Digital Library

اعلی قوماندان ته د خبر ورکولو اجازه نه ورکوم، تاسې نه پوهیږې چې هغه په فلسطین کې له څومره څواکمن دښمن سره په مقابله اخته دی، تاسې هغه ته دا ثابتول غواړې چې مونږ ټول دری څلور زره بې لاری شویو انسانانو او د اسلام د دین له دښمنانو څخه ویرېږو، زه د نیغی او مستقیمی سختې او کوټلې حملې قایل یم.

یو مرستیال قوماندان وویل: محترما ! بې ادبي دې معاف وي. صلیبیان پر مونږ تور لګوي چې اسلام د تورې په زورخپور شوی دی، مونږ د دغه تور عملي تردید کول غواړو، مونږ به له ځانونو سره د مینې او محبت پیغام یوسو، تقی الدین ورته په توکه کې وویل نو بیا مز.تر ملا تورې ولې تړلې دي؟، په دې پوځ دومره لګښتونه ولې کیږي؟ آیا تر دې به دا غوره نه وي چې مونږ لښکرې رخصت کړو او وسلې په نیل سیند کې واچوو، د تبلیغیانو یوه ډله جوړه کړو ،د ملنګانو او مسافرو په څېر کلی په کلي وګرځو؟ تقی الدین دا په احساساتی انداز وویل: که د الله جل جلاله او پیغمبر صلی الله علیه وسلم د پیغام پر خلاف صلیبیانو تورې را ایستلې وي، نو بیا خو به د مسلمانانو تورې په تېکو کې نه پاتې کېږي، او چې کله د مسلمان توره له تیکی راووځي، نو هر هغه سر به له تنې جدا کوي، چې د اسلام د مبارکی کلمې لا اله الا الله محمد رسول الله له منلو انکار کوي، هره هغه ژبه به پرې کوي، چې حق کلمی ته دروغ وایې صلیبیان که دا تور لګوي چې مونږ اسلام د تورې په زور خپور کړی دی، نو زه له هغوی نه معافی غوښتنې ته تیار نه یم، اسلامي سلطنت ولې کمزوری کیږي؟ پخپله مسلمان ولې د اسلام دښمن کیږي؟ یوازې د دې له پاره چې صلیبیانو د ښځو ، شرابو او د زرو او مرغلرو او د واک او اقتدار حرص او هوس په وسیله د مسلمانانو تورې زنګ وهلې، هغوی پر مونږ بانديې د جنګ خوښونې او ظلم او تیري تورونه لګوي، زمونږ د جنګیالیتوب روایات ختمول غواړي، څکه چې هغوی د جګړې لویه زمونږ نه ورای نه شي، د هغوی د وچې لښکرې او سمندري بېړۍ ناکامې شوي دي، اوس زمونږ په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

منځ کې ورانکاري کوي، د الله جل جلاله د رښتيني دين جرړې غوڅوي، او
تاسې وايي چې د هغوی پر خلاف تورو ته لاس مه وروړی.
دوستانو! په غور سره واورئ چې صليبيان او ستاسې نور دښمنان له
تاسې نه د دوستۍ په پلمه تورې اخيستل غواړي د شا له لوري ستاسې
وهل او ودرول غواړي د هغوي دا اصول يوه غولونه ده چې که څوک تاسې
ته په يو مخ څپېړه درکړي نو تاسې ورته بل لوری ورمخ کړئ، آيا له تاسې
نه کوم يوه ته څرګنده نه ده چې په کرک کې هغوي له مسلمانانو سره څه
کوي؟ آيا تاسې په شوبک کې د مسلمانانو بېکار کمپونه ليدلي نه دي؟
هلته يې څومره مسلمانی بيبيانې بې پردې کړي، هغه مو اورېدلي نه دي؟
چې په نيول شوی فلسطين کې مسلمانان د وېرې ترهې، بې پتی او
مظلوميت ژوند تېروي، صليبيانو د مسلمانانو له کاروانونو لوټې او ښځې
تښتوي، او تاسې وايي چې د اسلام په نامه توره پورته کول جرم دی، که دا
ګناه وي نو زه پرې نه شرمېږم.
د صليبيانو تورې د بې وسې مسلمانانو سرونه پرې کوي، يوازې په دې
خاطر چې له الله جل جلاله سره مينه لري، د صليب او بوتانو عبادت نه
کوي، ستاسې تورې هغه مهال د لاسونه غورځېدل په کار دي، چې مخی ته
مو بې وسې او بې وسلې انسانان وي او هغوی ته الهی پيغام رسيدلی نه
وي، مونږ بايد د دې اصولو منونکي نه اوسو، چې د خلکو پر احساساتو
حمله وکړو، ما ليدلي دي چې په عربو کې ډېر کوچني کوچني واکمنان او
نا اهله اميران د خلکو د خوښۍ له پاره ډېر په زړه پورې کلمات کاروي، د
هغوی غلط احساسات او ولولې نورې هم راپاروي او هغوی خوښ ساتي،
چې خلک هغوی له مزو چړچو او غير اسلامي ژوند دود څخه منع نه کړای
شي، د دغو اميرانو د کار طريقه دا ده چې هغوی د څتميسنو (چا پلوسانو)
يوه ډله پيدا کړې، چې د هغوی هر غږ ته لبيک وايي، او همدغه وګړي په
خلکو کې ګرځي، دا ثابتوي چې د هغوی امير څه ويلي دي، هغه د الله
تعالی آواز دی، چې نتيجه يې داده چې د الله جل جلاله بنده ګان د بد

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارو او عیاشو انسانانو غلامان کیږي او قوم په حاکم او محکوم ویشل کیږي. . . مونږ ګورو چې دښمن زمونږ جرړې غوڅوي، او زمونږ د قوم یوه برخه د کفر په تیارو کې ننباسې، که مونږ کوټکی تګلاره ونه ټاکله، نو مطلب به یې دا وی، چې مونږ د کفر ملاتړ کوو، ماته مې وروړ صلاح الدین ایوبي ویلي وو چې خیانت او غداري د مسلم امت یو دود ګرځیدلی، خو زه دا هم ګورم، چې داسې یو دود هم پیل شوی چې یوه ډله به حکومت کوی او نور به یې تر لاس لاندې محکوم وي، واکمن ټولی به د قوم خزانه په شرابو بهوي او ملت به یو ګوټ اوبو ته تږی وي، زما وروړ صحیح ویلي وو، چې مونږ باید د ملت او دین اینده په نظر کې ونیسو، مونږ باید پخپل ملت کې د عزت او عمل لوړوالی پیدا کړو، راتلونکی نسلونه به زمونږ له قبرونو څواب غواړي د دغه مرام له پاره باید له داسې چارو ځانونه ونه ژغورو چې د دین او هیواد له پاره ګټور نه وي، که دغه په حقه ګامو ته د قوم د څوکسو له پاره ګټور نه وي، نو مونږ یې باید هیڅ پروا ونه کړو. مونږ د مسلمان امت ګټه او عزت او څو کسو د خوښۍ له پاره قربانولای نه شوو مونږ د خپل هیواد یوه لویه برخه یوازې د دې له پاره د ورانکارۍ په جال کې ګیر پرېښودلای نه شو، چې هلته ګواکې د خلکو احساساتو ته زیان رسیږي، تاسې ګورئ چې د هغه ځای خلک ساده او ناپوه دي، هغوی خپل هغه مسلمان وروڼه چې د قبیلو سرداران او مذهبی مشران دي، د دښمن سره د سازش په نتیجه کې بې لارې کوی.

په غونډه کې د هیچا هم دا هیله نه وه چې د تقی الدین عکس العمل او غبرګون بهه دومره سخت او پرېکړه به یې کوټلې وي هغه چې کوم دلایل وړاندې کړل، د هغې پر خلاف په چاکې د دې جرئت نه و چې مخالفت خو لاڅه چې وړاندیز یې هم وکړی هغه وویل : په مصر کې چې کوم پوځ دی یا له محاذه راغلی دی او تردې د مخه هم جنګېدلی دی، د دغه پوځ دې پنځه سوه آس سپاره، دوه سوه اوښ سپاره او پنځه سوه پیاده نن ماښام د سیمې په لور وه لېږل شي چېرې چې شکمنی کنډرې دي، دغه پوځ به له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې سیمې دومره لرې اوسي، چې که اړتیا پېښه شي په سملاسي توګه کلابندي وکړای شي، له ما سره چې له دمشق نه کوم دوه سوه کسه سپاره راغلي دي، هغوی به کنډرو ته دننه ورځي حمله به کوي، یو چریکي ګروپ به کنډرو ته دننه ورځي او دوه سوه سپاره به کنډري کلا بند کوي که له بهر نه حمله وشوه، نو د پوځ زیاته برخه به یې مقابله کوي او کلا بندي به نوره هم راتنګوي، په دې عملیاتو کې دې پوځ ته په کلکه وویل شي، چې له بې وسلې خلکو سره به څه کار نه لري.

تر دې پرېکړې وروسته په سملاسي توګه پوځي حاکمان د لېږد، حملې، کلا بندۍ او نورو پلانونو په جوړولو لګولي شي شو.

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبي د مصر له حالاتو ناخبره د کرک او شوبک د کلا ګانو تر منځ په یوه پراخه بیدیا کې چېرې چې شګلنې غونډۍ، خوړونه او لوی لوی ګټان هم وو او ځای ځای اوبه او پرېمانه سیوري هم زیات وو، د صلیبیانو د نوي جنګي پلان سره د خپل پوځ صفونه ترتیبول، د استخباراتو مامورینو هغه ته ویلي وو، چې صلیبیان به له دوه چنده ځواک سره چې زیاتره سپاهیان به یې زغرې لرونکي وي، له کلا نه بهر راو وځي او حمله به کوي، دغه پوځ به د سلطان صلاح الدین ایوبي مجاهدین په مخامخ جګړه کې مصروفوي او نور به یې د شا له لورې یرغل راوړي، سلطان صلاح الدین ایوبي خپل پوځ تر لرې لرې واټن پورې خپور کړو تر هر څه رومبی یې دا کارو کړ، چې هر ځای اوبه او سیوري وو، هغه یې ونیول، د دغو ځایونو د دفاع له پاره یې د غشو کمانونو لرونکي غشي ویشتونکي ولېږل، د هغوی غشي تر لرې ځایه رسېدل، هلته یې منجنیقو[1] نه هم ولګولو چې د اور ګولۍ یې ویشتلې، دا کار یې ځکه کړی و، چې دښمن

[1] - منجنیق یوه لرګینه دستګاه وه چې د میچینو غزی په شان د اور پنډېرسکي پر ویشتلې کېدل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تړدې راونه رسيږي، لوري څوکي او غونډۍ يې هم نيولي وي، سلطان صلاح الدين ايوبي خپلو عسکري ټوليو ته امر کړی و، چې که دښمن حمله وکړه تاسې نور هم خپاره شئ چې دښمن په خپرېدلو مجبور کړئ.

سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ داسې ترتيب کړ، چې دښمن دا پرېکړه ونه کړای شي چې د مسلمانانو د پوځ اړخ کوم او وروستۍ برخه يې کومه ده.

سلطان صلاح الدين ايوبي د خپل پوځ يوه غټه برخه محفوظه وساتله، يوه برخه يې داسې په حرکت کې وساتله، چې هر ځای اسلامي پوځ ته د کومک اړتيا وي، دوی مرسته ور رسولای شي، د هغه تر ټولو خطر ناکه وسله د هغه چريکي ګروپونه وو، او تر دوی زيات خطر ناک يې استخباراتي نظام و، چې هغه ته يې د صليبيانو د هر حرکت خبر ورکاوه، سلطان صلاح الدين ايوبي د شوبک کلا نيولې وه د صليبيانو په پلان کې دا هم وو، که حالات يې په ګټه وو نو شوبک به هم کلا بندوی او نيسي. هغوی هيله لرله چې د هغوی دومره زياتې لښکرې به د سلطان صلاح الدين ايوبي لږ شمېر پوځ په بيديا کې له منځه يوسي. يا به يې دومره کمزوری کړي چې شوبک ته به له بهر نه مرسته ونه رسولی شي، د دغه پلان له مخې سلطان صلاح الدين ايوبي د شوبک کلا هغه برخه چې صليبي پوځ پرې حمله کولای شوه تشه پرېښوده، هغه د صليبيانو له پاره موقع ورکړه چې صليبيان د دغه ځای په تش ليدلو پر سوبک کلا حمله وکړي، هغې لوری ته يې د پېرې څوکۍ هم لږې کړې او تر لږې لږې ځايه يې سيمه خالي پرېښوده.

صليبي جاسوسانو په سملاسي کرک کلا ته خبر ورکړ چې سلطان صلاح الدين ايوبي له صليبيانو سره د جنګېدلو له پاره خپل پوځ له شوبک نه لرې راټول کړی دی، او د شوبک کلا لاره پاکه شوې ده، صليبيانو په سملاسي توګه هغه پوځ چې پر سلطان صلاح الدين ايوبي يې مخامخ حمله کوله، امر وکړ چې لاره بدله او د شوبک په لوري ولاړ شي لکه چې دغه پوځ هغې لوري ته وګرځېده، د دې پوځ پسې د رسد د زخيرو کاروان روان و، دغه پوځ چې کله د شوبک څلور هيلۍ ته ورسېده، نو وه درول شو، دا د دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځ مهالیز پړاو و، د رسد د آسونو رېړې، اوښان او کچرې د زرونو په شمېر را روان وو، هغوی ته هېڅ خطره نه وه، ځکه چې د مسلمانانو د پوځ تر لرې لرې ځایونو پورې نوم او نښان نه و، صلیبي واکمن ډېر خوښ وو، هغوی د شوبک کلا د خپلو قدمونو لاندې لیدله خو د شپې له خوا هغوی د شا لورې ته آسمان تک سور وه لیده، د اور لمبې دومره لوړې وې چې د دومره لرې نه هم ښکاریدې. صلیبیانو آسونه وځغلول، چېرې چې اور لګېدلی و، هلته د دوی د رسد وسایل وو، هلته یې پخپل سر منډې وهونکي آسونه او بې مهاره اوښان یو خوا بل خوا د ځغاستې په حال کې وه لیدل .

دا تباهي د سلطان صلاح الدین ایوبي یوه چریکي ګروپ جوړه کړې وه، په رسد کې د آسونو او اوښانو له پاره وچ واښه وواو په سلونو رېړو بار وو، هغه یې د رسد د کمپ څلورو خواو ته د رولي وو، صلبیان په تېرو تنه اخته وو هغوی ته پته ونه وه چې سلطان صلاح الدین ایوبي یې د هر حرکت څارنه کوي، د شپې چې کله د کیمپ وکړی ویده شول، نو مسلمان چریکان پر اوښانو ورغلل او د وښو پر انبارونو یې اورین غشي وه اورول، وښو فوراً اور واخیست، په لږه شېبه کې ټول کمپ د اور په لمبو کې راګېر شو، په اور کې راګېر انسانان د ځانونو ژرغورنې له پاره یو خوا بل خو ځغاستل، چې زیاتره یې د غشیو خوراک شولو کومو څارویو چې رسۍ شکولې شوې، هغه وتښتېدلو او چې کومو ونه شکولې شوی هغه ژوندي وسوځېدل تر لرې لرې ځایه یې کمپ په جهنم بدل شوو چریکانو زیات شمېر آسونه او اوښان ونیول او بېرته ولاړل .

د سهار تر رڼا وروسته چې د صلیبي پوځ قوماندانان هلته ورغلل، هیڅ شی‌هم بچ پاتې شوي نه وو، د هغوی د یوې میاشتې ذخیره له منځه تللې وه، هغوی پوه شول چې د شوبک لاره چې پرېښوودل شوې وه دا هم د سلطان صلاح الدین ایوبي یو چال وو هغوی له څه مطالعې پرته وویل چې له کرک نه تر شوبکه زمونږ د رسد لاره خطر ناکه دهو له دې امله یې د شوبک کلا بندي وځنډوله، له رسد پرته کلا بندي ناممکنه وه، او چې کله

Scanned by CamScanner

(c) ket... om: The Digital Library

هغوی ته دا خبر هم راورسېده چې تېره شپه د هغه پوځ د رسد هم تباه کړای شوي چې پر سلطان صلاح الدین ایوبید مخامخ یرغل له پاره لېږل شوي و، نو هغوی پر ټولو جنګي پلان د بیا غور کولو پرېکړه وکړه، هغوی ته هیڅېری هم د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ نه ښکارېده.

سلطان صلاح الدین ایوبي ته خبر ورکړل شو، چې صلیبیانو په دواړو، محاذونو وړاندې تګ ځنډولی نو هغه خپل قوماندانان یې راوغوښتل او ورته یې وویل: صلیبیانو جنګ ځنډولی دی، خو زمونږ جنګ جریان لري، هغوی د دوه پوځونو مخامخ ټکر ته جنګ وایي، زه چریکي او شپینو یرغلونو ته جنګ وایم، اوس چریکان فعال وساتي، صلیبیان دواړو لوریو ته په شا تګ کوي، هغوی په ډاډه زړه په شا تګ ته مه پرېږدي، په وروستي یا یوه اړخ یې ناڅاپي یرغل وروړئ او تري غایب شي، صلیبیان تاسې مخامخ جنګول غواړي ، خو زه به تاسې په داسې میدان کې له هغوی سره مخامخ کوم چې ستاسې د خوښې لامل وي او چیرې چې شکې هم ستاسې مرسته کوي .

د سلطان صلاح الدین ایوبید هستوګنې ځای نه و، هغه له خپلو ملګریو او ساتونکي پوځ سره یوې او بلې خواته کوچېده، په یوه ځای کې به نه اوسېدلو لدی سره سره هم داسې ښکارېده چې هر ځای کې موجود دی.

* * *

په مصر کې د سلطان صلاح الدین ایوبي ورور تقی الدین د صلیبیانو پریو بل محاذ یرغل کاوه، دا د مصر سوېل لویدنیزه سیمه وه د کومې سیمې ویروونکیو کمرونو دننه چې د فرعونانو د زمانې هیبت ناکې کنډرې او هلته حضرت عیسی علیه السلام له آسمانه بیرته راتلونکی و، ټوله سیمه د یوې نوې ګروهې منونکې شوې وه .. د پنجشنبې ماښام و د لیدونکیو ګڼې ګوڼې د ګنډرو په غار ډوله دروازو کې د ننوتلو تېل پیل کړی و، دننه په یوه لویه کوټه یو پراسراره غږ انګازې کولې، خلکو ته په دېوالونو ګناهګار او نېکان د تللو پر وخت ښکارېدل، هلته هماغسې ګڼه ګوڼه وه چې په تېرو پنجشنبو شپو کې به وه، ناڅاپه د هغه پر اسراره انسان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ غلی شو، د چا په باب چې مشهوره وه چې ګناهګارانو ته ښکاري، د دې پر ځای یو بل غږ واورېدل شو، بې لارې انسانانو! نن شپه کورونو ته مه ځئ، سبا ورځ به تاسې ته هغه راز ځرګند شي، د څه لپاره چې تاسې لېوال وئ، له دې ځایه ژر بهر ووځئ، حضرت عیسی علیه السلام تشریف راوړي، د دې کنډر نه لرې ولاړ او ویده شئ، په لویه کوټه کې چې حیرت وهلیو خلکو ته په دیوالونو باندې کوم ځلېدونکي ستوري ښکارېدل، د هغو ځلېدل غلي شول .

هغه مهال به دغون سوریو کې ښکلې او ښایسته نجونې او هلکان په خندا خندا تېرېدل، خلکو ولیدل چې عسکري ډوله خلکو نیولي او له ځانونو سره یې بیا یې، له ځینو ځایو چغې هم اورېدل کېدې، د وریځې چې کوم شور او ځوږ و، هغه هم غلی شو، د خلکو له پاره دغه ځای ډېر سپېڅلی و، هغوی له ویرې وه تېښتېدل او کنډری یې خالي کړې .

دغه انقلاب علی بن سفیان او تقی الدین رامنځته کړی و. له هغوی سره هماغه سپاهیان وو چې تقی الدین یې امر کړی و، دغه ګروپونه تر ماښام وروسته کنډریزی سیمې ته نږدې ورغلي وو د هغوی لارښوونه شارجا کوله ، چې پر آس سپره وه، د پنجشنبې په ماښام یې هلته پوځي ټولي ور رسولي وو، ځکه چې په دې شپه به هلته مېله جوړېده، او د لرې لرې ځایونو به خلک ورته راتلل، د پوځ زیاته برخه چې هغوی پنځه سوه آس سپاره. دوه سوه اوښ سپارل او پنځه سوه کسه پیاده عسکر وو، له دغې سیمې نه لرې لرې ساتل شوي وو، هغوی د بې وسلې خلکو پر خلاف نه کارول کېدل، هغوی ته دا دنده سپارل شوې وه چې د سوډان پر پولو څارنه وکړي، ځکه چې په هغه کنډریزه سیمه کې ورانکاري صلیبیانو او سوډانیانو په لمسونه کېدله، نو ځکه د دې وېره موجوده وه چې هسې نه په سیمه کې نظامي عملیات اجراء کړي او سوډانیان یرغل وکړي، تقی الدین د هغې سیمې سرحدي ټولي، چې د سرحداتو د ساتنې له پاره موظف وو، نږدې راغوښتي او تر خپلې قوماندې لاندې کړې وو. دوه سوه آس سپاره چې له دمشق نه د

Scanned by CamScanner

(c) keta... m: The Digital Library

تقي الدين سره راغلي وو، د هغه ځای چاپېر کرای شوي او د لېونتوب تر حده زړور وو، د ځغاستې پر حال آسونو نه غښي ویشتل د هغوی ځانګړی کمال و، په سپاهيانو کې د صلاح الدین ایوبي په لاسو روزل شوي چريکان وو، هغوی ته داسې روزنه ورکړل شوې وه، چې په ډېر سختو کمرو او ونو به په حیرانوونکې چټکتیا سره ختل او کوزېدل، له څو ګزه خپور بل اور نه تېریدنی د هغوی شغل وه، دا چیریکي سر تیرې مې هغه مهال د کنډرو په لوري وه لېږل، چې خلک کنډرو ته دننه ور روان وو، تر هغې ځایه شارجا وروستل، علی بن سفیان ورسره ملګری و، ګړندي استاذي هم ورسره وو، چې په خبر رسولو کې خنډ رانه شي، د کنډرو له دروازې بهر دوه سړي ولاړ او دننه تلونکیو ته یې دري خرماوې او اوبه ورکولې، د دروازې دننه توره تیاره وه، خلک به له دغو تیارو تېرېدل او روښانه کوټې ته به رسېدل، بهر یوازې یو مشال بل و، چې معمولي رڼا یې ورکوله، شپږ کسه سړي چې سرونه یې په څادرونو کې پټ وو له زیارت کوونکیو سره تر دروازې ولاړل، له ګنې ګوڼې جلا او د خرماو ویشونکیو تر شا ودرېدل، هغوی ته یې وویل چې مخامخ ولاړ شي، خو خرما ویشونکي هغه مهال حیران پاتې شول چې د هغوی په شاګانو کې د خنجرونو څوکې و چوخول شوې، دغه شپږ کسه چریکان وو، هغوی د یو یو سړي شاته ځان ورساوه او شاته یې د خنجر د څوکې په چوخولو ورته په غوږ کې وویل: که ژوندي پاتې کېدل غواړې، له دې ځایه په کراره بهر ولاړ شی، تاسې ټول د پوځ په ګېرکې یاست، د خرماو او اوبو ویشونکي د لږ څه مزاحمت پرته بهر ووتل، چریکانو خپل خنجرونه داسې په چوغو کې پټ کړل، چې له هغوی پرته هیچا هم ونه لیدل دغه څلور کسه چې ځنګه بهر راووتل، هلته څوکسه سړي ولاړ وو، هغوی څلور واړه ونیول او په دیکو دیکو یې تر لرې ځایه ورسول، هلته څو کسه رسیو وتړل شول، شپږ کسه چریکان د خرماو او اوبو پرته له شکیزو سره پاتې شوي وو، هغوی دننه تلونکیو خلکو ته ویل چې له خرماو او اوبو پرته دننه ورځی،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چې دننه څخه نوی حکم راغلی دی، ساده زړي کليوال همداسی دننه روان وو.

له هغوی سره اوس چريکان هم دننه روان وو او مشالونه هم دننه ورتلل، خلک حيران وو چې مشالونه څنګه دننه وړل کيږي، لږ تر لږ پنځوس مشالونه او دوه سوه چريکان کنډرو ته ننوتل، هغوی روښانه کوټې ته ورننغلل، بلکې په تيارو لارو او د غلامانو څارن ځايونو ته ورغلل، چې له بهره راتلونکي خلک ورتللی نه شول، په هغوی کې له ځينو سره خنجرونه او له ځينو سره خنجر ډوله وړې چړې وې او له ځينو سره وړې ليندې او غشي وو، له هغې دروازې نه هم چې خلک پرې راوتل، چريکان ننوتل، هغوی له لارښوونې سره سم ځانونه تياره ځايونو ته ورسول، د تقي الدين دوه سوه آس سپاره مخکې ولاړل، او هغوی ټولې کنډرې کلا بندې کړې، له هغوی سره پياده ټولی هم و، چې سپاهيانو يې له دننه راوتونکي خلک يوه لوري ته راټولول پيل کړل، چريکان چې له مشال وړونکيو سره دننه ولاړل، نو هغوی داسې احساس کړه، لکه د کوم ځيز نس ته چې ورننويستل شوي وي، دننه لارې او کوټې د کولمو په څېر وې ... دغو لارو هغوی پر يو جادو واړول، چې په ليدلو يې چريکان حيران پاتې شول، دا يوه ډېره پراخه او لوړه کوټه وه، دننه پکې ډېر سړي او ښځې وې، په هغو کې ځنی داسې وو، چې مخونه يې د ځيروونکيو حيواناتو په څېر وو، ځينی خو انسانان وو، خو د هغوی دومرهبد شکلونه وو، چې په ليدلو يې سړي وېرېده، هغه د پيريانو او بلاګانو په څېر ښکارېدل، د هغوی په منځ کې ښکلې نجونې هم وې چې جلبوونکې او ځلېدونکې جامې يې اغوستې په خندا خندا يوې او بلې خواته ګرځېدې، يوه لوري ته د يوه ديوال تر څنګ يو څو ښکلې نجونې د ښکلو ځوانانو سره په ناز ناز رواني وې، هلته له چت نه تر فرش پورې پردې ځړول شوې وې، چې ښي او کيڼ لوري ته به تلی راتلې بل لوري ته سترګې بربېښوونکي روښنايي بلېده او مړه کېده .

Scanned by CamScanner

(c) k... .com: The Digital Library

که چریکانو ته ویل شوی نه وی چې د کنډرو په منځ کې چې هر څه دي او په هر شکل دي هغه انسانان دي، او دننه نه کوم پیری شته او نه بلا او نه ښاپېری، نو چریکان به تول له هغې ځایه راتښتېدلی وو، هلته چې کومې ښکلې پیغلې او ځلمي وو، هغه هم ویروونکی ښکارېدل، دغه حیرانوونکي مخلوق چې کله مشال وړونکي چریکان وه لیدل. نو د هغوی د وېرولو له پاره یې ویروونکی غږونه وه ایستل، کوم سړی چې بد شکله او د ځیروونکیو ځناورو په څېر وو، د هغوی آوازونه هم وېروونکی وو، په دې دوران کې ښایي یو یا دوه کسانو یې له ویرې خپلې اصلي څېرې راڅرګندې کړې وي، دا د ځیروونکیو حیواناتو څېرې وې، چې کله یې لرې کړې، انسان ترې راووت، چیریکانو تول راونیول او د تولو څېرې یې لرې کړې، هلته شراب هم پراته وو، هغه تول یې بهر وېوړل، د کنډرو د نورو برخو په تلاشی کې یو سړی وه نیول شول چې په یو تنګ سوري کې یې سر ننه ایستی او وېروونکې چغې یې وهلې، او ویل یې ... له ګناهونو توبه وکړی! عیسی علیه السلام راتلونکی دی ... او دغسی نورې کلمې چې هغه ویلې، دغه سرنګ تاو راتاو هغه کوټې ته ورغلی و، چې روښانه او لیدونکیو یې پر اسراره، وېروونکي او ښکلی مخلوق لیده او حیرانېدل، دغه سړی یې له هغه ځایه لرې کړو د چریکانو قوماندان سر په سوري کې ننه ویست وې ویل: ای بې لارې شویو خلکو! نن شپه کورونو ته مه ځی سبا سهار به تاسې ته هغه رازونه رسوا شي چې تاسې یې د لیدلو لپاره لېواله واست.

په کنډرو کې دننه هیچا هم مقاومت ونه کړ، د تورو او خنجرونو په مخکې تولو ځانو نه د نیول کېدو لپاره وړاندې کړل، چریکان د نیول شویو کسانو په ښودانه هغه ځایونو ته ورغلل چېر یی چې د برېښنا په څېر ځلېدونکی رڼا برابره شوې وه، په پټو پټو ځایونو کې مشالونه ایښودل شوي وو، شاته یې د لرګو تختې وې، چې زر ورق پرې لګول شوي وو، دغه تختې به یوې او بلې خواته کېدلې نو د زر ورقونو ځلکابه پر سترګو پرېوته او رڼا به یې ځو چنده کوله، د کوټې د تیاره کولو له پاره به یې مشالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاته کول، د وریځې د غرهاري آوازونه به یې د اوسپنیزو څادرونو په شورولو پیدا کول، په پردو باندې یې ځای ځای زر ورقونه تښلولي وو، چې کله به پرې د مشالونو رڼا ولګېده نو د ستورو په څېر به ځلېدل، بلې خواته د پردو رنګ داسې و، چې چا ویلای نه شول چې دا ګونډې تړ‌ته ده، هغو به د دېوالونو درځونه ګڼل، د عقل او فکر لرونکی انسان له پاره دا کومه معمی نه وه، بې شکه چې د رڼا ګانو د ځانګړې ترتیب جادو وه ، چې خلک یې تر اغېز لاندې راوستل، خو څوک به چې دننه ورتلل د هغوی به بیا پر خپل عقل او حواسو هیڅ کنترول نه و، پر هغوی به چې کله دننه تللو پر وخت خرماوې او اوبه ښښل کېدې، په هغې کې د کوم نشه یې څیز ګډون شوی و، چې په سملاسی توګه یې اغېز کاوه تر دغه اغېز لاندې به چې د لیدونکیو په ذهنونو هر ډول تصور کېښنول کېده او غوږونو ته چې هر ډول آوازونه رسول کېدل، هغه یې په سلوکې سل صحیح او په حقه ګڼل، د همدې نشې اغېزو، چې خلک به بهر ولاړل د بیا راتلو هیله به یې کوله هغوی ته معلومه نه وه چې د هغه عقیدې تاثیرنه دی، بلکې د هغه نشې اثر دی چې هغوی ته په خرماو او اوبو کې ورکول کېده .

د خرماو په ډېریو او د اوبو په مشکونو هم قبضه شوې وه، دننه د نیولو او تالاشۍ لړۍ روانه وه، بهر دوه سوه کسه سپاهیانو کنډرې کلا بند کړې وې، هر لورې ته د مشالونو رڼا وه، د پوځ زیاته برخه او نور سرحدي ټولې د سوډان له پولو سره په ګزمه بوخت وو... شپه تېره شوه، د سوډان له لورې کومه حمله ونه شوه، په کنډرو کې هم کوم مقاومت ونه شو، د سهار رڼا به چې سیمه روښانه کړه، نو هلته د کلیوالو خلکو ګڼه ګوڼه وه، ځینې خلک یوې بلې خواته ویده وو. آس سپرو کلا بند کړې وو.

* * *

لړه شېبه وروسته ټول وګړي یو ځای ته راټول او کېښنول شول، د هغوی شمېر به درې څلور زرو تر منځ وه له یوه لورې یوه ډله خلک راغلل، چې پوځیانو رامخکې کړی وو، په دې ډله کې د څېرونکیو حیواناتو او د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرغانو د ښرو په څېر انسانان وو، په دوي کې بد شکله او وېرووونکي انسانان هم وو، او په دغه ډله کې هغه ټول کسان وو چې خلکو ته په کنډرو کې دننه ښودل کېدل، او ویل کېدل چې دا آسمان دی چې چېرې چې دغه وګړي د خپلو ګناهونو سزا ویني، د هغوی تر ټولو ستره ګناه دا ویل کېده چې دغه وګړي له جنګونو سره عادت وو یعنې پوځیان وو، ددې ډلې نه جلا د لس دولس جنګیو ډله هم مخې ته راوستل شوه دا ډېرې ښکلې نجونې وې، له دوی ښکلي ځوانان هم وو، دغه دواړه ډلې مې یوه لوړ ځای د خلکو مخې ته ودرول، او ورته وویل شول چې خلکو ته خپلې اصلي څېرې وښایاست، ټولو د ځناورو او مرغانو مصنوعي څېرې له مخونو لرې کړې له هغو نه روغ رمټ انسانان راووتل د کومو خلکو چې د وحشي ځناورو څېرې وې هغه هم مصنوعي وې هغوی هم خپلې مصنوعي څېرې لرې کړې.

خلکو ته وویل شول د دغه سړو او ښځو نږدې تېرېږي او وه یې پېژني. خلک دې ته حیران وو، چې دا خو آسماني مخلوق نه بلکې د ځمکې انسانان دي، په سړیو کې زیاتره وپېژندل شول، د هماغې سیمې اوسېدونکي وو، نجونې هم وه پېژندل شوې، هغوی هم زیاتره د همدې سیمې وې، او درې څلور پکې یهوداني وې، چې صلیبیانو د دغه مقصد له پاره راوستې وې، خلکو چې هغوی وه لیدل نو بیا یې هغه مجرمان مخې ته راوستل، چا چې دا جادو ګري جوړه کړې وه په هغو کې شپږ کسه صلیبیان وو، چې د مصر د هغې سیمې ژبه یې ویله او پرې پوهېدل، هغوی ډېر زیات کسان له همدې سیمې نه د ځان ملګري کړي وو، د شپې له نیول کېدو وروسته یې په هغوی اعتراف کړی وو چې هغوی په درې څلور جوماتونو کې خپل امامان مقرر کړي دي، چې خلک یې د دین په پرده کې د غیر اسلامي عقایدو پیروان کول، د دغه ډلې مقصد دا و چې خلک قانع کړي، چې په پوځ کې شامل نه شي، ځکه چې دا ډېره لویه ګناه ده، دغه ډله پخپل مقصد کې بریالی شوې وه، دغه ورانکاري په دې هم بریالي شوی وو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د دغه سیمې په خلکو کې له سوډانیانو سره مینه پیدا کړي او هغوی د دین له بدلولو پرته بې دینه کړي .

خلکو ته وویل شول، چې اوس کنډرو ته دننه ورشي وګرځي او د دغه چل او دوکې ثبوت په خپلو سترګو وګوري، خلک دننه ورغلل، ځای ځای سپاهیان ولاړ وو او خلکو ته یې ښودل چې هغوی ته په کومو لارو چارو دوکه ورکول کېده، ډېر وخت وروسته چې ټول خلک دننه وګرځېدل او بیا راغلل، نو تقی الدین هغوی ته وینا وکړه او هغوی ته یې وویل چې په خرماو او اوبو کې نشه ورکول کېده، دننه چې کوم جنت او دوزخ و، هغه د دغې نشې د اغېز له امله و، زه دغو مجرمانو ته وایم چې دننه ولاړ شي، او ماته آسماني مخلوق د حرکت په حال کې راوه ښايي، چې حضرت موسی علیه السلام چیرې او مړ شوی خلیفه العاضد کوم ځای دی، دا ټوله دوکه وه، دا هغه نشه وه چې د حشیشیانو (چرسیانو) استاد حسن بن صباح به پر خلکو څښوله او هغوی ته به یې جنت ورښوده، هغه خو به په یو وخت کې څو کسو ته نشه ورکوله، خو دلته د اسلام دې دښمنانو په یو وخت د دغې سیمې ټول خلک نشه کړي وو.

تقی الدین خلکو ته اصلي خبره وکړه، چې په ړومبی کې د یوه ملنګ کیسه واورول شوه، چې مسافرو ته اوښان او اشرفۍ ورکوي، دا سوچه بې بنسټه کیسې وې، او بې سرو بوله دروغ، کیسو اوروونکیو ته ستاسې د دین او ایمان دښمنانو بې د ریغه دولت ورکاوه... تقی الدین د دغه ورانکارۍ ټول اړخونه روښانه کړل، او چې کله یې د هغو خلکو له اصلیت نه پرده پورته کړه، نو خلک په جوش کې راغلل او راپورته شول په مجرمانو یې حمله وکړه، هغه مهال له خلکو هغه نشه تللې وه، چې د شپې په خرماو او اوبو کې ورکړل شوې وه، پوځ د خلکو د منع کولو ډېر کوښښونه وکړل، خو غوی ټول مجرمان او جینکۍ ووژلې. تقی الدین پوځ په ټوله سیمه کې خپور کړ او د هغوی تر څارنې لاندې یې هلته د ورانکاریو ایجنټان ونیول او بل یې د هغې سیمې په جوماتونو کې د قاهرې عالمان امامان کړل، چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغو خلکو ديني او عسکري روزنه يې پيل کړه، د فرعونيانو کنډرې د هغو خلکو په لاسونو ويجاړې کړې .

تقي الدين چې قاهرې ته ولاړ، ړومبی کار يې دا وکړ چې د جراح او شارجا له غوښتنې سره سم يې هغوی ته د نکاح اجازه ورکړه او بل کار يې دا وکړ، چې د پوځ د مرکزي قوماندی منصبدارانو ته يې امر وکړ چې پر سوډان د حملې له پاره تياری پيل کړي، هغه د کنډرو په عملياتو کې ليدلي وو، چې ګاونډي سوډانيانو دومره پراخه سيمه د خپل اغېز لاندې راوستې وه او دغه اغيز به له شديدي ځوابي حملې پرته پای ته ونه رسيږي، هغه ته دا هم ځرګنده شوې وه، چې سوډانيان د صليبيانو د لاس اله ګرځيدلي دي، او د حملې کولو په تياريو کې هم مصروف دي، نو ځکه ضروري وګڼل شوه چې په سوډان باندې دې حمله وکړای شي، د حملې په نتيجه کې که د سوډان کومه سيمه ونيول شي او کنه دومره ګټه خو به خامخا ولري، چې د دښمن تياری کړې ودې لکي، او د هغوی پلانونه د يوی اوږدې مودې له پاره له منځه ولاړ شي، له تقي الدين سره د صلاح الدين ايوبي ملاتړ موجود و.

د مصر سر پرست امير تقي الدين د صليبيانو ذ فکري يرغل مخه په خپل وخت د نظامي عملياتو په وسيله ونيوله، او هغه پټه او له رازونو ډکه اډه يې له منځه يوړه، له کومې نه چې دا فتنه راولاړه شوې وه، خو هغه داډه نه و، ځکه چې هغه پوه شوی و، چې دغه اسلام وژونکی زهر د قوم رګونو ته داخل شوی دي، دغه صليبي ورانکاري د سوډانيانو په ملاتړ کېدلو او سوډانيانو ته د صليبيانو ملاتړ په برخه وو تقي الدين د سودانيانو د پر ځای کنبنولو له پاره پر سوډان د حملې تياری چټکی کړې، سلطان صلاح الدين ايوبي هلته هم د خپلو استخباراتو مامورين لېږلي وو، چې د هغوی د ځان ځاروونکيو هڅو په نتيجه کې مهم اسرار په لاس ورتلل، خو له هغو رازونو چې کومه ګټه صلاح الدين ايوبي پورته کولای شوه، د هغه ورور تقي الدين دوسې خبره نه وه، د دواړو ورونوجذبات يو ډول وو، خو د دواړو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځېرکتیا کې د ځمکې آسمان اومره فرق و، دواړو ورونو به چې د کومو عملیاتو پرېکړه کوله، هغه به ډېر سخت وو خو فرق دا و چې سلطان صلاح الدین ایوبي به ډېر احتیاط کاوه، او تقی الدین به په بې صبرۍ کې د احتیاط لمن پرېښوده، هغه ته چې کله پوځي مشرانو وویل چې پر سوډان حمله کول عاقلانه کار دی، خو له صلاح الدین ایوبي نه مشوره اخیستل ضروري دي، نو تقی الدین د خپلو مشاورینو دغه مشوره رد کړه وې ویل: آیا تاسې خپل محترم امیر ته دا ثابتول غواړئ چې تاسې له هغه پرته سوچ هم نشی کولای او هیڅ هم کولای نه شی؟ تاسې هېر کړي دي چې د مصر محترم امیر له مصر نه څومره لرې په یوه ستر توپان کې راګیر دی؟ که مونږ د هغه مشورې او پرېکړې ته انتظار وکړو، نو پایله به یې دا وي چې سوډانیان به پر مونږ لومړی یرغل وکړي او پر مونږ به لاس بری شي.

یوه مرستیال قوماندان وویل: تاسې همدا اوس د حملې امر وکړئ، پوځ به په همدې حالت کې له ځنډه پرته کوچ وکړي خو د دومره ستر او مهم کار له پاره ژور فکر ته اړتیا ده، مونږ به د لېږ د چارې په لنډ وخت کې سرته ورسوو، تاسې محترم سلطان صلاح الدین ایوبي ته خامخا خبر ورکړئ او د نور الدین زنګي پاملرنه هم دې لورې ته راواړوئ.

تقی الدین ونه منله، وې ویل: تاسې په مصر کې یو یو خاین او ورانکاری نیسی او له منځه وړئ، زه دغه منبع بندول غواړم، له کوم ځایه چې خیانت او ورانکاري راولاړېږي، د دې کار له پاره زه د چا حکم او مشورې ته اړتیا نه لرم.

تقی الدین ځنی داسې عناصر او حالات له نظره غورځول چې د هغه حمله یې ناکامولای شوه، یو دا چې د صلیبیانو او سوډانیانو جاسوسان په مصر کې موجود وو، چې د مصري پوځونو د هر حرکت څارنه یې کوله، د تقی الدین یو بله کمزوري دا هم وه چې د غه د دښمن جاسوسان مسلمانان وو او په پوځي او اداري چارو کې د لوړو عهدو څښتنان هم وو، بلکه دا چې سلطان صلاح الدین ایوبي چې په ۱۱۶۹ میلادي کال کې کوم سوداني پوځ

Scanned by CamScanner

(c) ....com: The Digital Library

د بغاوت په جرم کې تجزیه کړی و، د هغوی زیاتره قوماندانان په سوډان کې وو، هغوی د سلطان صلاح الدین ایوبي له جنګي چالونو خبر وو، هغوی د هماغه له پوځي ما نورو سره سم د سوډاني پوځ روزنه کړې وه، صلیبیانو هغوی ته ډېره ښه وسله او له ارتیا ډېر اوچت نظامي شیان ورکړي وو، دا کورني نیالګی وو، تقي الدین دا سوچ هم ونه کړ چې هغه د سوډان په کومه سیمه کې ورانديې تلل غواړي، هغه یوه پراخه بیدیاده، چې اوبه پکې تر خطر ناک حده لږې وي، او پر کوم ځای چې هغه یرغل کول غواړي، دومره لرې دی، چې پوځي څوری ورته له خطري پرته رسول ګران دي، د مصر دننیو حالاتو د کنترول او د ورانکارۍ د مخنیوی له پاره هم پوځ ته اړتیا وه، خو تقي الدین دومره پارېدلی و، چې هغه په مکمله توګه د ښه نیت او اسلامي ولولو تر اغېز لاندی نظامي تیاري پیل کړ او سلطان صلاح الدین ایوبي ته یې د خبر نه ورکولو پرېکړه وکړه.

د هغه په دې خپلواکی کې هماغه احساس و چې په صلاح الدین ایوبي کې و، هغه پوهېده چې سلطان صلاح الدین ایوبي مقابله له یوه چټک او تېز توپان سره ده او صلیبیانو د فیصله کوونکی جنګ پرېکړه کړې ده. هغه چې څه فکر کړی و، هغه صحیح و، هغه مهال سلطان صلاح الدین ایوبي له کرک کلا نه اته نهه میله لرې په یوه غریزه سیمه کې د قوماندی مرکز جوړ کړی و، دا د هغه مهالیز تم کېدل وو، هغه د مرکزي قوماندې مرکز د حرکت په حال کې ساته، پر کوم ځای به یې چې یرغل او یا شبخون کاوه له هغې سره به نږدې اوسېده، او حمله کوونکی کنډک قوماندان ته به یې ویل، چې د هغه د بېرته راستنېدو پر وخت به په کوم ځای کې وي، د هغه چریکی قوماندانانو د صلیبیانو څوری (رسد) له منځه وړی و، د ګوریلایانو کوچنی کوچنی ګروپونه د هغو صلیبي پوځونو له پاره ناڅاپي مصیبت ګرځیدلي وو، چې په بیدیا کې خپاره وو، د صلیبیانو تاوان خو بې حده زیات و، خو د ګوریلایي ګروپونو شهادتونه هم له معمول نه زیات وو، چې فدایان به ولاړل، درې څلور به یې ژوندي راتلل، داسې راپورو نه هم

(c) k...n.com: The Digital Library

راتلل چې صلیبیانو داسې لارې چارې غوره کړې چې د چریکي ګروپونو شپني حملې بریالیتوب ته نه پرېږدي، له دې امله چریکان مجبور وو چې ځانونه قربانۍ ته تیار کړي، سلطان صلاح الدین ایوبي د خپلو چالو او د پوځونو د خپراوي پروګرام په تغییر کولو فکر کاوه.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپلو مرستیال قوماندانانو ته وویل: داسې ښکاري چې صلیبیان مونږ مخامخ جګړې ته مجبور وي، خو زه به هغوی بریالیتوب ته پرې نږدم او زه به اوس د زیاتو ځوانانو له شهادتونو هم ډډه کوم.

یوه مرستیال قوماندان وویل: زه د ګوریلایي د ګروپونو د سپاهیانو د شمېر زیاتولو مشوره درکوم، یوه بل مرستیال یې وویل او چې زه هم دا مشوره درکوم چې مونږ باید یوازې په دې مخاذ د دښمن پوځ قوت له نظر ونه غورځوودا چې زمونږ په پوځ کې ایماني جذبه زیاته ده، جذبه خو سپاهي په زړور توب سره جنګولای او ځان د مرګ خولې ته ورکولای شي، خو د سوبې ضمانت کېدلای نه شي.

سلطان صلاح الدین ایوبي موسکی شو وې ویل: هغوی چې کومې او سپنیزې زغرې اغوستې هغه له هغوی نه مونږ ته ډیره ګټه رسوي تاسې نه ګورئ چې صلیبیان کله کوچ کوي، نو د شپې له خوا له یوه ځایه بل ته ځي، کله چې لمر راپورته شي، نو ګرمي د هغوی زغرې د سکروټو په څېر ګرموي، زغرې اغوستونکي سپاهیان او سپاره د اوسپني خولۍ او اوسپنیزه سینه پوښ ویستل او غورځول غواړي، پردې سربېره د اوسپنې وزن د هغوی د حرکت چټکتیا له منځه وړي، زه به هغوی د غرمې پر وخت جنګ کولو ته اړ باسم، کله د هغوي پر سرونو د اوسپنې خولونه (خولۍ) له هغوی اوباسي او په سترګو کې یې راتویوي هغوی به ړندیږي، تاسې د سپاهیانو کمی د متحرک جنګي تاکتیک او ولولو په وسیله پوره کړی.

په همدې وخت کې د سلطان صلاح الدین ایوبید استخباراتو د مشر علی بن سفیان یو مرستیال زاهدان راغی، له هغه سره دوه سړي وو، د سلطان صلاح الدین ایوبي سترګې وځلېدې، هغه دواړه یې کېښنول او پوښتنه یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړه څه خبر مو راوړي دي ، دواړو له خپلو ګرېوانونو له لرګيو جوړ صليبونه راوه ويستل، چې په غاړو کې يې اچولي وو، دا دواړه صليبيان نه مسلمانان وو، خپل ځانونه يې صليبيان ثرګندولو لپاره صليبونه په غاړو کې اچولي وو، دواړو صليبونه له غاړو لرې کړل، له هغوی نه يوه يې راپور وړاندې کړ.

دا دواړه د استخباراتو مامورين وو چې له کرک نه بېرته راغلي وو، د مخه يا دونه شوې وه چې کرک د فلسطين يو کلا ډوله ښار و، چې د صليبيانو په واک کې و، صليبيانو د شوبک په نامه يوه کلا د سلطان صلاح الدين ايوبي په مقابل کې له لاسه ورکړې وه، هغوی په هيڅ قيمت کرک له لاسه ورکول نه غوښتل له شوبک وروسته هغوی د کرک کلا ښه مستحکمه کړې وه چې په هغو کې يې يو پلان دا هم و، چې د کرک له پاره به په کلا بندی (مجاهده) کې نه جنګيږي، کله چې له شوبک نه عيسوي او يهودي اوسيدونکي کرک ته تښتېدل، هغه مهال سلطان صلاح الدين ايوبيخپلو پوځي ادارو ته امر کړی و، چې د نامسلمانو تښتېدونکيو مخه ونيسي، هغوی بېرته راولی او ښه رويه ورسره وکړی، خو سلطان صلاح الدين ايوبي يو پټ امر دا هم کړی و، چې زياتره اوسېدونکی تېښتې ته پرېږدي، په دی امر کې دا اواز هم وه چې له هغوی سره د سلطان صلاح الدين ايوبيد استخباراتو مامورين هم لېږل کېدل، د دښمن ښار ته د خپلو جاسوسانو د لېږلو له پاره دا ښه وخت و، ځکه چې لږ وخت وروسته پرې حمله کيدونکې وه، د مسلمانانو د استخباراتو مامورين د يهودي او عيسوی پناه اخيستونکو په جامه کې کرک ته ولاړل د هغه ځای مسلمان اوسېدونکی يې د ځان ملګري کړل او پټ مرکزونه يې جوړ کړل، له هغو ځايونو به يې خبرونه سلطان صلاح الدين ايوبي ته رالېږل، سلطان صلاح الدين ايوبيبه پخپله د هغوی راپورونه اورېدل .

په هغه ورځ چې دوه کسه راغلل، نو سلطان صلاح الدين ايوبي په سملاسی توګه خپلې خيمې ته وه غوښتل او نور ټول کسان يې وه ويستل،

Scanned by CamScanner

(c) ketab...com: The Digital Library

د استخباراتو د مامورینو په راپور کې د صلیبي پوځ د نقل و حرکت او تنظیم په باب راپورونه وو، سلطان صلاح الدین ایوبي له هغې سره سمه نقشه برابروله، دغه مهال د هغه په مخ کې هیڅ بدلون ونه لیدل شو، خبر راوړونکیو چې ورته کله د کرک د مسلمانانو ناتواني او مظلومیت په تفصیل سره بیان کړ، نو د سلطان په څېره ځرګند بدلون وه لیدل شو، یو ځل احساساتي شو پاڅېد او په خیمه کې یې په قدم وهلو پیل وکړ، خبر راوړونکیو وویل، چې له سوبک نه کوم صلیبیان کرک ته ورسېدل، هغوی پر مسلمانانو ژوند حرام کړ، سلطان صلاح الدین ایوبي له دېرو حالاتو نه له پخوا نه خبر و، هغو دوه مامورینو هغه ته وویل، چې هلته په بازار کې چې د کومو مسلمانانو دوکانونه دي، هغوی ډېر خفه دي، نا مسلمان وګړي خو د هغوی دوکانونو ته نه ورځي، مسلمانان هم وېروي او د هغوی په دوکانونو کې سودا کولو نه یې منع کوي، هلته د مسلمانانو پر خلاف ناوړه تبلیغات پیل شوي، عیسویان او یهودان د جوماتونو مخې ته اوبښان او آسونه تړي، په اذان او لمانځه څه بندیز نه شته، خو چې کله اذان کیږي نو نامسلمان وګړي شور او غوغا جوړوي، نڅاګانې او خندا ګانې کوي .

د استخباراتو مامورینو وویل چې د مسلمانانو د اسلامي احساس د وژلو له پاره هلته داسې آوازې خپرې دي، چې صلاح الدین ایوبي سخت ټپي شوی او دمشق ته تللی، تر اوسه به وختي مړ شوی وی، او دا آوازې هم خورې شویدی چې د سلطان صلاح الدین ایوبي د مرکزي قوماندې د کمزورتیا له امله په بیدیا کې خور وور شوی دی او سپاهیان یې د مصر په لوري تښتي او دا افواه هم خپره ده چې مسلمانان اوس پر کرک د حملې کولو توان نه لري او ډېر ژر به صلیبي سپاهیان شوبک کلا هم بېرته ونیسي، دا هم ویل کیږي چې سوډانیانو پر مصر حمله کړې ده او د مصري پوځ له سوډانیانو سره یو ځای شوی دی، خبر راوړونکو دا هم وویل چې اوس سهار وختي صلیبي پادریان د مسلمانانو کورونو ته ورځي او د هر مسلمان د کور مخې ته ناقوس غږوي، خپلې مذهبي سندرې وایي هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د خپل مذهب بلنه نه ورکوي، دا کار اوس هلته عیسوي او یهودي نجونې کوي دغه نجونې مسلمانې نجونې له ځانونو سره ملګرې کوي و د خپلې آزادۍ ډېر په زړه پورې تصور ورته وړاندې کوي او هغوی ته وايي، چې د مسلمانانو پوځ چې کومه سیمه فتحه کوي، هلته د نجونو بې حیايي کوي.

د سلطان صلاح الدین ایوبیله پاره په دې راپوروونو کې کومه نوې خبره نه وه، په لومړي سرکې سلطان صلاح الدین ایوبي ته د هغه استخباراتي چاروواکو د کرک د مسلمانانو د پد حالت په باب ویلي وو، هلته د مسلمانانو دا حال و، چې هغوی د سلطان صلاح الدین ایوبي او د هغه پوځ په باب کومه بده خبره اورېدلای نه شوه، خو هلته به چې هغوی هره خبره اورېده، هغه به حوصله ماتوونکې وه، هغوی له وېرې خبرې نه کولې، د هغوی د کورو دیوالونو هم غوږونه لرل، له یو ځای ناستې هم وېریدل له جنازې سره به هم جاسوسان روان وو، او په جوماتونو کې هم جاسوسان وو، د هغوی بد قسمتي دا وه، چې جاسوسي یې خپلو مسلمانانو ورونو کوله، هغوی به په خپلو کورونو کې هم پټې پټې خبرې کولې، د کوم مسلمان پر خلاف یوازې همدومره ویل چې هغه د صلیبي حکومت مخالف دی، د هغه مسلمان د بېګار کمپ د لېږلو له پاره کافي وو.

د استخباراتو یوه مامور وویل: محترم مشره! اوس هلته له یوه بل چال نه کار اخیستل کېږي، هغه دا چې له مسلمانانو سره ښه رویه کېږي، صلیبي حکومت د دې یو مثال داسې وړاندې کړی، چې یوه عیسوی حاکم یو جومات په خراب حالت کې وه لیده، نو د هغه د ترمیم امر یې وکړ، او تر خپلې څارنې لاندې یې ترمیم کړ. هغوی خو له بېګار کمپ نه مسلمانان خوشې نه کړل، خو هغوی ته یې ځینې آسانتیاوې ورکړې وي، د ورځنې سختو کارونو وخت یې هم کم کړی دی، خو د هغوی غوږونو ته دا خبره رسول کېږي، چې تاسې د صلیب پر خلاف ډېره لویه ګناه کړې ده، بیا هم له تاسې سره نرمه رویه کېږي، دا د مینې او محبت وسله ډېره خطرناکه ده د دغې دروغجنې مینې په وسیله مسلمانان ځوانان له نشې او جوارۍ سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادت کوي، که مو په حمله کې وخت ضایع کړ، نو د کرک مسلمانان به تش په نامه مسلمانان پاتې شي، او کنه نو له قرآن مجید نه به مخ واړوي او صلیب به په غاړو کې واچوي، هغه مهال به هغوی بیا زمونږ سره هیڅ مرسته ونه کړای شي، چې کله مونږ کرک کلا بند کړو، له دغه مینې سره سره د مسلمانانو پر خلاف جاسوسی هم ډېره زیاته شوې ده، او مسلمانان نیول کیږي، تر اوسه لا د مسلمانانو جذبې قایمې دي، او د ثابت پاتې کېدلو عزت یې کړی دی، هغوی تر اوسه د نامسلمانو مینه منلې نه ده، خو تر ډېره وخته به ثابت پاتې نه شي.

همدغه حالات وو چې سلطان صلاح الدین ایوبي یې په اورېدلو خفه شوی و، هغه ته دې خبر ډېر زور ورکاوه چې مسلمان د مسلمان جاسوسي کوي، د هغه د خفګان بل لامل دا و چې عیسویانو د مسلمانانو پر خلاف د ځوانانو د روحیاتو وژنه پیل کړې وه، او له دې سره یې د مسلمانو آوازې، چې د مسلمانانو په منځ کې د اسلامي پوځ پر خلاف خپرېدلې، هغه د استخباراتو د ادارې مرستیال زاهدان راوه وغوښت او پوښتنه یې ترې وکړه ... آیا تا د دوی خبرې اورېدلې وې؟ زاهدان ځواب ورکړ، یوه یوه خبره مې اورېدلې ده، صلاح الدین ایوبي پوښتنه وکړه علی بن سفیان له قاهرې نه راوه غواړم او که ته به د هغه ځای ډک کړې؟ دغه چار ډېره باریکه ده د دښمن په ښار کې له افواهاتو د مسلمانانو ژغورل او د هغوی له زهر جینې مینې ساتل دي، زاهدان ځواب ورکړ د علي بن سفیان راغوښتلو ته اړتیا نه شته، حسن بن عبدالله هم له هماغوی سره پرېږدي، د مصر حالات ښه نه دي، هیواد له ورانکاریو او خاینانو ډک دی، د کرک مسایل به انشاء الله چې زه څارم.

سلطان صلاح الدین ایوبي ترې پوښتنه وکړه: تا څه فکر کړی دی؟ هغه په اصل کې د ذاهدان ازموینه کوله، هغه پوهېده چې زاهدان مخلص او زحمت کش سړی دی، او په استخباراتي چارو کې د علی بن سفیان شاګرد دی، پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د سلطان صلاح الدین ایوبي مکمل باور و خو بیا یې هم خپل یقین راوستل ضروری ګڼل، چې دا شاګرد به د خپل استاد کمی پوره کړای شي او کنه، هغه د زاهدان له ځواب اورېدلو پرته وویل: زاهدان ما د جګړې په ډګر کې له دښمنه ماتی خوړلې لیدلی نه ده، فکر دې وي چې زه په دې ډګر کې هم ماته خوړل نه غواړم، چې صلیبیانو پرې حمله کړې ده، زه د کرک مسلمانان له اخلاقي او فکري تباهی نه ژغورل غواړم.

زاهدان وویل: تاسې پوهېږی چې په کرک کې زمونږ سړي موجود دي، زه به هغوی د دغه کار له پاره موظف کړم، هغوی به مسلمانانو ته ستاسې، زمونږ د پوځ او د مصر د حالاتو په باب صحیح خبرو نه واوروی، او هغوی ته به ستاسې پیغام ورسوی.

د استخباراتو یوه مامور وویل: د هغه ځای په مېرمنو کې د ملی احساس کمی نشته، مونږ به مسلمانو میرمنو ته ووایو چې هغوی د مسلمانانو هر کورته ورشي او د نجنو ذهنونه روښانه کړي، زمونږ په نظر خو د هغه ځای جونې د جګړې کولو له پاره تیارې دی.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: که ښځی د کور او کوچنیانو صحیح روزنه او پالنه وکړي، نو په دې کار سره به د اسلام په خپراوي او د اسلامي سلطنت په پراختیا کې پوره پوره مرسته وشي، هغوی د دی کار له پاره وهڅوي چې پر کرک ژر تر ژره حمله وکړم بیا یې له زاهدان نه پوښتنه وکړه د دې هدف له پاره به څوک کرک ته ولېږی؟

زاهدان ځواب ورکړ دوی دواړه به لېږم، دوی د تګ راتګ له لارو نه هم خبر شوي دي او د هغه ځای له چاپېریال سره هم بلد دي، دغه دوه سړي ډېر ځېرک کسان وو سلطان صلاح الدین ایوبي هغوی ته لارښوونې پیل کړې.

* * *

په کرک کې چې د مسلمانو اوسیدونکیو پر خلاف د مینې او محبت کومه وسله کارېده، هغه د صلیبیانو د جاسوسي شبکې د مشر جرمني نژاد هرمن اختراع وه، هغه د سویک له ماتې وروسته پر صلیبي واکمنو ټینګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاوه، چې د کرک مسلمانانو ته د مینې دوکه ورکړي او د صلیب وفادار یې کړي او یا یې لږ تر لږه د صلاح الدین ایوبي سره مخالف کړي، صلیبي واکمنو له مسلمانانو دومره کرکه کوله، چې له هغوی سره یې د درواغو مینه کول هم نه غوښتل، هغوی د ظلم، جبر او وحشت په وسیله د مسلمانانو ملي وقار له منځه وړل غوښتل، هرمن په خپل فن کې ښه پوهه لرله، د انسانانو په روحیاتو پوهېده.

هغه په ډېره ګرانه صلیبي واکمن خپل همفکري کړل او دا پالیسي یې غوره کړه، چې د کرک او شاو خوا سیمو کې چې کوم مسلمانان وو، او د صلیبیانو تر جبر او تشدد لاندې یې ژوند کاوه، په هغوی کې چې په چا باندې د جاسوسۍ اشتباه وي او لږه غوندې ګواهي پرې موجوده وي، هغوی دې ونیول شي او له منځه دې ویوړل شي، خو هر مسلمان اوسېدونکی دې نه وېرول کیږي، د دغې سیاست بنسټیز اصل دا و، چې د عیسوي او یهودي نجونو په وسیله دې د مسلمانانو لونې بې پردې کړای شي او مسلمانان ځوانان دې ذهني عیاشان او له نشو سره عادت کړای شي، لنډه دا چې د هغوی د بې بندو باری لارې چارې دې وه لتهول شي له دې امله په دغه پالیسي عمل پیل شو، پیل یې له افواهاتو وشو، هرمن دا خبره هم په صلیبي واکمنو باندې منلې وه، چې په مسلمانانو کې د غدارانو د پیدا کولو له پاره دې پیسې وه لګول شي، خو تنو مسلمانانو ته دې د ښکلیو او ښوربو آسونو بګۍ ورکړل شي، لکه د شهزادګانو په څېر دې وه ساتل شي، مدوي دې بیا په مسلمانانو کې د خیانت او آوازو خپرولو له پاره وه کارول شي، هغوی دې وخت په وخت شاهي دربار ته راوه غوښتل شي او شاهانه رویه دې ورسره وکړای شي، د هغوی ښځې دې هم راوه غوښتل شي او درناوی دې وه شي، چې هغوی خپل اصلیت او دین له ذهن نه اوباسي.

هرمن ویلي وو که تاسې مسلمانان خپل غلامان کول غواړي، نو د هغوی په مغزو کې د پادشاهۍ چینجی داخل کړی، هغوی ته آسونه او بګۍ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړي او لمنې یې له اشرفیو ډکې کړې، بیا به هغوی د پادشاهی په نشه کې ساسې اشارو ته ګډیږي، شراب به هم څښي او خپلې لونې به په خپلو لاسو لوڅې او تاسې ته وه سپاري، که تاسې د مسلمانانو آینده تیاره کول غواړئ، نو دغه نسخه وه ازمیئ، ما ستاسې ته د مخه هم ویلي او بیا هم وایم، چې یهودیانو د مسلمانانو د اخلاقي ګډوډۍ له پاره خپلې لونې وړاندې کړي تاسې پوهیږئ چې د مسلمانانو تر ټولو ستر او پخواني دښمنان یهودان دي، د اسلام د جرړو ویستلو له پاره یهودان د خپلو لونو پت او د خپلې شتمنۍ اخري پیسو ټکوور کولو ته هم تیار دي.

په یهودانو کې دا خطره وه چې هغوی د همدې سیمې اوسیدونکی وو، هغوی د مسلمانانو په ژبه هم پوهېدل، د هغوی له دود او دستور نه خبر وو، د هغوی شکلونه او نور کوایف یو بل ته ورته وو، کومې یهودي نجلی به چې د مسلمانانو جامې واغوستې او د مسلمانانو کور ته به ورغله، نو له کوم شک او ګومان پرته به مسلمانه ګڼل کېده، له دغه مشابهت او ورته والي نه یهودانو پوره ګټه اخیسته او په اسلامي ټولنه کې غیر اسلامي زهر داخلېدل پیل شوي وو.

په کومه ورځ چې سلطان صلاح الدین ایوبي دوه تنو خبر راوړوونکیو ته لارښوونه وکړه او زاهدان ته یې ویلي وو، چې هغه دې په کرک کې مسلمانانو ته صحیح خبرونه ورسوي.

تر دې شل ورځې وروسته په کرک کې یولېوني او مجذوب انسان په ناخاپي ډول راڅرګند شو، هغه په لاس کې د لرګي نه جوړ یو ګز اوږد صلیب نیولی و، چې هغه به یې پورته کړ او په چغو چغو به یې ویل، د مسلمانانو د تباهۍ وخت نږدې رارسیدلی دی، په شوبک کې مسلمانان خپلې لونې بې پته کوي، په مصر کې مسلمانانو شراب څښل پیل کړي دي، یسوع مسیح خدای ویلي دي، چې اوس به دا قوم دځمکې په مخ نه پاتې کیږي، مسلمانانو! که د نوح له بل توپان نه ځانونه ژغورل غواړئ نو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلیب تر سیوري لاندې راتول شي، که صلیب مو خوښ نه وي نو د یهوده خدای په وړاندې سجده وکړئ، په جوماتونو کې ستاسې سجدې بې کاره دي .

دغه سړی د جامو او شکل له مخې ښه روغ رمټ ښکارېده، خو د خبرو له انداز نه لېونی معلومېده، د هغه ږیره هم وه، اوږده چوغه یې اغوستې وه، پر سر یې پګړۍ او د پاسه یې پرې دستمال غوړولی و چې پر اوږو یې راخپور و، په مخ او جامو یې ګردونه پراته وو، چې دا ترې څرګندېدله چې له لرې سفر نه راغلی دی، پښې یې دوړو وهلې وې، هغه به که چا ودراوه نو درېده به خو خبرې یې نه کولې لکه چې څه خبره یې نه اورېدله او نه پرې پوهېده، هره پوښتنه به چې پرې وشوه هغه به خپل اعلان تکراراوه... د مسلمانانو د تباهۍ وخت نږدې رارسیدلی دی او نور ... هیچا هم د دې معلومولو کوښښ ونه کړ، چې هغه څوک دی او له کومه ځایه راغلی دی، عیسویان ځکه خوښ وو، چې د یسوع مسیح خدای نوم یې اخیست او یهودان په دې خوښ وو چې د یهوده خدای نوم یې یاداوه نو ځکه د دواړو دا خوښي شریکه وه، چې د مسلمانانو د تباهۍ زیری ورکوي، د صلیبي پوځ څو کسه سپاهیانو چې د هغه اعلانونه واورېدل، نو په قهقهه یې وه خندل، پولیسو چې هغه ولیده، نو لېونی یې وګاڼه او څه کار یې ورسره ونه لاره، په مسلمانانو کې دومره جرئت نه و، چې د هغه خوله یې بنده کړې وای، مسلمانانو چې د هغه له خولې د خپلې تباهۍ اعلان واورېدلی وه هم وېرېدلي وه او غوسه هم شول خو مې څه کولای نه شول .

دغه مجذوب به د ښار په کوڅو کې ګرځېده او همدا اعلان به یې تکراروه چې مسلمانانو! د صلیب سیوری ته راشی ستاسې د تباهۍ وخت رارسېدلی دی، په جوماتونو کې ستاسې سجدې بېکاره دي، کله کله به یې دا هم ویل، کرک ته به د مسلمانانو پوځ نه راځي، د هغوی صلاح الدین ایوبي مړ شوی دی، ځنې وختونه به یې چټیات او بې معنی خبرې هم کولې، چې دا به یې ثابتوله چې ګواکې لیونی دی، ماشومان به ورپسې روان وو، مسلمانانو به ورته په قهرجن نظر کتل، او خپل بچی به یې په هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسې له تللو منع کول، يوازې يو مسلمان و چې د دغه ليوني پسې به روان و، هغه به د ليوني نه لس دولس قدمه لرې وه دا يو ځلمى مسلمان وه په لاره کې دوه عيسوى ځوانانو هغه ته پېغور ورکړ، يوه يې ورته وويل: عثمانه! ته هم د صليب سيوري ته راشه، عثمان هغوى ته په قهر وکتل او غلى و، هغو عيسويانو ته پته نه وه چې له عثمان سره يو خنجر دى او هغه د دغه ليوني د وژلو له پاره په هغه پسى روان دى.

د هغه مکمل نوم عثمان صارم و، مور او پلار يې ژوندي وو او يوه يې وره خور يې هم وه، چې نوم يې النور صارم و، د دغى نجلۍ عمر به شل دوه ويشت کاله و، عثمان ترې درې څلور کاله مشر و، احساساتي زلمى و، د اسلام په نامه يې ځان قربانوه، د صليبي حکومت په نظر کې اشتبا يې و، ځکه چې هغه مسلمان ځوانان د صليبي حکومت پر خلاف د خفيه عملياتو له پاره تيارول، هغه لا تر دې دمه په کومه ګناه کې نيول شوى نه و، هغه چې کله د دغه ليوني غږ واورېده بهر راو ووت، ليوني يو غټ صليب پورته نيولى او د مسلمانانو پر خلاف يې چې څه په خوله ورځي هغه وايي، عثمان صارم دې ته هم ونه کتل چې دا خو کوم لېونى دى، هغه صليب وه ليده او د لېوني خبرې يې واورېدې، نو له غوسى نه ورته پخپله ليونى شو، خپل کورته ولاړ خنجر يې را واخيست او په کميس کې دننه يې د نامه لاندې ځوړند کړ او د ليوني پسى روان شو، عثمان هغه په داسې ځاى کې وژل غوښتل چې څوک يې ونه نيولاى شي، هغه د صليبيانو پر خلاف د نورو چارو سرته رسولو له پاره ژوندي پاتى کېدل غوښتل، هغه په لېونى پسى لس دولس ګامه وروسته روان و او د هغه اعلانونه يې اورېدل، کله چې ده عيسوي ځوانانو پېغور وکړ او يو يې ورته وويل عثمانه! ته هم د صليب تر سيوري لاندې راشه، نو د هغه سترګى لاپسى خوني شوې او په زړه کې يې د لېوني د وژنې اراده نوره هم پخه شوه.

د ليوني پر شاو خوا د ماشومانو يوه ډله روانه وه، دا وخت د وژنې لپاره مناسب نه و، ورځ تېرېده، او د ليوني آواز تپېده او په هغه پسى د تلونکيو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو شمېر کمېده، د لمر پرېوتو ته لا لږ وخت پاتې و، یو جومات راغی، لېونی د جومات په دروازه کې کښېناست او صلیب یې پورته کړ وې ویل اوس دا کلیسا ده، جومات نه دی هغه مهال عثمان له هغه سره نږدې وه درېده هغه پوره باور لاره چې دا په رښتیا لېونی دی، خو د ده د وژنې سزا به هم مرګ وي، ځکه چې ده صلیب پورته کړی دی، او د مسلمانانو پر خلاف نارې وهي، عثمان صارم لېوني ته ورنږدې شو او په کراره یې ورته وویل له دې ځایه ژر پورته شه او له خپل صلیب سره ورک شه او که نه نو صلیبیان به دې له دې ځایه مړی پورته کوي .

لېوني هغه ته په برندو برندو وکتل، مخې ته یې ډېر ماشومان ولاړ وو، هغه عثمان صارم ته له ځواب ورکولو پرته کوچنیانو ته په غوسه شو او د لرې کېدلو یې ورته وویل، ماشومان وه وېرېده او وه تښتېدل، نو لېونی جومات ته ننه ووت، د عثمان صارم له پاره دا ښه مناسب وخت و، هغه له په ډېره چالاکۍ یې خنجر راوه ویسته، چې ځنګه یې په لیوني باندې ګذار کاوه، هغه ورته مخ راواړوه، د عثمان د خنجر ګذار ته یې صلیب ونیوه وې ویل ودرېږه ځلمیه! دننه ولاړ شه، زه هم مسلمان یم.

عثمان صارم پرې بل ګذار ونه کړ، لیوني ځپلې وه ویستې د جومات دننه کوټې ته ولاړ، هغه صلیب پخپل لاس کې ونیوه په کوټه کې یې له عثمان صارم نه پوښتنه وکړه وې ویل، زه مسلمان یم، زما خبرې په غور واوره ماته ووایه چې له کوم وخت نه په ماپسی را روان یې؟ عثمان صارم ځواب ورکړ زه توله ورځ تاپسی ګرځېدم، خو ستا د وژنې وخت په لاس نه راته، لیوني ورته وویل: ته ما ولې وژنې؟ عثمان صارم ځواب ورکړ، ځکه چې زه د اسلام او صلاح الدین ایوبي پر خلاف کومه خبره اورېدلای نه شم، که ته لیوني یې او کنه خو زه تا ژوندی نه پرېږدم لیوني له عثمان صارم نه خو نورې پوښتنې وکړې، په اخر کې یې ورته وویل ماته ستا په خبرو خوانانو ارتیا ده، ښه وشول چې ته پخپله ماپسی راغلې، ما فکر کاوه چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته به د خپل مقصد له پاره کوم مسلمان په ډېره ګرانه په لاس راشي، زه د صلاح الدين ايوبي د استخباراتو رالېږل شوی سړی يم، ما دا لوبه صليبيانو ته د دوکې ورکولو په خاطر پيل کړې ده، ما په همدې جامو کې سفر کړی، زه له تاسره يو څو خبرې کول غواړم، ياد ساته که جومات ته کوم صليبي راغی، زه بيا هماغه چتيات وايم، چې ټوله ورځ مې ويلي دي، ته يې په غور سره اوره. لکه ته چې زما نه اغېزمن شوي يې، زه چې ډېر ژر ژر درته وايم، د ماښام د لمانځه وخت کيدونکی دی، په مسلمانانو کې هم د صليبيانو جاسوسان دي، زه د لمونځ کوونکيو تر راتلو پورې خپلې خبرې پای ته رسول غواړم.

عثمان صارم هيڅکله جاسوس ليدلی نه و، هغه ته دا پته نه وه چې دا ډېر څېرک جاسوس دی، چې له هغه نه يې څو پوښتنې وکړې او وې پېژانده، چې دا يو باوري ځوان دی، جاسوس ورته وويل: د خپل ځان په څېر څو تنه ځوانان راټول کړه او يو څو مسلمانې جونې هم تياري کړه، تاسي بايد هر کور ته دا پيغام ورسوی چې صلاح الدين ايوبي ژوندی دی او هغه له دې ځايه يوازې د نيمی ورځې مزل په واټن لرې دی، د هغه ټول پوځ نه يوازې دا چې په کرک باندې د حملې له پاره تيار دی، لا چې د هغه پوځ صليبي لښکرې پوزې ته راوستي دي، په مصر کې حالات آرام دي، هتله چې صليبيانو کومه ورانکاري پيل کړې وه، هغه بيخی له منځه وړل شوې ده.

عثمان صارم پوښتنه وکړه صلاح الدين ايوبي به کله حمله کوي، مونږ د هغه لارې څارو، زه تاسې ته په باوري توګه وايم، چې تاسې له بهر نه حمله وکړې، نو مونږ به په صليبيانو له دننه نه حمله کوو، د خدای جل جلاله لپاره ژر راشي.

د استخباراتو مامور ورته وويل: زلميه! له زغم نه کار واخله، لومړی د صلاح الدين ايوبي پيغام واوره او د هر يوه ځلمی په ذهن کې نقش کړه. ايوبي ويلي دي چې تاسې د کرک مسلمان ځوانان د اسلام سپاهيان ياست، ما لومړی جنګ په ورو کتوب کې د کلا بندی په حال کې کړی و، د پوځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندو زما د تره (کاکا) په لاس کې وه، هغه ماته وویل چې په کلا بندۍ کې مه وېرېږه، که ته په دې عمر کې وه وېرېدلې، نو ټول عمر به دې په وېره او ډار کې تېرېږي، که د اسلام د بیرغ پورته کوونکي جوړېدل غواړې نو دا بیرغ همدا اوس پورته کړه، د دښمن دیوالونه مات او ځان ترې اوباسه بیا راوګرځه او پر دښمن ناځاپي حمله وکړه، زه ونه ډار شوم، په درې میاشتې کلا بندۍ کې مو ولږه هم تېره کړه، خو مونږ محاصره ماته کړه او ترې راووتو، او چې په کومو خوړو مو ځانونه ماره کړل هغه مو له دښمن نه نیولي وو، د کلا بندۍ پر وخت چې زمونږ کوم آسونه له ولږې مړه شوي وو، د هغه کمی مو د دښمن له آسونو پوره کړ ...

صلاح الدین ایوبي ویلي دي، چې زما د ملت زامنو ته ووایه چې پرتاسې دښمن د مینې په وسله حمله کړې ده، تل یاد ساتۍ چې هیڅ یو نامسلمان د مسلمانانو دوست کېدای نه شي، صلیبیان د جګړې په ډګر کې مقاومت کولای نه شي، د هغوی پلانونه له خاورو سره بخاورې شوي دي، نو ځکه اوس هغوی د مسلمانانو د نوي نسل له ذهنونو نه د اسلامي امت نه او نه مذهب سره د ورورولۍ او مینې د ویستلو هڅې کوي، هغوی چې کومه وسله کارولې هغه ډېره خطرناکه او ویرونکې ده هغه ذهني عیاشي، لټي او بېکاره ده، د دغو درېوو خرابیو د پیداکولو له پاره عیسویان او یهودان سره یو شوي دي، یهودان د خپلو لونړو په وسیله په تاسې کې حیواني احساس راپاروي، تاسې له نشو سره عادت کوي، زه دا نه وایم چې دغه حیواني جذبه او نشې به ستاسې اخرت خراب کړي او له مرګ وروسته به تاسې جهنم ته بوځي، زه دا ویل غواړم چې ستاسې دغه بد عملي به ستاسې له پاره د دې نړۍ ژوند هم تر جهنم زیات تریخ کړي، تاسې چې څه ته د جنت خوندونه وایې هغه د دوزخ عذاب دی، تاسې به د صلیبیانو غلامان شي، چې ستاسې د خویندو او لونړو بې پتي به کوي، ستاسې د قرآن پاڼې به کوڅو کې بادونه الوزوي، او ستاسې جوماتونه به د آسو په تبیلو بدل کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدين ايوبي ويلي دی چې که د يو باو قاره قوم په حيث ژوندي پاتې کېدل غواړې! نو خپل روايات مه هيروی، صليبيان له يوی خوا په تاسې باندې ظلم او تيری کوي او له بلې خوا د آسونوېکی او د پيسو لالچ درکوي، مسلمانان د دغسی عياشيو منونکي نه وي، ستاسې دولت ستاسې ايمان او عمل دی، دا د صليبيانو د ماتی ثبوت دی، چې هغوی ستاسې د تورو له وېرې له داسې بې حيا وسلو نه کار اخلي، چې د خپلو لونو په بې پتی کې ستاسې د غلامی خوبونهويني، زما د ملت زامنو! خپل عملونه نيک وساتی، خپل نفسونه پخپل ولکه کې کړی، ظالم واکمن په اصل کې کمزوری وي، هغه خپل مخالفين د ظلم او جبر په وسيله د ځان تابع کول غواړي، او ځنی نور د پيسو په اسره غولوي، تاسې له ظلم او جبر هم مه دارېږی او نه له هغوی نه د څه تمه او اسره وه لری، تاسې د اسلامي امت ګانده آينده او راتلونکی ياست، مونږ د اسلامي امت ماضي يو، دښمن ستاسې له اذهانو روښانه ماضی باسی او د خپلو نظرياتو او ګټوله تيارو يې ډکول غواړي. تر څو د اسلام اينده تياره شي، خپل اهميت وه پېژنی، دښمن يوازې د دې لپاره ستاسې د بل (تابع) کولو هڅې کوي، چې هغوی له تاسې ويرېږي، پخپلو فکرونو کې ننی ورځې نه راتلونکی ورځې راولی، ځکه چې ستاسې د دښمن نظر ستاسې د دين په راتلونکې باندی دی، تاسې به ليدلي وي چې دښمنان له تاسې سره څه کوي ؟ که تاسې د ذهنی عياشی په مردار ډنډ کې پرېوتی نو سبا ورځ به د ټول اسلامي امت همدا حال وي.

د سلطان صلاح الدين ايوبي د استخباراتو مامور په ډېره چټکی د هغه پيغام عثمان صارم ته واوراوه او هغه ته يې پرې د عمل کولو لارې چارې هم وښودلې. د اسلام ستر سپاهي سلطان صلاح الدين ايوبي په ځانګړې توګه ويلي دي، چې خپل ځانونه له بې ځايه احساساتو وژغوری، ولولې او احساسات مو پر عقلونو باندی غالب نه شي، له پارېدنې ځانونه وساتی او ځانونه کنترول کړی، احتياط حتمی دی، د استخباراتو مامور عثمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

صارم ته وویل، چې هغه خپله او دوه نور ملګري به يې په يو شکل نه يو شکل له هغه سره ګوري، او دغه اړيکې به قايموي، په سملاسي توګه دې خبرې ته اړتيا ده چې مسلمانان په خپلو کورونو کې چړې، بر چې، خنجرونه او تورې جوړې کړي او په کورونو کې يې پټې کيږدي ښځو ته په کور کې د خنجر او برچې د ګذار کولو او له هغې نه د ځان بچولو لارې چارې ورزده کړي، د يهودي نجونو خبرو ته غوږ کې مه ږدي، له هغوی سره داسې خبرې ونه کړي چې هغوی ته ترې شک پيدا کيږي، پخپل سر کومه جنګي چاره سرته ونه رسوي، ړومبی منظم شي، بيا يو مشر وټاکي، مشر بايد د خپلو ملګريو هر يو کار وڅاري، او هيڅوک د خپل مشر له خوښې پرته کوم کار ونه کړي.

لمر په پريوتوو، د جومات امام راغی، د هغه په ليدو لېونی سړی صليب راپورته کړ، او په منډه بهر راوه ووت، بهر يې بيا هماغه اعلانونه پيل کړل، . . . مسلمانانو! د صليب تر سيوري لاندې راشی، ستاسې اسلام مړ شوی دی امام عثمان صارم ته له غوسې په دک نظر وکتل وې ويل. ده دلته څه کول؟ او تا هغه څنګه دلته کښېنولی و، هغ دې ولې ونه واژه؟ آيا ستا په رګونو کې د مسلمان پلار وينه وچه شوې ده؟ که زه بوډا شوی نه وی، نو هغه به مې له دې ځايه ژوندی پری ايښی نه و.

يهودي هم نه دی، مسلمان دی، د صلاح الدين ايوبي پيغام يې راوړی دی، . . . هغه بوډا امام ته د سلطان صلاح الدين ايوبي پيغام واوراوه او وې ويل زه به په دې پيغام عمل کوم، له نن ماښام نه پرې بسم الله کوم خو مونږ ته د يوه امير اړتيا ده، آيا تاسې به زمونږ مشري وکړی؟ دا سوچ وکړی چې که صليبي حکومت ته خبر ورسېده ړومبی به د امير مړی پرې کوي.

امام ځواب ورکړ آيا زه په جومات کې دا ويلای شم چې زه له خپل قوم نه بېل يم خو دا پرېکړه به قوم کوي، چې زه د مشرۍ وړ يم او که نه! زه د خدای جل جلاله په کور کې ولاړ وعده کوم چې زما پوهه زما مال زما اولاد

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زما روح به د اسلام د تحفظ او پراختیا او د صلیب د ځوړتیا له پاره وقف وي...

زما ګرانه بچیه! د صلاح الدین ایوبي د پیغام یوه یوه کلمه په ذهن کې کښېنوه، هغه تیک ویلي دي ځوانان د دین او هیواد اینده وي، هغوي خپل دین او هیواد روښانه او خپلواک کولای شي او د خپلو پد عملیو په نتیجه کې د غلامۍ ځنځیرونه په خپلو غاړو کې اچولي هم شي، کله چې کوم مسلمان ځلمی د یهودي او عیسوي نجونو په بې حیایۍ زړه بایلي او هغو ته په بد نظر ګوري، نو هغه دا احساس نه کوي چې د هغه خپله خور هم د هغې په څېر د ځوانانو د هوسونو ښکار کېږي. دا هماغه مقام دی چې قومونه تباه کوي...

زما زلمیه بچیه! د الله جل جلاله په دې پاک کور کې وعده کوم چې د صلاح الدین ایوبي په پیغام باندې به انشاء الله عمل کوم .

* * *

عثمان صارم کورته ولاړ، خپله خور النور صارم یې څانله کښېنوله او د سلطان صلاح الدین ایوبيپیغام یې ورته وا وراوه وې ویل: النور! زمونږ دین او ملي غیرت له تانه ډېره ستره قرباني غواړي ، سره له نن خپل ځان یوه مستوره نجلۍ ګڼل پرېږده، مسلمانو نجونو ته دا پیغام ورسوه او هغوی د جهاد له پاره تیارې کړه، زه به تاسې ته د خنجر وهلو، غشی ویشتلو او برچې استعمالولو طریقې دروښیم.

وروره ! زه خو لا د مخه په دې فکر کې وم چې مونږ د خپلې آزادی او خپل قوم له پاره څه کولای شو، مونږ خو د نارینه و خولې ته ګورو.

عثمان صارم هغې ته وویل چې د صلاح الدین ایوبي او د هغه د پوځ په باب چې څومره خبرونه دلته خپرېږي، هغه ټول دروغ دي، د مسلمانانو کورنیو ته ولاړه شه او ښځینه و ته صحیح خبرونه ورسوه، عثمان صارم هغې ته صحیح خبرونه ووېل او دا یې هم ورته ووېل چې په مسلمانانو کې غداران او جاسوسان هم شته، هغه خپلې خور ته درې څلور کورنۍ وښودلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ورته وې ويل چې د هغوی مېرمنې د ځان ملګرې کړه او ورته ووايه چې مېړونه يې غداران دي هغې ته يې دا هم وويل چې د عيسوي او يهودي نجونو له دوستۍ نه ځان وژغوره، د هغوی مينه يوازې دوکه ده.

النور پوښتنه وکړه: آيا زه دوی له دلته راتللو منع کړم ؟ هغه خوله تاسره هم آزادانه خبرې اترې کوي ؟

عثمان صارم ورته وويل: زه به هغې ته نن ووايم چې زمونږ کورته دې نور نه راځي، هغه ډېره ذهينه او هوښياره نجلۍ ده.

ديني الګزيندر يوه ځوانه عيسوي نجلۍ وه، کور يې له عثمان صارم نه لرې لرې وه د هغې پلار په ښار والۍ کې يو لوړ رتبه مامور و، د النور ملګرې او له عثمان صارم سره يې هم ژورې اړيکې پيدا کړې وې، چې عثمان به يې وليده ډېره به خوښېده، عثمان صارم هغې ته نه ورنږدې کېده، هغه دا ګڼله، چې دا عيسوي جنۍ ده او دلته د جاسوسۍ له پاره راځي، هغه هيڅکله ديني ته په ناوړه نظر کتلي نه وو، لا چې له هغې سره به يې ټوکې ټکالې هم کولې، چې هغه شکمنه نه شي، خو چې اوس د دې اړتيا پيښه شوه چې ديني الګزيندر د هغوی کورته ورنه شي، نو اوس د هغوی له پاره دا خبر مشکله شوه، چې څنګه دېي ته ووايي چې نوره دې د هغوی کورته نه ورځي؟ خو د هغې منع کول ضروري وو ځکه چې عثمان په خپل کور کې خور او ملګرو ته يې ته جنګي روزنه ورکول غوښتل، او هغه ته دا هم معلومه نه وه چې تر دې وروسته به د هغوی کور ته څه ډول رازونه راځي د هغه له ډېر فکر وروسته دا اره چاره خوښه شوه، چې خپلې خور ته يې وويل چې ديني الګزيندر کله زمونږ کورته راشي، ته بهر ووځه او ورته وايه چې له کومې ملګرې کره ځم، په دې ډول خپله ملګرتيا له هغې سره سسته کړه، هغه به خپله زمونږ کورته راتلل پرېږدي.

د کرک د ښار خلکو د هغه ليوني خبرې کولې چې د مسلمانانو د تباهۍ وړاند ګوينه يې کوله، په نامسلمانو خلکو د هغه خبرې ډېرې ښې لګېدې، تولو په لتپاوه او ورپسې ګرځېدل به ، خو هغه هيچېرې نه ليدل کېده، د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکومت له خوا يې هم لټون کېده، ځکه چې د مسلمانانو د وېرولو او د هغوی د ولولو سړولو له پاره له هغه لیوني نه د کار اخیستلو پرېکړه شوې وه، چاته معلومه نه وه چې هغه چېرې تللی دی، هغه په هماغه شپه کوم لوري ته بې درکه شوی و، لس دولس ورځې غـه وه لټول شو، صلیبي حاکمانو له ښاره بهر هم ورپسې آسونه وه ځغلول، هغوی هیله لرله چې له دې ښاره به کوم پل ښارته تللی وي، لس دولس ورځې تېرې شوې خو هیڅا بې درک ونه لګاوه.

په دغو لس دول ورځو کې عثمان صارم خپلې خور النور او د هغې ملګرو د وسلو کارول ورزده کړل، هغه نجونو ته د برچې کارول ډېر په ګرانه ورزده کړل، سر بېره پردې هغه مسلمانو ځوانانو ته د سلطان صلاح الدین ایوبي پیغام ورساوه او هغوي يې په یوه پټه جبهه کې تنظیم کړل، دغو ځوانانو هغه مسلمان کاریګر پیدا کړل چې برچې، غشي او لیندې به يې جوړولې، دا ټول د صلیبیانو مزدوران وو، هغوی د ځانونو له پاره کومه وسله جوړولای نه شوه، مسلمانانو ته د کومې وسلې د ساتنې اجازه هم نه وه هغو کار ګرانو په پټه په خپلو کورنو کې وسلې جوړول پیل کړل، دا ډېر خطر ناک کار و، د نیول کېدو په صورت کې يې سزا یوازې مرګ نه بلکې تر د مرګ د مخه ډېرې وحشیانه سزاګانې هم وې، هلته به چې کوم مسلمان په یو معمولي ګناه وه نیول شو، له هغه به پوښتنې کېدلې، چې د مسلمانانو په کورونو کې څه کیږي، او جاسوسان څوک دي- د دې سره به يې د هغه بدن د مالوچو په څېر ډاندس کاوه، کارګرانو به چې کومې وسلې جوړولې، هغه به د عثمان صارم په څېر مسلمانو ځوانانو د مسلمانانو په کورونو کې پټې اینښودلې، د ورځې به مسلمانو نجونو د برقعو په څادرونو خنجرونه، غشي او لیندې پټې پټې یو ځای نه بل ځای ته وړلې، خو د وسلې جوړولو پروګرام ډېر سست وه.

هلته سلطان صلاح الدین ایوبیته د استخباراتو یو مامور خبر ورکړ چې په کرک او شاو خوا سیمو کې مسلمانانو ته د هغه پیغام رسیدلی دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هلته ځوانانو او پیغلو پټ مرکزونه جوړ کړي دي، دغه خبر راوړونکی یو ځیرک او زړور مخبرو، مخبر وویل هغه سړی چې د سلطان صلاح الدین ایوبیپیغام یې د کرک مسلمانانو ته ورساو، د یوه لېوني په شکل کې یې دغه بریالیتوب تر لاسه کړ، سلطان صلاح الدین ایوبیپه دې خبر ډېر خوښ و، هغه وویل: د کوم قوم ځوانان چې راویښ شي، هغوی ته هیڅوک ماتې ورکولای نه شي.

د استخباراتو د اداري مرستیال زاهدان وویل: دغه بریالیتوب زما حوصله رالوړه کړه که تاسې اجازه راکړې، نو زه به د نیول شویو سیمو ځوانانو دومره راوه پاروم، چې هغوی به د اور لمبې شي او یو روشلم به وسوځي.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: او په دې اور کې به هغوی پخپله هم وسوځي، زه ځوانان لمبه کول نه غواړم، زه د هغوی په سینو کې د ایمان سپرغۍ بلول غواړم، د ځوانانو پارول کوم ګران کار نه دی، له هغوی نه به ځینې د پیسو په اسره ستاسې په لاسو کې لوبېږي، او زیاتره یې د احساساتي وینا و او جذباتي شعارونو په وسیله راپارېدلای شي، بیا چې ته پر هغوی څه کول غواړې وه یې کړه، هغوی پخپل منځ کې جنګولای هم شې، د دې لامل دا نه دی چې هغوی ناپوه او بې تجربې دي، او یا ګوندې هغوی خپل دماغ نه لري، اصلي خبره دا ده چې دا عمر همداسې دی چې د وینې ګرمي انسان یو څه کولو ته اړباسي، په دې عمر کې ذهن عیاشۍ ته هم تمایل پیدا کوي، او د نیکو اعمالو په لور هم، تاسې چې د ځوانانو ذهنونو ته هر ډول خوځښت او پارون ورکړې، د هماغې اغېز قبلوي، ستاسې د ملت دښمنان زمونږ د ځوانانو په اذهانو کې د عیاشۍ او جنسي خواهشاتو جرایم داخلول غواړي، د هغوی هدف همدا دی چې مونږ هغوی د جهاد لورې ته مایل نه کړو او د دښمن پر خلاف یې استعمال نه کړای شو.

ته هڅه کوه چې ځوانان را وپاروې، بلکې هغوی ته د خپلې اینده په باب فکر او سوچ ورزده کړه، د رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې حدیث ځان پوه کړه چې خپل ځان وه پېژنه او خپل دښمن وه پېژنه ،د هغوی فکرونه بدل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه، په هغوی کې ملي احساس څواکمن کړه، دا ځوانـان د ملت ډېره ارزښتناکه شتمني ده، هغوی له پارېدلو او سوځېدلو وژغوره، د هغوی وژنه د پوهانو کار نه دی، پوهه او عقل دا دي چې دښمنان د هغوی له لاسه ووژني، خو هغوی ته خپل دښمن وروپېژنه، کـه کوم مسلمان په ما پسې بدې ردې ووايي، نو هغه نه د اسلام دښمن دی او نه خاین، هغه زما دښمن دی، زه به هغه ته د هغه قانون په ملاتړ سزا نـه ورکوم، چې د اسلام او اسلامي سلطنت د تحفظ له پاره جوړ شوی دی، د ملت قانون د ملت د امیر د ځانګړي استعمال له پاره نه وي، د خیانت سزا هغه چاته ورکول کېدای شي، چې د هیواد او ملت جرړې پرېکوي او د دین د دښمنانو متې قوي کوي، که څه هم واکمن پخپله دغه ګناه وکړي، هغه خاین دي، او د سزا حقدار.

زاهدان پوښتنه وکړه: په داسې حال کې چې د هغه ځای ځوانان د قربانۍ له پاره تیار شوي دی، مونږ ترې څه ډول کار واخلو سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: د هغوی ولولې مه راپاروی، د هغوی فکرونه راویښ کړی، چې د هغه ځای له حالاتو سره هغوی سمه پرېکړه وکړي، چې هغوی باید څه وکړي، هغوی د احساساتو د اغېز لاندې پرېکړې ونه کړي، هلته نور هم ذهین مخبران واستوی، او زاهدانه دا یاد ساته! چې دښمن زمونږ نه، زمونږ د ځوانانو د ذهنونو خرابولو کوښښ کوي، او زمونږ د هغو حاکمانو بې لارې کول غواړو چې ذهنونه یې د ماشومانو په څېر دي.

هر یو قوم ته چې له جنګ پرته ماته ورکول غواړې نو د هغوی ځوانان په ذهني عیاشي اخته کړی، هغه به تر دې حده ستاسې غلام شی چې خپلې لونې به ستاسې خدمت ته وړاندې کړي او پرې به ویاړي، صلیبیان او یهودان د غسې سطحې ته زمونږ د ملت راټیټول غواړي لکه سلطان صلاح الدین ایوبي چې ناڅاپه څه ورپاد شوي وي، هغه زاهدان ته وویل ما چاته ویلي وو چې په کرک کې هغو مسلمانانو ته چې وسلې جوړوي اور بلوونکی ماده ورولېږی او یا هغوی ته ووایی چې دغه ماده څه ډول جوړېږي. زاهدان

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواب ورکړدا خو هغوی ته ویل شوي دي، خبر را رسیدلی دی چې مسلمانانو د دغې مادې جوړول پیل کړي دي .

* * *

په کرک کې په سملاسي توګه داسې حالات پیدا شول، چې د هغه ځای ځوانانو پخپله فکر کول او عمل کول پیل کړلو د عیسویانو تر لاس لاندې سیمو کې صلیبي پوځونو د کاروانونو لوټل پیل کړي وو کاروانونه دومره عام نه وو، سوداګر او نور سفر کوونکي به یو ځای اوسېدل، د هغوی شمېر به چې دوه دوه نیم سوو ته ورسېده، نو د کاروان په صورت کې به یې لېږد کاوه، دا یو دفاعي ګام و، له کاروان سره به وسله وال کسان هم وو، اوښان او آسونه به زیات وو د سوداګرو بې شمېر مال دولت به وو، په کاروانونو کې به ځینې کورنۍ هم وې، دې وګړیو به کوچ کاوه، د صلیبیانو ظلمونو نه به په تنګ راغلیو زیاتره مسلمانانو به هجرت کاوه او د مسلمانانو د واکمنۍ سیمو ته به تلل، دومره لوی کاروان به خو تنو غلو لوټلی نه شوو د کاروان وګړیو به یې مقابله کوله، صلیبیانو دا کار خپل پوځ ته سپارلې و، هغوی ته به که د کاروان خبر راغی نو د خپل پوځ یو دوه تولي به یې د سیمې د غلو په لباس کې وه لېږه او هغه کاروان به یې لوټ کړ. په کاروانونو کې به یواځې مسلمانان وو، دا جرم هغو صلیبي پادشاهانو هم کړی او د لوټ شویو مالونو یې برخه اخیستې وه، چې اوس په تاریخ کې د صلیبي جنګونو د قهرمانانو په توګه معرفي کوی .

په دې ګناه کې مسلمانان واکمن هم شامل وو، هغوی د کوچنیو کوچنیو ریاستونو واکمن وو، که هغوی سره پوځ هم و، د لوټ شویو کاروانونو درې څلور کسه به د دغو واکمنو دربارونو ته فریادي ورغلل، نو چا به یې خبره نه اوریده، ځکه چې دغو واکمنو ته هم به صلیبي نجونو ، شرابو او د سر زرو د یو څو پیسو تکو برخه ورکول کېده، که دغو واکمنو غوښتی وای نو د صلیبي غلو مخه یې نیولای شوه، خو هغوی دغو صلیبي ډاکوانو ته داسې آزادي ورکړې وه، چې د هغوی د ریاستونو په دننه کې یې هم غلاوې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولې، صلیبیانو هغوی دومره رانده کړي وو، چې د هغوی د ریاستو سرحدي سیمې چې هم ترې په کرار کرار نیولې، هغوی ځینې واړه ریاستونه د همدغو ډاکوانو په وسیله پرله پسې وځورول او بالاخره یې ترې جزیه اخیستل پیل کړل، په دې ډول د اسلامي سلطنت لمن راټولیده، نور الدین زنګی او صلاح الدین ایوبي دغه ریاستونه هم نیول غوښتل، دغه ریاستونه هغوی تر صلیبیانو زیات خطرناک ګڼل یو ځلې نور الدین زنګې صلاح الدین ایوبي ته یو پیغام لیکلی و، چې له څو نورو خبرو پرته یې ورته د دغو کوچنیو ریاستونو په باب هم لیکلي وو، د دغو کوچنیو ریاستونو واکمنو خپله خاوره له صلیبیانو سره ګرو کړې ده، هغوی له کفارو نه زر، مرغلرې او له مسلمانانو تښتول شوې نجونې د ډالیو په توګه تر لاسه کوي، او د اسلام نوم ورسره ډوبوي .

دغه مسلمانان تر کفارو زیات خطر ناک او پلید دي، هغوی د پادشاهیو په نشو کې مست دي، او صلیبیان یې د حکومتونو په جرړه کې داخل شوي دي، صلیبیانو ته له ماتې ورکولو د مخه ضروري ده، چې دغه مسلمان ریاستونه ونیول شي او له اسلامي سلطنت سره یو ځای کړای شي، د بغداد تر خلافت لاندې راوستل شي، تر دې سرته د اسلام د ساتنې بله چاره نشته .

د دې خطرو سره سره به کله کله کومه ډېره ستر قافله په بیدیا کې د تېرېدو په حال کې لیدل کېده، له کرک نه څو میله لرې یو کاروان روان و، په هغې کې تر سلو زیات اوښان وو، زیات شمېر آسونه وو، په کاروان کې د سودا ګرو مالونه وو، او یو څو کورنۍ هم پکې وې، یوه کورنۍ داسې هم وه چې په هغې د دوه نجونې وې، دواړه خویندې، قافله له معمول سره سمه د مسلمانانو وه، د کرک له سیمې چې تېرېده صلیبیان پرېدی خبر شول، یو تولی پوځ یې ورپسې ولېږه او په رڼا ورځ یې پر کاروان حمله وکړه، د قافلې آس سپورو کلکه مقابله وکړه، خو څرنګه چې د صلیبیانو شمېر زیات و، د هغه ځای شګې په وینو سرې شوې، صلیبیانو تر کوچنیانو پورې ووژل، پنځلس شپاړس مسلمان ځوانان پاتې شول، هغوي یې بندیان کړل، دواړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجوني يې هم ونيوې، اوښان او آسونه يې له سامانونو سره بوتلل، دغه کاروان چې کله کرک ته ورسېده تر ټولو د مخه يې بنديان روانکړي وو، په هغوی پسې پر دوه آسونو باندې دوه نجونې وې، چې له جامو يې ځرګندېدله چې مسلمانانې دي، ورپسې صليبي عسکر روان وو چې مخونه ې په نقابونو پوښلي وو او ورپسې به مالونو او سامانونو بار د اوښانو او آسونو کتارونه روان وو، نجونو ژړل د کرک اوسيدونکي يې د سيل له پاره راووتل، هغوی ورته چک چکې او خنداګانې کولې، ځکه چې هغوی پوهېدل چې دا لوټ شوی کاروان د مسلمانانو دی، او بنديان هم مسلمانان دی، په دغو بنديانو کې يو ځلمی د آفاق په نامه و، دواړه نيول شوې نجونه د همغه خويندي وي، آفاق زخمي هم وه د هغه له تندي او اوږې وينې بهېدلې، هغه د لوټ شوې قافلې په مخ کې کرک ښار ته ننه ووت، نو کله يې چې سيل کوونکی وليدل، په لوړ غږ يې وويل، د کرک مسلمانانو! زمونږ سيل کولو ته راغلي ياست؟ دې نجونو ته وګوري، دا زما نه ستاسې خويندې دي دواړه مسلمانانې دی .

يوه صليبي د شاله لوري په لته وواهه پر مخې پرېووتو لاسونه يې په رسيو د شا لوري ته تړل شوي وو يو بندي هغه راپورته کړو خو افاق بيا چيغې کړې، . . د کرک مسلمانانو! دا ستاسې لوڼې دي دوه درې پټ مخيو يې په وهلو پيل وکړ، او خويندو يې په چغو چغو ژړل او فريادونه يې کول، د الله جل جلاله له پاره زمونږ ورور مه وهی، زمونږ سره چې هر څه کوی وې کړی، خو هغه مه وهی يوې خور يې چيغې کړې، آفاقه غلی شه! ته د هغوی هيڅ کولای نه شي، خو آفاق نه غلی کيده، په سيل کوونکيو کې مسلمانان هم وو چې خپلې وينې ې څښلې، خو څه يې له وسی نه کېدل، د هغوی غيرت د همغوی له مخې تېرېده او هغوی ورته کتل، په غوی کې له نورو ځوانانو مسلمانانو سره عثمان صارم هم و، هغه خپلو ځوانو ملګريو ته وکتل، د ټولو سترګې سرې وی او زړونه يې په زوره درزېدل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان صارم د لږ وخت له پاره له دغه لوټ شوي کاروان سره روان و، په لاره کې یو غریب غونډۍ مو چې ناست و، چې د خلکو ځپلی به یې جوړولی، هغه ته کوم مسلمان د خپل کور په ډیوډۍ کې د شپې تېرولو ځای ورکړی و، ټوله ورځ به بیرون ناست و ځپلۍ به یې جوړولې او ګنډلې، دهغه له قسمته کاروان د هغه له مخې هم تېر شوو هغه هم د آفاق ناري او جونو فریادونه او ژړاګانی واورېدې، آفاق یې په وینو سور ولیده، پر هغه یې د صلیبیانو تیری هم ولیده، خو داسې یې ولیده لکه هغه چې هیڅ هم لیدلي نه وي، دغه مو چې نه چا جومات او نه کلیسا ته په تللو لیدلی وو هغه کله د یهودانو عبادت ځای ته هم ورغلی نه و، د هغه لوري ته هماغه چا پاملرنه کوله چې ځپلۍ به یې ګنډلې، چا کله په خبرو هم لیدلی نه و، هغه له خلکو نه شړل شوی انسان ښکارېده، چې له صلیبیانو سره یې هم اړیکې نه وې او له مسلمانانو سره یې هم ...

عثمان صارم په تلو تلو کې له دغه مو چې نه ډ تیرېدو په حال کې و، ناڅاپه وه درېده بندیان مخکې بیول شوي و، اوښان لا ورپسې روان وو، کله چې وروستی اوښ تېر شو، عثمان صارم دواړه ځپلۍ و ویستلې، د مو چې مخی ته یې کېښودې، او د هغه مخې ته کښېناست، موچې د چا ځپلۍ جوړولې، هغه عثمان صارم ته سر راپورته هم نه کړ، او نه یې ورته وکتلو عثمان اخوا دیخوا وکتل، غلي شان یې ورته وویل : دغه دواړه جونی باید نن شپه آزادي کړو.

موچي له سر راپورته کولو پره په دومره ټیټ غږ ورته وویل چې بی له عثمان صارم نه بل چا نه اورېدله، پوهېږې چې نن شپه به دا نجونې چېرې وي عثمان صارم ځواب ورکړ، پوهېږم خو له مونږ نه چا هغه ځای دننه لیدلی نه دی ...

موچي چې په خپل کار لګیا و وویل : ما لیدلی دی خو له هغې ځایه د نجونو راویستل ممکن نه دي، عثمان صارم ورته په غوسه ناک ډول وویل :

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د کوم مرض دوایې ؟ زمونږ لارښوونه وکړه، که مونږ نجونو ته ورسیدو او بیا وه نیول شوو نو هم د دغو نجونو مرۍ خو به پرې کړو.

موچي ورته وویل : د څومره ځوانانو قرباني ورکولای شي .

عثمان وویل : څومره ځوانان چې غواړې ؟

موچي ورته وویل : همدا نن شپه امام ته ځانونه ورسوی

موچي ورته وویل : سبا شپې ته .

عثمان وویل: څومره ځوانان له ځان سره بوځم .

موچي له لږ څنډ وروسته وویل : اته ! چې خنجرونه او اور بلوونکی ماده هم ورسره وی .

عثمان صارم خپلې خپلی په پښو کړې او روان شو.

* * *

لمر لا پرېوتی نه و، عثمان صارم په لاره کې خپل اوه تنه همزولي له کورونو راوویستل او د امام کورته د ځانونو رسولو یې ورته وویل، پخپله هم د امام کورته ولاړ دا د هغه جومات امام و، چې د عثمان صارم پکې له هغه لیوني سره خبری شوې وې، عثمان صارم همدغه امام پر خپلو ملګريو د مشر په حیث منلي او هغوی قبول کړی و، دغه ځوانان به د یو بل په کورنو کې سره راټولیدل او د اینده په باب به یې پلان تیاراوه، اوس د دوه تښتول شویو نجونو مسئله مخی ته راغله، نو عثمان صارم د هغوی د خلاصون اراده وکړه چې په اصل کې د ځان وژنې اراده وه، هغه د موچي له وینا سره سم د امام کورته ولاړ، امام په نا آرامۍ سره په خپله برنډه کې قدم واهه چې عثمان یې ولیده، ودرېده او پوښتنه یې وکړه عثمانه! تا د هغه د بندي چېغی اورېدلي؟ داسې ښکارېده چې هغه نجونې یې خویندې وې.

عثمان صارم وویل : ای محترم امامه! زه د هغه بندي نارو ته د لبیک ویلو له پاره راغلی یم، برجیس را روان دی او زما ملګري هم راځي.

امام پوښتنه وکړه ته به څه وکړې؟ .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان صارم وویل : زه پوهېږم چې زمونږ بې شمېره نجونې د کافرانو په ولکه کې بندیانې دي، خو دغو دوه نجونو زه په ازمېښت کې اچولی یم .

له یوه سوړ اسویلي وروسته یې وویل: یا الله ما صرف د یوې شپې لپاره ځلمی کړې او یا همدا نن شپه مرګ راپه برخه کړې .

امام وویل : یا الله ما ته ددې توفیق راکړې چې دغه مظلومانې ازادې کړم که نو ټول عمر به مې د دغودوه مسلمانو نجونو زارې او فریادونه په غوږو کې انګازې کوي ... او زه به لیونی شم .

عثمان صارم وویل : مونږ ته د خپلې پوهې روښنایي راوښایه ، زه هیله مند یم چې مونږ به تاسې د یوې شپې څخه زیات غمجن نکړو .

د عثمان صارم دوه ملګري دننه راغلل، امام هغوی ته د کیناستو اشاره وکړه وویل بیا یې دوی دواړو ته وویل: نن شپه داسې معلومېږي چې زما پوه ختمه شوې، زه باید داسې بې واکه نشم، خو څوک چې زمونږ غیرت او احساسات راوپاروي نو بیا بې واکه شو چې د دې د سړولو لپاره څوانی پکار ده .

خو زما زامنو! زه ډېر بوډا شوی یم، زه نوره حوصله نلرم، خو تاسې چې هر څه کوې په احتیاط یې وکړې .

یو یو ځوان راتللو چې ټول اووه کسان شولپه اخر کې موچې هم راغی ، هغه د خپل سامان بوجۍ راپشا کړې وه چې زړې څپلۍ او سامان پکې وه ، هغه بوجۍ وغورځوله او ملا یې نیغه کړه بیا یې وخندل، کله چې هغه ملا نیغه کړه او ودریده نو هیچا هم دا فکر نه کاوه چې دا هماغه موچې دی کوم چې په لاره کې ناست او څپلۍ جوړوې، هغه چې کله د امام په کور کې ناست وه موچې نه بلکې برجیس وه، د علی بن سفیان د جاسوسی اداری تکړه او غښتلی مجاهد.

برجیس امام ته وویل : دا ځوانان همدا نن شپه د هغو نجونو د خلاصون لپاره کلک دي، پدې کار کې د ناکامی او نیولو څخه برسیره د یقینی مرګ امکان هم شته .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خطر په ځان منلی دی تاسې د

یو ځوان وویل: ښاغلی برجیس! مونږ
دی فن استاذ یاستی مونږ ته لارښوونه وکړې".

برجیس وویل: که د عقل خبره منئ نو زه یوه سلا او مشوره درکوم! د
صلیبیانو سره ډېری زیاتی مسلمانی پیغلی دي، په هغې کې ځینی
صلیبیانو په ماشومتوب کې د کاروانونو څخه راتښتولی، هغوی ته یې
خپله روزنه او ښونه ورکړې، د هغوی څخه د جاسوسۍ او بد اخلاقی لپاره
کار اخلی، تاسې دا ټولی نجونی خو نشی راخلاصولی، که تاسې ټول زماد
فن څخه ګټه پورته کول غواړئ نو زه تاسې ته وایم چې د دی دوه نجونو
لپاره اته کسان قربانی کول د عقل خبره نده، حوصله او صبر کول پکار دی.

عثمان صارم په احساساتو وویل: زه څرنګه حوصله او صبر وکړم!

برجیس وویل: زماپشان! ایا زه کسبی موچی یم؟ زه چې کله په مصر کې
ووم نو عربی اس راته تیار ولاړ وي او په کور کې دوه نوکران لرم، خو دلته
د دری میاشتو څخه په لاره کې د خلکو مرداری څپلۍ او بوټان جوړوم، زه
تاسې د دی دوه نجونو او پوره کرک د ازادی لپاره ژوندی ساتل غواړم
حوصله او صبر وکړې.

عثمان صارم او د هغه اوه ملګری د حوصلی او صبر له دایری څخه وتلی
وه، د هغوی د خبرو څخه څرګندیدله چې هغوی د حوصلی او صبر همت هم
نلري. هغوی د چا د لارښوونی څخه پرته په هغه ځای د برید او حملی لپاره
چمتو وه چې په کوم ځای کې نجونی ساتل کیدی، هغوی د امام خبری
اوریدلو ته هم تیار نه وه، بلاخره برجیس ورته وویل چې د هغه دوه ملګری
په هغه ځای کې نوکران دي چیری چې صلیبیان د شپی یو ځای کیږي او
شراب خوري. دا دوه جاسوسان د شوبک د فتح څخه وروسته د
تښتیدونکو عیسایانو سره راغلی وه، هغوی ته نوکری هم پیدا شوی وه او
بریالی جاسوسی یې کوله.

تاسې هغه ودانۍ لیدلی ده چې په کومه کې صلیبی قوماندانان چې د اتیالیا،
فرانسې، برتانیا او جرمنی څخه زمونږ د مقابلی لپاره راغلی دی اوسیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې وداني کې یوه لوی کوټه ده چې هغوی د ماښام څخه وروسته پکې یو ځای کیږي، شراب خوري او نڅا کوي، د هغوی د خوشحالي لپاره نجونې موجودې وي، هغوی تر نیمې شپې پورې غوبل جوړ کړی وي، تاسې لیدلي چې هغه ځای لوړ دی او ټول ښار ورڅخه معلومیږي، هلته پوځیان پیره هم کوي، هغې ودانۍ ته رسیدل امکان نلري، هیڅ عام سړی بلکې خاص ښاري سړی هم هلته نژدې نشي ورتلای، زه دا معلومولی شم چې هغه دوه نجونې په کوم ځای کې دي خو هلته رسیدل امکان نلري یوازې یوه لاره شته چې زمونږ پوځ د باندې څخه سمدستي برید وکړي چې پدې سره به ټول عسکري او پوځي قوماندانان له هغه ځای څخه وځي او د حملې په مخنیوی کې بوخت کیږي، خو نن شپه حمله نشي کیدای او دا هم نشو ویلای چې صلاح الدین ایوبي څه وخت برید کوي .

امام د برجیس څخه وپوښتل حملې او برید ته اړتیا ده؟ یا دا چې د دې ودانۍ څخه خلک ووځي او نجونې هلته پاتې شي، پدې صورت کې به زمونږ دا ځوانان هلته ورشي او نجونې به راخلاصې کړي .

برجیس د خپلې تجربې په اساس په ډاډ سره وویل : هو! که په ښار کې غټه او لویه ګډوډي راشي، اور ولګیږي، جنګي سامان تباه شي نو هغوی به د ودانۍ څخه ووځي او هغه ځای ته به ورشي .

برجیس په ژور فکر کې ډوب شو، هغه عثمان صارم او د هغه ملګرو ته په غوره سره وکتل او بیا یې وویل : هو! زما مجاهدینو ورونو! که په کوم ځای کې اور اچولی شي نو بیا ددې دواړو نجونو خلاصون لاره پیدا کیدای شي .

عثمان صارم په ورخطایي سره وویل : زر راته ووایه ښاغلیه! چیرې اور اچول پکار دي، مونږ ټول ښار ته هم اور اچولی شو .

برجیس وویل: تاسې ټولو هغه ځای لیدلی دی په کوم ځای کې چې د صلیبیانو اسونه تړل شویدي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته نژدې شپږ سوه اسونه تړل شوي، نور اسونه جلا جلا ولاړ دي، د دوی سره په خوا کې همدومره اوښان هم ولاړ دي، د دې په څنګ کې د څارویو لپاره د وچو وښو غرونه ولاړ دي، د هغې څخه لږ وړاندې د پوځ خيمې هم پرتې دې، هلته خرګاډۍ هم ولاړ دی، هلته داسې سامان ډېر دی چې سمدستی اور اخلی خو د دې ټولو شا او خوا پیره کوونکي پوځیان ګزمه کوي، د شپې په مهال هلته هيچاته د ګرځیدو اجازه نشته که تاسې دې سامانونو ته اور اچولی شی نو صلیبيان به د نړۍ ټول شيان هير کړی او هلته به ځانونه ورسوي، د وښو، خيمو او سامان لمبې به اسمان ته پورته شي، په ټول ښار به ويره او ډار خپور شي، که د اور اچولو په خوا کې تاسې اسونه هم خلاص کړی نو هغوی به داسې حال جوړ کړي چې ډېر خلک به تر پښو لاندې کړي، خبره دا ده چې څوک به اور اچوي؟ څوک به اسونه خلاصوي؟ او د اور اچولو لپاره به هلته څرنګه رسيدای شي؟ ".

يو ځوان په ډير اعتماد ووېل داسې وګڼه چې اور واچول شو! او هغه ودانۍ هم خالي شوه نو بيا به مونږ څه کوو؟

برجيس ووېل : زه به په هر ګام کې درسره وم! هغې ودانۍ ته تاسې زماڅخه پرته نشي رسيدای، هلته زمادوه ملګری شته دی، هغوی به ماته د نجونو ځای راپه ګوته کوي، دا فکر هم وکړی چې که نجونی راخلاصی شی نو هغوی به چيری ساتل هم غواړی ، د دې پيښې څخه وروسته به د کرک په مسلمانانو قيامت راځي! صليبيان دا خبره هيڅ نشی منلای چې پرته د مسلمانانو څخه دا کار بل څوک کولای شی .

امام ووېل : مسلمانان کله په ډاډ او ارام کې دي؟ زه دا سلا درکوم چې همدا کار بايد وکړو، صليبيانو ته بايد څرګنده کړو چې کله مسلمانان هر څومره مجبوره او تر فشار لاندې هم راشي خو غلامي نه منی او د هغوی وار او ګذار څګر ټوټی کوي .

برجيس خو کماندو جاسوس ؤ، هغه ډېر رازونه معلوم کړی او سلطان صلاح الدين ته يې استولی وه، خو هغه ته د داسې لويو عملياتو وخت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاس نه و ورغلي، هغه داسې سخت او لوی عملیات کول اړین بلل تر څو صلیبیان پدی پوه شی چې مسلمانان هر څه کولای شی، هغه عثمان صارم او نور ملګری پوهول چې هغوی باید څه څه وکړي، د دی عملیاتو دوه برخی ډېری خطرناکی وی :

لومړی دا چې د اور اچولو لپاره باید دری څلور نجونی ولاړی شی، هغوی باید د پیره کوونکی ځخه د کوم لوی او غټ افسر پته وغواړی او پدی پلمه پیره کوونکی ووژنی ، برجیس د دی کار لپاره نجونی ځکه غوره کړی چې هغوی د نارینه څخه په پیره کوونکو باندی زیات اثر کولای شی ځکه په نارینه و باندی شک کیدای شو.

دویمه خطرناکه مرحله دا وه چې د صلیبیانو په مرکزی ودانۍ باندی څومره ځوانان حمله او برید وکړی .

برجیس او امام دا پریکړه وکړه چې په برید کې باید کسان کم وي او همدا اته بس دی ځکه زیات کسان شک پیدا کولای شی بیا د نیولو خطر زیاتیږی .

وروسته دا خبره مخ ته راغله چې داسې زړوری نجونی به چیری پیدا شی، عثمان صارم وویل چې یوه به زما خپله خور النور شی، دویم ځوان وویل چې یوه به زماخور شی، د نورو ځوانانو خورګانی نه وي خو دا هیله څرګنده شوه چې هغوی به خپلی همزولی له ځان سره راولی .

برجیس د ځوانانو لارښونه او مشری پخپله غاړه واخیستله، لمر پریوتی وه، د جومات امام یو لوری ته ولاړ، نور ټول یو یو له کوره ووتل، تر ټولو اخر برجیس ووتلو، هغه بیا موچی شو چې د دنیا د حالاتو څخه هیڅ خبر نه وُ، هغه کړوپ کړوپ داسې روان وه لکه د ټولی نړۍ غمونه چې پده بار وی .

***

عثمان صارم لا د خپل کور څخه لری وُ، چې رینی الیګزینډر ورسره مخامخ شوه، هغه د صارم د خور النور کلکه ملګری وه، خور او ورور دواړو غوښتل چې رینی الیګزینډر د هغوی کور ته رانشی خو یو دم د هغې منع کول هم ګران کار وه او شک یې پیدا کولو، رینی الیګزینډر د صارم سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان صارم فکر کاوه چې توکی هم کولی او ځان یې ورته نژدې کاوه، او پدې توګه د رینی الیګزینډر غواړي د هغه اخلاق او عمل خراب کړي او پدې توګه د هغه ایماني احساس او جذبه ختمه کړي، پدې ماښام رینی الیګزینډر ورسره په لاره کې مخامخ شوه، صارم ورته وخندل او لاره یې ورځخه چپوله چې رینی الیګزینډر یې په لاره کې ودریده او هغه یې ودرولو، عثمان صارم د دې ځخه نه ویریدلو چې ګوندې هغه مسلمان ځوان دی او د یوې صلیبي نجلۍ سره په ودریدو به ونیول شي او سزا به وګوري، هغه پدې هم پوهیده چې صلیبیان او یهودیان پدې خوشحالیږي چې د هغوی یوې انجلۍ شکمن مسلمان په خپل جال کې راګیر کړیدی، عثمان ودریده او
ویې ویل : زه ډېر ضروري کار لرم رینی الیګزینډر !
رینی الیګزینډرد مینې ځخه په ډکو سترګو وویل: ته هیڅ کار نلرې عثمان! ایا ته پداسې اسانۍ سره زماځخه ځان خلاصولی شې؟
عثمان صارم رینی الیګزینډر ته وویل : زه ستا ځخه د خلاصون هیڅ فکر او تصور هم نکوم "
رینی الیګزینډر په خندا وویل دروغ مه وایه عثمان! زه ستاسې له کور ځخه راغلم، ستا خور ماته په ډاګه وویل چې نور زمونږ کورته زیاته مه راځه! عثمان خفه کیږي .
رینښتیا عثمان! تا خپله ولې دا خبره ماته ونکړه؟
عثمان صارم چوپ ودریده، د هغه خور له ورخطایی ځخه کار اخیستی وه، هغه ته اوس ځواب ورکول ګران وه، رینی الیګزینډر چې عثمان چوپ ولیده نو وی ویل : ته ماته دا ووایه چې زه ولې ستاسې کور ته نوره درنشم؟
د عثمان صارم فکر او سوچ په بل ځای کې وه، هغه ورخطاء وه او احساسات یې پاریدلی وه، هغه د پلمې لپاره څه پیدا نکړل، د هغه د خولې ځخه هغه خبره راووتله چې د هغه په زړه کې وه، هغه وویل: رینی الیګزینډر ! زه نه پوهیږم چې ولې می تاته ونه ویل چې نوره زمونږ کورته مه راځه! خو اوس واوره! که زه او ته هر څومره مینه او محبت سره وکړو خو مونږ او تاسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو د بل دښمنان یو! ته د خپل محبت خبره کوي خو زه د ملي او قومي محبت قایل یم کوم چې د صلیب او قران تر منځ هیڅ وخت نشي پیدا کیدای، دا زما وطن دی! ستاسې خلک دلته څه بلا غواړي؟ تر څو چې ستاسې د قوم یو سړی هم زمونږ په خاوره کې موجود وي زمونږ او تاسې دوستی امکان نلري زماپه زړه کې چې څه وه هغه می صفا درته وویل.

رینی الیگزینډر وویل : زماپه زړه کې چې څه دي هغه هم واوره! زماد زړه څخه ستا محبت نه صلیب لرې کولای شي او نه قران، تر څو چې تا ونه گورم زړه مې نه قرارېږي، تا چې په خندا وگورم نو زماروح هم په خندا شي، عثمان واوره! که ته ما له خپل کور څخه منع کړې نو دا به د دواړو لپاره ښه نشي!

عثمان صارم په حوصله سره وویل: ته ماته اخطار او گوت څنډنه راکولای شې ځکه چې ته د حاکمې ډلې انجلۍ یې - که زما په زړه کې د حکومت نیشه وی نو ته به اوس دلته نه گرځیدی بلکې په بندکې به خوسا شوی وی!

بیا رینی الیگزینډر وویل : ایا ته پدې نه پوهیږې چې ستا په هکله زه ټول معلومات لرم؟ ایا زه ستا د پټو کارونو څخه پرده پورته کړم، ایا زه ستا د کور څخه هغه ټوله زیرمه او ذخیره د غشو، تورو، خنجرونو او نورو شیان راوباسم چې تا زماد قوم او حکومت په خلاف ساتلي چې تاته د هغې د ساتلو حق او اجازه نشته، النور ته ته توره وهل او خنجر واړول ور زده کوی، او ستا په پټو ملگرو کې زه څو کسان هم پیژنم، عثمان! ته پدی نه پوهیږې چې ستا او بند تر منځ یوازې زما بدن پرده دی، ته پوهیږې چې زما پلار څوک دی او څه نشی کولای ، هغه پنځه ځلی په کور کې دا ویلی چې د عثمان نیول او بندی کول ضروری دی ، هر ځلی ما خپل پلار ته عذر کړی چې د عثمان خور زما ډېره گرانه ملگری او د هغه پلار د یوی ښې څخه بی برخې دی، دوه دری ځلی زه خپل پلار د گلی یم چې ستاسې سره اړیکی وشکوم، ماته دا هم ویلی شوی چې مسلمانان د دی وړ ندي چې د هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره اړیکې وساتلی شي خو زه د مور او پلار یواځنی اولاد یم هغوی زماخفه کول نه غواړي .

لمر پریوتی او ماښام تیاره شوی وه، عثمان صارم پدې خبرو چوپ پاتې شو، د هغه فکر او خیال بل لوری ته وه، هغه د کوم ځواب ورکولو څخه پرته روان شو، هغه څو ګامونه اخستی وه چې رینی الیګزینډر داسې ورسره مخامخ شوه چې د دواړو سینې یو له بل سره ونښتې، رینی الیګزینډر خپل دواړه لاسونه د هغه په اوږوکیښودل چې عثمان ته د هغې د بدن څخه داسې زړه راښکوونکې بوی ورغلو چې هغه مخکې نه و محسوس کړی.

نجلی هغه ته دومره نژدې شوه چې شاګانې یې سره ټکر شوې، د رینی الیګزینډر د وریښمو پشان نرم او پاسته ویښتان چې د عثمان صارم په مخ ولګیدل نو هغه داسې وپیږیده لکه د قفس څخه چې مرغی ځان ازادول غواړي بیا رینی الیګزینډر هغه خوشې کړ.

عثمان صارم په بنده بنده ژبه ووېل ما خوشې کړه رینی الیګزینډر ! ما همداسې ډېره پرېږده، زما لاره جلا ده، مونږ دواړه یو ځای نشو تللای .

رینی الیګزینډرپه راښکوونکې اواز ووېل : محبت قربانې غواړي! ووایه څه قربانۍ غواړې، زه ژمنه درسره کوم چې څه دې زړه غواړي هغه کوه او څوک تا نشي بندی کولای .

عثمان صارم ووېل : او زه هم درسره ژمنه کوم زه تاسې ته نه وایم چې زماپه زړه کې څه دي او څه کول غواړم، زه ستا د دې ښکلې او حسین جادو په جال کې نه راځم .

رینی الیګزینډر ووېل : زه باید دا ثابته کړم چې زه ستا لپاره قربانی ورکوم ولاړ شه عثمانه! ستا کار دی، خو زه ستاسې د کور څخه نه منع کیږم.

عثمان صارم منډه کړه، رینی الیګزینډر ورته کتل او سوړ اوسیلی یې وویست.

***

عثمان صارم چې کله کورته ننوت نو برجیس هم را رسیدلی وه، عثمان کورته ننوت او خپلې مور، پلار او خور ته یې ټول څه ووېل چې صلیبیانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو کاروان لوټ کړي او د هغې ځخه يې دوه نجونې په زور راوستې، زمونږ ملګرو فيصله کړې چې هغه راخلاصي کړو او پدې کار کې النور ته اړتيا ده .

د صارم پلار د صليبيانو سره په جګړه کې خپله پښه له لاسه ورکړې وه نو ځکه يې خپل پاتې ټول عُمر پدې ارمان کې تيراوه چې د جهاد ځخه بې برخې پاتې شو، هغه عثمان ته ووېل! زويه: که تا د داسې خطرناک کار اراده کړې نو زه دا خبره وانه ورم چې زما زوی د خپلو ملګرو سره خيانت او غداري کړي، پدې کار کې د نيول امکان زيات دی، که ته ونيول شوې او ملګري خلاص شول نو ځان قربان کړه خو د هغوی پته مه ورکوه، ماته د د اسلام سپيځلی دين د سرلوړي لپاره لوی کړی يې، ما ستا د خور د نکاح کولو ځخه وروسته غوښتل چې تا پوځ ته واستوم، ولاړ شه او زما روح ډاډه کړه، يو ځل بيا واوره! زه دا اوريدل نه غواړم چې ستا په رګونو کې د صارم ځخه د بل چا وينه ده .

پلار خپلې لور النور ته هم اجازه ورکړه، عثمان هغې ته ووېل چې برجيس په برنډه کې ولاړ دی، هغه به د دې عملياتو مشري او رهنمايي کوي، پلار يې صارم هم برنډې ته راغی او برجيس ته ورغی، عثمان خپلې خور النور ته ووېل چې سمدستي خپلې دوه داسې همزولې راولې چې پدې کار کې درسره يو ځای شي، النور سمدستي له کور ځخه ووتله او لږ ځنډ وروسته يې دوه همزولې له ځان سره راوستې، په همدې وخت کې د عثمان يو ملګري هم د خپلې خور سره را ورسيده، بيا وروسته د عثمان نور ملګري هم را ورسيدل او سره يو ځای شول.

برجيس نجونو ته لارښوونې پيل کړې چې په کومو لارو ولاړې شی، د هغوی په وړاندې به پيره کوونکي راځي او هغه به مو منع کوي، تاسې ورته ووايئ چې مونږ ريناله پاچا راغوښتي يو خو اوس راځخه لاره غلطه شوې نو تاسې زمونږ لارښوونه وکړه، ستاسې يوه ملګرې به د نوکرې په شان درسره روانه وی چې د هغې په سر به سامان وي، پيره کوونکي به ختمول او بيا به اور اچول کيږي، د اور اچولو سامان به د نوکرې ملګرې په سر وي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسونه هلته په رسیو ترل شوی هغه به خلاصول غواړي، د رسیو پرې کول او بیا ځینې اسونه په خنجرونو وهل هم ضروري دي چې هرې خواته خپاره شي. برجیس سمدستي نجونو ته د خپل شکل او جامو بدلولو وویل او یوه یې پکې نوکره کړه چې هغې خپل مخ او لاسونه تور کړل، بیا یې ځوانانو ته لارښوونې پیل کړې، هغه خپله هم ورسره ملګرې وه، د عثمان صارم پلار هم ځینې مشورې ورکړې، بیا یې ټولو ته خنجرونه ورکړل، د هر وخت تیر شوی وه خو برجیس ویل چې تر اوسه پورې خلک ویښ دي، هغه ودانۍ به هماغسې روښانه وه چې نور ښار به ویده شو، تیارې پیل وه تر دې چې د تللو وخت راغی.

ټول باید جلا جلا ولاړ شي او په ټاکلې ځای کې سره یو ځای شي د نجونو لاره او کار جدا وه، هغوی ته وخت ښودلی شوی وه چې څه وخت باید اور واچوي، دا به داسې وخت وي چې د برجیس ملګرې به برید ته چمتو وي، دا داسې خطرناک عملیات وه چې د لږې غلطۍ او بې احتیاطۍ په سبب یې ول داسې بندیخانې ته تیله کولای شول چې له جهنم څخه کم نه وه، زیات خطر نجونو ته وه ځکه چې هغوی کمزورې وي او د نیولو په صورت کې به په هغوی څه راتلل، النور وویل چې د نیولو په صورت کې باید ټول ځانونه ووژنو او کفارو ته ژوندي ځانونه پلاس ورنه کړو.

په ښار باندې چوپوالی راتللو تر دې چې ټول ښار چوپ او غلی شو، په هیڅ ځای کې روښنایي نه ښکاریدله، یوازې یو ځای وه چې هلته د ورځې په شان غوبل جوړ وه، دا هغه ځای وه چې صلیبي قوماندان هلته راټولیدل ،اوسیدل، هلته ټول یو یو راټول شوي چې د مخکې شپو په شان یې شراب څښل او نڅاګانې یې کولې، پدې شپه د خبرو موضوع هماغه دوه مسلمانې نجونې وې چې د کاروان څخه د مال او سامان سره نیولې شوې وې. یو قوماندان وپوښتل چې دا نجونې نور کار ته هم پکاریدای شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځي افسر وويل چې نجونی هوښياری معلومېږي خو هغوی د جاسوسی لپاره نشی استعماليدای، د يوی عُمر شپاړس اولس کاله او د بلی عُمر اوه ويشت کاله دی، څه وخت د ساعت تيری لپاره استعماليدای شی.

يو لوړ افسر وويل: وروسته هغوی دوه افسرانو ته وسپاری چې بيا هغوی ورسره واده وکړي .

دا نجونی د هغوی د بد اخلاقه خبرو موضوع گرځيدلی او د مسلمانانو په خلاف يې بد رد ويل .

پدی وخت کې هغه دوه نجونی په جلا جلا خونو کې وی او دومره يې ژړل چې بی حاله شوی وی .

د هری يوی سره يوه يوه نوکره هم موجوده وه چې ډيری مکاری او چالاکی وی او پدی فن کې يې تجربه لرله .

هغوی نجونی پاکی کړی او د شپی جامی يې وراغوستلی، هغوی هيڅ نه وه خوړلی حال دا چې هغوی ته ډير غوره او ښه خوراکونه ايښودل شوی وه، دواړه يو له بلی څخه هيڅ خبری نه وی چې يو په بلی څه تيريږي، دواړو پخو ښځو هغوی ته شنه شنه باغونه ښودل، يوی ته ويل کيدل چې هغه د فرانسی پاچا خوښه کړی او بلی ته وويل شول چې هغه به د جرمنی ملکه شی .

د دی په خوا کې هغوی ته گوت څنډنی او اخطارونه هم ورکول کيدل که هغوی دا باشاهان خفه کړل نو بيا به هغوی عامو پوځيانو ته سپارل کيږي.

دواړه نجونی د اطرافی کليو اوسيدونکی وي، هغوی بی زړه او ډارنی نه وی خو بی وسی وی، هغوی د خپل ځان او ابرو د خوندی کولو لپاره هيڅ نشول کولای، د هغوی پلار، مور او ورونو غوښتل چې د هغوی د حيا او ابرود ساتلو لپاره هجرت وکړي خو په لاره کې د صليبيانو په جال کې راگير شول، مور پلار يې شهيدان او وروڼه يې بنديان شول، د الله پاک څخه پرته د هغوی اواز اوريدونکی نه وه، هغوی د بند څخه د تښتيدلو ورتيا هم نلرله ، هغوی ژړل او انديښمنی وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوی وررور افاق په بیگار کمپ کې زوریده، هغه زخمي وه او صلیبي ځناوروډېر وهلی وه، کله چې پخوانی بندیان ماښام د جبری کار څخه راستانه شول نو نوی بندیان یې ولیدل، د هغوی څخه یې د هغوی غمناکې کیسې واوریدلی، په هغې بندیانو کې یو افاق زخمي وه خو هیچا یې هم درملند نه وه کړی، پخوانیو بندیانو څه درمل له ځان سره پټ ساتلی وه، هغوی د شپې د افاق زخم پاک کړ او بیا یې دوایی پری واچوله.

افاق د خپلو ټپونو پروا نکوله بلکې هغه خپلو خویندو ته اندیښمن وه، هغه د نورو بندیانو څخه پوښتل چې د هغه خورگانی به چیری وي او خپله څه ډول له بند څخه تښتیدلی شی؟ بندیانو هغه ته په ډاگه وویل چې د هغه خورگانی به چیری ساتل کیږي او له هغوی سره به څه سلوک کیږي. بندیانو ورته وویل چې دا بند ځای دیوالونه نلري او نه چاته کړه ور اچول کیږي خو د تیښتی هیڅ امکان نشته، که تیښته وکړی نو چیری به ولاړ شی او بیا به نیول کیږي چې بیا به داسې سزا او مرگ ورکول کیږي چې د هغې تصور هم ممکن ندی، هغه ته وویل شول چې دلته د کلنو کلنو څخه راهیسی بندیان پراته دی حال دا چې د همدی ښار کرک اوسیدونکی دی خو د تیښتی زړه نکوی.

هغوی پدی پوهیدل که صلیبیان دوی ونه نیسی نو بیا به یې تولة کورنۍ ونیول شی، د دی تولو خطرونو سره سره افاق د تیښتی او د خپلو خویندو د راخلاصولو په هکله فکر کاوه، هغه په لاره د تللو وړتیا هم نلرله، بندیان د ستړتیا په سبب په درانه خوب ویده شول خو افاق هماغسی ویښ وه .

***

عثمان صارم په خپ اواز وویل : نجونی نیولی شوی نه وی؟

برجیس وویل: الله تعالی یادوه عثمان ! مونږ اوس د مرگ په خوله کې پراته یو، د زړه څخه ویره او ډار وباسه،

برجیس وویل: ته په نورو نجونو باور لری؟

عثمان صارم وویل: پوره باور پری لرم! د هغوی په هکله اندیښنه مه کوه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس وویل: مونږ د غلا لپاره نه یو راغلي، الله جل جلاله به مدد راسره کوي.

عثمان صارم او برجیس په کور کې نه وه، دواړه د خپلو ملګرو سره د ودانۍ په خوا کې په یو ځنګل کې پټ ناست وه کوم ځای کې چې دوه نجوني ساتل شوي وي، برجیس هغوی پوه کړي وه چې په کومه اشاره به هغوی کار پیل کوی.

د عثمان صارم سره د هغه څلورو نجونو غم او فکر وه چې د اور اچولو لپاره تللي وی چې په هغې کې یې خور النور هم وه، دا وخت د اور اچولوو سره سم د هغې لمبی باید پورته شی، که پلان کامیاب شی نو د مرکزی ودانۍ څخه به ټول پوځی مشران او چارواکی د اور په لوری ځی او دوه راتښتول شوی نجونی په یوازی پاتی کیږي چې د هغوی خلاصون به بیا اسانه شی، د څلورو نجونو د تللو ډېر وخت وشو خو کار لا نه و پیل شوی، کیدای شول پیره کوونکی به هغوی رامنع کړی وي.

نجونی لا پیره کوونکی ته نه وي رسیدلی ځکه چې هلته موجود نه وه او نشتوالی یې خطر وه ځکه چې د ژوند په صورت کې یې هغوی اور اچولو ته نه پریښودلی، څلور واړه د وچو وښو د ډیریو سره تیریدی، په تیاره کې هغوی ته د خیمو انبار نه ښکاره کیده، هغوی څلور واړه یو ځای تللی چې په لاره کې ورته یو مشعل ښکاره شو، هغوی د مشعل په لوری ورغلی چې پیره کوونکی ورته راښکاره شو، مشعل په ځمکه کې ټومبل شوی وه، پیره کوونکی مشعل راواخیست او د نجونو مخی ته ودریده او هغوی یې رامنع کړی، هغه چې د نجونو ځلیدلی جامی ولیدی نو ویدار شو، د هغوی سره یوه نوکره هم وه چې سامان یې په سر باندی ایښی وه، پیره کوونکی ورڅخه وپوښتل چې تاسې څوک او چیری روانی یاستی؟

النور په ناز او خندا سره وویل :داسې معلومیږي چې مونږ لاره غلطه کړیده؟ رینالډ بلن لیک راغلی وه او مونږ ورسره د شپی لپاره ژمنه کړی وه، لږ څنډ راڅخه وشو نو چا راته وویل چې دا لاره لنډه ده په همدی باندی

Scanned by CamScanner

ولاړ شي نو ځکه مونږ دی لوری ته راووتلو، اسونه تړل شویدی، نو مونږ په کومه لاره ولاړ شو؟

په یو عادي سپاهي باندی د ډار اچولو لپاره د پاچا ریناله نوم اخیستل بس وه ځکه سپاهیان پوهیدل چې صلیبي چارواکي د کومو اخلاقو خاوندان دي، ریناله به دا نجوني د خپلې عیاشي او فحاشي لپاره غوښتې وي د نجونو جامو، شکل او قوارو او بیا د النور خندا او ناز دا ثابتوله چې دا نجوني د صلیبي چارواکو د مطلب شیان دي. سپاهي هغوی ته لاره ښودل پیل کړل، په همدې وخت کې یوه انجلۍ د هغه شاته شوه او پداسې ځواک یې د هغه په بدن کې خنجر ورننویست چې د زړه څخه یې د باندې ووت، د هغه د لاس څخه مشعل وغورځیده، النور سمدستي په دواړو پښو مشعل مړ کړ، نورو نجونو هم خپل خنجرونه په سپاهي وار کړل چې د هغه د خولې څخه اواز هم ونه وتلو.

برجیس هغوی ته ویلي وه چې کله هغوی وچو ونښو ته اور واچوي نو په رڼا کې به ورته خیمې او نور پوځي سامان هم ښکاره شي، هغوی ته ځیني شیان په تیاره کې هم ښکاریدل، نوکرې انجلۍ سمدستي خپل سامان ښکته کړ چې د اور اچولو شیان پکې وه.

هغوی د وچو ونښو یو انبار ته اور واچولو، بیا یې نورو ته چې لږ څنګه وروسته ټولو انبارونو اور واخیست، اوس نو خطر زیات شو ځکه چې هر لوري ته روښنایي شوه، لږ وړاندې هغوی ته خیمې هم ښکاره شوې، څرنګه چې خیمې له رخت څخه جوړې شوې وې نو اور اخیستل یې ګران نه وه، خالي ګاډي یوې او بلې خواته ولاړه وه، نجونو په پوره چټکتیا سره کار پیل کړ او په خر ګاډو باندې یې اور اچونکي مواد وشیندل چې هغې اور واخیست، پدې وخت کې د اور لمبې او روښنایي تر اسمان پورې ورسیده، نجوني په منډه اسونو ته ورغلې، تر دې وخته پورې هیڅوک هم نه وو راویښ شوي، نجونو د اسونو رسۍ او پړي پرې کړې او بیا یې څو اسونه په خنجرونو زخمیان کړل، هغوی ووریدل او بد حالت یې پیل کړ، هر لوري ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځغلیدل، کوم اسونه چې ترلې پاتې شول هغوی غوبل پیل کړ، دا نه وه څرګنده چې څومره اسونه خلاص شوي او غوبل یې جوړ کړی ، پدې وخت کې اوښان هم راپورته او هر لوري ته په منډو شول .

څلور واړه نجوني د اسونو او اوښانو په منځ کې راګیر شوي، اور دومره ګرم شو چې نژدې شا او خوا یې چا طاقت نشو کولای، د اسونو او اوښانو د منډو او شور څخه سپایان او پوځ رابیدار شو.

راتښتول شوي نجوني د ناوو پشان جوړې شوي وې، دواړو کوټو او خونو ته په یو وخت کې یو یو سړی ورننوت، دا د صلیبیانو جنګي مشران وه، هغوی شرابو مستان کړي وه، نوکراني د خونو څخه د باندې ووتې، دواړه نجوني په کوټو کې په منډو شوي او د پناه ځای یې لټولو، د هغوی د حیاء ، ابرو او عزت بچ کوونکی پرته د الله تعالی څخه بل څوک نه وو، یوه انجلۍ پړمخ ولویده او بیا یې دواړه لاسونه د خدای پاک دربار ته پورته کړل او د خپلې مرستې لپاره یې راوبللو، صلیبي په کړس کړس وخندل او ور وړاندې شو، په همدې وخت کې هغه د باندې شور او غوغا واوریده، دا شور او غوغا ډېره زیاته وه، هغه سمدستي دروازه خلاصه کړه چې کله یې د باندې ولیدل نو لکه ټول ښار چې اور اخیستی وي، اور دومره ګرم او سخت وه چې اسونه د ویرې څخه دې لوړ او پورته ودانۍ ته هم را رسیدلی وه، د صلیبي واکمن نیشه ختمه شوه، دویم صلیبي واکمن هم له خپلې خونې څخه په ورخطایي راووت، دوه دري کسان په منډه راغلل او په ویریدلي اواز یې وویل: خیمو، وښو او خرګاډو اور اخیستی ، ځغلیدونکو څارویو څو کسان تر پښو لاندې کړي ، که په ښار کې دا اور لګیدلی وای نو دې چارواکو یې غم نه کولو هلته د پوځ سامان سوځیده او پوځي څاروي هر لوري ته تښتیدل. په لږ وخت کې ټول چارواکي او پوځي کسان په منډه شول او د اور په لوري ورغلل، هغوی غوښتل زر تر زره اور ووژني، د دې ودانۍ په شا او خوا کې چې کوم وسله وال پیره کوونکي وه هغوی هم د اور په لوري ولاړل، ساتوونکي او باډي ګارډان هم د خپلو چارواکو پسې شول .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس په لوړ اواز وویل: تاسې هم په مقاله شی، هغوی ټول د ودانی په لوری ورغلل، د هغوی په لاسونو کې خنجرونه وه، هغوی خپلو دوه ملګرو ته ناری کړی چې په ودانۍ کې نوکران وه، یو نوکر د برجیس سره مخامخ شو خو هغه ته د نجونو درک معلوم نه و نو په کوټو باندی سر شول، هلته هیڅ چارواکی او غټ سړی نه ؤ چې د دوی مخه یې نیولی وایی.

برجیس او بل نوکر د نجونو پسی ګرځیده، په برنډه کې ډیری نجونی ولاړی وی چې زیاتی پکې لوڅی او لغړی هم وی، هغوی ورځخه د نوؤ نجونو په هکله وپوښتل خو هیچاته هم څرګنده نه وه چې نوی نجونی چیری دی.

هغوی ګرځیدل چې په یوه خونه کې یوه انجلۍ راپیدا شوه خو هغه د ویری او ډار څخه پټه شوی وه، خود برجیس ملګرو دواړه نجونی د ورځی په لاره کې لیدلی وي نو ځکه یې پیژندلی خو هغوی خپل مخونه پټ کړی وه چې څوک یې ونه پیژنی، انجلۍ چې کله دا مخ پټی ځوانان ولیدل نو چیغی یې کړی خو برجیس هغه وپوهوله چې دوی مسلمانان دي او ستاسې د خلاصون لپاره راغلی خو هغی دا خبره نه منله بلاخره هغوی په زور له ځان سره کړه، په بله خونه کې د هغې بله ملګری پیدا شوه هغې هم د خپلی خور په شان وکړل چې هغه یې هم په زور له ځان سره ملګری کړه، نوری نجونی چې د صلیبیانو سره له ډیری مودی اوسیدی هغوی په حیرانتیا سره دا حالت لیدلو او دا کسان یې ډاکوان او غله ګڼل نو یوی او بلی خواته په منډو شوی، دواړو نجونو چیغی او ناری وهلی برجیس بیا ورته وویل لږ فکر وکړی مونږ الحمدلله مسلمانان یو او په کوم مسلمان کور کې ستاسی یې پټول غواړی، هغوی په ډیره ګرانه غلی شوی او د غازیانو ګروپ له ودانۍ څخه په خیر سره ووت.

***

د اور حالت ډیر ویرونکی ؤ، لمبی ډیری زیاتی لوړی او ډارونکی وی، هر لوری ته اور خپور شو او مخ په خپریدو ؤ، اسونو او اوښانو په ښار کې قیامت جوړ کړی وه، ټول ښاریان راویښ شول، په کوڅو، سړکونو او لارو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې خوشې شوی ځارويو داسې بد حالت را اخيستی وه چې خلک د ويرې په کورونو کې ننوتی وه، خو اور چې کوم ډار او ويره پيدا کړی وه د هغې په وجه خلک د خپلو کورونو پريښودلو ته تيار وه، ګډ وډی او بی نظمی هرې خواته خپره وه، د سلطان صلاح الدين ايوبی جاسوسان هلته موجود وه، هغوی هوښيار او وخت پيژندونکی وه، هغوی چې کله اور، ځاروی او ګډ وډی وليده نو اوازه يې خپره کړه چې د سلطان صلاح الدين ايوبی لښکر ښار ته راننوتی دی، دا انګازه د مسلمانانو لپاره ډېره خوشحالوونکی او د صليبيانو لپاره زړه بوګنوونکی وه، دا انګازه د اور پشان په ښار کې خپره شو او کفار تيښتی ته چمتو شول .

صليبی چارواکی چې کله د اور ځای ته ورسيدل نو هيڅ انسان هم په سترګو نشو، هغوی هم همدا فکر وکړ چې د سلطان صلاح الدين ايوبی پوځ کلا سوری کړی او دننه راننوتی دي، هغوی سمدستی پوځ د جګړی لپاره تيارسی کړ او يوی برخی ته يې د کلا ځخه د باندی وتلو حکم هم وکړ، دوه دری قوماندان د ديوال په سر وختل او د باندی يې هر لوری ته وکتل، د باندی چوپتيا وه او د هيڅ لوری ځخه بريد نوۀ شوی، د کلا شاتنۍ دروازه خلاصه شوه تر څو پوځ له کلا ځخه ووځی د کلا دروازه د شپی چانه خلاصوله خو دوی پدی خاطر خلاصه کړه چې دا يوه سلطان صلاح الدين ايوبی لښکر مخه ونيی ځکه هغوی ګمان کاوه چې سلطان صلاح الدين ايوبی پوځ راننوتی او دا غوبل يې جوړ کړيدی، دا د پوځ او لښکر د راتللو معنا ورکوي، صليبيانو د سلطان صلاح الدين ايوبی لښکر د مخنيوی لپاره خپل پوځ د باندی د ويستلو او د دروازی خلاصولو خطر يې په ځان قبول کړ، هغوی دا پريکړه په ويره کې کړی وه چې غلطه فيصله وه، کله چې شاتنۍ دروازه خلاصه شوه نو د کلا اوسيدونکی صليبيان په منډه د کورونو ځخه د تيښتی په خاطر راووتل، چې پدی کې غوبل جوړ شو او زيات شمير اوسيدونکی دروازی ته راټول، د دروازی ځخه پوځيان وتل خو ولسی خلک د سيلاب پشان په دروازه ورغلل چې هيڅا يې مخه نشوه نيولای .

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور مخ په خپریدو وُ، د خرګاړو سره نژدې پوځي وسلې او سامان پروت وُ چې د هغې ساتل او لرې کول ضروري وه یا دا چې اور باید مړ شي خو د اور وژلو لپاره اوبه کمې وې، هلته نه کوم لوی ډنډ وه او نه کومه ویاله، په ښار کې لږ کویان او څاګانې وې خو اوبه راوړونکی هیڅوک هم نه وه، ښاریان په کورونو کې پټ شوي او څه د تیښتې په حال کې وه، دا کار یوازې پوځ کولای شو نو هغوی سمدستي راوبلل شول خو یو چا وویل چې په بیګار کمپ کې مسلمانان پراته دي د هغوی څخه کار واخلئ، هغوی سمدستي حکم وکړ چې د بیګار کمپ مسلمانان پدې پلمه راولئ چې که اور یې ووژلو نو سهار به ټول خوشې شي، بندیان هم د شور او غوبل په وجه راویښ شوي وه خو پیره کوونکو هغوی په زور سره ویده کول، چې د بندیانو د راوستلو حکم ورته راغی، په خوا کې ورسره د خلاصون او ازادۍ ژمنه هم وشوه، پدې بندیانو کې افاق هم وه، د زخمونو له لاسه د هغه بدن خوږیده هغه یو بندي ملګری ته وویل که د صلیبیانو ټول حکومت وسوځي زه د اور وژلو لپاره نه ځم .

یو بندي ورته وویل : لیوني کیږه مه! هغوی ویلي چې تاسې اور مړ کړی بیا ازاد یاستئ، دا چل دی، دا کافران دروغ وایي، ته زمونږ سره یو ځای ولاړ شه او بیا وتښته، مونږ خو نشو تښتیدلی، دوی زمونږ د کورونو څخه خبر دي، ته باید ولاړ شي .

افاق وویل چیری به ولاړ شم .

بندي ورته د خپل کور پته ورکړه او ویې ویل : زه به وخت نه ګورم که حالت مناسب وه تا به خپل کور ته ورسوم، خو هلته تر ډېر وخت پورې مه پاتې کیږه ځکه چې بیا به صلیبیان زما ټولې کورنۍ ته سزا ورکوي .

صلیبیانو ټول بندیان له ځان سره بوتلل او په مختلفو کویانو باندې یې وویشل، پوځیانو اوبه راویستلې او بندیانو په مشکونو کې وړلې، هغوی په منډه منډه اوبه وړلې او په اور یې اچولې، په دوه درې چکرونو کې ورسره پیره کوونکي وه خو دې کار امکان نه درلوده، بندیان او پوځیان سره ګډ وډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول او هر یو له بل څخه بې پروا شو، صلیبي چارواکو په ویره او ډار سره هر چاته کنځلې کولې، پدې وخت کې د ویریدلې اسونو یوه ډله راغله چې بندیان او سپاهیان یې تر پښو لاندې کړل، ځینې ولویدل خو ځینې یوې او بلې خواته شول، افاق د زاړه بندي سره د کور په لوري روان شو، مسلمانانو ته هیڅ خطر نه وُ ځکه چې هغوی فکر کاوه چې د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ راغلی دی، بندي خپل کور ته ننوت، د هغه ټوله کورنۍ راویښه شوې وه، هغوی ډېر زیات خوشحاله شول خوپخواني بندي افاق هغوی ته تسلیم کړ او بیا یې ورته وویل: دا پټ کړۍ او ډېر زر یې له ښار څخه وباسۍ، زه نشم پاتې کیدای، صلیبیانو سبا د خلاصون وعده کړې، هغوی اوس څوک نه پیژني، که زه پاتې شوم نو بیا هیڅ وخت نشم خلاصیدای.
د بندي پلار وپوښتل ایا دا خبره ریښتیا ده چې د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ راننوتی دی؟
بندي وویل: هیڅ معلومات نشته! اور ډېر زیات او سخت دی، معلومیږي نه چې کله به مړ شي.
د بندي پلار وویل که زمونږ پوځ نه وي راغلی نو بیا زه دا خطر څرنګه ومنم؟
بندي وویل دا سړی خپله وځی!
پلار یې وویل د ده نه زمونږ لپاره هیڅ خطر نشته، اوس اوس ستا کشر ورور دوه مسلمانې نجونې زمونږ کورته راوستې، دا دواړه د عثمان صارم ملګرو د صلیبیانو د پاچايي میلمستون څخه راخلاصې کړیدي، هغه داړه مونږ په کور کې پټې کړیدي.
بندي وپوښتل هغه نجونې څوک دي.
پلار یې وویلدا هغه نجونو دي چې هغوی پرون د یو کاروان څخه راتښتول شویدي، د هغوی ورور لکه چې بندي وي.
افاق په ورخطايي سره وویل: چیرې دي هغه نجونې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ ځنډ وروسته افاق خپلې خویندې په غېږکې نیولې، الله پاک د هغوی دُعا اوریدلې او قبوله کړې وه، دا ډېر احساساتي وخت وه، د هغوی پلار مړشوی او کاروان تالا شوی وه، هغوی د داسې معجزانه لیدلو تصور هم نه کولو.

بندې سمدستي د کور ښځه ووتلو، هغه د بند ښځه تښتیدل نه غوښتل، د هغه کوچنی ورور د عثمان صارم او برجیس سره وه، پخوانۍ بندي سمدستي بیرته کورته راغلې او نجونو ته یې وویل: زر شی چې د ښار ښځه د وتلو وخت پلاس راغلی، هغه ته وویل شول چې افاق د دې نجونو ورور دی. هغه دروازه د ځان سره ملګری کړل او د کور ښځه ووتل، د باندې درې اسونه ولاړ وه، دا کار برجیس کړی وه هغه واړه نجونې په اسونو سپرې کړې، کله چې برجیس په دریم اس سپریدلو هغه ته د افاق په هکله وویل شول.

هغه سمدستي افاق په دریم اس باندې سپور کړ او دا یې ورته وویل: الله پامان دوستانو! که ژوندي و بیا به سره ګورو! هغه منډه کړه او د ښار د شاتنۍ دروازې په لوری روان ؤ له کومې چې ښاریان تښتیدل.

برجیس دا لاره مخکې کتلې وه او د تیښتې وخت ورته پیدا شوی وه، هغه په لاره کې درې اسونه راونیول او هلته یې راوستل، کله چې صلیبی چاروکو ولیدل چې ښاریان تښتي نو د دروازې د بندولو حکم یې ورکړ، کله چې برجیس هلته ورسیده نو دروازه بندیدله او ولسی خلک پکې راګیر وه، هلته یو غوبل جوړ شوی ؤ، برجیس یو دم چیغې کړې د شا له لوری پوځ را روان دی، دروازه خلاصه کړئ، وتښتئ، مسلمانان را روان دي.

خلکو زور ولګولو نو دروازه بیا خلاصه شوه، خلک د سیلاب پشان له کلا ښځه په وتلو کې شول کله چې افاق او خورګانی یې له کلا ښځه ووتل نو برجیس افاق ته وویل چې د خپلې خور په اس سپور شی ځکه چې یو اس د دوه نرانو زور نشي لرلای ځکه چې زمونږ سفر ډېر اوږد دی. افاق د یوې خور سره سپور شو او بلې ته یې وویل چې د سپرلۍ ښځه ونه ډاره شی ځکه اس هغه نه غورځوی، هغوی خپل اسونه په منډه کړل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس ته معلومه وه چې په لاره کې صلیبي پوځ پروت دی، هغه ته خالي لارې هم معلومې وې چې هلته پوځ نه وو، هغوی هماغه خالي لارې ته شول، د کرک تښتېدونکي خلک یوې او بلې خواته خپاره شول، رښا هر لوري ته خپره وه، افاق او نجونو ته معلومه نه وه چې هغوی په څه ډول راخلاص شول، برجیس چوپ ؤ، د کرک لمبې او رڼا شاته پاتې کېدله او شپه د اسونو د رفتار سره تیرېدله.

***

کله چې سهار راوختلو برجیس سره د خپلو درې ملګرو د مسلمانانو سیمې ته ورسیدلو، هغه یو قوماندان ته ځان ور وپېژندلو د سلطان صلاح الدین ایوبي په هکله یې ورڅخه وپوښتل، قوماندان هغه د خپل پوځ مشر قوماندان ته ورسولو او د هغه څخه یې د سلطان صلاح الدین ایوبي معلومات واخیستلو. برجیس په خپل کار او عملیاتو ډېر خوشحاله وه ځکه له یو لوري یې دوه مظلومې نجونې او د هغوی ورور راخلاص کړي وه او له بل لوري یې په کرک کې داسې لوی او غټ عملیات کړي وه چې د صلیبیانو ملا یې پرې ماته کړه، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي ته دا سلا او مشوره ورکول غوښتل چې سمدستي په کرک باندې برید او حمله وکړي.

د کرک سهار ډېر بوګنوونکي او ډارونکي وه، د اور لمبې کمې شوې خو اور لا هماغسې لګیده، د صلیبي پوځ سامان او د څارویو واښه ټول سوی وه، خیمې او نور پوځي وسایل او وسلې هم سوځېدلې وې، اسونه او اوښان چې ټوله شپه یې منډې وهلې دي ستړي شوي پراته وو، هر لوري ته د هغو خلکو مړي هم پراته وه چې د اسونو او اوښانو تر پښو لاندې شوي او له منځه تللي وه، بندیانو او سپاهیانو تر اوسه پورې لا اوبه راوړلې او په اور یې شیندلې. صلیبي چارواکي تر دې وخته پورې پدې فکر کې وه چې د صلاح الدین ایوبي سپاهیانو دا کار کړی خو د هغوی هیڅ اثر نه ښکارېده، هغوی د کلا په دیوال هر لوري ته وکتل خو د خپل پوځ څخه پرته هغوی بل څوک ونه لیدل، هلته د اسلامي پوځ هیڅ اثار نه معلومیدل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هغوی د دې خبرې څېړنه پيل کړه چې اور څرنګه اچول شويدی، هغوی د پيره کوونکی مړی پيدا کړ چې په خنجرونو زخمی او مړ شوی وه خو د اسونو او اوښانو تر پښو لاندی داسې خراب شوی وه چې د خنجرونو زخمونه يې نه معلوميدل، د پيره کوونکی د مړی څخه لږ لرې څلور د ښځو مړی هم پراته وه چې اوښانو او اسونو تر پښو لاندی او خراب کړی وه، څيړونکی عادی سړی نه بلکې د صليبيانو د جاسوسی اداری مشر او استاذ هرمن جرمنی وه، هلته ډېر مړی پراته وه خو د ښځو دا څلور مړی هغه ته پلاس ورغلل، د هغوی څيری د پښو لاندی بالکل خرابی او مسخ شوی وی او د بدن هيڅ برخه يې هم روغه نه وه پاتی شوی، د هغوی جامی هم تار تار شوی وی. په وينه او خاورو کې د هغوی څيری هيڅ نه معلوميدی، يوازی د جامو څخه داسې معلوميدی چې ښځی دی، د ټولو پوستکی له بدن څخه جلا شوی او په ځينو برخو کې غوښه هم راوتلی او جدا شوی وه، د ځينو هډوکی لوڅ او مات شوی وه، د هر مړی په غاړه کې ځنځير او په هغې کې کوچنی صليب هم ځوړند وه، دا صليبونه د دی خبری ثبوت وُ چې دا ښځی عيسايانی دي .

هرمن او نور افسران پدی حيران وه چې د ښځو مړی دلته څه کوی، دا خو پوځی او عسکری برخه ده، دلته د عامو خلکو لپاره هيڅ اجازه نه وه او نه دلته کومه لاره وه، دا د څارويو او سامان ګودامونه او زيرمی وی، هلته نور مړی هم پراته وه خو هغه د سپاهيانو وه، ښځی د شپی دلته ولی راغلی دی؟ د دی پوښتنی ځوابوونکی هيڅوک نه وُ، يوازی اټکل کيده چې پوځيانو فاحشه ښځی دلته راوستی او بلاخره دلته د پښو لاندی شوی خو خبره دا وه چې اور څرنګه ولګيده، د ښار په مسلمانانو شک کيدای شو خو اصل کار کوونکی پيدا کول ګران کار وه، فيصله وشوه چې په ښار کې جاسوسان او پوليس وګرځی او شکمن مسلمانان ولټنوی چې په هر چا باندی لږ شانته شک هم راغی هغه بندی او تر سختو پلټو لاندی بايد راشی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د النور او نورو دري نجونو کورني دهري ورخطاء او اندېښمنۍ وې ځکه نجوني بیا ژوندۍ رانغلی، هغوی پدې ویریدل چې ژوندۍ نه وي نیولی شوی، هغوی خپله دنده په پوره کامیابۍ سره سرته رسولی وه خو تر اوسه پورې لا درکه وې. عثمان صارم او د هغه ملګري هغه ځای ته د خلکو په ډله کې ولاړل چیرې چې اور لګیدلی وه، هلته ورته ځرګنده شوه چې د څلور ښځو مړي پیدا شوي، وروسته اعلان وشو چې د څلور ښځو مړي په فلانی ځای کې ایښودل شوي، ټول ښاریان باید هغه وګوري او د پیژندلو کوښښ یې وکړي، عثمان صارم او د هغه ملګري هماغه ځای ته ولاړل او څلور مړي یې ولیدل، د هغوی په سینو باندې صلیبونه ایښودل شوي وه، هیڅا هم هیڅ مړی ونه پیژندلو ځکه د پیژندلو لپاره هیڅ نښاني او اثار نه وه، د خیرو څخه هم پوستکي وتلي وه، ځیني خیرې دننه ننوتي او چتي شوي وې.

د عثمان صارم اوښکي رواني شوې او د خلکو څخه جلا شو، د هغه نور ملګري هم ورغلل، هغوی ته دا ځرګنده وه چې دا مړي د چا دي، یو یکې د عثمان د خور النور او پاتې دري یې همزولي او مجاهدې ملګرې وې، هغوی څلور واړو د شپې خپل ایماني مسئولیت په پوره بریالیتوب سرته ورسولو او بیا شهیداني شوې خو د هغوی دّ شهادت سترګو لیدونکي انسان موجود نه وه، د هغوی حالت داسې ښکاروله چې لومړی هغوی پیره کوونکي وژلي او بیا یې ګوداموﷺ اور اچولي چې کله یې اسونه خوشي کړي نو د همدې اسونو تر پښو لاندې شوي، معلومه نه وه چې څومره اسونه او اوښان د هغوی په مړو تیر شوي، د دوه پیغلو د حیا او ابرو د خوندی ساتلو لپاره څلورو نجونو ځانونه قربان کړل، برجیس په خپل لاس د هغوی په غاړو کې صلیبونه وراچول چې د اړتیا په وخت کې یې ښکاره کړي، د هغوی چا جنازه ونکړه ځکه چې ټولو فکر کاوه هغوی عیسایاني دي، هغوی عیسایانو پخپله هدیره کې خاورو ته وسپارلې، په هغوی هیچا هم غم او ویر ونکړ یوازې غائبانه جنازه یې اداء شوې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څلور واړو نجونو پلرونو یو ډول احساسات څرګند کړل، هغوی وویل چې مونږ د خپلو څلورو څلورو اولادونو قرباني کولو ته هم تیار یو، صلیبي چارواکو د شکمنو مسلمانانو کورونه تالا شي کول پیل کړل نو څکه خلکو خپلې وسلې او خنجرونه په ځمکه کې خښ کړل، بله خبره دا وه چې د دې څلور نجونو د شتوالي په هکله به څه ځواب ورکوي، د هماغې شپې په سهار چې کله امام د نجونو د شهادت څخه خبر شو نو هغوی ته یې وویل چې تاسې به خپلو ګاونډیانو او جاسوسانو ته څه ځواب ورکوی؟

امام پوه او هوښیار سړی وه، هغه د ژور فکر کولو څخه وروسته وویل: د څلورو نجونو پلرونه دې ماته راشي!

کله چې هغوی راغلل نو هغوی ټول د صلیبي اداري لوی او مشر چارواکی ته ورغلل، په ډېر خفګان او غصه حالت کې یې وویل: زه د دې خلکو امام یم، دوی ماته خپل شکایت راوړیدی چې کله د شپې دوی د اور وژلو لپاره هلته ولاړل او ټوله شپه یې اوبه راویستلې، په ښار کې غوبل جوړ شوی او هیچا هم پام نه ؤ، کله چې دوی سهار خپلو کورونو ته ولاړل نو ستاسې د پوځ ځینی کسان د هغوی کورونو ته ننوتي او پیغلې لورګانې یې له ځان سره بوتلې دي اوس د دې خلکو څلور پیغلې لا درکه دي.

صلیبي چارواکی امام ته وویل: زمونږ په پوځ باندې د تور پورې کولو څخه مخکې لږ فکر وکړه.

امام وویل: زه مذهبي لار ښود یم! زه تاته دا ویلی شم چې ته مونږ رټلی او د ګالی شي او خپل پوځ بې ګناه ثابتولی شي خو د الله تعالی څخه خپل بد او ښه عمل نشې پټولای، تاسې زمونږ چارواکي یاستی خو خدایان نه یاستی، دې خلکو ستاسې د پوځ او سامان د خوندي ساتلو لپاره ټوله شپه کار وکړ خو تاسې دوی ته دا بدله ورکوی چې د نجونو د تښتولو اقرار هم نه کوی.

د څه بحث او خبرو څخه وروسته صلیبي چارواکي هغوی ته ډاډ ورکړ چې دا نجونې به ولټول شي، امام د هغوی څخه همدا ویل اوریدل نو د باندې راووتل خپلو څلورو ملګرو ته یې وویل چې همدا خبره خپره کړې چې څلور

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه نجونې د شپې د پوځیانو لخوا څخه تښتول شویدې نو همدا خپره کړای شوه، د هغوی کفارو ګاونډیانو هم همدا خپره ومنله ځکه پدې شپه د ښار حالت همداسې وه چې هر کار پکې کیدای شو.

***

برجیس د سطان صلاح الدین ایوبی په خیمه کې ناست وه، د سلطان صلاح الدین ایوبی طبیب د افاق تداوی او درملنه کوله، د افاق دواړه خویندې هم وی، برجیس سلطان صلاح الدین ایوبی ته د شپې ټوله کیسه وکړه، سلطان صلاح الدین ایوبی د دې خبرو په اوریدو سره ډېر احساساتي کیده او سترګې یې سرې کیدې، برجیس وویل چې هغو کرک پداسې بد حالت کې پریښې دی که سمدستي حمله پرې وشي نو د نیولو او فتح کولو امکان یې زیات دی، په ښار کې سامان ټول سوی او د څارویو خوراک ختم شوی، اسونه او اوښان ډار شوی، په خلکو ویره او ډار خپور شوی، پوځ هم ویریدلی دی.

سلطان صلاح الدین ایوبی په فکر او سوچ کې ډوب شو، ډېر څنډ وروسته یې سر راپورته کړ، بیا یې خپل سالاران او سلا کاران راوغوښتل، لومړی یې دا حکم وکړ چې افاق سره د خپلو خویندو قاهری ته واستوۍ او د هغوی لپاره تنخوا وټاکۍ.

افاق وویل: تاسې زما خویندې په خپل کنترول کې واخلئ ، زه به ستاسې سره وم، ما پخپل پوځ کې داخل کړۍ، زه به د خپل پلار او مور غچ اخلم، که تاسې ما کرک ته ورسوۍ نو زه هلته هر ډول عملیات کولای شم.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : جګړه او جنګ یوازې په احساساتو نه کیږي ، ډېر اوږد تربیت او روزنې ته اړتیا لري، ته یوازې د مور او پلار غچ اخیستلو ته ورخطاء یې خو زه به د دې ټولو پلرونو او خویندو غچ اخلم کوم چې د صلیبي وحشیانو لخوا څخه ښکار شویدې، خپل احساسات ساړه کړه .

د افاق احساسات او ولولې داسې راپاریدلې وې چې هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه ځان خلاصولو چې قاهرې ته ولاړ نشي، هغه ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل شول چې لومړی خپل علاج او درملنه وکړه، چې کله روغ شوي خامخا به دي واستوو، پدې وخت کې مرستیال سالاران او لوړ قوماندان راغلل چې په هغې کې زاهدان هم وه، سلطان صلاح الدین ایوبي افاق او د هغه خورګانی د باندې واستولې، هغه ټولو ته د کرک نوی حالات په مخ کې کېښوده او وویل: ایا سمدستي په کرک باندې برید کول مناسب دي؟

زاهدان د خپلو معلوماتو په اساس وویل چې په کرک او نورو برخو کې صلیبي پوځ شته دی چې مونږ د پوځ محاصره او کلا بندي ماتولې شي، هغوی دا ترتیب هم نیولی چې سامان یې خوندي هر لوري ته رسیدای شي، که د هغوی د رسد د کمې په خاطر حمله کیږي نو دا یوه غلطي ده، د هغوی سره یوازې همدا سامان ندی چې کوم سوځیدلی، د هغوی د هر پوځ سره پوره او مکمل سامان موجود وي پداسې حال کې چې د هغوی شمیر زمونږ پنځه شپږ چنده زیات دی، د غونډې نورو ګډون کوونکو هم خپل خپل وړاندیزونه وکړل خو زیات د سمدستي برید پلویان وه، ځینو د انتظار وړاندیز هم وکړ، سلطان صلاح الدین ایوبي د خپلو ټولو قوماندانانو او سلا کارانو سلا مشوري او وړاندیزونه واوریدل خو پدې ډېر خوشحاله وه چې په هغوی کې د جګړې شوق او جذبه موجوده وه، هغوی ټول پدې خبره سره یو وه چې که حمله هر وخت کیږي باید داسې وشي چې بیا ماتې ونه خورو ځکه مونږ کمزوري یو، سلطان صلاح الدین ایوبي دا خبرې اوریدې او چوپ ناست وو، هغه په اخر کې د خپل لښکر په هکله وپوښتل چې د هغوی احساسات او شوق څه دی نو ورته وویل شول چې ټول ښه تیار او تکړه دي.

په اخر کې سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: زه سمدستي او زر حمله کول غواړم! خو زه د تلوار کولو عادي نه یم، زما په وړاندې یوازې د کرک د کلا پوځ ندی بلکې د صلیبیانو ټول هغه پوځ دی چې هغه د باندې هر لوري ته خپور شوی پورت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاهدان ښه وویل چې نه یوازې دا چې په کلا کې پوځ شته بلکې د باندې هم شتون لري. د دې ټولو سره سره باید برید سمدستي او زر وشي، فاصله کمه ده، په یوه شپه کې زمونږ پوځ هلته رسیدای شي خو هغوی باید یوه جګړه د کلا څخه د باندې هم وکړي د حرکت څخه مخکې مونږ باید د کرک مسلمانان تیار او چمتو کړو، ماته چې کوم معلومات راغلي د هغې په اساس د کرک مسلمانان سره منظم شوي او هغوی یو تنظیم جوړ کړیدی، د دې هیله شته چې د محاصرې په وخت کې هغوی په کلا کې بې نظمي جوړه کړي، د هغوی نجوني هم د قربانۍ او جګړې میدان ته راوتلي دي، یوازې څلور نجونو چې څومره زیان صلیبیانو ته رسولی هغه څلور پنځه ګروپونو هم نشو کولای، مونږ به کوښښ کوو چې خپل کماندویان ښار ته ننباسو.

برجیس وویل: د خبرو په منځ کې د ننوتو ښښه غواړم که کماندویان لیږل غواړې نو سمدستي باید وشي، ځکه د کرک کوم اوسیدونکي چې د کلا څخه تښتیدلي دي هغه حتمًا بیرته کلا ته ځي، د هغوی تر پردې لاندې مونږ خپل کماندویان ننباسلی شو خو د هغې څخه وروسته بیا امکان نلري. د اور لګیدو څخه وروسته صلیبیان ډیر محتاط او د ښار ټولې دروازې به بندوي، ماته اجازه راکړه چې زه همدا نن د هغوی سره کلا ته لاړ شم، مونږ به هیڅ وسله نه وړو، هلته وسله ډیره پیدا کیږي.

بلاخره پریکړه وشوه چې همدا نن شپه دې کماندویان د برجیس په مشرۍ روان شي، تر کوم ځای پورې چې اسونه تلایې شي هغوی دې ورسوي، نور دې پیاده ولاړ شي، د اسونو بیرته را رسولو لپاره دې څو کسان هم واستول شي، زاهدان ته حکم وشو چې سمدستي د کماندویانو لپاره ولسي جامې او د اړتیا وړ شیان برابر کړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپلو قوماندانانو او سالارانو ته د جنګ او جګړې اړوندې لارښوونې وکړې او په ځانګړې توګه یې ورته وویل چې دا په یاد ولرئ چې دا هغه پوځ ندی چې په کوم باندې مونږ شوبک فتح کړی وُ، دا د مصر څخه راغلي او دښمن پکې تبلیغات کړي، دوی د محاصروی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګړې تجربه نلري، قوماندانان باید هوښیار او بیدار وي، ماته دا شک پیدا شوی چې پدې پوځ کې ځینی سپاهیان ښه فکر نلري، زما سره چې کوم ګروپونه دي هغه ترکان او شامیان دي، همدا رنګه زه به د نور الدین زنګی کومکی پوځ هم له ځان سره ساتم.

که حالات خراب شول نو په ورخطایی سره په شا مه راځئ، زه به ستاسې تر شا پروت وم، همدا رنګه دا هم په فکر کې ولرئ چې د کرک مسلمانان ستاسې سره څه نښی کولای، زه چې د کوم کارغواړم هغسې کار کول هلته مکمل امکان نلري، زه د هغوی څخه دومره زیاته قربانی نه غواړم، هغوی محکوم او مجبور دي، هغوی مظلوم او د ظلم ښکار شویدی، مونږ د هغوی د خلاصون، ازادۍاو نجات لپاره ورځو، د هغوی په ډاډ نه ځو.

***

تر څلور پنځو ورځو پورې په کرک کې د مسلمانانو په کورونو حملې کیدلی او د شک په اساس خو کسان ونیول شول، د بېګار کمپ کسان چې د خلاصون په وعده باندی د اور مړه کولو لپاره راغوښتل شوی وه هغوی بیرته بندیان شول، صلیبیانو د ظلم یو نوی دور پیل کړ ځکه د هغوی ډېر زیات زیان شوی وو، هغوی پدی پوهیدل چې داسې زړور کار او عملیات پرته د مسلمانانو څخه بل څوک نښی کولای، په بندی شوی کسانو کې د عثمان صارم دوه ملګری هم وه کوم چې د نجونو په خلاصون کې د هغه سره ملګری وه، هغوی ته ډېر سخت عذابونه ورکول کیدل او د انسانیت له حد څخه زیات ظلم پرې کیده خو هیڅ سړی هغوی پیدا نکړ، بل چا ته دا پلان او عملیات هیڅ معلوم نه وه نو څه به یې ویل یوازې دا دوه ځوانان وه چې حال ورته معلوم ؤ خو هغوی خپلی ژبی بندی کړی وی، هغوی په ماشی‌نو او پرو کې وتړل شول او بندونه یې سره جلا کیدل خو په ژبه یې هیڅ هم ونه ویل، بلاخره هرمن خپله بندیانو ته ورغی او هغه هم خپل پام هماغه دوه ځوانانو ته واړولو، هغوی ته غدارو مسلمانانو ویلی وه چې د دی دوه کسانو لاس هم په عملیاتو کې شتهاو هغه د دی ځوانانو ګاونډی وه، هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادي خلک وه خو د صليبيانو لپاره تر جاسوسۍ وروسته د اسونو او ګاډيو خاوندان شول او د صليبي چارواکو درباريان وګرځيدل، هغوی صليبي غاصبانو ته ميلمستياوې کولې او د خپلو لوڼو سره يې په کيناستو وياړ کاوه، د درې ميرمنې وې ، هغوی دا دوه ځوانان د اور په شپه چيرې ليدلي وه نو ځکه هغوی ونيول شول .

هرمن چې کله هلته ورغی نو ځوانان د مرګ په حالت کې وه خو هيڅ يې هم نه وه ويلي، هغه دواړه له ځان سره بوتلل، هلته يې درملنه وکړه بيا يې ويده کړل نو سمدستي په خواړه خوب ويده شول.

هرمن د دواړو په منځ کې کيناسته، لږ ځنډ وروسته يو ځوان په خوب کې وويل: زه څه پوهيږم، ما ته څه معلوم دي، که راته معلوم هم واي نو تاسې ته يې نه وايم، تاسې صليب په غاړه ګرځوئ او ما تول قران په غاړه کې اچولی.

هرمن وويل: تاسې اور اچولی وه ، تاسې د صليبيانو ملا ماته کړيده، تاسې زړور ياستی، که مړه شوئ نو شهيدان به درته ويل کيږي .

ځوان په خوب کې وويل : که مړ شوم نو تر څو چې په بدن کې روح وي ايمان هم ورسره وي او چې کله روح ولاړ نو ايمان خو نه ځي .

هرمن د خپل فن په اساس د هغه په ذهن کې ډېر شيان ور اچول غوښتل خو د ځوان ذهن هغه قبول نکړل، پدې وخت کې بل ځوان هم په خوب کې خبرې پيل کړې، هرمن هغه لوری ته متوجې شو، هغه ته يې هم خبرې وراچولې چې هغه هم وانه خيستی، د هرمن سره څو نور تکړه جاسوسي استاذان هم وه هغوی تولو سوړ اويسلې وويست او ويې ويل نوره خواري هيڅ ګټه نلري، د هغوی څخه راز راويستل ممکن ندي، دا دواړه بې ګناه دي، خو زه دا درته وايم چې دا دواړه په خپلې عقيدې کلک او پاخه دي، ما هغوی ته په خوراک کې دومره حشيش ورکړی وه که اس ته يې ورکړی هم په خبرو راغی، خو پدې دواړو يې هيڅ اثر ونکړ، د دې څخه معلوميږي چې د دې خلکو ايماني جذبه ډېره قوي او کلکه ده، او ايمان يې زړه ته ښکته شويدی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې ځوانان رابيدار شول د باندي په يوه کنډواله کې پراته وه، صليبيانو هغوی د بې هوشي په حالت کې د باندي غورځولي وه، هغوی راپورته شول يو بل ته يې وکتل او بيا خپلو کورونو ته روان شول.

صليبيان او يهوديان چې د اور په شپه له خپلو کورونو څخه وتلي وه د داړ څخه وروسته بيرته کلا ته راستانه شول، د صليبيانو پوځ د باندي خيمې وهلي وې، هغوی هم داړ وړکړ چې له بهر څخه حمله ندې شوې بايد بيرته کلاته ولاړ شي.

په همدې خاطر د ښار دروازې خلاصې شوې چې وتلي خلک بيرته خپلو کورونو ته ولاړ شي، خلک ډلې ډلې راتلل، پدې ډلو کې برجيس د پنځلس کماندويانو سره هم کلاته ننوت، د کرک خلکو وليدل چې هغه غريب موچي چې د نرۍ د حالاتو څخه بې خبره وه د درې ورځو غير حاضرۍ څخه وروسته بيا په خپل ځای ناست او د خلکو څپلې او بوټان جوړوي، هغه شپه په شپه د مجاهدو ملګرو په مرسته ټول کماندويان د مسلمانانو په کورونو کې ځای پر ځای کړل، هغوی پدې غور او فکر کولو چې د سلطان صلاح الدين ايوبی حملې په وخت کې هغوی د کلا په داخل کې څه کولای شي، غټه خبره دا ده چې هغوی بايد ديوال په کوم ځای کې سوری کړي تر څو د هغې څخه سپاره او پلي راننوځي يا دا چې کومه دروازه خلاصه کړي.

عثمان صارم په خپلو ملګرو کې زياتوالی راوستی وه، نجونې هم چمتو او تياری شوې وې خو ريني اليګزينډرډ سوری په شان په عثمان صارم پسې وه، هغه به يې په لاره کې رانيولو، د هغه کورته به ورتلله بلاخره يوه ورځ يې د عثمان صارم څخه وپوښتل: النور چيری ده؟

عثمان صارم په بدله خوله ورته وويل ستاسې د قوم د کوم ګنهګار سره - په هغه دې د الله جل جلاله لعنت وي - نه عثمانه د الله تعالی رحمت!

ريني اليګزينډر وويل ته خو زمونږ په خلاف مړ کيدونکو ته شهيد وايې، النورشهيده شويده!

د عثمان صارم سر چکر وخوړ او هيڅ ځواب يې ورنشو کړای.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رینی الیګزینډر وویل: په هغه دوه ځوانانو کې یو ته هم وی چې بندیان شول خو ته تر اوسه پوری ازاد ګرځی ما درته ویلی وه چې ستا او بند تر منځ زما وجود پرده دی، وو ایه نوره څومره قربانی غواړی.
عثمان صارم ځوان وه په هغه کې چې څومره جوش او احساسات وه هغومره عقل، پوهه او تجربه نه وه، هغه د رینی الیګزینډر د خبرو څخه په تنګ شو نو هغې ته یې وویل: رینی الیګزینډر ته څه غواړی؟
رینی الیګزینډر وویل: یو دا چې زما مینه او محبت ومنه - دویم دا چې د پټو کارونو څخه منع شه!
عثمان صارم وویل: که ستا په زړه کې زما مینه او محبت وي نو بیا ولی زماد قوم سره مینه او محبت نه کوی.
رینی الیګزینډر وویل: زما نه د خپل قوم سره مینه شته او نه ستا د قوم سره زه تا د خطرناکو کارونو څخه پدی خاطر منع کوم چې هسی بی ځایه به مړ شی او هیڅ به پلاس درنشی، زه احساساتی خبری نکوم، حقیقت وایم، چې سلطان صلاح الدین ایوبی کرک نشی نیولای، زه د خپل پلار د معلومات په اساس خبری کوم، جګړه به د کلا په دننه کې نه بلکې د کلا څخه د باندی به کیږي، زمونږ قوماندانانو د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه د شوبک د ناکامی څخه هغوی سبق حاصل کړی، اوس به چلونه یاد کړي، که تاسې د کلا دننه څخه کار او د کرک د محاصری وخت نه راځی، عملیات وکړل نو پرته له مرګ او سخت بند څخه بل څه پلاس نه درځي، زه ستا ژوند او ستا روغتیا غواړم.
عثمان صارم سر ټیټ واچولو او روان شو، هغه د رینی الیګزینډر دا اواز واوریده، فکر او سوچ وکړه عثمان!

***

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو قوماندانانو ته د اخری لارښوونی په وخت کې وویل: زه یو ځل بیا تاسې ته وایم چې دا کرک دی شوبک ندی "" صلیبیان ویښ او تیار دي، زماجاسوسانو ماته ویلی دي چې یوه جګړه به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرک څخه د باندی هم کیږي، که د ښار مسلمانانو کوم کار وکړ شاید هغه هم زمونږ په درد ونه خوری، داسې هم کیدای شی چې هغوی ټول ووژل شی، زه هغوی پداسې سخت ازمیښت کې اچول نه غواړم، د هغوی د خلاصون یوائینی لاره دا ده چې تیزه او سخته حمله وشی.

د داسې اړینو لارښوونو څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی خپل پوځ ته حرکت ورکړ تر څو د کرک ښار کلا بند کړی.

د لمر پریوتو څخه وروسته لښکر حرکت وکړ، فاصله زیاته نه وه، تر سهار پوری پوځ د کرک سیمی ته ورسیده، چې وروسته د محاصری په شکل مخ په وړاندی روان شول، د دی پوځ د سالار لپاره دا یوه عجیبه خبره وه چې تر کلا پوری هغوی ته صلیبی لښکر په سترګو نشو، هغوی ته ویل شوی وه چې د کلا څخه د باندی هم پوځ ځای پر ځای شویدی، هغوی پداسې لاره استول شوی وه چې هلته اصلاً هیڅ صلیبی پوځ نه ؤ، خو بیا هم د مقابلی امکان وه خو هیڅ هم ونشول، سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر کلا محاصره کړه، د کلا څخه د غشو باران پیل شو، پوځ د دی باران په مقابل کې خاص عکس العمل ونښودلو، قوماندانان د دیوال د سوری کولو او دروازو د خلاصولو لپاره یوی او بلی خواته ګرځیدل، هغوی خپل غشی ویشتونکی هم چوپ کړی وه، د هغوی سره هغه جاسوسان وه کوم چې د ښار څخه ښه خبر وه، هغوی د کلا دننه ټول مهم ځایونه ورته په ګوته کړل وه، د کلا دننه هیڅوک هم تر دی وخته خبر نه وه چې کلا د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ محاصره کړی ده، محاصره هم لا مکمله نه وه ځکه د کلا شا خالی او هلته دوه دروازی وی، یو دم په کلا کې اور ولګیده دا هغه کیمیاوی ماده وه چې صلاح الدین ایوبی جوړه کړی وه، دا کیمیاوی مواد د منجنیقونو په وسیله کلا ته غورځول کیدل- خلکو ولیدل چې خپل پوځ یې د کلا په دیوالونو ولاړ دی او غشی ولی او د باندی څخه کیمیاوی مواد او د اور غونډاری راځی، په ښار کې ویره او ډار خپور شو، یهودیان او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عيسايان په کورونو کې ننوتل، مسلمانانو سلطان صلاح الدين ايوبي د فتح او کاميابۍ لپاره دعا ګانې کولې.

خينې مسلمانان داسې هم وه چې د دعا په خوا کې په خطرناکو عملياتو کولو يې هم غور کاوه، هغه ځوانان او ځينې نجونې وې، په هغوی کې د سلطان صلاح الدين ايوبي پنځلس کماندويان هم وه، په ښار کې چې کله بې نظمي شوه نو هغو غلي غلي سره يو ځای شول او د ښار د يوې دروازې د خلاصولو په فکر کې شول.

دروازه ډېره کلکه او د اوسپنې څادر پرې لګيدلی وه، د هغې ماتول څه اسان کار نه ؤ، د باندې څخه په دروازه ډېره کيمياوی ماده وويشتل شوه او ا ور واچول شو، دروازې اور واخيست خو د اوسپنې څادر هغه سوځولو ته پرينښوده، د کلا د ديوال څخه صليبيانو هغه غشي ويشتل چې تر لرې ځای پورې تلل، دا غشي منجنيقونو ته ورسيدل او ځينې کسان يې زخميان کړل، د دې خطر د ختمولو لپاره هغوی منجنيقونه شاته کړل او دا تجربه ناکامه شوه.

اخر مسلمانو غشو ويشتونکو ته حکم وشو چې د ديوال په سر صليبيانو باندې غشي وولي، ټوله ورځ د دواړو لورو څخه غشي ويشتل کيدل، په هوا کې يوازې غشي ښکاريدل، صليبيان په دفاعي حالت کې وه او په لوړه باندې ولاړ وه نو ځکه د مسلمانانو زيات زيان کيده، مسلمان ديوال سوری کوونکي هرې خواته ګرځيدل چې مناسب ځای پيدا کړي او ديوال سوری کړي خو له پاسه دومره غشي راتلل چې هلته رسيدل هيڅ ممکن نه وه، د ماښام څخه مخکې اته مجاهد سوری کوونکي وړاندې ورغلل خو ديوال ته تر رسيدو د مخه ټول شهيدان شول او د هر يو په بدن کې څو څو غشي ننوتي وه.

د شپې اوله برخه وه، ريني اليګزينډر په خپل کور کې وه، د هغې پلار ډېر ستومانه او ستړی راغی، هغه زر ويده شو چې بيا زر راويښ شي ځکه چې هغه بيا د شپې کار ته تللو، هغه وويل چې مونږ ته خبر را رسيدلی چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمان پلوونکی باید د هر مسلمان کور ته لړی نو ځکه مونږ غټ پلان کوم

د ښار مسلمانان ټولو درې نیسو.

ځارنی لاندی ونیسو. لږ ځند وروسته دروازه وټکول شوه، رینی الیگزینډر خپله دروازی ته ورغله گوری چې یو معتبر مسلمان ولاړ دی، هغه ته د صلیبیانو لخوا ځخه ډېر شیان ورکول کیدل ځکه هغه د مسلمانانو سره غداری کوله، رینی الیگزینډر ورته وویل چې پلار می ویده دی، تاسې خبره راته وکړه چې کله راویښ شی زه به یې ورته ووایم.

مسلمان غدار وویل: خبره ډېره مهمه ده زه خپله ورسره لیدل غواړم.

الیگزینډر وویل: دا ممکن نه ده هر څه چې وی ماته ووایی.

د رینی الیگزینډر د پوښتنی په ځواب کې هغه غدار وویل: نن شپه د کلا مسلمان اوسیدونکی ځوانان او نجونی د کلا کومه دروازه یا دیوال ختموی - ما هغوی ته ځان ورنژدی کړی او دا راز مې ورڅخه لاس ته راوړی.

دا خبره هم څرګنده شوی چې پدوی کې ځینی د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویان هم دی بلکه دا چې د لاری هغه غریب موچی هم سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوس او نوم یې برجیس دی، زه په همدی خاطر ستا پلار ته راغلی یم چې په لاره کې دی مسلمانانو ته کمین ونیسی.

رینی الیگزینډر د څو مسلمانو ځوانانو نوم واخیست چې په هغې کې عثمان صارم هم وه بیا یې وپوښتل ایا دا ځوانان هم پدی پروګرام کې شته؟.

غدار مسلمان وویل: د صارم زوی عثمان خو د دی ډلی مشر دی او د دی ټولو مشر امام رازی دی.

رینی الیگزینډر ورته وویل: تاسی خو په مونږ لوی احسان وکړو چې ددښمن د ارادو څخه مو خبر کړو که تکلیف درته نه وی لږ وروسته راشی تر څو می پلار لږ خوب وکړي.

خو هغه غدار مسلمان نه تللو بلکې هغه د صلیبیانو د خوشحالی او زیات دولت او مال لاس ته راوړلو لپاره دا وخت غنیمت بللو. مسلمانو مجاهدینو ته دا څرګنده نه وه چې دا غدار دی او د صلیبیانو لپاره کار

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي، په همدې ورځ ځوانانو مجاهدینو د دیوال د غورځولو نیت او پلان جوړ کړی وه، پدې غونډه کې امام رازي، نور مشران او دا غدار مسلمان هم وه، هغه ځان ډېر مخلص معرفي کولو، مسلمانانو پده هیڅ شک هم ونکړ چې دا د صلیبیانو پالل شوی مار دی، مسلمانانو هغه د ښار سوداګر او عزتمند انسان بللو.

ریني الیګزینډر غدار ته وویل بیرون هوا ښه ده راځه چې څو قدمونه ووهو تر هغه به مو پلار هم د خوب څخه راویښ شي بیا دواړه د باندې په ګرځیدلو پیل وکړ، هغه غدار د دومره غټ صلیبي افسر د لور سره په ناز او نخرو روان شو، په تللو تللو کې هغوی د ښار یو کوهي ته ورسیدل، د کوهي په غاړه ودریدل ، ریني الیګزینډر د هغه په سینه لاس کیښوده او په پوره ځواک سره یې ورټیل وهلو، غدار مسلمان پرمخ په کوهي کې ولویده او لاندې وغورځیده، د هغه چیغې واوریدل شوې خو په کوهي کې ختمې شوې .
ریني الیګزینډر په ډیره خوشحالۍ کورته راغله چې د عثمان صارم څخه یې یقیني مرګ منع کړ کوم چې دې غدار ورته برابرولو.

***

ریني الیګزینډر په منډه د عثمان صارم کورته ورسیده، د هغه د مور سره کیناسته او د النور خبرې یې پیل کړې، هغې د عثمان په هکله وپوښتل نو مور یې ورته وویل چې هغه د ماښام څخه وروسته له کوره وتلی دی، ریني الیګزینډر فکر وکړ چې هغه به د دیوال د ختمولو لپاره تللی وي هغې غوښتل چې عثمان ژوندی پاتې شي او دا ویره ورسره وه چې کوم بل غدار پکې نه وي او چا پوځ ته خبر نه وي ورکړی، هغه د باندې ووتله او په هماغه لورې ولاړه کوم ځای کې چې عثمان صارم او نور مسلمانان د دیوال ختمولو لپاره راټولیدل، هغه غدار مسلمان ریني الیګزینډر ته ویلي وه چې هغوی به صلیبي سپاهیان پداسې شکل وژني چې هیڅوک هم خبر نشي، ځوانان او نجونې به دیوال کنده کوي چې له خاورو څخه جوړ شوی وه خو د هغه دد یوال پلن والی ډېر زیات وه چې په یو وخت کې پرې دوه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپاره څنګ په څنګ تيريداى شول ، د خاورو په سبب د هغه کينسل اسان کار نه وه خو وخت يې زيات غوښتلو، هغوى د اړتيا په وخت کې د جګړې لپاره هم تيارى نيولى وه، د هغوى سره خنجرونه او برچې وى، دا ډېر خطرناک او د زړورتيا څخه ډک عمليات وه چې د ناکامى امکانات پکې زيات وه، هغوى داسې ځاى غوره کړى وه چې د نيولو خطر پکې کمه وه.

دا ډله د ټاکلى شوى ځاى په لورى وخوځيده، رينى اليګزينډر په هماغه لورى په منډه وه، هغې عثمان صارم منع کولو، هغې ته معلومات شوى وه چې دا خلک نيول کيږي، او عثمان صارم به ووژل شى، مجاهدين په بله لاره روان وه نو رينى اليګزينډر هغه ځاى ته مخکې ورسيده چې لا هيڅوک نه وه را رسيدلى، هغې په تياره کې يوى او بلى خواته وکتل چې ناڅاپى چا د شا له لورى ونيوله او لرى يې کش کړه، هغه پوځى وه نو ورڅخه وى پوښتل چې ته څوک يې، هغې د خپل پلار نوم ورته واخيست نو هغوى خوشى کړه خو دا يې ورته وويل چې لدى ځاى څخه ولاړه شى خو رينى اليګزينډر د هغه ځاى څخه تللو ته تياره نه وه، هلته د پوځ پوره يو ټولى ځاى پر ځاى شوى وه، د هغوى قوماندان رينى اليګزينډر ته وويل چې دى ځاى ته د مسلمانانو يو ګروپ راځى او ديوال سورى کوى مونږ هغوى ژوندى نيول غواړو، دا خبر يو بل غدار مسلمان پوځ ته ورکړى وه .

رينى اليګزينډر هغوى ته هيڅ ويلاى نشول هغى يوازى او د عثمان ژوندى پاتى کيدل يې غوښتل، د مسلمان ځوان مينى او محبت د هغې په عقل پرده اچولى وه، په همدى وخت کې پوځى وويل: خبره غلطه نده هغه دى هغوى را روان دي .

رينى اليګزينډر ورخطا شوه او چيغى يې کړى عثمانه بيرته وګرځه! د پوځى ډلى قوماندان د هغې په خوله لاس کيښوده، او ويى ويل دا بدبخته ځکه لرى شور او غوغا پيل شوه، د مجاهدينو ډله په کمين کې راګيره

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول، د صلیبي سپاهیانو شمیر زیات وه، مخکې لدې چې مجاهدین ځانونه چمتو کړي په کمین کې ولویدل .

سمدستي مشعلونه روښانه شول چې ټول غازیان پکې ښکاره معلومیدل ، د هغوی سره د کیندلو سامان، برچې او خنجرونه وه، د تیښتې هیڅ امکان نه وه، په هغوی کې یو ولس نجونې هم وې، صلیبي قوماندان په لوړ اواز وویل :نجونې ژوندۍ ونیسی .

مسلمان کماندویانو وویل : د مجاهدینو! هر یو یوه نجلۍ د ځان سره کړی .

د دې څخه وروسته چې کومه جګړه وشوه هغه ډېر خونړۍ وه، کماندویان روزل شوی غازیان وه هغوی ښه په نره وجنګیدل خو نجونو او ځوانانو چې کومه جګړه وکړه هغې صلیبیان حیران کړل، نجونې د ویرې او ډار څخه ناخبره وي او پخپلو خنجرونو یې ډېر صلیبیان دوزخ ته واستول، څرنګه چې جګړه په کلا کې وه نو د پوځ نوری ډلی هم راغلی او د کسانو شمیر نور هم زیات شو، پدی جګړه کې یو ښځینه اواز بیا بیا اوریدل کیده چې عثمان ځانه وباسه !

دا د ریني الیګزینډر اواز وه، تر دې وخته پورې عثمان صارم جنګیده چې د هغه مخې ته یو صلیبي راغی، د عثمان سره خنجر وُ او د صلیبي سره توره، ناڅاپي د صلیبي په ګیډه کې خنجر ننوت دا د ریني الیګزینډر خنجر وُ، یو بل صلیبي پرې غږ وکړ هغې سمدستي د مړه شوی صلیبي څخه توره واخیستله او مقابلې ته وز وړاندی شوه. عثمان صارم د هغې مرستې ته ور وګرځیده خو د یو صلیبي په توره شهید شو، لږ څند وروسته یوازې دوه مجاهدی نجونې ژوندی پاتې شوی او نور ټول په شهادت ورسیدل. هغوی دواړه یو ځای د ډېرو صلیبیانو په منځ کې راګیر شوی، هغوی ته وویل شول چې خپل خنجرونه کېږدي، وار په وار تنګیدله، هغوی دواړو یو بل ته وکتلی او بیا یې خپل خنجرونه پخپلو زړونو کې ننباسل، ریني الیګزینډر زخمي شوه او بیا یې ونیوله .
وغورځوی، هغوی دواړو یو بل ته وکتلی او بیا یې خپل خنجرونه پخپلو زړونو کې ننباسل، ریني الیګزینډر زخمي شوه او بیا یې ونیوله .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلا د دیوال ختمولو او سوری کولو هیله او امید همدلته ختم شو او د دی سره د مسلمانانو عملیات هم پاته ورسیدل د مسلمانو مجاهدینو لاربښوونکی شهیدان شول ، د سلطان صلاح الدین ایوبی هیلی او امیدونه یوازی پدی غازیانو پوری تړلی نه وه، هغه کلا ګانی نیول او فتح کول زده کړی وه، اوس لا د محاصری او کلا بندی دویمه ورځ وه خو دا ځلی صلیبیانو هم قسم خوړلی وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته کرک په هیڅ صورت هم تسلیم نکړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما فلسطینه زه راځم

صلاح الدین د صلیبیانو په قوي او ځواکمن مرکز الکرک باندي پداسي نوګه ناڅاپي حمله کړې وه چې هغوی د کلا تر محاصرې وروسته خبر شول خو کلا بندي او محاصره مکمله نه وه ځکه چې دا د دري لورو څخه محاصره وه، جاسوسانو سلطان صلاح الدین ایوبی ته خبر ورکړی ؤ چې په کلا کې پراته او میشت سربښندونکی به د مجاهدینو سره یو ځای چې کلا ته ورغلي دروازي خلاصي او یا به دیوالونه وغورځوي .

د محاصرې په څلورمه یا پنځمه ورځ د کلا څخه خبر راغی چې په کلا کې د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویان او د کلا اوسیدونکی مجاهدین د عملیاتو په ترڅ کې ټول په شهادت ورسیدل او د کلا په عملیاتو کې نجونو هم ګډون کړی ؤ چې یوه پکی عیسایي نجلۍ هم وه .

سلطان صلاح الدین ایوبی ته دا هم وویل: شول چې د کلا مجاهدین د یو ایمان پلورونکی پوسیله چې ځان یې د مجاهدینو په صف کې ننباسلی ؤ صلیبیانو ته خبر ورکړ، هغوی ورته په لاره کې کمین ونیوه او ټول یې شهیدان کړل، دا هم ورته وویل : شول چې د کلا دننه څخه نور د هیڅ ډول عملیاتو او مرستی هیله نشته .

هیلی ختمیدی ځکه چې کله په شهیدانو کې ځوانان او نجونی ومومندل شوی نو هغوی هر لوری ته د مسلمانانو نیول، بندیانول او زورول پیل کړل. ان تر دې چې نجونی هم ونه ببښل شوی، ځوانان د بیګار کمپ ته یوړل شول، بوډاګان پخپلو کورونو کې بند شول، نجونی د پوځیانو بارکونو ته یوړل شوی. ځینو نجونو ځانونه ووژل ځکه هغوی لدی ویریدلی چې عزت او آبرو ته به یې زیان رسیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبی په همدی غم او فکر کې ؤ چې د کلا دننه عملیات به د مسلمانانو لپاره ډیره درانه او زیانمن تمام شي، کله چې هغه د کلا د سربښندونکو د قربانی او ځان تیریدنی څخه خبر شو نو خپلو مرستیالانو ته یې وویل: دا ټول زیان او تاوان د یو ایمان پلورونکی پوسیله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیښ شو، یو خائن او غدار د دومره پوځ او لښکر کار په تپه ودراوه، یو لوري ته هغه خلک دي چې د الله جل جلاله او ازادۍ لپاره یې ځانونه قربان کړل بل لوري ته هغه غلامان او ایمان پلورونکي دي چې خپل ایمان یې د صلیبیانو او کفارو په قدمونو کې کېښوده ، دا خائنان او غداران غواړي د اسلامي تاریخ لوري بدل کړي .

سلطان صلاح الدین ایوبی له غصې څخه ودرېده او خپل ورون یې په څپېړه ووهلو او ویې ویل: زه به انشاء الله که ژوندی وم دېر زر به کرک نیسم او غدارانو ته به سزا ورکوم .

د اطلاعاتي اداري مرستیال زاهدان په همدې وخت کې خیمې ته راننوت، سلطان صلاح الدین ایوبي ورته په غمجنه لهجه وویل : نن شپه باید کلا بندي مکمله شي، زه اوس تاسې ته وایم چې کوم ګروپونه باید د کرک شاته ولاړ شي .

زاهدان وویل : د بې وخته خبرې بښنه غواړم ښاغلی آمیر! اوس شاید تاسې خپله محاصره مکمله نکړای شی، ځکه چې مونږ وخت بې ځایه تیر کړ .

سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل : ایا تا کوم نوی خبر راوړی؟

زاهدان په زغرده دا خبره وکړه: تا چې په کومه بې خبرۍ کې دښمن لاندې کړی وُ د هغې څخه دی پوره ګټه پورته نکړه !

سلطان صلاح الدین ایوبي خپلو مشرانو او کشرانو ټولو قوماندانانو او چارواکو ته ویلي وه چې هغه پادشاه ندی، هغه ته باید ښکته او ټیټ نشی، خپلې رایې باید په پوره ازاده توګه وړاندې کړي او ګوت نیونې هم باید بې ویرې وکړي .

زاهدان په همدې خبرو عمل کولو ، بله دا چې هغه پدې سیمه کې د اطلاعاتو او جاسوسي اداري مشر او مسئول وُ، د هغه مثال د شغې سترګې وُ چې د خپلو مجاهدینو او سربښندونکو پوسیله یې د څو کیلو مترو څخه د دښمن ګنګوسی هم اوریده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدين ايوبي د هغه په اهميت او قدر پوهيده، هغه ته دا هم څرګنده وه چې پرته له بريالۍ جاسوسۍ څخه جنګ ګټل امکان نلري خصوصاً پداسې حالاتو کې چې صليبيانو په اسلامي امت کې د جاسوسانو او ورانکارو جال خپور کړی وُ، سلطان صلاح الدين ايوبي ډېرو تکړه او هوښيارو جاسوسانو ته اړتيا درلوده چې هغه پدی ډګرکې پوره بريالی او کامياب هم وُ.د هغه د جاسوسۍ اداري دري چارواکي علي بن سفيان او د هغه دوه مرستيالان حسن بن عبدالله او زاهدان سرښندونکي او تکړه جاسوسان وه، هغوی پدی ډګر کې د صليبيانو ډېر پلانونه خنثی او شنډ کړی وه .

زاهدان وويل: تاسې ته څرګنده وه چې صليبيانو د کرک د کلا ساتنه کلکه او سخته کړی وه " او هم يې څه برخه پوځ د کلا څخه د بهر هم ځای پر ځای کړی، تاسې ته دا ويل شوی وه چې د باندې پوځ به محاصره ماتوی، د جاسوسانو له راپوررونو څخه دا څرګنديده چې دا ځل جګړه به د کلا څخه د باندې وی خو بيا هم تاسې محاصره مکمله نکړه، د همدی حالت څخه دښمن ګټه پورته کړه .

سلطان صلاح الدين ايوبي په چټکتيا سره وپوښتل نو هغوی اوس حمله او بريد کړی ؟

زاهدان وويل : تر نن ماښام پوری به صليبي لښکر هغه ځای ته راشي چيري چې زمونږ پوځيان نشته! زما همسنګر ملګرو چې کوم احوال راوړي هغه دا دي چې صليبي پوځ به اوښ سپاره او آس سپاره وي، پياده او پلي ګروپونه به کم وي، هغوی به د محاصري ځای ته راځي بيا به په ښي او چپ لوری بريدونه او حملې کوي، زمونږ محاصره به ماتيږي، د صليبيانو شمير هم زيات ښودل کيږي .

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: زه تا او ستا همسنګر ملګرو ته افرين او شاباسی وايم چې دا احوال يې راوړي دي ؟ زه پوهيږم چې دا کار څومره سخت او خطرناک دی، خو زه تاسې ته دا ډاډ درکوم چې صليبي پوځ کومې خاليګاه ته راځی هغه به په همدی خاليګاه کې ختموم، زه د الله جل جلاله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مرسته باور لرم، که په تاسي کې کوم غدار او خائن نه وي نو مونږ ته به کامیابي او بري په نصیب شي .

یو مرستیال سالار وویل : اوس هم وخت شته؟ که تاسې حکم کوی نو مونږ به خو ګروپونه هغه ځای ته ولیږو چې خالي او تش دي!

د سلطان صلاح الدین ایوبی په څیره باندې هیڅ ویره او اثر نه ښکاریده، هغه له زاهدان څخه وپوښتل: که ستا اطلاع سمه وي نو ایا ته دا ویلی شي چې صلیبیان به څه وخت د حملې ځای ته را ورسیږي؟

زاهدان ځواب ورکړ: تر نن ماښام پورې !

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: : الله جل جلاله دې وکړي چې هغوی په لاره کې ځنډ ونکړي خو هغوی به د وږو او ستړو آسونو سره برید ونکړي، کله چې هغوی د محاصرې ځای ته راشي نو لومړی به خپلو سپرلیو ته دمه او خوراک ورکوي بیا به ګورې چې کوم ځای خالي دی، صلیبیان دومره بې عقل ندي چې همداسې برید او حمله وکړي .

صلاح الدین خپل درې څلور چارواکې راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: صلیبیان زمونږ په لومه او جال کې انشاء الله راتلوونکي دي ، د کلا شاته چې مونږ څومره خالي ځای پریښې هغه نور هم پراخه کړي، ښي او چپ اړخونه دې قوی کړي او دښمن دې منځ ته راننباسي، هیڅ غشی ویشتونکی دې پرته له اجازې څخه غشي نو خوشې کوي .

د دې خبرو او احکامو څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبي څو ګروپونه سپاره او پلي غشي ویشتوونکي د ماښام څخه وروسته هغه ځای ته ولیږل چې د صلیبیانو د برید ځای ته نژدې وه، هغه سیمه هواره هم نه وه او شګلنه هم ، هلته غونډۍ، لوړې او ژورې وې.

سلطان صلاح الدین ایوبی د کماندو ګروپونو مشر او قوماندان هم راغوښتی ؤ، هغه ته یې وویل: چې په فلانی لاره باندې د صلیبیانو سامان را روان دی هغه د شپې لخوا تباه کول او ختمول دي ، همداسې څه نو،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکمونه يې ورکړل او بيا له خپلې خيمې څخه راووت، پخپل آس باندې سپور شو، د خپل ساتوونکي ډلې څخه يې څه کسان له ځان سره ملګري کړل او د محاذ په لورې وخوځيده .

سلطان صلاح الدين ايوبي ځان غولوونکي سړی نه و، هغه له لرې څخه د محاصرې معلومات وکړ او بيا يې خپلو کسانو ته وويل: د صليبيانو څخه دا کلا نيول څه اسانه کار ندی، محاصره به تر ډېر وخته پورې روانه وي .

هغه وليدل چې د کلا د ديوالونو څخه غشي د باران پشان ورول کيږي او دروازې ته رسيدل امکان نلري، د سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ د غشو څخه لرې و، ځوابي غشو ويشتلو ګټه نه درلوده ، سلطان صلاح الدين ايوبي د کلا يو اړخ ته ولاړ، هغه يو راپارونکي حالت وليده، يو ګروپ سرښندونکو په ډېره تيزې سره غشي په کلا ويشتل، شپږ منجنيقونو د آور غونډاري کلا ته غورځول، په کوم لورې چې غشي او د آور غونډاري تلل هلته هيڅ صليبي درک نلرلو ځکه هغوی ټول غلي او پټ شوي وه.

سلطان صلاح الدين ايوبي له لرې څخه دا حالت ليدلو او ورته ولاړ وه، ځلوېښت سر ښندونکو پخپلو لاسونو کې برچې او کُلنګان نيولي د کلا په لورې يې منډه کړه او د ديوال بيخ ته يې ځان ورسولو- د کلا ديوال د کانو او خاورو څخه جوړ شوی و، هغوی ديوال سورې کول او ورانول پيل کړل .

د همدې کار لپاره په کلا باندې غشي او د آور غونډاري ويشتل کيدل چې صليبيان پدې سرښندونکو باندې غشي ونه ولي .

د سلطان صلاح الدين ايوبي د خولې څخه ناڅاپي ووتل: آفرين! خو د هغه سترګې ودريدې چې کله د کلا څخه آواز راغی او څو سرونه د ديوال څخه رابښکاره شول، څو لوی لوی بيلران هم ښکاره شول چې په هغوی کې بل شوي لرګي او سکروټې پرتې وې، هغه بيلرونه چپه شول او د هغې څخه سکروټې په مجاهدينو باندې راتوی شوې. نورو مجاهدينو په صليبيانو باندې غشي ويشتل تيز کړل چې زيات پکې زخمي شول. د ديوال له بلې برخې څخه غشي راغلل او څه مجاهدين يې زخميان او شهيدان کړل، بيا د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړو لورو څخه دومره غشي خوشي شول چې په هوا کې د غشو جال جوړ شو، سربښندونکو خپل کار کاوه او دیوال یې سوري کولو خو دا کار دومره اسانه نه ؤ ځکه دیوال ډېر پلن او ډبل ؤ، د دیوال لاندني برخه نسبت پاسني برخې ته پلنه وه، د دیوال په سوري کوونکو باندې غشي نه لګیدل خو د اور سکروټې پرې راپریوتې، د بیلرانو راوړونکی د مجاهدینو څخه روغ نشول تللایي خو هغوی به اور او سکروټې خامخا لاندې راغورځولې. لاندني خلکو د اور په لمبو کې هم کار کاوه او د دیوال سوري کول روان وه، غشي یو پر بل ویشتل کیدل، بلاخره دیوال سوري کوونکې وسوځیدل یوازې څو کسان پداسې حالت کې شاته راغلل چې جامو یې اور اخیستي ؤ خو له پاسه پرې غشي راغلل او په نیمه لاره کې شهیدان شول، هیڅ یو هم ژوندي پاتې نشو. د دې پسې لس سربښندونکي بیا د دیوال په لوري په منډه شول او هلته یې ځان ورسولو. هغوی په ډېره چالاکۍ سره د دیوال څخه ډبرې ویستلې، له پاسه پدوی هم د اور څخه ډک بیلرونه خالي شول خو صلبیانو ځانونه داسې راکاږه کړي وه چې د مجاهدینو په غشو ولګیدل، پر ځای د لولپه شول ، د دیوال سوري کوونکو څخه هم څوک ژوندي پاتې نشو.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل آس ته پونده ورکړه او د دې ګروپ قوماندان ته ورغی او ورته وویل: پر تا او ستا په سربښندونکو دې د الله جل جلاله رحمت وي، د اسلام تاریخ به د دې مجاهدینو یاد تل تازه ساتي چې خپل ځانونه یې وسوځول، سمدستي دا طریقه خوشي کړه او شاته راشه، دومره په چټکتیا سره غشي او انسانان مه ختموه، صلیبیان د دې کلا د ساتلو لپاره دومره قرباني ورکوي چې ما د هغې تصور هم نه کولو.

قوماندان وویل: : مونږ به هم داسې قرباني ورکړو چې د صلیبیانو په تصور کې نه راځي دیوال به له همدې ځای څخه انشاء الله نړول کیږي، او تاسې به له همدې لارې څخه کلا ته ننوځي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: الله جل جلاله دی ستاسې ارمان پوره کړي! خپل مجاهدين خوندي وساته، صليبيان د باندې څخه حمله کوونکي دي، تاسې به د کلا څخه د باندې جګړه کوی، محاصره کلکه او سخته کړی، صليبيان به مونږ له لوری څخه ختمو و .

دا مجاهدين شاته راوستل شو خو قوماندان سلطان صلاح الدين ايوبي ته وويل: که د سلطان اجازه وي نو زه به شهيدان راپورته کړم او د هغې لپاره به بيا همدا طريقه غوره کوم .

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: ښه ده ! خو هيڅ شهيد بايد پاتې نشي !

سلطان صلاح الدين ايوبي د هغه ځای څخه ولاړ، مجاهدينو چې شهيدان په څه توګه راپورته کړل هغه خپله يو ولوله راپارونکې او احساساتي حالت وُ، څکه نور کسان هم پرې شهيدان شول، سلطان صلاح الدين ايوبي لرې تللی وُ، هغه به له ځان سره بيرغ نه ګرځولو چې دښمن ته يې ځای څرګند نشي- هغه په يوه غونډۍ باندې وخوت او څملاسته چې دښمن هغه ونه ګوري، هغه ته د کلا ديوال او هغه سيمه ښکاريده چيرې چې د هغه پوځ ځای خالي پريښې وُ، هغه تيوله سيمه ولټوله او معلومات يې تر لاسه کړ .

په همدی معلوماتو کې لمر سترګه پريوتله او ماښام شو. هغه ته احوال راغی چې د هغه د حکم په اساس سپاره او پلې غشي ويشتونکې دی لوری ته را روان دی ، هغه استازي ته وويل: چې قوماندانان دلته راولی،کله چې قوماندانان راغلل نو د کماندوی سربښندونکو مشر هم ورسره وه ، هغه ته سلطان صلاح الدين ايوبي لاره وښودله او په هماغه لوری يې واستولو، بيا يې نورو قوماندانانو ته لارښوونی پيل کړی .

* * *

شپه نيمايی تيره شوی وه چې د آسونو ترپا واوريدل شوه لکه سيلاب چې بند شلولی وی، سپوږمی پوره مکمله او روښانه وه ، د صليبيانو آسونه او سپاره غونډيو او کمرونو ته نژدی راغلل، د هغوی تر شا اوښ سپاره را روان وه، د هغوی د شمير په هکله تاريخ ليکوونکی سره مختلف دي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویدیځ تاریخ لیکوونکو د دې پوځ شمیر دري زره لیکلی خو مسلمان تاریخ لیکوونکو د لسو زرو پورې لیکلی خو د هغه وخت د ژوند حالات لیکوونکو د لسو څخه تر پنځلسو زرو پورې لیکلی دی. د دې لښکر قوماندان او مشر مشهور صلیبي جګړه مار ریماند و، دوه تاریخ لیکوونکو د هغه نوم رینالټ لیکلی دی خو هغه ریماند دی، هغه د همدې برید او حملې لپاره له ډېرې مودې څخه د کلا څخه د باندې په دښته کې اړولی وه، هغه په همدې شپه یا سهار وختې د صلاح الدین ایوبي په هغه لښکر باندې برید او حمله کوونکی و چې د کرک کلا یې محاصره کړې وه.

صلیبي سپاره له آسونو او اوښانو څخه ښکته شول، آسونو ته د دانو توبرې او کڅوړې په غاړو کې واچول شوې، سپرو ته حکم وشو چې د خپلو لپاره د اوبو مشکونه او واښه شاته را روان وه، صلیبیانو پلان درلوده چې سپرلیو ته د حملې څخه وروسته په کلا کې اوبه ورکړي.د صلاح الدین ایوبي ځارونکو صلیبیان ښه ځرګند لیدل او تر سترګو لاندې یې وه، هغوی پدې وپریدل چې دومره څواک به کلا بندې او محاصره ماته کړي.

سهار لا تیاره و چې صلیبیانو ته د ځان تیارولو او سمبالولو حکم وشو څکه دا د حملې او برید لپاره ځان برابرول وه. هغوی د یو لوی صف او لیکې په شکل کې مخ په وړاندې روان شول. چې کله لومړی لیکې او صف حرکت وکړ د شا لخوا څخه پرې د غشو باران پیل شو، په کومو سپرو چې غشي ولګیدل هغوی په آسونه رانسکور شول او ځینې لاندې راپرېوتل، په کومو آسونو چې غشي ولګیدل هغوی بې واکه شول او هر لورې ته وتښتیدل، اوښان چې کله روان شول په هغوی کې ګډوډي او بې نظمي پیل شوه، صلیبي قوماندان هیڅ نه پوهیده چې دا څه وشول او دا ګډ وډي ولې جوړه شوه؟

هغه د غوصې په حالت کې چیغې او نارې پیل کړې. زخمي آسونو او اوښانو داسې واویلا او ګډ وډې پیل کړه چې په ټول لښکر یې ویره او دار

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوستو. کله چې د سهار روښنايي شوه نو صليبيان پوه شول چې د سلطان صلاح الدين ايوبي په لومه او جال کې نښتي دي، هغه پدې هم نه پوهيده چې د مسلمانانو شمير څومره دی خو هغه فکر کاوه چې شمير به يې ډېر زيات وي نو ځکه د داسې حالت لپاره چمتو نه وُ.

ريمانډ د بريد او حملې بندولو حکم ورکړ خو مخکې ګروپ هغې خاليګاه ته ننوتی وه چې د کلا او دوی تر منځ وه او دوی غوښتل هلته ځان ورسوي .

د محاصرې ايوبي لښکر ته لا مخکې خبر ورکړل شوی وُ نو هغوی د دوی د هر کلي لپاره تيار او چمتو وه، کله چې مجاهدينو دوړې او ګرد وليدلو نو ځانونه يې تيار کړل، کله چې د ګرد څخه آسونه او سپاره راووتل نو مجاهدينو د حملې په شکل او صورت ځانونه برابر کړل او يوه دايره او حلقه يې جوړه کړه .

کله چې صليبي سپاره د دايرې او حلقې په منځ کې راغلل نو له هرې خوا څخه پرې غازيان راتوی شول نو ايله صليبيان پوه شول چې هغوی له خپل عمومي لښکر څخه راشليدلي او لوی لښکر له خپل ځای څخه حرکت هم ندی راکړی .

سلطان صلاح الدين ايوبي د دې حملې او بريد واګې پخپل لاس کې اخيستي وه، صليبيان شاته راتاو شول چې بريد او حمله وکړي خو هيڅوک هم د حملې لپاره موجود نه وه او هر لوري ته دښته خالي وه خو د اړخونو څخه پرې د غشو باران کيده. صليبي قوماندانانو خپل لوی لښکر په کوچنيو برخو وويشلو. د سلطان صلاح الدين ايوبي سر ګروپانو د هغه د پلان او حکم سره سم صليبيانو ته د مخامخ جګړې وخت نه ورکولو پداسې حال کې چې د هغوی سپرلۍ ښې سترې ستومانه او وږې وې. هغوی جنګ ودرولو ځکه هغوی اوبو او ډوډۍ ته سترګې په لاره وه او هغه بايد تر سهار پورې را رسيدلي وای .

تر غرمې پورې سامان، واښه او اوبه راونه رسيدې، څو سپاره هغې لورې ته وځغلول شول خو په لاره کې د مسلمانانو د غشو ښکار شول، که هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندي ولاړ واي نو هم سامان ته نشول رسيدلای ځکه سامان او واښه د سلطان صلاح الدين ايوبي کماندويانو لخوا څخه تر حملې لاندې راغلی وه، هغوی په سامان باندې د شپې حمله وکړه او ټول سامان يې تباه او برباد کړ. صلاح الدين ايوبي د خپل خوندي او محفوظ لښکر څخه څه ګروپونه راوبلل او د ريمانډ لښکر يې تر محاصرې لاندې راوست.

که د مسلمانانو شمير د صليبيانو په اندازه وای نو هغوی پرې حمله کوله او هغوی يې تباه کول.

هغه خپل غازيان له لاسه نه ورکول، هغه صليبيان په جګړه جګړه کې د غونډيو او کمرونو منځ ته راوستل او محاصره يې کړل، هغه پدې پوهيده چې څومره وخت تيريږي صليبيان به ناکاره کيږي، هغه سره د دې چې صليبيان يې په برې سره کلا بند کړي وه خو هغه ته هم زيان رسيده.

هغه چې د صليبيانو لوی لښکر محاصره کړی ؤ نو خپل څو ګروپونه يې هم هلته بوخت وه ځکه نو هغه دا ګروپونه په بل ځای کې نشول پکار اچولی. پدې کندو کې اوبه وي چې د څه وخت لپاره ځارويو او انسانانو ته بس کيدی، د پوځيانو لپاره د آسونو غوښې کفايت کولو، د دې څخه وروسته سلطان صلاح الدين ايوبي د ښار مکمله محاصره او کلا بندې پيل کړه، صليبيان په کلاره نه کيناستل، هره ورځ به کوچنی کوچنی جګړې کيدی او ورځې همداسې تيريدې، سلطان صلاح الدين ايوبي د کلا ګرد چاپيره ګرځيده ترڅو داسې ځای پيدا کړي چې د کلا ديوال ونړوي.

***

د محاصرې شپاړسمه يا اولسمه ورځ وه، صلاح الدين ايوبي ماښام په خيمه کې د خپلو مرستيالانو سره ناست ؤ او پدې خبره يې غور کولو چې د کلا ديوالونه په څه توګه نړولی شو، په همدې وخت کې پيره کوونکی راغی او ويې ويل چې د سوډان څخه استازی راغلی!

سلطان صلاح الدين ايوبي سمدستي وويل: دننه يې راوليږه! بيا يې وويل: الله جل علی شانه دې خير کړي چې ښه خبر يې راوړی وي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

استازي خیمې ته راننوت نو سلطان صلاح الدین ایوبي وپېژندلو چې دا استازي نه بلکې د پوځ قوماندان دی.
هغه ته یې وویل: کېنه! کوم ښه خبر دې راوړی؟
قوماندان سر وښورولو او بیا یې وویل: خبر د ستر او اعلی سپه سالار لپاره هم ښه دی او هم خراب! مونږ چې د فتحې په نیت سوډان ته لاړو هغه ونشوه نو دا یې خراب اړخ دی او ښه پدې دی چې مونږ تر اوسه پورې ماتې هم نده خوړلې او پښا شوي نه یو.
سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: د دې څخه معلومېږي چې د ماتې او پښا کېدو اثار هم څرګند شوي؟
قوماندان وویل: بالکل څرګند دي! زه ستا څخه د حکم اخیستلو لپاره راغلی یم چې مونږ څه وکړو؟ مونږ ته مرسته بالکل ضروري او اړینه ده، که زمونږ سره مرسته ونشي نو پښا راتلل مو حتمي دي.
سلطان صلاح الدین ایوبي د ټول پیغام اورېدلو څخه مخکې هغه ته خوراک او څښاک راوغښتلو او بیا یې ورته وویل: خوراک او څښاک هم کوه او خبرې هم.
کله چې سلطان صلاح الدین ایوبي کرک او شوبک ته راتللو نو خپل ورور تقي الدین یې خپل نائب او مرستیال ټاکلی وه او د مصر امیر او د هغه ځای د پوځ مشر هم هغه د مصر او سوډان په پوله باندې د فرعون د وخت په کنډوالو کې د صلیبي وران کارو او دهشت ګردو یوه ډله د خپلو ډرامو او ورانکارۍ د پلانونو سره یو ځای نیولې وه نو ځکه یې سمدستي په سوډان باندې برید وکړ چې کېدای شي د دې ورانکارۍ ډلې تر شا سوډان ولاړ وي او غواړي په مصر باندې برید وکړي. سلا کارانو او پوځي مشرانو هغه ته وویل: چې لومړی د سلطان څخه پدې هکله اجازه وغواړه او بیا برید وکړه خو تقي الدین هغوی ته وویل: چې زما ورور اوس د صلیبیانو د یو لوی لښکر سره په جګړه بوخت دی نو د هغه اندېښمن کول ندي پکار،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د احساساتو تر تاثیر لاندې برید وکړ خو اوس قوماندان دا احوال ښه ښکاره او څرګند معلومېږي.

راوړي وه چې ماتې او پښا تلل څرګند معلومېږي ځکه رالیږلی و چې سلطان تقي الدین د عام استازي پر ځای پوځي سړی ځکه رالیږلی و چې سلطان صلاح الدین ایوبي ته ټوله مسئله په فني توګه وړاندې کړي او په ټولو خبرو یې خبر او پوه کړي، سلطان صلاح الدین ایوبي ته دومره خبر مخکې رسیدلی و چې تقي الدین حمله کړې.

قوماندان د سوډان پیښې سلطان صلاح الدین ایوبي ته دا ډول بیان کړې: تقي الدین حقایقو او ځمکني واقعیتونو ته ونه کتل او د احساساتو په اساس یې د حملې حکم ورکړ ځکه په هغه کې هم هماغه جذبه، احساس او ولوله وه کومه چې د هغه په ورور سلطان صلاح الدین ایوبي کې وه خو د دواړو ورونړو تر منځ په جنګي پوهه او هوښیاري کې توپیر موجود و.

تقي الدین چې کومه فیصله کړې وه هغه په پاک نیت د اسلامي احساساتو په اساس ولاړه وه خو هغه دا حقیقت هیر کړی و چې جهاد یوازې دې ته نه وایي چې په پټو سترګو په دښمن ور ودانګې، هغه په سوډان او مصر کې د خپلو څارونکو او جاسوسانو را پورونه هم په نظر کې ونه نیول، یوازې دا خبره یې په غوږ کې ناسته وه چې صلیبیان سوډانیانو ته روزنه او ټرېننګ ورکوي او هلته د حملې او برید لپاره تیارۍ نیول شوې دي.

تقي الدین غوښتل دښمن د تیارۍ په حالت کې ختم کړي خو هغه د دښمن ځواک او زور معلوم نکړ چې هغوی څومره ځواک لري؟ څومره کسان به د جګړې ډګر ته راوړاندې کوي؟ او څومره به د احتیاط لپاره ساتي، د هغوی سپاره او پیاده به څومره وي؟ تر ټولو مهمه مسئله دا وه چې د جګړې میدان به څومره لرې وي او هلته به خوراک او سامان څه ډول رسول کیږي. دوه خرابۍ په لومړي وخت کې راپیدا شوې:

لومړی دا چې سوډانیانو او صلیبیانو په پوله او سرحد باندې د تقي الدین مخه ونه نیوله، هغوی ورته تر هغې پورې د سوډان په دننه کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرمختګ اجازه ورکړه چې لوی دښتې او صحراء ته ورسيده چې هلته هيڅ اوبه نه وی.

دویمه خرابی دا وشوه چې د مصر پوځ او لښکر د صلاح الدین ایوبی د چلونو او پلانونو په اساس جنګیده چې د هر لږ پوځ به لویو لویو لښکرو ته ماتی ورکوله، دا پوځ یوازی هماغه استعمالولای شو نه بل چا.

صلاح الدین ایوبی تل د مخامخ جګړې څخه ځان ساتلو، هغه به خوځنده جګړه کوله، تقی الدین د پرمختګ کوښښ کولو ځکه پدی لښکر کې سرښندونکی کماندویان هم موجود وه خو د دی پوځ جنګول او استعمالول یوازی د صلاح الدین ایوبی کار و. په سوډان کې هغوی داسې راګیر شول چې دښمن پری چلونه استعمالول او دوی هیڅ هم نشول کولای، دښمن تقی الدین د خپلی خوښی میدان ته راوستلو او بیا یې پری د سلطان صلاح الدین ایوبی پشان ګوریلایی او غل چکی بریدونه پیل کړل، د تقی الدین غازیانو او د لښکر څارویو ته څاڅکی اوبه هم نه رسیدلی، کماندویانو ورته وویل: چې مونږ پدی لوی بیابان او دښته کې خوشی کړه چې خپل ښکار وکړو خو هغه ورته اجازه نه ورکوله داسې نه چې مرکز او قومانده ختمه شي او ټول تیت پترک شی.

کله چې د سامان او خوراک خبره رامنځ ته شوه نو ټولو دا احساس وکړ چې دومره لری ځای او د جګړې میدان ته شیان را رسول څو ورځی غواړي او بیا د هغې امنیت او خوندیتوب هم ګران کار دی ځکه لاره ډاډمنه نده. همداسې وشول چې د سامان لوړی کاروان دښمن د ختمولو پر ځای له ځان سره بوتللو، د دی خبر په اوریدو سره د کماندویانو د قوماندان او تقی الدین تر منځ سختی خبری هم وشوی، د کماندویانو قوماندان ورته وویل: چې مونږ د جګړې لپاره راغلی یو او حتمًا به جنګیږو خو داسې نه چې دښمن به پر مونږ حملی کوي، سامان به الوزوي او مونږ د مرکز په هیله همداسې چوپه خوله ناست و. تقی الدین د حکم په بنسټ هغه ته سخته خبره وکړه نو قوماندان ورته وویل: ته تقی الدین یې، صلاح الدین نه یې، مونږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هغه طریقه او جذبه جنګیږو کومه چې سلطان صلاح الدین ایوبی مونږ ته ښودلی، مونږ کماندویان یو د دښمن ګیډی ته ننوځو او د هغوی ګیډی څیری کوو. ستا دا لښکر له لوږی او تندی مړ کیږي او سامان ټول دښمن وتښتولو، مونږ پدی عادت شوی یو چې د دښمن په سامان خپل لښکر ساتو.

تاریخ لیکوونکی لیکی چې پدی خبرو د تقی الدین په سترګو کې اوښکی راغلی، ځکه هغه پدی پوهیده چې دا قوماندان د کومی ولولی او احساس په اساس خبری کوي، تقی الدین په احساساتی توګه وویل: زه د الله جل جلاله له عذاب څخه ویریږم او له فلسطین څخه په ډېر امید راغلی مسلمانان هسی د مرګ خولی ته نشم ننباسلی.

قوماندان وویل : نو بیا تاسې باید دا حمله او برید نه وای کړی!

په مونږ کې څوک د الله جل جلاله په لاره کې سرښندلو ته تیارنه دی، مونږ اوس د مرګ خولی ته راغلی یو! او دا د مسلمانانو شان دی چې کله د مرګ خولی ته رانژدی شي نو خپل ځان خپل رب ته نژدی بولی، تاسې د احساساتو څخه راووځی مونږ د دښمن په لومه او جال کې راګیر شوی یو.

تقی الدین دومره بی عقل او ناپوه هم نه ؤ بلکې هغه ته د خپل ورور دا خبری یادی وی چې خپل ځان به پادشاه نه ګڼی او د جګړی په میدان کې به د پادشایانو په شان حکم نه ورکوي، په خپلو غلطیو به پرده نه اچوی ځکه نو هغه د قوماندان دا سختی خبری سپین سترګی توب ونه ګڼلو بلکې سمدستی یې ټول قوماندانان راوغوښتل او د راتلوونکی حالاتو په هکله یې بحث او خبری پیل کړی فیصله وشوه چې کماندویان دي هر لوری ته د عملیاتو لپاره خپاره شي، د سامان راتللو لاری دی هم کماندویان د خپل کنترول کې راولی، پوځ باید په دری برخو وویشل شي او د دری لورو څخه په دښمن باندی برید وکړي، تقی الدین چې کوم احتیاطی پوځ ساتلی ؤ هغه هم ډېر کم ؤ، د دی ویش فایده دا شوه چې لښکر د هغو برخو څخه ووتلو چیری چې اوبه نه وي. د شګو او غونډیو دریاب ؤ چې پوځ پکې خپور شو. دښمن پدی دری برخو هم حملی پیل کړی او هغوی یې نور هم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره خپاره او جلا کړل، ځانی زیان ډېر زیات شو، قوماندانانو خپل ګروپونه سره جلا جلا کړل او بیا یې داسې جګړه پیل کړه کومه چې صلاح الدین ایوبی ورته روزنه ورکړې وه خو ښکاره معلومیده چې دوی دا جګړه نشي ګټلی، هغوی خپل احساسات او ولولې پخپل ځای وساتلې. د سامان رارسیدل اوس له نظره وغورځول شول نوهغوی په دښمن باندی بریدونه کول او له هغه ځای څخه یې سامان لاس ته راوړلو.

کماندویانو په پوره سربښندنه په دښمن حملې کولې او هغوی ته یې پوره زیان اړولو، څه به چې پلاس ورتلل هغه به یې نورو مجاهدینو ته رسول.

مرکزي قومانده ختمه شوې وه. تقی الدین د خپلو کسانو سره یوی او بلی خواته کوښښ کولو، د احساساتو تر پولې پوری هغه پوره ډاډه وُ، هغه ته له هیڅ لوری هم دا خبر نه وُ راغلی چې کوم غازی یا کوم ګروپ تسلیم شوی او یا یې وسله غورځولی ده. جګړه وړو وړو ګروپونو ته وویشل شوه او په نیمایی سوډان کې خپره شوه، د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکرو هر قوماندان له ځان سره دا فیصله وکړه چې ټول به کماندوی جګړې کوی خو له سوډان څخه به نه وځی دښمن ته هم زیان رسیده، داسې حالت هم راغی چې دښمن ورخطا شو چې اوس به له سوډان څخه مسلمانان څه ډول وباسی.

غازیان هر لوری ته خپاره شوی وه، اوس مرکز او اعلی سپه سالار ته دا پته نه لګیده چې زمونږ ټول زیان څومره شویدی او څومره غازیان ژوندی پاتی دي خو د دی خبری معلومات ورته کیده چې دښمن ته هم زیات زیان رسیدلی او بیا په مصر باندی تر ډېر وخته پوری حمله نشي کولای. پدی ډول جګړه باندی کومه ګټه هم نه رسیدله ځکه چې کوم ځای پری نه نیول کیده او لښکر ته ځانی زیان هم رسیده.

په همدی حالاتو کې تقی الدین سلطان صلاح الدین ایوبی ته د خپل یو قوماندان پواسطه احوال ولیږلو، هغه ویل چې یوازی په یو صورت کې فتح او کامیابی لاس ته راتلای شي چې هغې پوځ ته مرسته او کومک ورسیږي. ټول پوځ خپور او پراخه شوی وُ د هغوی د بری لپاره نور پوځ او لښکر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړتیا وه، تقي الدین له سلطان صلاح الدین ایوبي څخه دا هم غوښتنی وه که چیري مرسته نشي راتلای نو ایا خپل پوځ راټول او له سوډان څخه راوځي؟ په مصر کې چې کوم پوځ پاتي ؤ هغه د پولو او سرحداتو لپاره هم کافي نه ؤ نو د هغې محاذ ته لیږل هیڅ امکان نه درلوده.

سلطان صلاح الدین ایوبي د پښا تګ سره عادت نه ؤ نو ځکه هغه ته دا فیصله کول ګران شول چې اوس وروړ ته څه ډول حکم او سلا ورکړي خو هغه حقایق په نظر کې ساتل ځکه هغه پدې حالاتو کې هیڅ ډول مرسته نشوه ورکولای، هغه خپله مرستي ته اړتیا لرله ځکه هغه د صلیبي یرغلګرو سره په جګړه بوخت ؤ. نو ځکه په ژور فکر او سوچ کې پریوت.

***

د تقي الدین قوماندان سلطان صلاح الدین ایوبي ته د جګړي حالات بیان کړل خو د صلیبي داړه مارانو د هغو ورانکاریو په هکله یې هیڅ هم ونه ویل چې هغوی د اسلامي هیواد او اسلامي امت په خلاف پیل کړي وه. کیدای شي چې قوماندان ته به هغه حالات معلوم نه وه ځکه چې ډیر وروسته هغه رسوا شول.

د تقي الدین پوځ په داسي کوچنیو کوچنیو ګروپونو وویشل شو چې شمیر یې لس لس کسانو ته رسیده. په ځینو برخو کې د کوچیانو کړدي، چوپالونه او جونګړي هم وې، په ځینو سیمو کې شنه چمنونه، ونې او اوبه هم وې خو زیات نه بلکې ټوله سیمه وچه او د شګو دریاب ؤ.

یو ماښام دري غازیان خپل مشر او قوماندان ته راغلل چې دوه پکې زخمیان هم وه، هغوی وویل: چې زمونږ ګروپ ټول دوه ویشت کسان وه چې یو قوماندان او پاتي غازیان وه، د ورځې دا ګروپ چیري پټ ؤ، د هغوی قوماندان د ورځې داسي ګرځیده لکه چې پیره کوي یا دا چې چاته سترګې په لاره دي. پدې وخت کې یو سوډاني اوښ سپور راپیدا شو او کله یې چې قوماندان ولیده نو تم شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان ورغی د هغه سره یې خبرې وکړې خو معلوم نشول چې څه خبره به یې ورسره کړې وي خو قوماندان مونږ ته وویل چې اوښ سپور هغوی ټول خپل کلي ته بللي یاستی، د شپې به د کلي خلک مونږ میلمانه کوي او د دښمن کوم ځای به هم ورته په ګوته کوي. پدې خبره ټول غازیان خوشحال شول ځکه هغوی ته د میلمستیا سره سره د دښمن سره د جګړې وخت هم پلاس ورتللو، د لمر پریوتو سره جوخت دا ګروپ د هماغه کلي په لوري وخوځیده، کله چې ټول هلته ورسیدل ګوري چې درې جونګړې دي چې چار چاپیر یې ونې او تر مخ روانې اوبه هم وې.

غازیان د جونګړو څخه د باندې په شګو باندې کیناستل خو قوماندان یوې جونګړې ته ننوت، مشغلونه بل شول او ټولو غازیانو ته خوراک او څښاک ورکول شو، قوماندان د جونګړې څخه بهر راووت او غازیانو ته یې وویل چې ټول ویده شي چې بیا به د حملې لپاره راپاځول شي.

په هغو کې درې کسان چې خپل مشر قوماندان ته راغلي وه یو پکې د شپې ویده نشو یا دا چې سترګې یې پرانستې هغه په یوه جونګړه کې د ښځو خنداګانې واوریدې، دې غازي هغې جونګړې ته ور وکتل ګوري چې قوماندان د دوه ښکلو او ښایسته نجونو سره ټوکې ټکالې کوي، شراب یې ترمخ پراته وو، نجونې په اطرافي جامو کې وې خو اطرافي نه معلومیدې.

غازي د باندې خپ خپ اوازونه واوریدل چې یې وکتل نو ډېر خلک دې لورې ته را روان او په لاسونو کې یې تورې او برچې دي غازي د جونګړې یو لورې ته پټ شو تر څو د دې خلکو له حال څخه ځان خبر کړي، د راغلو خلکو څخه یو جونګړې ته ننوت او وې ویل: څرنګه وروره! کار پیل کړو؟

قوماندان ورته وویل: تاسې راغلې؟ ټول ویده دي، سمدستي یې ووژنې، پدې سره نجونو په کړس کړس وخندل.راغلي خلک په ویدو او بې خبره غازیانو ورپرېوتل، ځینې په خوب کې په شهادت ورسول شول کوم چې رابیدار شول هغوی جګړه وکړه. دوه غازیانو تیښته وکړه او کوم غازي چې د جونګړې خواته پټ شوی ؤ هغه هم ورسره یو ځای شو او درې واړه په یو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوری روان شول خو د هغه دواړه ملګري زخمیان وه. هیڅوک د هغوی پسې رانغلل ځکه چې تیاره شپه وه او هغوی چا ونه لیدل، دا څرګنده نښوه چې قوماندان اوښ سپاره بی لاری کړی ؤ او که له مخکې څخه یې د دښمن سره لاره جوړه کړی وه او د خپلو غازیانو لپاره وخت کټلو، د دی پیښی څخه دا معلومات وشو چې دښمن د غازیانو د ختمولو لپاره له جګړی څخه بر سیره نوری لاری هم کتلی او د ښځو څخه هم پدی لاره کې کار اخلی.

دښمن د انسانی فطرت له غریزو او خواهشاتو څخه کار اخیستلو ځکه پداسې دښتو او بیابانو کې انسان د خپل خواهش د پوره کولو لپاره په تلوسه کې وی.

دښمن هم د خپل پوځ پوسیله غازیان لټول او هم یې د هغوی په خلاف پټ جنګ پیل کړی ؤ. کله چې څو داسې پیښی وشوی نو غازیان یې پوه کړل چې د چا په جال او لومه کې پرینوځی.

د دی پیښو څخه یوه داسې هم وه چې د غازیانو قوماندان عطا الهاشمی په یو ځای کې ناست وه، د هغه ټولی په څو کوچنیو ګروپونو ویشل شوی ؤ. دا د مصر څخه د سامان راتللو لاره وه، عطا الهاشمی د خپل ګروپ پوسیله چې شمیر یې تر سلو هم کم وه ټوله لاره خوندی ساتلی وه، هغه د دښمن په حمله کوونکی ډلی باندی ډیری سختی حملی وکړی او هغه یې له کاره وغورځول ، هغوی به ناڅاپی په دښمن ورپریوتل، دښمن د هغوی د ختمولو لپاره ډیر کوښښ وکړ خو پرته د څو غازیانو شهید کولو څخه یې بل کار ونشو کړای.

عطا الهاشمی د غونډیو په منځ کې ناست ؤ، د هغه سره شپږ اوه غازیان هم وه، دا د هغوی مرکز ؤ، هغه یو بوډا سړی د دوه اطرافی نجونو سره ولیده، نو هغه دری واړه دوی ته نژدی راغلل ،نجونی سوډانی معلومیدی خو جامی یې اصلی نه بلکې بدلی وی، د هغوی په خیرو باندی ګرد او دوړی وی، غمجن او اندیښمن معلومیدل، نجونی د بوډا شاته پټی شوی چې دا د شرم او حیا څرګندول وه. هغه سړی په نیمه مصری او نیمه سوډانی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه وویل: چې مونږ مسلمانان یو او دا دواړه زما لورګانی دي، هغوی د لوږې څخه مړی کیږي، نو د خوراک او څښاک لپاره یې څه وغوښتل .
عطا الهاشمی د سوډان په ژبه پوهیده، هغه کماندو ؤ، هغه د کماندوی حملو د برې لپاره سوډانی ژبه یاده کړې وه، د هغه سره د خوراک او څښاک کمی نه وه، څکه دوه درې ځلې د سامان کاروان تیر شوی ؤ نو هغه ورڅخه د خپلو غازیانو لپاره پریمانه شیان اخیستی وه ترڅو هغوی خپل کار په ښه توګه سرته ورسولی شي. هغوی درې واړو ته یې خوراک او څښاک ورکړه او بیا یې ورڅخه وپوښتل چې هغوی له کوم ځایه راغلی او اوس چیرې تلوونکی دي؟ هغه سړی ورته د یو کلی نوم واخیست او بیا یې وویل: چې زمونږ کلی په جګړه کې راګیر شوی چې کله ورته مسلمانان راځی او کله سوډانیان هغوی د خوراک شیان په کور کې نه پریښودل، هغه به د پوځیانو څخه خپلی لورګانی هم پټی ساتلی خو نور په تنګ راغی او د کور څخه راووت، هغه د خپلو لورګانو عزت خوندی ساتی، هغه وویل: چې زه مسلمان یم او غواړم مصر ته ولاړ شم خو اوس حالات بالکل خراب دی .
بیا یې عطا الهاشمی ته وویل : که ممکن وی د حالاتو تر ښه کیدو پورې دوی ستاسی سره پاتی شی نو دا په دوی ستاسی لوی احسان وی او د مسلمان شان دی چې د مظلوم مرسته په هر ځای کې د خپل طاقت او قدرت په اندازه کړی او کوی .
عطا الهاشمی ځواب ورکړ ترڅو چې زه دلته وم تاسې درې واړه به ساتم! بوډا سړی وویل : تاسې دا دواړه زما لورګانی درسره وساتی او زه درڅخه ځم ترڅو خپل څاروی مې چې د شپون سره امانت پریښودی دی خرڅ کړم او دوه درې ورځې وروسته بیرته راځم !
یوی نجلی په معصومه ژبه وویل: زه چې ستاسې ژوند ته ګورم نو ډېره حیرانیږم چې څومره سخت ژوندی مو دی! ایا ستاسې خپل بچیان او کورنی نه یادیږي؟
عطا الهاشمی وویل: ټول رایادیږي خو زه خپل مسئولیت نشم هیرولای !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې معلومیده چې نجونې د خوراک او څښاک څخه وروسته تازه او روغې شویدې، یوه غلې ناسته وه خو بلې خبرې کولې، هغې چې څومره خبرې کولې په هغې کې د عطا الهاشمي او د هغه د غازیانو لپاره د مرستې او ملګرتیا خبرې وې.

نجلۍ وویل: چې تاسې د خپل وطن څخه دومره لرې خپل ځانونه بربادوی - په دې خبره عطا الهاشمي ناڅاپي ودریده او خپلو ملګرو ته یې وویل: د دې سړي پښې په رسۍ وتړئ او بیا یې زما په آس پورې کلک کړئ، غازیانو د هغه پښې کلکې وتړلې او بیا یې په آس وتړلو او هغه یې خلاص کړ.

عطا الهاشمي یو غازي ته وویل: چې په آس سپور شئ، هغه غازي سپور شو، عطا الهاشمي دواړه نجونې یو ځای جوختې ودرولې او دوه غازیان یې د غشو سره راوغوښتل، غازیانو ته یې وویل: چې هغوی غشې په لیندو کې کیږدئ او د نجونو تندې په نښه کړئ بیا یې آس سپاره غازي ته وویل: چې ځان منډې ته چمتو کړئ.

په آس پورې تړلی سړی پدې ښه پوهیده چې آس منډه کړي نو د ده به بیا څه حالت کیږي.

عطا الهاشمي هغې درې واړو ته وویل: زه یوازې یو ځل تاسې ته وایم چې خپل ځان سم راوپیژنئ او خپل مقصد بیان کړئ کنه بیا د بلې خبرې وخت نه درکول کیږي.

چپوالي په ټولو خپور شو، دواړو نجونو خپل ملګري ته وکتل چې د آس پورې تړلی شوی په ځمکه پروت و، درې واړو په سترګو کې سره سلا مشوره وکړه نو سړي وویل: زه خپل ځان معرفي کوم!

عطا الهاشمي ورغی او په خوا کې ورته کیناسته وویل: که ریښتیا بیان دې وکړو نو بیرته دې خوشې کوم!

هغه سړي عطا الهاشمي ته وویل: او د کاڼي پشان سړیه! زه د ګلانو پشان دوه نازکې نجونې تاته خوشې کوم او ته هغه په غشو باندې ولې! هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د ځان سره وساته او لرې ځای ته لاړ شه که دا بیه درته کمه ښکاري نور څه وغواړه هم یې درکولای شم!

که د سرو زرو غوښتنه دي وکړه د ماښام څخه مخکې یې درته رارسوم!

عطا الهاشمي پورته شو او آس سپور غازي ته یې وویل: چې آس څو ګامه وړاندې بوځه!

آس روان شو نو سوډانۍ چیغې کړې عطا الهاشمي حکم وکړ چې آس تم کړه! بیا هغه سړي ته ورغی او ورته وې ویل: سمه خبره وکړه! هغه سړي ومنله چې زه د سوډان جاسوس یم او صلیبیانو راته روزنه او ټرینګ راکړی، د نجونو په هکله یې وویل: چې هغه مصریانې دي خو صلیبیانو د ورانکارۍ لپاره روزلې دي.

عطا الهاشمي د هغه پښې راخلاصې کړې او بیا یې ځینې پوښتنې ورڅخه وکړې.

بوډا وویل: چې مونږ ته دا دنده سپارل شوې چې د نجونو او سرو زرو په واسطه په سوډان کې خپاره شوي مجاهدین ووژنو او یا یې خپل ملګري کړو که داسې ونشي نو ژوندي یې خپلو کسانو ته په لاس ورکړو.

بیا یې وویل: چې تاسې د کاروان لاره داسې کلکه ساتلې چې صلیبیانو سره د ټولو کوښښونو هغه تر خپلې ولکې لاندې رانه ویستلې شوه، نو هغه ته د دې نجونو سره یو ځای وظیفه وسپارل شوه چې عطا الهاشمي خپل کړي یا دا چې ژوندي یې راولي او که نه کیده نو وې وژني - خو زه حیران یم چې تاسې د دې ښکلو نجونو په لیدلو هم زمونږ د خبرو اترو اثر لاندې رانغلئ او سمدستي راباندې پوه شوئ نو ای مجاهده! ولې تا دا دوه ښکلې نجونې قبولې نکړې؟

عطا الهاشمي ورته وخندل او بیا یې وویل: زما ایمان او عقیده دومره خامه او کمزورې نده چې پداسې شیانو خرابه شي!

عطا الهاشمي دواړه نجونې هم راوغوښتلې، زیاتې خبرې کوونکې نجلې وویل: چې زمونږ سره به اوس څه رویه او چلن کیږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عطا الهاشمي ورته وویل: چې سبا سهار به هغوی خپل مشر سالار تقي الدین ته استقبال کیږي، هغه دري واړه خپلو غازیانو ته وسپارل او ورته یې وویل چې جلا جلا یې سره وساتي، کله چې د هغوی لټون او تالاشي واخیستل شوه نو د دري واړو څخه خنجرونه راووتل او د سړي سره یوه پوړۍ پوډر هم وه چې په هغې کې حشیش ترل شوی وه.

لمر پریوتو چې د هغه د ټولي یو ګروپ را ورسیده، هغه خپل غازیان هر لوري ته خپاره کړي وه، هغه ټولو ته وویل: چې دا ورانکاري جاسوسان دي، کیدای شي د هغوی ملګرو ته معلومه شي چې دوی نیول شوي نو د هغوی د خلاصولو لپاره حمله کیدای شي، د دي خبرو څخه وروسته هغه ویده شو، هغه ځای لوړ او ژور ؤ، هغه د خوب څخه مخکې وکتل چې دري واړه په څه حالت کې پراته دي، هغه د غونډۍ په یو اړخ کې پریوت چې خپلو ملګرو نشو لیدلای، هغه سمدستي ویده شو خو لږ وروسته رابیدار شو او په ذهن کې یې دا وګرځیده چې دا دوه نجوني څومره ښکلي او څومره معصومي دي او صلیبیان هغوی څومره خرابي استعمالوي. که دا دواړه په کوم مسلمان کور کې پیدا شوي وای نو هغوی به د ښکلو ناوې په شان واده شوي وای، هغه ته خپله میرمن ورپه یاد شوه چې په څه ډول د هغه کورته را واده شوه، د هغه په خیال او تصور کې خپل میرمن راغلله او د ډرامي پشان حالت ورته پیدا شو، هغه د خیالونو او تصوراتو په دنیا ورګډ شو، پدي ورانه او ویجاړه دښته کې دي خیالونو او تصوراتو په هغه باندي نیشه راوسته، پداسي دښتو او بیابانونو کې مجاهدین په همداسي خیالونو کې خپل وخت تیروي.

پدي وخت کې سپوږمۍ راوختله او هر لوري ته روښنایي خپره شوه، هغې د جادو پشان کار وکړ او هر لوري ته یې داسي اثر ورغورځولو چې د مرګ خطر د خلکو له ذهن څخه وځي.

عطا الهاشمي راپورته شو او په هغه لوري ولاړ کوم ځای کې چې دواړه نجوني پرتي وې، هغه پداسي شکل ولاړ لکه خپل کسان ګوري او حالت یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلوموي . هغه دواړه نجونې يو ځای پرتې وي شا او خوا يې مجاهدين پراته وه .

د نجونو ملګرې د دوه درې غازيانو په حلقه کې پروت وُ، عطا الهاشمي پخپله پښه د يوې نجلۍ پښه زور کړه نو د هغې سترګې خلاصې شوې، هغې وېږاندې نو راپورته شوه، د عطا الهاشمي سره روانه شوه، نجلۍ پدې ډېره خوشحاله وه چې قوماندان د هغې د حسن او ښکلا تر جادو لاندې راغی نو په خوښي ورسره روانه شوه، هغه خپلو همسنګر ملګرو ته کتل چې په څومره بې پروايي سره ويده دي چې يوه نجلۍ ورڅخه پورته کړې شوه او دوی پرې خبر هم ندي. هغه د غصې پر ځای پخپلو کسانو رحم راغی چې پداسې دښتو او بيابانونو کې جګړه کوي، هغوی پرته له الله جل جلاله څخه د بل چا تر کنټرول او څارنې لاندې نه وه ځکه چې مرکز يې ختم شوی وُ .

نجلۍ هغه خپل د ملاستې ځای ته بوتله، د هغې په سر پړونی نه وُ، د سپوږمۍ رڼا د هغې په وېښتانو باندې داسې لګيده لکه چې د سرو زرو تارونه وي، تر ډېر وخته پورې هغه نجلۍ ته کتل او هغې ده ته کتل .

نجلۍ په خمارونکې خندا او اواز سره وويل : زه پدې حيرانه يم چې ته ولې ويرېږې - ايا ته ماته اړتيا نلرې ؟

عطا الهاشمي ورته همداسې پټه خوله کتل نو نجلۍ د هغه يو لاس راونيولو او پخپلو شونډو يې کېښوده، بيا يې وويل : زه پوهېږم چې تا ولې زه راوستم.وخت غنيمت وبوله او د فکر او خيالاتو د دنيا څخه بيرون شه ؟

عطا الهاشمي خپل لاس د هغې څخه راخلاص کړ وويل: زه پدې فکر کوم چې ستا پلار به هم زما پشان يو سړی وي زه هم پلار يم زما او ستا د پلار په منځ کې د اسمان او ځمکې توپير دی !

ستا پلار څومره بې غيرته دی او زه د غيرت ساتلو په خاطر پدې دښتو او بيابانونو کې خپل اولادونه يتيمان او ميرمن کونډه کوم .

نجلۍ وويل: زما هيڅ پلار نشته! ليدلی به مې وي خو په ياد مې ندی !

عطا الهاشمي وپوښتل : ايا مړ شويدی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلی وویل :دا مې هیڅ په یاد ندی!

عطا الهاشمي وپوښتل : مور دې چیرې ده؟

انجلی ځواب ورکړ: دا مې هم په یاد ندی! زما دا په یاد ندي چې ایا زه په کوم کور کې پیدا شوی یم او که په کومه خیمه کې! خو اوس د داسې بې خونده خبرو وخت ندی .

عطا الهاشمي وویل : مونږ سپاپیان په همداسې خبرو وخت تیروو! زه غواړم ستا په ذهن او تصور کې هم پخوانۍ یادونه راتازه کړم!

نجلی وویل: زه پخپله یو ښکلی او حسین یاد او خاطره یم! زه چې لږ وخت هم د چا سره تیر کړم هغه مې بیا د تل لپاره یادوي خو زما خپل کوم یاد نشته .

عطا الهاشمي ورته وویل : خپل ځان حسین او ښکلی یاد نه بلکې بد او خراب یاد وګڼه! ستا څخه ماته د صلیبیانو سوډانیانو او تش په نامه مسلمانانو د ګناهونو بدې بوی راځي!

ته چې ماته رانژدې کیږې نو ماته کانګې راځي، تا هیڅ نارینه نه یادوي، ستا پشان د ښځو ښکاریان نن دلته او سبا په بل ځای کې وي چې کله ورته دویم ښکار پلاس ورشي لومړی یې له یاده ووځي! ستا دا ښایست او حسن د څو ورځو میلمه دی! ته زما په واک او بند کې یې! زه ستا دا غولوونکې ځیره د تل لپاره بد شکله او بدرنګه کولای شم خو دې ته هیڅ اړتیا نشته! دا دښته، شراب او بدکاري به تا په یو کال کې وخوري او داسې مړاوې ګُل به درڅخه جوړ شي چې خلک به دې بیا لرې غورځوي !

دا صلیبیان او سوډانیان به بیا تا لرې غورځوي او ته به سوال او خیر غواړې! ته به بیا د ډېرو خرابو او بدو خلکو ښکار شې! عطا الهاشمي داسې اغیزناکې خبرې کولې چې د نجلۍ په خیال ذهن او فکر کې طوفان او بدلون راپیدا شو.

مسلمان قوماندان ورته ویل: زما یوه لور ده چې ستا څخه به دوه درې کاله کوچنۍ وي، د هغې واده به د یو عزت مند ځوان سره کیږي چې زما په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شان به یې په ملا کې توره تړې او په ښکلې آس به سپور وي . هغه به زما په شان د جګړې د میدان شهزاده وي او زما لور به ناوې کیږي، هغه به د خپل خاوند په زړه او کور حکومت کوي ، خلک به زما د لور لیدل غواړي خو هغه به نشي لیدلای، زه به هم په هغې وياړ کوم، خاوند به یې د هغې سره داسې مینه او محبت کوي چې تر زوړ والي پورې به هم هغه نه ختمیږي بلکې زیاتوالی به پیدا کوي .

ستا د لیدلو لپاره په هیڅوک هم په تلوسه کې نه وي، ځکه چې ته یو لوڅ راز یې ، ستا عزت د هیچا په زړه کې نشته ! او هیڅوک تا د مینې او محبت وړ نه ګڼي.

نجلۍ وویل : ته ولې ما سره داسې خبرې کوې ؟

عطا الهاشمي وویل: زه تا پدې پوهوم چې ستا پشان نجونې او لونې پاکې او مقدسې وي! مونږ مسلمانان لورګانې د الله جل جلاله رحمت او پیغام ګڼو، که د عصمت او عفت په معنا پوه شي نو پر تا به د الله جَل جلاله رحمت راووریږي خو پدې نه پوهیږې ځکه ته په هغې مینه او محبت نه پوهیږې کوم چې د روح تل ته ښکته کیږي، ته بد مرغه او بد نصیبه یې ، تا د خلکو هوس لیدلی خو محبت او مینه دې نده لیدلې .

عطا الهاشمي ورو ورو غږیده، د هغه په اواز کې اثر او اغیزه وه، خو نجلۍ پدې حیرانه وه چې دا خو د نورو خلکو په شان نارینه دی او د دې ښکلا او حسن ته هیڅ اهمیت نه ورکوي .

عطا الهاشمي د کاڼي پشان سړی هم نه و بلکې په ولولو او احساساتو کې ډوب و .

انجلۍ بې هوسیلې شوه او ویې ویل: ستا په خبرو کې داسې خمار او نیشه ده چې ما په شرابو او حشیشو کې هم نده لیدلې، زه ستا په خبرو نه پوهیږم خو هره خبره زما زړه ته ښکته کیږي .

نجلۍ ډېره هوښیاره وه ځکه چې د ورانکارۍ لپاره هوښیار او ذهین انسانان غوره کیدل، نارینه یې په ګوتو نڅول او ګډول د هغوی د لاسونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هڅه پدی هکله روزنه ورکړل شوی وه خو دی مؤمن لوبه وه او د ماشوموالی څخه پدی هکله روزنه ورکړل شوی وه خو دی مؤمن
نارینه د دی زهرجن مار زهر خنثی او بی اثر کړل .

نجلۍ د عطا الهاشمی څخه بیا ډیری پوښتنی وکړې چې ځینی په دین پوری اړوندی وی، اوس د هغې په خبرو او پوښتنو کې ورانکاری نه وه او په طبعی توګه یې خبری کولی، هغې په اخر کې پوښتنه وکړه! تاسې به ماته څه سزا راکوی ؟

عطا الهاشمی وویل : زه تاته هیڅ ډول سزا نشم درکولای؟ سبا سهار به زه تاسې خپل مشر سالار ته استوم!

نجلۍ وپوښتل : هغه به زمونږ سره څه سلوک کوي؟

عطا الهاشمی وویل: هغه څه به درسره کوي چې کوم زمونږ په قانون او دین کې وی !

نجلۍ وپوښتل : تاسې زما څخه کرکه او نفرت کوی؟

عطا الهاشمی ځواب ورکړ نه هیڅکله کرکه نکوم!

نجلۍ وویل: ما اوریدلی دي چې مسلمانان د یوی ښځه زیاتی میرمنی کولای شي! که تاسې ما خپله میرمن وګرځوی، نو زه به ستا دین قبول کړم او تر اخری عُمره پوری به ستا خدمت کوم .

عطا الهاشمی وویل: زه تا خپله لور ګرځولای شم خو میرمن نه! ځکه چې ته زما په لاس کې مجبوره او بندی یې! ته زما هم په پناه کې یې او هم په بند کې، هغوی په خبرو کې بوخت ؤ .

د نجلۍ ملګری سړی د دری غازیانو په منځ کې پروت ؤ خو هغه ویده نه بلکې ویښ ؤ، هغه ولیدل چې قوماندان یوه نجلۍ له ځان سره راپورته کړه او بیا یې بوتله، هغه پدی خوشحاله وه چې هغه به عطا الهاشمی ته دوکه ورکړي هغه به ووژني یا به یې له ځان سره بوځي. هغه همداسې په ځمکه د نجلۍ د راتللو په هیله پروت ؤ، ډیر وروسته هغه ولیدل چې د دی په شا او خوا کې پراته غازیان بی پروا او بی هوشه پراته دي - هغوی باید بی هوشه او بی سده وای ځکه چې ماښام هغه سپایانو ته په خبرو خبرو کې حشیش

(c) ketabton.com: The Digital Library

(چرس) ورکړی وه ، د هغه څخه یوه پوړۍ حشیش ویستل شوی وه خو لږ څه یې په خپله چپن کې پټ کړی وه، کله چې مسلمانو غازیانو هغه وڅښل نو د نه عادت په سبب یې ډېر کلک او سخت بې سده او بې هوشه کړل، سوډانی جاسوس د تیښتې کوښښ کاوه

چې ښه زیات وخت تیر شو او نجلۍ بیرته رانغله نو سړی پوه شو چې نجلۍ هغه لری نشی بیولای نو ځکه باید همدلته ځای پر ځای ووژلی شي، هغه د ویدو او بې سده غازیانو څخه یوه لینده او څو غشی راواخیستل او بیا د قوماندان په لوری ورغلو، د سړی په لوری د عطا الهاشمی شا وه خو د نجلۍ مخ په هماغه لوری وُ، هغې هم خپل ملګری نشو لیدلایی ځکه چې هغه د شګو د یوی غونډۍ شاته وُ، کله چې هغه سړی راښکاره شو او لینده یې معلومه شوه پداسې حال کې چې عطا الهاشمی د خپل مرګ څخه ناخبره ناست وُ، د هغه خنجر په تیکی او په ځمکه پروت وُ.

نجلۍ ناڅاپی خنجر له تیکی څخه راوویست او عطا الهاشمی په هغې ورټوپ کړ چې خنجر ورڅخه واخلي خو نجلۍ خنجر د خپل ملګری په لوری په ډېره چټکتیا سره وویشت .

واټن او فاصله څو ګزه وه. هلته د آه اواز پورته شو، خنجر د سوډانی جاسوس په شا رګ کې ونښت خو هغه د لیندی څخه غشی خوشی کړ، څرنګه چې غشی په ورخطا یې سره خوشی شوی وُ نو ځکه یې نښه خطا شوه او د عطا الهاشمی څخه بل لوری ته ولاړ او ونښت، هغه چې ولیدل نو غشی د نجلۍ په سینه کې نښتی وُ، هغه منډه کړه د غشی د ویشتلو په لوری ولاړ، هلته خنجر د سوډانی په شا رګ کې نښتی وُ او هغه د وتلو کوښښ کاوه. چې کله یې خنجر وویست نو راپورته شو، عطا الهاشمی د دی ویری څخه چې په خنجر حمله ونکړي یو دم پورته شو او دواړه لتی یې د سوډانی په سینه ورخوشی کړی او هغه یې لری پرمخ وغورځولو، پدی لتو سره عطا الهاشمی هم وغورځیده خو زر راپورته شو او ودریده، سوډانی بیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راپورته نشو ځکه د رګ ځخه یې وینې راخوټیدې. عطا ورځخه خنجر واخیست او د نجلۍ په لوري ورغی، نجلۍ د خپل ملګري خوشې شوې غشې په سینه کې نیولی او قلاره پرته وه، هغه تر دې وخته پوري ژوندۍ وه خو د غشي ویستلو کوم بندوبست نه ؤ.

نجلۍ د عطا الهاشمي لاس ونیوه او په لړزیدلی اواز یې وویل: ما ستا ژوند بچ کړ، پدې خاطر خپل الله جل جلاله ته ووایه چې زما روح پخپله پناه کې واخلي ترڅو زما روح زما د بدن په شان پدې دښتو او بیابانو کې سرګردانه او لوغړن نشي، زما ټول عُمر په ګناهونو کې تیر شوی، ماته داډ راکړه چې الله جل جلاله به ستا د دې نیکۍ په بدل کې ستا ګناهونه وبښي، زما په سر باندې داسې لاس راکش کړه لکه څرنګه چې یې د خپلې لور په سر راکشوي.

عطا الهاشمي د هغې په سر لاس راکش کړ او بیا یې وویل: الله جل جلاله دې ستا ګناه معاف کړي، په تا باندې خلکو ګناه کړې ته بې ګناه یې، تا ته چا د نیکۍ لاره او روښنایي نه وه ښودلې.

نجلۍ په لړزیدلی او بند بند اواز زر او تیزې خبرې پیل کړې او ویې ویل: د دې ځای ځخه لږ لرې د سوډانیانو مرکز دی هغوی غواړي تاسې ټول ووژني، نو ته په غور سره زما خبرې واوره! ستاسې پوځ اوس دومره خپور شوی چې پرته د مرګ او بند ځخه بل څه درته نشي په برخه کیدای.

ستاسې د هر قوماندان پسې زما پشان نجونې او نارینه اچول شویدي، تر اوسه پورې ما ستاسې څلور قوماندان وژلي، تاسې د خپل مصر غم وخوري، صلیبیانو هلته ډېر خطرناک او تباه کوونکې پلان جوړ کړی.

ستاسې په پوځ او ملکي چارواکو کې داسې کسان شته چې هغوی د صلیبیانو غلامان او د هغوی ځخه کومک اخلي او د هغوی لپاره کار کوي، هغوی ته زما پشان نجونې او سره زر ورکول کیږي.

مصر خو ندې کړه او د سوډان ځخه ووځه، د خپل قوم خائنان او غداران او د بل چا غلامان ونیسه، زه د چا نوم نه پیژنم خو څه مې چې یادوه هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي درته وویل - تاسې لومړنی نارینه یاستی چې ماته مو لور وویل: تا ماته د خپل پلار محبت او مینه راکړه، زه تاته د هغې دا بدله درکوم چې د خطرونو څخه دې خبر وم - خپل خواره ګروپونه راټول کړی او د حملی د بندولو کوښښ وکړی - په دوه دری ورځو کې به په تا حمله او برید کیږي، د فاطمیانو او فدایانو څخه ځان وساتی، هغوی په مصر کې د هغو چارواکو د وژلو پلان جوړ کړی کوم چې د صلاح الدین ملګری او پلویان دی.

د نجلۍ اواز په قلاره قلاره خپ کیده او بیا یې یوه ژوره سا وویستله او د تل لپاره چوپ شوه.

چې کله سهار شو عطا الهاشمی دواړه مړی او ژوندۍ نجلۍ د ځان سره کړل او د تقی الدین په لوری وخوځیده. هغه تقی الدین ته ټول حالات بیان کړل او د مړی نجلۍ اخرینی خبری یې هم ورته وکړی تقی الدین له مخکې څخه ورخطاء او اندیښمن ؤ او پدی خبرو نور هم ورخطاء شو خو وی ویل: زه د خپل ورور د اجازی څخه پرته شاته نشم تللی! ما یو هوښیار قوماندان کرک ته لیږلی دی، د هغه تر راتللو پوری ځانونه کلک کړی.

***

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی د راغلی قوماندان په خبرو او راپور باندی ښه غور وکړ نو بیا یې خپل مرستیالان او سالاران راوغوښتل او ټول معلومات یې ورته بیان کړ هغه وویل: خپور شوی پوځ بیا راټولول او شاته راتلل هم آسان کار ندی، دښمن به هغوی یو ځای کیدو ته نه پریږدي. پشا تلل به د مصر په پوځ او زما سره پدی پوځ باندی هم بد اثر وکړی او د قوم زړه به مات شي، خو د حقیقت څخه هم سترګی نشو پټولای، خپل ځان ته دوکه ورکول هم خطرناک کار دی، د حقیقت غوښتنه دا ده چې تقی الدین خپل پوځ او لښکر راټول کړی او بیا پشا راشی، مونږ هغه ته مرسته نشو ورکولای.

مونږ اوس د کرک محاصره نشو پریښودلای او سوډان ته هم نشو تللایی، زما ورور ډېره زیاته غلطی کړی، ډېر غښتلی پوځ تباه او بربادیږی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو لوړ پوړي چارواکي وويل: دا بايد يوه شخصي خبره ونه ګڼل شي ! مونږ بايد په سوډان کې نور جنګ ختم کړو، د چارواکو او مشرانو د غلطو فيصلو په سبب غازيان بدناميږي، مونږ بايد قوم ته څرګنده خبره وکړو چې په سوډان کې زمونږ د ناکامي سبب پوځ ندی .

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: هو! دا زما د ورور غلطي ده او دا زما غلطي هم ده چې ما تقی الدين ته ويلي وه که چيرې اړتيا پيښه شي نو زما له اجازې څخه پرته هم عمليات کولای شي، هغه دومره لوی عمليات پرته د پوره معلومات او مکمل پلان جوړولو څخه کړي او خپل پوځ يې د دښمن پلاس کې غورځولی دی . زه خپله غلطي او د خپل ورور غلطي د خپل قوم او سلطان نور الدين زنګي څخه پټول نه غواړم - زه تاريخ ته هم دوکه نه ورکوم، زه به پخپلو ليکنو کې دا وليکم چې د دې ناکامي علت او سبب پوځ نه بلکې زه او زما ورور وه، که داسې ونه شي نو زما څخه وروسته واکمنان به تل تاريخ مسخه کوي ، زه د اسلامی امت راتلوونکو واکمنانو ته دا نمونه او مثال پريږدم چې خپلې غلطي او ګناهونه په بی ګناه خلکو ونه تپي او بی ګناه خلک ذليل او سپک نکړي. دا داسيی غلطي او چل دی چې اسلام سپيڅلي دين به د ځمکي په کره کې د پراخوالي پر ځای راغونډ کړي .

د سلطان صلاح الدين ايوبي څيره تکه سره شوه، اواز يې په لړزا شو، داسې معلوميدل چې هغه پخپله خو له د شا تللو ويل نه غواړي، هغه هيڅکله شاته شوی نه ؤ، هغه په ډېرو سختو حالاتو کې هم جنګيدلی ؤ خو اوس حالاتو مجبور کړی ؤ، هغه د تقی الدين قوماندان ته وويل : تقی الدين ته ووايه چې خپل پوځ راټول کړي او د کوچنيو ګروپونو په شکل يې خپل سرحد او پولی ته را ورسوی که څوک لاره درته ونيسی داسې جګړه ورسره وکړي چې دښمن درپسې تر خپل سرحدی پولی او مصر ته را داخل نشي - کوم ګروپونه چې مصر ته را ورسيږي هغوی ټول سره يو ځای کړه که دښمن حمله وکړه چې ټول يو ځای مقابله وکړي. د خوندی پشاتګ لپاره کماندويان پکار واچوه، هيڅ ګروپ د دښمن په محاصره کې مه خوشی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه، زه پښا تلل په اسانه نشم زغملی خو دا اوریدل نه غواړم چې زمونږ کوم ګروپ وسله غورځولی او تسلیم شوی وی .

پښا تلل آسانه کار ندی ځکه د پر مختګ څخه په عزت شاته تلل ګران وی، حالات په نظر کې ساته، د استازو تکړه ټولګی تل د ځان سره ساته، زه لیکلی پیغام نشم دراستولی ځکه په لاره کې خطر دی که ستا استازی ونیول شو نو دښمن ته به معلومه شي چې تاسې تیښته کوی .

سلطان صلاح الدین ایوبی استازی قوماندان ته ډېرې لارښوونې وکړې او بیا یې هغه رخصت کړ، د هغه د قدمونو آواز لا اوریدل کیده چې زاهدان خیمې ته راغی او سلطان ته یې وویل : چې له قاهرې څخه استازی راغلی .

سلطان صلاح الدین ایوبی هغه خپلې خیمې ته راوبللو، هغه د جاسوسی اداری چاروا کی ؤ، هغه د مصر څخه خطرناک او زړه ماتوونکی خبر راوړی ؤ، هغه وویل : چې په مصر کې صلیبیانو ډېر خطرناک پلانونه پیل کړي، علی بن سفیان شپه او ورځ په هغې کې بوخت وی، اوس حالات داسې شوی چې د پوځی بغاوت خطر پیدا شویدی، پدی خبره د سلطان د څیرې رنګ والوت ځکه که یواځې د مصر غم وایی نو هغه یې پروا نکوله، هغه په ډېر خطر ناکو حالاتو کې مصر خوندی ساتلی ؤ، د صلیبیانو او فاطمیانو لوی لوی پلانونه یې خنثی او ختم کړي وه، د سمندر له لارې یې د صلیبیانو لوی لښکر ته ماتی ورکړې وه. د خلیفه د لرې کولو ستر او خطرناک ګام یې په پوره کامیابی سره پورته کړی ؤ خو کله یې چې کرک محاصره کړ نو پښو ته یې ځنځیرونه پریوتل، که چیرې هغه نه وي نو د جګړې نقشه بدلیدای شوه، د کلا څخه برسیره هغه د صلیبیانو لوی او خطرناک لښکر په هوار میدان کې کلا بند کړی ؤ، هغه پوځ هر وخت د محاصر د ختمولو کوښښ کاوه او پرله پسې بریدونه یې کول، هلته خونړې جنګونه کیدل .

سلطان صلاح الدین ایوبی د خپلو ویارلو تاکتیکونو په برکت د صلیبیانو لپاره افت او بلا جوړ شوی وه ، د ده څخه پرته د دی جګړې مخ په وړاندې بیول امکان نه درلوده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل لوري ته د سوډان حالاتو هم مصر ته خطر پیدا کړی او دا یوه اضافي مسئله پیدا شوی وه، سلطان صلاح الدین ایوبي پدې اندیښمن ؤ چې که تقی الدین د تیښتې په حالت کې له سوډان څخه راووت نو صلیبي او سوډاني پوځ به د هغه پسې مصر ته هم راشي او هغه به د مرکز څخه مخکې په لاره کې ختم کړي او مصر به تر خپل کنترول لاندې راولي. په مصر کې چې کوم پوځ موجود ؤ هغه د حملې د منع کولو لپاره بس نه ؤ، د کرک فتح او کامیابي هم ډېر زر امکان نه درلوده، په دوارو خبروکې د قاهرې د پوځ د بغاوت خبر په هغه بابندي داسې دروند تمام شو چې د هغه پښې یې ولړځولې، هغه تر ډېر وخته پورې په خیمه کې سر ټیټ نیولی او ګرځیده بیا یې وویل: زه د ټولو صلیبي لښکرو مقابله کولای شم، هغه لښکر هم چې په اروپا کې هغوی ساتلی دی، خو د خپل قوم څو خائنان او غداران ماته ماتې راکوي .

د کفارو دا غلامان او پلویان ولې ځان ته مسلمان وایي؟

شاید هغوی به پدې نه پوهیږي که خپل دین بدل کړي نو بیا به هم صلیبیان هغوی تیل وهي چې تاسې وطن خرڅوونکي یاستې، تاسې پخپل قوم کې اوسې زمونږ څخه کومک اخلې او خپل قوم ته دوکه ورکوې .

بیا هغه غلی شو، د هغه سره چې په خیمه کې کوم کسان ناست وه هغه هم چوپ وه. سلطان ټولو ته په وار وار وکتل او بیا یې وویل: الله تعالی زمونږ څخه ډېر سخت امتحان اخلي! که مونږ ټول په خپله خبره او لاره کلک پاتې شو د قیامت په ورځ به کامیاب ؤ. هغه د خپلو ملګرو د ډاډ لپاره دا خبرې وکړې خو د هغه څیرې داسې څرګندوله چې هغه ورخطاء او اندیښمن دی خو خپله ورخطائي او اندیښنه پټوي .

***

سلطان صلاح الدین ایوبي ته دومره ویل شوي وه چې په مصر کې حالات خراب دي خو اصل حالات ورته څرګند نه ؤ کوم چې ډېر خطرناک او بوګنوونکي وه. د هغه د نشتوالي څخه صلیبیانو دا ګټه پورته کړه چې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر درې څلور لوړ پوړي چارواکي يې پخپل لاس کې ونيول او د هغوی ځخه يې پخپله ګټه کار اخيستلو.

تقي الدين چې کله په سوډان حمله وکړه نو درې څلور ورځې وروسته يې سامان وغوښت، استازي ورته ووېل: چې بايد د هر زيات سامان زر تر زره واستول شي خو تر دوه ورځو پورې هيڅ کار هم ونشو، کله چې د سامان استولو د مسئول ځخه وپوښتل شول نو هغه دا ګوت نيونه وکړه چې په يو وخت کې د دوه محاذونو خلاصول غلط کار دی او دواړو ته سامان له کومه کيږي. يوه لاره دا ده چې د مصر پوځ وړې وسائل شي، د بازار ځخه ټول شيان راټول شي او په قاهره کې ګراني او قيمتي پيدا شي.

دا د لوړې پوړې چارواکي مسلمان ؤ، د سلطان صلاح الدين ايوبي د کابينې ځخه هم وه، د هغه په نيت باندې چا شک نشو کولايي، د هغه خبره ومنل شوه چې ريښتيا هم غله دانه په بازار کې کمه ده، خو هغه ته ووېل: شول چې هر څرنګه کيږي بايد محاذ ته سامان واستول شي، هغه کار پيل کړ خو دوه ورځې نورې هم پرې تيرې شوې، په پنځمه ورځ کاروان روان شو، دا د اوښانو او کچرو لوی کاروان وه، مشوره او سلا ورکړل شوه چې د کاروان سره دې يو ګروپ سپاره واستول شي چې دښمن پرې په لاره کې حمله ونکړي خو د سامان ليږونکي چارواکي ووېل: چې لاره خوندي ده، ځکه په مصر کې پوځ ته اړتيا ده، نو سامان پرته د ساتوونکو ځخه واستول شو، شپږمه ورځ احوال راغی چې د سامان کاروان دښمن تالا کړي، سامان ورځخه سوډانيانو اخيستی او د سپرليو ساتوونکي يې ټول وژلي.

په قاهره کې ټول چاوراکي د هر انديښمن شول ځکه د سامان لوټيدل څه عادي خبره نه وه، هلته پوځ ته د سامان اړتيا وه نو د سامان برابرونکي چارواکي ته ووېل: شول چې همدومره سامان بيا برابر کړي، هغه ووېل: اوس په بازار کې سامان نه پيدا کيږي، سوداګرو ته بايد ووېل: شي چې غلې دانې راپيدا کړي، سوداګر راوغوښتل شول نو هغوی خپل ګودامونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص کړل چې ټول خالي او تش وه، د غوښې لپاره يوه وزه، پسه، غوى او غواوى نه پيدا کيدى .

دا هم معلومه شوه چې د مصر پوځ ته هم پوره خوراک او څښاک نه ورکول کيږي او پدى توګه په مصرى پوځ کې هم اندېښنه پيدا شوى .

سوداګرو وويل: چې د اطراف او کلو څخه هيڅ شى هم بازار ته نه راځى، د على بن سفيان جاسوسى اداره ډېره فعاله وه، ډېر زر دا څرګنده شوه چې د بهر څخه خلک راځى او د مصر څخه د خوراک او څښاک شيان په لوړ نرخ اخلى د دى څخه څرګنده شوه چې د خوراک او څښاک شيان ټول د هيواد څخه بهر ته ځى، ټولو ته ورپه ياد شول چې څو کاله مخکې چې سلطان صلاح الدين ايوبى د مصر سوډانى پوځ مات کړى وُ د هغوى زيات کسان يې سرحدى سيمو ته وليږل او هلته يې د کرهنى کار ورباندى پيل کړ، هغوى اوس مصر ته خوراکى شيان نه ورکول ځکه چې هغوى په سوډان باندى د حملى کولو سره مخالف وه، دا بدلون په پنځه شپږو ورځو کې راغلى وُ، د دى څخه وروسته د سامان استولو کار پوځ ته وسپارل شو، د ډېر کوښښ څخه وروسته څه سامان برابر او د پوځ په ساتنه او حفاظت کې د سوډان محاذ ته واستول شو .

د لوړ پوړو چارواکو لپاره د سامان مسئله ډېره ستونزمنه شوه ځکه د دى څخه مخکې داسې حال کله نه وُ راغلى، هغوى پدى ويريدل چې که سلطان صلاح الدين ايوبى سامان وغواړي نو مونږ به څه ځواب ورکوو ځکه هغه دا کله منلايى شي چې په مصر کې سامان نه پيدا کيږي، د دى ستونزى د حل لپاره درى کسيزه پلاوى وټاکل شو چې په هغې کې يو لوړ پوړى چارواکى سليم الادريس د پلاوى د مشر په توګه وګمارل شو .

د شپې درى واړه د غونډى لپاره کيناستل نو دواړو وويل: چې سلطان صلاح الدين ايوبى په يو وخت کې د دوه محاذونو په خلاصولو سره لويه غلطى کړى او تقى الدين بايللى جنګ روان کړيدى .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الادریس وویل: فلسطین د مسلمانانو خاوره ده! د هغه ځای څخه د صلیبیانو ویستل ضروري دي، هلته مسلمانان د چنجیو او طفیلیو پشان ژوند کوي، هلته د مسلمانو میرمنو عزت او حیا خوندي نده، جوماتونه د آسونو طبلې شویدي.

یو کس یې وویل: دا ټول دروغ او بهتان دي! ایا تا پخپلو سترګو لیدلي دي چې صلیبیان په مسلمانانو زور او زیاتي کوي؟

سلیم الادریس وویل: زه یو څرګند او معلوم حقیقت بیانوم!

دویم یې وویل: زمونږ څخه حقیقت پټول کیږي! دویم یې وویل: سلطان صلاح الدین ایوبي د عزت او درناوي سړی دی خو پخپل منځ کې د ریښتیا خبرو څخه باید ونه ویریږو، هغه د خاورې او ملکونو د نیولو حرص نیولی دی.

که صلیبیان زمونږ دښمنان وای نو هغوی به په مصر باندې برید او فلسطین به یې خوشې کړی وای، هغوی یو طوفان دی چې مونږ ورته یوه ورځ هم نشو ټینګیدای، هغوی زمونږ نه بلکې د سلطان صلاح الدین ایوبي دښمنان دي.

سلیم الادریس وویل: ستاسې خبرې ماته د منلو او زغملو وړ ندي! ښه خبره دا ده چې داړوندي موضوع په هکله خبرې وکړو.

یویې وویل: ستا خبرې هم زما لپاره د منلو او زغملو وړ ندي! خو د یو سړي له خواهش څخه ټول قوم نشي قربانیدای، تاسې دوارو محاذونو ته د سامان لیږلو خبره کوی، د سامان حالت تا خپله لیدلی دی، چې نه پیدا کیږي، د سوډان محاذ ماتیدونکی دی، زما نظر دا دی چې د سوډاني محاذ سامان بند کړو، د دې به دا فایده شي چې تقي الدین به شاته راشي او پوځ به د وژلو څخه وساتل شي.

سلیم الادریس وویل: داسې هم کیدای شي چې مونږ سامان ور ونه لیږو نو تقي الدین به راګیر او ونیول شي! داسې هم کیدای شي چې زمونږ پوځ دښمن ته وسله وغورځوي!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلا کار وویل : ودې غورځوی! مونږ به تور په پوځ پورې وتړو.
سلیم الادریس وویل: تاسې څه فکر کړې چې داسې خبرې کوې؟
هغه ځواب ورکړ: زما فکر او نظر ډېر څرګند او روښانه دی - سلطان صلاح الدین ایوبی په مونږ باندې د پوځ حکومت چلوی .
هغه پرله پسې د صلیبیانو سره جګړې کوي او قوم ته داڅرګندوی چې د مصر او قوم ساتوونکی یوازې پوځ دی .
که سلطان صلاح الدین ایوبی امن او قلارې غوښتلی نو د صلیبیانو او سوډانیانو سره به یې جګړې نکولی بلکې د روغی جوړی او سولې تړون به یې کړې وای .
سلیم الادریس ډېر برګ شو ځکه هغه د صلاح الدین په خلاف او د صلیبیانو په پلوی خبرې اوریدل نه غوښتل په غونډه کې سختې خبرې وشوې، د پلاوی دوه کسانو هغه خبرو ته هم نه پریښودلو، هغه اخر په تنګ شو او وی ویل: زه غونډه ختموم، سبا به ستاسې نظریات او خبرې سلطان صلاح الدین ایوبی ته واستوم! بیا په غصه راپورته شو او ودریده .
یو ورځخه ولاړ او بل د سلیم الادریس سره ودریده چې د هغه نوم ارسلان وه، ارسلان د نسب په لحاظ سوډانیانو ته نژدې وُ، هغه الادریس ته وویل: پرې خفه شوې. زه اوس تاته دا سلا او مشوره درکوم چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته هیڅ مه لیکه کنه دا به ستا لپاره تاوان ورسوی! د هغه په خبرو کې ګوتې څنډنه او چیلنج وُ،، سلیم الادریس هغه ته د پوښتنې په توګه وکتل نو ارسلان ورته وویل: که ته نه خفه کیږې نو زه ستا سره په یوازې ځای کې خبرې کول غواړم.
سلیم الادریس وویل: همدلته یې راسره وکړه!
ارسلان ورته وویل: زما کورته ولاړ شه! خوراک او څښاک زما سره وکړه خو دا لیدنه به یو راز وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم الادریس د هغه سره کورته ولاړ، کله چې کورته ننوتلو نو داسې گمان یې وکړ چې د کوم پادشاه کورته ننوتي دي، ارسلان دومره لوړ پوړي چاراوکی نه وُ. دواړه چې څرنگه په کوټه کې کیناستل نو یوی ډېرې ښایسته او ښکلی نجلۍ په یو گرد پتنوس کې دوه د سپینو زرو پیالی او یو صراحی راوړ او د دوی په وړاندی یې کیښوده، سلیم الادریس د بوی څخه وپوهیده چې دا شراب دي نو د ارسلان څخه یې وپوښتل: ارسلان ! ته خو مسلمان یې او شراب څښې؟ ارسلان وخندل او بیا یې ځواب ورکړ: یو غرپ وڅښې بیا به تاسې هم په هغه حقیقت پوه شی په کوم چې زه تا پوهول غواړم.

د دی څخه وروسته دوه سوډانیان راغلل چې د دواړو په لاسونو کې ځلیدونکي پتنوسونه وه چې خوراک پکې ایښودل شوی وُ، کله چې په دسترخوان باندی خوراک او څښاک کیښودل شوه نو سلیم الادریس په حیرانو سترگو ارسلان ته وکتل، ارسلان وویل: حیرانیږه مه ښاغلی سلیم الادریس! دا عزت او شان و شوکت تاته هم پلاس درتلایی شي! زه هم ستا پشان متقي او پرهیزگار ووم خو اوس .... دوه نجونی زما په کور کې شته! د دمشق او بغداد د امیرانو او وزیرانو کورونه وگوره! هغوی خپل حرمونه د دی پشان زیاتو نجونو څخه ډک کړیدی، هلته شراب بهیږي .

سلیم الادریس وویل: دا نجونی، شراب او دولت د صلیبیانو کرم او پیرزوینه ده! ښځو او شرابو د اسلامی امت ریښی او ډډ خوسا کړیدی.

ارسلان وویل: ته خو د سلطان صلاح الدین ایوبی په خوله خبری کوی! همدا ستا بد مرغی ده!

سلیم الادریس وویل: ته څه ویل غواړی! ماته شک پیدا شوی چې ته د صلیبیانو په جال او لومه کې پریوتی یې!

ارسلان وویل: زه د پوخ غلام کیدل نه غواړم! زه پوخ غلام گرځول غواړم. د دی یوه لاره دا ده چې تقي الدین ته هیڅ سامان ونه لیږل شی بلکی هغه ته دوکه ورکړل شي چې هغه دی سامان راځی. هغه په دروغو همداسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګوی ترڅو مجبور شي او وسله وغورځوي. ښکاره ده چې سوډانیان به هغه وژني او پوځ به یې د تل لپاره هلته ختم شي، مونږ به دا تور په پوځ پوری کړو او د قوم په سترګو کې به یې سپک کړو، نو بیا به سلطان صلاح الدین ایوبی هم د خلکو په وړاندې سپک او ذلیل شی تاسې زما خبره په غور سره نه اوری، تاسې ته به هیڅ تاوان او زیان نه رسیږي، تاسې ته به د دې په بدل کې دومره شیان درکړل شي چې هغه به په تصور کې هم نشی راوستلایی.

سلیم الادریس وویل: زه اوس ستا په مقصد او مطلب پوه شوم! ته ما ایمان خرڅولو ته رابولې، دا کار زه نشم کولایی!

د ډېر بحث او خبرو څخه وروسته سلیم الادریس وویل: د ته دومره خطرناکې خبرې پداسې بې پروایی ولې کوی؟ ایا ته پدې نه پوهیږې چې زه به دې بندي کړم او د خیانت سزا به درکړم؟

ارسلان ځواب ورکړ: نو ایا زه دا نشم ویلایی چې ته پر ما دروغ پورې کوې؟ سلطان صلاح الدین ایوبی زما په خلاف هیڅ شی هم نه اوری.

سلیم الادریس حیران شو چې دومره غټ او لوی حکومتی چارواکی پدې درجه شیطان شویدی او په څومره زړورتیا سره خبرې کوي.

سلیم الادریس یو حقیقی مؤمن او مسلمان و، هغه پدې خبره نه پوهیده چې ایمان خرڅول انسان د سپکاوي او ذلت کومې کندې ته غورځوی. د هغه سره د ارسلا د شیطانت یوازې یوه لاره وه ځکه هغه د ارسلان څخه لوړ پوړی چارواکی و، نو ارسلان ته یې وویل: زه پوه شوم چې ته څه ویل غواړې تاته اووه ورځې وخت درکوم چې خپل ځان او خپل فکر سم کړه او د اسلام د دښمنانو سره خپل اړیکې وشلوه او ماته داد راکړه چې زه د اسلامي امت او اسلام ربښتنی بچی یم! زه نور تا د سامان برابرولو څخه لرې کوم زه خپله دا کار په غاړه اخلم! که اړتیا پیښه شوه نو زه تا پدې خپل جوړ کړی صلیبي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت کې بندی کوم! او اوه ورځی ډېر وخت دی، داسې نه چې په اتمه ورځ تا جلاد لدی کور څخه وباسي!

سلیم الادریس پاڅیده خو ارسلان خندل او بیا یې ځواب ورکړ: ښاغلی سلیم الادریس! ستا دوه ځامن دي او دواړه ځوانان دي؟

سلیم الدریس وویل: هو! څه کوی زما زامن!

ارسلان وویل: هیڅ یې نکوم! زه دا در په ګوته کوم چې ستا دوه ځوان زامن دی او همدا ستا ټول اولاد دی!

سلیم الادریس پدی کنایه او اشاره پوه نشو هغه وویل: شرابو ستا دماغ خراب کړي! د دی وینا څخه وروسته هغه د باندی ووت.

***

د ارسلان د کور څخه چې کله سلیم الادریس ووتلو نو نیغ علی بن سفیان ته ولاړ او هغه ته یې د ارسلان ټولی خبری وکړی. علی بن سفیان ورته وویل: چې ارسلان زما سره هم په شکمن لست کې شته خو د هغه په هکله هیڅ ثبوت مونږ ندی پیدا کړی خو زمونږ تر څارنی لاندی دی.

سلیم الادریس ډېر اندیښمن او حیران وه چې د ارسلان پشان سړی په دومره زړورتیا سره خیانت او غداري کوي نو علی بن سفیان ورته وویل: چې پدی کار کې هغه یوازی ندی بلکې څو کسان پدی پلان او پروګرام کې شامل دي، دا میکروبونه اوس پوځ ته هم رسیدلی او هلته خپاره شویدی. پدی ورځو کې مهمه مسئله سوډان ته د سامان لیږلو وه، سلیم الادریس علی بن سفیان ته وویل: چې ما ارسلان له کاره ګوښه کړی اوس به خپله دا کار کوو. علی بن سفیان هغه ته وویل: چې د یو منظم پلان او دسیسی په توګه خوراکې شیان د هیواد څخه د باندی استول کیږي او دلته یو جبری قحط او کموالی منځ ته راغلی.

علی ورته وویل: چې ما خپل څارونکی خپاره کړي چې شکمن کسان ونیسی او د مسئلی اصلی علت څرګند کړي، هر چیری چې یوه بوری غله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونیسي هغه دی ورڅخه سرکاري کړي. د ډېر غور او فکر څخه وروسته هغوی د سامان لپاره لاره برابره کړه.

سلیم الادریس پخپلو اداري او جهادي کارونو کې دومره بوخت او مصروف شو چې د ارسلان هغه اشاره یې له یاده ووتله چې ستا دوه ځوان زامن دي او همدا دي ټول اولاد دي.

سلیم الادریس پخپلو زامنو باندې پوره باور درلوده خو ځواني لیونتوب او ړوندوالی وي.

په قاهره کې د سلطان صلاح الدین ایوبي د نشتوالي په وخت کې د بد اخلاقي او بد کارۍ یو طوفان را الوتی و چې ځوانان یې رانغاړلي وه. دوه درې کاله مخکې هم همداسې یو باد را الوتی و خو ډېر زر تر کنټرول لاندې راغی، دا ځل دا باد او هوا د ځمکې لاندې څخه را پورته شوه نو ځکه یې کار وکړ پدې کې لوبې، مداري توب او قمار (جواري) رواج پیدا کړ، په ښکاره خو داسې شي نه ښکاریده چې چا پرې ګوت نیونه کړې وای خو په پټه پدې لوب ځایونو کې د بد اخلاقۍ اډې او مرکزونه جوړ شوي وه.

په لوب ځایونو کې په پټه توګه داسې تصویرونه اینسودل شوي وه چې بالکل لوڅ او بربنډ وه او بیا دا ښودنه او نمایش د ځوانو او ښکلو نجونو پوسیله ځوانانو ته ښودل کیده چې هغوی د خپلو خنداګانو او اداګانو پوسیله ګناه او بد اخلاقۍ ته تشویق کیدل.

هلته به ځوانانو ته حشیش هم ورکول کیدل تر څو د ځمکې څخه هوا ته پورته شي، دا کار د ځمکې لاندې کیده خو داسې څوک نه و چې ګواهي او شهادت ورکړي ځکه چې چا به یو ځل دا شیان ولیدل او حشیش به یې وڅښل نو بیا به یې خپله ګناه پټوله، پدې ګناه کې داسې خوند وه چې بیا به هر وخت هغې ته په تلوسه کې وه. هغوی دا خبره د دې لپاره هم پټه ساتله که دا خبره ښکاره شي نو حکومت به بیا د دې مخنیوی کوي او مونږ به لدې مزو او چرچو څخه بې برخې شو. پدې اخلاقي فساد کې ځوانان او پوځیان زیات راګیریدل، هلته په پټه د زنا اډې او مرکزونه هم جوړ شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، دا د بد اخلاقی او فساد فعالیت او ورانکاری څومره کامیابه وه؟ د دی خواب په کرک کې د صلیبیانو د ورانکاري استاذ هرمن جرمنی خپلو ملګرو ته داسې ورکاوه :

د هسپانیا تصویر جوړونکو چې دا تصویرونه جوړ کړي، هغوی د انسانانو بتان د خاوری څخه هم جوړولای شي، هغه د یوی ښځی او سړی لغړ تصویر خپلو صلیبی ملګرو ته وښودلو، دا ډېر لوی تصویر وه چې په رنګه برس باندی په ځو ښکلو رنګونو جوړ شوی ؤ.

صلیبی چارواکو چې دا تصویر ولیده نو پخپلو کې یې سره لوڅی او بی چوکاټه ټوکی پیل کړی .

هرمن وویل: ما داسې ډېر تصویرونه جوړ کړي او مصر ته می استولی او د هغې د ښودلو لپاره می پټ ځایونه هم برابر کړي، د هغه ځای څخه زمونږ د بری او کامیابی راپورونه راځی، ما د قاهری په ځوانانو کې د بد اخلاقی او فحاشی آور بل کړیدی .

دا داسې غریزه دی چې یو ځل دا پورته شي بیا ټولی غریزی احساسات او ولولی ختموی که هغه د وطن مینه وی او که د دین او اخرت ، دی تصویرونو په قاهره کې د ځوانانو او پوځیانو احساسات او ولولی بیکاره کړی، د دی تصویرونو خوند نیشه هم غواړي چې د نیشی شیان مو هم ورته برابر کړي .

زما ملګرو په قاهره او نورو کلو کې د اطرافی او صحرایی نجونو په شکل کې د ځوانو نجونو پوره لښکر ځای پر ځای کړی- دا ښځینه ورانکاری د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ او قوم دوینا او چینجی په شان خوری مخکې چې زما کسان نیول شوی وه د هغې نور علتونه وه، اوس ما نوی لاری او طریقی راویستلی چې هم کامیابی او هم نه نیول کیږي. اوس خپله مسلمانان زما د ملګرو ساتنه او حفاظت کوي او هغې ته نور هم زور ورکوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی د دې فکري او ذهني عیاشۍ عادي شویدي ، لږ وخت وروسته به زه د هغوی په فکر او ذهن کې د هغوی د خپل قوم، وطن او دین په خلاف زهر اچوم.

غونډې ته یو کس وویل: سلطان صلاح الدین ایوبي ډیر هوښیار سړی دی هغه چې څرنګه مصر ته راشي نو ستا ټول پلانونه به له خاورو سره برابر کړي.

هرمن وویل: که هغه مصر ته ورسیږي نو. . . د دې ځواب باید تاسې ووایی چې د هغه محاصره بریالی کوی او که نه؟ بیشکه هغه د ریمانډ پوځ د کلا څخه د باندې محاصره کړې او کلا خو لا له مخکې څخه محاصره ده خو زه وایم چې دا دواړه د هغه لپاره زیاتمن کیدای شي. تاسې دلته فیصله کوونکې جګړه مه کوی، هغه همداسې د محاصرې په حالت کې وساتئ چې مصر ته ولاړ نشي - په سوډان کې زمونږ ملګرو د تقی الدین پوځ بالکل تیت پترک کړی، نه هغه اوس جنګیدای شي او نه بیرته راوتلی شي ، د مصر د بازار او مارکیټ څخه ما غله او نور خوراکي شیان ورک کړیدي، ستاسې ورکړې دولت او مال اوس په بریالی توګه کار ورکوي، د سلطان صلاح الدین ایوبي یو نژدې ملګری او حکومتي چارواکی ارسلان اوس ستاسې پلوی او ملګری دی، هغه په ټولو کارونو کې زمونږ سره مرسته کوي، د هغه نور ملګري هم زمونږ سره ملګري شویدي .

فلیپ اګستس وپوښتل : ارسلان ته څومره شی ورکوی؟

هرمن ځواب ورکړ: څومره چې د یو مسلمان چارواکی د دماغ خرابولو لپاره بس وي! ښځه، شراب، مال، د حکومت او څوکۍ نیشه د هر مسلمان ایمان اخیستلای شي، او مونږ ورڅخه اوس ایمان اخیستی دی، ما تاسې ته ویل چې که اوس سلطان صلاح الدین ایوبي مصر ته ولاړ شي نو هلته به دنیا بدله وګوري - هغه چې په کومو ځوانانو ویاړ کاوه او هغه یې د اسلامي امت لپاره سرمایه بلله هغه اوس تش په نامه مسلمانان دي، د هغوی فکر او ذهن اوس زمونږ په کنترول او واک کې دی، دا نوی نسل به د جنسي خواهشاتو غلام وی ، همدا حال به د هغه پوځ هم وي کوم چې په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر کې پاتې دي - پدې پوځ کې زما ملګرو دومره کار کړیدی چې اوس هغوی بغاوت او پاڅون ته هم تیار او چمتو دي زه اوس په پوره ډاډ سره تاسې ته ویلی شم چې ستاسې څخه مخکې به ما خپل محاذ ختم کړی او فتح کړی وي. کله چې د دښمن عقیده او اخلاق تباه شي نو بیا جګړې او حملو ته اړتیا نه وي.

د هرمن پدې راپور باندې صلیبی واکمنان ډېر زیات خوشحاله شول، فلیپ اګستس بیا خپله هغه اراده ښکاره کړه چې څو ځله مخکې یې ښکاره کړې وه، هغه وویل: زمونږ جګړه د سلطان صلاح الدین ایوبی سره نه بلکې د اسلام سره ده، سلطان صلاح الدین ایوبی به هم مړ شي او مونږ هم، خو زمونږ پلان او پروګرام باید همداسې ژوندی وي تر څو اسلام مړ او ختم شي او په ټوله نړۍ باندې د صلیب واکمنی او حکومت شي د دې نړیوالې فتحې او برې لپاره همداسې کارونو ته اړتیا ده تر څو د مسلمانانو اخلاق، عادات او عقاید خراب شي، زه هرمن ته شاباسی او آفرین وایم چې هغه نه یوازې دا کار پیل کړی بلکې تر زیاتې اندازه پورې یې برې هم تر لاسه کړې.

***

د سلیم الادریس دوه ځامن هم ځوانان وه، د یو عُمر اوه لس او د بل عُمر یویشت کاله وُ، دا ندې څرګند چې ایا دوی دواړه هم پدې طوفان کې رانغاړل شوي وه کنه کوم چې صلیبیانو په قاهره کې پیدا کړی وُ، خو وروسته بیا دا ثبوت برابر شو چې دې دواړو نوې ځوانانو د یوې ورانکارې صلیبی نجلۍ سره پټ اړیکې او لاره درلوده - هغې نجلۍ ځان مسلمان بللو خو بې پرده ګرځیده، هغه د یو لویې کورنۍ څخه وه او لیدنې کتنې به یې پټې کولې، هغه ورځ چې ارسلان سلیم الادریس ته ویلي وه چې ستا دوه ځامن ځوانان دي د هماغه په سبا نجلۍ د سلیم الادریس مشر زوی ته وویل: چې زه یو بل تنګې ځوان ډېره تنګه کړې یم، زه چې په کوم لوری ځم هغه راپسې وي او ځینې وخت د تښتولو اخطارونه هم راکوي.

هلک ورڅخه وپوښتل چې هغه څوک دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلۍ خبره یوي او بلې خواته کړه او هغه ته یې وویل: چې کله خبره بالکل خرابه شوه بیا به درته ووایم.

وروسته بیا څرګنده شوه چې هیڅ ځوان هغه نه تنګوله بلکې هغې ځوانان تنګول او د هغوی اخلاق یې خرابول.

د دې ورځې په سبا همدې نجلۍ د سلیم الادریس د کشر زوی سره اړیکې ونیول او د هغه سره یې داسې محبت او مینه ښکاره کړه چې هغه یې هم پخپل جال او لومه کې راګیر کړ.

د څه لیدنو څخه وروسته یې هغه ته هم وویل: چې ما یو ځوان تنګوي او د تښتولو اخطارونه راکوي، د هلک وینه په جوش راغله نو هغې ته یې وویل: چې دا څوک دی؟

نجلۍ هغه ته هم کړه وړه خبره وکړه چې زه به یې وروسته درته بیا ووایم.

په هماغه ماښام یې د هلک مشر ورور ته وویل: چې ما هغه تنکی ځوان ډېره تنګوي او وایي چې زه به دا ځلمی ځوان داسې وژنم چې هیچاته څرګنده نشي نو ته له ځان سره خنجر ګرځوه چې ناڅاپي درباندې برید او حمله ونشي.

په دویمه شپه یې کشر ورور ته وویل: چې هغه ځوان ما تنګوي او ستا د وژلو پلان لري نو له ځان سره خنجر ګرځوه.

دواړه وروڼه د دې څخه ناخبره وه چې یوې نجلۍ دواړه په خپل جال او لومه کې راګیر کړي او یو د بل په خلاف یې استعمالوي، نجلۍ به د هغه دواړو سره جلا جلا لیدل او هغوی یې یو د بل په خلاف راپارول تر دې چې هغوی د حیواناتو پشان شول.

یو ماښام هغې مشر ورور ته وویل: چې د بازار څخه د باندې فلانی ځای ته په تیاره کې راشه چې هلته سره وګورو خو هغه بل ځوان وایي چې زه به ستا پسې ووم او خپل دښمن به وژنم نو خیال کوه چې هغه کیدای شي هلته زما پسې راشي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشر ورور ته یې هم همداسې ووېل: چې نن ماښام د بازار څخه د باندې راشه خو کېدای شي هغه بل ځوان زما پسې راشي او ستا د وژلو هڅه وکړي نو چې د خطر لپاره ځان تیار او چمتو کړې. دواړه وروڼه په بې خبرې کې یو د بل وژلو ته تیار شول.

ماښام مشر ورور سره د خنجره هغه ځای ته ورسیده چې نجلۍ ورته په ګوته کړی وُ، هغې داسې کمال وکړ چې ځای یې تیار غوره کړ چې دواړه وروڼه سره یو بل ونه ګوري او سره ونه پیژني چې ټوله ډرامه به خرابه شي، کله چې نجلۍ هلته ورسیده نو مشر هلک هلته ولاړ وُ.

هغه ته یې ووېل: چې زما پسې هغه بل هلک را روان دی او ستا د وژلو پلان لري.

مشر ورور خنجر راوویستلو چې پدې کې کشر ورور یې راښکاره شو، نجلۍ مشر ته ووېل: هغه دی راغی! زه نه غواړم چې ویني توی شي زه به هغه منع کړم چې بیرته ولاړ شي.

نو سمدستي د کشر هلک په لوري ورغله او هغه ته یې ووېل: چې بل ځوان راغلی او خنجر یې پلاس کې تیار نیولی ولاړ دی. کشر او مشر دواړه تنکي ځوانان وه، د هغوی په عقل د ځوانۍ او نجلۍ پرده پرته وه چې فکر او سوچ وکړي نو کشر خنجر پلاس د مشر په لوري په منډه شو، کله چې مشر خپل دښمن حمله کوونکی ولیده نو هغه هم رامنډه کړه، دواړو ورونو یو پر بل سخت او کلک ګذارونه وکړل، ولویدل او بیا راپورته شول او یو پر بل یې همداسې د خنجرونه ګذارونه کول، نجلۍ دواړه راپارول تر دې چې دواړه له کاره ولویدل په همدې وخت کې د علي بن سفیان څارونکی پدې لاره برابر شول نو نجلۍ تیښته وکړه خو څارونکو هغه راګیر کړه، ګوري چې دوه ځوانان په وینو کې لت پت پراته او اخري سلګۍ وهي.

نجلۍ ډېرې بانې او پلمې وکړې خو څارونکي هغه خوشې نکړه، هغه څارونکي ته د ډېرو شیانو وړاندیز وکړ خو هغه یو هم ونه منلو، هغه چیغې کړې او پیره کوونکي یې راوغوښتل، پدې وخت کې دواړه وروڼه مړه شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، نجلی سمدستي علي بن سفیان ته ورسول شوه، مړي هم راوړل شول چې په روښنايي کې یې وکتل نو دواړه د سلیم الادریس زامن وه. سمدستي سلیم الادریس ته احوال ورکړل شو څه فکر کیدای شي چې د هغه به پدې وخت کې څه ډول حالت وه چې کله یې دواړه ځامن مړه ولیدل.

نجلی ګډه وډه بیان او خبرې وکړې خو دا یې ونه ویل چې د چا لور او چیرې اوسیږي.

سلیم الادریس ډېر په بد حالت کې و هغه علي بن سفیان ته وویل: علي! دا د عذاب ځای ته بوځه کنه اصلي خبره نه کوي!

د ویلو لپاره نور څه شته! نجلی هم په غصه سره د مشر هلک لوري ته اشاره وکړه چې ده زه رابللې وم او زه ورغلم، د بل لوري پرې کشر ورور راغی او دواړو سره په خنجرونو یو پر بل ګذارونه وکړل. زه د ویرې څخه وتښتیدم خو په لاره کې یو سپور راګیر کړم، ما د خپل پلار نوم ورته ځکه وانخست چې هغه به هم رسوا او سپک شي.

د علي بن سفیان دماغ ډېر قوي وه هغه ته سمدستي د ارسلان او سلیم الادریس هغه خبرې ورپه یاد شوې چې څو ورځې مخکې یې کړې وې، ارسلان د علي بن سفیان په تور لست کې و او پدې هم پوهیده چې اوس د هغه په کور کې څه روان دي.

علي بن سفیان سلیم الادریس ته اشاره وکړه او ویې ویل: دا نجلی که هر څوک ده خو قاتله او وژونکې نده! ځکه دوه ځوانان دا یو ځای نشي وژلی، دا سمه خبره کوي او زه د دې په خلاف هیڅ نشم کولای!

بیا یې نجلی ته وویل: ته ولاړه شه ته ازاده یې خو بیا داسې ونکړې کنه وبه وژل شې.

نجلی په ډېره چټکتیا سره له خونې ووته او روانه شوه، علي بن سفیان خپلو دوه څارونکو ته سمدستي وویل: چې یو د نجلی پسې شي او بل د ارسلان د کور د دروازې په مخ کې یو ځای پټ شي چې څوک مو ونه ګوري او د نجلی ځای او لاره معلومه کړي. دواړه څارونکي ورپسې شول.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلې تېزه تېزه روانه وه خو د هغې پسې څارونکي هم روان وُ، د علي بن سفیان شک ریښتیا شو، نجلۍ دا ارسلان کورته ننوته. هلته له مخکې څخه یو څارونکی رسېدلی وه هغه سمدستي احوال راوړ چې نجلۍ د ارسلان کورته ننوته. کله چې سلیم الادریس خبر شو چې نجلۍ د ارسلان سره اړیکې لري نو بیا یې علي بن سفیان ته وویل: ماته ارسلان په خبرو کې هغه ورځ ویلي وه چې ستا خو دوه ځوانان زامن دي خو زه پدې کنایه او اشاره پوه نشوم، څرګنده خبره ده چې زما د زامنو د وژلو مسئول ارسلان دی . هغه په حیرانوونکې توګه دواړه هلکان پخپلو کې سره ووژل ، سلیم الادریس لوړ پوړی او تر ټولو مشر چارواکي ته خبر ورکړ ، پدې وخت کې د پولیسو د امنیه عمومي قوماندان عیاث بلبیس هم را ورسیده. ټولو فیصله وکړه چې د ارسلان کور تالاشي او هغه هم بندي شي .

زه به اوس سلیم الادریس ته ووایم چې ولې زه په دومره زړورتیا سره داسې خبرې کولای شم !

ارسلان چې کله د نجلۍ کامیاب راپور واورېده ! زه به دا هم ورته ووایم چې ستا په خلاف زه څه نشم کولای! ارسلان د دې بري او کامیابۍ په خاطر نجلۍ ته ښکلي شراب وړاندې کړل او بیا دواړو د خوشحالۍ جشن لمانځل پیل کړل .

د هغوی د خوشحالۍ جشن لا ختم شوی نه وُ چې سلیم الادریس بې له اجازې خونې ته ورننوت، ، هغه ارسلان او نجلۍ په لوڅ ، لغړ او د نیشې په حالت کې بیاموندل او نجلۍ یې سمدستي وپېژندله .

ارسلان د نیشې په حالت کې وویل : تا خپل زامن پخپلو کې سره ووژل او اوس غواړې خپل ځان هم په ما ووژنې؟ پیره کوونکي چیرې دي؟

دا سړی زما د اجازې پرته څرنګه زما جنت ته راغی؟

سلیم الادریس ځواب ورکړ تا جهنم ته د رسولو لپاره راغلی یم- زه د خپلو زامنو د غچ اخیستلو لپاره نه یم راغلی! زه غدارانو او خاینانو ته د سزا ورکولو لپاره راغلی یم!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې وخت کې د مصر تر ټولو لوړ پوړي واکمن هم را ورسیده کوم چې د تقي الدین او سلطان صلاح الدین ایوبي په نشتوالي کې کم د مصر واکمن وه، د هغه سره د امنیه عمومي قوماندان غیاث بلبیس او علي بن سفیان هم ملګري وه، نجلۍ سمدستي ونیوله شوه، د ارسلان د کور ټول کسان له کوره وویستل شول او په کور باندې د پوځ پیره ودریده په کور کې تالاشي او لټون پیل شو، هلته یوه تاکاوی او د ځمکې لاندې لوی ځای پیدا شو چې ښه پراخه وه، د هغه ځای څخه د غشو، نیزو، لیندو او پوځي وسایلو پراخه زیرمه او ذخیره راووته، آور غورځوونکي مواد هم پراته وه، له یو بکس او صندوق څخه حشیش او زهر هم راووتل، له یوې بلې خونې څخه د سرو زرو خښتې او د اشرفیو کڅوړې راپیدا شوې، هغه خپلې دوه پخوانۍ میرمنې او بچیان بل ځای ته استولي وه، په کور کې درې نجونې هم پیدا شوې، درې واړه یو له بلې ښکلې، ښایسته او مسلمانې نه وې. شپه په شپه د ټولو کار کوونکو څخه پوښتنې وشوې چې په هغوی کې درې د صلیبیانو جاسوسانې وختلې.

لوړ پوړي چارواکي له ارسلان څخه وپوښتل: ایا ته خپله دا ویلی شې چې ستا قصد او اراده څه وه؟ دا ټول پلاس راغلي شیان ستا د مرګ او وژلو لپاره بس او کافي دي!

ارشلان د نیشې په حالت کې وویل: نو بیا د مرګ سزا راکړی! که زما وژل حتمي وي نو بیا همداسې چوپ باید مړ شم.

لوړ پوړي چارواکي وویل: د الله جل جلاله په وړاندې به دا ډېره لویه نیکي وي چې ته مونږ د خطرونو څخه خبر کړې! زما هیله ده چې پدې نیکۍ به ستا دا لوی ګناهونه وبښل شي.

ارسلان وویل: تاسې خو ما نه بښئ!

علي بن سفیان وویل: الله تعالی د دې څخه لوی ګناهونه هم بښي! ستا د ژوند پاتې کیدو چانس پیدا کیدای شي، تاسې ووایئ چې دلته کومه کومه ورانکاری کارونه کیږي، نور کسان هم په ګوته کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارسلان په کوټه کې ګرځیده، نور تول چارواکي یو او بل لوري ته ناست وه، هغه سلیم الادریس ته ورغی او د هغه د ملا څخه یې د برېښنا په شان توره را واخیستله او په خپله ګیډه کې یې ننباسله، مخکې لدې چې نور خلک څه وکړي هغه توره له ځان څخه بلې خواته وویستله، هغه پخپله بستره راپریوت، بل سړي د هغه د ګیډې څخه توره ویستله خو ده ورته وویل: دا خوشي کړه خو زما دوه دري خبري په غور سره واوره! کله چې مړ شوم نو توره را څخه وباسی، ما خپل ځان ته سزا ورکړه، زه ژوندی د سلطان صلاح الدين ايوبی سره مخامخ کیدلی نشوم ځکه چې هغه پر ما باور او اعتماد کړی وو، زه ستاسې هیڅ پوښتنی ته ځواب نه درکوم، توری خپل کار کړیدی، مصر باندی توره وریځ خپرووونکی پوځ د بغاوت او پاځون لپاره تیار او چمتو دی. د پوځیانو خوراک او څښاک ما بند کړی وو، سپاهیانو ته هیڅ نه ورکول کیدل، صلیبی ورانکارو په پوځ کې دا اوازه خپره کړی وه چې د سلطان صلاح الدين ايوبی سره او تقی الدين سره همسنګره غوښی خوری او شراب څښی او هلته هر څه پریمانه دي، د مجاهدين په غنیمتونو باندی عیاشي او مزی چرچی کوي . زما ډېر چارواکی ملګری دی خو زه د چا نوم نه اخلم، په عام ډول فدایانو او فاطمیانو د مسلمانانو د تباه کولو لپاره پوره تیاری کړی، تاسې د بغاوت او پاځون مخه نشی نیولای ، نوی پوځ راولی، حالات ستاسی له کنترول څخه .... نوری خبری بندی شوی او ساه یې ورکړه .

د هغه په کور کې چې کومی دری نجونی پیدا شوی وی هغوی هم لدی څخه زیات څه ونه ویل، هغوی یوازی دومره وویل: چې مونږ ته د مسلمانانو د بی لاری کولو او پخپلو کې د جنګولو دنده او مسئولیت راکړل شوی وو، د شپی به دلته غونډې او مجلسونه جوړیدل چې ډېر چارواکی به پکې وه، هغوی به زمونږ څخه پرته غونډې او خبری کولی.

نجونو دا خبره هم وکړه چې په مصر کې د پاځون او بغاوت لپاره لاره هواره شویده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه نجلۍ چې د سليم الادريس دواړه زامن يې پخپلو کې سره جنګولي او وژلي وه هغې خپله ټوله کيسه بيان کړه، هغې وويل: چې ما د سليم الادريس مشر زوی لومړی پخپل جال کې راګير کړ څکه ارسلان غوښتل هغه د خپل پلار الادريس په خلاف استعمال کړي خو وروسته يې پلان بدل کړ او بيا يې وويل: چې دواړه ورونه پخپلو کې سره ووژنۍ.

په يوه شپه کې نژدې يو نيم سل په غله او سامان بار اوښان د لوی دفتر مخې ته راوستل شول، دا اوښان د مختلفو ځايونو څخه نيول شوی وه چې غله او نور شيان يې له بازار څخه ويستل.

د قاهرې څخه د خوراکي شيانو د ويستلو د مخنيوی لپاره ګزمې ټاکل شوې وې، دا د هغوی لومړنۍ کاميابي وه، نيول شوی کسانو د څو سوداګرو نومونه واخيستل چې هغوی غلې او دانې د ځمکې لاندې ګودامونو کې زيرمه او ذخيره کړيدي - هغوی به دا پټ ساتلي سامان د شپې په بهرنۍ خلکو خرڅولو. دی نيول شوو کسانو د قاهرې څخه د باندې هم څو کسان وښودل چې هغوی غلې او دانې پټې ساتي او بيا يې په بهرنيو سوداګرو خرڅوي.

نيول شوو کسانو د مصر او سوډان په پوله هم يو ځای په ګوته کړ چې د هغې څخه غله او دانه سوډان ته رسول کيږي. هلته يو سرحدي څوکۍ هم وه چې د هغې مشر لدی کاروانونو څخه رشوت او بدله اخيستله، بيا د دی خبرې ثبوت هم وشو چې دا ټول کاروانه د ارسلان تر مشرۍ لاندې سرته رسيدل.

* * *

پدی توګه په لس ګونو پلانونه او پروګرامونه صليبيانو په مصر کې روان کړي وه چې د سلطان صلاح الدين ايوبی هلته نه و.

سليم الادريس او نورو لوړو پوړو چارواکو سمدستی پدی حالاتو د غور کولو لپاره غونډه جوړه کړه.

علی بن سفيان او غياث بلبيس دا سلا او مشوره ورکړه چې اوس حالات دومره خراب شوي چې د دوی وسه هم پرې نه رسيږي. هغوی وويل: مخکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لدې څخه چې په مصر کې بغاوت وشي یا کوم لوړ پوړي چارواکی ووژل شي او قاهره د دښمن د جګړې میدان وګرځي باید د سلطان صلاح الدین ایوبي د دې ټولو حالاتو څخه خبر شي، که کیدای شي هغه د کرک محاصره خپلو مرستیالانو ته پریږدي او خپله قاهرې ته راشي.

دوی یو استازی مخکې استولی وُ خو هغه ته پوره معلومات نه وُ ورکړل شوي. اوس چې لویه پیښه مېنځ ته راغله نو فیصله پدې وشوه چې باید خپله علي بن سفیان کرک ته ولاړ شي او هلته سلطان صلاح الدین له ټولو حالاتو څخه خبر کړي.

د کرک د محاصرې دوه میاشتې پوره شوې وې خو د برې هیڅ درک نه معلومیده، صلیبیانو پوره دفاعي پلان جوړ کړی وُ، هغوی ښه پوره سامان او خوراکي شیان ذخیره کړي وه، د سلطان صلاح الدین ایوبي څارونکو له ولې څخه یو غازي په غشي پورې پیغام تړلی او راویشتلی وُ چې په کلا کې د خوراک او څښاک هیڅ کمی نشته، په مسلمانانو باندې دومره سخت بندیز لګیدلی دی چې د هغوی دیوالونه هم اوس جاسوس کوي نو څکه د کلا دننه هیڅ ډول کار هم نشي کیدای کنه د خوراک او سامان ذخیره تباه کیدای شوه.

په کلا کې د ایوبي څارونکو کموالی پیدا شوی وُ کوم چې ژوندي وه هغوی به کله نا کله د شپې په غشي کې پیغام وتړلو او بیا به یې د باندې ویشتلو، پوځیانو ته حکم شوی وه که چیرې کوم داسې غشی راشي هغه خپل قوماندان ته ورسوي، صلیبیانو د هرمن د پلان د عملي کیدو لپاره د محاصرې ختمولو کوښښ پرېښی وُ ترڅو د سلطان صلاح الدین ایوبي همدلته پاتې شي، هغوی غوښتل همدلته د هغوی قوت او ځواک ختم شي.

مسلمانان د هغوی پدې پلان او چل باندې پوه شوي وُ نو څکه یې خپل پلان بدل کړ.

د صلیبیانو دا کوښښ ناکام شوی وُ چې د بهر څخه په محاصروي پوځ باندې برید وکړي څکه چې د سلطان صلاح الدین ایوبي د ممې حملـا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برید لپاره تیار او چمتو ؤ او هغوی يې په ډېره هوښیاری سره هم محاصره کړل، د دې بهرنی پوځ د محاصره کیدو هم یوه نیمه میاشت تیره شوی وه، بهرنی لښکر د محاصری ماتولو لپاره کوښښ کاوه خو غازیانو د هغوی هره حمله پښا تمبوله خو محاصره ډېره پراخه شوی وه، هغه سیمه شنه او د اوبو لرونکی وه نو ځکه صلیبیانو ته واښه او اوبه پلاس ورتللی. کوم څاروي به چې مړه کیدل هغه به دوی خوړل خو دی ورته بس والی نکولو، همدا رنګه د زرګونو سپرلیو او څارویو لپاره واښه بس نه وه. هلته کوم سیند یا بند نه ؤ بلکې څو چینی وی چې ځینی پکې وچې هم شوی.

په صلیبی سپایانو کې غم او اندیښنی زور کړی ؤ، هغوی ته خوراک او څښاک ډېر کم ورکول کیده او د اوبو لپاره به ډېر لری تلل، د شپې به پری د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویانو حملې کولې او هغوی به یې وژل، په یوه نیمه میاشت کې نیمایی پوځ ختم شو، د هغوی څاروی هم نور له کاره لویدلی وه، د دی لښکر قوماندان ریمانډ هم ډېر خفه او اندیښمن ؤ او مرستی ته سترګی په لاره ؤ چې کیدای شی نور صلیبی واکمنان راشي او هغه لدی عذاب څخه خلاص کړي خو د هیڅا درک نه معلومیده.

که د سلطان صلاح الدین ایوبی غوښتلی نو د څلورو لورو څخه یې برید پری کولو او دوی یې ختمول خو پدی سره هغه ته هم ډېر زیان رسیده او د جګړی اوښتل او بدلیدل هم امکان درلوده، د سلطان صلاح الدین ایوبی خپل ځواک ختمول نه غوښتل، هغه صلیبیان په قلاره قلاره ختمول، هغه ته دا زیان هم رسیدلی وه چې د پوځ دریمه برخه یې د دی لښکر په محاصره کولو کې بوخته شوه نو ځکه هغه د کلا د نیولو لپاره دا ډله نشوه استعمالولایی.

د هغه سره احتیاطی پوځ موجود ؤ او هغه غوښتل د همدی پوځ څخه کار واخلی او مسئله زر تر زره ختمه کړي په هغه وخت کې به په محاصری کلونه کلونه تیریدل، د شپږ اوو میاشتو محاصره زیاته نه بلل کیده خو د سلطان صلاح الدین ایوبی د دومره محاصری پلوی او غوښتوونکی نه ؤ،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه میړنی انسان د هغه حمله کوونکو څخه هم نه وُچې د محاصرې څخه وروسته اوسیدونکو ته خبر ورکړی چې دومره سره زر، دومره سپین زر او دومره شیان راکړې، مونږ بیرته درڅخه ځو.

د سلطان صلاح الدین ایوبی صلیبیان له خپلې اسلامی خاورې او هیواد څخه ویستل، هغه به ویل دا خاوره د مسلمانانو ده او لدې ځای څخه به تولې نړۍ ته اسلام خپریږي

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل عمر لنډ بللو او پدې لنډ عُمر کې یې د یرغلګرو صلیبیانو ویستل غوښتل، هغه ویل چې زه پدې ویریږم چې د ازادۍ وروسته به د هغوی تر سیورې لاندې ژوند کوی [لکه اوس چې ټول عربی هیوادونه د نصرانیانو او یهودانو تر ولکې لاندې خپل د ذلت شپې ورځې تیروی] یا د مسلمانانو واکمنان دا مقدس ځایونه په صلیبیانو پلوری .

یوه شپه هغه پخپله خیمه کې په ژور فکر او سوچ کې ډوب وُ، هغه پدې فکر کاوه که چیرې له لرې څخه کلا ته تونلونه وکیندل شي او بیا د هغې تونلونو له لارې مجاهدین کلا ته ننوځی نو کیدای شي کلا ونیول شي ، څه نورې لارې چارې یې هم سنجولې څکه هغه غوښتل پدې څو ورځو کې کرک ونیسی. په همدې وخت کې علی بن سفیان د هغه خیمې ته ورننوت ، خو سلطان صلاح الدین ایوبی د هغه په لیدلو خوشحاله نشو څکه هغه ته مخکې خبر ورکړل شوی وُچې د قاهرې حالات خراب دي. په څیره کې یې خفګان ښکاره شو او د علی بن سفیان سره یې روغبړ وکړ بیا یې وویل: یقیناً تا زما لپاره کوم ښه خبر ندی راوړی؟

علی بن سفیان وویل: په ښکاره خو څه خلصه خبره نشته خیریت دی! خو د زیرې او خوښۍ خبره هم راسره نشته .

علی بن سفیان ورته د قاهرې او مصر حالات بیانول پیل کړل، هغه نه غوښتل د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه څه شیان او خبرې پټې کړې او نه یې هغه پهٔ دوکه کې ساتلو، د حالاتو غوښتنه دا وه چې ټول حالات باید په زغرده او په ډاګه ورته وراندې کړې .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بن سفيان د تقي الدين غلطي په ګوته کړې او بيا يې د سلطان صلاح الدين ايوبي دوه درې غلطي هم پرته د کومې ويرې څخه بيان کړې، کله چې سلطان صلاح الدين ايوبي د ارسلان او سليم الادريس د دوه زامنو څخه خبر شو نو د سترګو څخه يې اوښکي رواني شوی، که ارسلان خپل ځان نه وای وژلی نو سلطان صلاح الدين ايوبي به دا کله هم نه وی منلی چې هغه خائن او غدار دی، د دی څخه مخکې هم دوه کسانو ورسره همداسې خيانت او غداري کړې وه .

علي بن سفيان وويل: که ارسلان لږ ژوندی پاتی وی نو ډېر شيان به يې رسوا کړی وايی! د هغه د اخری خبري څخه داسې څرګنديده چې په قاهره کې پاڅون او بغاوت کيدونکی دی، په مصر کې چې زمونږ کوم پوځ پروت دی هغه په ذهني او عقيدوی لحاظ فلج شويدی. زما څارونکي وايی چې تر قوماندانانو پوری خلک په شک او انديښنه کې پراته دي پوځ ته د غلی او غوښې د کموالی په پيدا کولو سره دا اوازی خپری شوی چې ټول شيان محاذ ته استول کيږي او پاتی برخه يې چارواکی خوری، د دښمنانو پلانونه او دسيسې مخ په کاميابيدو دی .

د دښمن پلانونه او دسيسې هلته کاميابيږي چيری چې څو کسان د هغوی سره لاسونه يو ځای کړی!

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: کله چې زمونږ ورونه د دښمن مرستيالان شي نو بيا به مونږ دښمن ته څه زيان ورسولی شو.

لکه څرنګه چې زه دغه سربښندونکی غازيان د کفر او بی لارې په خلاف استعمالوم او زما چارواکی هم همداسې وای نو اوس به د مسلمانانو لومړی قبله ازاده او خپلواکه وای اذانونه به د اروپا په کليسا ګانو کې اوريدل کيدل. خو زه د دی غدارانو او خائنانو له لاسه تر اوسه پوری په مصر کې بندی يم. زما قصد او اراده په مصر کې ترلی شوی ده .

علي بن سفيان وويل: زه د دی لپاره راغلی يم که تاسې ته محاذ اجازه درکوي نو د څه وخت لپاره به مصر ته ولاړ شی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: زه د حقیقت څخه سترګې نشم پټولایی علي! خو زه دا هم نه پټوم چې د صلیبیانو ژغورونکي او د فلسطین خاوره د کفارو په لاس خرڅوونکي زمونږ خپل تش په نامه مسلمانان دي .

علي! که چیرې مونږ اوس د مسلمانانو سره خیانت کوونکي د صلیبیانو غلامان او تالي څټي ختم نکړل نو بیا به هیڅکله هم ختم نشي، دوی به تل زمونږ ویاړلی تاریخ سپک او سپانده کړي .

په قوم او ملت کې دا ډول ډلې ټپلې هر وخت موجوې وی چې د الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم د سر سختو دښمنانو سره دوستي او د مسلمانانو سره دښمني کوي .

بیا سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل چې د سوډان حالات اوس څه ډول شوي؟ ما خو تقي الدین ته خبر استولی ؤ چې خپل پوځ له هغه ځایه راټول او بیا یې شاته راشه !

علي بن سفیان وویل : په مصر کې خو دا حالت هیڅاته ندی معلوم چې تاسي څه فرمان ورکړی ؟

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : باید هم هلته خلکو ته معلوم نه وي بیا یې پیره کوونکي ته وویل: چې کاتب او لیکوونکي راوغواړه .

کاتب د قلم او رنګ سره راغی نو سلطان صلاح الدین ایوبي ورته وویل: د قدر او درناوی وړ سلطان نور الدین زنګي ته ولیکه ....

***

هغه استازی ډېر تیز او چټک روان ؤ کوم چې د کرک څخه یې دمشق ته د صلاح الدین ایوبي پیغام سلطان نورالدین زنګي ته رسولو. سلطان صلاح الدین ایوبي ورته ویلي وه چې هغه به له هره څوکي چې په لاره دی تازه آس اخلي او آرام او دمه به نکوي، هیڅ ځای کې اس په قلاره نکړي بلکې خومره چې کیدای شي زر تر زره ځان هلته ورسوه. که د شپې سلطان نورالدین زنګي ته ورسیدې نو پیره کوونکي ته ووایه چې سلطان راپاڅوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabtoon.com Digital Library

که چیري پدی کار سلطان خفګان ښکاره کړ نو ورته ووایه چې صلاح الدین وویل: چې مونږ ټول بیدار او ویښ یو.

استازی چې کله د سلطان نورالدین زنګی دروازی ته ورسیده نو د پیره کوونکو مشر وویل: چې سهار باید هغه ته پیغام ورسول شي اوس شپه ده! استازی خو آسونه بدل کړی وه خو په لاره کې یې یو غړپ اوبه هم نوی څښلی. دوه شپو او ورځو ستړتیا، لوږی او تندی هغه بی حاله کړی ؤ، د هغه ژبه وچه شوی وه او په پښو نشو ودریدایی، د هغه د خولی څخه خبری نه راوتی، هغه په اشارو سره وویل: چې پیغام ډېر ضروری دی. نور الدین زنګی هم د صلاح الدین په شان خپلو ساتوونکو او پیره کوونکو ته ویلی وه چې که پیغام ضروری او مهم وي نو ما راپاخوی او زما د خوب او آرام غم مه کوی.

د استازی حالت چې د ساتوونکو مشر ولیده نو د سلطان نورالدین زنګی د خوب خونی تـه ورغـی او دروازه یې وټکوله، بیـا هغـه ډیـر ژر د بانـدی راغی، استازی یې له ځان سره د لیدلو او میلمنو خونی ته بوتللو. استازی چې کله خونی ته ننوت نو راپریوت، سلطان نورالدین زنګی د خپلو کار کوونکو پوسیله هغه سمبال کړ او بیا یې د پیغام په لوستلو پیل وکړ، صلاح الدین ایوبی ورته لیکلی و :

د قدر او درناوی وړ سلطان نورالدین زنګی! په تا دی د الله جل جلاله رحمتونه وي! زما پیغام به تا خوشحاله نکړي، ستا لپاره د خوښی پیغام دا دی چې ما خپله حوصله او عزم له لاسه ندی ورکړی، ستا سره کړی ژمنه پوره کوم، تاسې به زما ځای ته تشریف راوړی نو ټول حالات به درته له نږدې نه ووایم، ما کرک محاصره کړیدی، تر اوسه پوری بری پلاس ندی راغلی، دومره کامیابی می پلاس راوړی چې د صلیبیانو یو لښکر چې ریماند یې مشری کوله او پر ما یې له بهر څخه برید کولو هغه می اوس محاصره کړی او نیمایی پوځ می ورته ختم کړی، وړی صلیبیان اوس هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

امیرانو او اوښان خوري کوم چې دوی يې تر دي ځایه پوري را رسولي وه. زما پلار دا دي چې ریمانډ ژوندي ونیسم خو د کرک محاصره به اوږدیږي.
صلیبیان اوس د پخوا څخه په ښه طریقه جګړه کوي، ما د محاصرې د کامیابي په هکله فکر کولو او زه پدې هیله وم چې زما سربندونکي به د کلا دیوالونه مات کړي، هغوی چې په کومه طریقه دیوالونه ماتوي هغه به تاسې هم حیران کړي، خو زما ورور تقي الدین په سوډان کې ناکام شویدی، هغه دا غلطي کړې چې د سوډان په دښتو کې يې خپل پوځ خپور کړي، اوس هغه مرسته غواړي، ما ورته د پوځ د یو ځای کیدو او بیرته پښا راتللو حکم کړیدی، د مصر څخه بد او خراب احوال راغلي.
غدارانو، خائنانو او ایمان پلورونکو هلته د صلیبي طوفان لپاره لاره هواره کړې او د بغاوت امکانات يې پیدا کړیدی. علي بن سفیان تاسې ښه پیژني، هغه خپله کرک ته راغلی دی، زه د هغه مشوره نشم ماتولای، هغه وايي چې تاسې باید زر تر زره مصر ته ولاړ شي.
ښاغلیه! زه د کرک محاصره پریښودل نه غواړم ځکه چې بیا به صلیبیان وایي چې صلاح الدین پښا کیدای هم شي، د دښمن ورمیږ اوس زما په پنجو کې ده، راشي او د یرغلګرو دا مرې په خپل لاس کې ونیسي، خپل پوځ له ځان سره راولي ځکه زه خپل پوځ مصر ته له ځان سره بیول غواړم په مصر کې د بغاوت خطر دی، هیله ده چې تاسې به زما دویم پیغام ته ځنډ ونکړي.
سلطان نورالدین زنګي لږ ځنډ هم ونکړ، د شپې په جامو کې په کار بوخت شو، پوځي مشران يې راوغوښتل، هغوی ته يې حکمونه او لارښووني وکړې، نیمه ورځ لا هم نه وه تیره شوې چې د هغه لښکر د کرک په لوري وخوځیده. سلطان نورالدین زنګی! هغه مؤمن او مجاهد شخصیت وه چې صلیبیان د هغه د نامه څخه لړزیدل د هغه په سینه کې د ایمان ډیوه او شمع روښانه وه، هغه د جګړې د میدان شهزاده وه، هغه په لاره کې ډېره کمه دمه او ځنډ هم ونه کړ، دومره زر کرک ته ورسیده چې صلاح الدین ایوبي حیران شو. که چیرې استازی هغه ته له مخکې څخه خبر نه وای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړی نو هغه د دوړو او ګرد په لیدلو فکر کولو چې د صلیبیانو لښکر را روان دی.

صلاح الدین ایوبی خپل آس په منډه کړ او هر کلی ته ور ورانـدی شو، سلطان نورالدین زنګی چې کله هغه ولیده نو د آس څخه یې راټوپ کړل، کله چې د اسلام دا دواړه ساتونکی غازیان او مجاهدین سره غاړه په غاړه شول نو د ډېرو ولولو او احساساتو څخه د صلاح الدین ایوبی د سترګو اوښکی روانی شوی.

***

صلاح الدین ایوبی سلطان نور الدین زنګی ته د صلیبیانو او ایمان پلورونکو چاروکو ټول حالات او پیښی بیان کړی، نو سلطان نور الدین زنګی ورته په ځواب کې وویل: صلاح الدینه! ستا لا تر اوسه دومره عُمر نه دی تیر شوی چې ته ځینو حقایقو ته تسلیم شی، دا د مسلمانانو بد مرغی ده چې په هغوی کې هر وخت غداران ،ایمان پلورونکی او څتمیسن پیدا کیږي او دوی هیڅ وخت د دی ناولی میکروب څخه پاک نشول. ماته داسې ښکاریږي چې یو وخت به همدا غداران او ایمان پلورونکی په اسلامی امت باندی حکومت کوي، د دښمن په خلاف به خبری کوي، لوئی لوئی ژمنی او خبری به له خپلی تې همتی او بی وجدانی سره سره به کوي، د دښمن د ختمولو چیغی به وهي، خو قوم به پدی نه پوهیږي چې د دوی واکمنان او چارواکی د دوی دښمنان او د کفارو او د اسلام د دښمنانو پلویان او ملګری دي. دښمن به د هغوی څخه توری او سپرونه جوړوي، او د همدوی په لاسونو به خپل قوم ختموی (لکه اوس اوس چې په ټوله اسلامی نړۍ کې کټ مټ همداسی حالت روان دی).

خفه کیږه مه صلاح الدینه! مونږ حالات سمبالوو، ته سمدستی مصر ته ولاړ شه! تقی الدین ته مرسته ولیږه او هغه د سوډان څخه روغ رمټ راوباسه! ښی او چپ لوری ته حملی پیل کړه او دښمن د ځان سره ونښلوه، تر څو پوری چې تقی الدین د هغوی د محاصری څخه راووځی او هیڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګروپ یې ګیر نشي، په مصر کې چې کوم پوځ دی هغه ټول راټول کړه، هغه پوځ چې په قاهره کې دی هغه سمدستي ماته راولیږه زه به د هغوی د دماغونو څخه د بغاوت چنجي وباسم.

د ماښام په مهال سلطان نور الدین زنګي خپل پوځ د کلا په محاصره کې بوخت کړ چې پدې سره د صلاح الدین ایوبي پوځ را شاته شو. هغوی ته سمدستي د قاهرې په لورې د تللو حکم وشو هلته یوه غلطي رامنځ ته شوه کله چې د سلطان نور الدین زنګي او صلاح الدین ایوبي پوځونه سره بدلیدل او کسان مخکې وروسته کیدل، ناڅاپي په هماغه لوري ریمانډ حمله وکړه ځکه چې هغه لوري ورته کمزوري ښکاره شو. کله یې چې هغه حمله وکړه نو د صلاح الدین سپایان تللي او د سلطان نور الدین زنګي کسان نه وه را رسیدلي، ریمانډ د هماغي لاري څخه سره د خپلو څه پوځیانو ژوندي وتښتیده، پاتي برخه پوځ پرته د قوماندان څخه راګیر شو.

هغوی ته سبا څرګنده شوه چې قوماندان پېښې سپکې کړي او د وی یې د قرباني لپاره پرېښې دي. پدې خبر سره صلیبي پوځیانو د تیښتې لپاره هر لوري ته منډې کړې چې پدې سره ځیني ووژل شول او ځیني ژوندي ونیول شول.

تاوان دا وشو چې ریمانډ ژوندي د جنګ له میدان څخه وتښتیده، خو ګټه دا وشوه چې د ریمانډ لښکر ختم او ټول پوځ د کلا محاصرې ته وزګار شو.

کله چې صلاح الدین ایوبي د کرک څخه د قاهرې په لوري روان شو نو کرک ته یې د افسوس څخه په ډکو سترګو وکتل او بیا یې سلطان نور الدین زنګي ته وویل: تاریخ خو به دا نه وایي چې صلاح الدین ایوبي پښا ولاړ! ما خو محاصره نده ماته کړې.

سلطان نور الدین زنګي د هغه په اوږو باندې لاسونه کېښودل ویې ویل: نه صلاح الدینه! تا ماتې نده خوړلې - ته هسې احساساتي شوی یې! جنګ په احساساتو نه کیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی کرک ته په کتلو کتلو کې وویل: زه راځم زما فلسطینه! زه به انشاء لله بیا راځم ! بیا یې خپل آس ته پونده ورکړه نور یې شاته راونه کتل .

سلطان نور الدین زنګی هغه ته کتل، کله چې هغه د خپل پوځ سره په ګرد او دوړو کې پټ شو نو سلطان نور الدین زنګی خپل یو مرستیال ته وویل: اسلام ته په هر وخت کې د یو صلاح الدین ایوبی اړتیا وی !

دا پیښه په۱۱۷۳میلادی او ۵۶۹ هجری کال کې وشوه چې تاریخونو به بار بار یادونه کړیده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مړي یې ژوندي کول

د مصر کلي والو او اطرافي خلکو د هغه لاره ځارله ، د هر چا په ژبه دا خبره وه چې هغه د اسمان څخه راښکته شوی، د الله جل جلاله دین یې راوړی ، د زړه خبری خلکو ته په ډاګه کوي، په راتلوونکې تورو تیارو کې روښنایي ښيي او مړی بیا را ژوندي کوي .

هغه څوک و؟ چا چې هغه لیدلی و نو د هغه د کراماتو څخه دومره اغیزمن شوي وه چې هیچا هم دا اړتیا نه ګڼله چې آخر دا سړی څوک دی ؟

هغوی دا منله چې له اسمان څخه راغلی دی - د الله جل جلاله دین یې راوړی دی، چا چې د ده لاره ځارله هغوی هیڅ د دی اړتیا نه محسوسوله چې هغه څوک دی؟ کاروانونه چې تیریدل هغوی به د دی نوی شخصیت کرامتونه خلکو ته بیانول، کوم یو مسافر او لاروی به چې کوم کلی ته ولاړنو هلته به یې کلی والو ته د نوی شخصیت د کرامتونه قصی کولی ، ځینو خلکو به هغه پیغمبر او نبی ګڼلو، ځینو خلکو هغه د الله تعالی باران بللو او د هغه د خوشحالولو لپاره انسانی قربانی ورکولو ته هم تیار وه .

هغوی یو هم پدی فکر نه کاوه چې دا سړی د کوم مذهب او دین خاوند دی؟ کومه عقیده یې له ځان سره راوړی ده، خلک ډیر ساده زړی و بی سواده وه، هغوی ته به چې کوم ځای کې د مشکلاتو د حل لاره پیدا شو ه هلته به ورتلل او سجدی به یې کولی .

هغوی مسلمانان وه او اسلام هغوی ته د پلورنو څخه په میراث پاتی وُ، مسلمانانو هلته جوماتونه هم جوړ کړی وه، پنځه وخته لمونځونه هم کیدل، خو د اسلامی عقیدی او ایمان د پخوالی لپاره هیڅ کوښښ نه کیده. د هغوی امامان بی علمه وه نو ځکه یې د خپل امامت د ساتلو لپاره خلکو ته داسې کیسی بیانولی چې هغو به هیڅ حقیقت نه درلوده. هغوی قرآن مجید یوازی د تعویذونو کتاب جوړ کړی او دا یې خلکو ته ویل چې پدی یوازی امامان پوهیږي او بس، نور څوک که په هغه ځان پوهول غواړي نو کافر کیږي، په همدی خاطر عوامو قرآن مجید ته لاس هم نه نژدی کولو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو امامانو د خلکو په ذهنونو او فکرونو کې غيب ځاى پر ځاى کړى و چې په هغه پرته له امام څخه بل څوک نه پوهيږي، آمامانو عام خلک او انسانان کمزوري معرفي کول. د همدې عقيدې او ښوونې څخه د وسوسو او وهمونو لړۍ را ولاړه شوه، هغوى به چې د باد آواز اوريده نو فکر به يې کاوه چې پدې کې يو ناليدونکى مخلوق دى چې کمزوري خلک هغه نشي ليدلاى، ناروغي د پيريانو او جنيانو اثر وګڼل شو چې د هغې علاج او درملنه يوازې د امامانو لخوا څخه کيدله نو ځکه امامان د خلکو د ژوند واکمنان وګرځيدل .

هغوى ويل جنيات او پيريان د هغوى په واک کې دي، عام خلک د غيب او د هغې د اسرارو څخه دومره وويرول شول چې په هغوى کې د اسلام اصلي او ريښتني عقيده کمزورې شوه، پدې سبب هغوى هر هغه چاته سجدې کولې چې په غيب پوهيدلو دعوه يې کوله، ځکه نو دې خلکو د هغه لاره خارله چې له اسمان څخه راغلي او مړي ژوندي کولاى شي .

دا نوى شخصيت د مصر په جنوب لويديځ سيمه کې پيدا شوى و، په هغه وخت کې دهيوادونو تر مينځه کوم څرګند سرحد او پوله نه وه .

صلاح الدين ايوبي په کاغذونو باندې کرښه کش کړې وه خو هغه به ويل چې اسلام پوله او سرحد نلري .

اصلي سرحد د عقيدو تر منځ وى نه په خاوره او منطقه کې ، په کومه خاوره چې د مسلمانانو واکمني وه هغه اسلامي خاوره او کومه چې د هغوى د واکمنۍ څخه د باندې وه هغه بهرنۍ سيمه بلل کيده. د مصر په کوم کلي کې چې د مسلمانانو اکثريت وه هغه د مصر آخرې پوله او سرحد بلل کيده. صليبي ورانکارو به پدې کلو باندې فکري او عقيدوي حملې کولې تر څو خپل غلط عقايد پکې ځاى پر ځاى کړي، د دې څخه داسې څرګنديږي چې هغه وخت جغرافيوي پولې کمې او عقيدوي پولې زياتې وې. د هغه وخت ليکنو څخه دا څرګنديږي چې کفارو او صليبيانو په مسلمانانو باندې د فکر او عقيدې له لارې حملې کولې ځکه هغوى پوهيدل چې د مسلمانانو د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بری او فتح علت د هغوی عقیده او ایمان دی ځکه هغوی د الله جل جلاله په لاره جنګ کول جهاد بولی او قران مجید جهاد د نورو عباداتو پشان فرض کړیدی او ځینی وخت د نورو عباداتو څخه غوره او افضل هم دی، کله چې تیری وشی او یا په مسلمانانو ظلم زیاتی کیږي نو په نورو مسلمانانو جهاد فرض عین ګرځی ترڅو مظلوم مسلمانان د کفارو له ظلم او تیری څخه وژغوری که پدی لاره کې جګړی ته اړتیا پیښه شي هم به یې سرته رسوی.

همدی قرآنی احکامو په مسلمانانو کې عسکری او پوځی احساس او جذبه راپیدا کړی او د همدی اثر دی چې کله په کوم لوری باندی هغوی جنګیږي مقصد او موخه یې څرګند او روښانه وي - سره د دی چې د غنیمت مال ورته حلال دی خو د جنګ مقصد او هدف د مال لاس ته راوړل او پیدا کول ندي او نه د غنیمت لپاره هغوی جنګیږي، د دی برعکس د صلیبیانو هدف او مقصد د هیوادونو او ملکونو نیول او د مال لاس ته راوړل وه ځکه نو هغوی دی شیانو ته زیات اهمیت ورکاوه. لکه مخکې چې وویل شول صلیبیانو د مسلمانانو د کاروانونو لوټول خپل پوځ ته سپارلی وه. صلیبیانو ته د دی جذبی او احساس زیان را رسیده چې هغوی به د مسلمانانو څخه ځلور، پنځه چنده زیات وه خو د یو موټی مسلمانانو په مقابل کې به یې ماتی خوړله او که ماتی به یې هم نه خوړله خو کامیابی او بری به په لاس نه ورتللو. هغوی پدی پوهیدل چې قرآنی احکامو په مسلمانانو کې او چته عسکری او جهادی جذبه را پیدا کړی.

هغوی د خپل الله په نامه جنګیږي او خپل ځانونه قربانوی، ځینی صلیبی جنرالان داسې هم وه چې هغوی په مسلمانانو کې د دیني او مذهبی جذبی د کمزوری کولو کوښښ کاوه، هغوی پدی هم پوهیدل چې یو مسلمان په لسو کفارو بریالی کیږي دا پیریان او پرښتی ندی بلکې هغوی په خپل ځان کې ایمانی قوت او د خپلی عقیدی ځواک پیدا کړیدی کوم چې دوی د مال، دنیا او خپل ځان څخه هم بی پروا کوي، په همدی خاطر یهودیانو او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسایانو له پخوا څخه د مسلمانانو د اخلاقو او عقایدو د خرابوالی لپاره کوښښونه پیل کړي وه ترڅو د هغوی عسکری، پوځی او جهادي روحیه او جذبه په دوی کې ختمه کړي - هغوی د دین او عقیدی په نامه داسی خرافات او غلط شیان راویستل چې په ښکاره به دین خو په اصل کې به بی لاری او بی دینی وه .

د سلطان صلاح الدین ایوبی او سلطان نور الدین زنګی بد نصیبی دا وه چې کله هغوی د صلیبیانو په خلاف راپورته شول نو صلیبیانو په اسلامی امت کې خپل زهرجن تبلیغات پیل کړی او تر یو ځای پوری کامیاب شوی هم وه. د اسلام قسم خوړلو دښمنانو دا برید او یرغل هر لوری ته استعمالاوه، په مسلمانانو کې چې کومه طبقه لوړه وه یعنی امیران، وزیران، چارواکی او شتمن خلک وه هغوی یې د شرابو، ښځو، او سرو زرو لیونی او حریصان وګرځول او په هر یو کې یې د لوړی څوکی لاس ته راوړلو حرص پیدا کړو ترڅو پدی توګه هغوی د نورو د ختمولو او کمزوری کولو سبب او لامل وګرځی .

هغه طبقه چې لاندی او د عوامو وه په هغوی کې یې وسوسی، غلطی عقیدی او د دین په خلاف شکونه پیدا کړل ترڅو د اصیل او حقیقی اسلام څخه لری او په غلطو لارو سر شی چې بیا په اسانه د دوی ښکار ګرځیدای شی .

لکه څرنګه چې سلطان نور الدین زنګی او سلطان صلاح الدین ایوبی د جنګ او جګړی په میدان کې نوی لاری او طریقی را پیدا کړی په همدی توګه صلیبی شیطانانو د بد اخلاقی او بی لاری لپاره نوی نوی طریقی او لاری راوویستلی ، پدی معنی چې دوو جبهو کې جنګیدل .

دری څلور اروپایی تاریخ لیکوونکو دا هم لیکلی دي چې ځینی صلیبی واکمنانو د جګړی میدان ته اهمیت نه ورکاوه بلکې هغوی پدی، خبره کلک ولاړ وه چې د مسلمانانو په خلاف داسې جګړه وکړه چې د هغوی ایمان کمزوری شي او عسکری جذبه پکې ختمه او ورکه شي. د هغوی په اخلاقو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او عقایدو بریدونه وکړي او د هغوی په زړونو کې داسې شکونه راپیدا کړي چې د عوامو، واکمنانو او مجاهدینو تر منځ بې باورۍ او بې اعتمادۍ راشي.

پدې پلانونو او پروګرامونو کې تر ټولو مهم سړی فلیپ اګستس و، ده د اسلام دښمنۍ خپله دیني دنده او وظیفه ګڼله، هغه به ویل چې زمونږ جګړه د سلطان نور الدین زنګي او سلطان صلاح الدین ایوبي سره نه بلکې د اسلام له دین سره ده، دا د اسلام او صلیب جنګ دی، دا که زمونږ په ژوند کې کامیاب نشو نو په راتلونکي کې به خامخا بریالي کیږي. د دې لپاره پکار دي چې د مسلمانانو په راتلوونکي نسل کې د دیني احساس پر ځای جنسي او شهواني احساس رابیدار شي تر څو هغوی په عیاشۍ او فحاشۍ کې خپل ځواک له لاسه ورکړي.

فلیپ اګستس د جګړې په میدان کې په وسله غورځولو او تسلمیدلو هم ډیل ندی کړی او دا یې څه بده خبره نه بلله د کوم وخت کیسه چې مونږ وړاندې کوو د ۱۱۶۹ میلادي کال ریښتنې کیسه وه په هغه وخت کې فلیپ اګستس د سلطان نور الدین زنګي له لوري ماتې خوړلې او خپلې ځمکې او سیمې یې هم له لاسه ورکړې وې، هغه سلطان نور الدین زنګي ته ذد جنګ تاوان هم ورکړی وواو د جنګ نه کولو تړون یې هم لاس لیک کړی او جزیه یې ورکوله خو د بندیانو په بدلون کې هغه یوازې څو معیوب مسلمانان خلاص کړل ځکه نور د کار مسلمانان یې لا دمخه وژلي وه.

اوس هغه د کرک په کلا کې د اسلامي بنیادونو د ختمولو او د مسلمانانو د اخلاقو او عقایدو د خرابولو په خاطر په پلانونو جوړولو بوخت و، د هغه په فکر او ذهن کې د اسلام دښمنۍ د لیونتوب درجې ته رسیدلې وه. د هغه ځینې پروګرامونه او پلانونه به دومره پټ او خطرناک وه چې خپله صلیبي واکمنان به پرې شکمن کیدل. په هغه صلیبیانو دا تور لګولو چې په پټه هغه د مسلمانانو دوست او ملګری دی او د هغوی سره راکړه ورکړه کوي. د یو اروپایي تاریخ لیکوونکي اندري ازون په وینا یو ځلې فلیپ اګستس د دې تور په هکله دا رنګه ویلي وه: د یو مسلمان واکمن د بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاري کولو لپاره زه د خپلو پیغلو لورګانو قرباني کولو ته هم چمتو یم- تاسي د مسلمانانو سره له ترون او روغي جوړي څخه ویریږي څکه تاسي په هغي کي خپل سپکاوی ګوري خو تاسي پدی نه پوهیږي چي مسلمانان د جګړي په میدان کي ماتی نه خوري بلکي د سولي په ډګر کي ماتی ورکول کیږي، که ارتیا شوه نو هغوی ته وسله وغورځوی او سوله ورسره وکړي، ترون وکړي او بیا په ګور کي د هماغه ترون تر سیوری لاندی د مسلمانانو په وړاندی سرچپه کار نامه وکړی !

ایا زه همداسی کارونه نکوم؟

ایا تاسي پدی خبر نه یاستی چي زما دوه خپلوانی نجونی په دمشق کي د یو شیخ په حرم کي ناستی دی؟

ایا تاسي د هماغه شیخ څخه پرته له جګړي ډیره سیمه ونه ګټله؟

ایا هغه د دوستی حق اداء نکړ؟

هغه اوس هم ما خپل ملګری او دوست ګڼی خو زه د هغه ځانی دښمن یم، زه هر غیر مسلمان ته وایم چي د مسلمانانو سره روغه جوړه وکړي او بیا هم هغوی د لړم په شان په نیش باندی ووهی !!!

***

دا وُ هغه صلیبی فکر او عقیده چي د یو کامیاب او بریالی پلان لاندی یې د اسلامی امت ریښی د چنجی او وینی په شان خوړلی - د همدی فکر او عقیدی په نتیجه کي په قاهری او مصر کي د بغاوت شکل جوړ شوی وُ او سلطان صلاح الدین ایوبی مجبور شو چي بریاوو ته نژدی محاصره خوشی کړي او ځان قاهری ته ورسوی - هغه محاصره سلطان نور الدین زنګی ته پریښودله او د خپل پوځ سره رخصت شو، هغه بی زړه شوی نه وُ خو په زړه یې داسي دروند بار پریوتی وُ چي اثار یې په خیره باندی له ورایه څرګندیدل - عام غازیان پدی خوښ وه چي د ډیری مسافری څخه وروسته اوس کورونو ته روان دي خو قوماندانان او سر ګروپان پدی حیران وه چي څرنګه محاصره پریښودل شوه او سمدستی د قاهری په لوری ناڅاپی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرکت وشو ځکه هغه د فتحی یا ناکامی پوری جنګیدونکی ؤ، یوازی دوه دری سالارانو ته څرګنده وه چې په قاهره کې حالات ډېر خراب دی او د تقی الدین پوځ په سوډان کې ماتی خوړلی ده اوس د هغه په خیریت سره بیرته راویستل ضروری دی. د سلطان صلاح الدین ایوبی سره علی بن سفیان هم ملګری ؤ کوم چې د قاهری د حالاتو راپور یې راوړی ؤ.

سلطان صلاح الدین ایوبی د کرک څخه د حرکت په وخت کې ویلی وه چې په لاره کې به ډېر کم وخت آرام کیږي او حرکت به ډېر تیز او چټک وي. د دی حکم څخه غازیانو ته دا شک پیدا شوی ؤ چې په قاهره کې څه ګډ وډی شته.

کله چې د لومړۍ ورځی ماښام راغی نو پوځ د ټولی شپی لپاره تم شو، د سلطان صلاح الدین ایوبی لپاره خیمه ودرول شوه وروسته هغه ټول سالاران او مرستیالان راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: په تاسې کې ډېر داسې کسان دي چې هغوی ته معلومات نشته چې ولی ما محاصره خوشی کړه او قاهری ته روان یم! بیشکه محاصره ماته نده او نه مونږ پشا شوی یو خو که دا ماتی نه وی نو پشا تګ خو حتمًا دی زما ملګرو! مونږ پشا کیږو او ستاسې پشا کوونکی ستاسې خپل وروڼه دی! هغوی د صلیبیانو ملګری شویدی، د پاځون او بغاوت پلان یې جوړ کړیدی.

که چیری علی بن سفیان او غیاث بلبیس ویښ او بیدار نه وایی نو اوس به تاسې مصر او قاهری ته نشوای تللی اوس به هلته د صلیبیانو او سوډانیانو واکمنی وه، د ارسلان پشان سړی د صلیبیانو ملګری او غلام وختلو، هغه د سلیم الادریس دوه زامن مړه کړل او بیا یې خپل ځان هم ووژلو، که ارسلان خائن وي نو بیا تاسې په چا باور کولای شی.

په ناستو غازیانو او مجاهدینو باندی چوپتیا خپره شوه او ټول بی سده شول، خفګان او اندیښنه د هغوی د څیرو څخه څرګندیده، سلطان صلاح الدین ایوبی غلی شو او بیا یې ټولو ته وکتل.

د هغه وخت د حالاتو لیکوونکی قاضی بهاؤ الدین شداد د سترګو لیدلی حال دارنګه بیانوی: د دوه رپیدونکو شمعو په رڼا کې د ټولو څیری

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښکاریدی لکه چې یو بل هیڅ نه پیژني، هغوی سترګی هم نه رپولی، د سلطان صلاح الدین ایوبی خبرو او د هغې طریقې ټول تر اثر لاندی راوستی وه، د هغه په اواز کې زورنه بلکې لړزه وه چې ټول یې ویرول هغه بیا وویل: زه پدی خبره ښښنه نه غواړم چې په تاسې کې غداران شته! زه دا هم درته نه وایم چې تاسې په قران مجید باندی قسم وخوری چې د اسلام او وطن سره به وفاداری کوو، ایمان پلورونکی قران پلاس کې نیسی، قسمونه خوری او ځان دوست او ملګری ښکاروی ، زه یوازی دا خبره تاسې ته کول غواړم چې څوک مسلمان نه وی هغه ستاسې دښمن دی، دښمن چې کله هم ستاسې دوستی څرګندوی نو په هغې کې به هرومرو دښمنی نغښتی وي. هغه تاسې د خپل دین، خپل قوم او خپلو خلکو په خلاف استعمالوی او کله چې په مسلمانانو باندی ورته د واکمنی وخت پلاس ورشی نو بیا د مسلمانو میرمنو بی حیایی او بی عزتی کوي او اسلام له منځه وړی .

همدا د هغوی مقصد او هدف دی کوم جنګ چې مونږ پیل کړی دا زمونږ شخصی جنګ ندی، دا د خپل ځان د واکمن کولو کوښښ ندی، دا د دوه عقیدو حق او باطل جګړه ده، دا د اسلام او کفر جګړه ده، دا جګړه به تر هغې پوری روانه وي چې یا اسلام یا کفر ختم نشی .

یو سالار وویل: د سپین سترګی ښښنه غواړم ستر سالار! مونږ دا ثابتول غواړو چې مونږ خو غداران نه یو نو مونږ ته د مصر او قاهری ټول حالات بیان کړی! مونږ به پخپل عمل او کړو وړو دا ثابته کړو چې مونږ څوک یو! ارسلان د پوځ سړی نه بلکې یو اداری چارواکی دی، تاسې به په پوځ کې غدار پیدا نکړی .

د کرک محاصره تاسې پورته کړی مونږ نده پورته کړی!
سلطان نور الدین زنګی تاسې رابللی دی مونږ ندی رابللی!
زمونږ امتحان به د جګړی په میدان کې اخیستل کیږي، په لاره کې څه معلومیږي!
په مصر کې څه روان دي ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی د علی بن سفیان په لوری سترګی راواړولی او هغهٔ ته یې وویل! علی! دوی ته ووایه چې هلته څه روان دي !

علی بن سفیان وویل: غدارانو د دښمن سره لاس یو کړی او د سوډان د محاذ سامان یې بند کړی، د مارکیټ او بازار څخه غله او خوراکی شیان ورک کړل شویدی، کلو او بانډو ته بهرنی کسان راځی، غله او خوراکی شیان په لوړه بیه اخلی او بیا یې بهرته استوی ، غوښه ورکه شویده، سامان چې کله لیږل کیږي نو قصداً په هغې کې ځنډ راوستل کیږي، داسې هم شوی چې سامان استول شوی او بیا دښمن ته هم خبر ورکړل شوی ، دښمن د سامان ټول شیان ولکه کړی په ښار کې بد کاری او بد اخلاقی عامه شویده، د قمار او جواری داسې په زړه پوری طریقی را پیدا شوی چې زمونږ ځوانان یې ټول خپل ځان ته راکش کړی .

په پوځ کې خفګان او شکونه راپیدا شویدی، زمونږ د دینی او ملی احساس د مړه کولو کوښښ روان دی، چارواکو ته له بهر څخه بی دریغه مال او دولت ورکول کیږي څرنګه چې د حکومت واګی او اختیارات د همدوی پلاس کې دي نو هغوی داسی حالات او شرایط برابر کړي چې ټول د دښمن په ګټه دي، د ټولو څخه خطر ناکه خبره دا ده چې په اطرافونو کې غلطی خبری او عقیدی خپرول کیږی - خلک د غیر اسلامی اصولو پابند ګرځی، د خطر خبره دا ده چې د همدی سیمو څخه مونږ ته پوځیان پلاس راځی، اوسنی پوځ د هماغو سیمو اوسیدونکی دی .

بی بنسته او غلطی عقیدی په پوځ کې هم خپری شویدی .

د غونډی د کسانو څخه یو وپوښتل : ایا تاسې د هغې څه چاره نده کړی؟

علی بن سفیان وویل: هو! زما ټوله اداره د مجرمانو په لټون او نیولو باندی لګیا ده او کار کوي، ما خپل څارونکی بانډو او سرحدی سیمو او پولو ته هم لیږلی دي خو د دښمن ورانکاری دومره زیاته شوی چې د هغوی نیول اوس ګران کار دی . خطرناکه خبره دا ده چې زمونږ خپل کسان هغوی ته ځای او پناه ورکوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ايا تاسې به پدې خبره حيران نشئ چې زموږ د اطرافي او کليوالي سيمومسجدونو امامان هم د دښمن ملګري او جاسوسان شوي دي؟
سلطان صلاح الدين ايوبي وويل : داسې هم نشي کيداى چې زه اداري چارې پوځ ته تسليم کړم! پوځ چې د کوم هدف او مقصد لپاره روزل شوى هغه په پوره توګه سره سرته رسوي او په هغې کې بوخت دي چې دا د پوځ او ملت دواړو لپاره غوره ده لکه څرنګه چې يو اداري چارواکي سالار نشي کيداى همداسې يو سالار اداري چارې په ښه توګه مخ په وړاندې نشي بيولاى خو دا بايد هر سالار ته څرګنده وي چې اداري چارواکي کوم کارونه سرته رسوي او په خپلو کارونو کې خو غلطۍ او وراني نه کوي ؟
زما ملګرو! الله پاک جل جلاله موږ د تاريخ په يو سخت ازميښت کې اچولي يو! د مصر حالات تاسې پخپله واوريدل، د سوډان حمله ناکامه شويده، تقي الدين د خپلو غلطيو په سبب د سوډان په دښتو او بيابانو کې نښتې دي، لالهانده ګرځي د هغه پوځ په کوچنيو ګروپونو ويشل شويدي. د هغه پشا تلل هم ممکن نه ښکاري - زه دا هم نشم ويلايي چې ښاغلي نور الدين زنګي به کرک فتح کړي او که نه؟ نو هغه هم زه خپله ناکامي بولم! تاسې په دې ړرو خرابو حالاتو کې هم دښمن ته ماتې ورکولاى شي خو په کوم محاذ چې دښمن حمله کړې هغه تاسې ته فتح کول آسان نه ښکاري.
تاسې توريالي ياستی د دښتو سيني څيرولی شي خو زه دا خطر احساسوم چې پدی محاذ کې به تاسې وسله وغورځوی.
د دی خبرو په څواب کې د غونډې څخه څو احساساتی اوازونه راغلل چې بيا سلطان صلاح الدين ايوبی وويل: کله چې د قاهرې اوسنی پوځ مخکې په شوبک او کرک کې و د هغوی ولولی او احساسات هم ستاسې پشان تاوده او ګرم وه خو کله چې په قاهره کې هغوی ته دښمن شنه باغونه وښودل شوه نو د بغاوت لپاره تيار او چمتو شول اوس هغوی داسې حالت ته رسيدلی چې تاسې پرې باور نشی کولاى .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو سالار وویل: مونږ به د داسې قوماندانانو او چارواکو په وژلو باندې خپل کار پرمخ بیا یو!
بل سالار وویل: مونږ به تر ټولو د مخه خپل صفونه له غدارانو څخه پاکوو!
یو بوډا سالار وویل: که زما زوی هم د دښمن پلوی او ملګری شي نو زه به یې سر پرې کړم او ستا په قدمونو کې به یې واچوم او زه به دا ثابته کړم! خو زه د داسې احساساتي او جذباتي خبرو پلوی نه یم!
سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: د غونډې کسان ټول په جوش کې راغلل، هغوی داسې خلک وه چې د صلاح الدین په وړاندې د خبرو کولو څخه هم ویریدل خو اوس چې هغوی دا واوریدل چې د پوځ ځینې کسان د دښمن پلویان شوي او پوځ یې بغاوت ته چمتو کړي نو د آور بځرکي ورڅخه جوړ شول، یو پکې سلطان صلاح الدین ایوبي ته دا هم وویل: تاسې تل مونږ ته د صبر او حوصلې خبره کوي خو ځینې حالات داسې وي چې صبر او تحمل نور هم کار خرابوي، مونږ ته اجازه راکړه چې تر قاهرې پورې هیڅ دمه ونکړو، د خوراک ، څښاک او دمې څخه پرته سفر وکړو، مونږ به هغه پوځ بې وسلې کړو.
سلطان صلاح الدین ایوبي ته نور پدې خلکو کنترول کول ګران شول، هغه څو خبرې نورې وکړې او غونډه یې ختمه کړه، سهار وختي پوځ حرکت وکړ چې په پوځي نظم او ترتیب باندې برابر ؤ سلطان صلاح الدین ایوبي د خپلو ساتوونکو سره جلا روان ؤ، هغه ولیدل چې علي بن سفیان د هغه سره ملګری ندی، تر ماښام پورې دوه ځلې پوځ تم شو، د ماښام څخه وروسته هم پوځ روان ؤ او د شپې تر اولې برخې پورې همداسې مخکې تلل. کله چې شپه ښه پخه شوه نو صلاح الدین ایوبي پوځ ته د تم کیدو حکم ورکړ، کله چې هغه د خوراک او څښاک څخه وزګار شو نو علي بن سفیان هم راپیدا شو.
سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل: ټوله ورځ چیرې وې علي!
علي بن سفیان وویل: تیره شپه زما په زړه کې یو شک پیدا شوی ؤ د هغې شک د لرې کولو یا باورې کولو لپاره ټوله ورځ په پوځ کې وګرځیدم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدين ايوبي وپوښتل : څه شک!

علي بن سفيان ووېل: تا د شپې ونه ليدل چې ټول قوماندانان، سالاران او مرستيالان د قاهرې د پوځ په خلاف راپاريدلي! ماته شک پيدا شو چې دوی به خپل لاندې کسان هم راوپاروي او زما همدا شک ريښتيا شو! دوی ټول پوځ ته د قاهرې د پوځيانو په هکله داسې خبرې کړې چې ټول لښکر راپاريدلی، ځينې غازيانو دا هم ويل چې مونږ په محاذ کې زخميان او شهيدان کيږو او زمونږ ملګرې په قاهره کې عيش او مزې چړچې کوی او بيا د اسلامی نظام په خلاف بغاوت هم کوي. مونږ به د رسيدو سره هغوی ټول ختمو، بيا به د سوډان نښتې او راګير شوی پوځ ته مرسته ورکوو، ښاغلی آميره! که مونږ د دی خلکو مخه ونه نيوله نو په قاهره کې به خپل منځی جګړه پيل شي، زمونږ دا لښکر په احساساتو او ولولو کې دی، او د قاهرې پوځ خو لا مخکې د بغاوت لپاره پلمې لټولی.

زه پدی خوشحاله يم چې د محاذ په سترې او ستومانه پوځ کې کې دومره قوی جذبه او اسلامی احساس شته!

سلطان صلاح الدين ايوبي ووېل : خو زمونږ دښمن همدا غواړې چې پوځ په دوه ډلو وويشي او پخپلو کې يې سره بيا ووژني.

سلطان صلاح الدين ايوبي په ژور غور او فکر کې ډوب شو، بيا يې علي بن سفيان ته ووېل: کله چې مونږ له قاهرې څخه لږ لرې شو، نو زه به قاهرې ته يو هوښيار استازی واستوم او د قاهرې پوځ او لښکر به د بلې لارې څخه کرک ته وليږم، يا به خپله ولاړ شم او هغه پوځ به کرک ته نو هيڅوک به پلاس ورنشي، تا ډېر ښه کار وکړ علي! زه دی کار ته هيڅ متوجې نشوم.

***

هغه نوی شخصيت چې د غيب خبرې يې کولې، نوی دين يې راوړې، د اسمان څخه راښکته شوی او مړی ژوندی کولایی شي د خپلو ملګرو سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاروان کې په سفر بوخت وُ، چا چې لیدلی وه هغوی ویل چې عُمر یې زیات ندی بلکې سور سپین ځوان دی، ږیره یې خړ رنګ لری او د سر ویښتان یې لوی په اوږو پراته دي، خلکو به ویل چې د هغه په سرو سترګو کې د پوره او مکملې سپوږمۍ پشان روښنایي وي، غاښونه یې د ستوری پشان ځلیږي، ونه یې لوړه او بدن یې قوی او مضبوط دي، کله به یې چې خبری کولی نو خلک به یې تر اثر لاندی راوستل.

د هغه سره ډېر ملګری، خدمت کوونکی او ډېری سپرلی وی، په اوښانو باندی غټې غټې متکی بار وه، هغه به د کلو او باندو ځخه لری په دښته کې تیریدلو او هلته به یې اړول او د خلکو سره به یې په هماغه ځای کې لیدل. هیڅ کلی ته نه تللو، په کوم لوری به چې تللو د هغه ځخه مخکې به ځه اوښ سپاره او آسپ سپاره په منډه تلل او په کلو کې به یې خلکو ته ویل چې اسمانی شخصیت را روان دی، هغوی به خلکو ته د هغه کرامتونه او نا اشنا شیان بیانول، خلک به د ځو ځو ورځو ځخه هغه ته سترګی په لار ناست وه.

په هغه شپه چې علی بن سفیان سلطان صلاح الدین ایوبی ته وویل چې د محاذ پوځ د قاهری د پوځ په خلاف را پاریدلی په همدی شپه نوی غیب ویوونکی د قاهری ځخه ډېر لری د خرماؤ په یو بڼ کې دیره اچولی وه. د هغه یو اصل دا وُ چې د سپوږمۍ په شپه به یې د چا سره نه لیدل، د ورځی خو یې د چا سره خبری هم نکولی، تیاره شپی د هغه خوښی وی، د هغه په مجلسونو او محفلونو کې به داسې رڼاګانی بلیدلی چې د یوی رنګ به د بلی ځخه توپیر درلوده، دی رڼاګانو خپله یو اثر درلوده چې خلک به یې اغیز من کول. هغه چې د خرماؤ په کوم بڼ کې دیره لګولی وه د هغه سره نژدی یو کلی وه چې زیات اوسیدونکی یې مسلمانان وه چې ځینی پکې حبش او سوډانیان وه، په هغه کلي کې یو جومات هم وه چې امام یې د چوپ او غلی طبعیت ځښتن وه. د یوی یا یوی نیمی میاشتی ځخه د هغه سره یو ځوان د زده کړی لپاره هم اوسیده دا ځوان چې خپل نوم یې محمود بن احمد ښودلو د بل کلی ځخه د زده کړی لپاره راتللو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی ځوان کار یوازی په زده کړې پورې اړه درلوده خو هغه یو بل په زړه پورې کار هم پیدا کړی ؤ، په هغه کلی کې یوه پیغله نجلۍ اوسیده چې نوم یې سعدیه وه، د سعدیې محمود دومره خوښ شوی وه چې څو ځلې یې پرې د خپلو وزو شیدی هم څښلی وی په لومړی ځل د محمود او سعدیې لیدل په هغه دښته کې شوی وه چې هلته به یې خپلې وزې او دوه اوښان څرول او اوبه یې ورکولې. یو ځلې سعدیې خپل څاروی د اوبو لپاره چینې ته بوتلل چې هلته محمود بن احمد هم د اوبو لپاره راغلی وه، سعدیې ورڅخه وپوښتل له کوم ځای څخه راغلی او چیری روان یې؟

محمود ورته وویل چې زه نه د کوم ځای څخه راغلی او نه چیری ځم!

سعدیه په دی خبره وخندل ځکه ځواب د خندا وړ ؤ، نو سعدیې د محمود څخه وپوښتل: مسلمان که ...

محمود بن احمد ورته وویل : زه مسلمان یم نو سعدیه ډېر خوشحاله او په خندا شوه.

محمود هغې ته خپل اصلي ځای نښودلو، هغه د سعدیې سره داسې خبرې وکړې چې د هغې خوښ شو، هغې ورڅخه د سوډان د جګړې په هکله وپوښتل ځکه هغې ورسره مینه درلوده چې مسلمانان په څه حالت کې دي، کله چې هغې د صلاح الدین په هکله وپوښتل نو محمود ورته داسې خبرې وکړې چې د هغې په نظر کې سلطان صلاح الدین ایوبی یوه پرښته او آسماني انسان معلوم شو.

سعدیه وپوښتل: ایا سلطان صلاح الدین ایوبی د هغه چا څخه هم ډېر مقدس او سپیڅلی دی چې له اسمان څخه راښکته شوی، په غیب پوهیږي او مړی را ژوندی کوي؟

سلطان صلاح الدین ایوبی مړی نشی را ژوندی کولای په غیبو یوازی یو الله جل جلاله پوهیږی !

سعدیه وویل: خلک وایی چې هغه هم مسلمان دی او روژه نیسی خو هغه ژوندی خلک وژنی! او زمونږ پشان لمونځ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد وپوښتل: تاته چا ویلي دي چې سلطان صلاح الدین ایوبي خلک وژني؟

سعدیه وویل: زمونږ له کلي څخه ځیني مسافر تیریږي، هغوی وایي چې سلطان صلاح الدین ایوبي د ډېر بد انسان دی

محمود ورڅخه وپوښتل: ستاسې د جومات آمام څه وایي؟

سعدیه وویل: هغه د ډېرې ښې او ښکلې خبرې کوي! هغه وایي چې سلطان صلاح الدین ایوبي د اسلام روښنایي په ټول مصر او سوډان کې خپرول غواړي، او اسلام یوازې د الله پاک جل جلاله ریښتني دین او قانون دی .

محمود د سعدیه سره په همدې موضوع باندې خبرې کولې، محمود ته د سعدیه له خبرو څخه څرګنده شوه چې دې کلو ته داسې کسان راځي چې ځان ته مسلمان وایي خو خلکو ته د اسلام په هکله شکونه پیدا کوي.

محمود سعیده ته داسې خبرې وکړې چې د هغې شکونه یې ختم کړل او د خپل شخصیت او خبرو په وسیله یې په هغې دومره آثر وغورځولو چې هغې ورڅخه غوښتنه وکړه چې زه دلته هر وخت خپل څاروي راولم نو تاسې هم دلته راځئ او زما سره ګورئ .

محمود هغه د ولولو او احساساتو په منځ کې پریښوده او کلي ته روان شو. سعدیې فکر کولو چې دا څوک دي؟ له کومه راغلي او چیرې روان دي؟ د هغه جامې د دې سیمې ښکاري خو رنګ، خبرې او حال یې د دې ځای ندي د بلې سیمې اوسیدونکي معلومیږي .

د سعدیه شک ریښتیا وه، محمود بن احمد د دې کلو او سیمې اوسیدونکی نه ؤ بلکې دا سکندریې د ښار اوسیدونکی وه، هغه د علي بن سفیان د اداري یو هوښیار کار کوونکی او تکړه غړی ؤ، هغه له څو میاشتو څخه د خپلې دندې او مسئولیت د سرته رسولو لپاره په سرحدي سیمې او کلو کې ګرځیده، هغه خپل ځای پټ ساتلی ؤ، د هغه سره خپل نور ملګري هم وه چې پدې کلو او بانډو کې خپاره شوي وه، هغوی به کله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله سره يو ځای کيدل او خپل معلوماتونه به يې سره شريکول چې په هغې کې به يې ضروري او مهم شيان قاهري ته استول.

د همدې راپورونو څخه علي بن سفيان ته څرګنديدله چې په سرحدي سيمو کې څه څه کارونه کيږي.

کله چې محمود ته سعديه په مخه ورغله نو د هغې سره يې هم همداسې خبرې وکړې چې د هغې څخه يې د کلي او خلکو په هکله معلومات راټول کړل هغه د جومات د آمام په هکله ځکه پوښتنه وکړه چې هغه ته د نورو دوه جوماتونو آمامان شکمن ښکاره شوي وه او د خلکو څخه ورته څرګنده شوې وه چې هغوی دواړه نوی نوی راغلي. په هغې جوماتونو کې مخکې آمامان نه وه، هغوی دواړو د جهاد په خلاف خبرې کولې او د قرآن مجيد اياتونه به يې غلط ترجمه او تفسيرول. هغې دواړو نوی غيب پوهيدونکي او مړي ژوندي کوونکي برحق پيغمبر بللو او خلکو ته يې د هغه په هکله ترغيب ورکولو، محمود بن احمد د دې دواړو آمامانو په هکله قاهرې ته پوره معلومات استولي وه او اوس يې غوښتل د سعديې کلي ته ولاړ شي او د هغوی د امام او کلي په هکله معلومات راټول کړي. هغه پدې خبره ډېر خوشحاله شو چې د هغوی آمام حقيقي مؤمن او مسلمان دی او د اسلام خدمت کوونکی دی نو له ځان سره يې فيصله وکړه چې پس لدې په همدې کلي کې د زده کړې په پلمه پاتې شي.

***

هغه جومات ته ولاړ او د آمام سره يې وليدل، هغه خپل بدل نوم او ځای امام ته وښودلو او دا يې ورته وويل چې د علم په زده کولو پسې سرګردانه او لوغړن ګرځي.

آمام د هغه سره ژمنه وکړه چې علم به ورته زده کړوي، امام ورته دا هم وويل چې په همدې جومات کې اوسيږه هم. محمود په جومات کې ځان بندي کول نو غوښتل نو آمام ته يې وويل چې زه به دوه درې ورځې وروسته کورته ځم، هغه آمام ته خپل نوم او ځای ونښوده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا آمام ورځخه د ځای او نوم پوښتنه وکړه نو ده ورته هماغه پخوانی خبره وکړه!

امام په خندا شو او په خپ اواز یې ورته وویل : محمود بن احمد! زه پدی خوشحاله یم چې ته د خپلی دندی او مسئولیت ځخه بی پروا نه یې، د اسکندریې مسلمانان وظیفه پیژندونکی خلک دی .

پدی خبره محمود ناځاپي وشوریده لکه چې تو کر یې خوړلی وي، هغه پدی شک کې شو چې دا آمام د صلیبیانو جاسوس دی خو آمام هغه سمدستی پوه کړ او شک یې ورته لری کړ ویې ویل: زه اوس اړین بولم چې تاته خپل ځان ځرګند کړم، زه ستاسې د اداری غړی یم، زه ستا ټول ملګری چې پدی سیمه کې اوسیږی پیژنم.

خو تاسې یو هم ما نه پیژنی، زه د علی بن سفیان د هغې اداری غړی یم چې د دښمن د حالاتو ځخه د خبریدو سره سره پخپلو غړو او کسانو باندی هم نظر ساتی، زه دلته د امام په حیث اوسیږم او خپل کار کوم .

محمود بن احمد وویل: بیا زه تاته هوښیار سړی نشم ویلایی! تاسې چې ماته خپل ځان ځرګند کړ کیدای شي کوم صلیبی جاسوس ته هم همداسې ځان ځرګند کړی .

امام وویل: زه پدی باوری وم چې ته زمونږ د اداری غړی یې! ما دا اړین وبلل چې تاته خپل ځان ځرګند کړم، زما سره دوه ساتوونکی دی چې دلته په کلې کې د کلی والو په شکل اوسیږي، ماته د ډېرو کسانو اړتیا ده، ښه شوه چې ته هم راغلی، دی کلی ته د دښمن ورانکاری راځی، تا به د هغه سړی په هکله هم اوریدلی وي چې نوی را پیدا شوی، مړی ژوندی کوي او د راتلوونکی په هکله معلومات ورکوی . دا کلی هم د هغه د نا لیدلی کراماتو تر اثر لاندی راغلی. ما لومړی دی خلکو ته ویلی وه چې دا ټول دروغ دي او په مړو کې ځوک روح نشی اچولی خو د هغه د جادو زور دومره دی چې خلک اوس زما سره مخالف شوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ما ځان سمبال کړ ځکه ما لدی جومات ځخه وتل نه غوښتل، ما ته د یو مرکز او ځای اړتیا وه، دلته خلکو ته ریښتنی اسلام ښودل او د هغوی لارښودنه هم اړینه ده، شل ورځی مخکې ماته دوه کسان د شپی راغلل او زه یوازی ووم، هغوی مخونه پټ کړی وه، هغوی ماته اخطار راکړ چې لدی جومات ځخه ولاړ شم، ما هغوی ته وویل چې زه پرته لدی جومات ځخه بل ځای نلرم، هغوی وویل که دلته اوسیدل غواړی نو درس او سبق بنده کړه او د نوی شخصیت چې له اسمان ځخه راکوز شوی او مړی ژوندی کوی خبری او ستاینه پیل کړه، ما د هغوی مقابله کولای شوه، د هغوی وژل او ځان وژل راته ګران کار نه ښکاریده خو پدی شکل ما خپل مسئولیت نشو سرته رسولی، ما هغوی ته دا ډاډ ورکړ چې سر له نن ځخه ما خپل دوست او ملګری وبولی، هغوی راته وویل که دا کار دی وکړ نو هم به نه وژل کیږي او هم به درته د سپینو زرو سکی په تحفه کې درکول کیږي .

محمود بن احمد وویل: نو بیا تا د خپل وعظ او خطبی رنګ او شکل بدل کړی ؟

امام ځواب ورکړ: تر یوی اندازی پوری! زه اوس دوه ډوله خبری کوم، ماته د سپینو زرو اړتیا نشته خو د خپل ځان اړتیا راته شته! زه د خپل مسئولیت د پوره کیدلو ځخه مخکې مړ کیدل نه غواړم ما نه غوښتل چې ستاسې ملګری ولتهوم او هغوی هم په خطر کې واچوم .

الله پاک جل جلاله اوس ته خپله راوستی؟ په هغه شپه زما ساتوونکی زما سره نه وه، اوس به ته زما سره اوسیږي ته به زما د شاګرد په صفت دلته پاتی کیږي، ته به د ساده او بی سواده خلکو په شان خبری کوی، پدی کلی کې ځلور پنځه کسان داسې دي چې زمونږ ملګرتیا کولای شي. که چیری پدی نژدی برخو کې زمونږ د پوځ کوم تولی پیدا شي نو دا به زمونږ کار نور هم آسانه کړي خو زمونږ د ګروپونو په قوماندانانو باور کول هم خطر لری دښمن هغوی د ښځو او اشرفیو پوسیله د ځان ملګری کړیدی، هغوی تنخوا زمونږ ځخه اخلی خو کار دښمن ته کوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد له هماغې ورځې څخه د امام سره اوسیده، آمام هغه ته خپل دواړه ساتوونکي وښودل او پخپلو کې یې سره پیژند ګلوي وشوه.

مابښام چې کله سعدیه آمام ته خوراک او څښاک راوړله نو محمود یې هم هلته ولیده ډېره حیرانه شوه او بیا په مسکا شوله.

محمود ورته وویل: زما لپاره خوراک او څښاک نه راوړې؟

سعدیې خوراک او څښاک د آمام په خونه کې کیښودل او بیا په منډه کور ته ولاړه، له ځان سره یې د شیدو پیاله او ډوډۍ راوړله. چې کله سعدیه ولاړه نو آمام محمود ته وویل: دا د دې سیمې تر ټولو ښکلې او ښایسته نجلۍ ده، هوښیاره او تنکۍ ځوانه ده! د هغې سودا اوس روانه ده.

محمود وپوښتل :سودا که واده؟

آمام وویل: سودا! ته پوهیږې چې د دې خلکو واده هم سودا ده خو د سعدیې بالکل سودا روانه ده، مونږ باید د هغې په هکله اندیښمن نه وای خو سوداګر شکمن خلک ښکاري، هغوی د دې سیمې اوسیدونکي نه ښکاري، ماته دا کسان هغه معلومیږي چې ماته یې ګوت ځنډنی کړی وی، ته پدې ښه پوهیږې چې دا خلک به دا نجلۍ په خپل رنګ کې رنګوي او بیا به یې زمونږ په خلاف استعمالوي- اوس د دې نجلۍ ساتل او بچکول د دې لپاره اړین دي چې دا به زمونږ په خلاف استعمالیږي او د دې لپاره هم چې دا مسلمانه پیغله ده، مونږ د خاورې، دین او ملت د ساتلو په خوا کې د خپلو لوڼو او خویندو پت، عزت او حیا هم خوندي کوو، زه هیله من یم چې دا سودا به نه کیږي ځکه د سعدیې پلار ما خپل ملګری او پلوی کړیدی خو هغه غریب او یوازې دی، هغه د رسم او رواج څخه هم نشي تښتیدای.

په هر صورت دلته د سعدیې پرته له مونږ څخه بل څوک ساتوونکی او محافظ نشته.

د دې څخه وروسته محمود د آمام شاګرد شو، شپې او ورځې تیریدې، د محمود او سعدیه لیدنې کتنې سره کیدې، نجلۍ به ځرځای ته تلله او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود به هم هلته ورتللو. کله چې د محمود او سعديه تر منځ خبرې ازادې شوې نو هغه ورڅخه وپوښتل چې هغه څوک دې چې ستا سودا کول غواړي؟

سعديه خو هغوی نه پيژندل، ځکه هغې کله نه وه ليدلي او يو ځل هغوی د ښاروی د ليدلو پسې راغلل او هغه يې لاندې باندې وکتله او بيا بيرته ولاړل.

سعديې ته ښه معلومه وه چې هغه به د چا ميرمن کيږي نه، هغه که کوم شتمن يا مالدار سړی واخلي او په خپل حرم کې به يې بندې کړي پرته له کور او کورنۍ جوړولو به بوډۍ او بيا مړه شي. يا به ورته نڅا کول و رزده کړي او د خلکو د وخت تيرولو لپاره به ورڅخه کار اخلي. هغې د خپلو کلي والو پوځيانو څخه د داسې نجونو او ميرمنو ډيرې کيسې اوريدلي وې، هغه پداسې لړۍ او پس پاتې سيمه کې اوسيده خو په ډېرو شيانو پوهيدله او فکر يې پرې کولای شو. له کومې ورځې څخه چې هغې محمود بن احمد ليدلی نو پخپل زړه کې يې ځای ورکړی ؤ، او کله چې هغه پدې پوه شوه چې محمود هم د دې سره مينه او محبت لري نو بيا يې په زړه کې دا اراده پخه شوه چې اوس به نو نه خرڅيږي ځکه هغه پدې پوهيده چې په يوازې توګه خپله ځان د سوداګرو څخه نشي خلاصولای. يوه ورځ يې له محمود څخه وپوښتل ايا ته ما نشې اخيستلای؟

محمود ورته وويل: اخيستلای دې شم! خو کوم قيمت او بيه چې زه درکوم هغه به ستا پلار ونه مني!

سعديې وپوښتل : څومره قيمت او بيه به ورکړې؟

محمود ورته ځواب ورکړ: زما سره ستا لپاره د زړه څخه پرته بل څه نشته! زه نه پوهيږم چې ته د زړه په قيمت او بيه پوهيږې کنه؟

سعديه وويل: که چيرې ستا په زړه کې زما لپاره مينه او محبت وي نو دا زما لپاره تر ټولو زيات دی! ته ريښتيا وايې چې زما پلار به دا قيمت قبول نکړي خو زه تا ته دا وايم چې زما پلار ما خرڅول نه غواړي، د هغه مجبوريت دا دی چې هم بې وزلی او هم يوازې دی، زما هيڅ ورور نشته !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوداګرو زما پلار ته اخطار ورکړی که قیمت وانخلی نو مونږ هغه درڅخه په زور تښتوو.

محمود وپوښتل: د نجونو خرڅول خو دلته رواج دی ستا پلار ولی دومره زیات قیمت ونه منلو؟

سعدیه ووېل: پلار می وایی چې هغه سوداګر مسلمانان نه معلومېږي! ما هم پلار ته ویلی چې زه د غیر مسلمان سره تلل نه غواړم - بیا یې په ورخطایی سره ووېل: که ته ما له ځان سره ساتلی شی نو زه سمدستی ستا سره تللو ته چمتو یم.

محمود ووېل: زه بالکل تیار یم!

سعدیه ووېل: همدا نن شپه باید ولاړ شو!

د محمود د خولی څخه ووتل: نه! زه د خپل مسئولیت د پوره کولو څخه مخکې نشم تلای.

سعدیه په حیرانتیا سره وپوښتل: څه مسئولیت!

محمود را بیدار شو ځکه هغه سعدیی ته ویل نه غوښتل چې هغه څه مسئولیت لری، هغه د خولی څخه په وتلی خبره پرده اچول غوښتل خو سعدیه ورپسی شوه خو هغه ته خپله پخوانی خبره ور په یاد شوه نو ویی ویل: زه د دینی تعلیم او زده کړی لپاره راغلی یم او د هغې د پوره کیدو څخه مخکې چیری تللی نشم.

سعدیی په افسوس سره ووېل: تر هغه وخت پوری به یې زه تر کوم ځای پوری رسولی ووم!

محمود د یوی نجلی لپاره د دندی او مسئولیت پرېښودلو ته تیار نه و، هغه ته دا شک هم پیدا شو چې کیدای شي دا د دښمن جاسوسه نه وی چې د هغه د بی کاره کولو لپاره پکار ګمارل شوی، نو هغه د سعدیه په هکله لتون او پوښتنی کول اړین وبلل.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ د قاهری څخه اته میله لری ؤ، هغه ته ویل شوی وه چې پوځ احساساتی شوی او د قاهری په پوځ حمله کوی، سلطان صلاح الدین ایوبی هلته د تم کیدو حکم ورکړ او د هغوی په منځ کې یوی او بلی خواته وگرځیده، هغه خپله د پوځیانو معلومات اخیستلو، هغه یو سپور ته ورغی نو نور پوځیان هم راټول شول، هغه ورسره یوی او بلی خوا خبری پیل کړی نو یو سپاره وویل: سپین سترگی وبښه لوی سالاره! دلته تم کیدو ته اړتیا نه وه مونږ تر ماښام پوری قاهری ته رسیدلو!

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: تاسې جنگیدلی او ستړی راغلی یاستی! زه تاسې ته پدی پراخه دښته د دمی وخت درکوم.

سپاره وویل : مونږ جگړه کوونکی راغلی یو او جگړی ته تلوونکی یو!

سلطان صلاح الدین ایوبی په حیرانتیا سره وپوښتل: ایا جگړی ته تلوونکی یاستی؟ زه خو تاسی قاهری ته بیا یم، چې هلته د خپلو ملگرو او دوستانو سره وگوری !

سپاره وویل: هغوی زمونږ دښمنان دي! که دا خبره سمه وي چې د قاهری پوځ بغاوت ته چمتو دی نو بیا هغوی زمونږ ملگری نه بلکې دښمنان دی .

یو بل سپاره وویل : د صلیبیانو څخه هم کلک او سخت دښمنان! ایا دا سمه نده چې هغوی بغاوت ته چمتو دی! یو بل یې د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه وپوښتل .

سلطان صلاح الدین ایوبیځواب ورکړ: څه گډوډی شته! خو زه به خائنانو ته سزا ورکوم .

یو سپاره وپوښتل: تاسې به ټول پوځ ته څه سزا ورکړی ! سزا به مونږ ورکوو، مونږ ته قوماندانانو د قاهری ټول حالات بیان کړی، زمونږ ملگری په شوبک او کرک کې شهیدان شوی، په دواړو ښارونو کې زمونږ د خویندو او لوڼو بی عزتی او بی آبروی کیږي، زمونږ ملگری د کلا څخه په راغورځیدونکی آور کې لولپه کیږي، په لومړنی قبله باندی د صلیبیانو واکمنی ده، او زمونږ پوځ په قاهره کې مزی چړچی کوي او د بغاوت لپاره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چمتو دي! څوک چې د شهیدانو پروا نه ساتي، د خپلو خویندو د عصمت او او آبرو فکر نکوي هغوی د ژوندون حق نلري! مونږ پوهیږو چې هغوی د اسلام د قسم خوړلو دښمنان ملګري او دوستان شوي، ترڅو پوري چې مونږ د دي غدارانو ښتونه غوڅ نکړو تر هغې به د شهیدانو روحونه مونږ ونه بښي! لږ خو دي زخمیانو ته وګوري، چې مونږ له ځان سره راوستي! د چا پښه نشته د چا لاس! ایا د دوی غړي د دي لپاره غوڅ شوي چې زمونږ ملګري د دښمنانو په لاسونو کې ولوبول شي.

مونږ به هغوی ته پخپل لاس سزا ورکوو! یو دم ټولو پوځیانو چیغې او ناري کړي، سلطان صلاح الدین ایوبي ته ګرانه شوه چې دا خلک راکنترول کړي هغه د غازیانو جوش، جذبه، احساسات او ولولي سړول هم نه غوښتل، هغه ورته د صبر او زغم نصیحت وکړ، هیڅ حکم یې ونکړ بیا خپلې خیمې ته ولاړ.

سالاران او مرستیالان یې راوغوښتل او دا یې ورته وویل چې تر دویم حکم پوري به پوځ همدلته پروت او تم وي.

ځکه زه ګورم چې خپل منځي جګړه کیږي، د پوځ خپل منځي جنګ د دښمن په ګټه دی، زه همدا نن شپه قاهرې ته ځم، هیچاته څرګنده نشي چې زه دلته نه یم، د غازیانو ولولې او جوش سوړ نکړي.

هغه اړینې لارښوونې ورکړي او بیا یې وویل: د قاهرې پوځ چې بغاوت ته چمتو دی هغه ملامت ندي، زمونږ ځوانان چې د قمار او بد اخلاقۍ عادي کیږي هغوی هم ملامت ندي، پوځ ته زمونږ چارواکو غلطې خبرې کړي او هغوی یې راپارولي! د همدي چارواکو په کومک دښمن زمونږ په لوی او ستر ښار کې فکري او ذهني ورانکاري پیل کړي. دي بد اخلاقۍ او ورانکارۍ ځکه دومره زور اخیستی چې د دي کارونو بندونکي چارواکي د هغې د خپرولو کوښښ کوي. دښمن هغوی ته مزدوري او بدله ورکوي، د کوم قوم او ملت چې آمیران او چارواکي د نورو غلامان او تالي ځټي شي د هغې قوم او ملت همداسې حالت وي، زمونږ پوځ د سوډان په دښتو کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوغړن جنګيږي! مړه کيږي، زخميان کيږي، په لوږه او تنده يوی او بلی خواته ګرځي خو زمونږ چارواکي د هغوی سامان او خوراکي شيان ورڅخه منع کوي. ايا دا د دښمن دسيسه نده چې زمونږ خپل ورونه هغه بريالی کوي؟ دښمن د دې څخه دوه ګټې اخلي چې تقی الدين د خپل پوځ سره ختم او يا تسليم شي، دويمه ګټه دا اخلي چې قوم ته وايي چې ستاسې پوځ ماتې وخوړه او بايد هغه ختم شي. زمونږ ځيني دوستان او چارواکي د مصر په تخت او څوکۍ باندی ځان کينول غواړي، هغوی د ټولو څخه وړاندی پوځ د خلکو په سترګو کې سپکوی ترڅو خپلې غوښتني او خواهشات پرې پوره کړي.

زه د امارت وړی نه يم او نه د هغې غوښتونکی يم، که هر څوک ما ته ډاډ راکوي چې زما مقصد به پوره کوي نو زه به د هغه په پوځ کې د يو غازی پشان وجنګيږم خو دا به څوک وي؟ د دی راتلوونکی ژوند د پاشاهانو پشان تيرول غواړي سره د دې که دا څوکۍ ورته د دښمن سره په سودا کولو هم پلاس ورځي، خو زه خپل قوم او ملت داسې درجی ته رسول غواړم چې د دښمن په سر پښې کيږدی او حکومت وکړي. د دی حريصو واکمنانو او چارواکو سترګی يوازی ځانته او نن ورځي ته دي خو زه د قوم راتلوونکي ته ګورم.

هغه خبری بس کړی خو بيا يې وويل: زما آس سمدستي چمتو او تيار کړی! د هغو ټولو کسانو نومونه يې واخيستل چې د ده سره تلل. هغوی ټول په پټه راوغواړي او قاهري ته د تللو ورته ووايي.

زما خيمه همداسې ولاړه پريږدی چې چا ته شک پيدا نشي چې زه دلته نه يم! بيا يې ژور نفس وويستلو او ويې ويل: زه په کلکه تاسې ته وايم! کوم پوځ چې بغاوت ته چمتو دی هغې ته زه هيڅ سزا نه ورکوم، تاسې هم د هغوی په ضد په زړه کې کينه مه ساتی! همدارنګه خپل ځوانان هم ملامت او ګرم مه بولی، زه به د هغه چا په خلاف سخت ګام پورته کوم چا چې د قوم، ملت د ځوانانو او پوځ د بی لاری کولو کوښښ کړی - کله چې دا پوځ د دښمن سره مخامخ شي او هغوی يې په غشو او نيزو هر کلي وکړی نو دوی به بيا پوه شي چې مونږ د الله جل جلاله او اسلام پوځ يو! د دماغ څخه به يې د بغاوت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنجې ووځې. تاسې چې کله خپلو بچیانو ته دښمن څرګند کړی نو هغوی په خپله د قمار او بد اخلاقی څخه د جهاد میدان ته راوګرځی. زه تاسې ته په زغرده وایم چې د قوم، خاوری او دین ساتنه او حفاظت د پوځ څخه پرته امکان نلری، زه چې د یهودیانو او صلیبیانو پلانونو او ورانکاریو ته ګورم نو دا په څرګنده ویلی شم چې هغوی د اسلام پوځ کمزوری کوی ترڅو پدی توګه اسلام ختم کړی.

په هر وخت او هر ځای کې چې د کوم هیواد پوځ کمزوری شي د هغې ازادی او خپلواکي به په غلامی باندی بدلیږي. په هیڅ وخت کې هیڅ اسلامی هیواد د پوځ څخه پرته ژوندی نشی پاتی کیدای.

زمونږ ننی غلط کار به د اسلام راتلوونکی تور تم کړی، زه نشم ویلایی چې راتلوونکی نسل به زمونږ د غلطیو، ناکامیو او کامیابیو څخه ګټه پورته کړی او کنه!

یو سلا کار وویل: ښاغلی د مصر امیره! که زمونږ ورونه په غداری کې تجربه لاس ته راوړی نو زمونږ راتلوونکی نسل به خامخا غلام وي، هغوی به پدی هیڅ نه پوهیږی چې ازادی څه شی ته وایی! قومی او ملی عزت څه شی دی! ایا زمونږ سره د دی څه علاج شته؟

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: د قوم او ملت فکر او ذهن رابیدار او ویښ کړی ! قوم او ملت ته رعیت مه وایی، د ملت هر سړی پخپل ذات کې پادشاه دی، هیڅوک د ملی وقار او عزت څخه مه بی برخی کوی !

زمونږ په خلکو باندی د پادشاه او خلیفه کیدو لیونتوب سپور دی ځکه نو هغوی خلکو ته رعیت وایی او د خپلی واکمنی لپاره یې استعمالوي، په یاد ولری، چې ملت د بدنونو او جسمونو ټولګه نده چې تاسې یې د خارویو پشان هر لوری ته کش کړی، په ملت کې دماغ هم شته! روح هم شته ! ملی حیثیت هم! د قوم دا استعدادونه راویښ او بیدار کړی، ترڅو ملت خپله فکر وکړی چې څه ښه دي او څه بد، څوک ښه دي او څوک بد! که قوم پوه شو چې د صلاح الدین څخه غوره امیر شته چې د اسلامی هیواد د ساتلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره سره مونږ ته د سمندر څخه پوری غاړه هم ازادی راکوی نو هر څوک کولای شي زما مخی ته ودریږي او په پوره زړورتیا سره راته ووایی چې مونږ له تا څخه غوره انسان پیدا کړی ته خپله څوکی خالی کړه، په قوم او ملت کې باید فکر وی او دا زړورتیا هم او په ما کې باید دا فرعونیت نه وی چې د ځان په مقابل کې ګوت نیوونکی پرنیږدم - زه په همدی ویره کې یم چې زمونږ ملت به د داسې فرعونیانو ښکار شي، د ملت څخه به څاروی جوړ شي، بیا به مسلمان مسلمان نه وی ، که وی هم نو تش په نامه به وي . دین به یې په نامه وی خو کلتور، دود او رواج به د صلیبیانو سرته رسوی.

پدی وخت کې یو ساتونکی راغی چې آسپ تیار دی، کوم دری څلور کسان چې راغوښتل شوی وه هغوی هم راغلی دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی د خپل ځان سره څلور ساتوونکی ملګری کړل، نورو ساتوونکو ته یې وویل چې هغوی د ده په خیمه کلکه پیره وکړی او هیچا ته معلومه نشي چې زه دلته نه یم! هغه خپلو ملګرو ته وویل چې یو یو فلانی ځای ته ځانونه ورسوی، هغه به ورسره هلته یو ځای کیږي، بیا یې خپل ځای ناستی وټاکلو او روان شو.

***

دښته تیاره او چوپه وه، څوارلس آسونه ځغلیدل، صلاح الدین ایوبی د سهار راختلو څخه مخکې ځان قاهری ته رسول غوښتل، علی بن سفیان د هغه سره ملګری وه، د هغه پوځ په دښته کې په درانه خوب ویده وه، پیره کوونکو ته هم څرګنده نه وه چې د هغوی ستر سالار وتلی دی، د قاهری د قاهری ته را روان دی، د شپی په اخرینی برخه کې هغه د خپل کوچنی کاروان سره د قاهری ښار ته ننوت، هغه هیڅ پیره کوونکی ونه درولو، پدی معنی چې اصلاً هلته هیڅ پیره کوونکی نه ؤ. سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو ملګرو ته وویل: همدا د بغاوت پیل دی چې په ښار کې هیڅ پیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوونکي نشته! ټول پوځ ویده شویدی، بې پروا بې غمه! حال دا چې مونږ په دوه محاذونو کې جنګیږو، د دښمن د حملې او برید امکان هر وخت شته .

خپل ځای ته په رسیدو یې پرته له ځنډ څخه د مصر لوړې پوړې چارواکې چې د ده پر ځای ناست وه سمدستي را وغوښت، سلیم الادریس یې هم راوبللو کوم چې دوه زامن یې غدارانو په چل او دوکه سره یو پر بل وژلې وه، لوړ پوړې چارواکی چې سلطان صلاح الدین ایوبي ولیدلو نو وویریدلو، سلطان صلاح الدین ایوبي سلیم الادریس ته ډاډ او تسلي ورکړه خو هغه ورته وویل: که زما زامن د جګړې په میدان کې وژل شوي وایې نو زه به ډېر خوشحاله ووم، هغه په چل باندې ووژل شول، دا وخت زما د زامنو د ماتم او ویر کولو ندی، تاسې زه د کوم بل کار لپاره رابللې یم حکم وکړی !

لوړ پوړې چارواکی ریښتنی مؤمن او مسلمان وه د هغوی څخه سلطان صلاح الدین ایوبي د قاهرې په هکله مکمل معلومات وغوښت او ویې پوښتل چې ستا په وړاندې کوم کوم کسان شکمن دي ؟ هغه د پوځې مشرانو په هکله په ځانګړې توګه وپوښتل .

سلطان صلاح الدین ایوبي ته څو نومونه په ګوته شول، هغه لارښوونې پیل کړې چې شکمن کسان دي په قاهره کې پاتې شي او نور ټول پوځ دی د سهار د لمر ختو څخه مخکې د رخصت کیدو ځای ته راټول کړای شي، نورې ډېرې لارښوونې یې هم وکړې او بیا یې یو پلان جوړ کړ.

لږ ځنډ وروسته د پوځ په کیمپ کې غال مغال جوړ شو، پوځ له وخته مخکې راپاڅول شو، ټول شکمن کسان د سلطان صلاح الدین ایوبي دفتر ته راوغوښتل شول، هغوی حیران وه چې دا څه پیښه شویده! هغوی یوازې دومره پوه شوي وه چې سلطان صلاح الدین ایوبي خپله راغلی دی، هغوی یې آس هم لیدلی ؤ، خو په هغه یې لا سترګې نه وې لګیدلې ځکه چې هغه اوس سمدستي ورسره کتل نه غوښتل .

هغه د پوځیانو تر حرکت پورې دوی ورڅخه جلا ساتل او همدا د هغه مقصد او هدف وه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

له د سهار روښنايي نه وه خوره شوی چې پوځ په ترتيب او نظم سره ودرول شو، د سپرو او پياده پوځيانو شاته د سامان اوښان هم ولاړ وه. سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ ته داسې روزنه او تربنګ ورکړی وچې کله حکم وشي بايد په يو ساعت کې خپل ځانونه حرکت ته چمتو او تيار کړي .

د همدې روزنې او تربنګ برکت و چې هغوی سهار وختي حرکت ته چمتو او تيار شول، سلطان صلاح الدين ايوبي په خپل آس باندې سپور شو او خپل مرستيالان هم ورسره وو، هغه ټول پوځ ته وکتل او بيا د يوې ليکې په مخکې تير شو، هغه په خندا او مسکا ؤ، د هغه د خولې څخه بيا بيا دا خبرې وتلې: آفرين ، سل آفرين! د اسلام ساتونکو! پر تاسې دې د الله جل جلاله رحمت وي .

د صلاح الدين ايوبي د شخصيت خپل يو اثر ؤ چې هر غازي به هغه حس کولو، د بل لوري د هغه خندا او د آفرين ويل سپايان ټول تر اغيز لاندې راوستي وه، د آمير او ستر سالار دومره نږدې کيدل سپايانو ته ډيره غټه او لويه خبره وه. هغه ټول پوځ وکتلو او بيا يې په لوړ اواز هغوی ته وينا وکړه:

د هغې وخت په ليکنو کې چې کوم شيان راغلي هغه پدې ډول دي: د الله جل جلاله په نامه قربانيدونکو مجاهدينو! د اسلام ناموس ساتاسې توری غواړي! تاسې د شوبک کلا چې د کفر تر ټولو قوي مورچه وه د شګو د غونډۍ په شان له خاورو سره برابره کړه، تاسې صليبيان په دښتو او بيابانو کې خواره واره کړل، او په جنت فردوس کې مو ځانته ځای پيدا کړ، ستاسې ملګري او ستاسې خواږه دوستان ستاسې په وړاندې شهيدان شول، تاسې پخپلو لاسونو هغوی ښخ کړل، هغه کماندو شهيدان ياد کړه چې د دښمن د پوځ شاته شهيدان شول، تاسې د هغوی جنازې ونشوی کړای، د هغوی مړي هم تاسې ونه ليدل، ايا تاسې تصور کولايی شی چې د هغوی سره به دښمن څه کړي وي، د نو هغو شهيدان يتيم بچيان راپه ياد کړه، د هغوی کونډې را يادې کړه، د چا چې د سر تاج د الله تعالی په لاره کې قربان شول، نن د هماغو شهيدانو روحونه تاسې ته بلنه درکوي، ستاسې غيرت او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسې نارینتوب ته بلنه درکوي، دښمن کرک دومره قوي کړی چې ستاسې د هر ملګري د دیوالونو لاندې په اور باندې لوله شول، که تاسې هغه حالت لیدلای وای نو د سر په هډوکو به مو هغه دیوال نړولی وای، هغوی په اور لوله کیدل خو دیوال یې هم کیندلو خو مرګ هغوی ته وخت ورنکړ.

د اسلامي عزت او عظمت ساتونکو! د کرک په ښار کې ستاسې د خویندو او لونو بې آبرو یې او بې عزتي کیږي، د بوډاګانو ځخه د ځاریو پشان کار اخیستل کیږي، ځوانان په بند او چوپالونو کې اچول شوي، مورګانې د بچیو ځخه جلا کړې شویدي، ما چې د هرو کلا ګانې نړولي د خاورو دا کلا مې فتح نکړایې شوه، زما زور او ځواک تاسې یاستي! زما ناکامي ستاسې ناکامي ده!

پدې سره د هغه اواز نور هم لوړ او اوچت شو، هغه خپل لاس پورته کړ او وې ویل: زما سینه په غشو سوري او غلبیل کړي، زه ناکام راستون شوی یم! خو د مړکیدو ځخه مخکې زما په غوږ کې دا زیري وکړي چې تاسې کرک فتح کړیدي، او خپل بې اسرې لورګانې مو پخپلو سینو پورې ونیسی.

د هغه وخت یو حالات لیکونکي الاسدي لیکي چې سپرلیو داسې حرکتونه کول لکه چې هغوی د خپلو سپرو احساسات او ولولي حس کړي وي، سپاره چوپ وه خو زیات آسونه شنیدل او خپلې پښې یې په ځمکه وهلې سپرو واګې راکش کولې او د خپلو ولولو او احساساتو ځرګندونه یې کوله.

د هغوی ژبې چوپ وې خو د هغوی مخونه او ځیرې تکې سرې شوي وې چې د هغوی د زړه حالت یې ځرګندولو، د سلطان صلاح الدین ایوبي خبرې لکه د غشو پشان د هغوی زړونو ته ننوتلې، د بغاوت سپرغې مړې شوې او د سلطان صلاح الدین ایوبي مقصد او هدف پوره شوی وُ.

د اسلامي هیواد د عزت ساتونکو! تاسې د کفارو لپاره هیبت، ویره او دهشت ګرځیدلي یاستي، ستاسې د تورو د پخولو لپاره صلیبي یرغلګر خپلې لونې او حشیش استعمالوي، تاسې پدې نه پوهیږئ چې هغوی د یوې پیغلې د عصمت او آبرو تویولو په بدل کې زر کسه مجاهدین بې کاره کوي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د دې يوې لور د بې پته کيدو په بدل کې پخپلو لاس لاندې سيمو کې د زرګونو مسلمانو پيغلو بې پتې او بې آبرويي کوي - ستاسې منځ ته يوه فاحشه راليږي او په هغې باندې زمونږ زر ميرمنې فاحشه کوي، ولاړ شې او د خپلو خويندو او لورګانو عصمت، آبرو او پت وساتې، تاسې به هغه کرک ته انشاء الله ځې چې د هغې د ديوالونو لاندې قران مجيد ټوټې ټوټې پروت دی، هلته د جوماتونو څخه کنارابونه جوړ شويدی، هغه صليبيان چې ستاسې له نومونو څخه ويريږي، نن ورځ دربانده په کرس کرس خاندي، شوبک تاسې فتح کړی ؤ اوس به کرک هم تاسې فتح کوې.

صلاح الدين ايوبي پوځيانو ته دا هيڅ ونه ويل چې تاسې بې لارې شوی ياست او بغاوت ته مو ملا تړلې وه، هغه د هيچا په خلاف يوه خبره هم ونکړه، د هغې پر ځای يې د هغوی غيرت او احساسات راوپارول، هغوی چې مخکې پدی حيران وه چې ولې مونږ دومره وختې راپاخول شو اوس پدی حيران وه چې مونږ ته د کرک په لوری د تللو حکم نه کيږي، ټول پوځ په احساساتو راغلی ؤ، سلطان صلاح الدين ايوبي ټول قوماندانان راوغوښتل او د حرکت په هکله يې لارښوونې ورته وکړې، هغوی ته يې د حرکت بله لاره په ګوته کړه، دا نوې لاره د هغې لارې څخه ډيره لرې وه چې په کومه لاره له محاذ څخه پوځ راتللو، د دې پوځ سره سلطان صلاح الدين ايوبي هغه قوماندانان واستول کوم چې ده له ځان سره راوستي وه او هغوی ته يې پټې لارښوونې وکړې، کله چې پوځ ته د حرکت حکم وشو نو هغوی دومره د تکبير نارې پورته کړې چې د قاهرې ديوالونه يې ولړځول، د سلطان صلاح الدين ايوبي ځيره د احساساتو څخه ځليدله .

کله چې د قاهرې پوځ حرکت وکړ او د سلطان صلاح الدين ايوبي له سترګو پناه شول نو هغه يو استازی راوغوښت او د هغه پوځ په لوری يې وليږلو چې له محاذ څخه راغلی او په لاره کې تم شوی ؤ، استازی ته وويل شول چې ډير زر ځان ورسوی، فاصله کمه وه استازی زر هلته ورسيده، او د سلطان صلاح الدين ايوبي پيغام يې د مرستالانو غوږو ته ورساوه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدستی دی پوځ د قاهرې په لورې را روان شي هغوی ته د حرکت حکم وشو، ماښام د پوځ مخکې ګروپ قاهرې ته راننوت چې وروسته ورپسې نور پوځ هم را ورسیده. هغوی ته هماغه بار کونه ورکړل شول چې تر پرون شپې پکې د قاهرې پوځ اوسیده، پوځیانو ته قوماندانانو وویل چې د قاهرې پوځ محاذ ته استول شویدی، نوی راغلی پوځ ډېر په جوش راغلی وه، علي بن سفیان د هغوی د سرولو لپاره ترتیب نیولی ؤ.

سلطان صلاح الدین ایوبي د سرحدي پوستو معلومات هم ځانته وکړې وه او بیا یې سهار سمدستی د هغوی د بدلیدو حکم ورکړ، هغه ته ویل شوی وه چې پخوانی سرحدي پوځیان غله او خوراکي شیان په پټه سوډان ته لیږي او د دښمن سره مرسته کوي، هغه نوی تلونکو قوماندانانو ته لارښوونی وکړې او د پخوانیو ګروپونو په هکله یې حکم وکړ چې له هماغه ځای څخه باید محاذ ته واستول شي.

د کورنی جنګ او د پوځ بغاوت مخه یې ونیوله هغه ټول پوځی سالاران او قوماندانان یې راوغوښتل او هغه قوماندان یې هم چې د قاهرې له پوځ څخه جلا کینول شوی وه..

***

سعدیه به دوه ځلی د خوراک او څښاک ورلو لپاره جومات ته تلله، محمود بن احمد د شاګرد په توګه دیني زده کړه کوله. هغه به څرځای ته هم تللو چیرې چې سعدیې خپل څاروی څرول. هلته غونډۍ وی او ځای شین وه څکه چې هلته اوبه وی، هغه چمن او شین ځای له کلي څخه لرې ؤ، سعدیه اوس محمود خپل ساتونکی ګڼلو، او پدې باوري وه چې هغه به د کفارو له منګلو څخه راخلاصوی.

سعدیې محمود ته وویل چې خپل کلي خوشې کړی او همدلته واړوی ترڅو چې زده کړه پوره کړی، محمود هغې ته نشول ویلایی چې د هغه کور د مصر په بل سر کې دی چې هلته دومره زر نشي تللی، هغه د خپل فن په وسیله دا معلومه کړه چې سعدیې د دښمنانو پلوی او ملګری نده، که د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دندي او مسئولیت خبره نه وایي نو محمود به لا مخکې هغه له ځان سره بیولی وای. د دندي څخه برسیره آمام د هغوی د اداري آفسر وُ، چې د هغه په شتوالي کې یې وظیفه نشوه خوشي کولای، آمام هغه ته ویلي وه چې باید له ما سره به وی، د هغه وینا د حکم او آمر حیثیت درلوده.

یوه ورځ ناخاپي په کلي کې خلک زیات شول، نوي خیري تر سترګو شوي، د هر چا په ژبه همدا یوه خبره وه: هغه راتلوونکی دی، هغه له آسمان څخه راغلی دی، مړي ژوندي کوونکی راځي!

د کلي هر اوسیدونکی خوشحاله وُ، هغوی ویل چې زمونږ مطلب او مشکلات حل کوونکی را روان دی.

سعدیه په منډه راغله او محمود بن احمد ته یې وویل: تا هم اوریدلی دي چې هغه را روان دی ته پوهیږې چې زه به د هغه څخه څه غواړم؟

زه به هغه ته ووایم چې محمود ما سمدستي لدې ځای څخه وباسي، نو بیا به ته ما درسره بوځې.

محمود هیڅ ځواب ورنکړایی شو، هغه تر اوسه پوري دا د رازونو څخه ډک سخصیت نه وُ لیدلی کوم چې عامو خلکو خدای او پیغمبر بللو، د محمود سیمې ته هغه په لومړي ځل را روان وُ، د هغه د کرامتونو احوال او خبرې لا مخکې را رسیدلی وې، محمود د باندي ووت نو خپل دوه ملګري یې ولیدل، د هغوی سیمه بله وه، محمود هغوی ته وویل چې تاسې ولې له خپلې سیمې څخه دلته راغلي یاست؟ هغوی ورته وویل چې مونږ په غیبو پوهیدونکي سړي ته راغلي یو، هغوی د ښارني لپاره نه وه راغلي بلکې د هغه څخه پوره آغیز من شوي وه، مونږ دواړو یې کرامات لیدلي دي.

محمود فکر وکړ چې د علي بن سفیان تربیه شوي کسان چې د ده څخه آغیز من شویدي نو دا سړی په حق دی.

محمود هغه شین ځای ته ولاړ چیري چې سعدیه خپل ښاروي څرول او ده به ورسره لیدل خو هلته بل ډول کارونه پیل شوي وه، هغه له لري دوه کسانو رامنځ کړ چې دلته د خدای استازي راځي، دا ځای د هغه لپاره پاکیږي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به دلته پاتې کیږي، هغه له لرې ولیدل چې په یوه غونډۍ کې غار او تونل جوړیږي او ځای هواریږي. هلته اوس هیچاته د تللو اجازه نه وه .
د کلو خلکو خپل کارونه پرېښودل او هلته راټولیدل، نوی او نا اشنا خلک به راتلل او د کلي خلکو ته به یې د نوی شخصیت په هکله معلومات وړاندې کول، د هغه کرامتونه به یې هم بیانول خلک تر اثر او اغیزې لاندې راتلل، د شپې خلک خپلو کورونو ته هم ولاړ نشول او هلته پاتې شول، د هغه سره د خلکو مینه دومره زیاته وه چې جومات ته هیڅوک ولاړ نشول .
سبا سهار وختي بیا خلک هلته نژدې ورغلل، هغوی لرې ودرول شول، د شپې نا بلد خلک نور هم زیات شول، هغو خلکو هلته کندې هم ویستلې، د هغوی سره څو اوښان وه چې ډېر زیات سامان پرې بار ؤ، کله چې سامان خلاص شو نو ډېرې خیمې پکې څرګندې شوې، چې وروسته یې هغه ودرولې.
ماښام تیاره شو، دا شپې تیاره وي، شپوږمې د شپې په اخري برخه کې راپورته کیدله، د دې غیب پوهیدونکي په هکله ویل کیدل چې هغه یوازې په تیاره شپو کې خلکو ته ځان څرګندوي، د ماښام څخه وروسته هم خلک هلته پاتې شول. یو لورې ته د کلي میرمنې هم ولاړې وې چې سعدیه هم پکې وه .
هغه ځای چې د راتلونکي شخصیت لپاره پاکول کیده هلته مشعلونه لګیدلي وه، دوه کسان د میرمنو تر شا راتاو شول چیرې چې سعدیه ولاړه وه، انجونو هغوی ونه لیدل، د مخې څخه هم څلور پنځه کسان راغلل او نجونو ته یې وویل تاسې ولې د دې ځای څخه نه ځئ، هغوی د ویرولو په خاطر په نجونو پسې منډې کړې نو هغوی په منډه شوې او هر لورې ته خپرې شوې، د شا لخوا یو کس په سعدیې باندې کمپله واچوله او بل کس کلکه ونیوله، په یو لاس یې ورته خوله بنده کړه، هغه یو کس په اوږه کړه او په منډه شو، یو خو تیاره وه بله دا چې نجونو منډې کړې نو هیچا هم ونه لیدل چې سعدیه چا له ځان سره وتښتوله .
سبا سهار لکه سیلاب چې راغلي وي د کلي خلک د چمن او نوی جوړ شوي ځای په لورې په منډه شول، یو کاروان را روان وه چې د هغې په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې شپاړس او لس اوښان روان وه، په هر اوښ باندې ښکلې او ډولې

ډولۍ اېښودل شوې وې چې پردې يې پرې بندې وې.

هغه شخصيت پدې اوښانو کې په يو سپور ؤ، مخکې مخکې ساز او

موسيقي غږول کېده، ځينې کسانو په خمارونکې اواز سره ځه زمزمه کول،

د اوښانو په غاړو کې غټو غټو ګونګړو ګانو داسې اواز او غږ پيدا کاوه

لکه چې د دې ساز او موسيقۍ برخه وې.

په ټول کاروان کې هيڅ بې نظمي او ګډوډې نه وه، په هر چا د تقدس او

سپيڅلتيا ويره او رعب پروت ؤ، دا د مريدانو او مخلصينو کاروان وه چې

د مختلفو ځايونو څخه ورسره يو ځاى شوى وه، کاروان داسې حرکت کاوه

لکه اوښان او د هغې سپاره چې له آسمان څخه راښکته شوي وي.

کاروان هماغه جوړ کړې او شين چمن ته ولاړ، هلته کوچنۍ غونډۍ وې،

په يو ځاى کې ډېرې خيمې ودريدلې وې چې يوه پکې ښه لوى او پراخه وه،

د کلي خلک په شا وتمبول شول.

بيا چا ونه ليدل چې د اوښانو څخه څوک راښکته شول او چيرې چيرې

غيب شول، د مريدانو او مخلصينو سيلاب پښا ولاړ او هلته ټول خلک په

اخلاص او احترام سره کيناستل.

د سعديې د کلي خلکو د دې سپيڅيلي شخصيت په هکله خبرې

اوريدې، څومره چې انسان ناپوهه او بې علمه وي په هماغه اندازه د پټو

شيانو معلومولو ته په تلوسه کې وي، هغه په خبرو کې د راز شی پيدا کوی

او هلته همدا ډول حالت منځ ته راغلى وه.

امام او محمود دواړو د خلکو سيلاب ليدلو، هغوى تر دې وخته پورې

هيڅ هم نشول ويلايى چې دا څه دي، هغوى ته د قاهرې له لورې ويل شوي

وه چې په سرحدي سيمو کې نوې عقيده خپرول کيږي، تاسې هغه معلومه

کړې او دا پته ولګوئ چې د دې تر شا څوک ولاړ دي خکه قاهرې ته تر

اوسه پورې پدې هکله کوم معلومات نه ؤ استول شوي او د دې اصلي علت

دا ؤ چې کوم کسان د قاهرې څخه د څارنې لپاره ليږل شوي وه هغوى ټول د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نوې غیب پوهیدونکې مریدان او مخلصین شوي وه، هغوی د دې ښځه ویریدل چې د داسې سپیڅلې شخصیت په هکله ځرنګه خبره وکړي، سرحدي پوستو او پوځیانو هم همدا اغیزه منلې وه، اوس نو یوازې د آمام خبره پاتې وه چې هغه دا خبره ځرګنده کړي چې دا جادو دی، مداری توب دی او که بل کوم کار هغه ته دا خبره په ډاګه شوې وه چې خلک د دې نوې سړې ښځه دومره اغیزمن شوي چې جومات ته تلل یې هم بند کړي. ټول د هغه یو نظر لیدلو لپاره راټول شوي او د هغو خیمو مخې ته ناست وه چیرې چې هغه غیب شوي وه .

امام او محمود هم په خلکو کې ولاړ وه، د سعدیې پلار راغې او د هغوی په څنګ کې ودریده، هغه د غم او خفګان په حالت کې آمام او محمود ته وویل چې سعدیه د شپې ځخه لا درکه ده! نجونو هغه ته ویلي چې ځو کسان له مخې ځخه راغلل او مونږ یې وډار کړو بیا ټولې یوې او بلې خواته خپرې شوې یوې نجلۍ وویل چې ما شاته دوه کسان ولیدل خو نوره پوه نشوم .

پلار یې د سعدیې په لټون پسې روان شو نو محمود هم ورسره ملګرې شو، سعدیه هلته چیرې هغوی ته پلاس ورتلله خو هغه پلار ؤ زړه یې کله صبریده، په بې صبرۍ سره یوې او بلې خواته لوغړن ګرځیده، محمود هم ورسره وه، هغوی یو نا بلد سړې رامنع کړل او پوښتنه یې ځینې وکړه: ایا تاسې ځوک لټوې؟

د سعدیې پلار ورته وویل چې د شپې ځخه زما لور ورکه شویده!

نا بلد سړي د سعدیې نښې وویلې او بیا یې د هغې پلار ته وویل: اوس اوس ماته چا وویل چې ته د هغې نجلۍ پلار یې! که تاسې هغه دلته ګورئ نو پلاس نه درځي! هغه به اوس د مصر د پولې ځخه ډېره لرې رسیدلې وي، بیګاه ماښام ما یو سپور ولیده چې د نورو نجونو ځخه یوه نجلۍ هغه لوری ته ورغله چې سپور د آس سره ولاړ ؤ، نجلۍ د هغه سړي سره څه خبرې وکړې سپور ځو ګامه وړاندې ولاړ، نجلۍ یوې او بلې خواته وکتل او بیا په سپور پسې روانه شوه، بیا پخپله د سپاره په مخکې په آسپ سپره شوه،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپور آسپ ته پونده ورکړه او په چټکتیا سره روان شو. ما فکر کاوه چې دا نجلۍ به څوک وي چې د یو سپاره سره پخپله خوښه ولاړه، نن ماته چا وویل چې هغه د دې سړي لور ده، اوس د هغې لټون هیڅ ګټه نلري.

هغه نا بلد سړی ولاړ او د سعدیې د پلار اوښکې روانې شوې ځکه چې د هغه همدا یوه لور وه، خو محمود بل شان فکر کاوه، هغه څارونکی وه، هغه پدې پوه شوه چې دې سړي سوچه درواغ وویل، د هغه بیان او ټول شیان غلط وه، هغه ته چا دا ویل چې هغه نجلۍ د ده لور ده؟

پداسې حال کې چې صحنې لیدونکي یوازې همدې دي. هغوی ته همداسې روزنه ورکړل شوې ده چې د چا په خبره به سمدستي باور نکوي بلکې هر چاته به د شک په سترګه ګوري.

محمود سمدستي د هغه نا بلد سړي پسې شو، هغه د خلکو په منځ کې ولاړ او غونډیو ته ننوت او بیا په خیمو کې غیب شو، د دې څخه محمود پوه شو چې سعدیه په همدې خیمو کې ساتل شوې او د هغې په تښتولو کې د دې سړي لاس خامخا شته. کیدای شي دا به هماغه سوداګر وي چې د سعدیې پلار ورسره سودا ونکړه نو هغه ته یې ویلي وه چې لور به دې تښتوو، د سعدیې پلار دا سړی ونه پیژندلو او هغه داسې دروغ وویل چې پلار نور د خپلې لور پسې لټون ونکړي.

د سعدیه سره د محمود دومره مینه او محبت پیدا شوی ؤ چې د هغې د راخلاصولو قصد یې وکړ، هغه ولاړ او آمام ته یې ټوله خبره وکړه، آمام د څارونکو د ډلې مشر او هوښیار سړی ؤ، هغه هم همدا وویل چې هغه غریب ته درواغ ویل شویدي چې لور یې د چا سره پخپله خوښه ولاړه.

محمود د آمام هغه دوه ملګرو ته وویل چې د ده سره په کلي کې اوسیدل چې سعدیه باید د دې ځای څخه راخلاصه کړي او پدې کار کې ستاسې مرستې ته اړتیا ده خو د غونډیو منځ ته اوس هیڅوک هم نشول تللایی.

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان نور الدین زنګی د کرک محاصره کلکه کړې او خپل لښکر یې هلته ځای پر ځای کړی و، هغه د دیوالونو د ماتولو په هکله فکر او سوچ کولو، هغه په لومړنۍ ورځ خپلو قوماندانو او سالارانو ته ویلي وه چې کومه کلا صلاح الدین ایوبي ونشوه نیولای هغه تاسې هم په اسانۍ سره نشۍ نیولای ځکه هغه یو ناشونی کار شونی کوي، هغه ماته ټولې طریقې ښودلي چې دلته ازمیل شویدي، او هغه یې هم راته ویلي چې د کلا په دننه کې څه څه دي، سامان او څاروي چیرې دي او عام خلک په کوم لوري کې اوسیږي، هغه ته دا معلوماتونه خپلو جاسوسانو او څارونکو ورکړیدي.

هغه د کلا دننه آور غورځول غوښتل خو منجنیقونه کوچني وه، بله دا چې د صلیبیانو سره لوی لوی لیندۍ دي چې تر لرې یې پورې غشي ویشتلی شول، دغو غشو منجنیقونه نږدې نه راپرېښودل، په همدې خاطر د کلا په دروازه آور نشو غورځیدلی، کوم لوري ته به چې مجاهدینو د دیوال نړولو کوښښ کاوه هلته به د کلا د دیوال څخه پرې د آور سکروټې راتویول کیدې.

سلطان نور الدین زنګی د خپلو سالارانو او مرستیالانو غونډه راوغوښتله او هغوی ته یې وویل: صلاح الدین ایوبي ماته ویلي وه که دوه لوی منجنیقونه راوغواړې او د کلا دننه آور واچوې خو هلته د مسلمانانو کورونه هم دي که د هغوی څخه یو هم وسوځیده نو دا به د تل لپاره پښیماني وي، زه نن د صلاح الدین ایوبي د فکر او سوچ په خلاف فیصله کوم، ما د یو لوی منجنیق جوړولو فیصله کړې چې تر لرې پورې ډبرې او کاڼي ورسولایي شي، تاسې به دا هم قبلوې چې ستاسې په آور او ډبرو به څو مسلمانانو ته زیان هم رسیږي.

زما ملګرو! که تاسې د کلا په دننه کې د مسلمانانو د حال څخه خبر شۍ نو دا به غوره وګڼۍ چې هغوی مړه شي ښه ده ځکه هلته د هیڅ مسلمان عزت، حیا او آبرو خوندي نده، د مسلمانانو بچیان د صلیبیانو په واک کې دي او نارینه په یو خلاص میدان کې بندیان شوي او د بیګار کارونه کوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسي هغوی به دُعا ګانې کوي چې الله جل جلاله ورته مرګ ورکړي، ستاسي محاصره چې څومره اوږديږي په هماغه اندازه د کلا په مسلمانانو باندې کړاونه زياتيږي، او دا خو حتمي خبره نده چې خامخا دي پدې اور کې مسلمانان وسوځي، که يو څو ګڼې مړشي نو دا قرباني به مونږ ورکوو، تاسي هم د مرګ لپاره راغلي ياستي، که اسلام ژوندی ساتل دي نو زمونږ هر يو به قرباني ورکوي، زه دا خبرې ځکه درته کوم چې بيا پر ما باندې تور پورې نکړې چې سلطان نورالدين زنګي د کلا په نيونې کې مسلمانان ووژل.

په مونږ کې هيڅ يو هم داسي فکر نکوي!

يو سالار ووېل: مونږ دلته د خپلې پادشاهي قايمولو لپاره نه يو راغلي! فلسطين د مسلمانانو خاوره ده! مونږ دلته د خپل رسول صلی الله عليه وسلم نظام ځاي پر ځاي کوو، لومړی قبله زمونږ ده د صليبيانو او يهوديانو نده.

يو بل سالار ووېل: مونږ هيڅکله دا نشو منلی چې فلسطين د يهوديانو دی! مونږ ټول د سوځيدو او مړه کيدو لپاره چمتو يو! مونږ د خپلو بچيانو قرباني کولو ته هم تيار يو.

د نورالدين زنګي په شونډو مسکا راغله چې په هغې کې خوشحالي نه وه، هغه ووېل: تاسي پدې ښه پوهيږئ چې يهوديان د فلسطين د خپلولو لپاره په کوم محاذ او ميدان کې جګړه کوي ؟

يهوديانو خپلې لوڼې او خپل مال او شتمنې د صليبيانو پلاس کې ورکړي ترڅو هغه زمونږ په خلاف استعمال کړي، د خپل مال، دولت او نجونو پوسيله زمونږ په ليکو کې غداران راپيدا کړي، د هغوی ستر هدف مصر دی، د مصر په لويو لويو ښارونو کې د فاحشه او بد اخلاقه ميرمنو شمير ورځ په ورځ زياتيږي چې دا ټولې فاحشې، بد کارې او بد اخلاقه ښځې يهودياني دي. د افسوس خبره دا ده چې زمونږ د اسلامي هيوادو، مشران، سوداګر او اميران د يهوديانو په ښکلې جال کې نښتي دي، په هغوی کې بې اتفاقي او اختلاف پيدا شوی، کفارو اوس هغوی سره پخپلو کې جنګوي، که مونږ بيدار او راويښ نشو نو حتمًا به يهوديان د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو لمرنی قبله خپل وطن ګرځوي، او مسلمان هیوادونه به پخپلو کې سره جنګوي خو مسلمانان به پدې نه پوهیږي چې د دې خپل منځي جګړو تر شا د یهودیانو او صلیبیانو لاسونه دي. دا به د مال، شتمنۍ، شرابو او ښځو پوسیله کیږي چې اوس یې پیل شویدی. که مونږ خپل راتلوونکي نسل ته د قدر او عزت ژوند غواړونو باید اوس خپل ځانونه او اولادونه قرباني ته وړاندې کړو، زه د نوي میاشت تر راختلو پورې کرک نیول غواړم، که د کلا کنډوالی هم پلاس راشي.

مونږ نور څنډ نشو کولایی، مونږ به یهودیان او صلیبیان د روم په بحیره کې ډوبو وٴ، دا کار به پخپل ژوند کې سرته رسوؤ، زه داسې محسوسوم چې زمونږ څخه به وروسته د اسلام بیرغ د غدارانو او د صلیبي غلامانو او تالي څټو لاس ته ورځي .

سلطان نور الدین زنګی د ځان سره د کسب کارانو یوه ډله ساتلې وه، هغه کسب کارانو ته ویلې وه چې د خرماوٴ اوږدې ونې راووهي او د هغې څخه غټ منجنیقونه جوړ کړي، هغه د کسب کارانو په سلا او مشوره باندې څه نورې ونې هم ووهلې ترڅو د هغوی څخه تر وچوالي مخکې کار هم واخلي- کسب کاران شپه او ورځ په کار بوخت وٴ، د دې په خوا کې هغوی د غټو ډبرو انبارونه جوړ کړي وه، د هغه سره د صلاح الدین ایوبي څخه پاتې اور غورځوونکي مواد هم وه، سلطان نور الدین زنګی له ځان سره هم اور اچوونکي او بلن مواد راوړوي وه، هغه د آور ګولۍ جوړې کړې، په همدې ورځو کې د صلاح الدین ایوبي رالیږل شوی لښکر او پوځ هم محاذ ته را ورسیدل. سلطان نور الدین زنګی ته ویل شوی وه چې د قاهرې پوځ بغاوت ته تیار دی خو چې کله هغه پوځ او لښکر معاینه کړ نو په هغوی کې د بغاوت هیڅ اثر هم نه ښکاریده، سلطان نور الدین زنګی د صلاح الدین ایوبي پشان هوښیار او لرې لیدونکی انسان وه، هغه پخپلو موٴثرو خبرو باندې هغوی نور هم راوپارول، هغوی لا مخکې صلاح الدین ایوبي راپارولی وه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندانان د کلا په منځ کې یوه ورځ لمر پریوتی وه، صلیبي واکمنان او قوماندانان د کلا په منځ کې په یوه غونډه او کانفرانس کې ګډون کړی وُ، د هغوی د خبرو څخه څرګندیده چې د محاصرې په هکله هیڅ اندیښنه نلري.

هغوی ته دا هم معلومه شوې وه چې صلاح الدین ایوبی مصر ته تللی دی او د هغه پر ځای سلطان نور الدین زنګی اوس راغلی دی، د کانفرانس او غونډې په ورځ هغوی ته سهار خبر را ورسیده چې د مصر څخه نوی لښکر هم صلاح الدین را استولی دی، د همدې حالاتو په هکله د خبرو کولو لپاره ټول سره یو ځای کیناستل، هغوی خبرې پیل کړې وې چې یو دم چاودنه وشوه او خاورې یوې او بلې خواته خپرې شوې، صلیبي واکمنان په منډه د باندې راووتل، د ځنګ کوټې برنډه رانړیدلې او ډېره غټه درنده ډبره وه خو دیوال نه وُ سوری شوی، په همدې وخت کې بیا اواز پورته شو او چاودنه وشوه په هماغه ځای کې نژدې بله غټه ډبره ولویده، صلیبیان د هغه ځای څخه وتښتیدل، هغوی پوه شول چې مسلمانانو په منجنیقونو ډبرې ویشتل پیل کړې، هغه وخت تیاره شو او هیڅ شی نه معلومیدل.

دا د سلطان نور الدین زنګی نوی جوړ شوی لوی منجنیق وُ چې د تجربې په توګه یې خو ډبرې استعمال کړې.

دا ډېر لرې ویشتوونکی وه خو د هغه چلول او استعمالول خورا ګران کار وُ، د یوې غټې او اوږدې ونې په منځ کې به یې رسۍ بنده کړه او بیا به یې د اسونو پواسطه کشکوله چې هغې به کوږوالی پیدا کړ، په کوږ ځای کې به یې ډبره کیښودله، چې کله به یې ونه ډېره کږه کړه نو رسۍ به یې غوڅې کړې، زیان دا کیده چې دا رسۍ به بیا په سختۍ سره استعمالیده، دویم زیان دا وه چې کله به رسۍ پرې شوې نو آسونه به په ډېر سخت ډول تیله شول چې پدې سره آسونه یو پر بل پریوتل، دوه سپاره هم پدې آسونو لویدلو کې زخمیان شول، سلطان نور الدین زنګی تر نیمې شپې پورې د ډبرو ویشتل روان وساتل چې پدې سره د صلیبیانو مرکزي دفتر او نورې دوه کوټې خرابې شوې دا زیان او تاوان ډېر نه وُ خو د صلیبیانو زړونه یې مات

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل ، د مرکزي دفتر او نورو نژدې ودانیو څخه صلیبیان وتښتېدل او سهار په تول ښار کې د شپې د بمبارۍ اوازې خپرې شوې او په خلکو کې ویره خپره شوه .
خو د نیمې شپې څخه وروسته لمړی لوی منجنیق په ملا باندې مات شو او ناکاره شو، اخري ډبره د کلا د منځ پر ځای د کلا په دیوال ولګیده، سلطان نور الدین زنګی د ډبرو ویشتل بند کړل. خو دا تجربه ناکامه نه بلکې کامیابه شوه، په کسب کارو کې دوه کسان ډېر هوښیار او تکړه وه، هغوی تجربه ولیده او اصول ورته څرګند شول نو ځکه هغوی اوس نوی لری ویشتوونکی منجنیق جوړولی شو. هغوی پدې فکر پیل کړل چې رسۍ باید غوټه نشي او یا آسونه د رسۍ غوټولو څخه مخکې خلاص شي چې هغوی ته زیان ونه رسیږي. سلطان نور الدین زنګی هغوی ته وویل چې هر څه کوی خو وخت به پرې ډېر نه تیروی، هغوی کار پیل کړ، د دې په خوا کې سلطان نور الدین زنګی کسب کارو ته وویل چې لری ویشتوونکی لیندی جوړی کړی، هغه خپلو قوماندانانو ته وویل چې په خپلو ګروپونو کې ډېر تکړه او قوی ځوانان وګوری او د دې غشو ویشتلو لپاره یې تیار کړی .

***

د سعدیه د کلي څخه د باندې په کوم ځای کې چې هغې ځاروی څرول او د محمود بن احمد سره به یې لیده کاته کول هلته اوس داسې دنیا اباده شوې وه چې د ځمکې نه بلکې د آسمان څخه راښکته شوی ښکاریده چې هغې خلکو لدې څخه مخکې د هغې تصور هم نشو کولایی. لمر پریوتی او ماښام ښه تیاره شوې وه نو خلکو ته د غونډیو په لوری اجازه وشوه چې نژدې ولاړ شي او هلته په یو هوار میدان کې کینی، هیچاته هم د غونډیو په سر د پورته کیدلو اجازه نه وه، په کوم ځای کې چې خلک کینول شوی وه د هغه ځای څخه د پورته کیدو اجازه نه ورکول کیده.
هغوی ته امر او حکم نه کیدلو بلکې د هغه شخصیت څخه ویرول کیدل چې ګوندې په مصیبت به مو اخته کړی، هغوی ته ویل کیدل که د چا د کوم غلط حرکت په سبب هغه خفه شو نو په ټولو به یو لوی مصیبت راشي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک بالکل چوپ او غلي ناست وه هیچا هم حرکت نکولو او هر یو سترګې په هماغه لوري خښې کړې وې، د هغوی څخه لږ مخکې ښکلي سطرنجي او قالیني غوړول شوي وې او شاته یې لوی لوی ښایسته پردې ځوړندې وې چې په هغې کې ستوري ځلیدل.

د ستورو ځلیدل د هغو مشعلونو د رڼا ګانو څخه پیدا کیدل چې په یو خاص ترتیب سره هلته ایښودل شوي وه، د هر دو تر شا یوه نیغه او عمومي غونډۍ وه چې نا اشنا خلکو هلته غارونه او سوري کیندل، د دې غونډۍ شاته هواره میدان او زیاتې خیمې پکې ولاړې وې.

په خلکو او سیلا نیانو باندې داسې ویره، ډار او چوپتیا خپره شوې وه چې هیچا هم د بل سره پس پسک هم نه کولو، دا هغه شپه وه چې مخکې شپه پکې سعدیه تښتول شوې وه یعنې د سعدیه د تښتولو په دویمه شپه ځوړندې پردې لږ شانته وښوریدې، د پردو ستوري د اسمان د ستورو پشان وریږیدل، سمدستي داسې خمارونکی ساز پیل شو چې هغه چا کله په خوب کې هم نه وُ اوریدلی. دا یوه زمزمه وه چې د جادو په شان یې اثر کولو، پدې دښته او بیابان کې د خمارونکي ساز او نغمه د انسان باطن ته ننوتله، خلکو داسې احساس کاوه چې د دې خمارونکي ساز او نغمې څپې او موجونه د دوی په سرونو تیریږي او دوی یې محسوسولې او لمس کولې هم شي، په همدې خاطر خلکو پورته پورته کتل تر څو دا څپې او موجونه وګوري خو هیڅ هم نه لیدل کیدل، پدې ساز کې یوه بله خمارونکې نغمه او ترانه هم ورګډه شوه چې د زیاتو کسانو لخوا څخه په ګډه زمزمه کیده، پدې نغمه او ترانه کې د نجونو اوازونه هم وه، د دې نغمې، ساز او ترانې سره سره به چې پردې او د هغې ستوري ښوریدل او ځلیدل نو یو ډول خمارونکي او مستي راوستوونکي حالت به یې راوستلو کله چې خلک پوره اغیزمن او تر اثر لاندې راغلل نو له یو لوري څخه انګازه کوونکي اواز پورته شو: هغه شخصیت راغی کوم چې الله پاک له آسمان څخه رالیږلی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی، خپل زړه او دماغ د فکر او خیالونو څخه خالي او پاک کړي خو هغه به ستاسې په زړونو او دماغونه کې د الله پاک ربښتني خبرې ځای پر ځای کړي .

پر دو حرکت وکړ او د هغې څخه یو انسان راښکاره شو، هغه خو خپله انسان وه خو پدې جادو یې چاپیریال کې یو آسماني او روحاني مخلوق معلومیده، د هغه د سر ویښتان خړ رنګي اوږده او د وربښمو پشان ځلیدونکي وه، خیره یې سره سپینه او ډکه او ږیره یې په ډېر ښه توګه جوړه شوې وه، بدن یې قوي او شنه چپن یې اغوستې وه، په چپن باندې ستارې لګول شوي وې چې له ورایه ځلیدلې، د ستارو په شان د هغه سترګې هم ځلیدلې، په هغه کې داسې اثر، جادو او اغیزه وه چې خلک یې حیران او بې سده کړل .

سمدستي ساز، نغمې او ترانې پیل شوې چې ډېرو کسانو په ترنم زمزمه کولې.

د دې ټولو څخه برسیره خلک هغه اوازو او خبرو تر اثر لاندې راغلې وه چې دوی د دې آسماني شخصیت په هکله مخکې اوریدلي وي، هغه معجزاتي اوازو خلک بالکل پخپله لمن کې رانغاړلي وه، کله یې چې د هغه شخصیت ولیده نو لومړی یې سرونه ښکته کړل او بیا داسې لاس په نامه ودریدل لکه چې په لمانځه باندې ودریږي .

هغه آسماني شخصیت د پر دو مخې ته ودریده، بیا یې لاسونه پورته کړل او ویې ویل: په تاسې دی د هغه الله رحمت وي چې پدې نړۍ کې یې پیدا کړي یاستۍ، سترګې او غوږونه یې درکړي، چې په هغې لیدل او اوریدل وکړئ، دماغ یې درکړی چې په هغې فکر وکړئ، تاسې ته یې ژبه درکړې چې په هغې خبرې وکړئ، خو ستاسې پشان د سترګو لرونکي، ستاسې په شان د غوږونو او بدن لرونکي په تاسې واکمنان شوي، هغوی تاسې غلامان ګرځولي او د دنیا د نعمتونو څخه یې بې برخې کړي یاستۍ، اوس ستاسې داسې حال شوی چې سترګې مو شته خو څه پرې نشۍ لیدلايي، ستاسې غوږونه شته چې د حق خبره پرې نشۍ اوریدلې، تاسې پخپل دماغ فکر کولايي شۍ خو هغه د دروغو له کیسو څخه ډک دي، ستاسې ژبې شته خو په هغې باندې د خپلو بادارانو او واکمنانو په خلاف یوه خبره هم نشۍ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولایی، هغوی ستاسي خاروی، ستاسي اولادونه او ستاسي ځامن اخیستي، هغوی ستاسي ځوان زامن داسي جنګوی لکه چې څوک سپي جنګوی، هغوی ستاسي آسونه او اوښان په غشو سوری سوری او غلبیلوی. ستاسي زامن چې مړه کړی بیا یې په شګو کې وغورځوي چې ځناور او غوښه خوړونکی مرغان یې خوری .

زه هغه سترګه یم چې په هغې راتلوونکی وخت لیدل کیږي، د خلکو د زړه حال او راز پری معلومیږي، زه هغه غوږ یم چې په هغې د الله جل جلاله اواز اوریدل کیږي، زه هغه دماغ یم چې په هغې د انسانانو د خیر فکر او سوچ کیږي، او زه هغه ژبه یم چې د الله ریښتنی پیغام خلکو ته رسوی زه د خدای ژبه یم .

د خلکو د منځ څخه یو اواز پورته شو ایا ته تل پاتی او لا فانی هم یې چې مرګ او مړینه نلری؟

ټول یو دم لکه چې بی سده شوی وی. ځینی وویریدل چې دی بی آدبه سړی خو د هغه آسمانی شخصیت خبره پری کړه چې مصیبت ته یې خپله بلنه ورکړه او په کلی به راپریوځی .

هغه شخصیت وویل: تاسې همدا کار امتحان کړی! زما په سینه باندی غشی وولی !

د هغه په اواز او اداء کې جادو و، هغه بیا وویل: ایا پدی خلکو کې څوک په خلکو کې چوپتیا خپره شوه، هغه په غصه او لوړ اواز وویل: زه حکم غشی ویشتونکی شته چې زما په سینه غشی وولی؟

کوم چې دلته څوک لینده او غشی لری هغه دی مخی ته راشی .

څلور غشی ویشتونکی چې د دی کلی اوسیدونکی نه وه په قلاره قلاره مخی ته راغلل، هغه شخصیت ورته وویل: دیرش ګامونه وشماری او بیا زما مخامخ ودریږی، هغوی دیرش ګامونه وشمارل او بیا د آسمانی شخصیت په وړاندی مخامخ ودریدل .

آسمانی شخصیت وویل: په لیندو کې غشی کیږدی او زما زړه په نښه کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور واړو په خپلو لیندو کې غشي کیښودل لیندۍ یې نیغې ونیولې او د آسماني شخصیت زړه ي په نښه کړ .
آسماني شخصیت وویل: پدې فکر مه کوئ چې زه به مړ شم پخپل ټول زور او طاقت سره غشي پر ما راخوشي کړئ .
هغوی خپلې لیندۍ ښکته کړې ځکه هغوی فکر کاوه چې دی به مړ شي.
آسماني شخصیت په برچ سره حکم وکړ: زما زړه په نښه کړئ او غشي خوشي کړئ! که داسې ونکړئ نو پخپل ځای ولاړ به لولپه او وسوځیږئ .
غشي ویشتونکو د خپل مرګ له ویرې لیندۍ پورته کړې او زړه یې په نښه کړ، ناست خلک داسې چوپ او بې سده شول چې د هیڅ سترګې هم نه رپیدې، ساز او نغمې نورې هم خماروونکې شوې، پدې خوا کې د زیاتو خلکو لخوا څخه خماروونکې نغمې پیل شوې چې نغمه ویوونکې یې نه معلومیدل .
په همدې جادو یې چاپیریال کې د څلورو غشو ویشتل کیدو اواز واوریدل شو، څلور واړه غشي د آسماني شخصیت په زړه باندې ونښتل هغه پخپل حال ولاړ وه، لاسونه یې غځولي او په خندا ؤ.
آسماني شخصیت وویل: څلور خنجر ویشتوونکي دې مخکې راشي !
غشي ویشتوونکي دې ولاړ شي.
غشي ویشتوونکي حیران او اندیښمن ولاړل، د دې سره څلور کسان د بل لوري څخه راپورته شول، هغوی ته حکم وشو چې پنځلس ګامه مخکې د خنجرونو سره ودریږئ، هغوی پنځلس ګامه مخکې د هغه په وړاندې مخامخ ودریدل .
آسماني شخصیت ورڅخه پوښتنه وکړه: تاسې په نښه باندې خنجر سم ویشتلی شئ؟
څلور واړو ځواب ورکړ چې هو بالکل!
آسماني شخصیت شخصیت ورته وویل نو بیا په یو ځل څلور واړه زما په زړه باندې خنجرونه راخوشي کړئ .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور وارو په پوره قوت او څواک سره په هغه باندې خنجرونه ورخوښې کړل، خنجرونه د هغه په سینه کې ونښتل او سرونه یې په سینه کې ننوتې وه خو هغه لا ولاړ او خندل یې، د خلکو له لورې اواز پورته شو : آفرین ... د ده پلاس کې د مرګ پرښتې دي .

آسماني شخصیت وویل:ایا هغه سړي ته ځواب ورکړل شو چې ویلې یې وه زه مرګ نلرم او تل پاتې ژوندی یم؟

پدې وخت کې یو اطرافي او صحرایي کوچې راپیدا شو، مخکې راغی او د هغه په پښو کې یې سجده وکړه، هغه سړي راپورته کړ او بیا یې ورته وویل: ولاړ شه په تا دې رحمت وي .

هغه صحرایي سړي وویل: د دې څخه معلومیږي چې تاسې مړي هم ژوندي کولای شئ؟

یو بوډا سړی راوړاندې شو او په چیغو چیغو په ژړا شو ویې وویل: الله پاک ماته یو زوی راکړی وُ، هغه په ځوانۍ کې مړ شو، ماته چا وویل چې تاسې مړي هم ژوندي کولای شئ، ما د خپل زوی مړی له لرې ځای څخه راوړی دی، زما په بوډا توب باندې رحم وکړه او زما زوی راته را ژوندی کړه !

څلور کسانو یو مړی په اوږو ایښی را وړاندې شول، مړی د څو کړو وږو لرګیو په سر اچول شوی وه، څلور کسانو مړی د آسماني شخصیت په وړاندې کېښوده .

آسماني شخصیت وویل: یو مشعل راواخلئ او ټولو خلکو ته دا مړی وروښئ چې بیا څوک ونه وایي چې دا لا پخوا ژوند وُ، مړی ټولو خلکو ته وروښودل شو، کفن یې له مخ څخه لرې او د مشعل په رڼا کې خلکو ولیده چې خیره یې د مړي پشان سپینه ده .

سترګې یې نیمې پټې او خوله یې هم وازه پاتې وه، چې کله ټولو خلکو ولیده نو بیا یې د مقدس انسان مخې ته کېښوده، ساز او نغمې بدلې شوې او د مخکې څخه نوری هم خمارونکې وګرځیدې، مقدس انسان خپل لاسونه خلاص کړل او د آسمان په لورې یې وکتل او په لوړ اواز یې وویل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند او مرګ ستا پلاس کې دي، زه ستا د زوی زوی یم، تا خپل زوی د صلیب څخه راښکته کړ او ماته دی د صلیب تقدس راکړ، که ستا زوی او صلیب ریښتنی وي نو ماته ځواک راکړه چې د دی بد مرغه بوډا زوی را ژوندی کړم.

هغه په مړی راښکته شو او بیا یې څه وویل، بیا یې د مړی په سر لاندی باندی خپل لاسونه تیر کړل چې لاسونه یې رپیدل، کفن وښوریده، مقدس انسان خپل لاسونه هماغسی په هوا کې یوی او پلی خواته وړل راوړل، بیا یو دم کفن په زور سره وښوریده، خلک له ویری یو بل ته نژدی شول، خینی ښځی وویریدی او چیغی یې کړی دا حالت څکه ویرونکی وه چې د مقدس آنسان په سینه کې څلور غشی او څلور خنجرونه هماغسی نښتی وه، د دی سره کفن لری شو او مړی راکیناست، هغه خپل مخ او سترګی پاکی کړی او بیا یې وویل: ایا زه اوس پاکی دنیا ته را ورسیدم؟

آسمانی شخصیت وویل: نه!

ژوندی کوونکی انسان هغه ته تکیه ورکړه او راپورته یې کړ بیا یې ورته وویل: ته په همدی دنیا کې یې چیری چې پیدا شوی وی، ولاړ شه د خپل پلار سره یو ځای شه!

پلار ور منډه کړه او زوی یې پخپله سینه پوری ونیوه، هغه یې ښکل کاوه او بیا یې ژوندی کوونکی انسان ته سجده وکړه، خلک راپورته شول، هغوی پخپلو کې سره خبری پیل کړی، د هغوی په وړاندی مړی اوس پخپلو پښو روان ؤ، مړی را ژوندی شوی ؤ، پلار یې هغه د ټولو خلکو په مخکې تیر کړ چې ټول یې وګوری چې زوی را ژوندی شویدی.

مقدس آنسان وویل: خو زه نور خلک او مړی نه را ژوندی کوم! ژوند او مرګ د الله تعالی په لاس کې دي، ما دا مړی د دی لپاره را ژوندی کړ چې تاسې پدی پوه شی چې زه د الله تعالی استازی یم او د معجزی لپاره یې د خپل پلار څخه اجازه وغوښتله چې دا مړی را ژوندی کړم، الله تعالی ماته اجازه راکړه او ځواک یې هم راکړه چې دا مړی را ژوندی کړم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم خلک شوي وژل کې جنګ په ته ایا وپوښتل یوه څخه ډلې د خلکو د

الله څخه خلکو شوو وژل د کې جنګ په را ژوندي کولای شي؟

مقدس انسان ځواب ورکړ: نه! په جنګ کې د وژل شوو خلکو څخه الله تعالی دومره خفه او ناخوښه وي چې هغوی ته بیا ژوند نه ورکوي، په بله دنیا کې به هغوی د جهنم آور ته غورځول کیږي، انسان د دې لپاره ندی پیدا شوی چې نور انسانان ووژني، بلکې د دې لپاره پیدا شویدی چې هغه اولادونه پیدا کړي لکه څرنګه چې دې پیدا شویدی، په همدې خاطر تاسې ته اجازه شویده چې څلور څلور میرمنې په نکاح کړې، د سړي او ښځې همدا کار دی چې بچي وزیږوي او چې بچیان لوی شي هغوی هم بچیان وزیږوي او همدا اصل عبادت دی.

***

هغه وخت چې مقدس شخصیت خپل کرامات خلکو ته ښودل په هماغه وخت کې دوه کسان د هغه غونډۍ تر شا پټ وه چې هلته خیمې لګیدلې وې، د یوې خیمې څخه د نجونو اوازونه او خنداګانې هم راتللې، دا دوه پټ شوي کسان آمام او محمود بن احمد وه، محمود پدې باوري ؤ چې سعدیه همدلته پدې خیمو کې پټه ساتلې شوې ده، په محمود کې دومره مذهبي پوهه او معلومات نه ؤ، هغه د دې نوي آسماني شخصیت په هکله کومه فیصله نشوه کولایی خو آمام ورته ویلي وه چې هیڅ انسان مړی نشي ژوندي کولایی، هغه پدې هیڅ فکر نه ؤ کړی چې دا نوی آسماني انسان خلکو ته څه وړاندې کوي، هغه د دې څخه یوازې دومره ګټه پورته کړه چې ټول خلک په هغې کې بوخت شول نو دې د غونډۍ تر شا ولاړ تر څو اصل حقیقت ځانته څرګند کړي، د هغه فکر او توجه یوازې په سعدیې باندې وه، او هماغه یې لټوله، د خیمو په ځای کې تیاره وه، یوازې په درې خیمو کې رڼا وه چې د هغې پردې هم بندې وې، هلته د پیرې او څارنې هیڅ ترتیب نه ؤ نیولی شوی، دوه درې کسان په یو ځای کې ناست او خبرې یې کولې، د دې خطر هر وخت موجود ؤ که چیرې هغوی دواړه چا لیدلي وای نو حتماً به

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژل کیدل ، د غونډۍ د بلې خوا څخه د مقدس انسان اواز اوریدل کیده، چې د هغې سره ساز او نغمې هم وې خو د نغمو او ساز کوونکي هیڅ نه معلومیدل چې چیرې ناست دي .

امام او محمود هغې خیمې ته نژدې شول د کومې څخه چې د نجونو اوازونه راتلل، د هغوی خبرو د دوی زړونه راپورته کړل ځکه یو ښځینه اواز داسې اوریدل کیده: دلته هم زمونږ ډرامه او لوبه کامیابه ده!

یوې بلې نجلۍ وویل: دا ډېر احمق او ناپوه خلک دي .

د مسلمانانو د بې لارې طریقه همدا ده چې هغوی ته ډرامې او مداري توب وښودل شي! دا د یوې میرمنې آواز وه .

یوې نجلۍ وویل : معلومه نده چې د هغې به څه حال وي ؟

بلې ورڅخه وپوښتل : د چا حال ؟

لومړنۍ په ځواب کې وویل: د نوې مرغۍ! تاسې ټول باید دا ومنئ چې هغه زمونږ ټولو څخه ښکلې او ښایسته ده، هغې نن ټوله ورځ ژړل .

یوې نجلۍ وویل: نن شپه به د هغې ژړل بند شي! هغه د الله تعالی د زوی لپاره چمتو کیږي .

نجونو په کړس کړس وخندل، الله تعالی به څه وایي چې هغه ته څه ډول زوی ورکړل شویدی، ډېر بلا او چالاک سړی دی .

د دې څخه وروسته نجونو پخپلو کې سره بد اخلاقه او فحشي خبرې او ټوکې پیل کړې، آمام او محمود پدې پوه شول چې د نوې مرغۍ څخه مطلب سعدیه ده، اوس هغوی پدې بالکل باوري شول چې دا ډرامې ، مداري توب او لوبې د ناپوهه مسلمانانو د بې لارې کولو او غولولو لپاره سرته رسول کیږي .

امام د محمود په غوږ کې پټ وویل : د دې نجونو لوڅې او لغړې خبرې او ټوکې د دې ثبوت وړاندې کوي چې دا څه ډول خلک او ډله ده! مونږ بې ځایه دلته نه ګرځو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی دواړه لوی خیمې ته نژدې ورغلل، دا لویه خیمه د غونډۍ په څنګ کې ولاړه وه چې نیغه او عمودي وه، د خیمې او شاته غونډۍ تر منځ نیم ګز فاصله وه، هغوی هماغه خالي ځای ته ولاړل او هلته یې وکتل، د خیمې پردې د پړو پوسیله تړل شوې وې. د سترګو په اندازه ځای پکې سوری و، هغوی په هماغه سوري کې وکتل نو شک یې ختم شو، په خیمه کې یوه لوی او غټ تخت پروت و چې قیمتي قالینه پرې پرته وه او دوه رڼا ګانې بلیدې، یو لوري ته صراحي او د شرابو پیالې ایښودل شوې وې، د دې خیمې د شان او شوکت څخه څرګندیده چې دا د دې شکمنې ډلې د سردار او مشر خیمه ده، د سعدیې سره یوه ښځه او یو نارینه ناست وه، سعدیه د ناوې په شان جوړېده .

یوې میرمنې سعدیه ته وویل: نن خو تا ډېر وژړل! لږ وروسته به ته خاندې او خپل ځان به هم نه پیژنې، ته خو بختوره یې ځکه ته هغه چا خوښه کړې یې چې د آسمان څخه خدای زمکې ته رالیږلی دی! هغه یوازې ستا په خاطر دلته راغلی دی، هغه د شل ورځو په فاصله د غیب په سترګو لیدلې وې، ستاسې کلي ته هغه خدای رالیږلی دی ، که هغه نه وای راغلی نو ته به د کوم شپون سره واده کیدې، یا به ته په غلامانو باندې خرڅول کیدې .

په سعدیه باندې د دې میرمنې جادو اثر کولو، هغه چوپ ناسته او خبرې یې اوریدې، محمود په جوش او جذبه کې راغی خو آمام هغه رامنع کړ، آمام د دې کوښښ کاوه چې دا د چا لپاره تیارول کیږي. ډېر څنډ نه و تیر شوی چې د غونډۍ شاته اعلان وشو: هغه څوک چې د خدای له لوري پیغمبر رالیږلی شویدی، او د هغه په لاس کې زمونږ ژوند او مرګ دی، د هغه سترګه راتلوونکې پټ او غیب شیان ګوري، په توره شپه کې اسمان ته ګوري ، د چا ستوري چې د آسمان د ستورو پشان ځلیږي، تاسې هیڅوک هغه لوري ته ونه ګورۍ کوم ځای کې چې خیمې لګیدلې دي، غونډیو ته به هیڅوک هم نه ځي، چا چې هغې لوري ته د کتلو یا تللو کوښښ وکړ هغه به د تل لپاره ړوند شي، سبا شپه به هغه ستاسې هیلې، ارزوګانې او امیدونه اوري .

(c) ketabton.com: The Digital Library

آمام او محمود پخپل ځای ولاړ وه، په خیمه کې نارینه او میرمنی سعدیه ته یو ځل بیا نصیحت وکړ چې د مقدس انسان په وړاندې سپین سترګی او بی احترامي ونکړي، هغه راغی او د مخی له لوری خیمی ته ننوت، آمام او محمود پدی ډېر حیران شول چې د هغه په سینه کې لا تر اوسه پوری څلور غشی او څلور خنجرونه ننوتی وه .

سعدیی چې کله غشی او خنجرونه ولیدل نو له ویری او ډار څخه یې خپل لاسونه په سترګو کیښودل او د خولی څخه یې چیغه ووتله، مقدس انسان په خندا شو او ویې ویل: مه ویریږه نجلۍ! دا کرامات ماته الله تعالی راکړیدی ، زه په غشو او خنجرونو نه مړ کیږم هغه د سعدیه سره ځان ونښلولو او کیناست .

امام محمود ته په غوږ کې وویل: ما دا ډرامه او مداری توب یو ځل په قاهره کې لیدلی وُ! ته به هم نه ویریږي. ته پوهیږی چې غشی او خنجرونه چیری نښتی دی ؟

مقدس انسان پورته شو او د خیمی پردی یې په پړو کلکی وتړلی، امام او محمود پخپل لوری کې د خیمی پردی خلاصی کړی، هغوی د دی پروا ونکړه چې څه به کیږي، په خپو پښو خیمی ته ننوتل، کله چې مقدس انسان شاته وکتل نو د امام او محمود په پنجو کې راګیر شوی وُ، محمود په خپ اواز سعدیه ته وویل : په کوم تټوکر چې ته ناسته یې هغه د ده په مخ او خوله باندی واچوه، سعدیه لکه چې بی سده شوی وی، هغه د تخت څخه تټوکر راټول کړ او د سړی په مخ او سر یې ور واچولو، سړی ډېر قوی او ځواکمن وُ خو آمام او محمود دومره کلک نیولی وُ چې هیڅ یې نشول کولایی، بیا یې په تټوکر کې وتړلو او کلک یې کړ، رښاګانی یې مړی کړی، د امام د خبری په آساس لومړی سعدیه له خیمی څخه ووتله. بندی او تړلی مقدس انسان محمود په خپله اوږه واړولو. آمام پخپل لاس کې خنجر نیولی مخکی مخکی روان وُ، له کوم لوری چې دی خیمی ته راغلی وه له هماغه لوری څخه ووتل او ولاړل د نیولو خطر په هر ګام کې موجود وُ خو هغوی داسی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاره ونیوله چې سمدستي د خطر ښځه ووتل ، شپې د هغوی سره ډېره مرسته وکړه .

***

هغوی د لرې لارې ښځه کلي ته ننوتل او خپل جومات ته ولاړل کله چې خپلې خونې ته ورسیدل نو مداري یې خلاص کړ، تر اوسه پورې غشي او خنجرونه د هغه په سینه کې ننښتي وه خو په اوږه باندې د پورته کولو په سبب هغه کاږه شوي وه، سعدیه یې هم د جومات په خونه کې وساتله ، د دې لپاره که ددې نجلۍ د ورکیدو معلومات خلکو ته وشي نو کیدایې شي د هغې د پلار په کور به برید او حمله وکړي اصلاً حمله کوونکي او برید کوونکي داسې مست او خمار شوي وه چې هغوی ته دا هم ځرګنده نه وه چې د هغوی د خدای زوی چیرې ورک شوی او ورک دی.

هغوی دا تصور هم نشو کولایې چې د هغوی سردار به د نوی مرغی سره تښتول کیږي .

امام او محمود مداري ته وویل چې چپن وباسي، هغه لومړی غشي او خنجرونه راوویستل، بیا یې چپن را وویستله، هغه لاندې جامې هم وویستلې، په همدې جامو کې د کارک پشان لرګي ایښودل شوي وه چې په هغې ځرمن سربښ شوي وه، هغه تخته دومره لویه وه چې د هغه ښځه د ده سینه ټوله پټیدله، غشي او خنجرونه په همدې تخته باندې لګیدلي او ننښتي وي - هغه آمام او محمود ته وویل: خپل قیمت بیان کړې، که سره زر غواړې، که آسونه غواړې، که اوښان غواړې هر څه چې غواړې سمدستي یې درکوم خو ما خلاص او ازاد کړې .

آمام ورته وویل: ته اوس نشې خلاصیدای ! مونږ هم د خلکو پشان تاته سترګې پلار وو.

آمام محمود ته وویل: تاته به معلومه وي چې زمونږ د پوځ نژدې ځوکۍ او پوسته چیرې ده! سمدستي ولاړه شه او ټول پوځیان درسره را ورسوه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ورته د پوستې لوري، فاصله او پټ شفر هم وویلو چې هغوی یو بل وپیژنی بیا یې هغه ته د خپلو دوه ملګرو ځایونه په ګوته کړل چې هغه سمدستي جومات ته راولیږي .

محمود سمدستي د آمام په آسپ پښه واړوله او روان شو، په لاره کې ورسره د آمام دواړه ملګري مخامخ شول نو هغوی یې د جومات په لوري واستول او خپله د پوځي پوستې په لوري ولاړ، کله چې د کلي څخه لرې شو نو آس یې چار ګام کړ، پوسته یو نیم ساعت لرې پرته وه، هغه په لاره کې په اندیښنه کې وه، د دې پوستې قوماندان هغه پیژندلو ، هغه بې پروا سړی ؤ، سوډانیانو او صلیبیانو هغه ته رشوت ورکولو او هغه یې د ځان سره ملګری کړی ؤ، محمود د هغه په هکله قاهرې ته راپور هم استولی ؤ خو تر اوسه پورې د هغه په خلاف کوم ګام نوؤ پورته شوی .

محمود فکر کاوه چې هغه به ورسره خپل پوځیان ونه لیږي او یا دا چې وخت به هسې تیر کړي تر دې چې دښمن له لاسه ووځي محمود په همدې فکر او سوچ کې ؤ چې که د پوستې پوځیان ورسره ملګري نشي نو څه به کوي .

د سهار څخه مخکې پوځیان کلي ته رسول اړین وه، که پوځیان هلته ورنشي نو د آمام، محمود او دوه نورو ملګرو ژوند په خطر کې ؤ څکه چې د دې مداري سړي سره د هر خلک ملګري وه او نورو د سیمې ځلکو یې هم مرسته کوله څکه هغه یې خپل مریدان کړي وه .

د آمام سره خنجر ؤ، د هغه دوه ملګري هم ورسره یو ځای شول هغوی هم خنجرونه درلودل، هغوی مقدس مداري بندي کړي ؤ، هغه دومره زیات قیمت ورکولو چې د آمام او د هغه د ملګرو په تصور او خیال کې هم نه راتللو.

آمام هغه ته وویل: زه په جومات کې ناست یم، دا د هغه الله پاک کور دی چې ته یې د رښتني دین سره له آسمانه را استولی یې، ایا همدا ستا رښتني دین او عقیده ده؟

ګوره مداري! زه د قاهرې د حکومت غړی یم زه تا نشم خوشې کولایې او نه خپل ایمان خرخولایې شم .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد چې کله د پوستي خیمو ته ورسیده نو د قوماندان په خیمه کې یې رڼا ولیده، د آس د قدمونو آواز چې هغه واوریده نو د خیمې څخه راووت، محمود خپل ځان ور وپیژانده او د قوماندان سره خیمې ته ولاړ، محمود دا قوماندان نه پیژندلو، هغه ورته وویل چې پرون ماښام پخوانی کسان ولاړل او مونږ دلته راغلو، مونږ اوس د کرک له محاذ څخه راغلي یو.

محمود قوماندان ته ټوله کیسه بیان کړه او هغه ته یې وویل چې مونږ د هر لوی ښکار نیولي دي، نو د هغې ټولو د نیولو لپاره د پوستي ټولو غازیانو ته اړتیا ده چې زمونږ سره هلته ولاړ شي ځکه دا کسان باید شپه په شپه ونیول شي.

قوماندان سمدستي خپلو غازیانو ته چې تر پنځو سویې شمیر زیات ؤ حکم وکړ چې پخپلو آسونو سپاره شي، د هغوی سره توری، نیزی، برچې او لیندی هم وی، اته، لس کسان یې په پوسته کې پریښودل. څرنګه چې دوی نوی د محاذ څخه راغلي وه نو ځکه یې احساسات د مجاهدینو په شان تازه وه، قوماندان ټول آسونه په منډه کړل او محمود د هغوی لار ښونه کوله، کله چې خپل هدف ته نژدې شول نو آسونه یې سست کړل ترڅو غداران خبر نشي، حال دا چې هغوی یو هم پداسې حالت کې نه وه چې خبر شوی وایی، شرابو او خوب هغوی بې سده کړې وه.

قوماندان د محمود په لارښونه هغه ځای محاصره کړ خو عملیات یې تر سهار پورې وځنډول، محمود آمام ته خبر ورکړ چې غازیان را ورسیدل، سعدیه لا تر اوسه پورې د امام په خونه کې وه، آمام د هغې پلار هم د خپل ملګری پوسیله راوغوښتلو.

مخلصین، مریدان او زیارت کوونکي چې د مقدس او آسماني شخصیت دکرامتونو او راتلوونکي خبرونو د لیدلو لپاره راغلي وه ټول په رانه میدان باندې پراته وه ځکه هغه شخصیت ورته ویلي وه چې راتلوونکي شپه به

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسي هيلي، ارزوګاني او اميدونه اوري او هغه به پوره کوي. دا خلک پداسي وخت کي راوېښ شول چي لا روښنايي نه وه خپره شوې.
هغوی پدې لږ رڼا کي ډېر آسونه وليدل، په هغې آسونو سپاره پوځيان معلوميدل.
خلک هيڅ پوه نشول، هغوی پدې نه وه خبر چي آسماني شخصيت. د مرو ژوندي کوونکي، د خدای لمسي او استازي په جومات کي بندي او لاس تړلی پروت دی، هغه اوس د مسلمانانو د ريښتني خدای په پنجو کي راګير وه، د غازيانو قوماندان د دمشق اوسيدونکی رُشد بن مسلم وه، هغه خپلو غازيانو ته ويلی وه چي ټول اسلامي هيواد ستاسي په ډاډ خوب کوي، سلطان صلاح الدين ايوبي هر وخت ستاسي سره وی، که هغه تاسي ته نه ښکاري نو زما په سترګو هغه ته وګوري، مونږ ټول ايوبيان يو، که د دی ګروپ کوم کس د پخوانيو پشان خپل ايمان خرڅ کړ نو زه به يي پښې او لاسونه ورو تړم او پدی لويه دښته کي به يي وغورځوم، د داسي خلکو د سزا او جزا حکم زه د قاهرې څخه نه اخلم بلکي د خپل الله جل جلاله څخه يي اخلم.
رُشد بن مسلم سهار وليدل چي په خيمو کي هيڅ حرکت او خوځښت نشته، د خيمو اوسيدونکی زر راپورته کيدونکی نه وه، رشد بن مسلم عامو خلکو ته وويل چي شاته ولاړ شی او هلته ودرېږي ځکه اوس به هغوی ته مقدس او آسماني انسان وښودل شي، کله چي عام خلک لرې شول نو بيا قوماندان څلور پنځه سپاره د غونډيو په سرونو ودرول چي پيره او څارنه وکړی تر څو هيڅ بهرنی سړی ونه تښتي، نور سپاره يي د آسونو څخه پلی کړل او هغوی ته يي حکم وکړ چي خيمو ته ننوځی او خلک راوباسی، که څوک مقابله وکړي او يا د تيښتي کوښښ وکړي هغه بايد ووژنی، هلته د تيښتي سوال نه پيدا کيده ځکه چي ټول بی سده او نيشه پراته وه، رشد بن مسلم لوڅه توره پلاس کي ونيوله او يو خيمی ته ننوت هلته يي وليدل چي يوه نجلی لوڅه لغړه پرته ده او دوه نارينه هم په څنګ کي ورسره پراته دي، هغه د توری څوکه ور وړاندی کړه او د راپورته کيدو لپاره ي ورته اواز وکړ، هغوی د راپورته کيدو پر ځای راپورته کوونکي ته کنځلی او بد رد وويل بيا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې ارځونه بدل کړل او ویده شول، رشد د خپلې توري څوکه زور کړه نو د هغوی په پوستکي کې ورننوته، دري واړه وبړیدل او راپورته شول، هغوی دري واړه د خیمې څخه د باندې میدان ته راووتل شول، په ټولو خیمو کې لوښي نجوني او نارینه سره ګډ وډ پراته وه او په یوه خیمه کې ډېر د موسیقي او ساز وسایل پراته وه .

د ټولو خیمو څخه کسان میدان ته راوستل شول او پیره وربانډي ودرول شوه، اوښان او نور سامان غازیانو پخپل واک او کنترول کې واخیستل ، آمام د رشد بن مسلم سره وو، آمام هغه سړي هم راوښت چې خپل ځان یې د الله تعالی زوی یعني لمسي بللو، د هغه لاسونه شاته تړلي شوي وه، هغه یې په هغه میدان کې ودرولو چې بیګاه شپه یې خلکو ته کرامات ښودلي وه، د هغه شاته هماغه پرونۍ پردې ځوړندې وې، نور ملګري یې د هغه په مخکې کښینول چې د ټولو لاسونه شاته تړل شوي وه ټول ساز سامان د هغوی په وړاندې کېښودل شو چې د خیمې څخه پلاس ورغلي وه، آمام خلکو ته اعلان وکړ چې ښه نژدې راشئ نو خلک ټول رانژدې شول بیا آمام وویل: تاسې دې سړي ته ووایئ چې ځان د الله تعالی زوی او یا استازی ګڼي چې خپل لاسونه د رسۍ او پړي څخه خلاص کړي، دا خو مړي ژوندي کولی شي نو زه به د ده یو ملګری ووژنم، هغه دې راژوندی کړي، آمام د رشد څخه توره واخیستله او د هغه د ملګرو څخه یې یو راپورته کړ، چې کله یې توره پورته کړه نو هغه سړي چیغې کړې : ما وبښئ، دا سړي ما نشي ژوندي کولای، دا ډېر غټ ګنګار دي ، د الله تعالی د زوی په خاطر ما مه مړ کوئ .

خلکو چې دا لوبه ولیده نو حیران شول خو لا شک یې نه و لرې شوی، آمام د هغه مقدس سړي چپن او جامې هم له ځان سره راوړې وې، آمام سمدستي د هغه جامې او چپن واغوستل، چاته د ښودلو پرته یې تخته د جامو لاندې کېښودله او چپن یې پرې راکش کړه، بیا یې رشد ته وویل چې خپل څلور غشي ویشتوونکي را وړاندې کړي، کله چې غشي ویشتوونکي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلل نو آمام ورته وویل: دیرش ګامه وړاندی ودرېږه او بیا زما زړه په نښه کړه او غشی راخوشی کړه، غشی ویشتونکو خپل قوماندان ته وکتل .

محمود هغه ته د شپې تېوله کیسه کړې وه ، رشد بن مسلم غشی ویشتونکو ته حکم وکړ چې غشی ورخوشی کړی، څلور واړو یو ځل څلور غشی خوشی کړل څلور واړه د امام د زړه په برخه کې ونښتل، آمام بیا وویل: اوس څلور کسان راشی زما په زړه باندی څلور خنجرونه په پوره زور سره راخوشی کړی څلور خنجرونه په پوره زور سره ور ویشتل شول او د امام په سینه کې ونښتل .

آمام غشی ویشتوونکو ته وویل : هر یو پخپله لینده کې یو یو غشی کیږدی، پدی وخت کې یې مقدس مداری رامخی ته کړ بیا یې خلکو ته په لوړ اواز وویل : دا سړی ځان ته تل پاتی او نه فنا کیدونکی وایی، اوس به یې زه تاسې ته څرګند کړم چې دا په اصل کې څوک دی .

آمام غشی ویشتوونکو ته وویل: د ده زړه په نښه کړی او غشی پری ورخوشی کړی .

کله چې لیندی راپورته شوی، هغه منډه کړه او د آمام شاته پټ شوه، هغه د مرګ له ویری رپیدلو، د سوال کوونکو په شان یې د خپل ژوند غوښتنه کوله، آمام هغه ته وویل : را وړاندی شه او دی خلکو ته ووایه چې زه د صلیبیانو ورانکاری او مداری یم، آمام د خپلی توری څوکه د هغه په ګیډه کېښوده .

خلکو! مقدس انسان رامخی ته شو او په لوړ اواز یې وویل: زه تل پاتی او نه فنا کیدونکی نه یم، زه ستاسې پشان انسان یم، زه صلیبیانو را لیږلی یم تر څو ستاسې ایمان خراب کړم، پدی کار ماته ډېر مال راکول کیږی .

آمام وویل: د شمعون لور سعدیه همدی د جال غلا کړی وه! اوس مونږ هغه راخوشی کړی .

امام چپن لری کړه، جامی یې وویستلی، د لرګی تخته یې جلا کړه، د رشد یو غازی ته یې ورکړه او ترڅو هغه په ټولو خلکو وګرځوی، آمام خلکو ته وویل چې غشی او خنجرونه پدی تخته باندی نښتل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ډرامې د رسوا کېدو څخه وروسته عوامو خلکو ته ووېل شول چې تول ځایونه او خیمې پخپلو سترګو وګورې، خلک په منډه په تولو ځایونو کې خپاره شول، د پردو شاته یو غار جوړ شوی وُ چې هلته د شپې سازنده ګان ناست وه او ساز یې غږولو، خلک چې خیمو ته ولاړل نو هلته د شرابو بدبوی خپره شوي وه، کله چې خلک ښه پوره وګرځېدل نو بیا تول راټول کړی شول او دا ورته ووېل شول چې دا تول څه وه او د څه لپاره سرته رسېدل.

هغه دا هم معلوم کړی وه چې بیګانی مړی څوک وه نو هغه یې په رسیو تړلی وه، هغه یې خلکو ته وښودلو، بل سړی یې هم خلکو ته وښودلو چې د بوډا سړی په جامه کې د مړی سره راغلی وه، څلور غشي ویشتوونکي او خنجر ویشتونکی هم را وړاندې کړی شول او خلکو ته وښودل شول لنډه دا چې تول راز خلکو ته رسوا شو.

امام خلکو ته ووېل: د اسلام زامنو! په غور سره واورئ! دا تول د صلیب عبادت کوونکی دی، ستاسې د ایمان او عقیدې د خرابولو لپاره راغلی، تاسې پدې پوهیږئ چې هیڅ انسان بل انسان نشي ژوندی کولای، د ځمکې پر مخ دا د الله تعالی قانون دی چې انسانان به نه ژوندي کیږي، د الله جل جلاله ذات یو او واحد لا شریک دی، هغه هیڅ زوی او اولاد نلري، صلیبیان دا ډرامې او چلونه د اسلام د نړولو او بربادولو لپاره پکار اچوي. دا د باطل او کفر بچیان ستاسې د زړورتیا، باتورۍ او جهاد څخه په ویره کې دي، ستاسې مقابله د جګړې په میدان کې نشي کولایئ، په همدې خاطر ستاسې په زړونو کې شیطاني وسوسې اچوي ترڅو تاسې د اسلام د ساتنې لپاره د صلیبیانو په خلاف توره راپورته نکړئ، په همدې مصر کې فرعون خبیث خپل ځان الله بللو، حضرت موسی علیه السلام د فرعون جعلي خدایي د نیل په دریاب کې ډوبه کړه، خپل عزت، خپل شان او خپل عظمت وپیژنئ! خپل اصلي دښمن په ښه توګه وپیژنئ!

خلک چې تول مسلمانان وه یو دم راوپاریدل، هغوی بی علمه او ناپوهه وه نو آور پکی او سخت دریزه وه، هغوی چې دا لوی خبیث او شیطان انسان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وليده نو هغه يې د الله تعالى په زوى والى ومنلو خو كله چې د هغه حقيقت او اصليت ورته ښکاره شو نو دومره راوپاريدل چې په هغه شيطان او نوره ډله باندى يې بريد او حمله وكړه .

آمام غوښتل دا شيطانان له ځان سره قاهرى ته ژوندى بوځى تر څو د هغوى څخه ډېر معلومات واخلى خو د دى لوى ډلى څخه يې راويستل شونى نه بريښيدل .

رشد بن مسلم ووېل چې دا خلک بايد رامنع کړو چې دوى ونه وژنى خو امام ووېل چې د دى خلکو په خلاف زور استعمالول زيان لرى ځکه دا ساده خلک دي او زيات به پکې مړه شي.

آمام رشد ته ووېل: پرېږده چې دا خلک پخپل لاس هغه شيطان ووژنى کوم چې ځان ته يې د الله جل جلاله زوى ويلى تر څو هغوى پدى پوه شى چې دا گنهگار دى .

آمام، رشد او محمود د خلکو له مخى څخه لرى شول، رشد يوى غونډۍ ته پورته شو او خپلو غازيانو ته يې ووېل : تاسې چې چيرى ياستى همالته ودريږى، دا خلک مه رامنع کوى.

لږ ځنډ وروسته هلته يوازى آمام، رشد، محمود او د هغوى د ډلى کسان پاتى شول او نور خلک ټول پخپله مخه ولاړل، د شپى چې په کوم ميدان کې مدارى توب ښودل کيده هلته اوس لوى مدارى او شيطان سره د خپلو ملګرو ټوټه ټوټه او ميده ميده پراته وو، نجونى هم خلکو وژلى وى، هيڅ مړى هم نه پيژندل کيده، ټول کوفته شوى وه، خلکو خيمى، سامان او ټول شيان چور کړى وه، خلکو د هغه شيطانانو اوښان هم له ځان سره بوتلل، پداسې حال کې چې د رشد د غازيانو نهه آسونه هم ورک وه، ځکه هغوى آسونه خلاص پريښى وه او خپله پلى ګرځيدل، خلکو ته دا ښکاره نه وه چې دا زمونږ د خپل پوځ آسونه دي، داسې ښکاريدله لکه چې سيلى راغلى او هر څه يې له ځان سره وړى وى. اوس بايد مونږ قاهرى ته ولاړ شو، آمام رشد او محمود ته ووېل: دا معامله بايد حکومت ته وړاندى شى .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

پدې خو ورځو کې چې سلطان صلاح الدين ايوبي کوم احکام نافذ او عملي کړل هغه انقلابي وه، هومره انقلابي چې د هغه نژدې ملګري او دوستان هم حیران شول، تر ټولو لومړی یې د ټولو هغو چارواکو کورونه ولټول چې د علي بن سفیان او غیاث بلبیس په شکمن لست کې وه، چې په هغوی کې دوه دری لوړ پوړي چارواکي هم وه، د هغوی د کورونو څخه زر، ملغلرې، مال او ډېرې حسیني او ښکلې نجوني راووتلې، له ځينو کورونو نه داسې کسان هم ونیول شو چې د سوډان تکړه جاسوسان وه، څه نور ثبتونه او بيلګې هم پيدا شو، سلطان صلاح الدين ايوبي د چا د رتبې او مقام په نظر کې نیولو څخه پرته حکم وکړ چې دا ټول تر نا معلوم وخت پورې په بند کې واچوي او د مجرمانو پشان سلوک ورسره وکړي، د دې ګام په پورته کولو سره څو لوړ پوړي چارواکي کم او ځایونه یې خالي شول.

سلطان صلاح الدين ايوبي دویم برید په هغې ډلې وکړ چې ځان یې د دین او مذهب اجاره دار بلل.

سلطان صلاح الدين ايوبي ته خپلو سلا کارانو مشوره ورکړه چې د دين او مذهب معامله ډېره نازکه او خطري وي، خلک د جومات د امامانو او خطيبانو مريدان وي.

سلطان صلاح الدين ايوبي وپوښتل : پدې کې څومره کسان د مذهب او دين په روح باندې پوهيږي ؟

زه پوهيږم دا ډول امامان يوازې د خپل ځان لپاره کار کوي او خلک د دين او مذهب څخه لرې ساتي - د خلکو لپاره د زده کړې غوره ځای جومات دی، ځکه په مسجد او جومات کې دومره اثر وي چې د دين خبره د خلکو زړه ته ښکته کيږي، او دا د جومات د پاکوالي او تقدس اثر دی، خو دلته جوماتونه په غلطه توګه استعماليږي، په جومات کې اوس امامان خپل ځانونه پیران او مرشدان جوړوي، که زه په جوماتونو کې باعمله علماء ونه ټاکم نو څه وخت وروسته به ټول خلک د امامانو او پیرانو عبادت پیل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي، دا بې علمه او بې عمله امامان او پیران ځان د خلکو او الله پاک تر منځ رابطه او واسطه ګڼي او د صلیبیانو په شان عقیده په خلکو کې خپروي او راوجوي پدې توګه هغوی د اصیل اسلام بیخ او بنسټ وباسي .

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل یو لوی عالم او پوه انسان علامه زین الدین علی بن نجاالواعظ د سلا او مشورې لپاره راوغښتلو، دې باعمله انسان خپل ځان ته د څارنې او پلټنې یوه اداره جوړه کړې وه، هغه یو ځلې د صلیبیانو یو لوی پلان خنثی کړی او ډېر جاسوسان یې نیولی وه، هغه په مذهب او د دین په نامه ورانکاری ښه پیژندل ، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي ته سلا ورکړه که نن تاسې د هغوی په ضد قدم پورته نه کړو نو ډېر زر به پدې پوه شي چې خلک به د الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم په حکم باندې د عمل کولو اجازه له امامانو څخه غواړي او د هغوی خبره به ورته لومړنی او مخکې ښکاري، اوس صلیبیانو د دین خبرې د غلطو عقایدو سره ګډې وډې کړې ، خلکو ته شکونه ، وسوسې او وهمونه په زړه کې اچوي .

سلطان صلاح الدین ایوبي سمدستي یو لیکلی حکم ولیکلو چې د اسلامي هیواد د ټولو جوماتونو د امامانو څخه به د ټولو شیانو امتحان او معلومات علامه زین الدین علی کسان اخلي او هغوی به د علمیت ، اهلیت او تقوی په اساس ټاکي .

سلطان صلاح الدین ایوبي چې د نوی امامانو لپاره کوم شرایط وړاندې کړل هغه دا وه چې هر امام باید د الله تعالی کتاب فرقان حمید او د هغه د پیغمبر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم احادیث لوستلی وی ، عسکری پوهه او روزنه ولري .

سلطان صلاح الدین ایوبي ویل کوم انسان چې د اسلام په سپیڅلی دین پوهیږي هغه کولی شي د قوم قیادت وکړي .

سلطان صلاح الدین ایوبي په ټول هیواد کې هغه لوبې، ډرامې او د ساعت تیرې شیان منع کړل چې په هغې کې به جواري کیدله .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بن سفيان لاس لاندې غړو د لوبو او نورو ساعت تيريو په مرکزونو باندې حملې وکړې چې له هغو ځايونو څخه د ايطاليا د تصوير جوړونکي هغه تصويرونه د نجونو او ځوانانو چې لوڅ و راوويستل .

سلطان صلاح الدين ايوبي دا بد اخلاقه لوبو او ډرامو پر ځای توري وهل، خنجر غورځول ، غشي ويشتل ، د آس سپرلی، پرته د وسلې څخه جګړه، پالواني او لامبو ته رواج ورکړ او د دې د څارنې لپاره حکومتي چارواکي وټاکل .

په لومړۍ مسابقه کې سلطان صلاح الدين ايوبي خپله ګډون وکړ او لومړۍ درجه ګټوونکو ته يې ښکلې او تکړه آسونه ورکړل، هغه په مدرسو او جوماتونو کې د علمي او ديني مسابقو لپاره هم ترتيبات ونيول .

سرحدي پوستو او ګروپونو ته يې ځانګړې پاملرنه وکړه، هغه پدې پوهيده چې اطرافي او صحراي اوسيدونکي ډېر زر د وسوسو او تبليغاتو تر اثر لاندې راځي او تر ټولو د مخه د دښمن تر بريد او حملې لاندې هم راځي، د دې پوستو د غازيانو لپاره هغه د بدني او معنوي خوندي توب ترتيبات ونيول - هغه چې کله د سرحدي ګروپونو ويش او تقسيم کولو نو خپله يې قوماندانانو ته لارښوونې کولې او ډېر سخت او کلک اصول يې ورته وښودل .

د دې پوستو قوماندانان ډېر هوښيار او چالاک خلک او د ټول پوځ څخه غوره شوي غازيان او افسران وه .

رشد بن مسلم هم د همدې غوره شوو قوماندانانو له ډلې څخه يو ؤ، کله چې محمود بن احمد ورته اشاره وکړه نو سمدستي هغه د خپل ګروپ غازيانو سره د صليبي شيطانانو پسې ورغی او هغوی يې د خپل جرم په سزا ورسول که چيرې پخواني قوماندان وايي نو هغه به په صليبي شرابو کې خمار او مست پروت ؤ او صليبي ورانکارو به د خپل لوی شيطان د محمود بن احمد له منګلو راخلاص کړي وي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رشد بن مسلم، محمود بن احمد او امام یوسف بن آرز پخپله خونه کې ناست وه، هغوی د لوی مداری او شیطان کیسه کوله چې د کلی خلکو پخپلو لاسونو کوفته کړی وه، پدی خونه کې علی بن سفیان هم ناست وُ، هغه د دری واړو څخه معلومات او راپور اخیستی وه، بیا یې هغوی سلطان صلاح الدین ایوبی ته بوتلل، هغه ډېر خوشحاله وه چې دومره لوی شیطانی پلان ختم او برباد شو، خوعلی بن سفیان وویل : یوازی برید او حمله شویده د هغې د اثر ختمولو لپاره ډېر وخت پکار دی، ماته چې څه معلوم دي هغه دا دي چې په خلکو کې د جهاد جذبه ختمه شویده ځکه مونږ ته د سرحدی سیمو څخه پوځیان نه راځی، هغوی مونږ ته غله او څاروی نه راکوي بلکې د مسلمان دښمنانو ته یې ورکوی جوماتونه رنګ او ویجاړ شویدي، خلک د وسوسو او وهمونو ښکار شوی اوس هغوی د مداری پیرانو په هدایاتو عمل کوی مونږ باید د دی خلکو نیغی لاری ته د راوستو لپاره پوره او مکمل پروګرام پیل کړو، که دا ډله نه وی وژل شوی، نو مونږ به په ټولو سیمو کې هغوی ګرځولی او خلک به خپله پوه شوی وایی .

سلطان صلاح الدین په وړاندی تر ټولو ضروری او مهمه مسئله د سوډان څخه د تقی الدین او د هغه د پوځ راویستل وه، هغه چې د کومی ورځی څخه قاهری ته را رسیدلی وه نو پلانونه یې جوړول ، هغه د سوډان جګړی ته پخپله نشو تللی ځکه چې په مصر کې حالاتو ته پام لرل پکار وه، هغه چې کله قاهری ته را ورسیده نو سمدستی یې تقی الدین ته استازی واستولو چې زه اوس قاهری ته را رسیدلی یم - استازی لاړ بیرته راستون شوی وه .

استازی وویل چې تقی الدین ته ډېر زیات زیان رسیدلی او ځینی کسان د دښمن لخوا څخه نیول شوی او ځینی په دښتو او بیابانونو کې ورک دی - اوس یې خپل پاتی پوځ سره یو ځای کړی خو دښمن هر وخت د هغوی په سر موجود وی، هغه ته د برید او حملی وخت هیڅ نه برابریږي، هغه ته د څو ګروپونو اړتیا ده چې په دښمن حملی وکړی او هغوی ته لاره ازاده کړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدين ايوبي څو ګروپونه کماندويان او څو هغه سپاره ګروپونه چې په ځوابي حملو کې يې پوره پوهه لرله د سوډان په لوری د تقي الدين مرستی ته واستول، هغوی به حملې کولې او دښمن به يې په ځان پسې خپرا وه او زيات زيان به يې ورساوه، کماندويانو لارې تشې کړې او مخه يې بلې خواته واړوله.

هغوی ډېر زر بريالي شول‌د هغوی د پوره قربانۍ او سربښندنې څخه برسيره دا خبره هم وه چې دښمن هم ښه ستومانه او ستړی شو. دښته او بيابان ډېر ګرم او سخت ځنو آسونه او اوښان يې له کاره وولېدل.

په سوډان بريد سخت ناکام شو، برې يوازې دا وشو چې تقي الدين سره د خپلولوړ پوړو پوځي افسرانو او پوځ سره مصر ته راغی او د پوره ختميدو څخه وژغورل شول، کله چې تقي الدين د مصر خاوری ته راننوت نو ورته څرګنده شوه چې خپل نيمائي پوځ يې له لاسه ورکړی دی.

***

د سلطان نور الدين زنګي کسب کارانو د اړتيا سره سم لرې ويشتوونکې منجنيقونه جوړ کړي وه، چې په هغوی باندې کلا ته ډبرې او د اور غونډاری غورځول کيدل.

صلاح الدين ايوبي هغوی ته په کلا کې مهم ځايونه په ګوته کړي وه، پدې مهمو ځايونو کې د سامان زيرمې هم وې، د اور لومړنۍ غونډاری په هماغه ځای وروغورځول شول چيرې چې د سامان زيرمې وې، کله چې اور خپل اصلي ځای ته ورسيده نو لمبې پورته شوې چې دی لمبو د زنګي د غازيانو مورال او حوصله لوړه کړه، غازيانو لرې ويشتونکې غشي هم جوړ کړي وه، د هغو د ويشتلو لپاره يې ښه تکړه غازيان غوره کړي وه.

خو د اته، لس غشو څخه وروسته به هغه غازي بيا له کره لويدلو. سلطان نور الدين زنګي يو بل زړور کار وکړ، هغه د خپل پوځ څخه ډېر زړور سرتيرې راټول کړل او بيا يې ورته حکم وکړ چې په دروازه بريد وکړي، هغوی ته يې د دروازې د ماتولو اړين وسايل ورکړل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د سربښندونکو دا ډله د دروازې په لوری په منډه شوه نو د دیوال څخه پرې صلیبیانو د غشو باران پیل کړ چې څو سربښندونکي زخمیان او څو شهیدان شول. زنګي سمدستي لرې ویشتونکي غشي او نور عام غشي ویشتونکي هلته راوغوښتل، هغوی یې هلته نژدې ځای پر ځای کړل او د دروازې په شا او خوا دیوال باندې یې د غشي ویشتلو حکم وکړ، دومره زیات غشي ویشتل پیل شول چې د دیوال سر پکې پټ شو، پدې وخت کې د دروازې ماتوونکو یو بل ګروپ د دروازې په لوری په منډه شو، زنګي د غشو ویشتل نور هم زیات کړل، لږ څنډ وروسته د دیوال په سر باندې د اور څخه ډک بیلرونه را څرګند شول، کله چې د دې بیلرونو د راپورته کوونکو سرونه راښکاره شول هغوی د غشو ښکار وګرځیدل، یو، دوه بیلرونه د باندې راتوی شول نور ټول د دیوال په سر چپه شول، هلته لمبې پورته شوې چې د هغې څخه څرګندیده چې اور غورځوونکي پخپل اور کې وسوځیدل .

د سلطان نور الدین زنګي یو قوماندان چې کله دا طریقه ولیدله هغه پخپل اس پښه واړوله او د کلا بلې دروازې ته ولاړ او هلته یې اړوند قوماندان ته وویل چې په بل لوری کې څه ډول لوبه روانه ده ، دواړو قوماندانانو په بله دروازه کې هم همدا کار پیل کړ، په لومړنې برید کې د غازیانو زیات زیان وشو. څومره چې سربښندونکي شهیدان کیدل په هماغه اندازه به یې ملګري تیزیدل او د دروازې په لوری به په منډه کیدل، زنګي غشو ویشتوونکو آور غورځوونکو ته وخت نه ورکاوه، سلطان نور الدین زنګي حکم وکړ چې منجنیقونه باید په کلا کې پرله پسې آور وغورځوي ، کله چې د سلطان نور الدین زنګي سربښندونکو په دوه دروازو برید او حملې ولیدلې نو پرته د حکم څخه په دوه برخو تقسیم شول، یوه برخه د لومړنې دروازې او بله شاتنۍ دروازې ته ولاړله، په دواړو دیوالونو باندې دومره ډېرې ویشتل کیدې چې مقاومت یې ختم کړ، پدې وخت کې دواړه دروازې ماتې شوې او ټول سربښندونکي یو دم کلاته ننوتل ، په کلا کې خونړۍ جګړه پیل شوه د کلا په اوسیدونکو کې ګډه وډې او بې نظمي پیل شوه - په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدی ګډ وډۍ کې صلیبي چارواکی له کلا څخه ووتل ، تر ماښام پوري صلیبي پوځ وسله وغورځوله، سلطان نور الدین زنګی ټول مسلمان بندیان له بند څخه راخلاص کړل ، د دی څخه یې وروسته په ټوله کلا کې د صلیبي چارواکو لټون پیل کړ خو هیڅ یو هم پیدا نشو. دا جګړه او فتح د ۱۱۷۳ میلادي کال په آخری دری میاشتو کې سرته ورسیده او کرک فتح شو چې د دی څخه وروسته مسلمانانو ته بیت المقدس ښکاره شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې خزانه پیدا شوه

د صلیبیانو دا کانفرانس ډېر احساساتي او جذباتي وه، هغوی د هري ماتي، هري فتح، هر پشاتګ او هر کامیاب پرمختګ څخه وروسته سره کیناستل، پخپلو کې به یې نظریات او معلومات تبادله کول او شراب به یې څښل، هغوی فکر کاوه چې پرته د شرابو او انجونو جنګ نه ګټل کیږي ، هغوی به خپلې لونړې او ناموسونه د مسلمانانو سیمو ته د دې لپاره استول چې د مسلمانانو اخلاق پرې خراب کړي ، جاسوسي او ورانکاري وکړي. د خپل لاس لاندې سیمو څخه به یې مسلمانې انجونې راټبنتولې او د وخت تیرولو لپاره به یې ورڅخه کار اخیستلو.

جاسوسانو چې کله هغوی ته وویل چې صلاح الدین ایوبي وایي : صلیبیان د ناموسونو سوداګر او مسلمانان یې ساتوونکي دي نو پدې خبره صلیبي چارواکو ډېر وخندل، په هغوی کې یو په صلاح الدین ایوبي پوري مسخره او ټوکه وکړه چې صلاح الدین ایوبي پدې ساده خبره هم نه پوهیږي چې صلیبي ځوانان د دښمن په مقابل کې خپل ځان او بدن سربښندنې او قربانۍ ته وړاندې کوي نو ایا صلیبي نجونې د خپل دښمن د ماتولو لپاره له خپل بدن څخه کار وانخلي ؟

یو بل چارواکي وویل: صلاح الدین ایوبي خوارکي لا پدې اوس هم ندی پوه شوی چې زمونږ سربښندونکو نجونو او د سرو زرو سکو څومره مسلمانو واکمنانو ته ماتې ورکړې او هغوی پدې ماتو باندې ویاړ او فخر هم کوي او د هغې څخه خوند اخلي، هغه به زمونږ څخه د اسلام ناموس او عصمت څه ډول خوندي وساتي چې نور مسلمان واکمنان زمونږ ملګري او پلویان وي .

دا د صلیبیانو د یو کانفرانس حالات او پیښې وې خو (۱۱۷۳) میلادي کال په آخر کې چې کوم کانفرانس د کرک تر فتحې وروسته په بیت المقدس کې وشو د هغه بیا یو بل شان او حالت ؤ، هغوی دا ځل په سلطان صلاح الدین ایوبي پوري ټوکې او مسخرې ونکړې ، د هیچا په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شونډو مسکا نه ښکارید، هیڅاته دا هم یاد نه وه چې کله به هغوی کیناستل نو شراب به بادیدل.
د کرک څخه هغوی ډېر په شرم او بې عزتۍ سره راتښتیدلی وه، پدی تښتیدونکو کې ریجنالډ هم ؤ کوم چې د کرک د کلا مشر بلکې واکدار ؤ، هغه ډېر جګړه مار او جنګی سړی ؤ، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی سره د خپل زغرې لرونکی پوځ سره یو ځای څو ځله جګړې کړې وې، پدی کانفرانس کې ریمانډ هم ؤ چې د کرک د محاصرې په وخت کې یې پوځ د کلا څخه د باندې د سلطان صلاح الدین ایوبی لخوا محاصره شوی وه، ریجنالډ او ریمانډ دواړو داسې پلان جوړ کړی ؤ چې هغوی پرې ویاړ او افتخار کولو خو سلطان صلاح الدین ایوبی پرله پسې کرک محاصره کړ او ریمانډ یې داسې راګیر کړ چې خپله محاصره شو او د پلان عملی کیدل ممکن نه شو. د ریمانډ سامان تباه شو او پوځ یې دومره مجبور شو چې مړه آسونه او اوښان به یې خوړل.
په آخر کې نیمایی پوځ ختم شو، څه ژوندی ونیول شول او څه وتښتیدل. ریجنالډ نیک مرغه ؤ چې د کرک په فتح کې د خلکو د ګڼې وډې په وخت کې ژوندی راوتښتیده او نورالدین زنګی ته ژوندی پلاس ورنغی چې اوس به پدی کانفرانس کې د ګډون لپاره ژوندی نه وای پاتی ، پدی کانفرانس کې د هغو صلیبی سردارانو شمیر هم کم نه ؤ کوم چې د نایټ لقب یې ګټلی وه، دا لقب به پادشاه هغو خلکو ته ورکولو چې په جګړه کې به یې تر ټولو زیاته میړانه ښکاره کړه بیا به یې هغه ته د سر څخه تر پښو پورې د اوسپنې جامې ورکولې او د نایټ په نامه به یادیده.
پدی کانفرانس کې د عکری لوی بطریق هم ګډون کړی ؤ چې د صلیب د ساتوونکی په نوم یادیده، د دوی برسیره ګایی او د هغه ورور المارک هم وه، د اسلام قسم خوړلی دښمن فلیپ اګستس هم راغلی وه، د صلیبی جاسوسی اداری مشر هرمن او د هغه دوه مرستیالان هم وه ، په لومړی وخت کې هغوی ټول چوپ وه ځکه هر یو د بل څخه شرمیدلو خو بیا فلیپ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اګستس د عکری بطریق اعظم د دی غونډی او کانفرانس د مشر په حیث وټاکلو او د هغه څخه یې د لومړی خبرو کولو غوښتنه وکړه.

د عکری پادری لوی بطریق وویل : زه چې د دی خلکو سره خبری کوم نو ماته شرم راځی څکه چې دوی ټولو څو څو ځلی خپل قسمونه مات کړی، ژمنی یې ندی پر ځای کړی او اوس د هغو ټولو سره سره ژوندی او روغ رمټ په بیت المقدس کې ناست دي!

زه د عیسی مسیح په وړاندی شرمیدلی یم، چې کله صلیب ته ګورم نو سترګی می ښکته شي، ایا تاسې ټولو په صلیب باندی خپل لاسونه نه وه ایښی او قسمونه مو نه وه خوړلی چې دښمن به له منځه وړو سره د دی که زمونږ سر پکی قربان شي؟

ایا تاسې ټولو دا قسم نه وُ خوړلی چې مونږ به د اسلام نوم او نښان ورکوو؟

ایا په تاسې کې څو کسانو زخمونه خوړلی او یا ګیریدلی هم یاستی؟

تاسې شوبک مسلمانانو ته ورکړ او خپله ورڅخه راوتښتیدلی بیا مو کرک درته وسپارلو ، زه پدی پوهیږم چې څوک میدان ته وړاندی کیږي هغه ماتی هم خوری، د کامیابیو څخه وروسته ماتی څه معنا نلری خو پرله پسی دوه ځلی ماتی دا فکر پیدا کړی چې صلیب یوازی په اروپا کې پاتی او که همداسې حالت وی نو ډېر زر به د اروپا په کلیساګانو کې د مسلمانانو اذانونه واوریدل شی.

فلیپ اګستس په زوره وویل : داسې به هیڅکله هم نه کیږي! د صلیب اعظم ساتوونکیه! داسې به هیڅکله هم نه کیږي، د ماتی څه لاملونه وه چې مونږ په هغې غور او فکر کړیدی، اوس به ستاسې په وړاندی بیا پری غور وکړو.

د عکری بطریق اعظم ورته د طنز په توګه وویل : شاید تاسې به پدی غور ونکړی چې اوس به د مسلمانانو هدف بیت المقدس وی ؟

آیا تاسې د دی څخه ناخبره یاستی چې صلاح الدین ایوبی د بیت المقدس د نیولو قسم خوړلی دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مسلمانانو لومړی قبله بيت المقدس ده ؟
آيا تاسې پدې نه پوهيږئ چې مسلمانانو ته ئې خپل ځانونه هم قربانوي؟ او هغوي به د دې ځاى د تر لاسه کولو لپاره خپل ځانونه هم قربانوي؟
فليپ اګستس ووېل: مونږ په مسلمانانو کې د خيانت او غدارى تخم کرلى دى؟ مونږ په مسلمانانو کې دومره خائنان او غداران پيدا کړيدى چې د نور الدين زنګى او صلاح الدين ايوبى په لاره کې به خنډونه اچوى او هغوى به په لوړه او تنده ختموى.
د صليب اعظم ساتوونکى ووېل: بيا نو دا کوم مسلمان دى چې ستاسې څخه يې دا دوه کلکى او قوى کلاګانى ونيولى؟
دا له ياده مه باسى چې مسلمانان احساساتى دى! کله چې مسلمان غدار شي د خپل ورور په غاړه چاړه راکاږي، خو چې کله په هغه کې دينى او ملى جذبه او ولوله راوپاريږي نو بيا خپلى غاړى او سرونه سرښندنى ته وړاندى کوي او کفاره ورباندى اداء کوى ، که مسلمان غدار او خائن شي نو هم به پرى باور مه کوى! ډېر لرى مه ځى، پدى لسو کلنو کې چې څه وشول هغو ته وګورئ! د اسلام غدارانو تاسې ته څومره سيمى درکړى؟
ايا په تاسې کې دا همت شته چې مصر ته ولاړ شئ؟ نن ورځ مسلمانان د فلسطين په خاوره کې پراته دى ، سبا به ستاسې په سينو باندى ناست وى!
ياد ولرئ زما دوستانو! که نور الدين زنګى او صلاح الدين ايوبى ستاسې څخه بيت المقدس ونيولو نو بيا اروپا هم درڅخه نيولى شى! يوازى د فلسطين خبره نده، د ځمکى د کومى ټوټى خبره هم نده، اصل مسئله او لانجه د اسلام او صليب تر منځ ده! دا د دوه دينونو او مذهبونو، فکرى او نظرياتى جګړه ده، په دواړو کې د يو ختمول دى ، ايا تاسې د صليب ختميدل زغملى شى؟
په غونډه کې جوش او جذبه راپيدا شوه ټولو په يوه خوله ووېل : نه مقدس پلاره! داسې هيڅکله هم نشى کيداى! دومره ناهيلى کيدل نه دى پکار.
د عکرى بطريق اعظم ووېل : بيا نو تاسې په هغو لاملونو غور او فکر وکړئ چې ستاسې د پشاتګ سبب شول زه د جګړى په هکله تاسې ته سبق

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او روزنه نشم درکولایی، زه د فکر او عقيدې د ميدان ساتوونکی يم، زه د کليسا ساتوونکی يم، زما د کليسا په پاکو نجونو قسم چې که ماته لس پاخه او کلک مسلمانان راوسپاري زه به ورځخه د صليب عبادت کوونکي جوړ کړم!

تاسې پدې خبره غور وکړۍ چې ولی ستاسې لوی زغره لرونکی پوځ د مسلمانانو د کم پوځ په مقابل کې ماتی خوري؟ ستاسې پنځه سوه سپاره د سلو پياده مسلمانانو لخوا څخه ولی ماتی خوري؟

د دی لامل دا دی چې مسلمانان د دين په جذبه او جوش سره جنګيږي! هغوی چې کله ستاسې سره مخامخ کيږي نو د ټولو په ژبه يوه خبره وی فتح يا شهادت! ما اوريدلی دي چې د هغوی کماندويان ستاسې شاته راتاويږي ، ستاسې ملا ماتوی او خپله په غشو سوری سوری کيږي يا ژوندی بيرته خپل ځايونو ته ګرځی! فکر وکړۍ چې ولی د هغوی لس، لس کسان ستاسې په زرګونی لښکر کې رانغوځی؟ دا يوازې دينی او مذهبی ليونتوب دی! هغوی پدی باور لری چې الله تعالی د هغوی سره ملګری دی! د الله جل جلاله رسول هم د هغوی سره دی! هغوی پداسې سختو حالاتو کې د خپلو مشرانو څخه نه بلکې له قران څخه هدايات اخلی! ما قران په غور سره مطالعه کړی، زمونږ په خلاف جګړه قران جهاد بللی چې په هر مسلمان باندی جهاد فرض شوی دی - ان تر دی چې جهاد په لمانځه او نورو عبادتونو غوره او افضل بلل شويدی... تر څو پوری چې تاسې پخپل ځان کې داسی جذبه او جوش راپيدا نکړی د اسلام هيڅ شی نشی خرابولایی .

***

څه جذباتی او احساساتی خبری او کلمات وه چې د عکری لوی پادری او بطريق صليبی چارواکی ټول په جوش او جذبه راوستل او يو ځل بيا يې په هغوی کې ژوند راپيدا کړ، هغه د دی وينا څخه وروسته رخصت شو او وی ويل : اوس تاسې پخپل منځ کې غور او فکر وکړی چې ستاسې د ناکامی لاملونه څه او څوک پکی ملامت دی؟ څه ډول دا ناکامی په فتحی او بری بدلولای شی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيت المقدس د خپل ژوند او مرګ مسئله وبولي! صلاح الدين ايوبي پرښته نده! ستاسې پشان يو انسان دی، هغه پدې څواکمن او قوي دی چې ايمان او عقيده يې پخه او کلکه ده!

په غونډه او کانفرانس کې چې کومه ګرمي او ژوندي توب راغی هغه پدې سبب وُ چې څه ځانګړي فيصلې وشوې .

يوه پريکړه دا وه چې ځوابي بريد ونشي بلکې صلاح الدين ايوبي او نورالدين زنګي ته د پرمختګ وخت ورکړای شي تر څو هغوی د خپلو ځايونو څخه ښه لرې شي، بيا خپاره او ګډ وډ شي. پدې توګه به د هغوی د سامان لاړې لري او غير خوندي شي .

دويمه پريکړه دا وشوه چې يونانيان، بازنطنيان او فرنګيان دي ته چمتو کړايي شي چې د سمندر له لارې په مصر باندې بريد وکړي، د مصر په شمال ختيځ باندې خپل پوځونه ښکته کړي او هلته پوځې او عسکري مرکز جوړ کړي ،دا مرکز به د فلسطين د دفاع او په مصر باندې د يرغل لپاره پکار اچول کيږي .

مهمه پريکړه دا وشوه چې په اسلامي سيمو کې د بد اخلاقي لپاره کار نور هم تيز شي او هم د خرابو او غلطو عقايدو خپرول پيل شي .

مخکې وويل شول چې د مصر په سرحدي سيمو کې د صليبيانو يو تخريبي او ورانکاري پلان رسوا او ټول کار کوونکي يې تباه او کوفته شول کوم چې د بد اخلاقي او اسلامي عقايدو د خرابولو لپاره يې کول.

صليبي جاسوسانو خپلو چارواکو ته خبر راوړ چې صليبي پلان ناکام او کوم کسان چې د دې کار کوونکي وه هغوی ټول د خپلو مريدانو او مخلصينو لخوا څخه کوفته او ټوټه ټوټه شول .

په کانفرانس کې دا راپور هم وړاندې شو چې د صليبيانو تر لاس لاندې سيمو کې د مسلمانانو ژوند تنګ شويدی، هغوی د کاروانونو په شکل هجرت کوي چې په لاره کې پرې حملې کيږي - مال، دولت او نجونې يې تښتول کيږي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کانفرانس کې پریکړه وشوه چې د مسلمانانو د ختمولو کار دې همداسې روان وي بلکې هغه دې نور هم تیز شي او هم د هغوی د انجونو څخه د مسلمانانو په خلاف کار واخیستل شي.
په غونډه کې دا پریکړه هم وشوه چې په مسلمانانو کې دې د عیسایت تبلیغ او دعوت زیات شي، د دې لپاره زیات مال او دولت ته اړتیا لیدل کیده چې هغه صلیبي واکمنانو ورکوله خو پدې لاره کې څه ستونزې راپیدا شوې.
یو دا چې مال او دولت به په اوښانو بار وړل کیده نو په لاره کې به غازیانو هغه نیول او یا به د غلو او ډاکوانو له لوري لوټ او تالا کیده.
هغوی دا اړتیا حس کړه چې مال او دولت د هماغه سیمو څخه پلاس راشي تر څو وړلو ته یې اړتیا پیدا نشي.
د ډیر وخت څخه پدې خبره غور کیده، د صلیبي جاسوسي اداري مشر جرمني نژاد هرمن د علي بن سفیان پشان تکړه استاذ او ذهین سړی وه، هغه پدې پوهیده چې د مصر په خاوره کې دومره خزانې شته چې په هغې باندې ټوله دنیا اخیستل کیدای شي خو هغې ته ځان رسول او پلاس راوړل ګران معلومیدل.
دا خزانې د فرعونیانو په قبرونو کې پټې او خښې شوې وې، تاریخ د دې خزانو څخه ناخبره نه وُ ځکه چې کله به کوم فرعون مړ کیده نو د هغه سره به بې شماره مال او سامان هم په لوی قبر کې کیښودل کیده چې هر قبر د یوې پادشاه مانۍ پشان لوی او غټ وه.
فرعونیانو به پخپل ژوندانه کې د ځان لپاره داسې قبرونه جوړول چې هغه به د هغه د شان او شوکت سره برابر وه او هغه ته به هیڅوک هم نشو رسیدایی، د مرګ څخه وروسته به د هغې ودانۍ دروازې او خوله پداسې توګه بندیدله چې پرته له جوړونکو څخه به بل چاته څرګنده نه وه چې څرنګه خلاصیدای شي، د فرعون تر ښخیدو وروسته به یې خپلوانو هغه کسب کاران وژل چې قبر به یې چا جوړ کړی وُ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرعونیانو دا ګڼله چې دوی خدایان دي او د مرګ څخه وروسته به همداسې شان او شوکت ورته په نصیب وي، هغوی به غرونه او غونډۍ سوری کولی او د هغې لاندې به یې د پادشاهي ماڼۍ پشان خونې، دهلیزونه او برنډې جوړولې چې په هغې کې به ډېر زیات سره زر، سپین زر، ملغلرې، قیمتي ډبرې، د خوراک شیان، شراب او شهد کینبودل کیدل او هم به یې د فرعونیانو مړي مومیایي کول چې خراب نشي. پدې قبرونو بلکې ماڼیو کې به بګۍ سره د آسونواو ګاډۍ وانانو، کشتۍ سره د کشتۍ وانانو هم وو - د خدمت لپاره به یې غلامان، وینځې او خپلې میرمنې ساتلې.

داسې عادت، رواج او دود شوی وو چې د یو انسان د مرګ سره به بې شماره مال، دولت، څاروي، کشتۍ، او بې شماره انسانان یو ځای قبر ته ننباسل کیدل او بیا به په ټولو پسې په ژوندانه د لوی قبر خوله بندیدله، نو هغوی به په څه حالت کې د سا بندیدلو څخه مړه کیدل، د فرعونیانو ځینې مړي اوس هم په لندن او نورو موزیمونو کې ساتل شویدي.

د فرعونیانو دوره چې ختمه شوه، د هغوی څخه وروسته چې څومره حکومتونه راغلل او راځي هغوی ټولو د فرعونیانو هدیرې او قبرونه ولټول او دا لټون لاهم روان دی چې په ځینې سیمو کې دا کار ناشونی بریښیده او بریښي.

مصر پخپل تاریخ کې ډېر پادشاهان لیدلي دي، هر یو قبر لټولې چې څه پلاس ورغلي هغه یې لوټ کړي. تر ټولو زیاته برخه انګریزانو ته پلاس ورغله ځکه چې هلته د هغوی خپل حکومت او نظام وه. نوي وسایلو پدې کار کې د انګریزانو هم سره ډېره مرسته وکړه، اوس هم ویل کیږي چې د مصر خاوره د فرعونیانو د خزانو څخه ډکه ده، که د مصر تاریخ ته په غور سره وکتل شي نو هلته داسې خطرناکې پیښې شوي چې د انسان غوڼې پرې زیږیږي.

د صلیبیانو څه کسان پخپل پروګرام د فرعونیانو قبرونو ته ورسیدل، هغې ته ننوتل خو بیا معلومه نشوه چې کوم لوري ته غیب شول. کوم چې ژوندي راووتل، هغوی د نورو خلکو لپاره د عبرت درس وګرځیده. نن هم د ځینو خلکو سره دا عقیده ده چې فرعونیان خدایان ندي خو د هغوی سره د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړګ څخه وروسته هم داسې څواک شته چې څوک هلته ورنژدې شي نو سخته سزا ورکوي، پدې څکه خلک عقیده ساتي چې هر پادشاه د فرعونیانو د خزانې هیله او قصد کړي او هغې ته يې لاس اچولی د هغه پادشاهي او حکومت ختم شوی څیني خلک بیا دا د فرعونیانو سپره توب او نحوست ګڼي.

د سلطان صلاح الدین ایوبي څخه مخکې صلیبیانو ته څرګنده وه چې مصر د فرعوني خزانو خاوره او مرکز دی، په همدې خاطر هغوی د مصر په خاوره خپل حکومت جوړول غوښتل، کله چې هغوی پدې پوه شول چې سلطان صلاح الدین ایوبي ته ماتې ورکول آسان کار ندی نو دا پریکړه يې وکړه چې پخپله د مصریانو پلاس دا خزانې راوباسي او بیا هغه د مسلمانانو په خلاف پکار واچوي. هغوی ته دا معلومات شوي و چې د مصر د حکومت په پخوانیو کاغذونو او پاڼو کې داسې نقشې او اسناد شته چې په هغو کې د فرعوني خزانې معلومات او ځایونه په ګوته شویدي هغه کاغذونو او اسنادو ته ځان رسول څه اسانه کار نه و، صلیبیانو تکړه او هوښیار جاسوسان مصر ته استولي وه چې هغوی د کاغذونو ځایونه په ګوته کړي، او بیا د هغې د تښتولو پلان جوړ کړي.

هغه وخت چې سلطان صلاح الدین ایوبي د شوبک او کرک په جګړو کې بوخت و نو د صلیبیانو د جاسوسي اداري مشر هرمن پدې بریالي شو چې د قاهرې یو چارواکی احمر درویش خپل ملګری او پلوي وګرځوي.

احمر درویش سوډاني وه او د هغه په خلاف هیڅ ډول شک او شکایت نه و چې هغه غدار یا خائن دی، سلطان صلاح الدین ایوبي په هغه باور او اعتماد لرلو، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبي سره په بې شمیره جګړو کې برخه اخیستې او نوم يې پیدا کړی و.

وروسته څرګنده شوه چې دا د یوې صلیبي نجلۍ میریا ایستینا کمال وه چې هغه د احمر درویش په دماغو کې د سوډان د خاورې محبت، د سلطان صلاح الدین ایوبي مخالفت او د مصر سوډان په پوله د یو ازاد حکومت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیشه پیدا کړه، هغه پخپله مسلمان ؤ خو صلیبیانو د هغه په دماغ کې دا خبره اچولی وه چې هغه لومړی سوډانی او بیا مسلمان دی. هغه وخت چې نورالدین زنګی د کرک کلا نیولی وه، احمر درویش د صلیبی جاسوسانو سره ډیر خلی لیده کاته کړی وه، هغه په دومره پټه توګه لیده کاته کول چې هیچاته هم څرګنده نه وه چې هغه ګوندی د دښمن سره اړیکې لري. هغه په دفترونو کې دومره اثر پیدا کړ چې پخوانی اسنادو او کاغذونو ته ورسیده، هغه چې کوم کاغذونه راپیدا کړل په هغې کې ځو کرښی او لیکی موجودی وی، هغه نقشی یوازی کاغذونه نه بلکې د کاغذ او ټوکر ځخه جوړه شوی وی په هغې کې کرښی، لیکنی او څه یاداشتونه وه چې لوستل یې شونی نه وه، هغه کاغذونه او اسناد بل چاته ښودل کیدل هم نه ځکه چې د رسوا کیدو امکان یې زیات وه. څه وخت وروسته د هغې لیکنو ځخه مطلب واخیستل شو او دا څرګنده شوه چې د قاهری ځخه لری یوه غرنۍ سیمه ده چې هلته ځناور هم نه ځی‌خو په هغه ځای کې د کوم فرعون قبر شته دی.

دا هم څرګندنه وه چې دا لیکنه سمه او صحیح ده او که هسی کرښی ښکل شویدی. پدی کاغذونو کې څه تصویرونه هم ښکل شوی وه چې د هغو ځخه ټوله کیسه څرګندیدله.

احمر د خپل قسمت ازمیلو نیت او قصد کړی ؤ، د دی فرعون نوم دویم ریمینس وه، صلیبیانو د دی هدیری د کیندلو لپاره ځو تکړه او هوښیار جاسوسان قاهری ته استولی وه، د دی ګروپ مشر ایتالوی مارکونی ؤ چې په ګرځندوی کې یې پوره تجربه لرله، احمر درویش دی جاسوسانو ته داسې ځیری جوړی کړی وی چې هیچا هم نه پیژندل ، دوه کسان یې پخپل کور کې نوکران کړی وه، د دی په بدله کې دا پریکړه شوی وه چې د خزانی ځخه چې څه پلاس راځی هغه به د احمر درویش په کور کې زیرمه کیږي. هغه به د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف استعمالیږي، فدایانو ته به ښه پریمانه مال ورکول کیږی کله چي سلطان صلاح الدین ایوبی ووژل شي او مصر ونیول شي نو هغه به یو ازاد حکومت جوړ شي، چې څه برخه به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر او څه برخه به د سوډان وي، که پدی وخت کې سلطان صلاح الدین ایوبي په صلیبیانو برید وکړي نو باید احمر درویش خپل اړوند پوځ د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف استعمال کړی.

د احمر درویش دماغ د دومره لویی خزانی په حرص کې راګیر شوی ؤ، هغه مارکونی د خپلو دوه جاسوس نوکرانو سره د خزانی په لټون پسی د غرونو سیمی ته واستول. د جاسوس پوسیله یې هرمن ته هم خبر استولی وه چې کار پیل شویدی.

هرمن د صلیبیانو په کانفرانس کې چاروا کو ته ویلی وه که دا خزانه راپیدا شوه نو هغه مال او دولت به د مسلمانانو په خلاف پکار اچول کیږي چې پدی باندی به د مصریانو ریښی د مصریانو پوسیله وچی شی.

د ۱۱۷۴ میلادی کال آخری دری میاشتی وی، د قاهری څخه اتلس میله لری یو ځای دری اوښان ولاړ وه چې په هر یو باندی یو یو سړی سپور ؤ، د هغوی څیری او مخونه پټ وه، یو سپور د خپلی چپنی څخه تاو شوی کاغذ راوویستلو، هغه یې خلاص کړ او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل: ځای همدا دی! د هغه په اشاره ټول روان شول، دوه غونډۍ د دیوالونو په شان یو بل ته مخامخ ولاړی وی چې د دواړو تر منځ د یو اوښ تیریدو لاره وه، دری واړه یو پر بل پسی هغې تنګی ته ننوتل، د غونډیو شکل او صورت داسې ؤ لکه چې خونی او ودانۍ خو چتونه یې نه وي، د شګو پدی لوی سمندر کې د غرونو دا لړۍ دری څلور کیلو متره پراخه پرته وه، د دی څخه د باندی غونډۍ او کمرونه وه، د هغوی تر شا د سختی خاوری غونډۍ او بیا وریسی د ماتو ګوډو دیوالونو په شان غونډۍ وی چې په هغی کې ځینی ډیری ډبلی او ځینی ګردی د ستنو پشان تر زر فټو پوری پورته ختلی وی.

د لمر پریوتو څخه وروسته چې ماښام لا نه ؤ تیاره شوی، دا سیمه لکه د پیریانو او جنیاتو په شان ښکاریده، دی سیمی ته هیچا د ننوتو کوښښ نه ؤ کړی، چا به د څه لپاره هلته زړه کولو ځکه چې هلته تللو ته هیڅ اړتیا نه وه، د دښتی او بیابانونو مسافرو ته یوازی اوبه پکاریدی، دا لوړ او وچ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونه چې له لرې څخه په ورځ کې د اور د لمبو پشان بریښیدل د اوبو ډ یو څاڅکي شک هم پکې نه لیدل کیده، دا ځای د هیڅ لارې په سر نه ؤ پروت، د ډېر لرې څخه خلکو ته ځرګندیده، خلکو د دې ځای په هکله ډارونکي کیسې اوریدلې، یوه کیسه پکې دا وه چې دا د شیطانانو او بدو روحونو ځای دی، کله چې الله جل جلاله شیطان د آسمان څخه راوشړلو نو په همدې ځای کې راښکته شو، ځرنګه چې پوځې یې اهمیت هم یې نه درلوده نو ځکه پوځیان هم هلته نه ورتلل، پدې سیمه کې پرته د شګو، ډبرو او صحرای ځناورو څخه بل څه نه وه ؟

بنایي په تاریخ کې تر ټولو لومړنی انسانان همدا درې کسان وي چې دې سیمې ته له بهر څخه راغلي وه. هغوی همدې ځای ته راتلل ځکه چې د دې سیمې نقشه د هغوی سره وه، یوازې یوی کربښې شک پیدا کولو چې هلته یوه ویاله ښکل شوی وه حال دا چې هلته د ویالې هیڅ اثر هم نه ؤ، هلته د ویالې پر ځای یوه ژوره کنده وه چې د هغې پلن والې لس دولس ګزه وه، د هغه ځای شګو داسې ښودله چې هلته په پخوا وختونو کې اوبه وې ، دا ژوره کنده همداسې د نیل دریاب ته رسیدلې وه، اوښ سپرو ته ډاډ ورکړل شو چې د نقشې سره سم زمونږ مقصدي ځای همدا دی .

پدې سپرو کې یو مارکوني ایټالوی نژاد او دوه نور د هغه ملګري وه چې درې واړه صلیبیان وه، هغوی درې واړه د سلطان صلاح الدین ایوبی یو قوماندان احمر درویش د دویم ریمینس د هدیرې راسپړلو لپاره استولي وه، د نقشې سره سم هغوی سم او صحیح ځای ته راغلي وه، اوس خبره دا وه چې هغوی باید د غرونو د لړۍ منځ ته ننوځي چې اصلي ځای همدا دی او که غلط شوي .

مارکوني خپلو ملګرو ته وویل چې فرعون پداسې ځای کې ځانته هیڅکله هم هدیره نه جوړوي، ځکه چې دا ځای خو تیار جهنم دی، احمر او هرمن مونږ هسې په یو امتحان او ازمیښت کې اچولي یو، دوه نور کسان چې مارکوني یې خپل قوماندان بللو هغه ته هیڅ ونه ویل، ځکه چې هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حکم تابع وه، مارکونی ډېر تکړه صلیبي وه، د همت بایللو سړی نه ؤ، همداسې مخ په وړاندې روان ؤ، هغوی چې څومره تلل په هماغه اندازه د ډبرو او کمرونو شکل بدلیدلو، هغه کمرونه، ډبرې او غونډۍ رنګارنګ وې ، ځینې سرې، ځینې بادامي او ځینې خړې وې - هلته د تختو څخه جوړ شوې غونډۍ هم وې او نیغ ولاړې هم، ځینې مایلې وې چې شګې ورڅخه لاندې راتوی شوې معلومیدې.

چې کله هغوی ښه وړاندې ولاړل نو لاره بنده شوه، مارکونی ښي لورې ته وکتل نو یوه غونډۍ په منځ کې داسې بیله شوې وه لکه زلزله چې دیوال سره جلا کړي، هغه د درز او بېل شوې ځای څخه وکتل، یوه کوڅه وه چې تر لرې ځای پورې تللې وه، د دې درز څخه د اوښ تیرول ګران وه، مارکونی پخپل اوښ سپور پدې کوڅه کې ورننوت خو دواړه پښې یې د دیوالونو سره لګیدلې، هغه دواړه پښې راټولې کړې او د اوښ په شا کیناستلو، شاتنی دواړو سپرو هم همداسې وکړل، د اوښانو بدنونه د دیوالونو سره لګیدل نو خاورې به راتویدې، غونډۍ په دوه برخو ویشل شوې وه او مخ پورته ولاړه وه، او ډېر لرې د دواړو غونډیو څوکې سره نښتې او یو ځای شوې وې. پدې برخه کې تیاره وه خو مخکې رڼنایي ښکاریده چې د دې څخه دا هیله پیدا کیده چې کوڅه هلته ختمیدونکې ښکاري او بیا به پراخه میدان وي .

کوڅې اوس د تونل شکل غوره کړی ؤ چې د اوښانو د پښو اواز یو ډول ویرونکې انګازه خپروله، مارکونی همداسې مخ په وړاندې روان ؤ، هلته یوازې همدا یوه لاره وه څکه نو د لارې د غلطیدو امکان کم ؤ، د رڼنایي ښه لړ لړ زیاتیده او پراخیده چې کوڅه مخ په ختمیدو وه. کله چې هغوی د کوڅې اخري سر او خولې ته ورسیدل نو اوښ سره د سپرو نشو تیریدای، درې واړه سپاره د اوښانو غاړو ته رامخکې او راښکته شول څکه چې د اړخونو څخه نشول ښکته کیدای، اوښان په ډېره سختۍ سره رااویستل شول، کله چې وړاندې ولاړل نو د یوې کلا پشان لوړ لوړ دیوالونه یې ولیدل دا کلا طبعي وه، غونډۍ تر درې څلور سوه ګزه پورې مایلې وې او بیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسي نيغې پورته تللي وي. ځيني لوري او ځيني د هغې څخه ښکته وي، داسې معلوميده چې دا ځای د هر لوري څخه بند دی، هغوی يوې او بلې خواته وګرځيدل آخر يې داسې يوه لاره پيدا کړه چې پياده پرې تللې شول.

مارکوني اوښيان هلته چو کړل او خپله روان شول، غونډۍ راتاوې شوی وه، ښې کلکې لګول پکار وه ځکه چې هلته شګې او خاوري وی او د ښويدو امکان يې لاره، هلته لاره نه وه بلکې د تللو لپاره ځای وه، د ځمکې او غونډيو څخه داسې معلوميده چې دلته د پيړيو پيړيو څخه څوک ندي تير شوي. هغوی چې کله وړاندي ولاړل نو غونډۍ ښکته تللي وه او لاندي لوري ته يې بله غونډی وه، هغوی خپل قدمونه کلک کلک کيښودل، خو چپ لوري ته ځمکه وار په وار ژوره کيده. دا يوه ډېره ژوره کنده وه، د هغه ځای څخه د ښويدو نتيجه مرګ ؤ، د لاري په خوا کې لوړ غر ؤ چې دوی ورسره په خوا کې روان وه.

دی خطرناک ګړنګ ته چې را ورسيدل نو د مارکوني څخه يې يو ملګري وپوښتل: ايا پدی باور لري چې د فرعون جنازه او مړی به لدی لارو څخه تير شوی وي؟

مارکونيّ وويل: احمر درويش همدا لاره راښودلې وه! څومره چې زه په نقشه پوه شوی يم خو د تيريدو لاره همدا ده، د فرعون تابوت خامخا له بلې لاري څخه تللی دی نو هغه لاره بايد مونږ پيدا کړو، هغه به پټه لاره وي چې سيليو، ګرد او دوړو به اوس بنده کړې وي، که هغه لاره پيدا شوه نو مونږ فرعوني هديري ته رسيدلای شو.

د مارکوني يو ملګري وويل :که ژوندي پاتې شو نو!

مارکوني وويل: زه پدی هکله تاسې ته ډاډ نشم درکولايی! دومره درته ويلی شم که خزانه پيدا شوه نو تاسې دواړه به ښه مالا مال کړم.

وروسته لاره پراخه او ژوره کنده ختمه شوه ، اوس هغوی د داسې غونډيو په منځ کې تلل چې لمنی يې سره نښتې وی خو لږ وړاندي دواړه سره بالکل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو شوی وه، کله چې هلته ورسیدل نو مخ پورته روان شول چې سل ګزه وړاندی ولاړل نو یوه کوڅه ورته راغله چې مخ ښکته تللی وه.

هغوی چې ولیدل نو د غرونو څوکې نیغې نیغې پورته تللې وې، د هر ویرونکی ښکاریدل، هغوی ښکته روان شول، هغوی پدی کوڅه کې څو ځلې تاو راتاو شول او بیا یو پراخه ګرد میدان ته ورسیدل، د دې ځای هوا د زغملو نه وه، په غرونو کې یو ډول ځلا معلومیده ځکه چې هلته په خاوره کې ګوم فلز ګډ شوی وه په همدی خاطر ګرمی زیاته وه، هر لوری ته غونډۍ او غرونه وه یوازی څو ګزه ځای هوار معلومیده. هغوی چې څو ګزه مخکې ولاړل نو بیرته له ویرې پشا راغلل، هلته یوه لویه پراخه کنده وه چې شګې پکې ځلیدې. شګه دومره ګرمه وه چې دود ورڅخه پورته کیده او لړزیدلو چې د هغې څخه د کندې ژوروالی نه معلومیدل، د دې طبعي ژورې کندې دواړو خواؤ ته طبعي دیوالونه معلومیده چې نیغ ولاړ وه، دا د شګو او خاورو غونډۍ چې نیغه ولاړه وه، د هغې پلن والی د یو ګز څخه کم ؤ.

ځینې برخې ډېرې نرۍ وې چې تیریدل ورباندی ګران وه، که مارکونی بلې غاړې ته تیریدل غوښتل نو همدا یواځنی لاره وه چې د پل صراط پشان وه. د هغې اوږدوالی تر پنځوس ګزو پورې او پلن والی یې تر یو ګز کم وه او لاندی ورڅخه ډېره ژوره ګړنګ وه.

د مارکونی یو ملګری وویل: د دې دیوال په سر د تیریدلو څخه برسیره د ځان وژنې نورې آسانه لارې هم شته!

مارکونی وویل: خزانې په لارو کې پرتې نه وي! مونږ به د همدی لارې څخه بلې غاړې ته ځان رسوؤ.

د مارکونی دویم ملګری وویل: که وښویدو نو جهنم ته به ورسیږو!

مارکونی وویل: ایا مونږ او تاسې په صلیب باندی قسم نه ؤ خوړلی چې د صلیب د عزت ساتلو او د اسلام د بیخ ویستلو لپاره به هر ډول قربانۍ او سربښندنې ته چمتو کیږو! ایا د جګړې په میدان کې زمونږ ملګری خپل ځانونه نه قربانوی؟ زه د بې زړه خلکو په ځیر احمر درویش ته بیرته ورتللی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هغه ته ویلی شم چې، د خو پیړیو په تیریدو سره اوس توللی لاری ګودری بندی شوی، کوم ځای چې ویاله وه اوس هغه کمرونه او ډبری دی، نقشه چې کوم ځای کې کمرونه او ډبری ښکاره کوی هلته اوس هیڅ هم نشته خو زه هم ویریږم ، زه بی زړه توب نبایم ، زه درواغ نه وایم!

زه د خپل زړه په مقابل کې جګړه کوم. زما ویره زیاته نکړی ملګرو! که تاسې زما سره ملګرتیا نکوی نو تاسې د صلیب سره خیانت کوی ، چې د دی سزا به ډیره خطرناکه وي، زه اوس ستاسې څخه مخکې مخکې روان یم، په کوم ځای کې چې د ښویدلو خطر وی هلته لکه د آس په شا چې کیني هغسی کیني او مخ په وړاندی حرکت کوی .

***

هلته پلن والی دومره کم ؤ چې تلل وربانـدی شـونی نـه وه، مـارکونی کیناسته لکه د آس په شا چې ناست وی، بیا هغه لږ لږ مخ په وړاندی ځان ښویولو، د دیوال پلن والی کم او ګریدلو، مارکونی لاندی وښویده، د هغه پسی یې دویم ملګری هم لاندی راښکته شو، ناڅاپی د دریم ملګری خطرناک او ډارونکی اواز راغی، مارکونی ما ونیسه! خو هغه ته هیڅوک ونه رسیدل، هغه یو لوری ته ځوړند شوی ؤ، د تکیا د نشتوالی په سبب هغه لاندی پریوت، د هغه چیغی اوریدل کیدی چې وار په وار لری کیدی، بیا یو ډب غونډی واوریدل شو او چیغی بندی شوی .

نتیجه څرګنده وه، مارکونی لاندی وکتل خو هیڅ ورته نه ښکاریدل، د مړ کیدونکی صلیبی اوازونه اوس هم په هغه کمرونو کې انګازه کیدل.

دویم ملګری یې وویل : زه پداسې مرګ ځان وژل نه غواړم .

مارکونی هغه ډاډه کړ او مخ په وړاندی ولاړل، دیوال مخ پورته جګیده، مارکونی په ناسته ناسته ښویده، د ژړا اوازونه هلته اوریدل کیدل، د لویدلی او مړه شوی ملګری چیغی هم د کمرونو او غرونو په منځ کې داسې زمزمه کیدی لکه چې د مرګ سوری په دوی هم راخپروی، لږ وروسته دیوال بیا پلن شو، مارکونی شاته د خپل ملګری لاس ونیوه ، د دی څخه مخکې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی نورداده تللی شول خو د هوا څپې دومره تیزې وې چې خان کنترولو یکې گران وه.

هغوی په قلاره قلاره روان وه تر دې چې دیوال ختم شو. مخکې ډبرې او کمرونه سخت وه، د دوه کمرونو تر منځ تنګه لاره وه چې دواړه پکې ورننوتل، د مارکوني څخه خپل ملګري وپوښتل: جیفر بیا هیڅکله لیدلی نشو هغه به ضرور مړ شوی وي؟

مارکوني هغه ته وکتل، آفسوس یې وکړ او بیا یې سر وښورولو چې نه! د مارکوني په سترګو کې اوښکې ډنډ شوې، هغه د څه ویلو څخه پرته د خپل ملګري په اوږه لاس وټپولو او مخ په وړاندې روان شول، دا هم یوه کوڅه وه چې لږ لږ پراخیدله مارکوني خپل ملګري ته وویل: مونږ نیک مرغه یو، هر څیزې چې ځو یوه لاره مخې ته راځي که ډېرې لارې وايي نو بیا د غلطیدو امکان زیات وه، دا کوڅه هم ختمه شوه، مخکې ځای پراخیده او ډېر زیات پراخه شو، ځکه نوره پورته ختلی وه، هوا تر اوسه پورې تیزه چلیده، مارکوني پدې نه پوهیده چې دوی دې خطرناکې سیمې ته څومره ننوتي دي، هغه دومره پوهیدلوچې د نوري دنیا سره د ده اړیکې شلیدلی دي، هغه د صلیب لپاره لیوني شوی وه، د فرعون د خزانې څخه د هغه یواځنی مقصد دا وُ چې پدې دولت باندې مسلمانان واخلي او اسلامي هیواد پرې تباه او برباد کړي، په ټوله نړۍ باندې د صلیب حکومت او واکمنی راشي -

هغه د خپل ویریدلي ملګري سره مخ په وړاندې روان وُ، د هوا څپې له هماغه لورې څخه راتللی، د غرونو څوکې یو له بل څخه لرې کیدې او اسمان خرګندیده، هغوی همداسې پورته روان وه، هغه ودریده او بیا یې خپل ملګري ته وویل: په هوا کې چې کوم بوی دی هغه د دښتې او صحرا نه ښکاري!

ملګري یې مارکوني ته وویل: ستا دماغ خراب شویدی! په دښته کې چې د دښتې او صحرا بوی نه وي نو د څه وي؟ ته ایتالوی یې شاید تا به د خپل کور بوی حس کړی وي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی په بل فکر کې وُ، هغه هوا بوی کوله! هغه خپل ملګري ته وویل: ته رښتیا وایې، شاید دښتې زما دماغ خراب کړی وي، دلته اوبه نشته، زه دلته د شین چمن، د خرما د ونو او اوبو بوی حس کوم، زه د داسې بوی سره بالکل بلد او اشنا یم! دا زما تجربه ده، داسې ښکاري چې ماته د خپلې شامي حس دوکه راکوي، دلته د اوبو یو څاڅکی هم پیدا کیدایی نشي.

ملګري یې لاس ونیوه او بیا یې ورته وویل: مارکوني! زه هم یو بوی حس کوم، د مرګ بوی، ماته مرګ نژدې کیدونکی ښکاري، راځه چې په کومه لاره راغلي یو په هماغه لاره بیرته ولاړ شو! که ته دا فکر کوی چې زه ډارن او ویریدونکی یم نو ما د جګړې میدان ته ولیږه، د سل مسلمانانو د وژلو څخه مخکې نه مړ کیږم.

مارکوني زیاتي خبرې کوونکی سړی نه وُ، هغه د خپل ملګري په اوږه لاس کیښوده او ویې ویل: مونږ سل مسلمانان نه بلکې په زرګونو مسلمانان وژنو خو خپله به ژوندي پاتې وُ.

هغه خپل ملګري له ځان سره یو ځای کړ او بیا مخ پورته روان شول، څمکه په قلاره قلاره پورته کیدله، لمر سترګه وړاندې تللې وه، سوري اوږده شوي وه، هغوی ډېر زیات ستړي شوي وه، هغوی همداسې مخ په وړاندې تلل چې بلاخره لوړې څوکې ته ورسیدل، شګو د هغوی سترګې پټې کړې وې، مارکوني خپلې سترګې ومښلې او بیا یې ولیدل، مخکې لاره ښکته شوې وه او کوچنۍ غونډیانې وې.

هغه خپل ملګري ته اواز وکړ او کیناسته، بیا یې وویل: که ته د شګلنې دښتې په اړه څه معلومات لرې نو تاته به څرګنده وي چې په دښته کې سراب معلومیږي، مخامخ وګوره چې دلته خو سراب نه ښکاري؟

د هغه ملګري وکتل، سترګې یې پټې کړې، بیا یې خلاصې کړې او په غورسره یې وکتل، ویې ویل: دا سراب نشي کیدایی! هغه رښتیا هم سراب نه وُ، هغوی د څو خرماوُ سرونه او څوکې ولیدې، پاڼې یې شنې وې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمر سترګه د غرونو سرونه ته نژدې شوه، د مارکوني نفس وسوځيده، د هغه ملګرې خپلې پښې په ځان پسې راښکولې، مارکوني يو دم په شا را روان شو لکه يو ډارونکې شی يې چې ليدلی وي، ملګرې يې ورسره ونښتلو او په حيرانتيا سره يې ورته ليدل.

***

هغوی پخپلو سترګو باور نشو کولايی، هلته يې يو لوی او پراخه ميدان وليده چې يو ميل يې پلن والی وُ، د هغې شا او خوا طبعي ديوالونه وه، دا ميدان تک شين وه چې لوړ او ژور وُ، هلته د خرماوُ ډېرې ونې او اوبو ښه پريماني وی ، پدې جهنم کې دا شين ځای غولوونکی معلوميده.

د همدې برخې او سيمې بوی مارکونی حس کړی وُ، مارکوني ته د دې ځخه وړاندې داسې غونډۍ ځرګنديدې چې د ډبرينو تختو ځخه جوړې شوې وې چې تور رنګ يې درلوده، د لرې ځخه دا غرونه نه ښکاريدل او د شنې سيمې خو چا تصور هم نشو کولايی.

مارکوني سمدستي کيناسته او خپل ملګرې يې هم کينولو، هغه حيرانوونکي شيان وليدل، دا دوه انسانان وه چې په لاندې ميدان کې پدې لورې را روان وه، هغوی بالکل لوڅ او لغړه وه، د هغوی رنګونه بادامی وه، بل لورې نه يوه ښځه راپيدا شوه چې مخلف لور ته روانه وه، هغه هم لوڅه او لغړه ، د هغې ويښتان خپاره او تر ملا پورې رسيدل، د شکل او صورت ځخه دا انسانان وحشي او ځنګلې نه معلوميدل .

مارکوني خپل ملګرې ته وويل : دا بد روحونه دي! دا انسانان نشي کيدای !

ملګرې يې وويل :مارکوني! راځه چې د دې ځای ځخه وتښتو، دوی موږ ژوندي نه پريږدي!

مارکوني سره لدې چې هغوی يې بد روحونه بلل خو بيا يې هم ويل چې کيدايی شي انسانان وي، هغه دا خبره باورې کوله چې ايا دا انسانان دي کنه؟

مارکوني درې ماشومان ترسترګوشول چې يو په بل پسې يې منډې وهلې نو د هغوی د حرکتونو ځخه داسې ځرګنديدله چې انسانان دي، نو خپل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګرې ته یې وویل : دا انسانان دې ځکه زمونږ په شان په ځمکه روان دي ، مارکوني ځملاست او په سینه هغې لورې ته ورو ښویده، د هغه ملګرې هم ورسره ځملاسته، هغوې چې له کوم لورې کتل هغه دیوال عمودې نه بلکې مایل غوندې و، د مارکوني ملګرې د مخکې کیدو کوښښ کاوه چې یو دم وښویده او ښکته ولویده، د هغه ځاې ځخه بیرته راپورته کیدل شوني نه وه، مارکوني شاته وښویده او د داسې غونډې شاته پټ شو چې لاندې یې ښه لیدلې شول .

صلیبي چې کوم ځاې ته لویدلې وه هغه څه دیرش ځلوېښت ګزه لاندې وه چې مایل او خو هغه میلان وه کنده نه وه، مارکوني خپل ملګرې لیدلو چې د راختلو کوښښ کوې خو مارکوني د هغه سره هیڅ ډول مرسته نشوه کولاې .

هغه دوه لغړ انسانان چې دې لورې ته را روان وه اوس را په منډه شول، مارکوني هغوې دواړه په منډه باندې ولیدل، ملګرې یې هغوې نه لیدل، مارکوني هغه ته اواز نشو کولایې ځکه هغه نه غوښتل خپل ځان رسوا کړي. لغړو انسانانو د مارکوني ملګرې د شا له لورې کلک ونیولو، د هغه سره توره او یو خنجر و خو د هغې د راویستلو وخت ورته پیدا نشو، هغوې راچپه کړ، هغه ښځه چې بل لورې ته تلله هغې هم رامنډه کړه، ماشومان هم را ورسیدل، هغوې پخپله ژبه چاته اوازونه وکړل، د نامعلوم ځاې ځخه لس دولس لغړ انسانان راپه منډه شول ، یو د مارکوني د ملګرې ځخه توره واخیستله او د هغه غاړه یې پرې کړه، ټول لغړ انسانان په ګډا او نڅا شول، هغوې هم خندل او هم یې څه زمزمه کول، پدې وخت کې یو بوډا سړې راپیدا شو، د هغه سره د خپل قد په اندازه امساء وه، کله چې نورو هغه ولیده ټول یو نورې ته شول دا بوډا هم لغړ و، د هغه د امساء په څوکه باندې د دوه مارانو سرونه جوړ شوې وه، دا د فرعونیانو ځانګړې نښانې وه، بوډا د مارکوني د ملګرې په بدن لاس کیښوده، هغه اوس نه رپیدلو، ځکه مړ شوې و.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا خپل یو لاس په هوا کې پورته کړ او څه یې وویل، د دې سره ټول کسان چې هلته راټول شوي وه په سجده پریوتل، بوډا لا هماغسې څه ویل هغه بیا لاس پورته کړ نو ټول د سجدې څخه راپورته شول او ودریدل .

هغې خلکو بوډا ته اشاره وکړه چې دا د دې ځای څخه رانښویدلی دی بیا یې مړی پورته کړ او ولاړل .

مارکوني پدې ویریده چې دا خلک پورته رانشي او زما د نیولو کوښښ ونکړي، بیا نو لمر سترګه پریوتله.

مارکوني مرګ ومنلو او دا پریکړه یې وکړه چې د دې خلکو راز معلوم کړي ، څو ساعته وروسته هغه په یو لاس کې توره او په بل لاس کې خنجر روان شو هغه همداسې په پورته او لوړه برخه په هغه لوری روان وه په کوم لوري یې چې د هغه د ملګري مړی وړلو، هلته پاس هیڅ خبره هم نه وه، هر لوري ته ویرونکې چوپتیا وه، هغه ښي، چپ او شاته کتل او مخ په وړاندې روان ؤ، هغه خپ خپ اوازونه واوریدل، چې کله هغه اوازونه پورته شول نو ترانې او نغمې زمزمه کیدې.

مارکوني د اوازونو په لوري ورغی نو هلته یې بل شان حالت ولیده .

هلته یو لوی شین چمن وه چې مشعلونه او رڼاګانې بلې وې، په هغې کې نژدې شل، پنځه ویشت نارینه، ښځې او ماشومان په قلاره قلاره نڅیدل او نغمې یې ویلې، د هغوی په منځ کې ډیر زیات اور لمبې وهلې. د دې اور په خوا کې د یو انسان مړی د ځمکې سره موازي ځوړند شوی ؤ چې هغه یې اور ته د کباب کولو لپاره تاوولو. دا مړی د مارکوني ملګری ؤ چې هغوانسانانو کبابولو، مارکوني دې زړه بوګنوونکې حالت ته همداسې حیران حیران کتل، بیا هغه ولیدل چې بوډا سړی د کباب شوي مړي څخه غوښه راپرې کړه او په نورو خلکو یې وویشله .

د دې بوګنوونکې حالت تر لیدلو وروسته د مارکوني زړه مات شو او بیرته هغه لوري ته وګرځیده د کوم لوري چې راغلی ؤ. هغه ته اوس لاره معلومه وه خو په احتیاط سره روان ؤ، هغه بیا هماغه دیوال ته ورسیده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تصور څخه د زيات کندي په غاړه ولاړ وُ په کوم کې چې د هغه يو ملګرى مخکې لويدلى وُ، کله چې هغه د خپل ملګري د لويدلو ځاى ته راورسيد نو لاندي يې د غوريدلو اواز واوريده. هغه پدې پوه شو چې ليوان او ځناور د هغه د ملګري مړي خوري، د هغه بل ملګرى انسانانو وخوړ، اوس هوا تيزه نه وه، هغه په ښويدو، ښويدو مخکې ولاړ او له ديوال څخه تير شو، د شپې په اخري برخه کې هغه ځاى ته ورسيده چيري چې د هغوى دري واړه اوښان ولاړ وه، هغه دومره هم ونکړل چې اوبه يې څښلى وايي، سمدستي په يو اوښ سپور شو او دوه نور اوښان يې د ځان سره روان کړل.

***

سبا ماښام مارکوني د يو لوى سوداګر په شکل په قاهره کې د احمر درويش کورته ننوت، احمر چې کله هغه وليده نو پوښتنه يې ځيني وکړه؟ ته يوازي راغلى دوه نور ملګري دي څه شول؟

مارکوني د ځواب پر ځاى په قلاره کيناسته، د هغه حواس پر ځاى نه وه، هغه احمر درويش په خپل وړاندي کينولو، بيا يې ورته تړوله کيسه تکى په تکي وکړه، احمر د مارکوني په دوه ملګرو هيڅ افسوس او غم ونکړ، کله چې هغه دا واوريدل چې يو ملګرى سړي خورو وخوړلو نو هغه د خوشحالى څخه په ګډا شواو وى پوښتل: ايا تا پخپله وليدل چې د هغوى په بدن جامې نه وى اود بوډا په امساء باندي د دوه مارانو سرونه جوړ شوي وه؟

ايا تا ښه په غور سره وکتل چې هغوى زمونږ د يو کس غوښه وخوړله؟

مارکوني ووېل: زه د خوب خبرى نه درته کوم! په ما چې څه تير شوى هغه درته بيانوم او ته راته خاندى!

احمر درويش راپورته شو او د ډيرى خوشحالۍ څخه يې د مارکوني په اوږه لاس کيښوده، هغه يې وښوراوه او بيا يې ووېل: نقشى همدا بيانوى چې ته بيانوى!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا راز پیدا کړی مارکوني! همدا خلک دي چې زه ورپسې لوغړن وم، دا قوم او اولس له پیړیو څخه همدلته پراته دي، د هغوی په خیال کې به هم دا نه ګرځیدل چې دوی به یو وخت د انسان غوښې خوړلو ته هم اړ شي.

ته دا لیکنی نشې لوستلی، ما لوستي دي ، وایي چې د خزانو ساتنه ماران کوي، خو زما د هدیري ساتنه به انسانان کوي چې د پیړیو څخه وروسته به ځناور او ځیرونکي وګرځي.

زما د هدیري سیمې ته چې هر څوک ننوځي هغه به د همدې ساتوونکو انسانانو لخوا څخه خوړل کیږي، د وخت په تیریدو به هغوی لوڅ او لغړ شي، خو کوم ځای چې ما خوښکړی هغه به يې سترونه پټوي- د باندې انسانان به د هغوی ښځي نشي لیدلایی، څوک چې ورته وګوری هغه به ژوندی نه خلاصیږي.

مارکوني وویل : زه خو ژوندی راغلی یم!

احمر درویش وویل: ددې په خاطر چې ته لاندې نه وی تللی! تا چې هلته د تورو تختو غرونه لیدلي په همدې ځای کې د فرعون مړی او خزانه ځای پر ځای شویده، او دا لغړ انسانان د فرعون له وخت څخه د دې ځای پیره او ساتنه کوي! هغوی پیدا کیږي او مړه کیږي، د اولس پیړیو څخه دوی همدلته اوسیږي، زه پدې نه پوهیږم چې دوی څه ډول ژوندی پاتې کیږي، شاید هغوی به د دښتې او ځیرونکو ځناورو په شان د انسانانو ښکار کوي او بیا به يې خوري؟ هلته اوبه زیاتې دي ، خرماګانی ښې پریمانه شته، د هغوی ژوندی پاتې کیدل حیرانوونکی ندي! هغوی اوس هم فرعونیان خپل خدایان ګڼي، که د هغوی عقیده بدله شوی وای نو هلته بیا نه پاتې کیدل ... ایا تا د هغوی سره کومه وسله ولیدله؟

مارکوني وویل : ما هیڅ ورسره ونه لیدل! د شپې چې کله هغوی سره یو ځای شول نو پنځه ویشت کسان برابریدل.

احمر درویش وویل :د دې څخه هغوی زیات نشي کیدایی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبښان هم ولیدل، کیدای شي

مارکوني وویل: هوا ما د هغوی سره دوه اوبښان هم ولیدل، کیدای شي چې ډېر به وي خو ما ورسره یوازې دوه ولیدل.

احمر درویش وویل: نو بیا هغوی حتماً د باندې هم راوځي! هغوی خامخا د باندې راوځي، هغوی به د مسافرانو د نیولو او ښکار کولو لپاره راوځي!

مارکوني! هلته کومه نیغه او هواره لاره شته چې هغوی پرې راوځي او بیا بیرته ځي، دا به د غرونو پټه لاره وي، ما چې تاته کومه لاره وښودله، هغه د تللو راتللو لاره نده، هلته کومه روغه او آسانه لاره شته چې د دې سړي خورو ځخه معلومیدای شي - ما د دې لپاره لاره او چل برابر کړیدی، لاره دا ده چې هلته برید او حمله وشي، د هغه کمر ځخه باید څو کسان ښکته واچوو او قرباني ورکړو! ایا د دې کسانو د وژلو او ژوندي نیولو لپاره ستا څومره کسان پکاریږي؟ تر ټولو لږ کسان ووایه! ته به د هغوی لارښود وې!

مارکوني وویل: زه په پلان باندې پوه شوم! یو پلان زما په ذهن کې هم شته! مونږ هغوی وژلي شو، دوه، درې پکې ژوندي نیولي هم شو، خو زه تاته دا نشم ویلی چې مونږ ته به هغوی هر ډول راز ووایي، هغوی چې د خپلې قبیلې مړي وګوري نو مرګ ته به تیار شي او راز به ونه وایي، زه داسې چل جوړوم چې د هغوی دوه درې کسان وتښتي او مونږ د هغوی پسې شو، پدې توګه به لاره معلومه کړو.

احمر درویش وویل: ته ډېر هوښیار یې مارکوني! ووایه څومره کسان درکړم!.

مارکوني وویل: پنځوس! خو زیات کسان به زه پخپله خوښوم، زه به هغوی لټوم، خو د کار پیل کولو ځخه مخکې زه خپل شرایط درته وړاندې کوم!

احمر درویش وویل: تاته به د خپلې خوښې سره سم بدله او انعام درکول کیږي!

مارکوني وویل: دومره خطرناک کار زما په مسئولیت او وظیفه کې داخل ندی، زه جاسوس او ورانکاري یم، زه یې د خزانې د لټون لپاره نه یم را استولی، دا ستا شخصي کار دی، زه بدل او انعام نه غواړم، زه برخه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

حصه غوارم، که دا پلان کامیاب شی نو ته به د یو ازاد حکومت مشر او واکمن شي او زه به همداسی جاسوس پاتی وم .

احمر درویش وویل: دا پلان او دا کار شخصی ندی مارکونی! دا د مصر، صلیب او سوډان د واکمنی پلان دی .

مارکونی پخپله خبره کلک ولاړ و، احمر درویش اړ شو خکه چې هغه پدی پوهیده چې پرته له مارکونی څخه بل څوک د فرعون خزانی ته نشی رسیدایی، د هغه د غوښتنی د پوره کیدو څخه پرته بله چاره نه وه، مارکونی بیا وویل: زه پدی نه پوهیږم چې په دښته او بیابان کې به څومره ورځی پاتی کیږم نو زه خراب خوراک څښاک نشم کولی، ماته دوه دری اوښان زیات راکړی چې هلته یې کباب کوؤ او خورو یې او هم به قدومی نڅا کوونکی زمونږ سره ملګرتیا کوي .

احمر درویش په حیرانتیا سره وویل: قدومی! دومره نازکه او نازولی نڅا کوونکی پداسې خطرناک کار کې ستا سره ولیږم؟ هغه به داسی ځای ته د تللو لپاره د لاسه او راضی نشی؟

مارکونی وویل : هغې ته زیات شی ومنی حتمًا را سره ځی زه به د هغې لپاره داسې شرایط برابر کړم چې هیڅ فکر ونکړی چې مونږ په دښته او خطرناک کار کې بوخت یو، زه د هغې د قدر او قیمت څخه خبر یم .

مونږ د هغه وخت حالات بیانوؤ چې کله به پوځی مشرانو ، شتمنو او مالدارو خلکو له ځان سره خپلی محبوبی او ګرانی میرمنی په سفر کې ملګری کولی او که میرمن به یې خوښه نه وه نو یوه نڅا کوونکی به یې له ځان سره ملګری کوله .

په هغه وخت کې حسینو او ښایسته ښځو د سرو زرو څخه هم زیات قیمت او ارزښت لرلو- په همدی خاطر یهودیانو او صلیبیانو د اسلامی امت د ختمولو لپاره د ښځو او شرابو څخه کار اخیستلو.

د مارکونی دا غوښتنه چې هغه به له ځان سره یوه سنډر غاړی او نڅا کوونکی ملګری کوی څه حیرانوونکی غوښتنه نه وه خو دا چې قدومی به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه قدومي يوه ځوانه نڅا کوونکې
ځان سره کوې حیرانوونکې برېښیده، هغه د سوډان اوسېدونکې
وه چې یوازې شتمنو او مالدارو خلکو ته ورتلله، هغه ښایسته او ښکلې وه خو د هغې ناز، نخرې او
او د مسلمانې کورنۍ ځخه وه، هغه ښایسته او ښکلې وه خو د هغې ناز، نخرې او
اداګانې داسې وې چې غټ غټ خلک به یې د خپل تاثیر لاندې راوستل.
دا په تصور کې هم نه راتلله چې د قدومې غوندې نازکه نڅاکوونکې به
د مارکوني سره پدې مرګوني او خطرناک صحرایي سفر کې ملګرتیا
وکړي، مارکوني د قدومې ځخه پرته تللو ته نه چمتو کیدو، احمر درویش
بلاخره اړ شو او ژمنه یې وکړه چې قدومي به ورسره ملګرې کوي.
په هماغه ورځ د پنځوسو کسانو لټول پیل شو، په قاهره کې د صلیبي
جاسوسانو او ورانکارو کمی نه و، مارکوني همدا ورانکاري صلیبیان له
ځان سره ملګري کول، ځکه چې هغه یې باوري ملګري وه احمر درویش هم
غوښتل چې همدا کسان له ځان سره بوځي که څه هغه هم یوه ورانکاري ډله
جوړه کړې وه.
احمر درویش خپل ایمان پلورلی و او هغه کسان یې هم ایمان پلورنې ته
برابر کړي وه، دوی ټول د صلاح الدین دښمنان ګرځیدلي او د حسن بن
صباح د فدایانو سره یې ناسته پاسته وه.
مارکوني خپله د احمر درویش غوښتنه قدومي ته وړاندې کړه، هغه څه
عادي سړی نه و بلکې عسکري او پوځي چارواکی وه، قدومي د احمر
درویش تر اثر لاندې وه، هغې زړه نازړه هو وکړه خو چې کله ورته مارکوني
د خزانې خبري وکړې نو هغه سمدستي تللو ته چمتو او تیاره شوه.
مارکوني ډېر هوښیار، تجربه کاراو چالاک جاسوس او سیلاني و، هغه د
قدومي ځخه د مصر مشهوره پخوانۍ ملکه قلوپطره جوړه کړه، هغې خپل
څه احساس او جذبه نلرله، بلکې هغې د خپل ښایست، ځوانۍ، نڅا او
سرو زرو سره مینه او محبت درلوده، قدومي د هغو ښځو له ډلې ځخه وه
چې فکر یې کاوه ځوانی او ښایست تل پاتې شی دی، مارکوني قدومي ته
ونه ویل چې پدې خزانه به څه کیږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پنځوس کسانو لټون پیل شو چې پدې کار کې پنځلس شل ورځې تیرې شوې، پدې کسانو کې زیات صلیبي ورانکاري وه خو څو په کې ایمان پلورونکي مسلمانان هم وه. ټول په اوښانو سپاره شول خو یو ځای ونه وتل بلکې دري، دري، څلور، څلور ولاړل چې ټول د مسافرو او سوداګرو په شکل ښکاریدل.

قدومي د یوې پردې لرونکې میرمنې په توګه روانه شوه، مارکوني د هغې خاوند وګرځیده، د هغوی سره دوه نور کسان ملګري شول چې هغه د ساتونکو په حیث ورسره ملګري وه، پدې دوه کسانو کې یو صلیبي او بل مسلمان وه چې اسماعیل نومیده، اسماعیل د احمر درویش نژدې او باوري سړی و، هغه د خپل ځان په خاطر او د مال په خاطر هر ډول ګناه او جرم ته بډې راوهلې، هغه د کرایي قاتلانو له ډلې څخه و، په ټولنه کې د هغه هیڅ حیثیت او عزت نه و خو د عزت خلکو هغه ته سلامونه کول، مارکوني هم هغه ښه پیژندلو، په هغه یې پوره باور کاوه، دوی ټول د جلا جلا لارو څخه روان شوي وه، هغوی ته اتلس میله لرې هغه ځای په ګوته شوی وه چې هلته به ټول سره راټولیدل، د هغوی سره توري، لیندۍ او غشي هم وه، پړې او د کیندلو سامان هم ورسره و.

د ټولو څخه د مخه مارکوني، قدومي ، اسماعیل او د هغه صلیبي انډیوال خپل ټاکلی شوی ځای ته ورسیدل.

مارکوني هغوی د غرونو منځ ته بوتلل، لمر پریوتی و، هغوی سمدستي خیمې ولګولې، په همدې شپه د هغوی نور ملګري هم راورسیدل اسماعیل قدومي پیژندله خو قدومي هغه نه پیژندلو.

***

یو محاذ هغه وه چې په هغې کې سلطان نورالدین زنګي جنګیدلو، هغه د کرک کلا نیولې او شا خوا سیمې یې تر خپل واک او کنترول لاندې راوستي وې، هغه څو ګروپونه جوړ کړي وه چې لرې لرې یې ګزمې کولې تر څو صلیبیان ناڅاپي برید ونکړي، دې ګروپونو به د صلیبیانو سره جګړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتل چې د سیمې واک
کولی، نورالدین زنګی د کرک تر فتحې وروسته هغه په همدې هیله په
او اختیار د صلاح الدین ایوبی پوځ ته وسپاري، او واک پلاس
کرک کې شپې ورځې تیرولې چې صلاح الدین ایوبی راشي صلیبي
کې واخلي خو صلاح الدین ایوبی په بل محاذ کې جنګیده کوم چې
ورانکارو او غدارانو په مصر او قاهره کې خلاص کړې وُ، دا محاذ او
میدان ډېر خطرناک وُ، صلاح الدین ایوبی پدې پټ میدان کې هم د
جنګیدلو استعداد او اهلیت درلود، هغه پدې میدان کې ښه جنګیده او
بریالی هم وُ خو د نوی خلاص شوی محاذ څخه نه وُ خبر کوم چې احمر
درویش، قدومی او مارکونی جوړ کړی وُ.

د مانښام خوراک او څښاک څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی هغه
سالون ته ولاړ په کوم کې به چې هغه خپلو چارواکو ته لارښوونې کولې،
هلته د پوځی سالارانو سره علی بن سفیان او غیات بلبیس هم ناست وه، په
همدې ورځ صلاح الدین ایوبی ته د سلطان نورالدین زنګی یو لوی او ستر
لیکلی پیغام را رسیدلی وُ، صلاح الدین ایوبی د پیغام ضروری برخې خپلو
کسانو ته ولوستلې، هغه لیکلی وه :

ګرانه صلاح الدینه! الله تعالی دې ژوندی او روغ رامټ لره، مسلمانان
تاته ډیره اړتیا لري، کرک او شا او خوا سیمې د دښمنانو څخه پاکې
شویدی، زمونږ ګروپونه یوی او بلې خواته ګرځي او کله نا کله ورسره
صلیبي ورانکاری جګړې هم کوي. صلیبیان مونږ ته دا څرګندوی چې مونږ
دلته یو، ستا کماندوی ګروپونه د ستاینې وړ کار کوي، هغوی ډېر لرې
لرې ځي، په هغوی چې تا څومره کار کړی هغوی یې پوره پوره قدر اداء
کوي. ستا څارونکی ډېر هوښیار، زړور او سرښندونکی کسان دي، زه د
دښمن څخه دومره لرې هم د هغوی د حالاتو او د هغوی د هر حرکت څخه خبریږم.
نوی خبره دا ده چې صلیبیان څوابی حمله او برید نکوي، هغوی مونږ
راپاروی چې هلته ورشو او حمله پرې وکړو، ته پوهیږې چې د مسلمانانو
لومړی قبله بیت المقدس څومره لرې پروت دی- زه پوهیږم چې ته د خطرونو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لري والی څخه ویریدونکي انسان نه یې، لاري لري ندی خو خندونه او ستونزې زیاتی دی.

تر بیت المقدس پوري ډیري کلاګانی باید مونږ فتح کړو تر څو بیت المقدس ته ورسیږو، پدی کلاګانو کې څو ډیری قوی او کلکی دی، هغوی د لومړي قبلی د ساتلو لپاره هر لوری ته دفاعی ترتیبات نیولی دی، صلیبیان پدی کوښښ کې دي چې یونانیان، بازنطنیان او فرنګیان دي ته وهڅوی چې د اوبو او سمندر له لاری په مصر حمله وکړي او د مصر په شمال ختیځ برخه کې خپل پوځونه ځای پر ځای کړی، تاسې باید داسې حالاتو ته بالکل چمتو اوسی او د دی حملی د ناکامولو لپاره ترتیبات ونیسی ، تاسې سره باید لري ویشتونکی منجینقونه او آور غورځوونکی غونډاری زیات وي. زما مشوره دا ده که د مصر شمال ختیځ څمکه او سیمه اجازه درکوی نو دښمن راخوشی کړه چې ساحل ته راشي، په لاره کې ورسره جګړه مه کوه، هغوی ته داسې څرګنده کړه چې مونږ په هیڅ هم خبر نه یو، کله چې پوځونه راښکته شي په کشتیو باندی آور واچوه، بیا پیاده پوځ داسې ځای ته بوځه چې ستا د خوښي وی.

زه ستا د ستونزو څخه ناخبره نه یم، ستاسې استازی ماته ټول حالات بیان کړل، د کعبی په رب مي دی قسم وي! که د صلیبیانو ټولی لښکری او پادشاهان راشي نو د اسلامی امت هیڅ هم نشی کولی، اسلامی امت وینه ورکول پیژنی، دا د سربښندونکو امت دی خو ایمان پلورونکو زمونږ پښو ته ځنځیرونه اچولی دی.

ته په قاهره کې بندی یې او زه د دمشق څخه بلی خواته تللی نشم! ښځی، شرابو او زرو زمونږ په لیکو کې درز اچولی ، که چیری زمونږ په کورونو کې قلاری وای اوس زه او ته دواړه د صلیبیانو په خلاف جنګیدو خو کفارو داسې لاری چاری او طریقی پیدا کړی چې مسلمانان هم کافران شول.

دا کافر مسلمانان دومره بی غیرته او بی حسه شویدی چې د هغوی د لوڼو او خویندو په حیا ، عزت - عفت او عصمت باندی صلیبیان لوبی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي. د کرک مسلمانان په ډېر بد حالت کې وه، د کرک صلیبیانو چې په هغوی کوم ظلمونه کړي وه که د هغې څخه خبر شی نو د وینی اوښکی به توی کړی، زه د قوم خائنان او غداران په څه ډول پوه کړم چې د صلیبیانو د دښمنی څخه دوستی ډېره خطرناکه ده .

تا افسوس کړی چې زما پلاس زمونږ خپل ډېر چارواکی ووژل شول .

صلاح الدینه! پدی آفسوس ندی چې ستا پلاس هغوی وژل شویدی، آفسوس پدی خبره دی چې د خیانت او غداری په سبب ووژل شول او پدی کار باندی زمونږ دښمنان صلیبیان خوشحالیږي ځکه چې مسلمان د مسلمان پلاس وژل کیږي تاسې غداران معاف کولی نشی ځکه چې د هغوی سزا وژل دی، زه ستا لپاره سترګی په لار یم! دا ځل چې راځی باید پوځ درسره زیات وي. صلیبیان تا په محاصرو باندی بوختوی او پدی توګه ستا پوځ ختموي، داسې ونشی چې د بیت المقدس په لاره کې بی لاس او پښو شی! ته چې کله راځی نو باید د مصر حالات پوره کنترول کړی بیا راشی، د سوډانیانو په لوری هم خپله پوره توجه او پاملرنه وکړه، ماته څرګنده ده چې ته مالی ستونزی هم لری، زه به ستا سره د مرستی کوښښ کوم، ښه خبره دا ده چې خپلی ستونزی پخپلو وسایلو باندی حل کړې، دا کوښښ هم وکړه چې زر تر زره له قاهری څخه راووځی خو داخلی او بهرنی حالات په نظر کې ساته، الله پاک جل جلاله دی مرسته کوونکی او ناصر شه!

***

صلاح الدین ایوبی په غونډه کې د سلطان نورالدین زنګی پیغام خلکو ته واورولو او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل چې د لرو او اطرافی سیمو څخه اوس مونږ ته پوځیان را روان دي، صلیبیانو چې کوم عقیدوی او فکری سیلاب جوړ کړی ؤ هغه اوس ختم شویدی خو په ځینو سیمو کې یې لا اوس هم اثرات لیدل کیږي یو سیلاب د جوماتونو څخه هم را روان شوی وه چې هغه هم تر کنترول لاندی راغی، صلیبیانو د خپلو ګوډاګیانو پوسیله جوماتونه هم نیولی وه او هلته یې د اسلام په خلاف پروپاګند او تبلیغات

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول - دری څلور صليب پلوی امامانو دا کار پيل کړی وه، ځينو خپل ځانونه د الله پاک استازی معرفی کولو، داسې خلک هم شته چې هغوی نيغ په نيغ د الله تعالی څخه ځه نه غواړي بلکې آمامانو ته نذرانې ورکوي او بيا د هغوی پوسيله شيان غواړي ، هغوی داسې تبليغات کړی چې عام خلک له الله جل جلاله څخه نيغ په نيغ څه نشي غوښتلی ځکه الله پاک د هغوی خبری نه اوري .

سلطان صلاح الدين ايوبی وويل: ما دا گمراه او بی لاری امامان د جوماتونو څخه لری کړل او پر ځای مو داسې آمامان وټاکل چې عقيده يې د قران او حديث سره برابری وي، هغوی اوس خلکو ته دا تعليم او زده کړه ورکوي چې الله جل جلاله د مالدار او غريب، حاکم او رعيت، عالم او بی علم ټولو خبره اوري او د ټولو سره اړيکی ټينګوی - د ښه او بد عمل سزا او جزا ورکوي زه پخپل قوم او ملت کې همدا ډول عقيده او فکر ليدل غواړم، هغوی بايد خپل خالق او پالوونکی وپيژني .

دوستانو! تاسې وليدل چې زمونږ دښمن يوازی په ميدان کې جګړه نکوی، بلکې هغوی ستاسې په زړونو کې وسوسی او غلطی خبری اچوی ، يهوديان پدی کار کې تر ټولو مخکې دی .

يهوديان ستاسې سره مخامخ نه جنګيږي، هغوی ستاسې د ايمان خرابولو او کمزوری کولو کوښښ کوی - هغوی پدی کار کې زر نه کاميابيږي خو ناکامی يې هم نشته، داسې وخت به راشي چې دا ذليل او سپک شوی قوم به مسلمانان په کمزوری حالت کې وګوری او بيا به داسې کار وکړی چې خپل هدف او مقصد ته ورسيږی، د هغوی خنجر به د اسلامی امت په سينه او زړه کې ننوتی وی که خپل تاريخ د دی ذليل قوم څخه خوندی ساتی نو همدا اوس د هغه فکر وکړی ، خپل قوم ته ورشی ، خپل ځان بادار او نور غلامان مه ګڼی، په هغوی کې داسې جذبه او احساس راپيدا کړی چې پخپل عزت او ملی وقار باندی ځانونه قربان کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل چې د یهودیانو او صلیبیانو سره ښځې او شتمنی ده او زمونږ سره د دې دواړو حرص او امید ، زمونږ یو کار دا هم دی چې د قوم او ملت د زړونو څخه د ښځې، شرابو او دولت محبت او حرص ختم کړو، د دې لپاره د ایمان قوت او کلکوالی پکار دی .

یو سالار وویل: ښاغلی امیر! مونږ ته هم د دولت او مال اړتیا ده، خرڅونه زیات شویدي، مونږ ته په ډېرو کارونو کې ستونزې پیدا کیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : مونږ به یو بل ته لاس ورکړو او ستونزه به حل کړو! تاسې به دا حقیقت قبلوی چې تل د مسلمانانو سره د مال او پوځ کمبود وی زمونږ محبوب پیغمبر لومړنی جنګ د ۳۱۳ غازیانو پواسطه سرته رسولی وه، د دې څخه وروسته مسلمانان د کفارو سره په همدې تناسب جنګیدل، مسلمانان د مال او دولت د کموالی سره ندی مخامخ بلکې مال او دولت د څو کسانو په لاسونو کې لویدلی دی، زمونږ په قوم کې هم همداسی کار دی، د کوچنیو کوچنیو ریاستونو د واکمنانو سره د مال او دولت لوی لوی زیرمی او ذخیری پرتی دی .

غیاث بلبیس وویل: د مال او دولت ذخیری او زیرمی دلته هم شته! که ستاسې اجازه وي مونږ یو نوی کار پیل کوو .

تاسې ته څرګنده ده چې مصر د خزانو هیواد دی، دلته چې څومره فرعونیان مړه شوی د هغوی سره په هدیرو کې ټوله خزانه خښه شویده، دا خزانې د چا وی؟ دا د هغه قوم او ملت خزانه وه چې هغوی په لوږه او تنده پریښې وه او خپل ځان ته یې پرې سجدې کولې.

د هغه وخت انسانانو فرعون څکه الله بللو چې هغوی وږی او تږی وه، د هغوی قسمت د فرعونیانو پلاس کې ؤ، د هغوی ژوند او مرګ فرعونیانو په خپل واک اخیستی وه، فرعونیانو پدې غریبو او بې وزلې خلکو غرونه او غونډۍ کندلی او په هغې کې یې ځانته هدیرې جوړولی، هغه هدیرې نه بلکې پادشاهی ماڼی وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی پخپلو هديرو کې د مال او دولت خزانې جوړې کړې کوم چې د ملت او قوم حق و، که ستاسې اجازه وي مونږ به د فرعونيانو هديرې ولټوو او لاس ته راغلی دولت به د خلکو او عوامو د خدمت په لاره کې مصرف کړو.

د غياث بلبيس په پلوۍ ډېرو کسانو خپل اوازونه پورته کړل، هغوی ټولو وويل: دا سمه خبره ده ښاغلی آمير!

مونږ مخکې پدې باندې غور او فکر نه و کړی، مونږ د دې د راويستلو لپاره پوځ هم استعمالولی شو، د ښارد خلکو څخه هم پوځ برابرولی شو، هو! هو! غير پوځی کسان استعمال کړی او هغوی ته مزدوری ورکړی.

په غونډه کې غال مغال جوړ شو او هر چا هر څه ويل، يوازې سلطان صلاح الدين ايوبی چوپ او غلی ناست و، په غونډه کې ډېر وروسته خلک پوه شول چې د هغوی آمير او سالار چوپ او غلی ناست دی.

په غونډه باندې چوپتيا شوه، سلطان صلاح الدين ايوبی ټولو ته وکتل او بيا يې وويل: زه د دې کار اجازه نشم ورکولايی کوم چې غياث بلبيس د هغې په هکله غوښتنه وړاندې کړه.

په غونډه بيا چوپتيا خپره شوه، هيچا هم تصور نه کاوه چې سلطان صلاح الدين ايوبی به دا غوښتنه رد کړی.

سلطان صلاح الدين ايوبی وويل: زه نه غواړم چې له مرګ څخه وروسته تاريخ ماته د قبرونو او هديرو غل او ډاکو ووايی، که تاريخ زه سپک کړم نو دا سپکاوی ستاسې هم دی، راتلونکی څوځات به وايی چې د صلاح الدين ايوبی سلا کاران او وزيران هم د قبرونو او هديرو ډاکوان وه، صليبيان به دا تور نور هم ډېر پورته ښکته کړی، ستاسې د ازادۍ جنګ به غلا او ډاکی وګرځوی او د راتلوونکی څوځات په وړاندی به يوازې دلته ناست کسان نه بلکې ټول مسلمانان رسوا کړی.

علی بن سفيان وويل : سپين سترګی وبښه ښاغلی آمير! د لږ وخت لپاره مصر د صليبيانو په واک کې راغلی و، د ټولو څخه تر مخه هغوی د خزانو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قاهره کې چې مونږ د پخوانیو کنډوالو څخه لټول پیل کړل ، د قاهرې په اطراف کې چې مونږ د پخوانیو کنډوالو څخه صلیبي او فدای ورانکاري ونیول هغه د پخواني فرعون قبر او هدیره وه .
هغوی ورڅخه هر څه وړي وه، د صلیبیانو حکومت د هر پاتې نشو ګنې هغوی به ټولې خزانې وړې وې .
غیاث بلبیس ریښتیا وایي چې دا خزانې د فرعونیانو نه بلکې د دې ملت حق او مال دی .
زه د دې خبرې کولو اجازه غواړم چې دا خزانې راویستل شي او دننی خلکو په ګټه استعمال شي .
سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: او زه به دا هم درته ووایم! که دا خزانې ستاسې مخې ته راغلې نو تاسې به هم فرعونیان شې، انسان ته دا اجازه چا ورکړې وه چې هغه دې ځانته الله ووایي؟ یوازې مال او د مال حرص! د انسان په وړاندې چا سجده کړې وه؟ بې وزلي او غریبي!
تاسې وایۍ چې صلیبیانو د فرعون یوه خزانه لوټ کړې ده، زه تاسې ته وایم چې له کله څخه د فرعونیانو مړي د خزانې سره یو ځای خښېدل پیل شول له هماغې وخت څخه د قبرونو غلا او لوټ پیل شو. انسانان د ځناورو په شان د فرعونیانو په قبرونو ور پرېوتل، د هغوی دین او ایمان یوازې مال او شتمنې وګرځېده، فرعونیانو هم له خپل مړي سره مال قبر ته وړلو او د قبر غلا همداسې کسب ورځېدلو، وروسته فرعونیانو پداسې ځایونو کې خپل قبرونه او هدیرې جوړې کړې چې هلته څوک ونه رسیږي، د مړي وارثانو هغه داسې بند کړل چې هیڅوک یې خلاص نشي کړې .
د فرعونیانو څخه وروسته چې کوم حکومت راغلی هغوی د دې خزانو لټون پیل کړې- زه پوهیږم چې د ځینو فرعونیانو قبرونه هیڅ معلوم ندي .
هغه د ځمکې لاندې ماني دي، تر قیامت پورې به خلک دا هدیرې او قبرونه لټوي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ټول حکومتونه ولې ختم شول- ځکه چې د هغوی ټوله پاملرنه خزانو ته شوې وه! عامو خلکو ته ویل شوي وه چې مال او دولت عزت دی، که لاس خالي وي نو تاسې او ستاسې اولادونه ټول د هغې خلکو دي چې شتمني لري!

زما دوستانو! صلاح الدین پدې ډله کې مه ودروي، زه خپل قوم ته وایم چې اصل عزت دولت او مال نه بلکې ملي وقار او ملي عزت او ایمان دی! دا عزت او عظمت هلته پیدا کیدای شي چې کله زه او د حکومت ټول چارواکي د زړه څخه د مال او دولت حرص او خواهش لرې کړو.

یو قوماندان وویل: مونږ د دې خزانو لټون د شخصي کار لپاره نه کوو! مونږ د ملي اړتیاوو لپاره دا کار سرته رسوو.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: زه پدې پوهیږم چې زما انکار کول به ستاسې خوښ نوي! زما په خبره د پوهیدو لپاره باید تاسې خپل ذهنونه خالي او صفا کړي، ماته خپل عقل وایي چې د باندې څخه راغلي مال او دولت چې د قومي او ملي اړتیاوو لپاره راځي هغه د چارواکو ایمانونه لړځوي، دا د دولت لعنت دی، که زما سره د آس اخیستلو لپاره مال نه وي نو زه د پوځ سره پلې هم بیت المقدس ته ځم! زه د مړو د قبرونو څخه په راویستلي مال خپل ځان ته شیان اخیستل نه غواړم، زما مقصد او هدف د صلیبیانو څخه بیت المقدس ازادول دي نه د قبرونو په مال باندې آسونه اخیستل.

که تاسې د ملي اړتیاوو لپاره د فرعونیانو خزانې لټول پیل کړل نو خلک به ټول قبرونه او هدیرې رنګې او خرابې کړي، که د دې خزانو مال ستاسې په وړاندې راغی نو بیا به یو د بل دښمنان شي که دښمنان نشي نو یو بل ته به د شک په سترګه ګوري، چیرې چې خزانې پیدا شي هلته انساني مینه او محبت ختم شي، د حقوق العباد احساس ختم شي، همدې زرو او ملغلرو د انسانانو څخه خدایان جوړ کړي، هغه خدایان څه شول؟ په آسمانونو کې نه بلکې د ځمکې لاندې دي!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دوستانو! زه د يو نوي ګناه او جرم بنسټ اواساس نږدم! د دي خزانو څخه ځان وساتئ! دا د همدي خزانو بد مرغی ده چې ستاسې په منځ کې بيا بيا غداران او ملي خائنان پيدا کيږي.

تاسې چې دوه مړه کوی د هغې پر ځای څلور نور پيدا کيږي، خپل راتلونکی پخپل تدبير سره جوړ کړئ، تاسی مسلمانان ياستئ، خپل قسمت کفارو ته پلاس کې مه ورکوئ، ګنی ټول به غداران شی ، فرعون مړ شويدی، هغه همداسی د ځمکی لاندی خښ پريږدی .

د غونډې يو ګډون کوونکی وويل : ستاسې د حکم او خوښی څخه پرته مونږ داسې کار نه پيل کوو!

سلطان صلاح الدين ايوبی په خندا غياث بلبيس ته وويل: تاته نن څرنګه د دی پټو خزانو فکر او خيال پيدا شو! زه خو دلته څلور کاله کيږي چې راغلی يم! مخکې دی ولی دا پلان وړاندی نکړ؟

غياث بلبيس وويل: ما هيڅکله هم داسې فکر نه وُ کړی! ښاغلی آميرا " نژدی دوه مياشتی وړاندی ماته يو مامور وويل چې د کتابتون څخه څه پخوانی کاغذونه ورک شويدی، ما ورته وويل چې څه ډول کاغذونه دی ، هغه وويل چې د اهميت وړ ندی چې ولټول شی، څه نقشی وي چې په هغې کې د فرعون د وخت ليکلی شيان وه، ډېری پخوانی د ټوکر او کاغذ څخه جوړ شوی وی. هغه چې د فرعون نوم واخيست نو زه پوه شوم چې پدی کې به د فرعون د هديرو او قبرونو اړوند معلومات وي. ما هغه کخوری وليدی چې کاغذونه ورڅخه ورک شوی وه، ما ځکه ورته پاملرنه ونکړه چې پدی پخوانيو ليکنو څوک څه پوهيږي .

سلطان صلاح الدين ايوبی وويل : تا سم او صحيح فکر ندی کړی! په مصر کې داسې خلک شته چې پدی ليکنو او اشارو باندی پوهيږي، د دی کاغذونه ورکيدل حيرانوونکی ندی، دا کاغذونه به د خزانی کوم حريص او مينوال پټ کړي وی، زه د هغه کاغذونو سره څه کار نلرم خو زه غل پيدا کول غواړم، ته د دی لټون پيل کړه چې ستاسی کوم ملګری او مامور نه وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بن سفيان وويل : ماته شک پيدا شوی چې د دې کاغذونو خامخا څه اهميت شته! زه به د غياث بلبيس سره پدی هکله خبره وکړم، د ډېرو ورځو څخه زمونږ څارونکي ماته د يوی نامعلومې ډرامې او لوبې راپور راکوي- قدومی يو نامتو نڅا کوونکې ده چې د آميرانو او شتمنو خلکو د غونډو او مجلسونو د شمعې په نامه شهرت لري، د دری څلور ورځو څخه ورکه ده، د ښار څخه د يوی نڅاکوونکي ورکيدل دومره غټه خبره نده، خو ما قدومی تر نظر لاندې ساتلې وه، ما ته خپلو څارونکو ويلي وه چې هغې ته دوه شکمن کسان ډېر تلل راتلل، يوه ورځ د قدومی د کور څخه پرده لرونکې ښځه ووتله، هغه د يو نا بلد او نا اشنا سوداګر سره ولاړه، زه پدی شکمن يم چې هغې به خپله څېره او شکل بدل کړی وي، ځينو څارونکو خبر راکړيدی چې د جنوب په لوري ځينې شکمن کسان ليدل شويدی، ماته شک پيدا شويدی چې د دې شکمنو کسانو کار به د دې ورک شوی کاغذونو پوري اړه ولري، دا هم کيدای شي چې دا به صليبي ورانکاري وي، که دا هر څوک وي خو مونږ به د هغوی راز راسپړو.

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل : خامخا يې معلومات واخلئ! دا خزانې د خپل ذهن څخه وباسی، زه پدی پوهيږم چې د خلکو د خدمت او هم د صليبيانو سره د پريکنده جګړې لپاره مونږ مالي وسايلو ته اړتيا لرو خو زه د هيچا څخه هم مرسته نه غواړم.

ښاغلي نورالدين زنګي د مرستی ژمنه کړيده، خو زه د هغه څخه هم مرسته نه قبلوم!

که مرسته او کومک د سکه ورور څخه هم پلاس راشي دا د سړي عزت، استعداد او ايمان ته خلل رسوی، بيا انسان د خزانو په لټون کې لوګړن ګرځي، د مصر ځمکه شنډه نده! کوښښ وکړه چې همدا ځمکه حاصل درکړي، قوم ته ووايې چې هغوی په حکومت باندې کوم کوم حقوق لري، تر څو هغوی خپل ځانونه غلامان ونه ګڼي، او قوم ته دا په ګوته کړه چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی څه مسئولیتونه لري، که قوم د خپلې دندی او مسئولیت څخه مخ وګرځولو نو حقوق بیا پایمالیږي.
ته چې د کومې ځمکې د ساتنې او عزت لپاره خولې او وینې توی نکړې هغه ستا حق نه اداء کوي.
بیا به د دې هیواد واکمنان د باندنیو خزانو په لټون پسې ګرځي، د قوم خلک به ګډ وډ او د کفارو غلامان شي.

***

کومې خزانې ته چې سلطان صلاح الدین ایوبي لاس وروړل هم نه غوښتل د ده یو قوماندان احمر درویش د هغې د لاس ته راوړلو لپاره پنځوس کسان استولی وه.

مارکوني، اسماعیل، قدومي او یو صلیبي ماښام هلته رسیدلي وه، نور ملګري يې هم یو یو راورسیدل، تر نیمې شپې پورې ټول پنځوس کسان راپوره شول، دوی داسې ځای غوره کړی وه چې هلته هیڅ مسافر او لاروی نه راتللو ځکه چې دا ځای هم ویرونکی او هم د لارې څخه یو لوري ته پروت و، دا ځای د پولې او سرحد څخه هم ډېر لرې پروت و نو د سرحدي ساتونکو له نظره هم لویدلی و، مارکوني خپل ټول کسان د شپې دې ځای ته ننباسل چې بل څوک هغوی ونه ګوري، بیا يې هغوی ته وویل چې پوره دمه او ارام وکړي ځکه چې د دې څخه وروسته نور پیاده او پلې تلل دي، دا سفر او وړاندې تګ د بدن پر ځای دماغ ستړي کوونکی و، مارکوني د قدومي سره خپلې خیمې ته ولاړ.

دوی ټول سبا داسې وخت راپورته شول چې لمر په غونډیو باندې راپورته شوی وه، مارکوني هغوی ټولو ته وویل چې کوم سامان، وسایل او شیان له ځان سره وړل او کوم د پرېښودلو دي، هغوی له ځان سره توري، لیندۍ، غشي، مضبوطې او کلکې رسۍ او پړۍ، کولنګان او قوي جبلونه واخیستل.
مارکوني ټولو ته د لارې د ستونزو او مشکلاتو په هکله هم پوره معلومات ورکړ، د هغه خطرناک دیوال په هکله يې هغوی په ذهني او

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکری لحاظ چمتو او تیار کړل د کوم شخه چې د ده یو ملګری ته لویدلی او د تل لپاره ورک شوی وُ، مارکونی هغوی ته وویل چې پدی غرونو او تونلونو کې د ښځو د ژړا اوازونه هم شته چې باید ورته ورخطا نشی. هغوی خپل اوښان هم له ځان سره نشول ورلایی ځکه لاره ډېره تنګه او سخته وه.

مارکونی د اوښانو د ساتلو لپاره یو سړی پریښوده، قدومی هم پدی لارو نشوه تللایی، هغه دا فکر کاوه چې اسانه لاره به خزانی ته پیدا کړی او بیا به قدومی له ځان سره هلته بوځی، د قدومی د ساتنی لپاره هم یو کَس ته اړتیا وه چې هغه یوازی اسماعیل کیدای شو.

مارکونی اسماعیل ته وویل: ته به د قدومی سره دلته پاتی کیږي خو فکر دی وی چې ستا حیثیت د هغې په وړاندی د هیڅ سره برابر دی، د دی د ساتنی او خوښی مسئولیت ستا په غاړه دی، زه ډېر زر بیرته راځم بیا به تاسې دواړه د ځان سره بوځم.

مارکونی خپله ډله له ځان سره ملګری کړه او روان شو، هغه دا لاره مخکې لیدلی وه، پرته له ویری او ډار شخه مخ په وړاندی روان وُ، څومره چې دا کسان وړاندی تلل ویره او ډار پری راتللو، هغوی د دښتو او صحراګانو سره پوره بلدتیا لرله خو داسې ځای یې هیڅکله هم نه وُ لیدلی .

کله چې هغوی د ژړا ځای ته ورسیدل نو وترپدل او پورته یې کتل، پرته د کوم شک شخه میرمنو او ښځو ژړل، پدی خلکو کې دری څلور کسان داسې هم وه چې هغوی د دی سیمی په هکله ډارونکی کیسی اوریدلی وی چې کومی په خلکو کې مشهوری وی. هغه خپلو صلیبی ملګرو بیان کړی او هغوی یې هم وویرول. هغوی ټول د ویری او ډار تر اثر لاندی راغلی وه خو د کوم شی او دولت چې د دوی سره ژمنه شوی وه هغه د دی ټولو ویرو لری کوونکی او ختموونکی وُ- بله دا چې دوی د صلیب تنخوا خوړونکی او مارکونی د هغوی مشر او قوماندان وُ، هغوی د مال، دولت او حکم تر اثر لاندی روان وه، کله چې هغوی د ښځو د ژړا په شان اوازونه واوریدل نو مارکونی ورته وویل چې دا د ښځو ژړا نده او نه بد روحونه دي بلکې هوا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې ځایو کې همداسې اوازونه پیدا کوي. هغوی ټول ډاریدل او له ویرې یې یو بل ته کتل خو مخ په وړاندې روان وه، هغوی ایله ماښام هغه کندې او ژور ځای ته ورسیدل چې هلته په نرۍ دیوال باندې بلې خواته تیریدل او تلل ضروري وه، مارکوني ته هلته ستونزه پیدا شوه، په دیوال باندې د پښو کېښودلو ځخه هر یو ویریدلو، مارکوني د ټولو ځخه مخکې روان ؤ، هغه د دې خطر ځخه یو ځل مخکې تیر شوی ؤ ، د مارکوني تر شا دویم سړي هم قدم کېښودلو او بیا ټول پسې را روان شول.

د لمر سترګه پدې جهنم کې ډوبه شوې وه، د دې ګټه دا شوه چې خلکو ته د کندې ژور والی نه معلومیده، مارکوني د دیوال ځخه تیر شو، ناڅاپي هغه یوه چیغه واوریده چې مخ لاندې روانه وه، د هغې ځخه وروسته دویمه چیغه هم واوریدل شوه چې ښکته روانه وه، د دې پسې نورې چیغې هم واوریدل شوې .

کله چې هغوی ټول د دیوال ځخه تیر شول او بیا وشمارل شول نو پنځه کسان پکې کم وه، مارکوني هغوی ته وویل چې د دې ځخه مخکې نو داسې خطرناک ځای نشته او مونږ خپل مقصدي ځای ته را رسیدلي یو، هغه خپلو ملګرو ته وویل چې بیا به پدې لاره نه راځو بلکې د اسانه لارې ځخه به ځو، شپه زیاته تیره شوې وه چې هغوی هماغه ځای ته ورسیدل چې کړل، هغه دوه کسان د ځان سره ملګر کړل او نورو ته یې وویل چې تاسې لاندې یې شین چمن او ونې وې. مارکوني خپل ټول کسان هلته غلي او پټ خپل خوراک وخورئ او ویده شئ .

هغه د خپلو دوه کسانو سره د ځای او حالاتو لیدلو لپاره ولاړ، لاندې په ژوره کې مرکوني چپوالی ؤ، هیڅ رڼا او روښنایي نه ښکاریده، هغه د نژدې تللو ځخه ویریده، هغه حمله تر سهار پورې وځنډوله، بیا خپلو ملګرو ته ورغی .

***

اسماعیل او قدومي یوازې پاتې شوي وه، قدومي د داسې مجلسونو او غونډو سره عادت وه چې هلته به شراب او دولت د اوبو پشان بهیدل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مارکونی هغه داسې مرکوني ځای ته راوستی او د يو سړي سره يې يوازې پرېښې وه.

اسماعیل هغه پیژندله خو قدومی اسماعیل نه پیژندلو، اسماعیل د ګناه او جرمونو د دنیا انسان و، هغه په ښکاره خو دومره ښه سلوک او رویه لرله چې قدومي هغه د هر قدرمن سړي ګڼلو اسماعیل د هغې سره له خبرو کولو څخه ډډه کوله.

ماښام اسماعیل قدومی ته وریته غوښه ګرمه کړه او شراب يې هم ورته وړاندې کړل بيا يې ورته ووېل چې خپل خوراک وکړي او بيا ويده شي، که کله خدمت پيدا شي نو ماته اواز وکړه، بيا د قدومي له خيمې څخه ووت.

قدومي خپله خوراک وکړاوشراب يې هم وڅښل خو يوازې والي هغه زوروله، هغې پخپل حسن، ښکلا او ځوانۍ باندې فخر او وياړ کاوه نو ځکه يې دا هيله لرله چې اسماعيل به هغې ته ځان نژدې کړي، پدې وياړ کې کبر او غرور زيات و، اسماعيل هغې ته هيڅ داسې پاملرنه ونکړه چې قدومي يې هيله لرله، قدومي ته خوب نه ورتللو، هغه د خپلې خيمې څخه ووتله او د اسماعيل خيمې ته ورغله، هغه هم لا ويښ و، د قدومي لپاره يې ډيوه ولګوله ، بيا يې ورڅخه وپوښتل چې څه ته دې اړتيا پيښه شوه ؟

قدومي ووېل چې زه ويريږم، بيا د اسماعيل خواته کيناسته او ورڅخه وې پوښتل: ته شايد مسلمان وې ؟

اسماعیل ورته ووېل: زما نوم اسماعيل دی خو زه د هيڅ دين پيرونه يم خو ته دا پوښتنه ولې کوې ستا خو د انسانانو سره کار دی ؟

قدومي ووېل: هو! ته رښتيا وايې.

د څو شيبو وروسته قدومي بيا په حيرانتيا سره ووېل : ته اسماعيل د احمر درويش خاص او ځانګړی سړی؟

قدومي د مارکوني په هکله له اسماعيل څخه وپوښتل چې دا څوک دی او له کوم ځای څخه راغلی دی، ماته مسلمان هم نه ښکاري خو نوم يې سليمان سکندر دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوډان اوسیدونکی

اسماعیل ورته وویل: هغه نه مسلمان او نه د مصر ، سوډان اوسیدونکی
دی او نوم یې هم سلیمان سکندر ندی.
قدومی وپوښتل: نو بیا دا څوک او د هغه اصلی نوم څه دی؟
اسماعیل وویل: زه د هغه نوم نشم ښودلایی! د دی راز د ساتلو لپاره ماته
مال راکول کیږي، ته باید د هغه په هکله هیڅ هم ونه پوښتی، ته د مال او
دولت په بدل کې د دی سړی د خوشحالی او ساعت تیری لپاره رالیږلی
شوی یې، دا ستا کسب دی، هغه به تاته د خزانی څخه برخه هم معلومه
کړی وی!
قدومی وویل : هغه چې زما سره د کوم شی ژمنه کړی هغه پدی دښته او
بیابان کې ډېره کمه ده، زه خو په خزانه کې د برخی په هیله راغلی یم.
اسماعیل وپوښتل: ایا ته پدی ډاډه یې چې هغه خزانه به ده ته پلاس
ورشي د کومی په هیله چې ته هم ورسره راغلی یې او بیا به تا ته په هغی
برخه پکې درکړی؟
قدومی په کبر سره وویل: زه دومره ارزښناکه نجلی یم چې ما خلک د
خزانو په بدل کې اخلی دا سړی خو زما قیمت هم نشی پوره کولای.
اسماعیل په خندا وویل: ترڅو پوری؟
واوره قدومی! دومره کبر مه کوه! د چا سره چې خزانه وي هغه ته به بله
قدومی پیدا شي او ته به د لیونیانو پشان په کوڅو کې لوغړنه ګرځی خو
هیڅوک به دی هم پوښتنه نکوي.
قدومی وویل : ولی به یې نه کوم؟ دا سړی چې ځان سلیمان سکندر بولی
زما د مینی او محبت په جال او لومه کې داسې نښتی چې ماته یې قسمونه
خوړل چې زه خزانه یوازی ستا په خاطر راوباسم، هغه ما سکندریی ته له
ځان سره بیایی، هلته به د سمندر په غاړه لوی مانی او قصر جوړ وی ، بیا
به زه نځا کوونکی نه وم! ایا ته پدی کې څه شک لری؟
اسماعیل قدومی ته وویل: شک ندی بلکې زه په یقین سره دا وایم چې
هغه ډېر لوی دروغ ویلی دی - زه د مزدوری لپاره د هغه سره راغلی یم! د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمر درويش خبره زما لپاره د حکم حيثيت لري، هغه ماته وويل چې د ده سره ولاړ شه نو زه ورسره راغلم! دا زما کسب دی، زه کرایي ګنهګار یم، زه په مال او دولت باندې خلک وژنم خو زه دروغ نه وایم، زه هیڅ وخت هم نیولی شوی نه یم، احمر درويش ما هر وخت ساتي، په ما کې بله خرابي يا خوبي دا ده چې زه د ميرمنو قدر او درناوی کوم، زه پدې نه پوهيږم چې زه ولی داسې کوم، که ښځه پرده لرونکی وي او که بې پردې زه د دواړو درناوی او عزت کوم، زه ښځې ته دوکه نشم ورکولای، زه تا هم په ناخبرۍ کې پاتې کيدل نه غواړم، زه تاته د دې راز ویل خپل مسئوليت ګڼم چې دا خزانه تاته د قصر او مانۍ جوړلو لپاره نه راباسل کيږي بلکې دا د مصر د ختمولو او غلامولو لپاره پکار اچول کيږي، پدې به په مصر کې صليبي حکومت جوړ وی او د جوماتونو ځخه به کليساوی جوړيږي، که دا کارونه پرې ونشول نو بيا به د مصر ځخه د باندې ورل کيږي، زه پدې ښه پوهيږم چې ته د مصر سره هيڅ مينه نلری، زه هم ورسره مينه نلرم، ځکه مونږ دواړه کسب کار يو، ګناه زمونږ کسب او عادت ګرځيدلی، زه تاته يوازې دوه خبرې کوم : ستا د ځوانی او حسن وخت ډېر لږ پاتې دی، دويمه خبره دا ده چې دی سړی ته د خپل ځان لپاره راوستی يې او په تا ساعت تيروی ، د هغه په نظر ته يوه فاحشه او بدکاره ښځه يې، که هغه په تا رحم او کرم وکړ نو دوه تنکی به په لاس کې درکړی، که هغه د چا لپاره قصر او مانۍ جوړوی نو هغه به کومه ځوانه نجلۍ وی ته به نه وی، ستا په ځيره باندې اوس د وينتانو په شان نری او نازک خطونه ښکاري چې اوس خو ښايسته او ښکلې ښکاري، لږ وخت وروسته به دا ژور او زيات شي چې د هغې سره به ستا قيمت او ارزښت ختم شی .

اسماعيل په مسکا و او د هغه په خبرو کې ټوکی او طنز نه هم و، دوکه او غولول نه وه بلکې د دوستی او خپلوی احساس پکې و، داسې حقيقت چې قدومی مخکې نه و اوريدلی، هغې دا خيال کولو چې اسماعيل به په هغې حمله وکړی خو اسماعيل هغې ته هيڅ اهميت او ارزښت ورنکر بلکی هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې څه ورته په ګوته کړه چې دا ټول ستا د څو ورځو لپاره میلمانه دي - قدومي خو د خپل ځان د ستاینې اوریدلو عادي وه، هغې ځان د مصر نامتو ملکه قلو فطره ګڼله، اسماعیل په هغې کې داسې احساس راپیدا کړ چې هغه یې وزنګوله، د اسماعیل خبرې د قدومي زړه ته ښکته شوې، شپه تیریدله او د قدومي د سترګو څخه خوب تښتیده، هغې د اسماعیل سره په خبرو خبرو کې شپه تیرول غوښتل، هغې خپله دا هیله پټه نشوه کړای، اسماعیل هم هغه ناهیلې نکړه، د شپې تر اخري برخې پورې دواړو خبرې کولې خو په آخر کې د قدومي سترګې پټې شوې.

کله چې د هغې سترګې خلاص شوې نو د اسماعیل په خیمه کې پرته وه خو اسماعیل د خیمې څخه د باندې په کمپله باندې پروت و، قدومي هغه راپاڅولو او ورته وې ویل: ما خوب لیدلی دی، ډیر حیرانوونکی دی، ټول مې په یاد ندي، چا راته ویل چې د سلیمان سکندر د خزانې څخه د اسماعیل خبرې ډیرې قیمتي او ارزښتناکې دي.

قدومي وخندل چې خندا یې د یوې نڅا کوونکې په شان نه بلکې د یوې معصومې نجلۍ په شان وه.

***

د لمر په راختلو کې لا څه وخت پاتې و، مارکوني د خپل پلان سره سم خپل کسان د شین ځای په سر باندې په مناسبو ځایونو کې ځای پر ځای کړي وه، کله چې سهار روښنایي خپره شوه نو لاندې په شین ځای کې لغړ او لوڅ انسانان راښکاره شول، مارکوني د خپلو ملګرو څخه یو زړور او باتور سړی غوره کړی و چې په هماغه مایل ځای باندې ځان ښکته وغورځوي په کوم چې د هغه یو ملګری ښویدلی او د ځنګلي خلکو خوراک شوی و.

مارکوني خپل غوره شوي ملګري ته اشاره وکړه چې ځان ښکته وښويوي، هغه په ښوې ځای باندې کیناسته او ښکته وښویده، چې کله لږ لاندې ولاړ نو څو ملاقونه یې وخوړل او په ځمکه پړ مخ پریوتو، بیا راپورته او روان شو، درې، څلور ځنګلي کسانو هغه ولیده نو د هغه پسې یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رامنډې کړي، هغوی د خوشحالۍ څخه چيغې وهلې، کله چې ځنګلي کسان هغه ته رانژدې شول نو څلور غشي په يو ځل له ليندو څخه د هغوی په لوري ووتل او د هغوی په سينو کې ونښتل، دوه نور لغړ کسان هم راپه منډه شول.

هغه هم د غشو ښکار شول. مارکوني د يوې غتې او لوې ډبرې پورې ډېله رسۍ وتړله او بيا يې لاندې وغورځوله، خپلو ملګرو ته يې وويل چې يو يو درسۍ په مرسته لاندې شين ځای ته ښکته شي.

ټول لاندې ښکته شول، مارکوني رسۍ راخلاصه کړه او ښکته يې وغورځوله، بيا خپله هم ښکته شو، ټولو توري په لاسونو کې ونيولې او مخ په وړاندې روان شول، څو لوڅ او لغړ کسان ورته په مخ راغلل چې هغوی ووژل ، کوم چې لږ لرې وه هغوی په منډه شاته ولاړل ، د مارکوني کسان ورپسې شول، هغه د تښتيدونکو چيغې اوريدلې نو ځکه د همغو چيغو پسې روان شول ، لږ وړاندې يې دري کسان وليدل، هغوی درې واړه په يو کمر باندې پورته کيدل، مارکوني هم د هغوی پسې په منډه روان ؤ، هغه دري واړه د کمر بل لوري ته واوښتل، مارکوني هم په کمر ور پورته شو، بل لوري ته هغه د تورو ډېرو غرونه وليدل، هلته د غار او تونل خوله ښکاريده چې يو سړی پکې کړوپ تللی شو، مارکوني په همدې تونل کې ننوت او توره يې پلاس کې نيولې وه، غار او تونل پراخيدلو، هغه د ځينو کسانو د منډو اوازونه واوريدل، هغه هم پسې په منډه شو، دا غار نه بلکې کيندل شوی تونل وه چې فرعون د .مړينې څخه مخکې کيندلی وه، تونل څو موړونه لرل چې توره تياره پکې وه، مارکوني د خلکو خبرې هم واوريدلې، هغه همداسې په منډه روان وه چې مخکې يې روښنايي وليدله چې دري کسان پکې روان معلوميدل، دا د تونل بله خوله وه، مارکوني هغوی وژل نه غوښتل، د هغه پلان ډېر کامياب ؤ، دري لغړ انسانان د تونل څخه ووتل، مارکوني هم پسې ورووت، د دري کسانو څخه يو ولويده، دا لويدلی سړی هماغه زوړ بوډا وه چې مارکوني په لومړنې سفر کې ليدلی وه، هغه ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا ځنو زیات نشو تنبتیدلای ، د تونل په خوله کې ډبرې او کاني وه ،
مخامخ یو تور غر مخ پورته تللی ؤ، مارکوني بوډا سرې راپورته کړ او په
اشارو باندې یې پوه کړ چې هغه دوه کسان راوګرځوي، بوډا هغوی ته اواز
وکړ نو دواړه ودریدل بوډا دواړه ځان ته راوبلل، هغه د مارکوني سره په
مصرې ژبه خبرې پیل کړې او ویې ویل : زه ستا په ژبه پوهیږم او خبرې پرې
کولایې شم! که ته ما ووژنې نو تاته څه پلاس نه درځي!
مارکوني هم په مصرې ژبه پوهیده او خبرې یې پرې کولای شوې هغه بوډا
ته وویل : زه تاسې وژل نه غواړم! زه هغه نور کسان هم وژل نه غواړم، ماته
د دې ځای څخه د.وتلو لاره په ګوته کړه!
بوډا د مارکوني څخه وپوښتل : ایا ته د دې ځای څخه وتل غواړې؟
مارکوني وویل: هو! زه ستاسې له پادشاهی څخه وتل غواړم .
بوډا د خپلو ملګرو سره څه وویل، هغوی ډېر ویریدلی وه، بوډا مارکوني
ته اشاره وکړه چې ته د دې دواړو سره ولاړ شه دوی به دې نیغې او سمې
لارې ته برابر کړي .
بوډا هم ورسره روان شو، د دوه غونډیو په منځ کې روان شول، هغوی د
کږو وږو لارو څخه تیر شول او یو لوی میدان ته ورسیدل، مارکوني حیران
شو چې پدې ځای کې هم داسې لاره شته دی چې هیڅ پیچومې نلري .
بوډا مارکوني ته وویل: څه اوس په خپله مخ ولاړ شه کنه دلته به لولپه
شې: مارکوني هغوی درې واړو ته وویل چې زه بیرته ځم چې هغه نور کسان
هم د ځان سره راوباسم! د مارکوني پلاس کې لوڅه توره وه چې هغوی درې
واړه ورڅخه ویریدل، هغوی درې واړه ورسره بیرته را روان شول.
مارکوني لاره ښه ولیدله چې بیا پکې غلط نشي، هغوی د تونل څخه تیر
شول او شین ځای ته ورسیدل، بوډا مارکوني هغه ځای ته بوتللو چې د ده
یو ملګرې پکې مخکې همدې خلکو کباب کړې ؤ، مارکوني خپلو ملګرو
لټولو، هلته څو لغړ او لوڅ مړې هم پراته وه، ماشومان یې هم وژلې وه، بوډا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړي داسې عام وژنه کله نه وه لیدلې، هغه ودریده او په زغم سره یې له مارکوني څخه وپوښتل : دا بې ګناه چې مو ووژل څه پلاس درغلل؟

مارکوني ورته وویل : تاسې زمونږ یو ملګری کباب کړ او ومو خوړ! هغه ستاسې څه خراب کړی وه ؟

بوډا وویل : هغه د ګنهکاری دنیا انسان وُ! هغه زمونږ مقدسې دنیا ته راغلی وه او هغه یې ناپاکه کړه!

مارکوني وپوښتل: تاسې دلته د څه لپاره اوسیږی - د فرعون قبر او هدیره چیری ده؟

بوډا وویل : زه د دی دواړو پوښتنو ځواب نشم درکولای !

مارکوني خپلو ملګرو ته وویل چې د دوی ښځی دلته راولی هغوی ونه وژنی!

د مارکوني ملګرو لس، دولس ښځی نژدی راوستی، چې دوه دری پکی زړی او نوری ځوانی وی! دوه، دری پکی ماشومان هم وه، ټول لوڅ او لغړ وه، هغوی غنم رنګی او تور وه، شکل او صورت یې هم ښه وُ، د هغوی ویښتان تر ملا ګانو رسیدلی او ځلیدونکی وه .

مارکوني بوډا سړی ته وویل:ایا تاسې دا خوښوی چې ستاسې په وړاندی ستاسې د ښځو بې عزتی وشي او بیا ووژل شی؟

بوډا وویل :ایا تاسې د دوی څخه مخکی مانه وژنی؟

مارکوني وویل : نه !

بوډا وویل: واوره د ګنګاری دنیا اوسیدونکیه! ستاسې ښځی په جامو کې پټی وی ، تاسې هغه په پردو کې پټی ساتی خو هغه د بد اخلاقی او بی حیایی څخه نه منع کیږي، تاسې د ښځو په خاطر حکومتونه او هیوادونه قربانوی ښځی نځوی او هغه د ګناهونو وسیله ګرځوی، زمونږ ښځی سره د دی چې لوڅی او لغړی دی خو ستاسی د ښځو پشان بداخلاقه او بی حیا ندی ، زمونږ هیڅ نارینه د بل چا ښځی ته په هغه سترګه نه ګوري لکه تاسې چې په کوم بد نظر باندی ښځو ته ګوری ، زه ستاسې کتل هم زمونږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځو ته نشم زغملی، تاسې د فرعون خزانه ټوله له ځان سره یوسی خو زما لوړو ته به نه ورنژدې کیږې .

مارکونی وویل : زه ستاسې سره ژمنه کوم که د دی غرونو راز مو راته څرګند کړ! نو ستاسې عزت به ستاسې پلاس کې درکړم!

بوډا په طنز سره وویل : د ډاکو په وعدو او ژمنو باور نشی کیدای - د چا په سترګو کې چې حرص وي د هغه په وړاندی عزت اهمیت نلری! د هغوی په ژبه ژمنی کیږي خو بیا د همدی ژبو پوسیله ماتیږي، ته د داسې دنیا سړی یې چې په مال او دولت باندی ښځی قربانیږي، واوره ای نا بلد او نا اشنا! ته مصری نه یې، ستا په سترګو کې د سمندر ځلا ښکاری د نیل روښنایی پکی نشته، ستا له بدن څخه ماته د بلی دنیا بوی راځی .

مارکونی وویل : زه د فرعون د هدیری په لټولو پسی راغلی یم! ماته هماغه ځای په ګوته کړی .

بوډا وویل: زه یې درته ښایم ! زه درته یوه خبره مخکې ویل هم غواړم هغه دا چې د خزانی څخه ته ژوندی نشی راوتلی او هغه پلاس نه درځی .

مارکونی وپوښتل : ایا ستاسې ملګری هلته پټ شوی چې ما وژنی؟

بوډا وویل: نه! ستا د وژلو لپاره نور زما سره څوک ندی پاتی، ستا خپل ملګری به تا ووژنی، ستا مړی به هیڅوک لدی ځای څخه ونه باسی .

مارکونی وپوښتل: ته په غیبو پوهیږی او د راتلوونکی وخت خبر ورکولای شی ؟

بوډا ځواب ورکړ: نه! ما تیر شوی وخت لیدلی دی ، چا چې مخکې وخت د زړه په سترګو او د عقل په رڼا کې لیدلی وی هغه په راتلوونکی باندی ښه پوهیږي، مرګ ستا په سترګو کې بریښی .

مارکونی په کړس کړس وخندل او وی ویل : ته وحشی او ځنګلی بوډا یې! ماته ووایه چې هغه هدیره چیری ده، زه د هغې د لټولو پسی دومره لری راغلی یم .

بوډا وویل : ستا په وړاندی ده! هغه مخاخ لوړ ځای کې !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی څه فکر وکړ او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل : دا ښځې په عزت او درناوي سره وساتی، د دی بوډا خبری اثری کوی، د ده دوه ملګرو ته هم څه ونه وایی، د هغوی سره ملګرتیا پیدا کړی ، زه به تر هغې پوری قدومی او اسماعیل راولم، مارکونی په هغه لاره ولاړ چې د تونل له لاری بهرته وتلی وه .

***

مارکونی د هغې لاری څخه ووتلو کومه چې ورته بوډا سړی ښودلی وه، هغه ته دا معلومات وُ چې د دی لاری قدومی او اسماعیل ته څه ډول رسیدای شي، هغه په هماغه لوری روان شو، چې کله یې دوه میله سفر وکړ نو هماغه ځای ته ورسیده چیری چې دی د خپلو ملګرو سره دی خطرناک ځای ته ننوتی وُ، هغه خپلی خیمی ته ولاړ. هغه اسماعیل او قدومی دواړه په یوه خیمه کې ناست ولیدل ، د هغه د څیری رنګ بدل شو.

د حکم په څیریی اسماعیل ته وویل: ما تاته ویلی نه وه چې ته به د خپل حیثیت په چوکات کې اوسیږي، ته د دی سره څه کار لری چې ورسره ناست یې؟

قدومی وویل: ایا زه به پدی دښته او بیابان کې همداسې یوازی ناسته وای؟ ما هغه خپله ځان ته راغوښتی دی !

مارکونی قدومی ته وویل: ته ما یوازی د خپل ځان لپاره راوستی یی! زه تاته بدله او مزدوری درکوم، زه تا د بل چا سره لیدل نه غواړم ! پخپل کور کې سل کسان هم راغوښتلی شی خو دلته ته زما وینځه او خادمه یې !

مخکې شپه اسماعیل قدومی ته د مارکونی په هکله داسې څه ویلی وه چې د هغې په زړه کې شک پیدا شوی وُ، اوس هغې ته څرګنده شوه چې دا هسی سوداګر دی، کله چې مارکونی هغې ته خپله وینځه او خدمت کوونکې وویله نو د هغې په زړه کې کرکه ، حسد او نفرت په جوش راغی، هغه د ښه او بد انسان په توپیر او فرق باندی پوه شو، حال دا چې اسماعیل هغې ته نه وُ ویلی چې زه ښه سړی یم بلکې هغه ورته ویلی وه چې زه د کرایی قاتل او وژونکی یم، قدومی مارکونی پریښودلی هم نشو ځکه چې هغه د بدلی او مزدوری په اخیستلو سره راغلی وه، هغه خپله مزدوری لا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې له مارکوني څخه اخیستی او په کور کې یې ایښی وه، مارکوني د مزدورۍ څخه برسیره د هغې سره په خزانه کې د برخی ژمنه هم کړی وه، خو اوس داسې معلومیده چې مارکوني له خپلی ژمنی څخه ګرځیدونکی دی! قدومی دا ونه زغملی شول چې مارکوني د اسماعیل سره بد سلوک وکړي.

اسماعیل مارکوني ته په حیرانتیا سره کتل، هغه مارکوني له مټ څخه ونیولو او لږ لری یې بوتللو بیا یې ورته په خپ اواز وویل : احمر درویش شاید تاته زما په هکله څه نه وي ویلی، ته ما نه پیژنی خو زه تا ښه پیژنم! ته زما د هیواد او مملکت ریښی غوڅوی، زه دېر لوی ګونګار یم چې ستا سره په کرایه باندی راغلی یم؟ زه تا خپل پادشاه او مشر نشم منلی! زه به خپله پوره مزدوری او بدله اخلم! که خزانه راووتله نو په هغې که به هم برخه درڅخه غوارم.

مارکوني هغه ته د یو قوماندان په توګه وویل: ته به دا خبری د آحمر درویش سره کوی ! ته دلته زما تر لاس لاندی راغلی یې، خزانه چې راوځی هغه به زما پلاس کې وی ! زه چې چیری غوارم هغه ورلای شم .

اسماعیل د مخکې په شان په خپ اواز او مسکا سره مارکوني ته وویل: سلیمان سکندره ! زه پوهیږم چې ته مارکوني یې سلیمان سکندر نه یې، زه یو عادی مجرم یم، زه تاته وایم چې ستا سلوک او رویه به زما څخه د مجرم پر ځای یو مصری مسلمان جوړ کړی ، او دا درته هم وایم چې یو مسلمان بیا د مذهبی او دینی احساس تر اثر لاندی دومره راځی چې که هغه جذبه په مړی کې پیدا شي نو هم راپاڅیږي او خپل کار کوي، ستا فایده پدی کې ده چې ما همداسی پخپل حال مجرم پریږدی او احساس می راژوندی نکړی .

مارکوني پدی پوه شو چې اسماعیل خطرناک او پټ رازی سړی دی ، د هغه سره پدی وخت کې دښمنی کول خطرناک کار دی. هغه د اسماعیل په اوږه لاس کیښوده او ورته وی ویل: ته هسې ورخطا شوی ، ما دا ویل دا دېره چالاکه ښځه ده، دا زما او ستا په دماغو باندی سپری نشی، زما او ستا په منځ کې اختلاف پیدا کوي او بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوله خزانه ځانته وړی ! ما خپل دښمن مه بوله، احمر درویش تاته ندی ویلی چې هغه ستا په هکله څه فکر کړی!

اسماعیل د مارکونی څخه وپوښتل : ایا ته پدی باور لری چې خزانه به پلاس درشي؟.پلاس راغلی ده! مارکونی ځواب ورکړ: زه ستاسې دواړو پسی راغلی یم!

اسماعیل په ژور نظر هغه ته کتل! قدومی هم ورته په ژور نظر کتل پیل کړل، د هغوی په څیرو باندی خفګان او ناخوښی څرګندېدکاریده، مارکونی هغه ملګری ته اواز وکړ چې د آوښانو ساتلو لپاره یې ساتلی ؤ.

هغه ته یې وویل چې خیمی راټولی کړی او هم ټول اوښان یو په بل پسی وتړی .

***

مارکونی، اسماعیل، قدومی، آوښان او خیمی ټول هغه ځای ته ورسول چیری چې د هغه نور ملګری د ځنګلی خلکو سره د خزانی تر څنګ ناست وه، هلته د فرعون هدیره او قبر ؤ، قدومی چې شین چمن او سموره سیمه ولیده نو ډېره حیرانه شوه، دا د یو غره په لمن کې شین او سمسوره ځای وه، د غره د لمنی څخه اوبه راخوټیدی، دا طبعی چینه وه، مارکونی د لوڅ او لغړ بوډا څنګ ته ورغی، هغه د قبر او هدیری ځای معلومول غوښتل .

قدومی د اسماعیل سره یوی او بلی خواته ګرځیده، هغې د یو کوچنی ماشوم مړی په وینو کې لت پت ولیده، هغه کوچنی مړی او په وینو کې ډوب ؤ، قدومی له ویری څخه ولړځیده، لږ مخکې چې ولاړه نو څو مړی یې یو ځای ولیدل دا د لویانو مړی وه، په هغوی کې غشی نښتی وه کله چې هغه د اسماعیل سره لږ وړاندی ولاړه نو څو نور مړی یې هم ولیدل چې په وینو کې لت پت پراته دی، په هغوی کې د څلور، پنځو ماشومانو مړی هم وه، د ټولو مړو خولی او سترګی خلاصی او په څیرو یې د غم او خفګان اثار څرګندیدل، قدومی خو د یوی حسینی او خوږی دنیا ښځه وه هغې داسې هیبت ناک او بوګنوونکی حالت په خوب کې هم نه ؤ لیدلی. هغې چې کله د یو ډېر کوچنی ماشوم مړی په وینو کې لت پت ولیده نو د خولی څخه یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیغه ووته- د مارکونی ملګرو چې چیغه واوریدله نو هغې لوری ته یې ورمنډه کړه، په قدومی بی سدی او بی هوشی راغلی او اسماعیل هغه په دوارو لاسونو را نیولی وه .

د مارکونی ملګرو ته وویل شول چې قدومی د مړو په لیدلو باندی چیغی کړی .

یو کس د قدومی لپاره د اوبو پسی منډه کړه، قدومی ډېر زر راپه خود شوه، هغې وپوښتل: دا وژل شوی څوک دی او ولی وژل شویدی؟

اسماعیل ته خو دا حالات هیڅ څرګند نه وه، د مارکونی ملګری هغی ته وویل چې دا خلک څوک دي او ولی وژل شویدی !

قدومی د اسماعیل په لوری وکتل! د هغه رنګ هم تک زیړ شوی ؤ.

اسماعیل وویل: زمونږ څخه دا خلک غوره وه چې د دی خزانی ساتنه یې کوله، دا لغړ او لوڅ سړی خواره د امانت ساتوونکی وه چې خپل ځان یې قربان کړ خو راز یې رسوا نکړ، که هغوی د فرعون خزانه راویستلی وای نو څنګلیان او مونږ خپل ځان پر مخ تللی ګڼو، دا ټوله د مارکونی بد مرغی ده . هغوی چا هغوی لیدل خو دوی د دی امانت ساتونکی وه او مونږ ډاکوان یو، هغوی

زه د دی خزانی څخه هیڅ شی هم نه اخلم د کومی لپاره چې دومره بی ګناه انسانان وژل شویدی! قدومی وویل : د هغوی سره هیڅ ډول وسله نه لیدل کیږي، دا ټول بی وسلی او خالی لاس ښکاري.

پدی وخت کې مارکونی د بوډا سړی سره د یو کمر شاته تللی ؤ، بوډا هغه ته ویلی وه: پورته ولاړ شه، هلته به تاته یوه لویه ډبره ښکاره شي چې ته به پری د کمر ګمان کوی، که هغه ډبره دی لری کړه نو تاته به د فرعون د هدیری او قبر دروازه ښکاره شي چیری چې د فرعون مړی او خزانه هر څه پراته دی .

دا ډبره د کیښودلو د ورځی څخه را پدخوا تر نن ورځی پوری چا نده بی ځایه کړی ، د پنځلس پیړیو څخه راپدیخوا چا لاس هم ندی پری لګولی. مونږ د پنځلس پیړیو څخه د دی هدیری او خزانی ساتنه کوو، زه د فرعون د مړینی پیښی داسې درته بیانولی شم لکه چې زما په وړاندی مړ شوی وی ،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کیسی ماته پلار او نیکه اورولې دي، هغه ته خپل پلار نیکه اورولې وي، پدې توګه د پنځلس پیړیو پیښې زما په سینه کې ساتلې شوې او ما خپل راتلوونکي نسل ته بیان کړې.

مارکونی په ورخطایی سره وویل: زه دا خبرې بیا وروسته اوریدل غواړم! په ډبره باندې ور وخوت، د هغه پدې هیڅ باوري نه وُ چې ګوندې دا مخروطي ډبره به راجدا کیدای شي، هغه د یو او بل لوري څخه کتل خو هیڅ درز پکې نه معلومیده، نو بیرته لاندې راښکته شو.

زه پوهیږم چې ته پدې باور نشې کولایي چې دا ډبره دوه برخې لري! بوډا مارکوني ته وویل: پاسنی برخه چې د غره سره نښتې د غره برخه معلومیږي خو داسې نده بلکې دا د انساني لاس کمال دی، د دې جوړښت طبعي معلومیږي خو دا انسانانو برابره کړیده، فرعون د خپلو سترګو لاندې جوړه کړې وه، د دې غره لاندې چې کومه دنیا اباده شویده هغه ټوله د فرعون تر سترګو لاندې اباده شوې. هغه د بهرني نړۍ د خلکو د سترګو څخه د پټ ساتلو لپاره دا ډبره جوړه کړې، هغه کسانو چې دا ځایونه جوړ کړي وه هغه یې ټول بندیان کړل، کله چې فرعون مړ شو، د هغه تابوت یې دلته راوړ، نور ټول شیان او خزانه یې هم راوړله بیا یې خوله ورپسې بنده کړه، وروسته یې وارثانو هغه ټول کسب کار خلک ووژل چې دلته یې کار کړی او په راز باندې خبر وه د مصر دولس کسان یې دلته په غارونو باندې میشته کړل او هغوی ته یې د مصر ښکلې او ښایسته نجوني ورکړې، هغوی یې د دې لپاره دلته میشته کړل چې د دې هدیرې او خزانې ساتنه وکړي، زه او هغه کسان چې تاسې ووژل د دې دولس ساتونکو له نسل څخه یو.

مارکوني له بوډا څخه وپوښتل: مونږ دا ډبره لدې ځایه څه ډول لرې کولایي شو؟

بوډا وویل: ستا سترګې چیرې دي- ستا عقل چیرې دی؟ د ډبرې څوکه وګوره! ته د هغې سره رسۍ نشې تړلایي؟ که ستا په ملګرو کې قوت او زور وي نو رسۍ راکش کړې ډبره به د خپل ځای څخه راجلا شي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماركوني د خزانې راويستلو ته ډېر ورخطاء او په تلوسه کې وُ، هغه خپل ملګرې راوغوښتل، پرې او رسۍ يې راوړلې، هغه يې د ډېرې د څوکې سره كلكې وتړلې، هغه خپلو کسانو ته وويل چې په پوره زور سره پرې او رسۍ راكش كړې ، كله چې هغه زور ولګولو نو ډېره په ښوريدو شوه، يو ځل هغه دومره وښوريده چې لاندې خاليګاه ورځخه ښکاره شوه، هغه خپلو ملګرو ته چيغې پيل كړې نو هغوی نور هم زور ولګولو، پدې سره ډېره له خپل ځای ځخه وښوريده او روانه شوه، ماركوني خپلو ملګرو ته وويل چې لږه دمه وكړې، د لمر سترګه د تور غر شاته پټه شوه، د ماركوني سره د شرابو ذخيره وه، هغه ټولو ته شراب ورکړل او بيا يې ورته وويل دا وځښئ او بيا دا ډېره د شګو پشان له خپل ځای ځخه لرې وغورځوئ .

ټول په شرابو ورپريوتل، ماركوني په جذباتي شكل وويل: زه به نن شپه دوه آوښان درته كباب كړم، لږ ځنډ وروسته شرابو د ټولو سترګيا لرې كړه او بيا كار كولو ته تيار شول .

پدې وخت کې لمر سترګه پريوتله، مشعلونه بل شول ، يو ځل بيا ټولو زور لګول پيل كړل. ماركوني پاس ولاړ وُ، هغه د مشعلونو په رڼا کې وليدل چې لويه ډېره مخ لاندې ښويږي او روانه ده، هغه نورې چيغې هم پيل كړې چې زور زيات كړې ، ناڅاپي ډېره د خپل ځای ځخه راجدا او د چاودنې په شكل له خپل ځای ځخه روانه شوه، هغه ځای چې د ماركوني كسانو پرې كشكول هغه ډېر تنګ ځای وُ او شاته يې هم کمرونه او ډېرې وې، ډېره په دومره چټکتيا سره لاندې ولاړه چې هيچاته د تيښتې وخت پيدا نشو، د ډېرو او کمرونو تر منځ دا دنيا يو دم د څو چيغو او نارو ځخه ولړځيده او بيا سمدستي چوپه شوه، هلته ډېره روښنايي هم نه وه، ماركوني په منډه لاندې ښکته شو، د يو مشعل په رڼا کې يې وليدل، د ډېرې لاندې وينې روانې وې ، د چا لاس معلوميده، د چا پښه او د چا سر او داسې هم وه چې بدن يې د ډېرې لاندې وه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی د چا د منډې او قدمونو اواز واوریده، فکر یې وکړل چې څوک به ژوندی پاتې وی نو یوه غونډی ته پورته شو ګوری چې څلور کسان ولاړ دي، یو بوډا، بل اسماعیل، دریمه قدومی او څلورم د مارکونی ملګری چې ټول له ویرې څخه رپیدل .

مارکونی په قلاره قلاره غونډۍ ته راپورته شو، هغه څلور واړو ته وار په وار وکتل ، ټول چوپ ولاړ وه .

تر ټولو د مخه بوډا وویل : ما تاته ویلی وه چې مرګ ستا په سترګو کې ښکاري، ما خپل مسئولیت له یاده وویست او تاته مې راز څرګند کړ، زه پوهیدم چې دا د مرګ راز دی ، مرګ به زما مسئولیت پوره کوی ، ایا اوس هم بیرته تللی شی .

مارکونی په خپ اواز وویل: نه! زما دا ملګری زما سره دی! دا به زما سره ملګرتیا کوی!

بیا یې د بوډا څخه وپوښتل: معلومیږي چې څوک وتښتیدل، هغه څوک وه؟

بوډا وویل: ستا څلور ملګری زما د دوه ملګرو سره وتښتیدل، زما ملګری هغوی ته د بهر تللو لاره نه په ګوته کوی، اوس به هغوی په همدی کندو کې مړه کیږي، ښه خبره دا وه چې هغوی د همدی ډبری لاندی مړه شوی وایی، دا مرګ ورته اسانه دی ، د نن شپې لپاره دا کار بند کړه، زه به سبا سهار تا دننه بوځم .

***

مارکونی پدی مرګونی حالت او پیښی هیڅ غمجن نه ؤ ځکه هغه د خزانی په غم کې ؤ او اوس د خزانی خوله هم خلاصه شوی وه ، هغه بوډا له ځان سره په خوراک اوڅښاک کینولو او یو ځای یې ورسره خوراک اوڅښاک وکړ ، اسماعیل بوډا ته یو څادر ورکړ چې هغه په ځان باندی راتاوْ کړی ، قدومی بالکل چوپه وه، قدومی هغه ښځې او میرمنی هم ولیدی چې مارکونی برمته کړی وی، هغوی اوس بل ځای ته وړل شوی وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی بوډا ته وویل: تاسې زما یو سړی خوړلی وځ د دې څخه مخکې تاسې څومره انسانان خوړلي دي؟

بوډا وویل: څومره چې پلاس راغلي! زه پدې نه پوهیږم چې په مونږ کې د انسان غوښه خوړل د څه وخت څخه پیل شوي، ماته چې څه ویل شوي هغه د پنځلس پیړیو مخکې یوه وړاندې وینه ده چې چا ویلي وه: څوک چې د فرعون د مړي ساتنه کوي هغه به الله تعالی پخپل سره غیږ کې ساتي، هغوی به د سیوري او اوبو څخه بې برخې نشي، هغوی به د نړۍ د حرص څخه ازاد او خلاص وي، هغوی به د شرابو، ښځو، سرو او سپینو غم او اندیښنه نکوي، هغوی ته به د دې اړتیا هم نه وي چې خپل ستر او عورت پټ کړي، د هغوی په زړونو کې به د یو بل مینه او محبت وي، په هغوی کې به هیڅ حرص نه وي، حرص انسان ډاکو، غل او خیانت کوونکی جوړوي ځکه هغه ځینی وخت د ښځې او ځینی وخت د مال حرص کوي، حرص د فساد ریښه ده ، د حریص انسان دین او مذهب نه وي، مونږ د دې لعنت څخه ازاد یو خو دا ویل شوي وه چې د فرعون ساتونکی به یو وخت د انسانانو غوښې هم خوري، د دې ځای څخه به د باندې وځي، انسانان به ښکار کوي ، که کوم ځناور یا ځاروی پلاس ورشي هغه به هم خوري، که دا کار ونکړي نو د دوی نسل به ختم شي .

قدومي : بوډا څخه وپوښتل ایا تاسي اوس هم فرعونیان خدایان بولی !

بوډا وویل: انسان ډېر کمزوری دی، خپل خدای هر وخت بدلوي! ځینی وخت خپله انسان هم خپل ځان خدای بولي، اوس تاسې زما خدایان یاستی ځکه چې زما عزت او زما حیا ستاسې پلاس کې ده، ما دا راز ځکه تاسې ته درکړ چې ما تاسې خدایان وبللی، ځکه زه د مرګ او خپلو بچیانو د بې عزتۍ څخه ویریږم، فرعون هم ستاسی پشان د خلکو په څټونو باندې د لوږې او غریبې چاره اېښې وه او خپل ځان یې خدایي بللو، انسانانو هم له مجبوریت څخه منلو، ځکه چې بې وزلي او غریبي انسان د حقیقت څخه ډېر لرې بیایي، د هغه انساني حقیقت او انسانیت مړ کیږي ، چا ته چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله پاک اشرف المخلوقات ویلی وه هغه ورڅخه ختم او یوازی کالبد او اسکلیټ پاتې شی، کله چې د هغه ګیډه په لمبوشی نو بیا د هر کس او ناکس په وړاندې سجدې لګوی ، د انسان همدی بد مرغی پادشاهان پیدا کړل، ډاکوان او غله یې پیدا کړل، انسان یې حاکم او محکوم، ظالم او مظلوم وګرځولو.

وایی چې لوړی انسان د بدی سره بلد او اشنا کړ، دا خبره غلطه ده، انسانان زرو بد کاری کړل ، تاسې څوک یاستی او څه یې؟

بوډا ته څرګنده شوی وه چې قدومی د قاهری نامتو نڅاکوونکی ده بیا یې له قدومی څخه وپوښتل: ته د چا میرمن یې؟ ته پدی کې کوم یو ته خپل خاوند وایی؟

قدومی د بوډا د پوښتنې څخه اندیښمنه شوه ځکه هغه لا له مخکې څخه اندیښمنه وه، د بوډا پوښتنی د هغې څخه خولې روانی کړی، بوډا چې کله هغه چوپه ولیده نو وی ویل: ته د خپل ښایست او ځوانی په سبب ځان خدای بولی، او ستا غوښتونکی هم تا خدای ګڼی، ما ځنګلی او وحشی مه ګڼه ! زما سره جامی شته چې زه یې کله اغوندم او بیا قاهری ته ځم، ستاسې پر مختللی دنیا ګورم، چې کله بیرته راشم نو خپلی جامی وباسم، ما ستاسې په دنیا کې شهزادګیانی لیدلی چې په بګیو کې سپری ګرځی، ستا پشان شهزادګیانی نڅاکوونکی او سندر غاړی لیدلی دی، هغه می هم لیدلی چې نجونی نڅوی، ما د فرعونیانو د وخت کیسی او پیښی اوریدلی دی، او دننی وخت فرعونیان می هم لیدلی دی، د هغوی تولو پای او آخرمی هم لیدلی دی، ستا پای او آخر هم ګورم چې تاته اوس نه ښکاری، تاسې د خزانی په حرص کې دومره بی ګناه انسانان په وینو لت پت کړل، د دی ګناه د سزا څخه به بچ پاتی نشی، فرعون هم بچ نه ؤ پاتی شوی، سبا سهار به تاسې دننه دنیا ته بوځم، د هغوی پای وګوری، که هغوی خدایان وایی نو پای او آخر به یې داسې نه وای ، الله تعالی هغه ذات دی چې دوی تول یې دی ځای ته ورسول، ما هیڅکله هغه څوک په ربوبیت باندی ندی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

منلی څوک چې د ځاورو لاندې د هډوکو په شکل پروت دی، مونږ د دې هدیرې او قبر ساتنه نه کوو بلکې د دنیا د حرص څخه د ځان ساتنې په خاطر مو یوه عقیده منلې ده چې د هغې ساتنه او حفاظت کوو.

بوډا بندي بندي خبرې کولې، قدومي هغه ته کتل او د بوډا په خبرو کې ورته خپل پای او آخر ښکاریده، مارکوني مسکي مسکي کیده، هغه شراب څښل، هغه بوډا ته وویل: ته خپلو ښځو ته ولاړ شه، سهار وختی راپورته شه، مونږ دننه ننوتل غواړو!

بوډا ولاړ نو مارکوني قدومي ته وویل : راځی چې اوس مونږ او تاسې هم ویده شو.

قدومي مارکوني ته وویل: زه نوره ستا سره نه ځم!

مارکوني ورمنډه کړه نو قدومي په شا ولاړه، مارکوني هغې ته اخطار او ګوت څنډنه ورکړه، اسماعیل د مارکوني مخې ته ودریده، هغه څه ونه ویل خو د مارکوني په سترګو کې یې سترګې واچولې نو مارکوني پشا ولاړ، کله چې مارکوني ولاړ نو قدومي د اسماعیل په سینه سر کیښوده او د کوچنیانو پشان یې وژړل .

***

سبا سهار مارکوني بوډا ولټولو، د بوډا هیڅ درک نه ؤ، هغه ښځې ولټولې، هغوی هم نه وې، هغوی ته یې اوازونه او چیغې وکړې، یوې او هیچاته اړتیا نلرله ځکه د هدیرې خوله خلاصه شوې وه، که بوډا هلته وی هم نو څه ګټه یې ځکه نه وه چې د هدیرې د داخل څخه هغه هم خبر نه ؤ.

بلې خواته یې لټون وکړ خو د هیچا درک هم څرګند نشو، مارکوني اوس مارکوني اسماعیل ، قدومي او خپل ملګرې د ځان سره یو ځای کړل او بیا هغې دبرې ته پورته شول چېرې چې د هدیرې خوله راخلاصه شوې وه، لومړۍ مارکوني ښکته شو ځکه هلته کنده وه چې په تونل بدله شوې وه. هغوی د ځان سره مشعلونه اخیستي وه ځکه چې په داخل کې تیاره وه، چې کله وړاندې ولاړل نو تونل بند ؤ، مارکوني په مار تور باندې هغه ځای په

(c) ketabton.com: The Digital Library

زور سره ووهلو معلومه شوه چې د دې ځای شا خالي وه، دا د ډبرې دروازه وه، کله چې یې هغه ډبره ښه ووهله نو خالیګاه پکې پیدا شوه، کله چې هغوی ښه زور پرې واچولو نو د چاودنې په شکل یې اواز وکړ او په شا ولویده چې د هغې د لویدو په سبب په تونل کې د زلزلې په شان جټکې راپیدا شوې، د دروازې د خلاصیدو سره سم د هدیرې څخه د بد بوی داسې څپه راغله چې ټول شاته راوټښتیدل، خپلې خولې او پوزې یې بندې او ټوکران یې ورڅخه تاؤ کړل، لږ ځنډ وروسته د مشعلونو سره یو ځای تونل او بیا هدیرې ته ننوتل، د دروازې څخه وروسته د زینې پټه پانې ښکته شوې وې.

په زینه باندې د انسانانو هډوکي او کوپړې پرتې وې، د هډوکو په خوا کې توري، برچې او ډالونه هم پراته وه، دا د پیره کوونکو هډوکي وه، هغوی یې په ژوندانه باندې د دروازه پیرې ته ودرولي او بیا یې ورپسې د تونل خوله بنده کړې وه، د زینو څخه وروسته هغوی لویې خونې ته ښکته شول، خونه د غره په تل کې کیندل او تراشل شوې وه، داسې معلومیده لکه چې اوس جوړه شوې وي، هلته یوه ښکلې کشتۍ هم اینښودل شوې وه چې بادبان یې نغښتل شوي و، په کشتۍ کې هم د انسانانو هډوکي او کوپړې پرتې وې، دا د کښتۍ وانانو هډوکي او کوپړې وې، یوه بله تیاره لاره بلې خونې ته تللې وه چې هلته یوه ډېره ښکلې او سینګار شوې بګۍ ولاړه وه، د دې بګۍ په مخکې د اتو آسونو هډوکي او کوپړې پرتې وې، د بګۍ په سیټ باندې د یو انسان هډوکي او د سر کوپړې پرته وه، پدې خونه کې د څو نورو انسانانو هډوکي او کوپړې هم پرتې وې، د دې څخه مخکې یوه بله خونه وه چې هغه د ماڼۍ او قصر په شان جوړه شوې وه، چت یې لوړ او په دیوالونو باندې قیمتي ډبرې لګول شوې وې - د یو دیوال سره زینه او په هغې باندې د ډبرې څوکۍ اینښودل شوې وه چې په څوکۍ باندې د فرعون ډبرین بت ناست و.

په زینو باندې د انسانانو هډوکي او کوپړې پرتې وې، قدومې د یوې کوپړې سره د سرو زرو او قیمتي ډبرو امیل او هار ولیده چې په هغې کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو شین غمی لګیدلی و، غوږوالۍ او ګوتی هم پرتی وی، د څو نورو هډوکو سره هم کاڼی او امیلونه پراته وه، مارکونی یو امیل او هار راپورته کړ، د یو نیم زر کلنو په تیریدو سره بیا هم د دی هار او امیل ځلا هماغسی برښیدله، د مشعل په رڼا کې هغې رنګا رنګ وړانګی غورځولی.

مارکونی امیل د قدومی په غاړه کې اچولو چې هغې چیغې کړی او د اسماعیل شاته پټه شوه، مارکونی په کړس کړس وخندل او وی ویل: ما درته ویلی وه چې زه ستا ښځه د مصر نامتو ملکه قلو پطره جوړوم، ویرېږه مه قدومی! دا ټول امیلونه ستا دی.

قدومی په لړزیدلی اواز سره وویل:نه! ما پدی هډوکو او کوپړیو کې خپل پای او آخر ولیده، دا هم زما پشان وی، دا د هغه خدای محبوبه وه چې اوس یې هډوکی پراته دی ، ما د هغوی اخر او پای ولیده، هغوی کبر او غرور خدایان ګرځولی وه، اوس ما خپل الله ولیدلو! هغه دومره ویریدلی وه چې اسماعیل یې راکش کولو او هغه ته یې ویل: ما د دی ځای ښځه وباسه! ما زر تر زره وباسه! زه د هډوکو پنجره یم .

د قدومی په غاړه کې هم امیل وه، هغه یې د غاړی ښځه راوویست او په هډوکی یې ور وویشت، د ګوتو ښځه یې قیمتی ګوتی راوویستی او په هډوکی یې ورغورځولی او بیا یې چیغی کړی: ما خپل پای او آخر ولیده، ما خپل الله ولیده، ما د دی ځای ښځه وباسی .

مارکونی یوی بلی خونی ته ولاړ ، اسماعیل قدومی ته وویل: په سد شه که زه او ته لدی ځایه ولاړو نو دا ټوله خزانه به دا دوه صلیبیان یوسی، اسماعیل یوه بله لاره ولیده، مشعل د هغه پلاس کې وه، هغه قدومی هماغه لوری ته بوتلله چې هغه ډیره پراخه خونه وه، د خونی په منځ کې په یوه چوتره باندی تابوت اېښی وه، ښیره یې لوڅه وه، دا د دویم ریمنیس فرعون مړی و چې خلکو به د هغه په وړاندی سجدی کولی، مړی مو میایی شوی وه، ښیره یې بالکل روغه پاتی وه، سترګی یې خلاصی وی، اسماعیل د هغه ښیری ته تر ډېره پوری کتل، قدومی هم ورته کتل، بیا دواړو یو بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته وکتل ، هغوی چې یوی او بلی خواته وکتل نو د هر ډول هډوکي پراته وه، هلته ښکلي او ښایسته بکسونه هم ایښودل شوي وه، د یو بکس ګنده خلاصه وه، اسماعیل چې بکس خلاص کړ نو د سرو زرو او قیمتي ملغلرو څخه ډک وُ، په هغه باندي د انسان هډوکي پراته وه، د بکس په خوا کې هډوکي او کوپړه هم پرتي وي .

اسماعیل وویل : آه انسانه ! د مرګ څخه مخکې مخکې دی انسان د دی سرو زرو او قیمتي ملغلرو د پورته کولو کوښښ کړی وُ، هغه فکر کاوه چې د دی ځای څخه به ژوندی ووځي، خو د نفس بندیدو په سبب همدلته د خزاني په خوا کې مړ شو، بوډا ریښتیا ویلي وه چې د انسان دښمن لوږه نه بلکې حرص دی .

اسماعیل بکس ته لاس کړ او بیا یې قدومی ته وویل: ته هم د دی شیانو په حرص او هیله دلته راغلی وی واخله چې څه تاته هم درکړم!

قدومي د هغه لاس ونیوه او وی ویل:اسماعیل! زما حرص او هیله مړه شوي، اوس قدومي مړه وشمیره .

اسماعیل بیا په بکس کې لاس ښکته کړ نو قدومي پری چیغه کړه ! ځان ساته اسماعیل!

اسماعیل هم استاذ وُ، هغه یو لوری ته ځان وغورځولو، او بیا سمدستي راپورته شو، ګوری چې مارکوني توره پلاس په هغه حمله کوي، د مارکوني توره په بکس ولګیده او بیا یې چیغه کړه: دا خزانه زما ده !

پدی وخت کې د مارکوني صلیبي ملګری هم را ورسیده، د اسماعیل سره خنجر وُ چې هغه پری د توری مقابله نشوه کولایی، قدومي هلته نژدی یوه برچه ولیده، مارکوني په اسماعیل باندي ګذار کولو او هغه په مشعل باندي منع کولو، د مارکوني صلیبي ملګری هم په اسماعیل باندي حمله پیل کړه، دواړو صلیبیانو چې کله خزانه ولیده نو لیونیان شول، قدومي ته د هغوی دواړو پام نه وُ چې هغه څه کوي، کله چې د مارکوني شا قدومي ته واوښته نو هغې پری په پوره قوت او زور سره د برچي وار وکړ، بیا یې برچه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوویستله او بیا یې پرې ووهلو چې پدې سره مارکونی وغورځیده، د مارکونی صلیبي ملګری پاتی شو هغه په قدومی باندې د توری وار کولو چې اسماعیل په خپل خنجر د هغه ګیډه څیرې کړه .

قدومی چې په خزانه کې د برخې اخیستلو لپاره تللی وه اوس یې خپل امیل، قیمتي ګوتی، غوږوالۍ او هر څه هلته وغورځول او د اسماعیل سره یو ځای د فرعون د هدیرې څخه د باندې راووتل. اسماعیل چې کله د هدیرې د دروازې څخه راوتلو نو بل شوی مشعل یې هلته وغورځولو او راووت، په قدومی چې کله د باندې تازه هوا ولګیده نو اسماعیل ته یې وویل: مونږ د کوم ځای څخه راغلي یو؟ ایا ته ما پیژنې؟ زه څوک یم؟

اسماعیل وویل : زه هم همداسې احساسوم! شاید مونږ خپله ټوله ګناه دننه غورځولی وی ؟

د دې سیمې څخه د وتلو لاره دواړو ته معلومه وه، هغوی د باندې راووتل د باندې یوازې څو اوښان ولاړ وه د نورو درک نه لګیده، هغوی په دوه اوښانو باندې سپاره شول او د قاهرې په لوری ولاړل .

***

راتلوونکی شپه نیمه تیره شوی وه، غیاث بلبیس د قدومی او اسماعیل ټوله کیسه د لومړی سر څخه تر اخره پورې واوریدله او بیا یې سوړ اوسیلی وویست، ویې ویل: ماته د سلطان صلاح الدین ایوبي خبرې ریښتنی ښکاره شوی ځکه هغه ویلي وه چې تاسې د دې خزانو څخه ځانونه لرې وساتی !

غیاث بلبیس د امنیه عمومي قوماندان ؤ، اسماعیل او قدومی دواړو هغه پوره پیژندلو، هغوی اوس د خپلو کړو ګناهونو کفاره اداء کوله، هغوی چې کله د دښتې څخه راغلل نو د احمر درویش پر ځای غیاث ته ورغلل ، هغه ته یې ټوله کیسه بیان کړه، او دا یې هم ورته وویل چې د دې ټول کار پلان جوړونکی احمر درویش دی .

غیاث بلبیس سمدستي علي بن سفیان راوغوښت هغه ته یې هم دا کیسه وکړه، احمر درویش څه عادي سړی نه ؤ ، هغوی دواړو سلطان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی راوبښ کړ او اجازه یې ورځخه وغوښتله چې احمر درویش ونیسي، هغوی ته اجازه وشوه، هغوی د پوځ ځخه څه کسان راخیستل او د احمر درویش کور یې تالا شي کړ، هلته هغه کاغذونه پیدا شول چې د دفتر ځخه مخکې ورک شوي وه.

سهار د علی بن سفیان او غیاث بلبیس په مشرۍ کې د پوځ یو ګروپ غازیان د فرعون د هدیرې په لوري ولاړل. سلطان صلاح الدین ایوبی هغوی ته ویلي وه چې هدیره د پخوا پشان بیرته بنده کړي، هیڅوک هم دننه مه پرېږدي، اسماعیل ورته لاربنودنه کوله، هلته چې ورسیدل نو د وینې کیسه او داستان معلومیده، هغوی د پوځیانو په مرسته د تونل خوله د پخوا پشان بنده کړه، رالویدلې ډبره په زور سره بیا خپل ځای ته ورسول شوه او هلته کینبودل شوه، یو ځل بیا فرعون د خلکو د سترګو ځخه پناه شو.

سبحانک اللهم وبحمدک اشهدان لا اله الا انت استغفرک او اتوب الیک

خُبیب "احمد"

عبدالرحمن "نوری"

1398/11/13

محترمو لوستونکو! ددې کتاب دریم ټوک د چاپ لاندې دی.

BCS = 4th

5

(c) ketabton.com: The Digital Library

مذهب او تمـــدن

لیکوال : سید ابوالحسن علـی " ندوی "

ژباړن : سید فضل مـــــولا " لتون "

* * *

عیسایت یعنی څه ؟

لیکوال : علامه محمد تقي "عثماني "

ژباړن : حافظ محمد شریف " راشد

* * *

د صحابو د ژوند پلوشی

لیکوال : دکتور رافت الباشـا

ژبـاړن : محمـد گلاب " بشـار"

* * *

اسان فقه [د مذاهبو په رڼا کې]

لیکوال : مولانا عاصم الحـداد

ژباړن : مولانا خلیل

* * *

پرده

لیکوال : سید ابوالاعلی " مودودی "

ژبـاړن : قریب الـــرحمن " سعید "

* * *

اسلامی سیاست

لیکوال : مولانا گوهر رحمان

ژبـاړن : قریب الــرحمن " سعید

* * *

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیغام خپرندوی مرکز

Scanned by CamScanner

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library